

کور دیوون

منتدی اقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

به شیک له بیره وه رییه کانی
کاپیتان همه دی مه ولوودی

(۱۹۷۹ - ۱۹۰۷)

ساخ کردنه وه و به لگه مه ندر دنی

وریا ماملی

کور دبوون

به شينک له بيره وه رييه کانی
کاپيتان چه مه دی مه ولوودی

کور دبوون

به شتيك له بيره وه رييه كاني

كاپيتان حه مه دي مه ولوودي

(۱۹۷۹ - ۱۹۰۷)

کۆکردنه وه، ساخکردنه وه و به لگه مه ندکردنی:

وريا ماملی

- ناوی کتیب: کوردبوون
- کۆکردنهوه، ساخکردنهوه و بهلگه‌مه‌ندکردنی: وریا ماملی
- دیزاینی بهرگ: فاروق قوبادی
- ریکخستنی لاپه‌ره‌کان: شاروخ نه‌رژه‌نگی
- فهره‌نگۆک: سالح بیچار
- شوینی چاپ: سلیمانی - چاپخانه‌ی کارۆ
- نۆبهت و سالی چاپ: چاپی دووه‌م - ۲۰۲۲
- له به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره (۱۵۵۶) ی سالی ۲۰۲۲ ی پێ دراوه
- ISBN: 978-91-89439-56-6
- نرخ: ۱۳۰۰۰ دینار

مافی چاپکردنهوه بۆ کۆکه‌ره‌وه و ساخکه‌ره‌وه‌ی ئەم کتیبه پارێزراوه.

پیرست و ناوهرۆک

- پیشه کی وریا ماملن ۱۱
- پیشه کی مامۆستا شێرکۆ ههزار موکریانی ۲۰
- دهفتەری ژماره (۱) و (۲) ۲۵
- به شیک له بیره وهه ریبه کانی کاپیتان محهمه دی مه ولوودیان (حه مه دی مه ولوودی) ۲۹
- ژیانی مندالیم ۳۰
- هاتنی له شکری عوسمانی و دواکه وتووی خه لکه که مان ۳۹
- کۆمه لکوژکردنی خه لکی سابلأغ له لایه ن سوپای پرووسییه ی تیزاریه وه (۱۹۱۶) ۴۴
- ئه و سێ سآله ی که رووسه کان له سابلأغ بوون (۱۹۱۵-۱۹۱۷) ۵۰
- دیسان که وه مه وه بن دهستی زردایکم ۵۵
- له که یه وه کوردوستان داگیر کراوه؟ ۵۹
- «حه بیب» ی یه خسیر ۶۱
- په نا بردن بۆ «کێچاوا» ۷۴
- شهره گه ره کی سابلأغ ۷۶
- چاره نووسی من و زردایکم ۷۷
- نازاد کردنی سابلأغ له لایه ن سمایل ئاغای شکاک (سمکۆ) ۸۵
- هه رزه کاریم و خوژیاندم ۸۹
- عاقڵ کردنی سه ربازی ره زاشا ۱۰۲
- پاکم و بیپاکم ۱۱۰
- روویه کی دیی کۆمه ل ۱۱۶
- په نابردن بۆ مآله «حاجی مسته فا داودی»! ۱۱۹
- پوژانی شوانکاری تیم ۱۲۳
- له رێگای (هامیلتۆن) کرێکارم و له رواندز کووپه فروش ۱۲۴
- کوژتایی به شی (۱) و (۲) ۱۲۸
- سیاسه تی لادانی په چه و چارشیوی ره زاشا ۱۲۹

- ۱۳۰..... (تبعید) تاراندن یا دوورخستن هوی زوره ملی بۆ شیراز
- دهفتهری ژماره (۳)..... ۱۳۳.....
- ۱۳۴..... لاوازبوونی حکومت و هه لآتنی عه جه مان له سابلآغ
- ۱۳۹..... کۆکردنه هوی قاحبه خانه کانی «ئه کبه رنآباد» سی
- ۱۴۰..... یه که مین دیدار ده گه ل قازی محه ممه د و بهرگری کردن له شار
- ۱۴۳..... تالآن کردنی «زگدراو»
- ۱۴۵..... ده رکردنی فه رمانی کوشتم له لایه ن عه شیره ته وه
- ۱۴۸..... شاربه ده رکردنم، ته وریز، حیزی توده و چه ند پوودا ویک
- ۱۵۲..... گه پانه وه له ته وریزه وه بۆ سابلآغ و په لپی عه شیره تی
- ۱۵۳..... سوئند خواردنی یه که مم ده کۆمه له دا (ژ.ک)
- ۱۵۴..... تۆله کردنه وه له ره نیسی ئه منیه
- ۱۵۹..... کوزرانی ره حمانی برام
- ۱۶۰..... سوئند خواردنی دووه مم ده کۆمه له دا (ژ.ک)
- ۱۶۲..... یه که م پاسپارده ی (کۆمه له)
- ۱۶۵..... سه دری قازی و خۆه لبژاردنی وه ک نومایه نده
- ۱۶۶..... نیزیکبوونه هوی دووباره م له قازی محه ممه د
- ۱۶۸..... پیلانگیزی حکومت و ئاگا کان بۆ نانه هوی ئاژاوه له تیوان من و «که ریم جانگیر» دا
- ۱۶۹..... کۆمه له ی ده وله مه ندان و کۆمه له ی کاسب و زه حمه تکیشان
- ۱۷۲..... کوشتنی ره نیسی ئاژان و ره نیسی سجیلی
- ۱۷۶..... داو و ده هوی ئاغا وه تان بۆ له ناو بردنم
- ۱۷۹..... داویکی دیکه ی ئاغا یان بۆ له ناو بردنم
- ۱۸۱..... گرتنی ئیداره ی پۆلیس و کوشتنی ئاژانه کان
- ۱۸۲..... کۆبوونه هوی هه موو سه رداری عه شایری موکریان بۆ له ناو بردنم
- ۱۸۵..... ناکۆکی و ناته بایی سیاسی ده (کۆمه له) دا
- ۱۹۱..... هاتنی له شگری سوور بۆ سابلآغ و گاوگه ردوونی من له پیش له شگری سوور
- ۱۹۴..... کاتییک که زانیم ئالای کوردوستان له چوارچرا هه لده کریت!
- ۱۹۷..... سینه مای ئینگلیسه کان له مه هاباد
- ۱۹۹..... گرتنی پادگانی میانداو و یارمه تیدانی فیداییه کانی ئازهر بایجان

٢٠٤.....	قەرار بوو له تاران بۆ کوردوستان بمرین و نهگه پینه وه
٢١٠.....	«غه فوری مهحموودیان» چۆن کوژرا!
٢١٢.....	تۆله کردنه وه له «... ئاغا»
٢١٤.....	بریاپی له ناو بردنی میرزا رهحمه تی شافعی!
٢١٥.....	به پلهی کاپیتان بووم به فهماندهی پۆلی ههوشار و چارداوه پروو
٢١٩.....	دهفتەری ژماره (٤)
٢٢٠.....	سایینقه لآ
٢٢٥.....	تهموغه و هه مه ره شید خانی بانه
٢٢٧.....	پرووداوه کانی «به له جهر»
٢٣٥.....	حاجی باوه شیخ (حاجی بابە شیخ)
٢٣٥.....	جه بهه ی سه رده شت
٢٤٢.....	قاره مانى كوۆماری کوردوستان
٢٤٤.....	شه ره که ی (مه لاشیخ) ی
٢٤٥.....	پرووداوه کانی «میرشیخ هه یدهر»
٢٤٧.....	شکانی نازه ربایه جان و گه رانه وه به ره و سابلاغ
٢٥٣.....	بزووتنه وه ی رزگاری نه ته وایه تی گه لی کورد و قازی محه ممه د ١٩٤١ - ١٩٤٧
٢٥٣.....	له کتیبی: ژیان و به سه ره اته کانی عه بولپه حمانی زه بیحی (مامۆستا عوله ما)
٢٥٤.....	پایه کی دی
٢٥٥.....	مامۆستا قانع
٢٥٦.....	نه غه ده و داوا کردنه وه م له لایه ن ده وله تی ئیترانه وه
٢٥٨.....	چوونم به هانای زپرۆبه گی له گوندی «کوگن» و «محالی مه رگه وه پری»
٢٥٩.....	چوونم بۆ یارمه تیدانی مه لا مسته فا بارزانی
٢٦١.....	به ره و سنووری کوردوستانی عیراق (باشووری کوردستان)
٢٦٧.....	گرتوو خانه کانی عیراق
٢٦٩.....	به ره و گرتوو خانه ی رانیه
٢٧٤.....	گرتوو خانه ی قه لادزی
٢٧٦.....	به ره و گرتوو خانه ی رانیه و هه ولتیر
٢٧٨.....	گرتوو خانه ی رواندز

۲۸۸.....	هەر که نازاد بووم.....
۲۹۰.....	په نابردن بۆ شیخ له تیف.....
۲۹۳.....	گیرسانه وهم له خه لانی.....
۲۹۵.....	حه مه دی مه ولووده مه نگوری.....
۲۹۸.....	غه نی بلووریان.....
۲۹۹.....	گه پانه وهی بۆ ناوچهی مه هاباد.....
۳۰۴.....	دیتنه وهی مندالله کانم.....
۳۰۷.....	قاوه خانهی «قازیباوا»یه.....
۳۱۴.....	سووتانم له ئیوان شه ری مه لا مسته فا بارزانی و په حیمی قازیدا.....
۳۲۱.....	«کاپیتان هه مه دی مه ولووده چرچی» له ناو ده ق و سه رچاوه کاندای.....
۳۲۲.....	نووسراوه کانی دوکتۆر ئاسۆ.....
۳۲۵.....	(باسی کاک هه مه ده مین پاتب پاتبی برا و پوورزای کاپیتان).....
۳۳۲.....	پۆژنامه ی «کوردستان»ی ژماره ۸۵ لاپه ره ی ۲.....
۳۳۴.....	نووسراوه کانی دوکتۆر که مآل مه زه هر.....
۳۳۶.....	بیره وه ریه کانی په ئیس به کر.....
۳۳۹.....	نووسینه کانی که ریم حیسامی.....
۳۴۰.....	نووسینه کانی عه بدوللا نه حمه د په سول پشده ری.....
۳۴۳.....	کتیبی: اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی.....
۳۴۴.....	بیره وه ریه کانی مامه «غه نی بلوریان» سه ده ی کاره سات.....
۳۴۸.....	بیره وه ریه کانی مامه «غه نی بلوریان» ئاله کوک.....
۳۵۵.....	چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول.....
۳۵۶.....	سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ.....
۳۵۹.....	مامۆستا مه لا «عه بدوللا هه سه نه زاده» (حه یاک).....
۳۶۰.....	وتووژی به پز عه لی که ریمی ده گه ل نه جمه ددین ته وحیدی.....
۳۶۱.....	پیشمه رگه.....
۳۶۳.....	چه ته و قاچاغچی.....
۳۶۶.....	چیشتی مجبۆر - بیره وه ریه کانی مامۆستا هه ژار موکریانی.....
۳۷۵.....	«چیشتی مجبۆر» و سووکه ئاوریک!.....

- ۳۸۹.....سەفەرى كاپىتان دەگەل نەمر ھەممە ھوسىن خانى سەيفى قازى بۇ شۆرەوى
- ۳۹۳.....كۆچىدوۋايى كاپىتان ھەممەدى مەولودە چرچى (۱۹-۴-۱۹۷۹ز)
- ۳۹۹.....**وتووئىزەكان**
- ۴۰۰.....وتووئىزە دەگەل دوكتور عىزەددىن مستەفا رەسول
- ۴۰۳.....وتووئىزە دەگەل كاك مەھموود (...)
- ۴۰۸.....وتووئىزە دەگەل كاك عەلى قازى (كۆپى رەش)
- ۴۰۹.....**پەراۋىزەكان**
- ۴۱۰.....ياى خورشىد رەھبەر (ھاۋزىنى كاپىتان)
- ۴۱۲.....عومەر ناجى
- ۴۱۵.....كۆنسولى پرووسىيە لە سابلاغ (ئالېكساندىر ئىياس)
- ۴۱۷.....شىخ بابا سەئىدى (بەرزنجى - شىخ گولباب - غەوسابات - صدرالسادات)
- ۴۲۰.....شىخى بورھان
- ۴۲۲.....وھستا ھەسەن و وھستا ھەممەدەمىنى مېعمار
- ۴۲۳.....مىرزا مەھموود عەزىزىمى
- ۴۲۴.....وھستا برايمى بەننا
- ۴۲۵.....مەھمەدى تۆكمەچى
- ۴۲۶.....كاكە زىيادى كۆيە
- ۴۲۸.....قوللى خانى نەغەدەي
- ۴۲۹.....ژىتېرپال ھەمە رەشىد خانى بانە
- ۴۳۰.....سەفەرخان قارەمانيان
- ۴۳۱.....شەھىد ھوسىن لاسوور (دادار - موكرى)
- ۴۳۹.....سەيد مەھمەدى سەيدى
- ۴۴۵.....زىرپۇ بەگى ھەركى
- ۴۴۷.....مەھمەد توفىق وردى
- ۴۴۸.....زاھىرى رەسام
- ۴۵۱.....مىرزا ھەممەدەمىنى كۆيە
- ۴۵۲.....ھاشمى كورد
- ۴۵۳.....ھاشم فەرھاد

- ٤٥٤..... محهمهدى قادرى (حههدى كاك خدرى)
- ٤٥٥..... توفيقى مهلا سدىقى
- ٤٥٦..... سهىد عهلى حىجازى
- ٤٦٠..... محهمهد مهحموود (محهمهد قودسى)
- ٤٦١..... مىرحاج ناكراهى
- ٤٦٢..... مستهفا خوشناو
- ٤٦٤..... وهسه تنامهى چوار نهفسه ره قارهمانهكه
- ٤٦٥..... نهنوه ر دلسوژ
- ٤٦٦..... ههزه رتهى شىخ علائهدىنى حوسىنى نهقشبهندى (كهماليزاده له روزهلات)
- ٤٦٩..... سولتان ناغا شىخ ناغايى | شىخ ناقايى
- ٤٧١..... دوكتور رهحيمى قازى
- ٤٧٢..... مژووى دامهزراندنى يهكه م راديو له مههاباد
- ٤٧٤..... بهلگهى ژماره يهك
- ٤٧٦..... بهلگهى ژماره دوو
- ٤٧٧..... بهلگهى ژماره سئ
- ٤٧٨..... حىزبى نازادى كوردستان
- ٤٨٦..... نامهى "نالما فاسوم" بو روزهنامهى كوردستان مىنشئرى
- ٤٨٧..... نالبومى وئنهكانى كاپيتان
- ٥٠٥..... نالبومى وئنهكان
- ٥٢٧..... فهرههنگوك
- ٥٣٥..... نهو سهرچاوانهى بو بهلگههمه ندردنى نه م كئتبه سهردانيان كراوه
- ٥٣٩..... سپاس بو نهو بهرئزانه كه زورم ماندوو كردن:
- ٥٤٠..... ئىندىكس

پيشه كى وريا ماملق

خونئەرى بەرپز، ئەو كىتئەي لەبەردەستتانه، بەشكە لە ژياننامه و بىرەوهرىيەكانى خوالخوشبوو (مەممەد مەولوديان - مەممەد مەولودى - مەممەد راتب - مەممەد راتبى - مەممەد سۆفى مەولودى يان مەممەد مەولودە چرچى) يىيە. بابى ناوى «مەولود و دايكى ناوى «زەلخا» بوو لە پىكەوتى ۲۵ خاكەلىئەوى سالى ۱۲۸۶ ھەتاوى (۱۵-۰۴-۱۹۰۷ز) لە شارى سابلخ - مەھاباد لە پوژھەلاتى كوردستان چاوى بە دنيا ھەلدى. ^۱ دەگەل كۆمەلىك لە لاوانى سەردەمى خۆي، يەكەمىن حىزبى مۆدېرنىيان لە پوژھەلاتى كوردستان بونىيات نا بەناوى (حىزبى ئازادىي كوردستان ۱۹۲۸ز) كە ئەندامى ژمارە نۆھەمىيان بوو و لە داھاتوودا بە ھەندىك گۆرانكارى بچووك لە ئەساسنامەي حىزبەكە، ناوھەكەي دەگۆرن و دەيكەن بە (كۆمەلەي ژ.ك) و لە كۆتايىدا بوو بە (حىزبى ديموكراتى كوردستان). ژمارەي ئەندامىتى ۴۵ و ناوى نەينىي لە كۆمەلەي ژ.ك دا (چكاوھند) ^۲ بوو. كاك مەممەد يەك لە پيشمەرگە قارەمانەكانى سەردەمى كۆمارى كوردستان بوو. بۆ ماوھى كەمتر لە سالىك بە ئەمرى پيشەوا قازى مەممەد دەبىتە رەئىسى شاربەنى (پۆلىس) مەھاباد و ئاسايش و ئەمنىيەتى سابلغى لە ئەستۆ دەبى. پاشان لە كۆماردا پلەي كاپىتانىيان پىدا. لە زۆربەي ھەرەزۆرى مەيدانەكانى شەر، بە خۆي و بە پيشمەرگە گيانلەسەردەستەكانى بەشدارى كردوو. راستەوخۆ لە ژىر ئەمرى نەمر پيشەوا قازى مەممەد ھەلسووراوھ و خۆنەويستەنە و رووسوورانە كارەكانى راپەراندوو. پاش تىكچوونى كۆمار، دەگەل پيشمەرگەكانى خۆ بەدەستەو نادەن و تا دوا دەرفەت و دوافيشەك دەگەل ئەرتەشى شاھەنشاهى شەر دەكات. لە پاشان دەگەل ئەفسەرە قارەمان و نەمرەكانى كۆمار كە خەلكى باشوور بوون، روو دەكەنە عىراق و لەوى بۆ ماوھى دوو سالى زىندانى دەكرى. دەولەتى ئىران لەوئىش دەستى لە بەرۆكى بەرنادات و لە زىنداندا دەيدۆزنەوھ و سەرھەنگىكى خۆي وەك راسپاردە دەولەتى شاھەنشاهى دەنيرتتە زىندانەكانى عىراق تا بىگەرپىتتەوھ بۆ ئىران تا لەوى لە سىدارەي بدەن، بەلام لە ساىھى كوردى مەرد و نىشتمانپەرەوھو، كە دەزانن كاك مەممەد يەك لە پيشمەرگە لەزبەرەكانى كۆمار بوو، پىناسەي عىراقى بۆ دەردەكرى و ھاوكارى ھەمەلايەنەي دەكەن و پىش

^۱ ئەو پىكەوتە لە ئىدارەي ئامار و سەرژمىرى لە مەھاباد دەرھاتووھ كە دەكاتە ۱۹۰۷/۰۴/۱۵ ي زايىنى و (۲ ربيع الاول ۱۳۲۵ ي مانگى). بەلام وەك لە داھاتوودا لە زمان كاك مەممەدەوھ دەيخوتىنەوھ، بەرپزىيان دەلى كە لە داىكبووى سالى ۱۹۰۸ ي زايىنىم. رەنگە جياوزى مانگ و پوژھەكانى ئىوان سالى زايىنى و ھەتاوى باش پىك نەگرتىن بۆيە ئەو پىكەوتەي نووسيوھ.

^۲ بروننە كىتئى "سىبەرى ئازادى و ھەوراز و نشىونىكانى" نووسىنى: كەمال عەبدوللەي لاپەرەي ۲۳۷

به پرادهستکردنه وهی بۆ ئێران ده گرن. که نازاد ده کړی، له سیبهری خوالیخو شبوو «شیخ عه لانه دینی نه قشبه ندی» دا، له گوندی خه لان و زینووی شیخی،^۱ نیشه جی ده بی. له و نازادییه به رته سکه ید، دیسان بۆ کوردایه تی تیه له دبیته وه و چهند جار یک به نهی نی دیته وه ناوچه ی مه هاباد و موکریان و هه ول ده دات تا شوړش هه لگیر سینیتته وه، مخابن گوشاره کانی ده ولته تی ئێران له سه ری چرتر ده بنه وه و له و دۆخه دا ناتوانی زۆر به رگه بگریت، بۆیه بریار ده دات به هه مان شویندا که بارزانییه کان په ریوه ی سوڤیه ت بوون، ئه ویش به و رییه دا بچیت بۆ ئه وی. له چۆمی ئاراس که ئاودیوی سوڤیه ت ده بی، ده یگر و تاوانی سیخووری پیوه ده لکین و بۆ ماوه ی دوو سالان له زیندانه کانی «سیبیریا Siberia» و زۆر شاری تری ئه و ولاته ده یگر و پاشان که «نیستالین» ده مری، بۆیان ده رده که وی سیخوور نییه و نازادی ده که ن و به یه کجاری له نازه ربایه جان مافی په نابه ری تی پیده دریت و نیشه جی ده بی.

له وی خوالیخو شبوو یای (Balabaci بالاباجی) ده خوازی و ماوه یه کی کورت به یه که وه ده ژین. به ره مه ی ئه و ژیا نه کچیک بووه که ناوی ده نی (رووناک - Рунак) و ئیستاش نیشه جی شاری باکو یه. کاپیتان ئه و کچه ی له سه ره تای له دایک بوونی را به ته نیا گه وه ری ده کات. یای رووناک له بابی ته نیا سنو قیک وه ک میرات و یادگاری بۆ به جی ده می نی که یه ک دوور بی نی راو، ده مانچه یه کی کۆن، مۆدنه یه ک، چهند وینه، چوار ده فته ر و هه ندیک کوته کاخه زی تیدا ده بی.

یای رووناک کچی کاپیتان هه مه د ئه و یادگاریانه ی باوکی زۆر خو شویستوون و هیچکات دلی نایه ت هیچ له و سنو قه ی بابی ده ره ئیت یان بیان ه و تینی، بۆیه لای که س باسی ناکات. نه یویستووه که س پیبزانی (به تاییه ت خوشک و براکانی له مه هاباد)، تا نه کا لیوه رگرن و ئه و یادگاریانه ی باوکی لای ئه و نه مین.

یای رووناک چهند جار یک پاش روخانی شوړه وی (۱۹۹۱ز) سه فه ری سا بلآخ ده کات و برا و خوشکه کانی ده دۆزیتته وه به لام، قه ت باسی ئه و ده ستنووسانه یان له کن ناکات. تا له سالی ۲۰۱۷ کوری یای رووناک ده ستی ده گاته سنو قه که و به موبایله که ی وینه یه ک له لاپه ره ی یه که می یه ک له و ده فته رانه هه لده گریت و بۆ یه ک له خزمه کانی خو ی له مه هابادی ده نی ریت، ئه ویش که ده یخوینیتته وه، بۆی ده رده که وی ت که ئه و نووسراوانه ده ستنووسی (کاپیتان هه مه دی مه ولوودی) یه و بیره وه رییه کانی ئه وه له سه رده می کۆماری کوردستان. به بی به تلاندنی کات، له و ده فته رانه ی ئاگادار کردم و ئه و لاپه ره یه له ده ستنووسه که ی بۆ ناردم که لاپه ره ی یه که می ده فته ری ژماره چواره که له داها توودا له برگه یه ک به ناوی (سایینقه لآ) ده بیین. ئه و نازیزه داوای کرد که وه شوینی ئه و ده ستنووسانه که وم و په یدایان که م. که جی خو یه تی زۆریان سپاس بکه م چون گه ر

^۱ زینووی گوندیکه له ناحیه ی حاجی ئۆمه ران، سه ربه قه زای چۆمان له پارێزگای هه ولێر

ئەو نەبایە لەوانەبوو ئەوەندە بیرەوهریانهشمان نەدیتبان. لە راستیدا لە یەكەم چەركەكاندا وەمدەزانی ئەو بەرپزە تووشی هەلە بوو، لەبەر ئەوەی كە بە تێمە نەوہەكانی كاپیتان گوتراو بوو كە كاك حەمەد نەخوێندەوار بوو، بۆیە من زۆر هەواڵەكەم بە هێند وەرنەگرت. خۆم قایل كەرد ئەو باسە ساخ كەمەو، بۆیە دەرفەتم بە فیرۆ نەدا و تەلەفۆنم دەست دا بە و بەو كەچە تورکی ئیستانبۆلییە دەمزانی، سەری قسانم دەگەل پوورە رووناكم كەردەو. ئەویش بە نازەرییەکی خەست و جارجاریش بە چەند وشەیهکی كوردی وەلامی دەدامەو. دەنا كەچەكە دیلمانجی بۆ دەكردین.

منداڵەكانی پوورە رووناك لە ئەلف و بێی كوردی تەنانت یەك پیتیش تیناگەن و نازانن بیخویننەو، بەسەرھاتی ئەو دەستنووسانە یەموو بۆ گێرامەو وە دڵنای كەردم كە هەموو كاپیتان بە دەستی خۆی نووسیبووە. كە وامزانی، بۆم شی كەردەو كە ئەم دەفتەرانی چینی و چ نرخیكیان هەیه! تێمگەیاندا كە ئەم دەستنووسانە بەشێكن لە مێژووی سەربەمۆر و هاوچەرخە گەلی كورد و هەروەها بەشێكن لە بیرەوہیەكانی باوكی، كە ئەویش دەلاقەكە بەرووی مێژووی ون و شیوندرای خۆی و گەلی كورد. بە خۆشییەو دلی نەرم بوو و دای بە كەچەكە ی تا لە رێگای پۆستەو بۆم بەرپی بكات. بە پێوستی دەزانم دونیایەك سەسی ئەویش بەكەم چون زۆرم ماندوو كەرد.

پیش ئەوەی بێمە سەر باسی دەفتەرەكان، دەبێ ئەو بەس بەكەم كە وەك كاپیتان حەمەد دەیانگێریتەو، تا لە مەهاباد بوو، نەخوێندەوار بوو، پاش تێكچوونی كۆمار كە پەریوہی عێراق دەبن و لەوی زیندانی دەكریت، لەلایەن ئەو كوردە نیشتمانپەرەوانە ی كە دەگەلی لە زیندان بوون، وەك «ئەنوەر دلسۆز» و «فایەقی برای محەمەد قودسی» تا رادەیهك فیری كوردی نووسین و خوێندنەو كراو، بۆیە لە نووسینەكاندا كەلێکی زۆری لە شیوہناخەفتن و نووسینی باشوور وەردەگری كە راستەوخۆ دەگەریتەو بۆ ئەو خاڵە كە لە باشوور فیری خوێندن كراو. بە هۆی ئەو كە كەم فیری نووسین و خوێندنەو بوو، كوردی نووسینەكە ی تا بلی شپرزە، بەبێ هیچ خاڵبەندیەك، بەدوور لە زاكوونی نووسین و لیۆرێژ لە هەلە ی ریزمانین. من خۆم سی جارەن و شەبەوشە خوێندوومەتەو جا بە یارمەتی ئەو زانیاریانە ی پیشووتر هەمبوو و ئەو مۆتالایە ی پیشتر كەردبووم، بە شیمانە دەمزانی باسی چی دەكات جا گریپووچكە ی قسەكانیم دەكەردەو و لێی حالی دەبووم. جاری چوارەم كە خوێندمەو و دەستم بە تاپكەردنی كەرد، ئینجا باشتەر لەسەری راھاتم و لە شیوہنووسین و بیركەردنەو ی تێگەیشتم. بە دڵناییەو ئەو دەستنووسە ی كاپیتان حەمەد بۆ چاپكەردن نەدەبوون، چون سەرەگیژە ی بۆ خوینەر دروست كەرد و زوو لێی ماندوو دەبوو و پەيامی خۆی نەدەگەیاندا، بۆیە بیریام دا كە بە نووسینیکی - تا رادەیهك - ستاندارد كە هەموو كەس بتوانی بە سانایی بیخوینیتەو و لێی حالی بێت، تاپی بەكەمەو. دیارە هەولێ تەواوم

داوه تا به ئەمانەتەوه بیانوو سمەوه به چەشنیک که ناوئاخنی باسەکان به هیچ شیوەیهک نه گۆردریت و له مەبەست و مانای کاک حەمەد دوور نه که ویتەوه. نۆکۆلی له وهش ناکرێ که بۆ دارشتنەوهی بەشیک له رەستهکان ناچار ماوم سەر له نوێ دابانرێژمەوه به بێ ئەوهی وشە، مانا و مەبەستی کاپیتان بگۆرم.

خوێنەری هێژا:

ئەو روژگاری که وهچە پێشوومان تێیدا ژیاون، پڕ بوون له قۆرت و کەند و کۆسپ. به دنیاییهوه هەزاران کەس هەبوون که دەیان رازی سەر به مۆر له دلێاندا بوو ته گرتی گۆلە کراو که له بهر نه خوێندەواریان یان کهم خوێندەواریان یان نه بوونی دەر فەت و کەرەسە، نه باینتوانیوه دەر بێرن، ئەگینا رەنگبێ زۆر لایەنی شاراوهر له رووداوه گرینگەکان روونا کایان بەرکه وتبایه. کورد پێویستە شوکرانه بژێر بیت که که سانیک له وهچە پێشوومان هەلکه وتوون که لانیکه مێژوو یه کی زاره کی، به سه رهات و رووداوه کانی که له که مانیان بۆ تۆمار کردوین.

نابێ ئەو خالەش نه دیو بگرین که؛ ئەو کتێبهی به رده ستان (تا راده یه ک) وهک مێژووی زاره کی (History Oral) پۆلێن ده کرێ و تابه ئەندیه کانی ئەو چه شنە له مێژوو به خۆوه ده گرێ، که واته نووسه ری مێژوو که له وانه یه شتی له بیر چوو بیته وه یان دهسته وه ستان بێ له نووسینه وه و باس کردنیان، بۆیه نابێ چاوه روائیمان هەبیت که هەموو ئەو دێرانهی کاپیتان نووسیونی، بێ که م و کوری بن. رەنگه پاش و پیشی هەبێ، به تابهت که زیاتر له بیست و پینج سال به سه ر ئەو رووداوانه دا تیه پرایی و له زیدی خۆی هەلکه ندرابێ جا تاوی دابیته خامه، ئەویش به و که چه خوێندەوارییهی که هەبووه! له هەمووشی گرینگتر؛ له هونەری نووسینیشدا دهسته وه ستان بێ. به لام شتی که دوودلی لێناکرێ ئەوه یه که؛ کاپیتان حەمەد چه شنی ژیانی ئاسایی خۆی، بێباکانه، نه ترسانه و راستگۆیانە، ئەوهی دیتیتی نووسیویه ته وه، ئەو خالە خۆی خالی هەر به هیزی نووسینه کانی کاک حەمەدە. ئەو به پێچه وانهی زۆر بهی (نهک هەمووی) ئەو که سانهی بیره وه ریه کانیان نووسیویه ته وه، ده پیشدا باسی خالە لاوازه کان و که مایه سیه کانی خۆی کردووه جا پاشان به دلێکی بێفیل و گزی رووداوه کانی گێراوه ته وه. گەر له گێرانه وهی رووداوه کاندایانانیه کی پێبرابێ، هیند خاکه رایانه باسی کردووه که رەنگ بوو که سانیک له جیاتی ئەو بان، ئەوه نده ئەوه نده خۆیان پێ بهرز کردبایه وه. خالیکی به هیزی تر که له بیره وه ریه کانی کاپیتاندا ده ییینین، باس کردن یا په رده لادانه له سه ر کۆمه لیک رووداوی مێژوویی کوردستان که کاک حەمەد بۆخۆی به شداری رووداوه کان بووه و قامکیان له سه ر داده نێ. ئەو رووداوانه تا ئیستا له هیچ ده ق و نووسراوه یه کی مێژوویدا باسیان لێوه نه کراوه یان به پارێزه وه لێی دواون. له و باوه ره دام که شارەزایانی کوردستان و کۆمارناسی، به خوێندنه وهی ئەو کتێبه، خوێندنه وه یه کی تازه یان ده بێ بۆ شروقه کردن و

هه‌لسه‌نگاندنی میژووی هاوچه‌رخى کوردستان و کۆماره‌خۆشه‌ویسته‌که‌مان. به‌کورتی و به‌کوردی؛ کاپیتان له‌ده‌ست‌نووسه‌کانی خۆیدا کۆمه‌لگای سه‌رده‌می خۆی رووت ده‌کاته‌وه، هه‌لیده‌ته‌کینتی و نه‌هینیه‌کانی له‌قاو ده‌دات. ده‌چیته‌ناو ناخی رووداوه‌کان، که‌مایه‌سییه‌کان، گومانه‌کان و نازاره‌کانه‌وه. که‌سه‌هه‌لنا‌بو‌ئیری و راست‌گۆیانه‌هه‌سکوی له‌بنی مه‌نجه‌ل ده‌دا و به‌ره‌له‌سه‌ر هه‌تیو هه‌لده‌داته‌وه.

پیش‌ئه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ی بیره‌وه‌ریه‌کانی کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولوودیان هه‌لده‌نه‌وه، به‌پێویستی ده‌زانم سه‌رنجتان بۆ‌ئه‌و زانیاریانه‌پاکیشم:

١) ناوه‌روکی نووسینه‌کانی کاپیتان به‌زمانیکی ساکار و بێ‌په‌رژین نووسراوه. چاوه‌پروانیتان نه‌بێ‌که‌ نووسینی ئه‌دیپیک، نووسه‌ریکی ده‌رهاتوو یا مامۆستایه‌کی زانکۆ بخویننه‌وه. هه‌رچه‌ند ئه‌و نه‌زموونانه‌ی کاپیتان کۆی کردوونه‌وه، مرۆف ده‌کاته‌ مامۆستای گه‌وره‌ترین زانکۆ له‌ژبانی تاکه‌که‌سیدا.

٢) هه‌ولم داوه‌تا له‌به‌ر ریز و حوورمه‌تی ئیوه‌خویننه‌رانی به‌ریز، ئه‌و وشانه‌ی رووی مه‌جلیسانیان نییه‌ده‌ریانهاویم و شویننه‌کانیان به‌سێ‌خاڵان (...‌) پڕ بکه‌مه‌وه. به‌لام له‌زۆر شوینان گه‌ر وشه‌کان له‌هێلگه‌درابان، له‌ریچکه‌ی نووسینه‌کانی کاپیتان حه‌مه‌د ده‌رده‌چوون بۆیه، زۆریه‌ی وشه‌کان و رووداوه‌دلته‌زینه‌کان وه‌ک خۆی نووسراونه‌ته‌وه. داوا له‌و خویننه‌ره‌به‌ریزانه‌ده‌که‌م گه‌ر باری ده‌روونیان به‌رگه‌ی خویندنه‌وه‌ی رووداوی دلته‌زین ناگریت، یان توانای خویندنه‌وه‌و بیستی قسه‌ی بێ‌په‌رژین و بێ‌توێکلیان نییه، ئه‌و کتێبه‌نه‌خویننه‌وه.

٣) کاک حه‌مه‌د سه‌ر به‌نه‌وه‌ی کۆنه‌و له‌رووداوه‌کانی پیش‌شه‌ری یه‌که‌می جیهانی‌را، بۆ‌مان ده‌گێرتنه‌وه‌تا سالی ١٩٧٢ که‌ده‌سته‌کات به‌نووسینه‌وه‌یان. بێگومان ئه‌و سه‌رده‌م جیهان چه‌شنیکی تر بووه. کاتیک ئه‌و سه‌رده‌م ده‌گه‌ل ئیستا پینک ده‌گرین، ده‌بینین که‌کۆمه‌لیک گۆرانکاری به‌رچاو روویان داوه. بۆ‌وینه‌کاتیک باسی که‌سه‌کان ده‌کات، به‌پێی ناو‌دیربوونی خه‌لکه‌که‌له‌وسه‌رده‌مدا ناوه‌کان دینتی. وه‌ک ده‌بینین که‌باسی «سید محه‌مه‌دی سه‌یدی» ده‌کات، ده‌لی: «سه‌ید محه‌مه‌دی سه‌ید ره‌حمانی». واته‌خه‌لکه‌که‌به‌ناوبانگی کۆن ده‌ناسینتی نه‌به‌ناسناوی ئیستا که‌یان، که‌ناسناوی (سه‌یدی)یان هه‌یه. له‌به‌ر هه‌ندی، زۆر له‌که‌سه‌کان بۆ‌ساخه‌ره‌وه‌ش نه‌ناسیان. په‌نگه‌له‌پاش چاپ و بڵاو بوونه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌، هه‌ندیک له‌ناوه‌کان تیشکیان به‌ربکه‌وی و بناسرینه‌وه‌که‌هه‌ول ده‌ده‌م له‌چاپی دووه‌مه‌دا ناوناخنی کتێبه‌که‌یان بکه‌م.

٤) کاپیتان له‌نووسینه‌کانیدا چه‌شنی ژبانی ئاسایی خۆی، بێباکانه‌رووداوه‌کانی گێراوه‌ته‌وه‌و تێیدا به‌چاک و خه‌راپ، ئه‌وه‌ی دیوێته‌نووسیوتی. تا ئه‌و جێگایه‌ی بۆم لواوه‌هه‌ولم داوه‌هێرش نه‌کریته‌سه‌ر خه‌لک، چون‌نه‌ئه‌و که‌سانه‌ماون که‌ده‌رفه‌تی دا‌کوکیکردن له‌خۆیان هه‌بێ، نه‌ساخه‌ره‌وه‌و گشت ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ئاماده‌کردن و چاپ و بڵاوکردنه‌وه‌ی ئه‌و کتێبه‌دا ده‌ستیان هه‌بووه، ئاماده‌ن گله‌یی که‌س‌وکاری ئه‌و خه‌لکه‌بێننه‌وه‌سه‌ر خۆیان، مخابن نه‌کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریش (جگه‌له‌به‌شیک) ئه‌وه‌نده‌پیشکه‌وتوو به‌که‌بگاته‌ئو ئاسته‌له‌گه‌شی هه‌زی و به‌خۆی بلتی «ئه‌و رووداوانه‌ی سه‌ده‌یه‌ک پیش‌ئیستا به‌چاک و خه‌راپه‌وه‌بۆ‌ئه‌و سه‌رده‌م ده‌مینیتنه‌وه». که‌واته، تکایه‌تانه‌ی خۆسانسۆری و شتی سه‌یروسمه‌ره‌له‌ساخه‌ره‌وه‌مه‌ده‌ن.

هه‌ندیك رووداو له‌بهر گرینگی باسه‌كان به‌بئ هیچ گۆرانکاریه‌ك نووسراوه‌ته‌وه، به‌لام ناوی كه‌سه‌كان به‌ سێ خالان (... شاردراوه‌ته‌وه. له‌وانه‌یه‌ خوێنەر هه‌بن و بلێن كه: (كاك حه‌مه‌د هه‌رچی له‌سه‌ر خۆی هه‌بووه و نه‌بووه، به‌ چاك و به‌ خه‌راپ گوتیه‌تی، ئه‌دی بۆ چاك و خه‌راپی خه‌لك نه‌لێت؟). به‌لێ، ئه‌م قسه‌یه‌ راسته، به‌لام به‌رپرسیاره‌تییه‌كه‌ی راسته‌وخۆ له‌سه‌ر ئه‌ستۆی كاك حه‌مه‌ده. ساخكه‌ره‌وه‌ی ئه‌م كێتیه‌ نه‌ ده‌توانێ ئه‌و قسانه‌ پشتراست كاته‌وه نه‌ نكۆلێ. گه‌ر كاك حه‌مه‌د بۆخۆی مابا، سه‌ربه‌ست بوو له‌ بلاو كردنه‌وه‌یان. ئه‌و رووداوانه‌ كۆن بوون و ئیتر ده‌بێ بۆ رابردوو بچینه‌وه و له‌ هه‌له‌ و سه‌ركه‌وته‌كانی ئه‌زموون وه‌رگرین و بیانكه‌ین به‌ سه‌ردێری لاپه‌ره‌كانی داها‌توومان.

(5) پوانگه‌كانی كاپیتان سه‌باره‌ت به‌ عه‌شیره‌ته‌كان، ئاغاوه‌ته‌كان، شێخه‌كان، سه‌یده‌كان، ده‌وله‌مه‌نده‌كان، مه‌لاك‌ان ته‌نانه‌ت فه‌قیه‌كانیش هه‌مووی هه‌ر خۆی لێی به‌رپرسیاره‌ و دوور یا نزیك پێوه‌ندی ده‌گه‌ل پوانگه‌كانی ساخكه‌ره‌وه‌ی كێتیه‌كه‌ نییه‌ و بگه‌ر له‌ زۆر شوێن ده‌گه‌لیان ناكۆكه. وه‌ك چۆن له‌ درێژه‌ی بیره‌وه‌ریه‌كاندا ده‌یخویننه‌وه، كاك حه‌مه‌د باس له‌ عه‌شیره‌تی قاره‌مان، ئاغاز مه‌رد، ده‌وله‌مه‌ندی رهند، شێخی گیانفیدا و نه‌داری دلده‌وله‌مه‌ند ده‌كات. كه‌واته‌ دروست نییه‌ وا گشتگیر بیر بکه‌ینه‌وه. چاك و خه‌راپ له‌ هه‌موو چین و توژێكدا هه‌یه‌.

(6) وه‌ك باس كرا، بیره‌وه‌ریه‌كانی كاك حه‌مه‌د شپه‌زه و ئالۆز نووسراوه. هیچ په‌چاوی رێچكه‌ی زه‌مان و كاتی رووداوه‌كانی نه‌كردوو (جیا له‌وه‌ی زۆر له‌ قۆناغه‌كانی ژبانی كاك حه‌مه‌دی هه‌ر تیدا نییه‌). هه‌ولم داوه بۆ جیاكردنه‌وه، كاتبه‌ندی و ناودانان بۆ رووداوه‌كان و هه‌روه‌ها به‌ش‌به‌ش كردنیان، تا دۆزینه‌وه، خویندنه‌وه و تیگه‌یشتنی بۆ ئیوه‌ خوینهرانی هێژا، به‌رده‌سته‌ر بێت.

(7) كاپیتان باسی زۆر رووداوی میژوویی ده‌كات كه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئیوه‌ خوینهرانی به‌ریز باشت بزنان مه‌به‌ستی كاپیتان كام رووداوه، هه‌ولم داوه تا له‌ناو كێتب و به‌لگه‌ میژوویییه‌كاندا بگه‌ریم به‌شكوه‌ سه‌رچاوه‌ی زیاتر بدۆزمه‌وه و بۆ به‌رچاوپروونی زیاتری ئیوه‌ خوینهرانی هێژا، له‌ په‌راویز دایانبینم. به‌داخه‌وه له‌ ده‌روه‌ی ولات سه‌رچاوه‌كان كه‌م ده‌ست ده‌كه‌ون، بۆیه‌ تیکۆشام هه‌رچه‌شنه‌ كێتب و سه‌رچاوه‌یه‌کی كه‌ گه‌یوه‌ته‌ ده‌ستم، كه‌لكی لێوه‌رگرم. رهنگه‌ هه‌ندیك سه‌رچاوه‌م به‌كار هێنابێ كه‌ هه‌م كوردییه‌كه‌ی، هه‌م فارسی و ئینگلیسییه‌كه‌ی هه‌بن به‌لام، كه‌لكم له‌ فارسییه‌كه‌ی وه‌رگرتوو. هۆیه‌كه‌ی ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ته‌نیا ده‌ستم به‌ كێتیه‌ فارسییه‌كه‌ راگه‌یوه.

(8) به‌ هۆی ئه‌وه‌ كه‌ كاك حه‌مه‌د له‌ باشووری كوردستان قیره‌ خویندن و نووسین بووه و چه‌ند سالیكیش له‌وێ ژیاوه و له‌ هه‌رته‌ی لاوتیشیدا به‌رده‌وام له‌ هات‌وچۆی ئه‌ویدا بووه، بۆیه‌ هه‌م به‌ زاراوه‌ی ئه‌وێ و هه‌م به‌ زاراوه‌ی موكریان بیره‌وه‌ریه‌كانی نووسیوه‌ته‌وه. بۆ وینه‌ ئه‌و هه‌م ده‌لێ: «ته‌ماشاش ئه‌كه‌ن» هه‌م ده‌لێ: «ته‌ماشاش ده‌كه‌ن» لێره‌دا هه‌ولم داوه له‌ نیوان «ئه‌كه‌ن و ده‌كه‌ن»، (ده‌كه‌ن) هه‌ل‌بێژم تا نووسینه‌كه‌ یه‌كده‌ست بێ. هه‌ر وه‌ك زۆربه‌ی زمانه‌وانانی كوردیش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و بروایه‌ن كه‌ (ده‌كه‌ن) دروسته‌.

(9) ناشاره‌زابوونی كاك حه‌مه‌د له‌ هونه‌ری نووسیندا وای كردوو كه‌ له‌ گیرانه‌وه‌ی و نووسینه‌وه‌ی رووداوه‌كان و بیره‌وه‌ریه‌كاندا شپه‌زه‌یه‌کی سه‌رسووپه‌ینه‌ری ساز بكات. له‌ هه‌ندیك لاپه‌ره‌دا كه‌ سه‌رقالی گیرانه‌وه‌ی باسیكه‌، ده‌بینی په‌ریوه‌ته‌ سه‌ر دوو یا سێ باسی تر كه‌ ته‌نیا له‌ درێژه‌ی نووسینه‌وه‌ و تاییی ده‌ست‌نوسه‌كاندا كۆده‌كانم بۆ ده‌شكان و ده‌ماناسینه‌وه‌ و ناچار ده‌بووم یا

ده گه‌ل لاپه‌ره‌کانی پیتشوتر لیکیان بدهمه‌وه یان ده‌گه‌ل لاپه‌ره‌کانی داهاتوو. ئەو کاره به‌راستی زۆری هیز و وزه ده‌ویست و به ده‌یانجار ده‌بوایه وشه‌به‌وشه‌ی ئەو ده‌فته‌رانه پینک بگرم تا بزائم ئەو رسته‌یه ئی کامه رووداوه؟! بۆ وینه له ده‌فته‌ریکدا باسی پیتشاهاتیکی کردوو، له چەند دێریکی دی که په‌یوه‌ست بووه به‌و پیتشاهاته، له ده‌فته‌ریکیتردا و له گه‌رمه‌ی گپرا‌نه‌وه‌ی رووداویکیتردا وه‌بیری هاتۆته‌وه و نووسیوتی. منیش هه‌مان دێرم ناوناخنی رووداوی پتوه‌ندی‌دار کردۆته‌وه.

به‌باشی ده‌زائم ئەو راستیه ده‌گه‌ل ئتوه خوینه‌رانی هیزا باس بکه‌م که پریاردانی کارکردن له‌سه‌ر ئەو کتیه، پریاریکی قورس و گران بوو. یه‌که‌مجار بوو که قامکم ده‌برده‌ سه‌ر ته‌خته‌کلیل بۆ نووسینی کتیبیک، ئەویش له‌و چه‌شنه که لیورپژ بۆ له به‌رپر‌سیاریتی. له‌دریژه‌دا ده‌یخویننه‌وه که کاپیتان حه‌مه‌د سێ جارن ئەو بیره‌وه‌ریانه‌ی نووسیوه‌ته‌وه، جارنکیان پرۆفیسۆر «عیززه‌دین مسته‌فا ره‌سول» به‌لێنی به‌ کاپیتان داوه تا ئەو بیره‌وه‌ریانه‌ی بۆ چاپ بکات که نه‌یکرد، ته‌نانه‌ت ده‌ست‌نووسه‌کانیش به‌شیک زۆریان فه‌وتان، رنگی ئه‌ویش له‌به‌ر ئاستی به‌رزی به‌رپر‌سیاریتی و راده‌ی زۆری هه‌له‌ و که‌مایه‌سی له‌ بواری ریزمانی، نووسین و شپ‌زه‌یی به‌ نووسینه‌کانی کاک حه‌مه‌د بووبی که خۆی لینه‌داوه و کاتی بۆ ته‌رخان نه‌کردوو. منیش زۆر ده‌گه‌ل خۆم ده‌که‌وتمه‌ مشت‌ومر و لیکدانه‌وه. تا به‌وه قایل بووم که ئەو کتیه بگه‌ینمه‌ کوتایی و له‌ ئاکامدا گه‌ر شانازییه‌کی پتوه بۆ یان شووره‌یی، ئەوه‌ی هی کاک حه‌مه‌ده و هی من نییه. من ته‌نیا له‌به‌ر ئەو خاله‌ گرینگ و نه‌بیس‌تراوانه که له‌ سه‌رده‌می کۆمار و کۆنی گه‌له‌که‌مان روویانداوه شانم وه‌به‌ر ئەو کتیه‌ داوه؛ له‌به‌ر ئەوه‌ی گرینگیه‌کی تایه‌تییان هه‌یه بۆ میژووی کۆن و هاوچه‌رخه‌ گه‌مان که کاپیتان بۆخۆی به‌ چاو دیتوونی و تییاندا به‌شدار بووه و باسی کردوون. بۆیه، پیمابوو که ده‌بۆی بلاو بکریته‌وه تا په‌یجۆرانی ئەو بواره بیخویننه‌وه، لیکیکه‌نه‌وه، لیکیده‌نه‌وه و تیکیکه‌رنه‌وه به‌شکوو، ده‌لاقه‌یه‌ک بکاته‌وه بۆ میژووی بیکه‌س و چه‌واشه‌کراومان، تا له‌ ده‌ستکه‌وته‌کان و هه‌له‌کانی، ئەزموون وه‌رگرین و بیانکه‌ینه په‌یژه‌یه‌ک بۆ سه‌رکه‌وته‌کان.

له‌ یه‌که‌م پرۆژه‌وه که پریری کارکردن له‌سه‌ر ئەو کتیه‌م دا، ناوانی کتیه‌که زۆری قورسایه‌ی ده‌کرده له‌سه‌ر شانم. ده‌گه‌ل نووسه‌ریکی خامه به‌پرستی کورد (که ناتوانم ناوی بێنم)، راوژم کرد و زیاتر له‌ ۴۰ ناومان بۆ ئەو کتیه‌ دۆزیه‌وه، هه‌مووی ناوی جوان و شیاو، به‌لام له‌سه‌ری ساخ نه‌ده‌بوومه‌وه که کامیان هه‌لبژێرم. تا کاتیک چاوم به‌ کتیه‌که‌ی مامۆستا «ره‌حیم سابیر» که‌وت که له‌به‌رئه‌وه‌ی کاپیتان حه‌مه‌د، پاله‌وانانه تا دواساته‌کان و دوافیشه‌ک به‌رگری له‌ کۆمار و ده‌ستکه‌وته‌کانی کردوو، کتیه‌که‌ی پیتشکه‌ش کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌لوودی ده‌کات. منیش ساخ بوومه‌وه که ناوی بنیم (دوافیشه‌کی کۆمار). ئەو ناوه‌مان به‌ هاوکاری هاوژنیم هه‌لبژارد که ئەویش ده‌بیته‌ نه‌وه‌ی کاپیتان حه‌مه‌د. پاش ماوه‌یه‌ک ره‌هه‌نده‌کانی ئەو ناوه‌م لیکده‌دايه‌وه و گه‌یمه‌ ئەو باوه‌ره که به‌داخه‌وه، راسته‌ کۆماره‌که‌مان تیکچوو، راسته‌ کاپیتان و پیتشمه‌رگه‌ گیانله‌سه‌رده‌سته‌کانی

له دريژه‌ی کارکردنم له‌سەر ټه‌و کتیبه‌دا، کۆمه‌لیک خزم، دۆست، هاوړی و هاوزمانی خۆبم زه‌حمه‌ت داوه. له راستیدا هه‌موویان هه‌قیان به‌سەر ټه‌و کتیبه‌وه هه‌یه. ناتوانم سپاسی تایبه‌تی مامۆستا سألج بیچار و هه‌روه‌ها نووسه‌ره خامه به‌پرشته‌که نه‌که‌م که له هه‌له‌بپرکردن و رینوئینییه‌کانی‌اندا زۆریان یارمه‌تی دام. به‌تایبه‌ت که مامۆستا سألج بیچار ټاماده‌کردنی فه‌ره‌ه‌نگۆکی وشه‌کانی گرت‌ه ټه‌ستۆ. سپاسی شه‌راره‌ی هاوژینم ده‌که‌م که چه‌ند جارن پید‌ا‌چوونه‌وه‌ی به کتیبه‌که‌یدا کرد و هه‌له‌بری بۆ کردم و مووی له ماستی ده‌رده‌کیشا. هه‌روه‌ها به پیوستی ده‌زانم له ناخی دل‌ه‌وه سپاسی گشت هه‌موو ټه‌و که‌سانه‌ش بکه‌م که ته‌نانه‌ت به یه‌ک وشه‌ش بێ، یارمه‌تی «کوردبوون»‌یان دا. به‌داخه‌وه لیره بۆم نالوئ ناوی دانه‌به‌دانه‌یان بێنم، به‌لام له کۆتایی کتیبه‌که‌دا سپاسی تایبه‌تیم ټاراسته‌ی زۆرکه‌سان کردووه که هیوادارم که‌سم له‌بیر نه‌کردبێ. رازاوه‌ترین، جوانترین و چاکترینه‌کانیان بۆ به ټاوات ده‌خووام.

کۆتایی

با ټه‌و راستییه‌ بدرکینم که کاتیک بۆ یه‌که‌مجار سه‌رقالی ټیدیت و رێکخستنی بره‌گه‌کانی "کوردبوون" بووم تا بینیرم بۆ چاپ، له‌جیاتی فایل‌ه ټیدیت کراوه‌که، به‌داخه‌وه و به هه‌له، فایل‌ه ټیدیت نه‌کراوه‌که‌م ناردووه بۆ چاپ. له‌و باب‌ه‌ته‌وه زۆر داوای لیبوردن له‌و خوئنه‌رانه‌ ده‌که‌م که ټه‌و به‌رگانه‌ی پیشوویان که‌وتۆته‌وه ده‌ست. هه‌رچه‌ند ټه‌و کاره‌ش خیری خۆی پیوه‌ بوو و وه‌ک چاوه‌روان ده‌کرا کۆمه‌لیک زانیاری تازه له‌لایه‌ن خوئنه‌رانه‌وه هاته ده‌ستی ساخکه‌ره‌وه، هه‌روه‌ها کۆمه‌لیک هه‌له‌ش ټیدیا به‌دی کرا، به‌ خو‌شیه‌وه بۆ جاری دووه‌م که ناردمه‌وه بۆ چاپ، به‌سه‌ریاندا هه‌مه‌وه و چاکم کردن و زانیاریه‌کانیشم پیوه‌لکداندن. جیتی خوئنه‌تی زۆر سپاسی کاک مه‌نسور سیدقی، کاک هه‌سه‌ن قازی، کاک بێه‌روز کوردنه‌حمه‌دی و کاک عه‌تا محه‌مه‌د بکه‌م که کوردبوونیان ده‌وله‌مه‌ندتر کرد. ټیستا ټه‌وه کتیبه‌که له کوردستان ده‌چیته‌وه ژیر چاپ و ټه‌ویش له سلیمان. به پیوستی ده‌زانم زۆر سپاسی دۆستی کۆن و برای له گیان نیزیکم کاک قادر شیخه‌ دیگه‌یی بکه‌م که پالپشتم بوو و ټهرکی دارایی چاپه‌که‌ی له کوردستان گرت‌ه ټه‌ستۆ. سه‌رکه‌وتن بۆ کورد و سپاس که هه‌ن. به‌وه‌په‌ری ریزه‌وه.

وریا ماملی

۲۰۲۲ - ۰۶ - ۱۵

پیشه کی ماموستا شیرکۆ هه ژار موکریانی

بیره و هریه کانی کاپیتان حه مه دی مه ولووده چرچی کاریکی میژووی بی وینه به. بیره و هریه کانی کاپیتان حه مه دی مه ولووده چرچی کتیبیکه له سنفی خۆیدا بی وینه به و، سامانیکی ئیجگار زۆر هه ژاره، تۆماریکی گرنگی میژووی کۆمه لگهی کورده که ده کریت رۆژیک بیته سه رچاوه ی زۆر به ره می نه ده بی و هونه ری کورد و میلله تانیکی تریش.

ئیمه تابلوی دواکه و تووی و چه و سانه وه له هه موو روویه کی ژایانی مرۆفی کورددا ده ئه م کتیبه دا ده بیین: باوک له هه ر دوژمیک بی به زه بیتر، زردایک ده یه ویت مندالی فریDATE تهن دوره وه، هه ر مندالیکی چینی هه ژار ده بیته رۆژانه تیه لدان و جنیو بچیت و، ته نیا به راده ی جه ره زه بی و بی چه یایی و زه بری خۆی ده توانیت جیکه ی خۆی له ژایندا بکاته وه، ویرانه و زبلدان و توونی حه مامه کان پتر وه خۆی ده گرن تاوه کو مال و حال و که سوکاریکی خۆی.

چینایه تی دزی و، ته عه سوب و بی عه قلی له ئاست تایعانی ئاینی تر، خورافات و قۆلپری و نیفاق ... هه مووی له وینه ی نووسینه کانی کیلینگ له باره ی هیندستان لیره دا ده بیین. کاپیتان حه مه د خۆی به مندالی له مه یدانێ گشتیدا ره گه ل جه ماوه ر که وتوو و له مه یدانێ مه نگوهران، شه ق شه قانی به که له سه ری مرۆفیک کردوو (هه مان شتی که له رۆمان و فیلمی «زه لامن ویستی بیته به پادشا» ده بیین). کوشتاری گشتی له دووی کوشتاری گشتی، هه تکی کچ و ژن له دووی هه تک ... بی پرانه وه.

باوکی کاک حه مه دیش له خه زای فه له ی ئاسووریدا بارگینیک و باریک و «کچیک» ی هیناوه ته وه تا بیکات به مسولمان بو حه مه دی کوری، و پرای نه و هه مووه تالانه ی خشل و به رگی ژنانی مه سیحی تا سه ری به رز بیته و ده ر و دراوسی پتی بلین «خه زا پیرۆز، خه زا پیرۆز» و به لکو نه وانیش شتیکیان له و دزی و جه رده ییه نه و وه حشیکه ری به بیته.

نه و کچه ئاسووریه هه ژاره ی که ده یکه ن به مسولمان و ناوی ده که ن به حه بیب، نه گه ر وه کو کاک حه مه د بیره وه ری ژایانی خۆی بنوو سیبایه، نه ویش چ رۆمانیکی لی دهرده چوو. به لام له نه و هه مووه کاره ساته شدا ده بیین دلی چاکی دوو چه و ساوان کاک حه مه د و حه بیب چۆن ریز له یه کتر ده گرن و وه ک برا و خوشکی نمونه یی ده بن به دلدانه وه یه ک له و چه و سانه وان به یه کتر.

خه می گه وه ری سابلآغ له وه دا بووه چۆن له تالان و برۆی عه شیره تی کوردی پاریزن. پادشای فارس که سیکێ ناردوو که خه لک کرنووشیان بو بردوو و، که فارسه که ته ماحی کرد بیته ژنیکێ کورد و، ژن و میرده که ی رووبه رووی بووبه وه، ئاغای کورد ده هانای فارسه که وه چوون و مالی ژن و میردیان به سه ر ته پلی سه ریاندا ویران کردوون و له ناویان بردوون.

کاتیک کوردیکی شار ویستی بیته «ئه میر تومان» ی حاکمی ئیران ده ربکات، ئاغای کورد نه و کورده یان گرتوو و قاچیان له به ر زگی و لاخه که ی به ستوو و، به کووچه و کۆلانی سابلآغاندا گپراوه تا خه لکی پترسینن.

ده کرا ئالیکساندر دوما یا ستاندا ل یا هوگۆ، به خه یال، دیمه نی سه گنیکیان بکیشایه که

توتکه کانی خوئی و مندالئیکی ساواش بلیستیته وه، خه لکئیک تیدا بهاتنا به مندالیان هه لبرگرتابه ته وه و بو باب و زردایکیان ببردایه ته وه، ده کرا، به لام که به راستی ته وه رووی دابیت و، نه و منداله ساوا به گه وه بوو بیت و بویان گپرابیته وه و خوئی رووداوه که ی نووسیبیته وه ... نه وه شتیکه من قهت له ههچ سه رچاوه یه کی نه ده بیاتی دنیا دا نه مدیتووه.

یا دیمه نی که سانئیکی هه ژاری چینی چه وساوه، که هه میسه ناماده ی قوربانی بو ئیدیالی نه ته وه و نیشتمان، له مهیداندا بن، نازا و قاره مان بن و، چاره نووسیان به ده ست چینی تری سه رووی خوئیانه وه بیت و، نه زانن به چ قه لبه یه کیاندا ده دن، به لئ نه وه له نه ده بیاتی فهره نسیدا له باره ی رووداوانی ۱۷۹۳ و ۱۸۷۰ که م نین، به لام هه مووی له لایه ن نووسه رانی نه و چینانه ی تری سه رووه وه نووسراون. نه وه که یه کیک له نه و چه وساوانه خوئیان، له نه و شه قام و کولانانه وه، چه قوکه ی ده ستی یا ده مانچه یا تفه نگه که ی بخاته لاه و قه له میک بگریته ده ست و نه و خوئی چیروکه که به کتیب بگریته وه؟ نا، من نموونه م نه دیتووه. ره نگه ماکسیم گورکی لیره دا به بیردا بیت، به لام نا، نه ویش نه نه وه ی به سه ر هاتووه که به سه ر کاپیتانی ئیمه هاتووه و، نه نووسینه که ی به نه و کراوه یی و راستگویی و جورته ت و راسته و خوئی به زمانی نه و چینه چه وساوه خوئی نووسیوه.

نه و جا چه وساوانه وه که به گوریه ی ته مه ن ده گوریت و تا چه وساوه به ته مه ن گه وره تر ده بیت، چه وسینه رانی گه وره تری جه غزی گه وره تر بو به رژه وه ندی خوئیانی به کار ده هینن: فلانه بکوژه، فلانه شت بشیونه، به خه لک بلئ له هه لبراردندا بو مه جلیس ده نگم پئ بدن (نه وه چه ند روژیک دوا ی نه وه که گرتوویه تی و نه و هه مووه جنیو و تیته لدانه ی پئ چیشتووه، تا روس فریای که وتوون و رزگاریان کردووه). کاک حه مه د ده بیته نه ندانی ژیکاف، به لام ده بینیت ژیکاف « سه تی نه وه دوپینچی ئاغاوه ت و توجار و سه ید بوون، نه وانه ش بیزان له خه لکی کاسب و زه حمه تکیش ده بووه». ژیکاف ئاغاوه تی عه شیره تانی به نه ندانم وه رگرتوون به لام چه ند نه فهر له هه قاله کانی کاک حه مه د (ده لیت: «که له خوم دلسوژتر بوون») ی به نه ندانم قه بوول نه کردوون. ئیدی کاک حه مه د و هه فالانیشی گوئی به مه رکه ز ناده ن و، له خوئیانه وه بالئیکی چینی هه ژار ریکده خه ن و، دوا ی مانگیک داوایان لئ ده که ن تیکه ل بینه وه و، ده بن. نه و باله جیاوازانه ی ژیکاف له ههچ سه رچاوه یه کی تر دا به و جوژه باس نه کراوه.

کاتیک ده چیته خزمه ت قازی محه مه د له مه حکه مه، قازی محه مه د پئی ده لیت که شه و له پاراستنی شاردا به شدار بیت نه وه کا مه نگور بین و شار تالان بکه ن. کاک حه مه د یه ک دنیا قیزی له و ده وله مه ندانه ده بیته وه که وا له ترسی تالانی مه نگوران هه لده له رزن، به لام ئیدی فه رمانی قازی محه مه ده و ناکریت به جیتی نه هینیت. چه ند جوان باسی نه و ده وله مه ندانه ده کات که نه وه ندانه به بپیزی باسی که سانی وه ک کاک حه مه دیان کردووه، پیمان گوتوون: عه مبالئ کوری عه مبال، برؤ لاچو هه ی ره جاله ی سه گباب، «وه ک نه وان له زپر دروست کرابن و ئیمه له قور»،

تێستا که کاریان پێیان ههیه تا له تالانی مهنگورانیان بپاریزن، « دههاتنه لام و پێیان دهگوتم که نهوشۆ بانکراوی بۆ مالی کۆ و کۆ، منیش گونم نیشان دهدان و نهدهچووم!»! یاخوا ههر شاد بیت کاک حه مه د گیان، که من نهوه ده خوینمه وه وهک شه راب پێی مه ست ده بم، نه سلهن نه وه بۆ من قسه نیه، نه وه «مووسیقایه، بهسته یه، گۆرانییه»، نه ری وه لآ هه موویان به قوربانی گونت بن! چ ریایان ده که ویت به گونت بن.

چه وساو به عاتیفه یه کی که هه یه تی و چاوی له دهستی قسه به ده ستانی قه ومه که یه تی فه توای بۆ به دن، له هه یه درێغی ناکات و ژبانی خۆی له سه ر دهستی خۆی پێشکهش ده کات. باسی شه ره کانی نیوان پێشمه رگه و دوژمن له به له جه ر، له مه کلآوی، که سایه تی مسته فا خۆشنا و به رانه ر وه هابی بلووری (گوایه وه زیری کۆمار)، نه وه هه مووه قاره مانیا نه له شه ردا و، نه وه هه مووه هه سه ته پیروژه ی دێهاتیان که چۆن هاتوون و ئالای کوردستانیان ماچ کردوو... هه ینده- هه ینده لاپه ره ی گرنگی میژووی کورد ده نه و بیره وه ریانه دا ده خویننه وه.

بۆ باسی غه فوری مه حموودیان، نه م کتیه بۆ من تا قه سه رچاوه یه کی گرنکه، که چۆن سه ره تا مه حموودیان، به دروشمی چه پی، کاک حه مه د و هه قاله ره شو رووته کانی خستوونه ته ژیر بالی خۆیه وه و، به رنامه که ی هه مان به رنامه ی «ژیکاف» بووه به لام چه ند شتیکی تری وی خراوه، وه ک: ئیمه خیانه ت به مه عموره کانی سیاسی شووره وی ناکه ین. مه حموودیان زۆر چالاک بووه، پێیه کی له سابلاغ و پێیه کی له تاران بووه، ره قیبی قازی محه مه د بووه و، ویستویه کۆبوونه وه ی گشتی له پێشه وا تیک به دات. به لام کاک حه مه د دوا یی قه ناعه تی هه تاوه که مه حموودیان پیاوی ئینگلیس بووه و خۆی و هه قالانی دیاره لێی دوورکه وتوونه ته وه و، ته نانه ت کاک حه مه د به فه رمانی پێشه وا مه حموودیانی خستووه ته زیندانه وه و، نه و جا له ولاتیان ده رکردوو و چوو ته ورمن. به لام مه حموودیان وازی نه هه تاوه، له روژی هه لکردنی ئالای کوردستاندا هاتوو ته وه مه باباد و، چه ند ناویک له و بۆنه په دا خویندراونه ته وه که به دوژمن ناستندراون. مه حموودیان به کیکیان بووه و نه وه بووه کوزراوه.

زۆر حه یف که هه یندیک به شی نه و بیره وه ریانه له ناوچوون. نه وه ی به سه ر نه م بیره وه ریانه هاتوو، چۆن چه ند که س ویستوویانه ریگه له ده رچوونی بگرن و له ناوی به رن، فه سلێکی نوێ ده خاته سه ر فه سله کانی نه م رو مانه واقیعییه ی ژبانی چه وساو یه کی قاره مانی کورد، که هه مان ده رده کانی کاره ساتی چینایه تی نه م قه ومه چۆن دوا ی نه وه نده ساله ش هه ر درێژه ی هه بووه. کاک وریا ماملی، به ساغ کردنه وه و ئاماده کردنی نه م بیره وه ریانه بۆ چاپ کارێکی ئیجگار زۆر پیروزی میژووی کردوو. نه گه ر من ده سه لات ی ده ستگا کانی نه ته وایه تی کوردم هه بوایه، نه ک هه ر خه لات ی کتیبی سالتیک، بگه ره خه لات ی گرنگترین به ره مه می سه د سالی رابردووی کتیبی کوردم بۆ نه م کاره ی پێشکهش ده کرد.

ئەو كەتتە، پېشكەش دەكەم بە گەشت
پېشمەرگە و تېكۆشەرانى رېگای ئازادى
كورد و كوردستان بەتايەت ئەو ناوہ
ونانەى خۇنەويستانە هاتنە مەيدانى
خەبات و ژيانى خۇيان و مال و منداليان
كردە بەردەباز و بەلاگەردانى بەستە
خاكىكى نېشتمان كە بەداخەوہ لە هېچ
شونىنك ناويان نىيە و پېشمەرگەى ونن.

دہفتہری ژماره (۱) و (۲)

دهفتەری ژماره (۱) و (۲)

کاپیتان حەمەدی مەولوودی سێ جارێ بە سەرھاتەکانی خۆی نووسیبووە. بە پێی وتەکانی یای «رووناک» کچی کاپیتان کە لە باکو دەژی و ئەو دەفتەرانە لەلای ئەو پارێزراو بوون: (جاریکیان لە باکو کاک رەحیم قازی دیت بۆ لای کاپیتان و لێی میوان دەبی و دەفتەری بیرەوهرییه‌کانی لێدەستینیت و ئیتر نایداتەو. کاپیتان کە ئەو دەبینی و دەزانێ کە نووسینەکانی ناکەوێتەو دەستی، بە رق دادەکوێ و سەرلەنوێ و بۆ جاری دووھەم دەیاننووسیتەو. ئەو جارەیان بە کوردیکی عێراقیدا [مەبەستیان «پروفسۆر عیززەدین مستەفا رەسول»^۱] دیا ئیتریتەو بۆ عێراق تا لەوێ بۆی چاپ کەن. لەوێش هیچ کە چاپ ناکرێ، سەری دەستنووس و دەفتەره‌کانی تیدا دەچن، جگە لە یەک یا دوو دەفتەر، باقی تر هەمووی دەفەوتن.^۲

یای رووناک لە درێژەدا دەلێ: (کاپیتان دیسان کۆل نادات و جاریکی تر و بۆ سێھەمین جار سەرلەنوێ دەست دەکات بە نووسینەو. هەمووی خەڵاس دەکات و لە سنووقە کەیدا داینابوو تا لە هەلێکدا بیدات بە کەسێک بەشکوو بۆی چاپ بکات. لەپەر شەوێکی کاک رەحیم قازی دەگەڵ پیاوێکی دی کە هیچکات نەمدیبوو و نەمدەناسی، لە باوکم وەرژوو کەوتن و بوون بە میوانی. پاش سرتەسرتیکی زۆر و نامۆ، مائاواپیان کرد و لە مائ چوونە دەر. من کە لە ژووێکی تر بووم لەناکاو بۆنی سوومنام بۆ هات. بەپرتا و پامکرد تا بزنام چ سووتاوه؟ بەو پەری سەرسوو پمانەو دەستم کە باوکم ئاوری کردۆتەو و ئەو دەفتەرانە ی کە خوێنی جیگەری لەسەر خواردبوونەو و سێ جارێ نووسیبوو ییەو، دەسووتین. کردمە هەرا کە ئەی هاوار بۆ دەیانسووتین! حەیفە! زۆرت رەنج لەسەر کیشاون! مەکە ئەو کارە ی! بەداخەو بەگوێی نەکردم. دەستی دەلەرزا و بە ترسیکی زۆرەو دەیگوت:

— پێیانگوتوم گەر بێتوو ئەو نووسینانە چاپ بکری و وەدەست دەولەتی شای بکەوێ، مندالەکانت لە تێران دەکوژن! بۆیە دەبێ بیانفەوتینم و نەیانھێلم!^۲

هەرچی هاوارم کرد، گریام و پارامەو، چی لێ شین نەبوو. هەر دەیگوت گیانی مندالەکانم لە مەترسی دایە. پەشو کابوو، قەتم بابم ئاوا نەدیبوو، وا دیار بوو کە چاکیان ترساندبوو و بەداخەو هەولەکانم سەری نەگرت. کە زانیم قسەم بڕ ناکا، لێی لە فیلان کەوتم و لەناو گشت ئەو دەفتەر

^۱ بروانە لاپەرە ی ۴۰۰

^۲ لە ناوناخی بیرەوهرییه‌کانی کاپیتاندا و لە لاپەرەکانی داھاتوودا، کاپیتان بۆخۆیان باسی ئەو رووداو دەکات. ^۳ دیار نییە کە مەبەستی دوکتور رەحیمی قازی لەو کارە چ بوو کە چەند جارێ ویستوو یەتی دەست بە نووسینەکانی کاپیتاندا بگری. (رەنگە) لەبەر داسۆزی بووبێ کە ئەو کارە کردوو تا نەکا کاپیتان لە پووی ئەو دلپاکییە زانییە ی کە هەیبوو و ئەو زانیارییە گرینگانە ی کە لای بوو، شتیک بنووسی کە دوژمنی کورد نانی پێو بخوات. یا رەنەگە هوکاری تر بێ کە ئیمە لێی بێخەربەرین، (بەھەر حال ئیمە لە تاریکیی داین).

و کاخهزه زوره‌دا، نهو چوار ده‌فته‌ره‌م لای خۆم گل دایه‌وه و وهک یادگار له باوکم پامگرتن. ته‌نانت تا مردیش، نه‌مه‌یشته‌ بزانن که نهو ده‌فته‌رانه‌م لای شاردۆته‌وه)

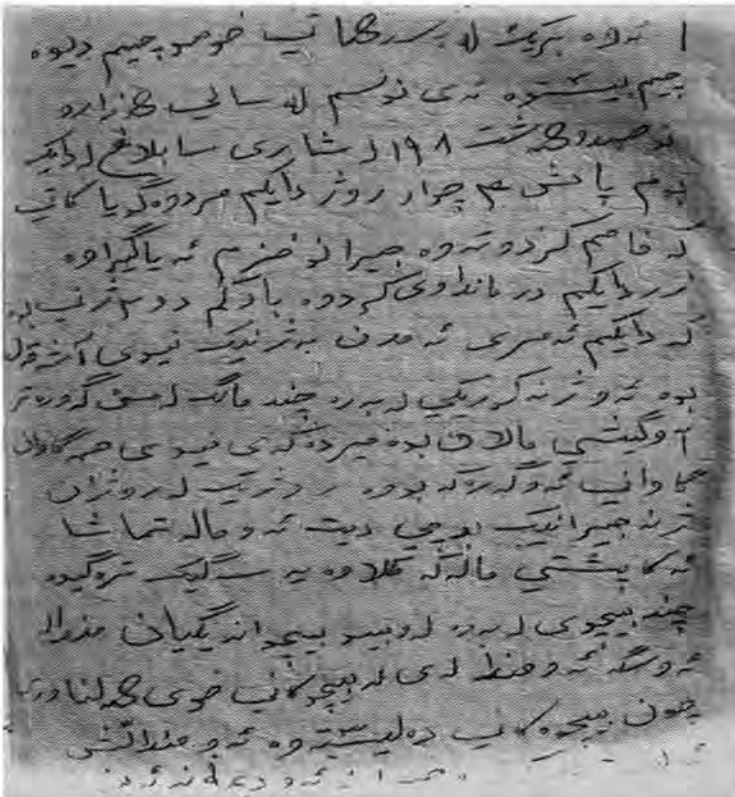
مخابن که زۆر ویستگه له ژبانی کاپیتان ده‌گه‌ل نهو ده‌فته‌رانه‌دا که سووتاندوونی فه‌وتاون و کۆمه‌لێک رووداو و نه‌ینیان ده‌گه‌ل خۆیان ون کردووه. لهو چوار ده‌فته‌ره دوو دانه‌یان رێک وهک یه‌ک نووسراون که به‌سه‌رهاتی هه‌رته‌ی مندالیی کاپیتانیا‌ن تیدا‌یه. به‌روونی دیا‌ره که یه‌کیان لهو ده‌فته‌رانه بووه که دوکتۆر «که‌مال مه‌زه‌ر» بۆی بردۆته‌وه. له ده‌فته‌ریکیاندا ته‌نیا دوو پرووداوی جیاواز ده‌گه‌ل ده‌فته‌رکه‌ی تری تیدا بوو که نهو دوو پرووداوه‌شم تیکه‌ل کردۆته‌وه و له کۆی یه‌ک ده‌فته‌ر و وهک سه‌ره‌تای بی‌ه‌وه‌ریه‌کانی کاپیتان، پیشکه‌شتان ده‌کری.

پروا‌له‌ت و تابه‌مه‌ندیه‌کانی ده‌فته‌ری ژماره (۱)

ده‌فته‌ری یه‌که‌م ۱۷ سانتیمتر پانایی و درێژایی ۲،۲ سانتیمتره. رووبه‌رگیکی کاغه‌زی نه‌ستووری هه‌یه. بۆ پاراستنی زیاتری رووبه‌رگه‌که، به‌رگیکی که‌سکی پلاستیکی توندوتۆلیان به‌چریش (سریش) یا شتیکی هاوشیوه لیدا‌وه. هه‌رچه‌ند به‌رگه‌ نایلۆنه‌که گشت رووبه‌رگه‌ کاخه‌زیه‌که‌ی دانه‌پۆشیوه و له‌ سه‌ لاوه رووبه‌رگه‌ کاغه‌زیه‌که‌ی پینچ میلیمتریکی به‌ ده‌ره‌وه‌یه. که رووبه‌رگه‌که هه‌لده‌ده‌یه‌وه رێک له‌ ناوه‌پاست، هه‌ندیک زانیاری به‌ زمانی روسی له‌سه‌ر پشتی رووبه‌رگه‌که وه‌دیار ده‌که‌وی که وا ویده‌چی زانیاری نهو کارگه‌یه بووبیت که لێن سازکراوه. کاتیکی به‌ که‌ره‌سه‌ی وه‌رگیپانی دیجیتا‌ل تا‌قیم کرده‌وه پینگوتم که نه‌وه زمانی بولگاریه‌یه. نرخ‌ی ده‌فته‌ره‌که، رێژه‌ی چۆنیه‌تی ده‌فته‌ره‌که، راده‌ی لاپه‌ره‌کانی و ناوی شاری لێنینگراد نووسرا‌بوون. له‌ سه‌ره‌وه‌ش دوو واژۆی کاپیتانی له‌سه‌ره. که یه‌کیان بچووک و نه‌وه‌یتریان که‌میک گه‌وره‌تر ده‌نوینن. ده‌فته‌ره‌که‌ وا ویده‌چی که ده‌وری ۱۸۰ لاپه‌ره‌ بووبن چوون له‌ کۆتایی ده‌فته‌ره‌که به‌ روونی دیا‌ره که لاپه‌ره‌یه‌کی زۆری لای دروا‌وه. لاپه‌ره‌کان کاغه‌زی ناسکی بۆرن که کاغه‌زی «کاهی» پیده‌لێن و خه‌ته‌کانی درێژا‌ودرێژ و پانه‌وپانن به‌سه‌ر یه‌که‌ردا هاتوونه‌وه که چوارگۆشه‌ی ورد دروست ده‌که‌ن. له‌ ۱۸۰ لاپه‌ره‌یه‌ ته‌نیا ۱۶۰ لاپه‌ره‌ی کاپیتان ره‌شی کردوونه‌وه. دوو لاپه‌ره‌ش به‌ سپی ماونه‌ته‌وه. له‌ رووبه‌رگی کۆتایشدا واژۆیه‌کی کاپیتان وه‌دیار ده‌که‌وی.

رواالت و تايبه تمه ندييه كاني دهفته ري ژماره (۲)

دهفته ري دووهم ۲۰ سانتيمتر پاناييه تي و ۲۹ سانتيمتر درژايي. رووبه رگيكي كه سكي تيكه لآو له نايلون و كاغزي هه يه. كه رووبه رگه كه هه لده ده يه وه هيج له سه ر رووبه رگه كه ي نه نو سراوه. دهفته ره كه ده وري ۶۳ به رگه و لاپه ره كان كاغزي ناسكي بون كه كاغزي «كاهي» پيده لين و خه ته كاني درژاودرژ و پانه و پانن به سه ر به كتر دا هاتونه وه كه چوارگوشه ي ورد دروست ده كن. كاپيتان له و دهفته ره دا سه ره تا و كوئاييه كه ي ل تيكيچوو و له لاپه ره كاني كوئايي دهفته ره كه پا ده ستي كردوو به نووسين و هه موو نه و ۶۳ لاپه ره يه له لايه ن كاپيتانه وه ره ش كراونه وه. له رووبه رگي كوئاييشدا ريك له ناوه پراست، هه نديك زانباري به زماني رووسي له سه ر پشتي رووبه رگه كه وه ديار ده كه وئ كه وا ويده چي زانباري نه و كارگه يه بوويت كه ليتي سازكراوه. كاتيک به كه ره سه ي وه رگيراني ديجيتال تاقيم كرده وه پينگوتم كه نه وه زماني بولگاريه و كه وه ري گيرا نرخی دهفته ره كه ي بوو ده گه ل رژهي چونييه تي دهفته ره كه و راده ي لاپه ره كاني.

دهستونوسی کاپیتان همهدی مهولودی

به شیک له بیره وه ریه کانی
کاپیتان محهمه دی مه ولوودیان
(حه مه دی مه ولوودی)

ژیانی مندالیم

ئەو بەرپیک لە بەسەرھاتی خۆم، چیم دیو، چیم بیستوو، دەینوووسم. لە سالی ھەزار و نۆسەد و ھەشت (١٩٠٨ زاینی) لە شاری سابلاخ لە دایک بووم. بایم دوو ژنی بوو. کۆرپە یەکی چوار پۆژە بووم کە دایکم مردوو. کە فامم کردوو، جیران و خزم دەیانگێراپەووە کە گویا زردایکم، دایکمی

ساوجیلاخ موکری (سابلاخ - مەھاباد): دانیشتووی سەر ئەسکەملە مۆزەفەرۆالدەولە - لەراستەووە پرا کەسی ھەوتەم - کاکا ناغا یا کاکاغا (داروئەغی سابلاخ) سەرچاو: نەرشیقی کاک جەمیل سام - فەرەیدون ھەکیم زادە. دەرمانداو کردوو. کاتیک دایکم دەمری، بایم و زردایکم وەخۆیانم ناگرن. دەمدەن بە ژنیک بە ناوی «نایشی قەل». ئەو کورپیکی لەبەرە چەند مانگ لە من گەورەترە. نایشی قەل ئاوکیشی مالاڤ بوو. مێردە کە ی نێوی «حەمە گاوان» ە و گاوانی گەرەکی خۆیان بوو. کەلاو یەک بە پشتی مائی نایشی قەلەو یە. پۆژیک لە پۆژان، ژنە جیرانیک بۆ کاریکی پێویست سەردانی مائی نایشی قەل دەکات. لە پەر چاوی بە دیمەنیک دەکەوێت کە زۆر سەرنجی رادەکیشت. دەبینیت کە سە یەک ترەکیو و چەند بێچوو (تۆلە) لەبەرە. لەو تۆلانە یەکیان لە

هه موویان گه وره تره و وهک مندالی ئینسان ده چیت. جیرانه که که نیزی که ده بیته وه، ده بیته که سهیه که و پرای بیچووکانی خوئی، مندالکی ساوای ده نامیز گرتووه و له بیچووکانی خوئی هه لئناویری و په بیتا په بیتا چون بیچووکانی خوئی ده لئیسیتته وه، ئاواش منداله که ده لئیسیتته وه. کاتیک جیرانه که نه و دیمه نه ده بیته ده بیکات به قاووکیژ و عالم [خه لک] وه سهر ده گه پری. من له کوئی سهیه که ده ردینن. خه بهر ده دهن به بایم و زردایکم. دین و ئایشی قه ل ده دوزنه وه و به لیدان و کوتان وه پیش خوئی ده دهن بو ماله وه. خه بهر ده دهن به «کاکه ره شی داروغه»^۱. خوئی و چهند نه فهر پیوای حکوماتی [حکومهت] دین و ده تیرن میرده که ی (حه مه گاوان) له گاران ده هیننه وه. ههر ئه وکاته ی شار به ده ریان ده کات. عالم به دوویانه وه ماستیان به سهردا ده کهن. به لیدان و به رده باران، له شار وه ده ریان ده تین.

بایم ده مباته وه بو مال و ههر ئه و روژه به شانیم داده دات و ده مباته مالی باپیرم، مالی بابی دایکم. ئه وان مالیان له «لاچین» ده بیت که گوندیکه نیزی که شاری سابلخ. ده مدات به نه نکم و باپیرم. ئه وانیش ده مدهن به ژنیک به ناوی «نامین عاسیه». ئه ویش چونی عاملاندوم؟ نازانم! تا پیم هه لگرتووه ئه و ژنه به خیوی کردووم. چونی به خیو کردوم؟ نازانم! له بیرم نییه!

دیسان هاتوومه ته وه مالی بایم، به رده ستی زردایکم، تا فامم کردوته وه. ئه و ماوه یه ی له به رده ستی زردایکدا بووم، نازانم چی به سهر هیناوم؟ ئه وه نده ی ده زانم که بایم زوری خوئده ویست و ئه ویش ژنیک بئ به زه و در و جانانه بوو. هه ول ده دم ئه وه ی وه بیرم بیته وه بینووسم.

زردایکم، دهر د و ژانیک، به لا و نه هاهمه تیه ک، ئیش و مۆته که یه ک بوو به ناوی «شاشان» که به روکی گرتووم و ببوو به ماکی ههر چی ناخوئشیه له ژیاغدا. چاره نووس و هه موو داهاتوومی فه وتاند. به هوئی ناجسنی زردایکم، خوئیم له ته مه نی مندالیم نه دیت. زوری عازاب ده دام، برسی ده کردم، لئیده دام، به تووریه یی و به زمانی جنیو ده دیدواندم، به سووک لئیده روانیم، به مۆره خئسه ی لئیده کردم و به سهرمدا ده یقیژاند، چه پ و راست تئیده سهره واندم، سه رباقی ده ردانیش، هه ره شه ی لئیده کردم که نه کا له لای بایم زار بکه مه وه و قسان بکه م. ته نانه ت بو یه ک جاریش نه مبینی به بزه

^۱ ناوی راسته قینه ی "مه لود کاکاغا" یه که داروغه ی مه هاباد بووه. ریکه وتی له دایکبوونی دیار نییه به لام، له سهره تای به هاری سالی ۱۳۳۵ق/۱۲۹۵ش/۱۹۱۶ز له به رته وه ی شه ری بو ده وله تی عوسمانی نه کرد، به فه رمانی سهردریکی سوپای عوسمانی به ناوی "عمر ناجی به گ" له مه هاباد به رده باران ده کریت و به شیوه یه کی دپردانه ده کوژریت. پروانه :

۱- نگاهه به تاریخ مه هاباد نووسینی: سید محمد صمدی لایه ره ی ۱۴۶

۲- مه هاباد در آینه ی اسناد تاریخی نووسینی: فه ریدوون چه کیم زاده لایه ره ی ۳۵۱، ۴۵۱

۳- خاطرات زندگی پرماجرای دکتر آسو، نووسینی: دکتر قادر محمودزاده (آسو) ل: ۲۱

و به‌زهیوه یمدوینیت. ده‌یگوت واو و وات لئ‌ده‌که‌م، چاوت ده‌ردینم، داغت ده‌که‌م و زمانت ده‌برم. منیش نه‌مده‌وئرا لای بام بلیم له‌ل. مندالئیکی چووک بووم و زوری لئ‌ده‌ترسام. بام هه‌ر منی هه‌بوو و تاقانه‌ی بووم. زوری خو‌شده‌ویستم، به‌لام زردایکمی له‌ من خو‌شترده‌ویست و له‌ قسه‌ی ده‌رنه‌ده‌چوو.

ده‌لین بیری مندالی تیژه. زور مندال بووم. وه‌بیرم دیت، زردایکم شامی‌که‌بابی لیده‌نا. بام له‌سه‌ر به‌رمال نوئی ده‌کرد و پشتی له‌ زردایکم بوو. منیش له‌ ده‌وری زردایکم ده‌هاتم و ده‌چووم. نازم له‌سه‌ر ده‌کرد. چونکه‌ دایکی خو‌م نه‌دیوه، وام ده‌زانی که‌ زردایکم دایکی خو‌مه. برسی بووم. بوون و به‌رامی روون و که‌باب ژووره‌که‌ی داگرتیوو. منیش ده‌وره‌م ده‌دا به‌شکوو توژنیم له‌و که‌بابه‌ بداتی. زردایکم له‌ ناکاو تاوه‌ی داگرت و به‌سه‌ر لاقمدا رشتی و لاقم داپلخوا و له‌ زردایکم دا و یه‌کراست به‌ عه‌رزدا که‌وتم. بام به‌ په‌شو‌کاوی هات و که‌ زانی لاق و له‌ته‌رم زور عه‌دم بووه، پرسیاری کرد: ئه‌وه‌ چی بوو؟

زوو درو‌یه‌کی له‌ مست بام نا و وه‌لامی دایه‌وه:

- له‌ ده‌وری ئاورگی حه‌قره‌به‌قوی^۱ ده‌کرد. هه‌ئنه‌نگووت و به‌ لاقیدا پرزا.

بام به‌ په‌له‌ چوو بو مزگه‌وت. له‌ فه‌قتیان (مره‌که‌ب)ی^۲ وه‌رگرت و هینای ده‌ قاچ و قولی هه‌لسووم. ئه‌وکاتی هه‌ر داو و ده‌رمانی پیره‌ ژنان هه‌بوو.

له‌و شاره‌دا ته‌نیا حه‌کیمی‌ک هه‌بوو که‌ ناوی «ویننه‌تان»^۳ بوو. ئیستاش نازانم بو نه‌یانبرده‌مه‌ لای ئه‌و حه‌کیمه‌؟ به‌ ناچار پاشی سئ - چوار مانگان که‌ له‌سه‌ر جئ که‌وتم و به‌ داو و ده‌رمانی پیره‌ژنان به‌ره‌و چاکبوونه‌وه‌ بووم، ده‌هاتم که‌ له‌و به‌لایه‌ گه‌وره‌یه‌ قوتار بيم، به‌لام ئه‌وه‌ی لئی قوتار نه‌ده‌بووم، «شاشان»ی زردایکم بوو. به‌رده‌وام ده‌ فکری ئه‌وه‌دا بوو چوونم له‌ناو به‌ری.

---

^۱ له‌ ئه‌ده‌بی زاړه‌کی ناوچه‌ی موکریاندا به‌ چهند جوړ نه‌م وشه‌یه‌ دیته‌ گو. حه‌قربه‌قو، حه‌قله‌به‌قو، حه‌قلیمه‌قو، حه‌قلیمه‌قو، که‌ ماموستا هه‌زار له‌ هه‌نانه‌ بوژینه‌دا به‌ حه‌قلیمه‌قو نووسیوتی.

^۲ ویده‌چئ که‌ له‌ چاوگی "مرک" یا "مرکاندن" وه‌رگیرابیت و به‌ هوئی ئه‌وه‌ که‌ سه‌رچاوه‌ی زانست له‌و سه‌رده‌مدا زانستی ئایینی بووه‌ و له‌ حوجره‌ و مزگه‌وته‌کاندا له‌لایه‌ن ماموستایانی ئاینیه‌وه‌ وانه‌ی خویندن و نووسین گو‌تراوه‌ته‌وه‌ که‌ زیاتر به‌ عه‌ره‌بی بووه‌ بو‌یه، پیده‌چیت که‌ هه‌مان وشه‌ی "مرک یا مرکاندن"ی کوردیه‌ که‌ عه‌ره‌بیش هه‌یانه‌ و پییده‌لین "مره‌که‌ب". به‌ واته‌ی مه‌ره‌م و هیتوه‌رکه‌روه‌. له‌ ئه‌گه‌رئیکی دیکه‌دا ده‌بی ئاماژه‌ به‌وه‌ بکه‌ین که‌ له‌وانه‌یه‌ مه‌به‌ستی ئه‌و مره‌که‌به‌ بیت که‌ خامه‌ و پینووسی قامیشیان تیده‌نا و له‌سه‌ر کاخه‌ز پینان ده‌نووسی. ئاخ‌ر قه‌دیم باو بوو که‌ لکیان له‌ شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ بو چاره‌سه‌ری نه‌خو‌شی وه‌رده‌گرت.

^۳ ئه‌م حه‌کیمه‌ ئاسو‌ری بوو و له‌راستیدا ناوی George Jonatan بووه‌ که‌ له‌ سابلآغ پینانده‌گوت (یونانان یا ویننه‌تان). به‌ ناسنامه‌ی ئیرانیش ناوی "یونانان حاتم‌ی"یه‌. غه‌نی بلوریان ده‌ (ئاله‌کوک) دا و له‌ لاپه‌ره‌ی ۳۴ دا، هه‌روه‌ها سه‌ید محه‌مه‌د سه‌مه‌دی له‌ کتیبی (نگاهی به‌ تاریخ مه‌هاباد) ل: ۳۹۷ دا باسی ئه‌م دوکتوره‌ مرو‌قدو‌ست و خو‌شه‌ویسته‌ ده‌که‌ن که‌ خزمه‌تیکی زوری به‌ شارو‌مه‌ندان‌ی سابلآغ کرد.

ئەو ھەشەم بېر ھاتەو ھە بە ھۆيان گېراومە تەو ھە. ماو ھە يەك پاشمالە ھى مالى «قاسمە لال» بووین. دە مدبە قە کە ياندا بووین. بو ئەو ھى کرى ئە دەین، زردايکە مەنجه ل و قاپى ئەوانى دە شووش کارى مالى بو دە کردن. باوکیشم زستانان بان و ھە سارى بو دە مالىن. ئەو ھە منیش بە رده وام و دە وای زردايکە دە کەوم و لە بەر پى دىم و دە چم. ئاخىر چى بکەم؟ قەتم دايکى خۆم نە ديوو ھە و ھە مە زانى کە زردايکە، دايکى خۆمە! ھە ک سرووشتى ھەر مندالیک کە لە سەر دايکى ناز دە کات و خۆى شیرن و تال دە کات، منیش نازى لە سەر دە کەم و گرووى لە سەر دە گرم.

رۆژیک قاپوقاچاغ بو خاوەمال دە شوات. مەنجه لە کان ھە لئە گرىت تا بو يانى بە ریتەو ھە. ماله کە يان لە نوھۆمى دوو ھەم بوو ھە پليکانى زور ھە بوو. منیش بە دوایدا دە رۆم و دە گرم و دە کرووزیمەو ھە. ھە سەر پليکانان دە کەوئى و منیش بە دووى دا. بو چما ھە ر دوو مەنجه لان لەو ھە وایە ھى را بە سەر مە نادا! لەو سەر ھى را خوللور دە مەو ھە خواری و دە مرم و گيانم دە بە ردا نامىنى.

ھاوسى و جيران ھە سەر دە گە رىن و بە مردووى دە مە نەو ھە ژور ھە کە ھى خۆمان. لىم بىھيو دە بن و دە ستم لئە دە شوئەو ھە. بانگى بابم دە کە نەو ھە و ئەویش دىتە سەر مە یتەم. ئاوم بو گە رم دە کە ن تا بمشون و پاشانىش بمنىژن کە لە پر ھە ھوش ھاتوومەو ھە. ئەو ھە ئە مجار ھە ش لەم قورته قوتار بووم و زردايکە نە یتوانى لە ناوم بە رى.

پە لە مە کە ن و پشووتان لە سەر خۆ بيت، پاشان پىتان دە لىم کە چى بە سەر زردايکە دىنم. ئەو ھە جارى مندالم و قام ناکەم. ھەر وا دە زانم دايکى خۆمە و منى خۆش دە وئى. وا دە زانم کە خۆشە و ىستى بەو شىو ھە يە. وا دە زانم کە دايک دە بى ئاوا بيت. بە ر دە وام برسیم دە کات و عازابم دە دات. تا خاوەمالە کە مان پىدە زانىت و بابم لەو جە زرە بە و ئازار ھى کە شاشان دە یدا بە من، ئاگادار دە کە نەو ھە. بە لام بابم ئەو ھە نندە زردايکە مى خۆش دە وئى گوئى بە قسە ھى خاوەمالە کە مان نادات و پىيان دە لى کە «شاشان» کورە کە مى لە چاوى خۆى خۆشتر دە وئىت. ھەر بو ھە جیرانە کامان بە باھمان دە گوت (...خۆر) ناويان نابوو «ئالیه... ھ». دە کور دە وار یدا کە سىک کە لە ژن بترسى پى دە لىن «ئالیه... ھ»

بابم بىستانچى ھە. دە گە ل «سوڤى برايم» ناوئىک لە بىستانئىکدا شە ریکە. ھە رو ھە ک باسە م کرد دە مدبە قى مالى «قاسمە لال» یدا بووین. ھەر يە ک ژورر بوو. لە لایە کى ژور ھە کە جىگای ئاور دوو بوو و دەو ھە و تە پالە ھە لچندر ابوو. جىگای نووستنم لە تە نىشت ئاور دوو ھە کە بوو. لە و لای ژور ھە کە ش بابم دە گە ل خىزانى دە خە و تن. بە يان يان زوو، بابم لە خە و ھە لئە ستا و دە رپو یشت بو مزگە و ت. دايکیشم کاتى تاو ھە لاتان دە رپو یشت بو سەر چۆم بو ئاو کىشانی مالان. ئەو رۆژە دايکە کە دە بىنى من لە غوررابى خە و دام و باوکیشم لە مال نى ھە، گرم ئاور دوو و تە پالە ھى ھە لچندر او تا مىچ، بە سەر مندە روو خىنى و تىدە قوولئىنى بو چۆمى.

لە بە ختى من، بابم ھە ندىک کەرە سە ھى بىستانى کە لە بەر دە رکی تاقە ژور ھە کە مان داینا بوون

تا دەگەل خۆی بیانبات بۆ بیستانی، لەبیری دەچیت. هیندە ییناچێ که «سۆفی برایم»ی شەریکی بایم دیت تا کەرەسەکان بباتەووە بۆ بیستان. لەپەر هەست دەکات که نووزە ی مندال دیت. گورج و بەپەله دەژیر ئوردوو و دەووە و تەپالەدا دەرم دەهینیت و دەیکاتە هات و هاوار. جیران و هاوسێکان وەسەر دەگەرین. تەپوتۆزیان لەسەر تەکاندم، دم و لووتیان بۆ پاک کردەووە و نیستیکانیک قەنداغیان بە گەرودا کردم. نان و چایان دامی و منیش هەرچەندی تیرم خوارد، بەلام لە پرووی دلسۆزییەووە بە زۆر بابۆلەیان دەزار دەگوشیم و دەیانگوت دەبی بیخۆی. زردایکم خەبەر دەزانتیت و بە هەلەداوان هاتەووە مأل و کردی بە رۆژی قەرەووەیسی. لە خۆی دەدا و بە درۆ خۆی ویکنابوو و دەیگوت:

- ئەووە چی بوو؟ وە ی کوێر بم و لەو قسانە.

ژنی ساحتیب مألێش که پیشووتر بایمی چەند جاران لەو ئەشکەنجە و جەر بەزانە ی که زردایکم بەسەر منی دینا ئاگادار کردبوو، بەلام چ سوودی نەبوو و لە «نالیە (ناله)...» بیھیوا دەیت. ئەمجار بیانووی کهوتە دەست و لە زردایکم وەخۆ کهوت. بەربوو جنیودان و قسە ی سووک پیتی. چاوی قووچاند و ئەووە ی بە زاریدا هات پییگوت:

- دایکە کهیت دەمانداو کرد و کوشتت ئیستا نۆزە ی مندالە که یەتی؟ جا ئەو مندالە چ گوناحیک ی هەیه؟ تۆ خودا دەناسی؟ تۆ بەزەیت دە لەشدا هەیه؟ تۆ مروۆفی؟ چەند جارم پیگوتی وا لەو کورە ی مەکه؟

زردایکم چاک لە قۆلی کهوتبوو. ژنی ساحتیب مأل تێهە لپیچا و پرووی لە «رەحمان» ی کوری خۆی کرد و پییگوت:

- برۆ ئەو سڤ و سپالە ی وە دەرنێ بۆ دەرکی حەساری.

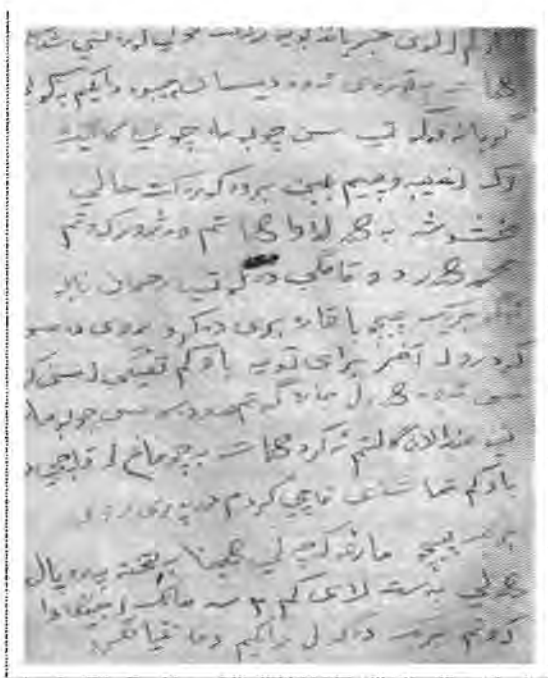
دەو بەینەشدا ناریدیان بایمان لە بیستان هینایەووە. دیار بوو «سۆفی برایم» پیشتر خەبەر ی دابووێه. هاتە ژوور. دیتمی که من دەباوەشی ژنەکانی جیران دام و نان و چا دەخۆم، ئاهیکی هاتەووە بەر. که ژنەکانیش بایمان دی، منیان لەبیر چۆو. بە هەموویان بە جنیو و قسە ی سووک کهوتنە سەری. دەردیکیان دایە نەیتەووە. لە شەرمان خۆی رانەگرت و زوو دەرپەری و هەرچی که لوپەلی ناو ژوورە که بوو، بردیە دالانی دەرکی حەساری. سەرتان نەهیشینم هەر ئەو رۆژە دەرکراین. بایم چوو لە گەرەکی باغی^۱ سیسە ی، بوو بە پاشمالە ی «توفیقی تارزەن» (تارزەن) و ئەوانیش ژووریکیان داین. بایم چوو عارەبە ی که ل و گامیشی هینا و ئوردوو و که لوپەل و شەرەبەرەمان دەناو نا و گواستمانەووە. ئیستا لەو مألە تازە یەمان بارم سووکە و عازابم نادات. بەلام

^۱ کاپیتان حەمەد لە نووسینەکانیدا ئەم وشە یە ی بە (باغ) نووسیوە. لە ئەسڵدا پیتی (غ) لە کۆییتی کوردیدا بوونی نییە و ئەو وشە یە بە (باخ) دەبی بنووسریت، بەلام لەبەر دەستپاکی بە نووسراوەکانی کاپیتان، ئەو وشە یە و گشت ئەو وشانە ی هاوشتیوە وەک خۆی دەنووسمەووە.

چاره‌په‌شیه‌که‌م له‌وه دایه که هه‌موو شه‌وی کوندی‌ک میز ده‌بنه خۆم ده‌که‌م. هه‌موو به‌یانیان له‌سه‌ر میزکردن چینی‌کم ویده‌که‌وی. مندالی خه‌لک به «قوربان و سه‌ده‌قه» له‌خه و هه‌لیانده‌ستین، منی داماو و بی‌دایک و خۆشی نه‌دیو، به‌شقی و پیتا‌قه له‌خه و راستم ده‌که‌نه‌وه. ئیستا زردایکم زگی هه‌لمساوه و دووگیانه. ناوکیشی مالان ناکات. زۆرتری کاته‌کان له‌مالیه. شه‌وی‌ک کردی به‌فهرته‌نه و قیژ و هه‌را. مامانیاں بو هینا و زا. کوریک‌کی بوو. کوره‌هه‌وتووی چوو و نیویان نا «په‌حمان». تا زه‌یستان بوو، له‌مال بوو، به‌لام که چله‌ی ته‌واو بوو، ده‌چۆوه بو کاری مالان. منیش ناگام له‌په‌حمان ده‌بوو. فیری کردبووم که له‌ته‌نیش لانی په‌حمان دابنیشم و خۆش خۆش راپیژنم. له‌سینه‌ری په‌حمان نانم له‌پۆنی دایه و برسیم ناکات. له‌وشیوه‌ی که له‌مالان ده‌یه‌پیتته‌وه به‌شی منیش ده‌دات. پۆژیک گوتی: نه‌وه ده‌چم بو چۆمی. ده‌چم به‌ره و مافووری ماله‌ فلانه که‌سی ده‌بم بو شووشتن. گه‌ر هاتوو په‌حمان گریا و ژیر نه‌بووه، وه‌ره‌گازمکه. له‌ته‌ نانیکی دامی و پۆیی. پاش تۆزیک‌کی چووومه به‌رده‌رکی ماله‌که‌مان. دیتم مندالی گالته و کایه‌ ده‌که‌ن. هه‌تا زیاترم چاو لیده‌کردن، زیاتر سویم ده‌چوو بو کایه‌کردن. که‌گوتیاں وه‌ره‌ته‌تۆش کایه‌ بکه‌ ده‌تگوت نه‌و دونیایه‌یان دا به‌من. یه‌که‌مجاره‌گه‌مه‌ی «قه‌ره‌قه‌رین» ببینم. یه‌ک له‌منداله‌کان چاوی خۆی نووساندوو و پشتی له‌منداله‌کانی تر ده‌کات. تا سالی سێ ده‌ژمیری. سالی یه‌ک، سالی دوو، سه‌ری سالی سێ، وه‌دوای مندالان ده‌که‌وی. هه‌ر مندالیکی که‌بیگری، نه‌و تیده‌که‌وی و ده‌بی ته‌وجار نه‌و چاوی خۆی بگری و را بکات به‌شوین مندالان و پیسیان^۱ بکات. وه‌ها چوووبووومه دونیای قه‌ره‌قه‌رینه‌وه و دونیای مندالیمه‌وه که‌نه‌مه‌زانی ده‌وری چ پاشایه‌که. په‌حمانم به‌یه‌کجاری له‌بیر چوووبوووه. تۆ مه‌لێ زردایکم له‌کار بوته‌وه و هاتوته‌وه مال. ته‌ماشاه‌کا کوره‌که‌ی هینده‌ی بگری، په‌ش و شین بوته‌وه. که‌نه‌وه ده‌بینی چوماغی هه‌لده‌گری و ده‌که‌ویته‌ شوینم تا مه‌دۆزیتته‌وه. ده‌وکاته‌دا من چاوم گرتوو و ده‌بی من شوینی مندالان بکه‌وم و پیسیان بکه‌م. نه‌وه‌نده‌م زانی زه‌بریکی قورسم وه‌لاقی که‌وت. له‌جیوه‌که‌وتم. هه‌رچی کردم و کراندم نه‌متوانی راست بيمه‌وه. نه‌وه ته‌ویش هه‌ر لیمده‌دات. لاقی راستم شکا. (ته‌فیل)^۲ بووم. زانی له‌که‌لک

^۱ له‌زۆر گه‌مه‌ی مندالانی ناوچه‌ی موکریان باوه که‌که‌سیک له‌گه‌مه و قوماردا ده‌دۆریت، ده‌لێن ته‌تۆ پیس بووی یا ته‌تۆ سووتای. وشه‌ی "پیس" به‌تایبه‌ت ده‌دوو گه‌مه‌دا زۆر به‌کاری دین. ۱- قه‌ره‌قه‌رین ۲- شۆبه‌شۆبه.

^۲ کاپیتان حه‌مه‌د به‌هۆی نه‌وه که‌خوندی‌وه‌اری باشی نه‌بووه له‌وانه‌یه‌ زۆر وشه‌ی بێگانه‌ به‌هه‌له‌ فیر بوویت و به‌هه‌له‌ش دووپاتیان بکاته‌وه یا به‌هه‌له‌ بیاننوسیت. نه‌و حاله‌ته‌ زۆر رووی داوه و ده‌دات. بو وینه له‌ناوچه‌ی شاروێران و چۆمی مه‌جید خان زۆر بێزاهه‌ که‌به‌سال‌چوووه‌کان وشه‌ی "فقط"ی عه‌ره‌بی که‌هاتوته‌ ناو زمانێ کوردی و فارسی، به‌"فه‌ته‌ق" ده‌بلیتته‌وه. له‌وانه‌یه‌ کاپیتانیش لێره‌دا مه‌به‌ستی وشه‌ی "تلف" بووه که‌به‌په‌چه‌له‌ک عه‌ره‌بیه‌ و هاتووته‌ ناو زمانێ فارسی به‌مانای "بێ که‌لک، وێران و کوشتن" دیت و به‌هه‌له‌ "ته‌فیل"ی نووسیوه. هه‌رچه‌ند ته‌فیل ناویشه له‌زمانی عه‌ره‌بیدا. من به‌ئانقه‌ست دیسان لێره‌دا نووسیومه‌ته‌وه تا نه‌کا نه‌م وشه‌یه‌ کوردی بێت و من نه‌مزانیبیت یان له‌وانه‌یه‌ که‌سانیک له‌من باستر زانیاریان هه‌بیت و گه‌ر کوردی بێت با نه‌مریت.

که وتوووم و هووشی خووم نییه. به ناچار خووی و چهند مندال، هه لیا نگرتم و بردیاغه وه مائی. له و لاشه وه باهمیان ناگادار کردبووه که بگه وه مائی، ژنه که ت قوولی کوره که تی شکاندووه. بابم هاته وه. قه لاس و تووره. به دهنگی بهرز قیزاندی و گوتی:

- نه وه چیه دیسان؟ نه و کوره بو
 ناوای لیهاتووه؟
 زردایکم یهک ئوینی¹ ده رهیتنا
 نه بیته وه. دهستی کرد به لیچکردن و
 نوکه نوکیک، کافر ناوری بو تیه ره ده بوو.
 وا خووی فه قیر کردبوو که به زه بیت پیندا
 ده هاته وه. له وه لایم باهدا به کوئی
 گریان و فرمیسه که وه گوتی:

- له چۆمی بووم، ره حمان م بو به جیه تیشوو، وه که له غه یه وه پیمبلین که پرۆوه مائی کوره که ت
 حالی مه خشووشه. منیش به هه له داوان هاته وه. که وه ژووور که وتم، ده بینم محهممه ده هردوو
 قامکی له لووتی ره حمانی نابوو. گهر بریکی دی پیچووبا و دره نگم کردبا، قاره بری ده کرد.
 به و درۆیانهی که کردی و به و ئوینهی که گیرای هیندهی ته ژنۆم شکا. له دلی خووما
 ده مگوت تیتستا بابم باوه بری پیده کات و نه وه ندهم لیده دات له سه ر قوون دانه نیشم و له وانه یه
 لاقه که ی دیکه شم بشکینتی، که چی پرووی تیکردم و کاتیک سه روسه کت و لاقه شکاوه که ی دیتم،
 لینه دام، به لام به هیز و قووه تی خووی تیفکی له پرو کردم و دهستی کرد به پرته و بو له به سه رمدا
 که: ناخر هه تیه، نه وه برای خووته و چۆن ده بی ناوای لیه که ی و ده بی خوشت بوئی ره بی
 خه جاله ت بی و له و قسانه...

منیش هه وه لچار له ژیا نهدا وه دهنگ هاتم و زردایکم وه درۆ خسته وه و گوتم:

- درۆ ده کا. من له ده ری له نیه مندالان گالته م ده کرد و هات و به چوماغ له لاقی دام.

¹ نه و وشه یه له نه سلدا تورکیه (Oyun) و به مانای گه مه دیت و (Oyuncu) ش به مانای رۆلگیران له شانۆ و سینهما دیت. (Oyunbaz) ش به که سکی درۆزن و فیلبازیش ده گوتری. له کوردیشدا به و که سانه که به درۆ و بو فیلکردن یان بو فریودانی خه لک له ناکاری ناسایی خویمان لاده دن ده گوتری که کابرا عۆین/ئوینی گیرا، و نمایشی گیرا، یانی به درۆ و فیل هه لاس و که وتی ده کرد.

که وام گوت، نازانم به زه یی پیم داهات یا چی؟ هات و چاوی له لاقم کرد، که دیتی لاقم هه لماسیوه و زانم هه یه و ناتوانم پینی برۆم، ده رپه پری چوو «مارفه که چه ل» سی هینا به ته خته و په رۆوپال لاقمی هه لبه ست. به لاقه ه لپنچراوی لایکه م دوو مانگان ده جیگادا که وتم. بایشم که میک ده گه ل زردایکم ده مه ته قه یان کرد و یه ک- دوو رۆژ ده نگیان له یه کتر گۆری و برابه وه.

ئیت له و رۆژه را زانیم نه وه دایکی خۆم نییه و زردایکه م. ریک به پینچه وانهی من ده گه ل منداله که ی خۆی ده دوا و هه لئس و که وتی ده کرد. برسیم ده کات و نانم ناداتی. خواردنم لئ ده شاریته وه. هه ر لیم ده دات و قسه ی سووکم پیده لئ، درۆ و بوختانم بۆ هه لده به ستی که چی، به کوره که ی خۆی هه لده لیت و به ماچان م لچه م لچی لیدنی تیت. منیش رۆژ له دوا ی رۆژ زیاترم قین لیدیه بیته وه. قین به قینه ی ده که م و رقه ی لیده گیرم. پیشتر ره حمانم زۆر خو ش ده ویست، ئیستا ده ییو غزینم. بریک گه و ره بووم. ده فامم. له سه ر زۆر شان بله وه زی ده که م و دم به دمه ی ده گه ل ده که م، به لام به یانیان که له خه وم هه لده ستینی، ده زانی که میزم ده بنه خۆم کردوه، جا به پیلان دامده گری و راستم ده کاته وه، ده نا وه کی دی قسه یه کم پین لیت، من دووی پیده لیمه وه.

نازانم هه ر من وا بووم یا هه موو مندالیک وه ک من نه وسن بوو؟ نازانم له هه موو مالیک نان له مندالان ده شاردریته وه یا هه ر له مالی ئیمه وا بوو؟ نه وه نده برسی ده کردم که ده و ماله دا کون به کون ده گه رام تا شتیکی خواردنی بدۆزمه وه و ده زارمی هاویم. ده یزانی که هه میشه برسیمه و به رده وام له شتی خواردن ده گه ریم، بۆیه هه موو خواردنیکی له من ده شارده وه. منیش کۆل نادم. گوئی نادم به لیدان و کوتان، هینده ی لیداوم خاراوم. نه وه بریک گه و ره بووم مندالی له خۆم گه و ره تر ده رۆستم نایه ن. ده چم ته واوی ماله که ی ده گه ریم و خۆراکه که ده دۆزمه وه و تیر به زگ ده یخۆم. باش له بیرمه. رۆژیک له مه یدانی مه نگوران ده گه ل کوریک بوو به شه پمان. یه کجار له خۆم به ته مه نتر و به خۆوه تر بوو. رۆی بوومی و ده بنه خۆم نا. به کۆله مستان له سه ر و گوئلاکیم ده دا. نه مده هیشته په ل بزیوئی. خه لک تیمانه لان. دوو- سی پیاوی پاک و خاوین و کۆک و پۆشته که ویده چوو ئاغا بن، پیلان گرتم و گوتیان:

- به سیه تی، هه سته له سه ری، کوشت.

له سه ر نه و کوره زه لامه ی هه لیانستانم و یه کیان لیتی پرسیم:

- نه تو کوری کیتی ده به ر... ت مرم؟ دایک و بابت هه یه؟

ده نیو نه و خه لکه یدا که له ته ماشایه راوه ستابوون، که سیک وه لمی دایه وه گوتی:

- ئاغا، نه وه ناوی محه ممه ده، پیده لین حه مه د، کوری (سو فی مه ولووده چرچی یه)

- هه ی له منی که وئی. وه لاهی هه تیو بایه ده مبرد، ده مکرد به کوری خۆم و ده گه ل کوره کانم ده مکرد به شه ریک.

نه و جار له سه ر تا پیم را ته ماشایه کی کردم. دیتی که پیلایکی شرم ده به ر دایه، بردمی جووتیک

کالهی شهمامه به ندى بۆ کریم و چەند شایى^۱ دامى و دەستىكى بە سەرم داھىنا و پۆشۈش. قەت دە ژياندا شتى ئاوام بە خۆمەووە نەدیتبوو، كە من كالهى شهمامه به ندم هەبیت. لە خۆشيان لە مەيدانى مەنگوران را بە هەلاتن چوومەووە مالى. كە چوومەووە وەك هەميشە بابم و زردايكم دووبەدوو نانيان دەخوارد. مەگين چۆنەكايى بايە كە بانگم كاتەووە بۆ نان خواردن يا من لە مالى بام و نانى بخۆن و منيش دەگەليان دابنیشم دەنا، زردايكم تا بۆى بكریت بەبى من نان دادەنیت تا من نان نەخۆم و برسى بم. بەهەر حال، وەژوور كەوتم. كاله تازەكەم لەچاو جله چلكن و شپەكانەم زياتر خۆى دەنواند و دەدرەوشايەووە و كەچەكەوشەكانیشم بەدەستەووە بوو. هەر كە منيان دیت، لەجياتى ئەوہى كە بليان وەرە نانى بخۆ، چاويان زەق و، زارى پر لە نانيان وەك زارى حوشترى كردهووە و ماوہەكە تيم رامان و ليم خيس بوونەووە. بابم كە نانەكەى دە لاگووپيكيديا بوو، وەدەنگ هات و بە پلته پلته گوتى: ئەو كاله يە چيە؟ لە كویت بوو؟

منيش باش بۆم گيرايەووە كە لە كورىكى لەخۆم گەورەترم دا، دە رۆستم نەهات، دوو-سنى ئاغا راستيان كردهووە، يەكيان بردى كالهى بۆ کریم و چەند شایى دامى و گوتيشى گەر هەتيو باى، دەمكردى بە كورى خۆم. زردايكم وەجواب هات و گوتى:

- درۆ دەكات. داخوا لە كویتی دزیوہ.

متهقيان نەهاتەووە تا نانيان خوارد. ئينجا بابم وەپيشخۆى دام بۆ دوكانى كاله فرۆشى تا بزانی راست دەكەم يا كاله كەم دزیوہ؟ هەموو شتىكى لە كاله فرۆش پرسى و ئەويش چۆنەتى رووداوہ كەى بە تير و تەسەلى بۆ بابم گيرايەووە. تەنانەت دەگەل قسەكانى من مووى لانەدەدا. ئەوجار زانى كە درۆم پيى نەگوتووہ ناردميۆہ بۆ مالى. كە چوومەووە نەقلەكەم بۆ زردايكم گيرايەووە، وا دەكات:

- دەك تير عەمر نەبى ئەرپۆه لالا. جا ئەوہ لە ئيستاوہ ئاوا بى، گەورە بى دەبى چۆن بى؟! ئيستازەمانى جاران نەماوہ. لەخۆم را دەبينم چەنەوہ پرى دەگەل بكەمەووە. نەمكردە نامەردى و پيمگوت:

- كورت تير عەمر نەبى.

راست بۆوہ تا تيمه لادات، بەلام گورج لە چنگى دەرپەريم و هەلاتم بۆ دەرهوہ. تا شەو رانەكشا، نەهاتەووە مالى. كە وەژوور كەوتم ديار بوو باجى باش دنە داوہ. ئەويش برىكى گويچەكە كيشام و دوو شەپەلاغەى عەنتيكەى تيسرەواندم و هەرەشەى ليكردم كە:

- جارىكى دى چەنەوہ رى دەگەل دايكت بكەى، هەردوو ك چاوت هەلدەكۆلم.

^۱ لەو سەردەمدا پارەى فەرمىي ئيران (دينار) بوو كە هەر پەنجە دينار، دە (شايى) دەهاتە ئەژماردن. هەر بيست (شايى) ش يەك (قران) بوو. بە فارسي پييده گووترى (شاهى)

هاتنی لهشکری عوسمانی و دواکه و تووی خه لکه که مان

عسکر رهبری عیسیٰ الیزبیت خان سهرارد
 مه فاع زه یکه بره ام اولاد ره کت باره لکت
 عسکر سهرارد عیسیٰ الیزبیت

وتنه ی سه یفه دین خانی سهردار که علی
 خان والی گرتوویه تی.

ئه وه شه ری عرووس و عوسمانیانه^۱. هیشتا پرووس نه هاتوون بو کوردوستان. لهشکری تورکان سی-چل کهس له سابلآغ بوون^۲. نئیوی گه وره که یان «سمایل ئه فه ندی» بوو. هه موویان مسیی سووری گوئینگه داریان له سهر بوو.

پوژی جومعان بو نوژی جومعه به مه شقی سهر بازی ده هاتنه مزگه وتی سوور. عالهمی ئه و شاره وه ک په نه جی دهستان ده هاتن بو زیاره تی ئه و تورکانه. زور که سی وا بوو زیاره تی ده ستگیر نه ده بوو، به هه ناسه ساردی ده رویشته وه مال وه ک بلتی دنیا کوتایی پته اتیت. من له بام بیستوه که ده یگوت:

— «سولتان ره شاد»^۳ شای تورکان له سهر به رمالی پیغه مبه ر دانیشته وه.
 مآلته، وای باس ده کرد ده تگوت بوخوی ده گه ل سولتان ره شادی بووه. دوای دوو-سئ مانگان لهشکری پرووسانیش هاتنه سابلآغ، به لآم خوویان ده یه کتر

^۱ له تیوان دوو زلهیزی زه مهنی خوی، واته قه یسه ری پرووس و سولتانی عوسمانی، له سه ده ی پانزده هه مه وه ناوبه ناو شه پ روویداوه و لیکیان مراندووه و گهلانی بنده ستیان بو به رژه وه ندیه کانی خوویان چه وساندووته وه و به کوشتیان داوون. ئه و رووداوانه ی که کاپیتان باسیان ده کات په یوه ستن به مانگ و رژه کانی هه لگیرسانی شه ری یه که می جیهانی که سه ره تای سالی ۱۹۱۴ ده ستی پیکرد، به لآم عوسمانیه کان تا پاییزی ئه و ساله نه هاتنه ناو شه ره که وه. بو زانیاری زیاتر بروانه: زبده تاریخ کرد و کردستان - نووسینی محه ممه د ئه مین زه کی به گ - وه رگتیران بو فارسی: یدلله روشن اردلان - ل: ۱۸۸، ۱۸۹ ههروه ها کتیبی کاره ساتی میژووی (کوشتاری خه لکی کورد به ده ستی سپای رووسی تزاری) نووسینی: عه زیز وه لیانی.

^۲ ئه و ده سته به له لهشکری عوسمانیان له نوامبری سالی ۱۹۱۴ هاتنه سابلآغ. به و پییه ته مهنی کاپیتان له ۶ ساله.
^۳ «محمد علی» کوپی خه لیفه عه بدوله جیدی یه که م، ناسراو به «محهمه دی پینجه م» یان «محهمه د رشاد»، له سالانی ۱۸۴۴ تا ۱۹۱۸ ژیاوه. یه کیکه له خه لیفه کانی عوسمانی، دوای لابر دنی براکه ی «عه بدوله محهمه د» ی دووه م کار و باری ده ولته ی عوسمانی به ده سته وه گرت و ده ته مهنی ۷۴ سالی دا کوچیدوایی کردووه. سهرچاوه: میژووی ده ولته ی عوسمانی - محهمه د فه رید به گ.

کۆنسولی پروسیه‌ی تیزاری له ساپلاغ
(ئالیکساندیر ئیفانوفیچ ئیياس)
(Alexander Ivanovitch Iyas)

نەدەگەیاندا. پاشایەکی دوو مانگی تر
هەر دوو لەشکر و ن بوون.^۱ بەینیکی
تیوهرسوورا تا لەشکرێکی تورکان
سەرلەنوێ هاتەووە ساپلاغ. ئەوجار
گەورەگەیان ناوی «عومەر ناجی
بەگ»^۲ بوو.

تێستا لە ساپلاغ جێ قوونی خۆش
نەکردبوو کە، ژێکی ساپلاغی هێنا.
«دولبەری ...» بیان پێدەگوت، دایکی
«... خان»ی. «عومەر ناجی بەگ»
چەند پوژێکی خۆش دەگەڵ بووک
پایبورد و ئامادە نەبوو چاوی بە کەس
بکەوێ تا تێر بوو. ئەوسا لەشکرێکی
لە خەلکی ساپلاغ کۆ کردەووە کە بەشی
هەرە زۆری خۆبەخش بوون. خۆشیان
دە دێدا دەگەرا کە دەچن بۆ خەزایە.
پێیان وابوو بێتوو بکوژرێن ئەو
شەهیدن و نەشکوژرێن، ئەو
بەشداری خەزایان کردوو و فەرز
ئێسلامیان بەجێ گەیاندوو. لە

هەمووی خۆشتر ئەو بوو کە ئەو شیخ و میخەیی ئێران و عێراق هەمووی دەشار خزاوون و خۆیان
مەڵاس داو و هەرچی ئەو تورکانە بیلێن ئەوانیش وەبالیان بۆ دەکێشن و خەلکیان بۆ هاندەدەن
بۆ خەزایە. دەبواوە هەموویان هاتبانه مرگەوت و گوێیان بۆ قسەکانی تورکەکان هەڵخستبایە.
ئەوێ نەهاتبا و گوێی بۆ قسەکانیان هەڵنەخستبا، لە داریان دەدا. شیخ بابا^۳ نەهات، داری

^۱ بڕوانە: زبەدە تاریخ کرد و کردستان - نووسینی محەممەد ئەمین زەکی بەگ - وەرگێران بۆ فارسی: یدلله روشن
اردلان - ل: ۱۸۸

^۲ لەسەر ئەو کوردکوژە بڕوانە بەشی پەراوێزەکانی ئەو کتێبە لە لاپەرە ۴۱۲

^۳ بۆ زانیاری زیاتر لەسەر شیخ بابای نەمر بڕوانە وەرزی پەراوێزەکانی ئەم کتێبە لە لاپەرە ۴۱۷ دا.

قه‌ناره‌یان بۆ هه‌لبه‌ست و کوشتیان. سه‌یفه‌دین خان، سه‌رداری بۆکان^۱ نه‌هات و گوێی بۆ شل نه‌کردن و له‌ داریان دا.

شه‌و که ده‌نووستین و به‌یانی رۆژ ده‌بۆوه، ده‌تدیت چه‌ند که‌س به‌ تاوانی ئه‌وه‌ی که نه‌یویستوو به‌چیته‌ مزگه‌وت و گوێیان بۆ شل بکات یان نه‌یویستوو به‌چیته‌ خه‌زایه، له‌ مه‌یدان سه‌ریان به‌ داره‌وه‌ هه‌لاوه‌سراوه‌.

دوو خزمی ئیمه‌ که هه‌ردووک برا بوون و زۆر ده‌هاتنه‌ مائمان، ئه‌وانیش له‌ دار دران^۲. زۆر که‌س هه‌بوون که پاریان ده‌کرد و خۆیان ده‌شارده‌وه‌ تا وه‌ده‌ست تورکان نه‌که‌ون.

وا بوو که ئه‌و له‌شکره‌ سابلأغی چۆل کرد و نه‌ما. ئه‌وجار له‌شکرک هاتن که گه‌وره‌که‌یان ناوی «سیدقی ئه‌فه‌ندی» بوو. ئه‌ویش به‌ هه‌مان شتیه‌ که‌سێکی بیه‌زه‌ و در بوو. سه‌یر ده‌وه‌دا بوو که «سیدقی ئه‌فه‌ندی» و له‌شکره‌که‌ی زۆر خیراتر بوون بۆ ره‌ش‌بگیری و تیکوره‌پیتچانی ئه‌و خه‌لکه‌ بۆ خه‌زایه. کاریان به‌ گه‌وره‌ و بچوووک و پیر و په‌که‌که‌وته‌ نه‌بوو، هه‌رکه‌سێک گیری که‌وتبا تفه‌نگیان ده‌دایه‌ و به‌رپی ده‌کرا بۆ خه‌زایه. ئه‌وه‌ی گوته‌بای له‌ل، له‌ جیوه‌ له‌ سیداره‌ ده‌درا.

---

۱ سیف‌الدین خان حاکمی سه‌قز بوو و هه‌روه‌ها "مه‌مه‌د حوسین خانی سه‌ردار" حاکمی سابلأخ کوری سه‌یفه‌ددین خانی سه‌ردار و نه‌وه‌ی عه‌زیزخانی سه‌رداری گشتیی که ئه‌وکات حاکمی سابلأخ و بۆکان و سه‌رده‌شت بووه. هاوکات ده‌گه‌ل مه‌مه‌د خان حاکمی بانه‌ و شیخ بابای غه‌وسابات له‌لایه‌ن له‌شکری تورکان له‌سیداره‌ دران چونکه‌ ئاماده‌ نه‌بوون ملکه‌چی فتوای جیهادی خه‌لیفه‌ی عوسمانیه‌کان ببن. بره‌وانه‌:

(۱) زبده‌ تاریخ کرد و کردستان - نووسینی مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی به‌گ - وه‌رگێران بۆ فارسی: یدلله‌ روشن اردلان - ل: ۱۹۰۰

(۲) نگاه‌ی به‌ تاریخ مه‌هاباد، نووسینی سید محمد صم‌دی، ل: ۸۰، ۸۱، ۱۴۳

(۳) ساوجیلأخ مکرری (مه‌هاباد در آینه‌ اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ۳۶

^۲ به‌لگه‌ و سه‌رچاوه‌کان له‌ میژوووی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌م ده‌ست ده‌که‌ون که به‌ ورده‌کاریه‌وه‌ باس له‌و رووداوانه‌ بکه‌ن. بۆ زانیاری زیاتر ده‌توانن سه‌ردانی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ بکه‌ن:

(۱) کتیبی (ایرانی که من میشناختم - ئیرانیک‌ی که من ده‌یناسم) نووسینی (بازیل نیکیتین یان باسیلی نیکیتین)

(۲) نگاه‌ی به‌ تاریخ مه‌هاباد) نووسینی (سه‌ید محمد صم‌دی) له‌ لایه‌ره‌ی ۷۸ ر.ا.

(۳) کاره‌ساتی میژوووی (کوشتاری خه‌لکی کورد به‌ ده‌ستی سپای روسی تزاری) نووسینی: عه‌زیز وه‌لیانی

(۴) کۆمه‌لناسی کورده‌واری، دوکتور حوسین خه‌لیقی - به‌رگی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی الحوادیت - به‌غدا - سالی ۱۹۹۲ - لایه‌ره‌ی ۱۸۶

(۵) کیتسه‌ی کورد ۱۸۹۶-۱۹۱۷ نووسینی م.س لازاریف. له‌ وه‌رگێرانی دوکتور کاوس فه‌فتان

قازی فهتاح و کوپه‌که‌ی میرزا عه‌بدولپه‌حمان ناسراو به سالار موکری،

خۆش ئەو شیخانه بوون که ده سابلاغی خزابوون. له سیبهری خزمهت به ئەفه‌ندیه‌کانی تورک و له‌سه‌ر حیسابی خوینی خه‌لک، هه‌رکه‌سه و له مال و خانه‌قای خۆی به ئیشتیا پالیان دابووه و پلاو و خۆراکی چه‌ور و به‌له‌زه‌تیا و پۆژانه له مال‌ه‌ موریدان را به پیاله و قاپ و مجۆعمه بو ده‌هات. بام «سۆفی» شیخی ته‌ویله بوو. پۆژ و شه‌و وه‌مالی نه‌ده‌که‌وته‌وه. به قسه‌ی خۆی خزمه‌تی خانه‌قایه‌ی ده‌کرد. له پیشخانه‌ی خانه‌قایه که‌وشی جووت ده‌کرد، ناگای له که‌وشان بوو. به چاوی به‌ستراو پیلاوی گشت ئەو که‌سانه‌ی ده‌ناسی که هات‌وچۆی ئەو خانه‌قایه‌یان ده‌کرد.

جار‌جار که ده‌هاته‌وه مال ده‌شووشه‌دا ناوی ده‌ست‌نوێژی شیخی ده‌هینایه‌وه. به که‌وچک ده‌یدا به ئیمه ده‌مان‌خواره‌وه. جیرانه‌کان ده‌هاتن، ده‌پارانه‌وه و ده‌لآلانه‌وه بو تۆزیک له‌و ئاوه. مرۆف به‌زه‌یی پێیندا ده‌هاته‌وه. زردایکم ئەوه‌ی خۆشی لیبه‌تابیه که‌میکی ده‌دایه و ئەوه‌ی چاری نه‌ویستبایه، بیه‌شی ده‌کرد و نه‌یده‌دایه. جا له شیخه‌کانی سابلاغی سه‌یرتر و عه‌جایتر، سۆفی و موریده‌کانیان بوون. مندال بووم، بام جار‌جار منی ده‌گه‌ل خۆی ده‌برد بو خانه‌قا و مزگه‌وتان تا منیش ده‌سته‌مۆی شیخان بکات به‌لکۆو گه‌وره بم و ریبازی ئەو بگرمه به‌ر. گوتم له قسه‌وباس و درۆ و ده‌له‌سه‌ی ئەو سۆفییانه شل ده‌کرد که هه‌رکه‌سه و تاریفی شیخی خۆی ده‌کرد. درۆی وایان ده‌کرد نه‌بیته‌وه. یه‌ک ده‌یگوت: شیخی من گولله تۆپ به ده‌ست ده‌گرێته‌وه. ئەویدی ده‌یگوت: جا شیخی منت نه‌دیوه، خودا نه‌کا خه‌نجهر هه‌لکێشی، هه‌ر ده‌ست بو خه‌نجهر به‌رئ له‌شکری کافران به‌هاوار و پۆرۆ مه‌یدان چۆل ده‌که‌ن. ئەو‌یت درۆیه‌کی دی ده‌کرد. وه‌ک باسم کرد، بام موریدی شیخی ته‌ویله بوو و ئەویش تاریفی شیخی خۆی ئاوا ده‌کرد:

= شیخی ته‌ویله له کاتی شه‌ردا، ده‌ست و لاقی کافران په‌ق ده‌کات.

سهرتان نه هیشینم یهک شه ره درۆ بوو نه بیته وه، درۆکانیان وهک کیچی به دیواره وه
هه لده چوون.

وئنه یه کی ده گمه ن له شاری سابلآغ که کیوی داشاماجید و ئالای عوسمانییه کان له سه ر شابه نده رخانه ی عوسمانی به
جوانی دیاره. نه و وئنه یه له سالی ۱۹۰۶ گهراوه و له لاپه ره ی به ریز رومیک سارکیسیان وه رگهراوه.

كۆمەلكوژ كوردنى خەلكى سابلاغ لەلايەن سوپاي پرووسيەى تىزارىيەو (۱۹۱۶)

ھەر ئەو شىخانە كە لە سابلاغ بوون بە فیتی توركان چەند نەفەريان فير كوردبوون كە بچن سەرى قونسوورى^۱ رووسان^۲ لە سابلاغ بېرن^۳ و مأل و مندالى ئەتك بكن. سەرە براوھەكەشيان ھىتابوو بۆ مەيدانى مەنگوران و بە شەق تۆپتۆپىنيان پى دەكرد. وەنەبى ھەر مندالەوركە كايەى پى بكن، پياوى گەرە، پىر و جھىل شەقشەقنىيان پىدەكرد. تەنانت منىش دەو تۆپتۆپىنەدا بووم و وپراى عالەمى وەدواى ئەو كەللەسەرە دەكەوتم تا شەققىكى لىدەم. مندال بووم و ھىچم نەدەزانى. خو عاقلى ئىستام نەبوو. وامدەزانى چونكى ئەو پياوھ گەورانە ئەو كارە دەكەن، كەواتە دەبى منىش لاسايان بكنەمەو. پياوى ريش سىپى كە ريشى گەزىك درىژ بوو لەو سەر بۆ ئەو سەرى مەيدانى غارى دەدا تا شەققىك لەو سەرەبراوھ ھەلبدات چونكە شىخەكان فتواى خەزايان دابوو و دەيانويست لەو خەزايە بەو چەشنە خىرىكيان پىنگات. ھىندەى پىنەچوو بوو بە زستان و جىزنى مەولوود. بەفر لە ئىتوقەدە و لە ھەموو مالان پلاو لەسەر ئاورگە، بۆن و بەرامەى لە شار گەراوھ و خووشيمان دە دلى دايە كە پلاو دەخوين. بۆ چما لەشكرى رووسان وەسەر نەگەران! پەلامارى شاريان دا و شار گىرا. «قازى فەتاح»^۴ مالى لە قەراخ شار بوو. خووى و چەند كەس لە پياوھەكانى تەقەيان لە رووسان دەكرد، يانى خەزايان دەكرد. زوو كوژران. رووس ھاتن دە شارەوھ. بەفر زۆر بوو كەس نەيتوانى ھەلئىت و دەرباز بىت. سى شەو و پۆژ كوشتار كرا. بەزەريان بە سەگ و پشیلەش نەدەھات. كەس بە كەسى نەدەزانى كە بە شىر لەسەريان دەدان. ئى وا ھەبوو سەرى دەپەرى، ئىواش ھەبوو يەك رەگى دەما و نەدەپەرى. ئىمە خەلكى ئەو گەرەكە جىرائىكى عەجەممان

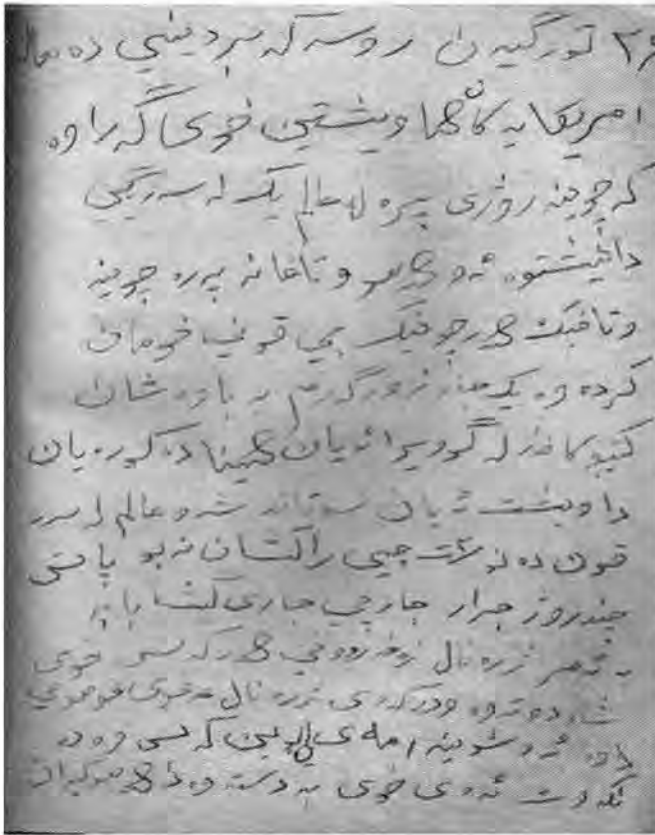
---

^۱ مەبەستى كاپىتان ھەمد كونسول/Consul ھ. لە ھەموو نووسىنەكانىدا ھەر واى نووسىوھ. كە ھەول دەدەم ئەو وشەيە لە درىژەى نووسىنەكاندا وەك وشەى ماكى خووى و بە درووستى بنووسمەوھ

^۲ ئەو كونسولە كەستىك بوو بەناوى (Iyas, Alexander Ivanovitch ۱۸۶۹-۱۹۱۴) ئالىكساندىر ئىفانوفىچ ئىياس كە بە (كۆلۆتئل ئىياس) ناسراوھ. براوانە لاپەرەى ۴۱۵ لە بەشى پەراويزەكانى ئەم كىتەب.

^۳ لەپاش تىپەرىنى سەدەيەك بەسەر ئەو رووداوھدا سەرەداوھەكان گومان دەخەنە سەر كورد كە كونسوولى رووسەكانيان كوشتىب. كاپىتانىش لە ژىر كاريگەرى دۆخى ئەوكاتدا وا تىگەيوھ. براوانە ل: ۴۱۶

^۴ قازى فەتاح براىچووكى بابىرى پىشەوا "قازى مەھمەد" ھ، لە شەرىكى نابەرانبەردا دەگەل لەشكرى رووسى تزارى لە پۆژى جىزنى مەلوودى لە ۱۲ رىبەعالول سالى ۱۳۳۴ى مانگى و ۱۲۹۴ى ھەتاوى و (۱۹۱۶/۱/۱۸) زايىنى گيانى دانا. بە پى ئەو رىكەوتە كاپىتان تەمەنى ۷ سالانەيە كە ئەو كۆمەلكوژىيە كراوھ. بۆ زانبارى زياتر براوانە كىتەبى: (۱) - كورته مژوووى بنەمالەى قازى لەويلابەتى موكرى - نووسىنى: خەلىلى فەتاحى قازى - وەرگىر و نامادەكار: ھەسەنى قازى ل: ۶۷. ۲) - ساوجبلاغ مكرى (مھاباد در آينە اسناد تاريخى) نووسىنى: فرىدون حكىمزادە، ل: ۷۳. ۳) - كىشەى كورد (۱۸۹۶ - ۱۹۱۷) نووسىنى: م. س. لازارىف وەرگىرپانى د. كاوس قەفتان - بەشى دووھم-لاپەرە: ۵۶۲، ۵۶۹، ۵۸۰. ۴) - كارەساتى مژوووى (كوشتارى خەلكى كورد بە دەستى سپاي رووسى تزارى) نووسىنى: عەزىز وەلىانى - لاپەرەى ۱۹۱

هه بوو. په نامان بو ټو ټو ماله
 بردبوو. ټو ټو عه جهمه دوستی
 بام بوو. سه ری چوار روژی
 به یانی زوو، ده ستیک قازاخی^۱
 ریشدرتژ لیمان وه ژور که وتن.
 ټو هی مووی لیتاتبوو پیلان
 ده گرت. به دوو قازاخان یه ک
 له راست و یه ک له چه په وه
 هه ری که شیرنکیان له پشت
 ملی ده دا، ټیوا بوو سه ری
 ده په ری، سه ره که ده که وته
 عه رزی و چه ند ده قیقان زاری
 لیکده نا و ټاواله ی ده کرده وه،
 قابله که شی جینگلی ده دا وه ک
 مریشکی چوڼ سه ری ده برن،
 به ده نی وا هه بوو بستیک
 وه حه وا ده که وت. ټی وا هه بوو

زړې تړی ده که ند. ټیواش بوو یه ک-دوو په گی ده مان و ده که وتن و ده خوینی خویمان ده که وزان.
 ټو ماله ټیمه ی لیبوون، ټو عاله مه یان له حه ساره که ی ده کوشتن له پیش چاوی ټیمه. ټو هی
 ژن و کچی جوانی هه بوو پیلان ده گرتن و ده یان برده ژورنیکه وه و ټه تکیان ده کردن. لانیکه م
 چوارسه ت که س لهو ماله کوژران. ته نیا بنه ماله ی ستی که س قوتاریان بوو. یه کیان «محهممه د

^۱ له ټه سلدا ټو وشه به "کازاک" ه که نایې ده گهل "قه زاق" که زیاتر به خه لکی لای قه زاقستان ده گوتړی، لیمان
 تیکچې. له موکریان به قازاخ نایان ده هینان. کازاک ناوی تایفه به کی گوره و شه پرکه ره که ژینگه یان له لای چومی
 (دوڼ) له ټوکراین بووه. ټه وانه له بهر ټازابوون و دېوونیان له شه پدا ناویاگان هه بوو و له داگیرکاریه کانی تیزاری
 رووسدا خزمه تیکی زوریان پیکرد. کاتیک ناسره ددین شای قاجار له سه فه رتکی خویدا بو ټوروپا که به خاکی
 رووسیه پیدا ده چې، ده بینیت که له رووسیه وها سه ربازیگ هن، داوا له ده ولتې رووسیه ی تیزاری ده کات که
 تابوورنکی ټاوا ی بو په روره ده بکات. ټه وانیش ده سته به ک ټه فه رت خویمان ده نیرن ټا رها ټنن به پیاوه کانی
 ناسره ددین شا بکه ن. ټیتر له وکاته وه به سه ربازه کانی زه مان ی قاجاریشیا ن ده گوت (قه زاق یا کازاخ). هه ټه بت
 فه رمانده ی کازاخه کانی قاجار هه همیشه رووس بووه و راسته وخو له لایه ن تیزاری رووسه وه ده ستیشیا ن کراوه.
 به دوور نیه که ټو کازاخانه ی ناسره ددین شاش، که فه رمانده کانیان رووس بوون، لهو په شه کوژیبه دا ده ستیان
 هه بووین.

سەقزی»، دووھەمیان «ئەسەدی قاسمە لالی»، سێھەمیان بابم. ئەو عەجەمەمی خاوەن مائەلە بە قازاخەکانی گوتبوو کە ئەوانە عەجەمن و ئەوانیش عەجەمیان نەدە کوشتن تەنیا بۆ تۆلە کردنەووە لە کوردان ھاتبوون. ئاخر کورد سەری کۆنسولی پروسیان گۆشاوگۆش بریوو نەک عەجەمەکان. ئەو سێ مائەلمان کە ماپوونەووە نەماندەزانی گەر ئەو چەند پرووسە برۆن و دەستەبەک پرووسی دیکە بێنەووە چیمان بەسەر دیتەووە؟ ناچار بابم زۆر لەبەر پرووسەکان پاراپەووە کە بمانباتە مائی ئەمریکاییەکان.^۱ پرووسە کە بەزەیی پیمان داھات و دەگەڵ خۆی بردینی بۆ مائە ئەمریکاییەکان.

لە رێگایە بەسەر کەلاکاندا دەرویشتین. لە ھەموو گەرەکیک وەک گیشەگیا، کەلاک لە گیشە دراو. خۆین جۆگەیی بەستبوو و ئیستا بە تەواوی ویشک نەببو. کە گەیشتینە مزگەوتی شادەرویشی دیتمان کە کەلاکیکی زۆر لە گیشە دراون.

من نەمدەزانی بەلام بابم دەبگوت کوردی عێراق و تورکییەن.^۲ پرووسە کە بردینی دە مائی ئەمریکاییەکانی ھاویشتین و بۆخۆی گەراپەووە. کە چووینە ژووری چ بیینین؟ ھەر عالەمە و لەسەر

^۱ لە سالی ۱۹۱۰ی زایینی لەلایەن دوکتور (L.O Fossum)ی ئەمریکایی کۆمەلەبەک ساز دەکرتی بۆ یارمەتیدانی خەلکی دامادی کوردستان و لە بواری پزشکی و پتووستییە مرۆفییەکان خۆبەخشانە خزمەت پێشکەشی گەلی کورد دەکەن. ئەو کۆمەلەبە ناوای (کۆمەلەیی لۆتیری میسۆنی رۆژھەلات) دەناسرێت و ناوەندەکەیی لە ئامریکا بوو. ئەو میسونێرانە لە سالی ۱۹۱۰ لە مەھاباد و شار و گوندەکانی دەروویشتی ئەو شارە خزمەتیان دەکرد و نەخۆشخانە و خۆبندنگەیان بونیات نا. ئەو مائەلی کە کاپیتان باسی دەکات، دەکەوێتە پشتی مزگەوتی سەید نیرام کە پاشان بوو بە خۆبندنگەیی (پهلوی - ابن سینا) کە خەلکی سابلەغ پێیان دەگوت (شاپەندەر). ئەو کۆمەلەبە تا سالی ۱۹۳۶ درێژەیی بە کارەکانی خۆیان دا. میسونێرەکان بەردەوام دەگەڵ ناوەندەکەیان لە ئەمریکا لە پتوونەندی دابوون و گشت کار و چالاکییەکانیان لە کۆی گۆفاریک بەناوی "The Kurdistan Missionary" چاپ و بلۆ دەکرایەووە کە ھەلگری میژوووی سەر بەمۆری گەلەکەمانە. پڕوانە: ساوجیلە مەری (مەھاباد در آیینە اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزادە، ل: ۱۱۰ ھەرۆھە کتیبی: کارەساتی میژوووی (کوشتاری خەلکی کورد بە دەستی سیای رووسی تزاری) نووسینی: عەزیز وەلیانی - لاپەرەیی ۸۰ - کتیبی: خاطرات زندگی پرماجرایی دکتەر آسو، نووسینی: دکتەر قادر محمودزادە (آسو) ل: ۱۶، ۱۷، ۱۸

^۲ بە پتیی بەلگەکان، شیخوونیسلامی ئیستانبول لە کاتی خەلافەتی سولتان محەممەد رەشادی تورک لە رێکەوتی ۱۹۱۴/۱۱/۲۳ فەرمانی جیھادی دەرکرد. [کتیبی "کورد و عەجەم" نووسینی نەوشیروان - ل: ۲۴۴] ھەرۆھە [کتیبی "کیشەیی کورد" (۱۸۹۶-۱۹۱۷) نووسینی: م.س لازاریف. لە وەرگێرانی دوکتور کاوس قەفتان ل: ۶۳۹] یان [نگاهی بە تاریخ مەھاباد، نووسینی سید محەممەد صەدی، ل: ۱۴۲] لەشکری عوسمانی لە ژێر دروشمی جیھاد بۆ ئیسلام ھەستی ئایینی گەلی کوردی بۆلای خۆی پادەکیشا و بەو ھۆیەووە زۆربەیی شەرکەرەکانی لە کورد بوون. تەنانەت لەو کوردانە لە شەری "قەفقاز"، "بەسەر"، "کوت"، "عەممارە" و "بالکان" یشدا کە لێکیان لێوەرگێراو. بۆ جەبھەیی میژوووتامیا و تێران زۆربەیی ھەرە زۆری ئەندامانی لەشکری تورکەکان کورد بوون کە بەشی گەورەیان لە کوردانی باکووری کوردستان و بەشیکێ تریان لە کوردەکانی باشووری کوردستان بەتایبەتی لە عەشیرەتی "دزەیی" پێکھاتبوون. لە رۆژھەلاتی کوردستانیش بە فیتی شیخ و مەلاکان خەلکیکی زۆر دەگەلیان کەوتن. پڕوانە بەشیک لە نووسراوہ کای میسونێر (لودویگ (لويس) نولسن فاسوم) کە لە ژمارەیی ۱۱ی سالی ۱۹۱۶ "کوردستان میسنێری" دا، لە ئووتی ۱۹۱۵ بلۆ کراوہتەووە.

یە کتر دانیشتون. یە ک بست جی گیر ناکه وئی. وه تاغه کان هه موو پره له حه شیمهت. به هه زار حال له وه تاغیک جی قوونی خۆمان کرده وه. یه کجار زۆر گهرم بوو. نازانم له کوپرا کتیب و کاخه زیان ده هینا ده کوره یان ده هاویشت و ده یان سو تاند. شه وانه خه لک له سه ر قوون ده نووستن. جی پراکشان نه بوو. پاش چه ند رۆژان جارچی جاری کیشا که:

- به ئه مری ژه نال^۱ «زاخاروف» ی عه فوی عمومی ده رکه وه. هه رکه س خۆی شار دۆته وه وه ده رکه وئی.

ئهو شوینه ی ئیمه ی لیووین، که س وه ده ر نه که وت به لام له شوینه کانی تر ئه وه ی خۆی وه ده سه ته وه دابوو هه مووی گیران و بر دیانن له می شه ی «کورتان» ی وه به ر په شاشیان دان و هه موویان کوشتن. لانیکه م ۳۰-۴۰ هه زار که س له کورده کانی ناو شار و ده ور وه به ری شار کوژران.^۲ خه لک به فیت و فتوای شیخه کان سه ری کۆن سو ولی رووسیان گو شاو گو ش بری^۳ و له مه ی دانی مه نگوران تۆ به پرا کردنیان پیده کرد، ئاخه به فتوای ئهو و شیخانه ئه وه خه زایه ده که ن، که چی له وه خه زایه دا و له وه شهر و کوشتاره دا ته نانه ت یه ک شیخ که پۆی له خوین نه هات و شه هید نه بوو، بگره هه موو غه یب بوون. ئیستاش که س نه یزانی ئهو و شیخانه له کوئی خو یان شار ده وه.

که تاق و لۆق ئهو کورده نه ی خه زایان ده کرد و ده گه ل رووسه کان شه ریان ده کرد، هاتبا و رووسه کانیان کوشتبا، ک... که لاکی رووسه کانیان ده بری و ده زاریان ده نان. شیخه کان فتوایان دابوو که هه چتان بۆ نه کرا، تف بکه نه ناوچاوانی رووسه کان، ئه ویش هه ر خه زایه.

سه ر له وه دایه، له گه رمه ی ئهو خه زایه دا که شیخه کان ببونه دار ده ستی ئه فه ندیه تور که کانیان و خه لکیان بۆ هانده دان تا خه زایه بۆ تورکان بکه ن، یه ک ده نکیان دیار نه بوو که گولله تۆپیک به ده ستی بگریته وه یا لاق و ده ستی ئهو رووسه کافران له شه ردا ره ق بکات. که س نه ی ده زانی له کام کوونه مشکیک دان. هه ر بۆ ده رمان شیخیک نه ده دیت که بیته و ده ست بۆ خه نجه ر به ریت تا ئهو رووسانه به هاوار و رۆرۆ هه لێن و له وه زیاتر خه لک نه کوژن. ئه وه هه موو عاله مه یان به فرکردن دا و بۆ خو یان که پۆیان له خوین نه هات. خۆزگه ئهو ئاکارانه ی من له هه ندیک له وه شیخانه م دیتوه، که س نه ی بیته ت. ده ردی سه ر ده ردان ئهو خه لکه ساکار و دلپاکه ی خۆمانه که وا باوه پریان پیده که ن. بلیی رۆژیک بیته که ئهو خه لکه چاویان بگریته وه و چی تر فریوی ئه وانه نه خوین؟

^۱ کاپیتان مه به ستی ژینیرال / General له که به و چه شنه ی نووسیوه، هه ول ده دم له مه ولا ئهو وشه یه به درووستی بنووسمه وه.

^۲ ئهو ریزه یه که کاپیتان باسی ده کات ده گه ل ئهو ریزه یه ی له به لگه کاندایا هاتوه جیاوازی زۆره. به لگه کان ناماژه به ۷ یا ۹ یا ۱۰ هه زار که س ده که ن.

^۳ له پاش تپه رینی سه ده یه ک به سه ر ئهو رووداوه دا سه ره داوه کان گومان ده خه نه سه ر کورد که کۆن سو ولی رووسه کانیان کوشتی. کاپیتانیش له ژیر کاریگه ری دۆخی ئه وکاتدا وا تیکه یوه. بره وانه ل: ۴۱۶

نامه‌وۆ لیره‌دا له باسی کوشتاری عه‌رووسان لابده‌م به‌لام ره‌وشت و ناکاری به‌شیتک له‌و شیخانه‌ شتیکی تری بیر هینامه‌وه که پیم حه‌یفه‌ لیره‌دا باسی نه‌که‌م. ئەوه من قاچاغم، ده‌وله‌تی ئیرانی کون‌به‌کون به‌شوینمه‌وه، منیش ناویکی دیکه‌م له‌سه‌ر خۆم ناوه‌ و وه‌ک باغه‌وان له‌ دئیە‌ک کار ده‌که‌م.^۱ شیخیتک له‌و دئیە‌ بوو. ناویک له‌ شاخی را شوپرده‌بووه‌ بو‌ ناو دی‌ و وایان ریگا بو‌ خو‌ش کردبوو که ده‌هاته‌ ناو حه‌وزیکه‌وه. ئاوه‌که‌ی یه‌کجار سارد و خو‌ش بوو. خه‌لکیش ده‌هاتن له‌ ئاوی ئەو حه‌وزه‌ی ده‌ستنوێزیان هه‌لده‌گرت. خۆم گویم لیبوو که شیخ واده‌کات:

- شیخی گه‌وره‌ فهرمووی ئەو ئاوه‌ سه‌رچاوه‌ی له‌ به‌هه‌شتیه‌.

با ئەوه‌شتان بو‌ بگێرمه‌وه. گه‌ر له‌بیرتان بئ‌ باسی ئەوه‌م کرد که له‌شکرکی تورکان هات که گه‌وره‌که‌یان ناوی «سیتی ئه‌فه‌ندی»^۲ بوو. پاشی ئەو، له‌شکرکی دی هات که گه‌وره‌که‌یان ناوی «ئه‌رکان ئه‌فه‌ندی» بوو که خو‌ی له‌ تورکمانه‌کانی که‌رکوکتی بوو. له‌شکره‌که‌ی هه‌موو کوردی تورکیه‌ و کوردی عێراق بوون. له‌ سابلاغ و ده‌وروبه‌ریشی له‌شکرکی یه‌کجار زۆری کو کرده‌وه.^۳ ئەوجار یه‌کسه‌ر ریگای داگرت بو‌ ته‌وریز تا ئەو شاره‌ بگری. یه‌ک دوو روژی پیده‌چئ که عه‌جه‌مان لیبی وه‌خۆ ده‌که‌ون. رایان ده‌مالن تا ده‌یانه‌یننه‌ باتلاقی بناوی. ده‌و باتلاقه‌دا تاقیان لیده‌برن. لانیکه‌م ۵۰۰-۴۰۰ که‌س سابلاغی به‌ فیتی به‌شیکی زۆر له‌و شیخانه‌ به‌شداری ئەو شه‌ره‌ بوون که هه‌مووی ده‌و باتلاقه‌دا خنکان و تیداچوون. تاق‌ولوق قوتاریان ببوو که ده‌گه‌ل ئه‌رکان گه‌رانه‌وه‌ بو‌ سابلاغ. خۆم چووم بو‌ ته‌ماشایان. هه‌ر ۱۰-۱۲ که‌س ده‌بوون. هه‌مووی بریندار و شه‌ل و گپ. له‌ ته‌واوی ئەو له‌شکره‌ گه‌وره‌یه‌ ته‌نیا ئەو چه‌ند که‌سه‌ رزگاریان ببوو، باقی تریان هه‌موو تیداچوون. به‌ قه‌ولی ئەو شیخانه‌، هه‌مووی شه‌هید بوون و رو‌حیان له‌ به‌هه‌شتیه‌،^۴

با زۆر له‌ باسه‌که‌ دوور نه‌که‌وینه‌وه. یه‌ک-دوو روژی تر تپه‌ری، بو‌ جاری دووه‌م جارکیش جاری

^۱ کاپیتان پیش کۆماری کوردستان چه‌ند جاریک قاچاغ بووه‌ و ده‌وله‌تی ئیران به‌دوايه‌وه‌ بووه‌ که له‌ داهاتوودا باسیان ده‌که‌ین. به‌تایبه‌ت ئەوکاته‌ی که له‌ سالی ۱۳۱۹هـ بو‌ شاری شیراز دوور ده‌خړیته‌وه‌ و له‌وێرا به‌ پێیان و له‌ ماوه‌ی ۶ مانگاندا ده‌گه‌ریته‌وه‌ سابلاغ. تا سالی ۱۳۲۰هـ که‌ فرۆکه‌کانی شوپه‌وی سابلغیان بۆمباران کرد و کاربه‌ده‌ستان و ئه‌رتەشی ئیران خو‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ دا و بناخه‌ی حکومه‌ت له‌و شاره‌ لاواز بوو، هه‌ر به‌ قاچاغی ژیاوه. له‌ پاش تیکچوونی کۆماری کوردستانیش له‌ باشووری کوردستان بۆ ماوه‌ی چه‌ند سالان به‌ قاچاغی ژیا.

^۲ به‌ ئەگه‌ری زۆر ده‌بی ناوی ئەو که‌سه‌ (سیدی - صدقی یا Sidki) بووی.

^۳ زبده‌ تاریخ کرد و کردستان - نووسینی: محهمه‌د ئەمین زه‌کی به‌گ - وه‌رگێران بو‌ فارسی: یدلله‌ روشن اردلان - ل: ۱۸۹ هه‌روه‌ها کتیبی: "کیشه‌ی کورد" (۱۸۹۶-۱۹۱۷) نووسینی: م.س لازاریف. له‌ وه‌رگێرانی دوکتور کاوس قه‌فتان ل: ۵۷۹

^۴ نگاهای به‌ تاریخ مهاباد، نووسینی سید محمد صمدی، ل: ، ۱۴۴، ۱۴۵

^۵ <https://ruwange.blogspot.com/>

^۶ کیشه‌ی کورد ۱۸۹۶-۱۹۱۷ نووسینی م.س لازاریف. له‌ وه‌رگێرانی دوکتور کاوس قه‌فتان ل: ۵۹۹

وئەنى مالى ئەمريكالىيەكان كە كاپىتان ھەمەد باسى دەكات. ۋەك دەيىنن كېۋى "داشامەجىد" لە پشتموھ ديارە. ئەو مالە بە وتەى كاك ھەسەن قازى دەكەوتتە راستەى شەقامى شېر و خورشیدی كۆن و پەنای ئىدارەى دارایی كە پاشان بوو بە خوتىندنگای (محمەمەد پەزا شا) كە خەلكى سابلغ پىياندەگوت (شابه نەدرخانە) و بە گوئزەى كىئىى بېرەوھەرىيەكانى دوكتور ناسۆ، دەكەوتتە پشتمى مزگەوتى سەيد نىزام كە پاشان بوو بە خوتىندنگای (پهلوى - ابن سينا).

كىشا كە:

- بە ئەمرى ژېنېرال «زاخاروف»ى عەفوى عمومى دەركراوھ. ھەركەس خۆى شارددۆتەوھ وەدەر كەوئى.
 ئەوسا تاقى ولۇق خەلك وەدەر كەوتن. لە ھەر گەرەكەو چاىخانەيەك و دوكانىك كرايەوھ. ولات ھىوھە و ئارام بوويەوھ. وردەوردە ئەوھى بوئى لوا بوو پەريوھ بىتت يا خۆى ھەشار بدات، پەيدا بوونەوھ. دوكان و بازار ھىدى ھىدى كرايەوھ و خەلك دەستى كرد بە كار و كاسبى. بابم لە گەرەكى خۆمان دوكانىكى چوو كەى كەدوھە و ماست و پەنبرى دەفرۆشت. وردەوردە شەمەك و كەلوپەلى دىكەشى لى زياد كرد. دەگەل دوو پووسان كە عەمباردارى ھۆردووى پووسان بوون، بوو بە دۆست. ئەوان شەوانە قەند، ماسى ويشك، دوو تەليس ئارد چەلەنگىك رۆنى گولەبەرۆژەيان بو دەھىنا و ئەويش پارەكەى دەداننى و دەرويشتن.

ئەو سى سالىھى كە زووسەكان لە سايلاغ بوون (۱۹۱۵-۱۹۱۷)

ئەو مېش حال م ھەر ھەك جارەن شېرە بە دەست زېردايكەمەو، بگرە خراپترېشم. لېم دەدات، جىئوم پېدەدات، دەمبوغزىئىت، دەمشكىئىتەو و لە ھەمووى ناخۆشتر ئەو ھە بە برسىم دەكات. ھەزار چىشتى لېئىنې يا ھەر خۆاردنېكى ھەمانبىت، لېم دەشارىتەو و نامداتى. بەشى من ھەر جەماوجەم بوو ئەوئىش نە تېر بە زگى خۆم. يانى قەت لە ژيانى خۆم نەمدى ئەو زېردايكە نانم تېر بە زگى خۆم بداتى. گەر گازندەم بېردبا لای بابم، ھېچ كە باوھېرى پېئەدەكردم، لەوانەش بوو يەك-دوو شەقىشم تېھەلېدات و لەولاش زېردايكەم ھېئەدى دى لېم بەرق دادەكەوت، بۆيە دەستم لە بابم شووشتبۆو و قەت ھېچم لای باس نەدەكرد.

رۆژىك تووشى «ھەمچەتر»ى ھاوالم لە گەرەكى «باغى سېسە»ى ھاتم. چاوم لېكرد توورەكەيەكى بە شانېيەو و سەتلىكى بە دەستەو ھەيە. سەتلكە پرە لە خواردن بەلام سەرى داپۆشېبوو. كە سەرى سەتلكەم لادا، شتىك ھەك ھەرزنى ولاتى خۆمان زەرد، پلەگۆشتى زەلزەلى دەئىودا بوون. ھەمە يەك-دوو چنگى دامى، خواردم. زۆر بەتام و خۆش بوو. لېمپىرسى:

- ئەو ھەت لە كوئى گېر كەوتووە؟
  - لە ئىو ھۆردووى رووسان. كەلوپەلى دەبەم بۆ فرۆشتن. ئەو سەتلكەش دەگەل خۆم دەبەم. كاتى فراوئىن و كاتى جەمى شەوئى كە چىشتيان لەبەر دەمىئىتەو، سەتلكە دەبەم ئاستى زنجەكان،^۱ خۆيان دېن و بۆم دەو سەتلكە دەكەن. واتە رۆژى دوو جار ئەو سەتلكە پر دەكەم لە نان و شىو و دەبېيەمەو مالى. ئىدى لە مالمەو بابم پارە بە نان و پىئخۆر نادات. بە ھەمەم گوت:
  - دەى كە واىە بېرىكى ترم لەو نان و شىو بەدەيە.
- ھەتا تېر بووم دايمى. رازىشم كرد كە دەگەل خۆى مېبات بۆ ھۆردووى. گوتى:
- پاش بانگى نىوھېرۆيە ھەرە كە ئەو (كانانە)^۲ راوھستە جا پىئكەو دەپۆئىن.
- لە خۆشى ئەو شىو بەلەزەتە كە پرە لە پلەگۆشت، ھەر زوو چوومە بەر خواجەلەى^۳

^۱ چارداغ، كەپر يا ھەوشەبەك كە لە قامىش درووست دەكرى، دەگوترى "زنج". چارداخىك لە قامىش، كەپرېك لە قامىش...

^۲ لە دەستنوسەكانى كاپىتاندا ئەو وشەبە ناوا نووسراو كە بەراى من ھەلەبە و ھېچ مانايەك نادات. بە ئەگەرى زۆر مەبەستى "ئەو دوكانانە"يە. تەنانەت لە دېرى داھاتوودا ئاماژە بە دوكانەكان دەكات.

^۳ لە ھەنبانە بۆرىنەى مامۇستا ھەژاردا لە لاپەرەى ۲۴۷ دا خواجانە بە ماناى دوو سەكو لە ھەر دوولای دەروازە ھاتووە. لېرەدا پاشگرى "لە"شى پىئو لكاندووە بە ماناى سەكوئى بچووك. گەر مەبەستى كاپىتان ئەو بەت كە لە ھەنبانە بۆرىنەدا نووسراو كە واتە، مەبەستى دوو سەكوئى بچووكى بەردەم دوكانەكان بوو. دەنا گەر بلېئىن مەبەستى خوانچەكانى بەر دووكانان بېت، كە دوكاندارەكان لەبەر دەگای دوكانەكەيان شەمكى لەسەر دادەئىئىن تا بىفرۆشن، دەگەبە ئەو ئامانجە كە بە ھەلە وشەى خوانچەى بە خواجە نووسىو. لەباتى بنووسى خوانچەلە، نووسىوتى خواجەلە.

دوكانه كان، بهرامبهر به مالى همه چه تری تا له مال ده ركهوت. له دووی نه بوومه وه و دواى كه وتم
بو نيو هوردووی پروسان كه له ده شتى «باغى قوپی»^۱ بوو. چوار ده وری زنجیان لیدابوو.

هموو ده نيو زنجاندا بوون. همه ده ستي كرد به ههرا و هوریا:

سپچكا، بوماگا، مارس پایپروژ.^۲

وتنهى له شكرى رووسیهى تیزارى له ورمى، مانگی مهی سالی ۱۹۱۵

بهو شیویه هه رچی كه لوپه لی كه پیبوو هه مووی فروشت. به پاره شی ده دا، به قه ندیشی
ده دا. پاش قوتار بوون گوتی: ئیستا با پرۆینه لای زنجه كان دانیشین. ئیستا ده رۆن نان ده خۆن،
تیمهش ده چین سه تله كان پر ده كهین و ده رۆینه وه بو شار. دهو قسانه دا بوو كه چاوی به ده سته
به تاله كهی من كهوت گوتی:

^۱ پرسیارى نهو باغهم له دوو به سالآچووی سابلآغى كرد. فهرموویان: نهو باغه له رووبه پرووی كیوی خهزایی به كه
كاتی خۆی قوینكى (مرداب به فارسی) لیبوه و ملكی به ریز (مهلیكى قازى) به. ده توانین بلیین كه نهو باغه له
ده و روبه رى تیرمینالی تىستای مه هاباد بووه.

^۲ واته: شه مچه، په ر (په ره سیغار)، سیغاری مارس، كه به پروسی ناوا ده نووسریت Спичка. Бумага. Папирос Марс

- نه وه بۆ حاجه تکت نه هیناوه؟ نه دی ده تهووی خواردنه که له چی بکهی؟
 - خه مت نه بئ، شیوه که تونده، ده پینچه که می ده که م.
 سآلات^۱ به ره و چیشته خانه که یان ده چوون. هه ریه که وه قاره وانه ی خوی پینوو. نانیان خوارد و له
 ئاشپه زخانه که وه ده رکه و تن. جگه له ئیمه عالمیکی یه کجار زوری دیکه شی لیبوو. ئیمه له زنجیتک
 حاجه تی خومان پر کرد به لام من پینچه که ی خومم پر کرد له پلاوی زهره، پله گوشتی زه لام زه لام و
 نان. له به رته وه ی حاجه تم پینه بوو، له وی تیرم خوارد و جا ری شاریمان گرت و هاتینه وه مال.
 بام له دوکان بوو. که سه ری هه لینا! گوتی:

- نه وه چیه؟ نه و پینچه تی تیدایه؟!
 - پلاو و گوشته.

به سه رسوو پمانه وه تیر چاوی لیکردم و نهیده زانی باوه ریم پینکات یا نا؟! ناچار پینچه که ی لیک
 کرده وه و دیتی. نه و جار لیم که وته پرسیاران که کئی داویه ی؟! له کویت بوو؟! له بات جار یکی چه ند
 جارم بۆ گنیرایه وه که له هور دووی رووسانم هیناوه و ده گه ل حه مه چه تری چووم و له و قسانه.
 نه و جار هه رای کرده زردایکم:

- شاشان، شاشان بگه یه!

ماله که مان له ته نیشت دوکانه که مان بوو. که بام باسه که ی تیگه یاند، شاشان شاگه شکه بوو له
 خوشییان! هه ر زویه کی چوو قاپ و حاجه تی هینا و به تالی کرد. له به ر چه ند هۆ پینی خوش بوو.
 ده یزانی گه ر من بتوانم هه موو روژی نه وه نده خواردن بینه وه مال، نه و چیشته لینی له کوئل
 ده بیته وه. له لایه کی تریش پاره به خوراک ناده ین، نه وه ش به قازانجی نه وه، به و شیوه یه ده توانی
 پاره کو بکاته وه بۆ دایک و براکانی بنیرته وه. له لایه کی تریش روژانه هه یچ که ناوچاوانی منی
 له کوئل ده بیته وه بگره، قازانجیکیشم بۆی ده بیته.
 شه و هه ر له و خواردنه ی من هینابومه وه خواردیان به لام من نه مخوارد، ئاخه نه وه نده م تن
 ئاخینیوو که جیگام نه مابوو. پاش نان خواردن بام گوتی:

- توش وه ک حه مه چه تری که میک که لوپهل له دوکان ده گه ل خوت به ره له وی بیفرۆشه. به لام
 له دووی حه مه چه تری نه بیته. ده گه ل نه و برو و ده گه ل نه و وه ره وه.
 بام پینستر نویری فیر کرد بووم به لام که یفم پینی نه ده هات و پیم شتیکی هه یچ بوو. خه وی ناو
 دۆشه گه میزاویه که م و گالته ی ناو مندالانم پی خوشتر بوو. هه لوک هه لوکین و زوره بانی و
 خۆله په تانیم له نوژکردن پینخوشر بوو. چی بکه م که مندالم و هه تره م نییه به بام بلیم نا، ده نا
 ویمده که وت و تیدیه سه ره واندم. بام ده یگوت مه لا ده لن:

^۱ کاپیتان نووسیوتی سآلات که هه له یه و سآلات / Солдат درووسته.

- مندال کاتی حهوت سالهی هات، ده بی له سه ر نوئژ لیتی بدهی، به زۆر نوئژی پیکهی. تۆش که عهمرت حهوت ساله، ده بی سه رت بچن، نوئژت نه چی.

به یانی زوو، پیش مه لابانگدانن له غورپابی خهوتی راست کردمه وه و وه پیش خۆی دام یه کسه ر بو مزگهوت. نه وه یه که م رۆژه ده گه ل خۆی ده مبا بو نوئژکردن. له سه رم پراوه ستاوه قیت، لیمده پروانن و هه لمده سه نگینن تا له ده ست نوئژگرتن و نوئژکردنا هه له نه که م. چوو مه سه ر ئاوده ست و ده ست نوئژم هه لگرت. له ته نیش خۆی داینام و نوئژمان به جه ماعت کرد. جار جار لیم تیکده چوو، نه ویش به ده ست سه رم ده با بو سوژده ی و راستم ده کاته وه. منیش ته ماشای عالمی ده که م که چۆن چۆک داده نوئین و راست ده بنه وه. نه وان چ ئۆینیک درددین، منیش لاسایان ده که مه وه. هه ر نه و رۆژه فیری هه موو مه رجه کانی ده ست نوئژه لگرتن و نوئژکردن بووم.

له مزگهوت هاتینه وه مأل، نان و چامان خوارد و چووین بو دوکانی بایم. تووره که یه که م پر کرد له میوژ و په ری سیغار و سیغاری مارس په پیرۆژ. زردایکیشم سه تلکی ده ده ستی نام بو خواردن هینانه وه. له سه ر حه مه چه تری رانه وه ستام و چوووم بو ئیو رووسان. تا حه مه چه تر هات من نیوئیکم فرۆشتبوو. که حه مه ش هات هه موو شته کامان فرۆشت و نه و جار کاتی ناخواردنی سالداتان هات. حه مه چه تر گوتی که من شیوی به یانیان نابه مه وه، هه مووی شو بیاوه، نانی نیوه رۆیه ده به م که پلاو و گۆشته.

له به رنه وه ی رووس له شه ردا بوون خواردنیان زۆر به سالداته کان ده دا. سالدات نانیان خوارد. چوو مه پیش زنجیک. سه تله که م له به ر ده رکه ی دانا. نه وه ی له به ریان مابوو وه ریانده گیرایه سه تله که م تا پر بوو. منیش گۆشت و دانه و ئله که م هیشته وه و ئاوه که بیم رشت و تیه ه لبووینه وه به ره و مأل. له ریگا حه مه چه تر په ژیوان ببوو و ده یگوت که له به یانی را منیش وه ک تو ده که م.

له پیشدا چوو مه وه دوکانی بایم. نه و پاره یه ی که گیرم که وتبوو دامی. له خویشیان وه خته بوو بال بگری و بفری. که نان و شیوه که شی دیت که پله گۆشتی زه لام زه لامی تیدایه، هینده ی تر خوشحال بوو. دیسان گازی شاشانی کرد و نه ویش به قاپ و قاچاخه وه هات شیوه که ی به تال کرد. با زۆرتان سه ر نه هینمه ئیش. نه و هۆردوو یه ماوه ی سئ سالان له سابلاغ بوو. نه و ده سته یه ده رۆیی، ده سته یه کی دی ده هاتن. نه و چه ند ساله ی نه وه ئیشی من بوو. فیری زمانیان ببوم. وا چه ختیم لیده ره هاتبوو که شه ره هه لووک و شه ره جنیوم ده گه لیان ده کرد. له ولاشه وه نه و چه ند ساله ی بایم پاره ی چاکی کو کرده وه. پاره ی به نان نه ده دا و که لوپه لی دوکانیشی زۆر به باشی ده فرۆشت و به رده وام ده گه ل عه نبارداری رووسانیش ئارد و قه ندی به هه رزان لیده کپین و به گران ده یفرۆشته وه و پاره ی چاکی قازانج ده کرد.

بایم وه ها ده وه له مه ند ببو که خانوبه ره یه کی له په نا «مزگهوتی سوور» دروست کرد که دوو نهوومی هه بوو ده گه ل شه ش وه تاغان، بیجگه له مدبه ق و ژیرخان. نه و خانوبه ره یه ته نیش

مزگهوتی سوور که ئیستا وهستای ددانسازى تیدایه ههوه. بهوهش پازى نهبوو ژنیکی تریشی هینا. ئیستا دوو ژنی ههیه دیسان. ئەو ژنه تازهیهی خوشکی دایکی حهقی خۆمه، واته ههم پوورمه و ههم زردایکم. ناوی «زینت» له که دهپیتته دایکی (حهمهدهمین) ی برام. ژنهکانی بایم ههرکام ژووری خۆیان ههبوو. به نۆره ههر شهوهی له یهکیان میوان دهبوو. زۆر دهخۆشیدا بوون. جاران زردایکم ئاوکیشی مآلان بوو بهلام ئیستا نانکهری ههیه، ئاوکیشی ههیه و ناوی «ئامینه سوور» ه. بابیشم بووته توجار، تووتن دهکریت، فهلهی ههیه و تووتن دادهبیژن و چاکی دهکهن. شهریکی ههیه و تووتن بهری دهکا بۆ ورمی.

براکه م «پهحمان» گهوره بووه و زۆرم خۆش دهوی. جارچاره دهگهڵ خۆم دهپههه نێو هۆردوو. رۆژیک له ناو ئاپۆرای هۆردوودا، قهشهیهکی رووس تووشمان هات. دهستی بهسه رهحمانی برامدا هینا و گوتی وه دووم کهون. بردینی بۆ چادرهکهی خۆی. سندووکی کردهوه. له سندووکه که شکلی [مهبهستی «ویته»یه] خاووخیزانی خۆی دههینا و پيشانی ئیمه ی دا. کورپکی بهقهده رهحمانی دهنیودا بوو باقی تر ژن و کهچهکانی بوون که کهچهکانی ههموو عهزهب بوون. دهستیک کۆت و شالواری مندآلانی له سندووکه که دههینا دای به رهحمانی برام. ههر لهوی جلهکانی رهحمانی له بهر داکنده و ئەو کۆت و شالواری ده بهر کرد. چهند که لله قهندي دا به رهحمانی و پاشان وه ده رهکوتین هاتینه وه بۆ مآل.

که دایکی رهحمان، چاوی به رهحمان کهوت، واق ما! پرسى ئەوه چیه؟! بۆم گیرایه وه و له خۆشیان شایى له دلدا دهگهرا. ئاخ رهحمان ئەوه ندهی ژیکه له بوو، ئەوه ندهش به و لیباسانه وه ژیکه له تر ببوو. ههرچهند پووره زینه تم تازه بۆ بایم به بووک هاتوو به لام شاشان زیزی کرد و چۆوه بۆ مآله بابی. بایم شاشانی زۆر خۆشدهوی و به فیتی ئەو دهگهڵ پوورم باش ناجولیتته وه. رۆحی دهقونگی دایه و ئەوه ندهی خۆش دهوی که دهگوتن نایه.

پیاو ههستی پیده کرد که دۆخی ولات به ره و گۆرانیکی سهیر دهچیت. ولات بۆنی گرانی و قات و قری لیده هات. ئەوهی فهقیر و ههژاری ناوچه که یه، روویان له شار کردوو. گرانییه کی سهیره. خواردن ههر دیت له کهمی و له گرانی ده دات.

رۆژیک، نێو «ئامین» یک، ئالایه کی که سکی هه لگرت به ره و بازار شوپر بۆوه. ئەوهی په جاله و لات و به له نگاز بوو وه دووی کهوتن. ههر دههات و خه لکی پرووت و فهقیر و برسی زیاتر لیتی وه خر ده بوون و به دوایدا ده رۆیشتن. چهند عه رووسیکیش وه پيشی که وتیوون تا گه یشتنه راسته ی بازاری. ئەو جار به ربوونه دوکانان. هه موویان تآلان کرد. له قه یسه ری را بگره تا بازاری، تا دوکانی عه لافان. به جاریک گه سکیان له مآلی خه لکی دا.^۱

^۱ بروانه کتیبی "نگاهی به تاریخ مهاباد" نووسینی: سید محمد صمدی، ل: ۱۴۷

منیش که مآلمان له بازارِ نیزیك بوو، ده گه‌ل مندا‌له‌کانی گه‌ره‌کئی تیکه‌ل به‌ه‌شیمه‌ت ببووین تا بزاین چ پرووی ده‌دات! که چاوم لی‌کرد مندا‌له‌کانیش ده‌ست ده‌ده‌نه شمه‌کی دوکانان. منیش وه‌ته‌ماح که‌وتم و له‌ دوکانئیکی چه‌کمه و که‌وشان، دوو جووت چه‌کمه و دوو شه‌قه‌چه‌رمم تاو دایه که بیه‌نیمه‌وه بۆ مآلی، له‌ پر پروویک هاته پی‌شم و شه‌قه‌چه‌رمه‌که‌ی لی‌ته‌ستاندم و وه‌پیش خۆی دام بۆ مزله‌که‌ی که له‌نیو شاری بوو. پی‌ده‌چوو که که‌وش و چه‌کمه‌دروو بیت، چونکه مآله‌که‌ی پر بوو له‌ که‌ره‌سه‌ی که‌وش و چه‌کمه. له‌و سه‌رده‌مدا ئه‌و که‌سانه‌ی سه‌نعه‌تکار بوون زۆربه‌یان مزلیان له‌ نیو شار بوو. که شه‌قه‌چه‌رمه‌کانی لی‌ته‌ستاندم ئه‌وجار سه‌وله‌یه‌کی دامی و وه‌ده‌ری نام، به‌لام چه‌کمه‌کانی لی‌ته‌ستاندم.

هاته‌وه مآل، شاشانی زردایکم که له‌ باسه‌که‌هالی بوو نه‌یه‌پینا و نه‌یبرد گوتی:

- ده‌ک به‌خیر نه‌یه‌وه، زیاد له‌و هه‌موو پارچه‌ فاسوونیا‌یه‌ چووو چه‌کمه‌ی بۆ من هیتاوه ده‌گه‌ل سه‌وله‌ی!

له‌و قسانه‌دا بووین که با‌بم له‌ نوێژ هاته‌وه. نه‌قل و با‌سم بۆ گتیرایه‌وه. لای خۆی تۆبه‌کار و ئیمانداره و بستیکی ریش به‌رداوه‌ته‌وه، چه‌کمه‌کانی برده‌ دوکانی خۆی و فرۆشتنی. تا ئه‌و سات و وه‌خته‌ش هه‌موو رۆژیک دوو جار تا سێ جار ده‌چوو مه‌ چۆمی یه‌رغوو، که‌لوپه‌لم بۆ ده‌فرۆشت و به‌ سه‌تلان خواردن و شیوم بۆ ده‌هیتایه‌وه مآلی. ئه‌ویش ئه‌وه‌ی له‌ خۆمان زیاد ده‌بوو ده‌یبرد له‌ دوکان ده‌یفرۆشت.

دیسان که‌وتمه‌وه بن ده‌ستی زردایکم

قاو بوو که له‌ پرووسییه‌ی دۆخه‌که‌ ئالۆزه^۱ به‌یانیه‌کی با‌بم راستی کردمه‌وه که برۆم بۆ نوێژی و پاشانیش بۆ هۆردوو. له‌ترسی نوێژ و له‌به‌ر خه‌وی خۆشی به‌یانیان، به‌ ئانقه‌ست خۆم له‌ نه‌خۆشی دا و خۆم هیتایه‌هالی جاوی و نه‌چووم بۆ نوێژ.

پاشی نوێژکردن با‌بم هاته‌وه مآل و گوتی یه‌ک رووس نه‌ماوه، هه‌مووی رۆیون. که ئه‌وه‌م بیست، یه‌کپێ راست بوومه‌وه و خۆم کۆکرده‌وه و ده‌رپه‌ریم. که چوو مه‌ ئاستی هۆردوو، چاولئیده‌که‌م که‌ عالهم به‌ زجانده‌وه وه‌ربوون، ده‌یرووخینن، دار و باره‌که‌ی ده‌بن. پرووسه‌کان

^۱ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ سه‌ره‌تای شۆرشێ بۆلشویکه‌کان بوو به‌ دژی (نیکۆلای دووه‌م) که دوا‌یین ئیمپراتوری تزاری پرووسییه‌ بوو. ئه‌و شۆرشه‌ به‌ دوو قوناغدا سه‌رکه‌وت. یه‌کیان له‌ فئورییه‌ی سالی ۱۹۱۷ بوو. پاشان له‌ ئۆکتۆبری هه‌مان سال (ویلا‌دیمیر لئین) به‌ هتیشیکی سه‌ربازی تۆکمه، توانی ده‌سته‌لات له‌ حکومه‌تی کاتی وه‌ربرگرت و (حیزبی سوسیال دیموکراتی کرێکاری پرووسییه) له‌ جیاتانی هاته‌ سه‌ر حوکم. به‌پێی ئه‌و ریکه‌وتانه، ئیستا تمه‌نی کاپیتان ۹ ساله.

پردیگی باشیان له ئاستی باغی «قۆپن» دروست کردبوو، ئەویشیان تیک و پیک دا. هەرچی دار و ئاسن بوو رووخاندیان و بردیان.

به هه ناسه ساردی گه پامه وه مأل. زانیم تووشی جه مەنانی زردایکم ده مەه وه. ئاخەر پووهره زینه تم واته، ژنه که ی تری بابم، هیچ دهستی ناروات و ئەویش به دهست «شاشان» هوه حالی زۆر له حالی من ته ووتر نییه. گه وهی مأل، زردایکمه و ته نانهت زۆر جارن قسه ی بابیشم بپه وی نییه.

چه ند پۆژان وه ک گوئیگی گێژ ده سوو پامه وه. بابم مردبا نه وه نده نه ده رووخام. له داهاتووم ده ترسام به دهست زردایکمه وه. ده مزانی هه لوه دام ده کات و وه ک مار پپه وم ده دات. نه و چه ند ساله ی که که متر ئازاری ده دام ئی نه وه بوو که قازانجم بۆی هه بوو. ده وله مەندم کردبوون. هه م بۆخۆی و هه م دایک و براکه ییم هه ساندبووه. له پۆل و پاره را بگره تا نان و شیوی هۆردووی بۆی ده ناردن. ئیتر نه و دونیا یه م له بهر چاوی تال ببوو. هه قم بوو له داهاتووم بترسیم، چونکه به رده وام گیرفانم پۆل و پاره ی تیدابوو، منه تم له سه ر زردایکم ده کرد. تیر به زگی خۆم نانم ده خوارد. نه و چه ند ساله ی مه گین به ئیشتیا هه ندیک شیوی وه ک دۆلمه، دۆکلیو و هه لئا ئاوری بۆ هه لکرا با ده نا، که س بۆ لای چیشت سازکردن نه چوو.

باسی گیرفانی بابیشم ناکه م که نه وه نده ده وله مەند ببوو سامانه که ی بۆ حیساب نه ده کرا. باسی خانووبه ره گه و ره که ی له کن مزگه وتی سوورم بۆ کردن. وه تاغه کان گه و ره و عال، هه مووی پر له مافور و فه رشه عه نتیکه. دوو گامیش و مانگایه ک که یه ک له یه کتی قه له وتر بوون به لام زردایکم له گامیشه کان قه له وتر ببوو. مأل نه وه نده سازه که تۆپ ناییری. نه وه جگه له پاره ی زۆره که بابم هه م بۆخۆی ده یشاریته وه و هه م ده يدات به زردایکم که بۆی هه لگریت. پوووری چاره ره شیشم وه ک میو و پۆنی له بن دهستی زردایکمه دتی و ده چیت و له سه ر حالی خۆم را زگم به ئەویش ده سووتا.

ده و به ینه شدا بابم له لای «مه لا هادی» ده بهر خویندنیی نام. له و قوتابخانه یه (۲۰) مندالی لیبوو. مندال هه موو نانی نیوه پۆیان ده گه ل خۆیان ده هینا، به لام من به یانی که له خه و هه لده ستم، نانیکم جیره یه و وه ریده گرم و هه ر به رپوه ده یخۆم، ئیدی هه تا شه و زگم قووهره ی دیت له برسان. شه ویش نه گه ر شۆر باویک یان شیویکی دیکه م بۆ له سه ر له ته نانیکه پۆ ده که ن، خۆ به هه یچکۆیم رانه ده گه ییشت، بۆیه چاوبرسی بووم و به وه نده ی تیربوونم نه بوو. به و حاله ی چه ند مانگم خویند، هه یچ فیرنه بووم، گویم نه ده دا به خویندن. هه ر خودا خودام بوو که زوو کاتی نان خواردن بیت و زوو جیره که م ده ستگیر بیت. ئاخری وای لیتهات که رام کرد له خویندن. چه ندی بابم لیم ده دا و ده مباته وه قوتابخانه ی، ده گه لکوه نه و وه ده ر ده که وت منیش پاشی نه و ده رده په ریم بۆ ده ره وه. له دوا ی ماوه یه ک ئەویش چاری نه کردم و وازی لیهینام.

به هه ر حال، رووس کشانه وه. سابلایغان چۆل کرد. ده گه ل پۆیشتنی خۆیان برسیتی و قات و قری

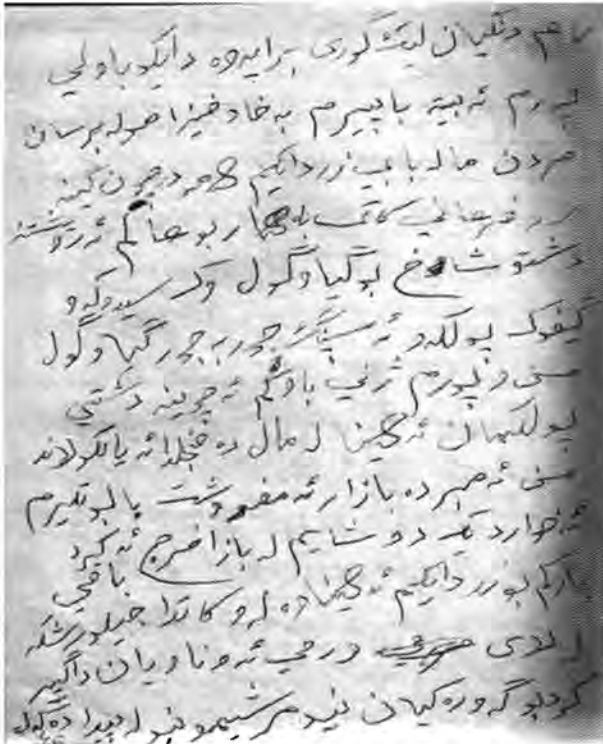
گه‌شهی کرد. گرانیه‌ک بوو نه‌بیتته‌وه. رۆژ نه‌بوو که سه‌ت که‌س له برسان نه‌مرن. هیچ کوجه و کۆلانتیک نه‌ده‌دۆزییه‌وه که به ده‌یان که‌لاک نه‌که‌وتب. پشیله و سه‌گ نه‌ما، هه‌مووی خورا. له چۆم و ئاوان رقه، بۆق و قه‌ژآل هه‌موو خورا. له چهند شوینان عیسان، عیسانی خواردبوو. به‌له‌دییه پیرانه‌ده‌گه‌یشت یه‌که‌یه‌ک که‌لاکان بنیژی. چالی گه‌وره‌یان هه‌لده‌قه‌ند و ۲۰-۳۰ که‌لاکیان ویکرا ده‌شارده‌وه. که‌سیکی نابه‌له‌د نانی کرپیا، به‌جاریک ده‌وریان ده‌دا و نانه‌که‌یان لیده‌ستاند، وه‌ها په‌لاماریان ده‌دا که هه‌ر کوتهی به‌ده‌ست یه‌کیکه‌وه ده‌چوو و کابرا به‌ده‌سته‌تالی و مایه‌پووچی ده‌گه‌رایه‌وه مال.

به‌و زستانه تووشه‌ی، که به رینگایه‌دا ده‌رۆیشتی، له په‌نا دیواران عالهمت ده‌دیت که له‌برسان که‌وتوون و له گیانه‌للییه دان یا گیانیان ده‌رچوو. نه‌وسه‌رده‌م له سابلآخ که‌لاوه زۆر بوون. پرووت له هه‌ر که‌لاوه‌یه‌ک ده‌کرد، ده‌تدیت چهند پرووت گیانیان ده‌رچوو و له سه‌رمان ره‌ق هه‌لآتوون. دل‌ی ره‌ق و به‌ردینی ده‌ویست نه‌و دیمه‌نانه ببینی.

جا له‌و گرانی و قات‌وقرییه‌دا، بام دیسان لات و فه‌قیر بۆوه. خانوبه‌ره و ناوما‌ل هه‌ر هه‌مووی فرۆشرا و هاته‌وه سه‌ر حولله‌مه‌ره‌سه‌ی جارن تا گه‌یشتینه سه‌ر فه‌رغانه. خانوبه‌ره‌که‌ی به «حاجی له‌تیی» فرۆشت. بره‌پاره‌یه‌کی بۆ مایه‌وه که خانوبه‌یه‌کی بچووکی له «حه‌سه‌نی که‌بابچی» پین کرپیه که تاقه وه‌تاغیک و ژیرخانیک بوو، نه‌ویتر هه‌مووی خورا. زردایکم زۆری لیدزی. دایک و برایه‌کی هه‌بوو. له با‌می ده‌دزی و ده‌یدا به‌ئوان. ژنیک نیوی «ئامینه سوور» بوو، نه‌و ئارد و نان و دانه‌ویله‌ی کیشه‌وه ده‌کرد بۆ ماله‌ براهه‌ی. جاریک چل لیره‌ی عوسمانی له بام دزی و دابووی به‌ براهه‌ی خۆی. بام پیتی زانی. چهند رۆژان شه‌ری بوو ده‌گه‌لی و ده‌نگی لینگۆری که‌چی زۆری خۆشه‌ویست و زوو ده‌گه‌لی ناشت بۆوه. نه‌وه له‌ حالیکدایه که مالی باپیرم، له دایکه‌مه‌وه، که ده‌بیتته مالی باوک و دایکی پووریشم، هه‌موویان به‌خاو و خیزانه‌وه له برسان مردن، به‌لام ماله‌ بابی زردایکم هه‌موو ده‌رچوون. برای زردایکم نیوی «ئه‌حمه‌دی مه‌لا شیخی» بوو. که‌که‌وته فه‌رغانه، دوکانی خه‌رازی دانا. بام له ورمی شه‌ریکیکی عه‌جه‌می هه‌بوو، چوو قه‌رز و قۆله‌کانی کۆ کرده‌وه و هاته‌وه به‌لام نه‌ویشت له‌نیو چوو. به‌و زستانه‌ی بام بیکاره، دایکم و پوورم نانی ده‌که‌ن و باپیشم ده‌بیاته بازار و ده‌یانفرۆشیت.

ئێستا منیش هاتومه‌ته‌وه سه‌ر دۆخی جارن به‌ده‌ست زردایکه‌مه‌وه. دیسان برسیم ده‌کات و خواردنم لیده‌شاریته‌وه و لیم له قفل و هاچه‌ران ده‌نی. جه‌ماوجه‌م نانم ده‌داتی. به‌یانیان له‌ته‌نانتیک، نیوه‌رۆیان نانتیک و شه‌وان نانتیک. خو به‌هیچکۆیم رانه‌ده‌گه‌یشت. هیچ که‌س وه‌ک من حالی نه‌و خه‌لکه‌ی که له‌برسان ده‌مردن، نه‌ده‌زانی. هه‌ر من ده‌زانم نه‌وان چیان ده‌چیزت.

به ناشوكرى نه بىت له پۆزى
له دايكبوو غه وه بو من ههر
قات و قبرى بوو. ههر برسيتى بوو
به دهست زردايكمه وه. زردايكم
ده يو يست كه وهك نهو خه لكه بهم
و له كوئى بيمه وه. بهرده وام چاوى
له دووم بوو كه نانى زۆر نه خۆم.
نهو ماوه يه گهر په حمانى برام نه با
حالم شپرىو ده بوو. خوش خوش
فبرى په حمانيم ده كرد كه بچىت
له ته نا ئىكى له دايكى بستىت كه
نه وىش بو منى ده هيتنا و ده مخرارد.
هيندى پينه چوو كه نهو چاوه شم
كالى بووه و دايكى پىزىانى به لام
زۆرى په حمان خوشده ويست و دلى

نه ده شكاند، ههركات نان و پىخۆرى ويستبا ده يدايه. نه وهندهى خوشده ويست كه گوئچكهى كون
كردبوو و ئالقهى زبرى ده گوئى كردبوو. له كوردوستان كه سىك تاقه كوئىكى بىت، ئالقهى زبرى
له گوئى ده كهن. ئاخىر بابم (ئالیه...) هه ترهى نه بوو به زردايكم بلن «حه ممه د» يشمان كوره!
زستانى شووم له هيز كهوت. به هار بوئى هات و كهوتينه فه راعانه. خاكى پىروزی كوردوستان
ژيايه وه و گيا و گوئى به هارى سه ريان وه ده ر نا. خه لكى برسى روويان له به ندهن و زه نوئير و
كوئستانى به پىتى ولات كرد. له كيفوك را گرتوويه تى تا پۆلكه، له نه سپىنگ را تا سه يدۆكه، كه نگر،
مه ندۆك، پنگ و گيا برژيوه و ... ههر هه مووى له فرىاى نهو خه لكه هاتن و له برسان رزگارىان
بوو.

من و پوورم، ژنه كهى ترى بابم، ده چووينه ده شت و كيوان، پۆلكه مان ده هيتنا، پۆلكه شتىكه
وهك باقله ی. له مالى ده مه نجه ئيدا ده مانكو لاند. من ده مبرده بازار و ده مفرۆشت. باش بوو منيش
تيرم لى ده خوارد و يهك-دوو شاييشم له بازار لى خه رج ده كرد و باقى پاره كه م ده هيتنايه وه بو
زردايكم.

¹ له موكرىان ده گوئى "كوردوستان"، به لام درووسته كهى "كوردستان" ه. بو نه وهى له كه سايه تى و ده ورى كاپىتان
حه مه د دوور نه كه وینه وه، هه ولم داوه وهك راوئى كاك حه مه دى موكرىانى وشه كه بنوو سمه وه.

له که یه وه کوردوستان داگیر کراوه؟

ئهو زهمان مهلا و فهقی دهستیان یه کجار درژ بوو، حکومه تی ئیران زه عیف بوو. حاکمیک له سابلآغ بوو، چهند نه فهر له خه لکی شاری که هه مووی سه رسه ری و شهلاتان^۱ بوون، کردبوونی به نه زمییه. ئه وکاته «که ریمی سیسمیلی» داروغي شار بوو. هه ر شکایه ت و شکایه تکارییه ک با، ده چوونه لای داروغي. به فکری من زور له مژ نییه حکومه تی ئیران کوردوستانی داگیر کردووه، با پیتان بلیم بو؟! پاش به نیتیک ده ستیک سه رباز هاتنه سابلآغ. پاپاغ سوور تفهنگی وه رنه ویان^۲ ده شاندا بوو. «خه زاله شیت» یک ژن بوو به لام لیبای پیوانی ده به ردا بوو، ئه و قازاخانه ئه و ژنه یان ده دیت و پایانده کرد. خه زال شه پی وای له و قازاخانه ده دا نه بیته وه. له شویتیک خه زاله شیت له وی با، یه ک قازاخ نه یه ده ویتر تخوونی ئه و شوینه بیت. ئه وه یه ک.

دوو هه م، ئه و زهمان له کۆلان و کوچان به ییتیکیان ده گوت که به «سامسام» یان هه لده گوت که باسی ئه وکاتی ده کات که سه ربازانی حکومه تی ده گه ل سامسامی هاتوونه ئیندرقاش^۳.^۴ چهند که لیمه م له بیر ماوه که کاتی شه ر له سه نگه ردا له زمان که سیک به ناوی «ئه حمه د» ه وه ده لئ:

مامه پاشا ئه و سیتیره^۵ بو من باشه
پیی قر ده که م پاپاغ ره شه
دهنگی سامسام^۱ له کۆلان دئ
سه دای سامسام له بورجان دئ

ديسان ئه حمه د ده لئ:

مامه مینه ئه و سیتیره م له بو بیینه
پیی قر ده که م پاپاغ شینه
دهنگی سامسام له باغان دئ.

ئه و به یته زوره، من هه ر ئه وه نده م له بیر ماوه.
سیتیه م، باش دیته وه زه نیم که دوو حاکم بو سه رده شت چوون، نه یانه یشتوووه قوون داده ن،

^۱ مه به ستیان وشه ی "شارلاتان" له (Charlatan) به فه رانسه وی که به ره چه له ک ئه ورو پاییه و په ریو هته ناو زمانی فارسی و کوردیش.

^۲ له وانه یه مه به ستی تفهنگی برنه و - برنو یا "Berno" بوویت که تفهنگی فه رمیی له شکرئ ئیران بوو.

^۳ ئیندرقاش که به فارسی "اگریقاش" دیته گو، گوندیکه له ۹ کیلومتری باکووری شاری مه هاباد.

^۴ پروانه کتیی: "نگاهی به تاریخ مهاباد" نووسینی: سید محمد صمدی، ل: ۱۴۵

^۵ "سیتیر" تفهنگیک بووه که سن فیشه کی ده خوارد.

^۱ وه ک ده گوترئ یه ک له گه وره کانی تافه ی چاردا وه پوه کان بووه له هه وشار. ده نگۆش هه یه که ده ستی له کۆمه لکوژکردنی خه لکی سابلآغ له لایه ن رووسه کانه وه له سالی ۱۹۱۶ ده بووبن. پروانه کتیی کاره ساتیکی میژوویی ل ۱۲۲

شاربه‌ده‌ریان کردوون و وه‌ده‌ریان ناون.^۱،^۲

چوارهم، له سابلاغ «که‌ریم هه‌تیو»^۳ نیویک عالهمی له‌خوی خِر کرده‌وه تا «ئه‌میر تۆمان»^۴ که حاکی شار بوو، له شار وه‌ده‌ری نین، چهند ئاغاوه‌تی خوڤروڤش پیشیان گرتن، همه‌هه‌تیویان گرت و قاچیان له‌بهر زگی و لاغه‌که‌ی به‌ست و به‌کوچه و کۆلانا‌ندا ده‌یانگپرا و خه‌لکیان پِن چاو‌ترسین ده‌کرد.

پینجه‌م، خۆم به‌چاوی خۆم نه‌مدیوه‌ ده‌یانگپراوه‌ که دوو نه‌فهر هاوآلی به‌کتر ده‌بن. به‌کیان نیوی «مه‌لا وسوو» بووه و ئه‌وه‌ی تریان نیوی «حه‌مه‌ گروئی» بووه. ئه‌و دوو نه‌فهره‌ زۆر نازا و چالاک بوون. نیویانگیان له‌هه‌موو کوردوستان ده‌نگی داوه‌ته‌وه. مه‌لاوسوو ژتیکی به‌کچار جوان و قۆزی ده‌بیت. حاکیه‌که‌ نیویانگی ئه‌و ژنه‌ جوانه‌ ده‌بیسیت. پیره‌ژتیکی ده‌لآلی نارده‌وته‌ کن ئه‌و ژنه‌ و پینده‌لی که‌ حاکی ده‌به‌هوئی شه‌و بیته‌ لات به‌میوانی. ژنه‌که‌ش گو‌تویه‌ که‌ می‌رده‌که‌م به‌یانی ده‌چیته‌ سه‌فهر، ئه‌و که‌ پویشته‌ با بیت به‌خیر بیت سه‌ر چاوان. ژنه‌ده‌لال که‌ ده‌پرات، هینده‌ی پیناچیت که‌ مه‌لاوسوو دیته‌وه‌ مال. ژنه‌که‌ی ئه‌و حیکایه‌ته‌ی بو ده‌گپرتته‌وه. مه‌لاوسوو ده‌لی که‌ ژنه‌ ده‌لاله‌که‌ هاته‌وه، قه‌ولی بده‌یه‌ با شه‌و حاکی بیت. شه‌وی حاکی خوی و دوو نه‌فهر فه‌پاش دین بو مال. ژنه‌ ده‌لی با فه‌پاشه‌کانیش بینه‌ ژوور و له‌و وه‌تاغ‌ه‌ی دیکه‌ دانیشن تا که‌س نه‌یانینیت. ژنه‌ش حاکی ده‌باته‌ ژووریکی دی و جیگای بو پاده‌خات و ئیستا قوون داناده‌ن، لیان وه‌ژوور ده‌که‌ون، جا چیان به‌سه‌ر هیناوان؟ خویان ده‌زانن. پاشان داریکی له‌ ک.. زه‌لامتر ده‌ ... ی حاکی

^۱ بروانه‌ کتیبی: سردشت در آینه‌ اسناد تاریخی، نووسینی: فریدون حکیمزاده، چاپ اول، ل: ۱۵۹ - ۱۷۰
^۲ بروانه‌ کتیبی: یادداشته‌کانم، به‌ پینووسی: عه‌بدو‌للا احمد ره‌سوول پشده‌ری، به‌رگی به‌که‌م، ل: ۲۸ - ۳۰
^۳ پاشی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆر سه‌باره‌ت به‌و ناوه‌ گه‌ییمه‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ که‌ شوڤرشیک به‌نیوی شوڤرش "که‌ریم هه‌تیو" بوونی نییه‌ یا من نه‌مدیوه. به‌ ئه‌گه‌ری زۆر کاپیتان "حه‌مه‌ هه‌تیو" ی ده‌گه‌ل "که‌ریم هه‌تیو" لی تیکه‌ل بووه. دیاره‌ ئه‌و دیارده‌یه‌ بو که‌سیکی که‌ زیاتر له‌ نیوه‌ی ته‌مه‌نی له‌ غه‌ریبا‌ه‌تی ژیا بیت ئاسایه‌ که‌ ناوه‌کانی باش نه‌یه‌ته‌وه‌ یاد. من هه‌ول ده‌ده‌م له‌ دپره‌کانی داها‌توودا به‌ حه‌مه‌ هه‌تیوه‌ بینووسم. سه‌باره‌ت به‌ شوڤرشه‌که‌ی حه‌مه‌ هه‌تیو زانیاری زۆر که‌م ده‌بهر ده‌ست دان. ته‌نیا خوالخۆشبوو "غه‌نی بلووریان" له‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی خۆیدا باسی ئه‌و شوڤرشه‌ی کردوووه‌ و به‌ جوولانه‌وه‌یه‌کی بۆلشویکی پیناسه‌ی ده‌کات. ده‌توانن بروانه‌ کتیبی: سه‌ده‌ی کاره‌سات، نووسینی: برام فه‌رشی، چاپی بنکه‌ی ژین له‌ سلیمانی، سالی ۲۰۰۸، لاپه‌ره‌ی ۱۰ هه‌روه‌ها کتیبی: ئاله‌کۆک، نووسینی: حامید گه‌وه‌ه‌ری، لاپه‌ره‌ی: ۱۴

^۴ له‌ کاتی حکومه‌تی قاجاریه‌کان دا، به‌ سه‌رۆکی هیزیکی ۱۰،۰۰۰ سه‌ربازی ده‌گوترا (امیرتومان). "تومان" له‌ زمانی "مه‌غولان" دا به‌ مانای (ده‌ هه‌زاره‌/ ۱۰۰۰۰) ه. (هه‌نووک‌ه‌ش ئه‌و ناوه‌ له‌ تورکیه‌ که‌لکی لپه‌رده‌گیریت و پله‌یه‌کی سه‌ربازییه‌ به‌ یه‌ک یا دوو ته‌ستیره‌وه‌ Usteġmen/teġmen). له‌ تیران له‌ ریکه‌وتی ۱۴/۱۰/۱۳۰۰ هه‌تاوی ناوه‌که‌ گۆرا و بوو به‌ (امیر لشکر) و له‌ سالی ۱۳۱۳ هه‌تاوی جاریکی تر ناوه‌که‌یان گۆری و بوو به‌ (سه‌رلشکر). دیاره‌ ئه‌و ناسناوه‌ زۆربه‌ی جارن به‌ هه‌رپه‌مه‌کی و له‌ رووی گه‌نده‌لییه‌کی زۆروه‌ که‌ له‌ ده‌رباری شایه‌کانی قاجار باو بووه، ته‌خشان په‌خشانیا‌نی پنده‌کرا و له‌ گۆتره‌ به‌ سه‌ر خه‌لکیان ده‌به‌خشییه‌وه‌.

دهبرن و دوو شەقی تەپری لیدە دەن و وەدیوی دەرتی دەنن و دوو فەراشە کەش بە پەت دەخنکینن. بۆ بەیانی ئاغاوەتی دەور و پشتی شار و فەراشی حکومەت، لەشکری لیدە کەن و دەوری ماله مەلاوسووی دە دەن. پاش شەرتکی زۆر خانووێه کە بە سەریاندا دەرووختنن و ئاوری تیبەردە دەن و هەردووکیان دەکوژرین.^۱ جا بۆیە دەلیم کە حکومەت پێشتر لە کوردستان نەبوو و عەجەم لەسەر کوردان نەبوون بە کەلەگا. ئەوەتا گەر ویستووێه بێن کوردستان بکەنە ئی خۆیان، کوردی قارەمان لێیان دەرەهە ئبوون و دەریان کردوون دەنا، کوردی خۆفروش پێگای بۆ ئەوانە کردەو تا حکومەتێمان بەسەردا بکەن.

«حەبیب»ی یە خسیر

دەو بەینەیدا «جیلورەشکە»^۲ لای ورمی و ئەو ناوەیان داگیر کردبوو. گەرەبەیان ناوی «مارشیمۆن»^۳ بوو. لەپێشدا دەگەل کوردان جووت بوون، دوزمنی عەجەمان بوون، بەلام سمایل ئاغای سمکۆ ئەو بڕایەتیەتی تیکدا.^۴

^۱ بڕواننە کتیبی: "نگاهی به تاریخ مهاباد" نووسینی: سید محمد صمدی، ل: ۷۱
^۲ جەلوودی، جەلوو یا جیلوو، ناوی یەک لە خێلە خاچەپرستەکان یا ئاسۆریەکانی کوردستان بوون کە لە باشووری گۆلی (وان)ی بەتایبەتی دەفەری حەکاری و جوله میترگ لە باکوری کوردستان دەژیان. هەرەها ناوی زنجیرە کوستانێکی چڕ و پڕپیتە لە ناوچەیی حەکاری. ئەو هۆزە لە شەپەکانی رووسی تازیدا کە دەگەل عوسمانییەکان کردیان، لایەنگرییان لە دەولەتی رووس کرد. بەهۆی شوێنی بۆلشەویکەو، هیزی رووسان لەو ناوچانەیی کە داگیریان کردبوو، کەشایەو و جیلووکانیان بە تەنیا جێهێشت. ئاسووریەکان لەو شەپانەدا خزمەتێکی زۆریان بە رووسان کردبوو. بە کەشانەوێ هیزی عرووسان و هەپەشەیی تۆلەئەستاندەوێ تورکان، ئیتر جیلووکان نەیان دەتوانی لە ناوچەکانی خۆیان بژین. ناچار بوون کۆچی بەکۆمەل بکەن بۆ ناو خاکی ئێران تا لە هەلمەتی کۆمەلکۆژ کردنیان پزگاریان ببێت. بێ لەو هۆکارەش، دەولەتی تورکان هەر بە تەما بوو ناوچە کە لە نەتەوێکانی غەیری تورک پاكتاو بکات. لە دەفەری موکریان بە هیز و لەشکری مەسیحییەکانیان دەگوت (لەشکری جیلووکان) یا (جیلووڕەشکە). (مارشیمۆن) رێبەریکی ناودار و خاوەن پێگە لە ناو مەسیحییەکاندا بوو و پشتیوانی زۆربەیی زلهێزانی پوژناوایی دەگەل بوو و دەبویست دەولەتێکی هاوبەش دەگەل سمایل ئاغای سمکۆ داپەزرینی کە وەک دەگوتری بە دەستی سمکۆ شکاک دەکوژریت. "پەشکە" پاشگریکە بە مانای "حەشیمەت" کە باری نیکاتیف دەبەخشیته ناو، لە دەفەری موکریان زۆری کەلک لێوێردەگیریت. بە مانای خەلکانێک یا شتێک کە زۆر خۆشەویست نین. وەک (عەجەمەپەشکە). بۆ زانیاری زیاتر بڕواننە: (سمکۆ و بزوتنەوێ نەتەوایەتی کورد نووسینی: محەممەد رەسوڵ هاوار).

^۳ "مار شەمەوۆن بێنایمین" (۱۹۱۸/۱۸۸۷-۱۷۰۰۳ز) کە لە ناو بەلگەنامەکاندا بە "مارشیمۆن بێنایمین" دەناسریت، ریبەر و گەرەیی جیلوو فلهکان بوو.

^۴ لە پوچووێکی جیاوازدا بەریز (هێما سوڤی) لە کتیبە کەیی خۆیدا بەناوی (سمکۆ - بارودۆخی سیاسی پوژنەلاتی کوردستان لە نیوان سالاەکانی ۱۹۰۵ تا ۱۹۱۸ی زاینی)، ئاماژە بەو دەکات کە کوشنی مارشیمۆن ریبەری جیلووکان، بە دەهۆیەکی ئینگلیسەکان بوو.

سمایل ناغا مارشیموونی به میوانی بانگه‌پشت کرد بو «چاریه»^۱ و ئه‌ویش به خوئی و چل سوارانه‌وه لئی میوان بوو. سمکو پیاوی له ده‌وروبه‌ری قه‌لاکهی دانا و پییگوتبوون که کاتیک من ته‌قمه کرد ئیوه‌ش ده‌سپژی بکه‌نه سهر سواره‌کانی مارشیمون و نه‌هیلن یه‌کیان ده‌رچن. پاش نان خواردن هه‌لده‌ستن ده‌ست له ده‌ستی یه‌ک ده‌نین که بلاوه‌ی بکه‌ن، سمکو مارشیموونی وه‌به‌ر ده‌مانچه ده‌دات. پیاوه‌کانیشی «فله‌کان»^۲ هه‌موو ده‌کوژن. من بیستومه، خوم له‌وئی نه‌بووم که یه‌ک-دوو که‌س قوتاریان ببو و باس و خه‌به‌ر ده‌به‌نه‌وه بو فله‌کان. ئه‌وانیش له کوردان وه‌خو ده‌که‌ون و په‌شه‌کوژییه‌کی زور له کوردان ده‌که‌ن تا ده‌گه‌نه چارییه‌ی و ئه‌ویش داگیر ده‌که‌ن. له قسان روحمیان به ژن، مندال، پیر و په‌که‌وته‌ش نه‌ده‌کرد. هه‌رچی وه‌به‌ر ده‌ستیان هاتبا

قه‌لای چارییه له ئالبومی وینه‌کانی عه‌لی خان والی

^۱ چه‌ریق، چاری، چه‌ری، چارییه، یا چه‌هریق له‌پاستیدا وه‌ک پیتته‌ختی حکومه‌تی نهر سمکو وا بوو و باره‌گای سه‌ره‌کییان له‌وئی بوو. چه‌هریق یا چارییه له باشووری رۆژئاوای دیلمان هه‌لکه‌وتوه و ده‌که‌وینه‌نیوان شاره‌کانی سه‌لماس و خوئی، به‌به‌ری رۆژئاواشدا ده‌که‌وینه‌سه‌ر سنووری ده‌ستکردی تورکیه. به‌پیتی هه‌ندی‌ک سه‌رچاوه ده‌گوتری که نهر سمکو، مارشیموونی له "کۆنه‌شار" کوشتووه بپروانه‌ه: کتیبی: سمکو و بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وابه‌تی کورد نووسینی: محمد رسول‌هاوار. لاپه‌ره‌ی: ۳۹۵ - ۳۹۶ هه‌روه‌ها کتیبی: پاپه‌رینی کورد به‌رابه‌رایه‌تی سمکو نووسینی: م.م فان بروونه‌سن. وه‌رگیرانی: شێرکۆ هه‌ژار ل: ۳۴

^۲ خاچه‌پرست، نه‌ستووری، مه‌سیحی. له زور سه‌رچاوه‌دا به (قه‌له)ش ناویان هاتووه.

مار شهعمون - مارشيمون
Mar Benyamin Shimun XXIII

دهيانكوشت. پاش بهينيك عوسمانی و تيران و لهولاشهوه كورد، جيلووورهشكهيان راو نا. كوشتاريكي زوريان ليكردن و راويان نان. بهشيك روويان له عيراق كرد.

له سابلأغيش، كوردی شار و ديهاتی بو تالان كهوتنه شوينيان. جا بام كه خوئی پئی موسولمان بوو سهري له فهززی ئيسلام و خوا ههلهندههينا، نازانم له كوی تفهنگيكي گير كه وتبوو؟! تفهنگهه هه لگرت و رۆی تا شهري كوفار بكات و فلان بكوژت. پئی به خهزا و جهاد بوو. ئه دی نهیده گوت ده چم فلان تالان ده كه م! نه سپی نه بوو، بۆیه به پیاده رۆی و ماوهی پانزده رۆزی پئچوو. له وه سهري كه هاتهوه بارگينيك و باريك و كچيكي ده گه ل خوئی هینابووه. كچيكي ژيکه لانه، جوان، پاك و بيگهرد. كچه كه ی

سواری بارگينه كه كردبوو بوخوئی پیاده بوو. ئيمهش به ره و پيريان چووين و بار و بارگينه كه مان برده ژوورئ و تاقه تمان كردن. زردايكم كه چاوی به كچهی كهوت وه خته بوو شیت بئ له داخی بام، وه يزانی داخوا چ خه به ره! رووی له بام كرد و پرسى:

- نه و كچه چيه؟ بو ده گه لته؟

- فلهیه. هه لرابوو له عیلى. به زهيم پيداهاات و ده گه ل خوم هینام تا له رتی خودای دا له محه ممه دی ماره بکه م. مه به ستی له من بوو.

چه ند رۆژ به سه ر چوو بام چوو «مه لا كه ريم» سی هینا و كچه یان موسولمان كرد و ناويان نا «حه بيب». زۆر به چه توونی بوو به موسولمان. شاده يمانی هینانی نیوسه عاتی كيشا. مه لا ده يگوت بلئ: نه شهه دوو نه لا ئيلا...، نه و جورتيكي تری ده گوت تا نه بيته موسولمان. بۆیه وای وه لام ده دايه وه كه له كوئی بینه وه و زوری لئ نه كه ن كه دینه كه ی بگورئ. هه رچونتيك بوو موسولمانيان كرد. بام شایی ده دلیدا ده گه را كه فلهیه کی كردوو به موسولمان. كچ له ماله وه ورده ورده زمان فير بوو. ده مائيدا ده هات و ده چوو، به كجار خوئشیرن و جوان بوو. له زاری په حمانی براهچوو كه كه مه وه به منی ده گوت كاكه تا مرديش هه ر به منی ده گوت كاكه، به باهی ده گوت باه، به زردايكمی ده گوت دايه، له زمان منیشه وه به پوورم، ژنه كه ی تری باهی ده گوت پوورئ.

لهولاشهوه زردايكم پتهی لیدهی دهقه لشی. چهندهی رق و قین له من بوو، نهوهندهشی رق و قین لهو کچه فقیره بوو. لهوه دهترسا بایم لهخوی ماره بکات، بویه دیسان مهلا کهریمیان بانگ کرد. بایم و مهلا کهریم کهمکیان چه نه لیک دا و من و چه بییان له یه کتر ماره کرد. لهسهر حالی خوم را زگم به چه بیی دهسوتا که زردايكم چند بیتهزه بیانه دهگه لی هه لدهستا و داده نیشته. به یانیا ن زوو له خهوی هه لدهستاند و سهوه تهی به شانیدا دهدا تا وه دوای گاران بکهوی بو کوکرده وهی ریخ و شیاکه. رۆژی سی جار هه رجارهش ده بوو ریخه که بشیلیت و بیکاته دهوه. ئاخریکتهشی هه ر ده رماندای کرد و کوشتی و نهویشی به ده ردی دایکم برد. بوخوشم نازانم بوچی تا ئیستا منی ده رمانداو نه کردهوه؟ پیشتر باسم کرد که بایم به قسهی خوی له شه ری فلان هاته وه که له راستیدا نهوه پییده لاین تالانی فلان نهک شه ری فلان. باریکی دهگه ل خوی هینابووه. دهو عانه شدا^۱ ده ر و جیران هاتبوون ده یانگوت:

— خهزا پیروژ، خهزا پیروژ.

بار و بارخانهی له عهرزی دا و کردیوه. که لوپه لی ژنه فلانی تیدابوو وهک، چارشیتوشان، پوپه شمین، جلیتقه و سیخمه و چند نهنگوستیله و گواره ی زپر. نهوهی بو ژنه کان پیویست بوو دابه شی کرد به سهریان دا. دوو زپری پانی تیدابوو که پیمان دهگوت «جه عفه ری»^۲ نهو دوو جه عفه ریبه و نهنگوستیله به ک زردايكم گیرایه وه و نهیدایه وه به بایم. هه رچی بایم هه ولی دا به لام هیچی بو نه چوو سه ر و زردايكم نهیدایه. که مبه ریکی^۳ تیدابوو دای به براهه م و پیچیکی گولگولی باشی دا به من و له سه ری خوم هالاند. شهو زردايكم له باهی ده پرسی:

— نهو که لوپه لهی ژنان بوخوت له ژنه کانت ده کردهوه؟

— نا نا، هه موو لیان به چی ده ما.

نهو جار «سوفی مه ولوود» چوو ده لالی هینا سه ر باره که و هه مووی فروشت و پاره که ی نهغد له گیرفانی نا.

نازانم چون دلی هات باری فلانی ناوا به سه ر ژن و منداله کانیدا دابهش بکات. لای خوی توبه کار بوو. پدینتیکی حیز و دریزی به ردا بووه و به رده وام له زکر و ته لیلان بوو. شهوانه خهوی له چاوی ئیمه هه رام کردبوو نهوهنده گورانی به سه ر شیخه کهیدا هه لبلت. به یینتیکی شهو ده ما که له خه و راست ده بووه. دهستی ده کرد به نوژکردن. نهو جار له نوژان قوتار ده بوو به رده بوو ته لیله و زکران. لهویش قوتار ده بوو بهر ده بوو گورانی گوتن به سه ر شیخدا. چه یفی که گورانییه کانم

^۱ "دهو عانهیدا" یانی "دهو ئانهیدا - لهو ده مهیدا". له موکریان وا ده لاین.

^۲ بروانه کتییی (فه رهه نگوکی خشل و پو شاکی ژنانه ی موکریان)، نووسینی: ماموستا عه بدوللا سه مه دی. ل: ۸

^۳ مه به ستیان که مه ر، یان پشتیندیکی خشله که له ناوقه ده یان به ست.

هه موو له بیر چۆتهوه. وهك چۆن جھیلئیک عاشقی کیژئیک ده بئ و به سینگ و مه مکیدا هه لده ئی،
 ئه ویش ئاوا به شیخه که ی هه لده گوت و به دهم گریانه وه ده ینا لاند و تیهه لده کرد:

- عه لیه و عه لی و عه لی گه ردن کۆ، هه ر به مندالی مه یلم دا به تۆ.
- به یانه و به یانه، بۆنی چفه و شاله که ی شا حیسامه.
- خۆم به قوربانی قه دت بم بۆچی وا ره عنا ده رۆی
 تاوسی باغی به هه شتی یان به عه مدهن وا ده رۆی.¹
- بۆچ برۆم لی تیک ده نیی پروو وه رده گپری چاوه که م.
- یان ده لئی هه ددت نییه رزینم بی به حزوور
- ده ستم دامانت یا حیسامه ددین مه دهد
- شاهی شاهان داوینی تۆم گرتووه
- رۆژی عه شری تۆ ده ناسم شاهی شاهان عه لی زووره
- گه ر دهرم که ی پروو ده کوئی که م هه یچ په نای دیکه م نییه
 ده ربه دهر پوستم ده رینی دیمه وه چارم نییه.
- هه ر به پیری تا به تفلئ قه ت دلم بیخه م نه بوو
 گه ردووشی ئه و چه رخه کۆنه قه ت له من غافل نه بوو

که ئه وانه ی ده گوت پاشان ده یکرد به گریان و رۆرۆیه ک وه ک تازه بابی مردبیت. هیند شتی
 سه یسه یری ده گوت خۆ هه مووم بۆ نانووسریت. جا ئه و ئیشانه شی ده کرد. به قه ولی خۆی، مالی
 حهرامی نه ده خوارد به لام ده یه ئنایه وه و به سه ر مال و مندالی خۆیدا دابه شی ده کرد.

وا یلیه اتبوو که به یانیان تیهه سه ره واندم، راستبه وه، برۆینه مزگه وتی و نوێز بکه ین. منیش جوابم
 نه ده دایه وه. ئه و جار ده که وته سه رم به پیلاقه و لیبادان، دیسان ده نگم له به ر نه ده هات. به هه زار
 هه ره شه و تیهه لدان، ده گه لم خه ریک بوو نوێزم پیبکات به لام هه یچ چاری نه کردم. ئاخه ر، من له وه تا
 وه بیرم دیت به لیدان پاهاتووم. هه یچ کارم تیناکات. گیانم خووی به ژانی لیدانی گرتووه. خودا
 بتانحه سینتته وه ده ستم له نوێزان هه لگرت و ئیستاش ئیستایه بۆلای نه چوومه وه.

ئه وه بایم ئیستا بیستانچییه. یه که و بزارچنئیکی دابوو به من و حه بیبی و بزارمان ده کرد. من
 زۆرم گوئی نه ده دایه و خۆم ده دزییه وه. شه وانه ش من و حه بیب ده بوو له بیستان بنووین. به خه یز،
 حه بیب له من ماره کراوه به لام هه ردوو کمان هیند مندالین هه یچ له هه یچ نازانین. وه ک خوشک و
 براین و رۆژانه که کاتی ببیت، ده یکه ینه گالته و گه پی مندالان. پوره که شم ده گه ل زردایکم لیان
 بوو به شه ر و ده میکه که توراوه و چۆته ماله خزمئیکی خۆی. بایم و زردایکیشم چوونه ته مالی برای

¹ ئه م به یته به شیکی له گۆرانی (کانی ناسکان) له که هونه رمه ند محه ممه دی ماملی زیندووی کردۆته وه.

زردایکم که ناوی «ئەحمەدی مەلا شیخ»ە، رەحمانیشیان دەگەڵ خۆیان بردوو. من و حەبیبیش بەردەوام لە بیستانتین. بابم بە قسەى خۆى بیستانتى بە من ئەسپاردبوو و ھەر دەیگوت:

- بیستانتى بەجێنەھێلى، باشت ئاگا لیتیت. نەچی نیتو مندالان و ئاگات لە بیستان بېرى ھا!
زردایکیشم نان و پىخۆرى بەتەسەلى بۆ دانەنابووین. ھەرچی بەپىخۆر دەمانخوارد بەلام ھەر کەمیان دەھینا. ھەردوو کەمان بە برستى دەنووستین. لای نیوھەشەو بەخۆم گوت:

- ئەو ھەبیب نووستوو، بۆ ناچتو ھە مالت بەشکوو شتیک بدۆزیتو بۆ خواردن، خۆ ئەو ھەل نییە تێمەى تێداين.

تەماشام کرد ھەبیب خەپەى دیت. شەیتانم بەنەھەت کرد و بە ئەسپایى ھەستام و دەدەرکەوتم. چوومەو ھەر دەرکى مالتى. بەسەر دەرگايدا وەسەر کەوتم. خۆم دەھەسارى ھاویشت و شوین ھاچەرە کەم دەزانى، ھاچەرە کە دار بوو، گولە کەش دار بوو. کردمەو ھە و چوومە ژوورى. گەرام، گەرام چیم دەستگیر نەبوو. تەماشام کرد سندووقى لیباسى زردایکم ئاوالە یە. کاتیک کە لیباسى گۆرپبوو، لەخۆشى مالتى براکەى لەبیری کردبوو دایخاتەو. لە تالووکان ھاچەرە کەى لە خوارەو ھەى سندووقە کەى بەجێھێشتبوو. تەماح ھەلگیرتم تا بزائم نیتوى ئەو سندووقەى کە باوکیشم ھەترەى نییە بۆلای بچیت، چى تێدا یە؟

دەستم کرد بە پشکینى. بۆ چما دوو لەو زێرە پانە جەغفەرییانە و چەند ئەنگوستیلە و جووتیک گوارەم نەدۆزبێو! تەمام بوو ھەمویان ھەلگرم و بېبەم بەلام نەموترأ.
یەك لە زێرە پانەکانم لە گیرفانم نا و وەدەر کەوتم. لەبەر ئەفامى خۆم و لەترسى زۆر، سندووقە کەم گالە دا و ھاچەرە کەم لەسەر سندووقە کە دانا. ئەدى نەمکرد کە سندووق و ھاچەرە کە وەك خۆى لیبکەمەو. ئەوجار ھاتمەو ھەستانتى و ھەبیب ھەروا لە شیرنخەو دایە و خەپەى ریبى پۆژتیکى دەروات و نازانتى دەورى چ پاشایە کە. بە ئەسپایى چووم زێرە کەم لە قەراغ بیستانتى شار دەو.

تاو و بان گەرم بوون و بابم و زردایکیشم پەیدا بوونەو. زردایکم گەرایەو ھە بۆ مالتى تا نامان بۆ بێنن، ئاخەر بۆخۆیان لە مالتى براکەى نانیان خواردبوو. کە ھاتەو ھیچ باس نەبوو. جەلە جوان و خاویزەکانى لە سندووقە کە نابوو و لیباسە کۆنەکانى دەبەر کردبوو. گوتم:

- ئۆخەى، شوکور نەیزانیو، تازە زێر خورا و چاوى پیناکە ویتەو.
بابم بارى بازارى لە بیستان ھەلگرت بەرەو بازار پۆیشت تا بیانفرۆشیت. زردایکیشم دەگەڵ کورە کەى لەناو بیستان دەگەران. منیش چووم زێرە کەم دەرھینا و دەخۆم نووسام بۆ دوکانى زێرینگەران. ئەو دوکان و ئەم دوکانم کرد، بەلام نەمویرا دەنگ لەو زێرە دەرھینم، ناچار گەرامەو. لە گەرانەو ھەمدا بەرەو مەیدانى ئاردى دەھاتم. لە کۆچەى «خالوغللى» تووشى «رەحمان جوحیلە»ى بووم. رەحمان دەلالە و کەلوپەلى بە شانتیو یە بۆ فرۆشتن. تووشى بووم و پیتشم پینگرت.

پیمگوت که زیرتکم پییه و لیم بکره. نشانم دا و گوتی وهره به دوامدا. چووینه مزگهوتی عه جه مان. دیسان ته ماشای کرد و لیتی پرسیم:

- له کونت دزیوه؟ منیش راستیه کهم همووو پتگوت.

- گوتی: چه ندت بده من؟

- گوتم: که یفی خوته.

ده ریهیتنا ۲۲ قرانی دامی و هه ره شهی لیکردم:

- نه کا پتیزان و لیتبدن و جه زره بهت بدن، نه که ی راستی بلتی و نیوم بیتنی.

- خه مت نه بی، که ولیشم کهن، هیچ نالیم.

که رامه وه چوومه وه مهیدانی ناردی. سه روپیتان ده مه نهجه لاندنا کولاندبوو و ده یانفرۆشت.

هه مووی بایی چند شایان بوو منیش دوو قرانم ده ریهیتنا و دام به کابرای. نه ویش پاره ی خو ی

گتیراپه وه و باقی دامه وه. نه و جار چه بییم هاته وه یاد که له خووم هه ناسه ساردتره. له خووم برسیت و

دماوتره. یه کسه ر چووم بو
«سولی که باب»^۱ چه ند
شایم دا به که باب و جه رگ
و دل، ده نانیم نا و پیچامه وه.
برتیکیشم میوژ و له بله بی و
سوجوق کپی و له گیرفانم
ناخنی. زانیم که ئیستا له
«گۆمی چارداوه پرووان» گاران
مۆلدراره و چه بییی چاره ره ش
له وئییه تا ریخی گارانی کو
بکاته وه. به هه له داوان چووم
بو ئه وئی. که گه بیشتمی، دیتم
چه بیب ده گه ل چه ند
ده سه خوشکی خو ی به
سه وه ته ی پر له ریخه وه
دانیشتووه بو چه سانه وه. که
منی دیت، به پیرمه وه هات.

^۱ نه و دوکانه ی که جه رگ و دلی برژاو ده فروشتی.

پېمگوت که سهو ته که هی هه لگرېت ده گه لم بیت بچینه نه و به ری. له باتی وه لآم بداته وه زوو هاته دهنگ و پرسى:

- نه وه چیه له بن پيلت دابه؟!

- با پرؤينه نه و بهر بیت ده لیم.

په پرینه وه بؤ نه و بهر و سهو ته تم پیدانا و بردمه قه راغ بیستانی خو مان و دامنی شان و نان و که بابم له پیش دانا. واق مابوو. کومه لیکى پرسىار لا دروست بوو بیجگه له کولیک ترس. به په شوکاوی لیپرسیم:

- نه وه ت له کوئ گیر که وتوو؟

- چهند نه فهر پیاوی «گومرگی» له «باغی کویر» عاره قیان ده خوارده وه من به ویدا تپه پر بووم، عاره قیان قوتار ببو، گازیان کردم و پاره یان دامی تا عاره ق و خواردنیا ن بؤ بکرم. چوومه بازار، بؤمکړین و پاشان چهند شایه کیان دامی. منیش چوومه وه شار و پاره کهم دا به و شتانه و بؤتوم هیئا. تیر بخؤ و خه می هیچت نه بن.

زور دلپاک و بیگهر د بوو. زوو باوه ری پیکردم.

- نه دی نه تؤ بؤ ناخؤی؟

- من له وئ پاشماوه ی نه وانم خواردوو و تیرم. تؤ نانی خو ت بخؤ و خه می منت نه بن.

نه وه نده ی برسى بوو که وه ک هاران ده یخوارد. وه ها بهر ببوو نان و پیخوره که، مشه مشى پرى روژیک ده روئى. له که بابه که که ته واو بوو، که وته سهر گيوژ و له بله بى به لآم نه وى زور پینه خورا. بؤم له په روئیه ک وه پرپچا و له قه راغ په رژینی بیستانه که بؤم شارده وه و پیمگوت: تیاره که چووی بؤ ریخ کؤکردنه وه ی له وانه یه برسیت بیته وه، جیگا که ی نیشانه بکه و ده ریپینه و بیخؤ. حه بیبى چاره رپه شى له من چاره رپه شتر، قه تى شتى ئاوا نه دیوو. له مالى خو مان ده خوئ ناخؤی، به یانیا ن له ته ناتیك، نیوه روئیا ن ناتیك و شه وان ناتیك. کامه مروث به و خواردنه که ئیمه ده مانخوارد له ماله وه تیرزگ ده بن تا ئیمه تیرزگ بین؟

من و حه بیب زورمان په کتر خو شده ویست. وه ک خوشک و برا و ابووین. هیچ له هیچ نازانین. لای خوئ لیک ماره کراوین، ژن و میزدین. به من ده لئ کاکه. قه ت له دل م ده رنا چئ. له سهر حالى خو م را ههر خه می نه وم بوو. من کور بووم و ده متوانی به رپه ی خو م به ههر جوړیک بیت، له ئاو ده ریپتم. به زیاد م نه کرد به خیر باوکی خو شم هه بوو، به لآم نه و که سى نه بوو. ههر خودا ده زانئ تا چاره نووس به ده رگای «سو فى مه ولووده چرچى» دانه دابوو و نه که وتبوو به رده ستى «شاشان» ه شه یتان، له چ ناز و نیعمه تیکدا بووه. زردایکم حه مبالئ و پیستری ن کارى پیده کرد به لآم نووزه ی له بهر نه ده هاته ده ر. به شى نه و ههر قسه ی سووک و نانه زگه که بوو. به ده یان جار به سه ریدا هاتوومه وه که ده ته نیاییدا بؤ سه ربورده و حال و چاره نووسى خوئ ده گریا. منیش نه وه نده ی بؤم ده کرا، دلداریم ده دایه وه و ژیا نى خو مم بؤ ده گتیرایه وه و به گالته و گپ له بیبریم ده برده وه و

بۆی دەبوومه برا و ئاگام لیتی دەبوو. مندائیکی وهک من هەر ئهوهندهی له دهست دههات، دهنا دهستم پۆشیتبا، ده مزانی چۆن قه دری ئه و خوشکه پاک و به قیমে ته م بگرم. با بیینه وه سهر نه قلله که ی خۆمان. باقی ئه و پاره یه ی که له فرۆشتنی زێره که بۆم مابۆوه، بردمه «میشه ی حاجی مشیری»^۱ ده نیو ده وه نیکدا تاقه تم کرد. ئه و جار چومه وه بیستانی خۆمان. دلم وهک گونی هه للاجی لیده دا. ده مزانی ناخری تووشی چه رمه سه ری ده بم. ئه وه پینج-شه ش پۆژ تیوه رسوو پراوه به لام هیچ خه بهر نییه و کهس هیچی نه زانیوه. ئه و ماوه یه هه موو پۆژی ئه وه کار و پیشه مه و ده چم له و سولی که بابه تیر ده خۆم و به شی حه بیبیش ده به مه شوینه که ی خۆی. جاری وا بوو سجووق یان «هه لوی دۆیمه» شم بۆ ده کری. چه ند پۆژان به خۆشی رامان بوارد.

پۆژی که له بیستان ده گه ل با بم له قوناغ دانیشتی بووین. زردایکم له ماله وه بوو. هیشتا نانی نیوه پۆمان نه خوار دووه. چاوه پریین زردایکم بیت و نان و چامان بداتی. ته ماشام کرد زردایکم ئه وه یه که به خۆی ده گوو پرینتی و به هه له داوان به ره و پروومان دیت. به خۆم گوت:

— ئه وه پۆژه که به که لیده ترسام.

ههر گه ییه ساباتی، له پینشا تفتیکی ده پرووی کوتام. بۆم هات لیم بدات، با بم دهستی گرت و گوتی:

- چی بووه؟ چ قه وماوه؟ بۆ وا ده که ی؟ بۆ شیت و هار بووی؟
- له جه عفه رییه کان یه کیان نه ماوه.
- جا محه ممه د بلتی چی؟
- ئه و بی شه ره فه، ئه و هیچ و پوو چه، ئه و ... دزیویتی.
- باش ناو سندوو قه که گه راوی؟
- هه مووم سهر و ژوور کرد. دیار نییه و دیار نییه و دیار نییه.
- با پڕۆینه وه مال تا با شتر بگه ریین.

ته مام بوو پا که م، به لام به ری ده رکه ی گرتبوو بۆم نه ده کرا. با بم پیلی منی گرت و وه پینش خۆیان دام بۆ ماله وه. له و ریگا و بانه ش زردایکم چه ند جار ان هوروزمی بۆ هینام، به لام با بم دهستی ده گرت. ده لوورینت وهک سه گ و به کهس بیده نگ نابن. هه رچی با بم له به ری ده پاریته وه، به لام وهک شیتانی لیته اتووه و وسکت نابن. «ئالای بیستانچی» و چه ند نه فه ری دیکه به هاوار و پۆرۆی من و زیق و هۆری زردایکم، وه سه ر گه ران. هه رچه ند قۆلی ده گرن و لیمی دوور ده که نه وه، خه را پتر ده بی. هه ر ده لتی دزی کردووه و ناشویری نیوی زێره که بیین.

هاتینه وه مالتی. سندوو قیان سهر و بن کرد، هیچیان نه دۆزییه وه. گیرفانم گه ران، هیچیان

^۱ میشه یا باغی "حاجی مشیری" ده که ویته به ری باکووری چۆمی سابلاغ له په نای "بیمارستانی سیل" ی ئیستا.

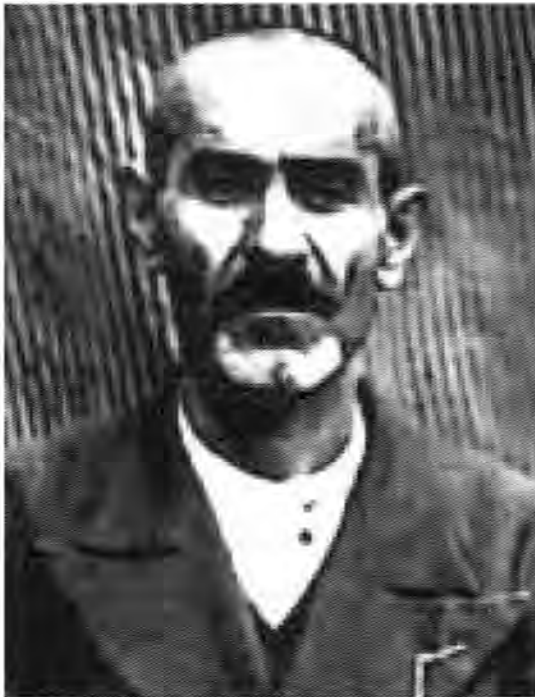

- قوربان دزی کردوو
  - چی دزیوه؟
- چونکه زږه که ئی فلان بوو، نه یوږا له دووی باسه که بدات. ده ترسا کابرا لاپه ره ی کون هه لږداته وه که چوو بوو فلانی پروت کردبوو و حه بیب و باره نه سپیکی ده گه ل خووی هینابووه. بریک له بابم تووره بوو گوتی:
- که من نهو دزیه م کردبا، نه وه موو لیدانه شم لیدرانا، گهر زږه که م لابیه، راستیم هه ده گوت. هاجه ری ژوره که ی لیوه رگرت و له ژوره که ی ده ره ینام، لیپرسیم:
  - چیت دزیوه؟
  - هیچ.
  - ناخر باوکت له سه ر چی لیت ده دات؟
  - ده لئ زږت دزیوه. دایکم خووی دزیوتی و به سه ر منی داد یتیت.
- هه رمنی که وشدروو بوو، ده ستی درئژ بوو، له ئیداره و میداران، خه لکیکی زوری ده ناسی، به بابی گوت:
- گهر دزیبای، راستی ده گوت. چی دی لییمه ده. به سییه تی.
- پیلی گرتم بۆ ماله خوینام به ری، بابم نه یه یتشت. زانی له وی قسه ی له سه ر ده که م و په ته ی خووی و شاشانی وه سه ر ئاو ده خه م. له کو تایدیدا هه رمنی هه ره شه ی لیکرد:
- من نه وه ده پرۆم به لام چیتر لیینه ده ی ها! گهر بیسمه وه لیتداوه، نیوا مان زور تیکده چن!
- هه رمنی رویششت و نه وانیش وه پیش خویناندام بۆ بیستانی. له وی ئه و جار به خووشی و قسه ی نه رم تیمه آلان:
- رۆله گیان چیت لیکردوو؟ به کیت فروشتوو؟ مه ترسه، ده چین پاره که ی ده ده ینه وه و زږه که وه رده گرینه وه.
- هه رچی حه ولیان دا، هه ر حاشام لیکرد و هیچیان گیر نه که وت. له و به ینه شدا که من به ده ستیانه وه له ژږر جه زره به دام و له ژږرخانیان کردبووم، حه بیب هاتو ته وه مالتی ریخ بشیلیت و ده وه بکات. که گوئی له هاوار و رۆرۆی من ده بیت، له ترسان هه لږدته وه بۆ بیستانی. که تیمه ش که پراینه وه بۆ بیستان، ته ماشام کرد له ترسان وه ک ژوشک کوورمه بووه و هه لئوته کاوه. کافر ئاوری بۆی تیه رده بوو. چوومه په نای و که م یکم دلږاری دابه وه و هیتوهرم کرده وه و له نیگه رانی ده رمه ینا و تیمگه یاند که هیچ شتیک پرووی نه داوه که مه ترسی بۆ نه و هه بیت جا به و جوړه هاته وه سه رخۆ. دوا ی رۆژیکی ناخوش و پر له هه را که هه موومانی له پاده به دهر شه که ت کردبوو، هه روه ها پاشی حه ولیکی زوری ماله وه ده گه ل من، که راستیه کانیا ن بۆ بدرکینم و هیچیان ده ست نه که وت، شه و پاکشا و له حه یفان چوون نووستن. من و حه بیب له خوار که پره که جیگامان بۆ مابوو و به

هه‌رجۆریک بێت جیگای خۆمان کرده‌وه پێخه‌وێکمان دۆزییه‌وه و به‌خۆمان دادا و نووستین. چهند رۆژ بوونه‌وه و چهند شه‌ویشی به‌دوادا هات. به‌رده‌وام لێمده‌کوڵنه‌وه. هه‌مان پرسپاره‌کانی جاران دوویات ده‌کرانه‌وه:

- رۆله‌ گیان چیت لێکردوو؟ به‌کیت فرۆشتوو؟ مه‌ترسه، ده‌چین پاره‌که‌ی ده‌ده‌ینه‌وه و زێره‌که‌ وه‌رده‌گرینه‌وه.

هه‌رجاره‌ی به‌جۆریک دمدوینن. به‌نه‌رمی قسه‌م ده‌گه‌ل ده‌که‌ن، جاجار لێم هه‌لده‌قولینجینن، جاجاریش به‌ قسه‌ی خۆش و پێکه‌نینتکی درۆ ده‌مبزیونن. جوابی منیش هه‌مان وه‌لامی پێشوو بوو، «نازانم و پراحه‌ته‌ گیانم». به‌ هه‌یج نه‌چوومه‌ ژیری. ئه‌و ماوه‌یه‌ باش ئاگام له‌ زردایکم بوو که‌ ده‌یویست له‌ داخی ئه‌و جه‌غه‌ریه‌ شتیکم به‌سه‌ر بێتیت. له‌خۆم ده‌ترسام. رۆژ نه‌بوو بیانویه‌کم پینته‌گری. ئاگام لێبوو که‌ کاریکی وای ده‌کرد که‌ من و ئه‌و به‌ته‌نیا بێنینه‌وه‌ تا به‌لایه‌کم به‌سه‌ر بێتین یان وه‌ک دایکم سه‌رم بخوا، بۆیه‌ نه‌متوانی له‌وه‌ زیاتر له‌ ماله‌وه‌ بم و هه‌لاتم و نه‌چوومه‌وه‌ مالتی. هه‌ر شه‌وه‌ی له‌ که‌لاوه‌یه‌کی ده‌خه‌وتم به‌لام پێخه‌فم نه‌بوو. زۆرم سه‌رما ده‌بوو و شه‌وانه‌ چه‌قوچۆم ده‌هاتی، لێوه‌ له‌رزه‌م ده‌گرت. زۆربه‌ی زۆری ئی برستیش بوو. چهند جارانم هه‌ول دا

خوالێخۆشبوو میرزا مه‌حمود عه‌زیمی.

پێخه‌فیک بۆخۆم بدزم به‌لام چیم ده‌ستگیر نه‌بوو. ناچار ده‌چووم ده‌ حوجره‌کانی مزگه‌وتی سووردا ده‌نووستم. بابم که‌ بۆ نوێژی به‌یانیان ده‌هاته‌ وێ، مجپۆره‌که‌ به‌ «مه‌لا سه‌لیم»ی ئیمامی مزگه‌وت ده‌لتی. ئه‌وجار مه‌لا سه‌لیم و خه‌لکه‌که‌ش بابم لۆمه‌ ده‌که‌ن و به‌سه‌ری ده‌پۆن، ده‌لێن ئه‌و کۆره‌ به‌ره‌وه‌ مالتی گوناچه‌.

شه‌و بۆ نوێژی خه‌وتنان دیتم بابم هاته‌ حوجره‌ی و یه‌ک-دوو چه‌پۆکی به‌ سه‌رم دادا و یه‌ک دوو تفی لێکردم و وه‌پێشخۆی دام بۆ مالتی. ئه‌و شه‌وه‌ زردایکم هه‌ر نه‌یدواندم و لێم مۆن ده‌بۆوه‌.

به‌یانی پاشی نانخواردن وه‌پێشخۆی دام بۆ

بازارێ. به هار و هاوینان بیستانچییه و زستانانیش ده گه‌ل میرزا «مه‌حموودی عه‌زیمی»^۱ شه‌ریکه‌ له دوکانی عه‌لافیدا. منی برده لای میرزا مه‌حموودی و به‌ ئه‌وی ئه‌سپاردم و بو‌خۆی رۆیی، پاش ماوه‌یه‌ک هاته‌وه و بردمی بۆ دوکانی «حه‌مه‌ گوودیوی که‌بابچی». به‌ سرته‌ چی پینگوت؟ نازانم؟ به‌لام له‌و رۆژه‌وه‌ بووم به‌ شاگردی ئه‌و. که‌بابم بۆ باوه‌شێن ده‌کرد و له‌ کاراندا کۆمه‌گم ده‌کردن، پیش مشتهریم خاوی‌ن ده‌کرده‌وه، باش هه‌لده‌سوورام. نیوه‌رۆیان دوو که‌باب و نانیکم ده‌درایه‌ و مانگن ۵ قرانیشم مووچه‌ هه‌بوو.

«مه‌تلیب» کوره‌ که‌وه‌ی حه‌مه‌ گوودیوی له‌ من زۆر به‌ عومرت‌ر بوو. دوکان هه‌لگیراوه‌ و بابی چۆته‌وه‌ بۆ مالتی، چه‌ند باری ره‌ژی کرپیوو منیش ده‌ قه‌رتالانم ده‌کرد و ده‌م‌برده‌ ره‌ژیدانه‌که‌. له‌سه‌ر چی بوو؟ نازانم! هه‌ستا به‌ زللان دایگرتم. نه‌ یه‌ک، نه‌ دوو. لێمان بوو به‌ شه‌ر و منیش رۆییووم‌ و ئه‌و زه‌لامه‌م ده‌بنه‌خۆم نا و دوو-سێ مستم له‌ لاچاوی دا. بۆ چما چاوی هه‌لنه‌مسا! ره‌ش و شین هه‌لگه‌رابوو! ئه‌دی راوه‌نه‌ستام و چوومه‌وه‌ مالتی و ئه‌وم به‌جه‌ه‌شت. به‌یانی هه‌ستام و چوومه‌وه‌ که‌بابخانه‌ی. حه‌مه‌ گوودیو که‌ منی دیت له‌ دوور را ماشه‌که‌ی پێدادام و ده‌ستی کرد به‌ جنیودانی:

— برۆ هه‌ی سه‌گی سه‌گباب.

کردی به‌ هه‌رایه‌ک نه‌بیته‌وه‌. بۆ دوکانداره‌کانی ده‌گێرایه‌وه‌ که‌ له‌ کوره‌که‌ی داوم و لاچاوی ره‌ش و شین کردۆته‌وه‌. به‌و جۆره‌ ده‌رکرام. نه‌موێرا بچمه‌ دوکان لای بابم، چوومه‌ مالتی و له‌وی پرسیان:

— بۆ نه‌چوویه‌وه‌ بۆ کارێ؟

— ده‌ری کردم!

— بۆچی؟

— نازانم!

نه‌مگوت له‌ کوره‌که‌ییم داوه‌. له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ش را له‌ که‌سم قه‌بو‌ل نه‌ده‌کرد. به‌و مندالییه‌ خۆمه‌وه‌ کێ با، جوابم ده‌دایه‌وه‌. ته‌نیا جوابی زردایکم پێنه‌ده‌درایه‌وه‌ جارێ، پاشان پێتان ده‌لێم که‌ چۆنم جواب دایه‌وه‌ که‌ تازه‌ نه‌توانی بلی له‌ل. ئه‌وه‌ هه‌شت-نۆ-ده‌ ساڵ عازابی منی دا و هه‌موو داها‌توومی فه‌وتاند. چه‌ند جار و یستی له‌نیوم به‌ری، بۆی نه‌کرا.

---

^۱ له‌ به‌شی په‌رواوێزه‌کان و له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۲۳ کورته‌یه‌ک له‌سه‌ر میرزا مه‌حموودی عه‌زیمی بخوێنه‌وه‌.

په نا بردن بۆ «کيچاوا»^۱

پوژتیک له رۆژان بۆ لای چۆمی چووم. کورپی «مهلا محهممه دی موعتمه مه د» نئیوی «په زا» بوو، له دهم گۆمی جوله کان قولایی داویشته بۆ ماسی گرتن. له خۆم زه لامتر و گه وره تر بوو. له سه ر چی لیمان بوو به شه ر؟ له بیرم نه ماوه! گرتم ده بنه خۆم نا و سه ر و گوئیلاکیم به مست و پیتلاقان داگرت. به وه شی لی رازی نه بووم و قولایم له دهستی هه ستاند تا لیتی بشکینم. بۆ چما قولاپ ده زاری هه لته چه قی! به ربوو زیق و هۆر. خه ریک بووم له زاری ده ربینمه وه به لام قولاپه که چه زووداره و ده ر نایه ت، دیتم هه تیو له خۆی چووه. که وام دیت، ده خۆم نووسام و وه ک بای رامکرد. له دووره وه ئاوړم دایه وه و دیتم که گه وره و مندالی لیتی وه کو بوون. له ولشه وه «مام نه لالی بیستانچی» که وتوته دووم، بۆی نه گیرام و چوومه نیو قه بران.

پاش من په زای به داره مه یته ده به نه لای هه کیمی و زاری بۆ هه لته دهرن و چه زووی قولایی له زاری بۆ ده ردینن. پاشان ده رۆنه مالتی به شوینمدا تا تۆلهم لییکه نه وه، من له مال نابم به لام موعتمه مه د خۆی و کوره گه وره که ی و چه ند فه قی، به رده بنه گیانی بابم، نه وه نده ی ده کوتن تا له خۆی ده چی و به جییدی لێن. نه و جار ده که ونه شوین من به کو لان و باغ و باغاتان دا، هه ر نامدۆزنه وه. مندالیان خه به ریان دامی که چییان به سه ر بابم هیناوه، بۆیه ناویرم بچمه وه مالتی چونکه ده زانم بابم که و لیم له حاجه ت ده خا. له ولشه وه ده مزانی که وه گیر مه لا موعتمه مه دی بکه وم هه ر ده مکوژیت، بۆیه سه ری خۆم هه لگرت رووم ده شارویرانی کرد. نه و رۆژه چوومه «کيچاوا» یه.

لای تاو په رانه و ده گه ریم له نیو دیتی تا شوینیک بدۆزمه وه لیتی وه هه سیتم. چوومه به ر دوکانیکی له سه ر سه کوکه ی دانیشتم. دوکانداره که کابراه کی پیر بوو. لای رۆژئاوا بوونی کابرا دوکاندار لیم هاته پیش و گوتی:

— کورم خه لکی کوئی؟ بۆ لیره ی؟

— گوتم: خه لکی شاریم و بابم ده ری کردووم و منیش هاتوومه لیره.

بریکی دیکه ی دواندم و ئینجا ده رکه ی ماله که ی کرده وه و ژنه که ی بانگ کرد و بردیا مه ژووره وه. نان و خواردنیان بۆ هینام و پاش نانخواردنیک تیره زگ، له نیوی باهی پرسی. که ناوه که م پیگوت نه یده ناسی.

— گوتی: که وایله ت، بۆ هه یج کوئی مه رۆ، لیره به و به به کوری من، رازی؟

— پازیم.

ژنه که ی زۆر مندالی بوو، من وه مزانی کچیتی. کابرا «په شید به گ» بیان پیده گوت، مندالی نه بوو،

^۱ کيچاوا گونديکه له دهشتی شارویران که له ۴۰ کیلۆمتری باکووری مه هاباد هه لکه وتووه

کاتی خۆی عهسکهری تورکان بووه، لێره ماوه تهوه و لهو دێیه دوکانی داناوه، ئهو ژنهشی هیناوه. مأل و حالیکى باش، دوو گامیش، چهند مانگا، چهند سه ریکیش مه ر و بز ن و نوکهریکى ههرزه کاری له ده رکى بوو. دوو مانگ زیاتر یا که متر لهو ماله بووم. رۆژانه له ده وری دى ئاگام له به رخ و گوێلک ده بوو تا نه چن ده مووچه و مه زرای خه لکی. تیر و پر بووم و زۆرم پیراده گه ییشتن، زۆریان خۆشده ویستم، هه رچی پێیان ده گوتم زوو به جیم ده گه یاند. تا رۆژیک له قه راغ دى مندالان کۆ ببونه وه و گالته و قوماریان ده کرد، منیش خۆم تیهه لقاواندن و به ربوومه کایه کردن. له سه ر چی ده گه ل کورپی کوێخای دى بوو به شه رمان؟ نازانم! ئانبازی بووم و ده رپۆستم نه هات و چاکم لیدا. برا گه و ره که ی هات و به ر زلانی دام و بریک جنیوی ناله بارى دا. له سه ر ئه وه، هه ر ئه وده م رێگای شارم گرت و هاته وه شار. رۆژ ئاوا بووه، ژنى ره شید به گی هه موو رۆژى نانی نیوه رپۆیه ی به ته سه لی بۆ ده توره که ده نام، پێخۆر با، په نیر با یان شیرژ با ده یدامى، لهو نانه ی ده توره که یدا هه ر مابووم تیر لیم خواردبوو و برسیی نه بووم. شه و داها ت و بۆ نووستن له شوێنیک ده گه رام لى بخه وم. سا ل گه رمه و خۆم ده که لاوه یه کی لای ماله خۆمان کوتا و له تا قى لى لیکه وتم. سه گى ک له و که لاوه یه تره کیوو و منى دیوه و هه ر ده وه پرى ئه وه نده ی قوروسکاندبوو لى نه ده برپۆه. راست ده بوومه وه و به رد م بۆ داویش ت، خه راتر ده بوو. به و چه ق و لووره ی، با ب م دى، ته ماشا ده کات ئه وه منم ده گه ل سه گه که دامبه ستووه. قۆلى گرت م و گو تى:

— عه مر کورت ئه وه نه تۆی؟ وه ره وه پێشم که وه. ئه و وه خته ی له کو ی بووی ها؟
 وه پێش خۆی دام بۆ ما لى به لام لى نه دام، هه ر توک و نه فرینیم لى ده کا، جنیوم پى ده دا.
 زردایکیشم که منى دیت نى توچاوانى لى گرژ کردم و لیم مۆن ده بووه. پوورم له مأل نه بوو و وه ک جاران، دیسان زیز ببوو. هه بیبیش له سوچیک هه لئووته کاوه و چاوى بۆ من ته ره و ده گرى.
 به دزییه وه زۆرى من خۆشده وى، له به ره ئه وه ی من له سه ر به ده بختیه کانى خۆم را، زۆرى بۆ باش بووم و ئاگام لى بوو. ئه و شه وه نووستین و بۆ به یانى نان و چا خورا و بر دینى ده هه سارتى کر دین، به ردی ده هه سارتى ده گرت. یه که وه جه والیکى داينى وه پێش خۆی داين بۆ چۆمى تا به ردی چۆمه که ی بۆ ده جه والان بکه ین. من ده چووم ده نى چۆمه که وه و به رد م فرى ده دا بۆ ئه و به ر و هه بیبیش ده جه والانى ده کرد و که پر ده بوون، به شانى خۆماندا ده دا بۆ ما لى. چهند رۆژان ئه وه کار و پشه مان بوو تا هه ساره که سه نگبه رد کرا و قوتار بوو. پاشان بر دینى بۆ بى ستانى و ئه وه ی پى ده سه پار دین به جى مان ده هینا. عه زاب و برسیکر دنه که ی ئه و زردایکهم له جاران خه راپتر ببوو، زۆر دل په قتر بوو. هه ر دوو کمان زۆر برسى ده کات. منیش بۆ وه ده سه هینانى خواردن هه موو که لى ن و کولینى کى ئه و ماله ده گه ریم، هه رچی وه چنگم که وى ده یدزم و ده یخۆم. شاشانى ش هه رچی خواردنه لى مان ده قفل و هاچه رى ده نى. له لى دانی ش نا ترسم، له به ره ئه وه ی که چاوم کردۆته وه ده گه ل لى دان بووینه هاوال و به جه زه به و عازاب گه و ره بووم.

شهره گهره کی سابلاغی

رؤژانه ده چوممه شهره گهره کی، نهوزهمان هر گهره که ی گهره ی خو ی هه بوو. گهره ی گهره کی ئیمه نیوی «بوداغ خان» بوو کوری «دولبهری کاکاغای»^۱. مندالی نهو گهره کانه وهک عهسکه ری گهره کی، ده گهل گهره کیکی دیکه وهک دوژمن وابوون. مندالی نهو گهره که بو گهره کیکی دی نهیده ویرا به ته نی بروات، لئیده درا. هه موو ئیواران ده بوو به شهره قوچه قانی، هر دوو گهره ک یان سی گهره ک به به که وه په یمانیان ده به ست و وهک په یمانی «وه رشه و» و «ناتو» ده بوونه یه ک. مالمان له گهره کی مزگه وتی سوور بوو. گهره کی ئیمه ده گهل گهره کی باغی سیسه ی ده چووینه گهره کی حاجی حه سه نیان. نهو دوو گهره که یه ک بوون و ده گهل گهره کی بازاری و گهره کی ههرمه نیان به شهر ده هاتین. شهره قوچه قانی له شاخی داشامه جیدی ده کرا. شه وانه ش شهره گوپال ده کرا. ئی وا هه بوو بزمار ی نالی نه سپانی له سه ری گوپاله که ی ده دا. جاری وا هه بوو پیایوی گهره یان پیایوی ججیلی سه ر و ریشدار ده هاتنه نیو شهره که.

هه وه ل رۆژ که چوممه داشامه جیدی بو شهره قوچه قانی زور نازا بووم و سه ری «عه زیزی حاجی سه دیقی» م شکاند. نهو رۆژه گهره کی ئیمه شهره که ی برده وه و بازار و ههرمه نیان دۆراندیان و شه پیوور لئدرا و له شکر ده ستیان هه لگرت له شهر. منیش قوچه قانییه کم خه لات کرا. له خو شیان که بداغ خان تاریفی کردووم و قوچه قانی به خه لات داومی، هر جیفرکم له خو م ده دا، وامده زانی نهو دونیا یه م پیبه خشراوه. هه رکه س بلاوه ی کرد و چونه وه ماله خو یان، منیش قوچه قانییم له پشتی خو م به ست و چوممه وه مالی. ئیتر هه موو رۆژی ده چوممه شهره گهره کی. رۆژ ده گهل رۆژ نازاتر ده بووم و زیاتریان خوشده ویستم.

شهره کان قانونی خو ی هه بوو. که شه پیوور لئیده درا، شهر ده ستیپیده کرد و گهر ماندوو ده بوون، بو پشوودان سی شه پیوور لئیده درا و گهر شهر کوتایی پیه اتبا، هر شه پیووریک لئیده درا. کاتیک شه پیووری حه سانه وه لئیده درا، هه موو داده نیشتن. کوره توجار و ده وله مند ی زور ده نیو دابوون و هه موو شتی خواردنیان ده بهر پشتیندی نابوو و دایانده نا بو خواردن، چونکه ده شهر دا نازابووم وه کوو نه وان ده مخوارد و شهرم نه ده کرد. وا خوشه ویست بوم که وای لیه اتبوو نه وان هی لیم دور بوون بو خو یان خواردنه که یان بو ده هیتام و له پیشیان داده نام.

---

^۱ دولبه ر له راستیدا کچی کاکاغای داروخه ی سابلخ بووه که میرد به ره شید ناغای ئیندرقاش ده کات و یه ک کوریان ده بی به ناوی بوداغ. سپاس بو کاک ره حمه ت ته وه کو ل که نهو زانیاریانه ی دامی. (زانیاریه کانی چاپه که ی پئشوو هه له بوو)

چاره نووسی من و زردایکم

سائیک به سهر چوو. نهو ساله شم به به دبختی و چهرمه سهری به دهست بابی ناباب و زردایکی نادایک و دپ، تیهپر کرد. پووریشم زووزوو ده تورا. بایم چاری نه ده ویست. شاشان دیسان زگی هه لمساوه (دوو گیانه). کاتی بیستانه. بهر و بووم گه یونن. رۆژکی نان و چای به یانیمان خوارد و بایم باریکی تریزوو بۆ بازار برد بیانفرۆشیت. زردایکم له بیستان ده گه ل کوره که ی خهریک بوو. زانیم له مالتی چه وندهری ده تهنووری ناوه. سووکیکی له بیستان وه دهر که وتم به پشت ماله «حه ولای» کورتاندروو» دا وه سهر بان که وتم. خۆم گه یانده سهربانی خۆمان. به قوله لدا شوپربوومه وه هساری خۆمان. چوومه مدبه قن. تو مه لتی، نهو زردایکم دوا به دوای من هاتوته وه مال. جا نازانم کاری هه بووه، یا دهیزانی که من خۆ ده گه یینمه چه ونده ره کان؟! یا به راستی داوه بۆی داناوم تا ده تهنوورم هاویت و بسووتیم و پاشانیش بلتی نهو له سهر چه ونده ره ان سووتا و مرد؟! نازانم!

دهرخۆنم لادا چه ونده ره دهرهینم. ده گه ل دهستم رۆهیشت بۆ تهنوور، زه بریکی قورس و گران وه تیغهری پشتم که وت. هه ناسهی لیپریم، به جوریک که نه مده توانی هاوار بکه م. که می مابوو سهر و بن له تهنووری که وم. زۆر به چه توونی خۆم گرتوه. نهو نابه شهره هیچ که خۆی نه بزات که بگریتته وه، بگره قیت راوه ستا بوو له سهرم تا ببینن چۆن له پۆلوان ده که وم و ده سووتیم و ده مرم. دهیزانی گهر تیکه وم هاتنه دهره وه م ئاسته مه، ئاخر هیچ که مندال بووم، بالاشم کورت بوو و نه مده توانی خۆم قوتار بکه م له و ئاوره. ده یویست که منیش یان وه ک دایکم و وه ک هه بیب بکوژیت یان به په ندیکمدا بدات. ده وکاته دا که نه مده توانی هه ناسه بده م، به ههر جوریک بیت راست بوومه وه به لام چۆم ههر له قهراغ تهنووره که داها تبه وه. لیم هاته ده نگ و گوتی:

- گۆر به گۆر دایک، زپه که شت ناوا دزیوه؟

دریژه ی به جنیوان دا و نهیده برپیه...

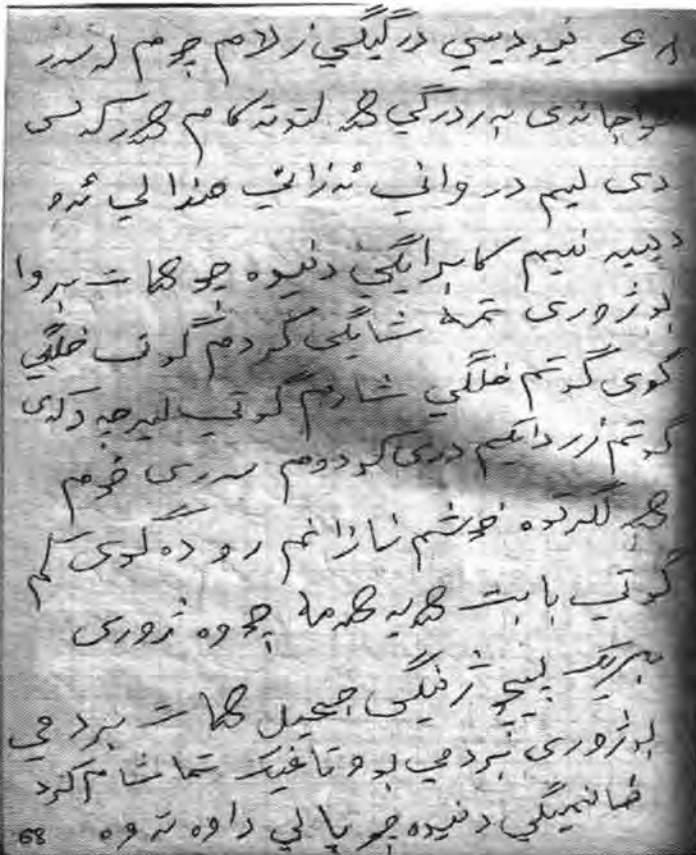
چۆماغه که ی وا له پشتم دابوو که له بهر ژانی پشتم بهری چاوم تاریک ببوو، ههر بومه لیتیکم ده دیت. ته ماشام کرد بستهی تهنوور له تهنیش تهنووره که به. بسته، ئاسنیک ی پانه و له سهر تهنووری داده تین بۆ بن مه نجه ل و قاپ و قاچاغ. رۆبوومه بستهی تهنووری و به هیز و قهوه تی خۆم زه بریکم وه شاندر راست وه خالیگهی که وت. زیقهی لیوه هات و تهخت له عهرزی که وت و

۱ «حه ولای» یان «عه ولای» و زۆرجار انیش «عه به» کورتکراوه ی «عه بدوللا» یه و له موکریان به ههر چوار شتیه به کاری دینن.

له خۆی گهوزا. واشی لینه بوومهوه. ههستامهوه و زهبریکی دیشم له پشتی دا. ته ماشام کرد ههست و خوستی نییه. جووله ناکات. ترسم پرنکهوت و ههر وا به بیهۆشی به جیمهتشت. به سه رلیشتیواوی رام ده کرد. نه مده زانی چ بکه م؟! له پرا خۆم له بیستانی خۆمان دیته وه. ته ماشا ده که م په حمانی برام منی دیوه و به دوومدا را ده کات و ههرام ده کاتی:

- کاکه؟ کاکه؟ بو کوی؟ منیش به ره. کاکه گیان؟ کاکه؟

من که خۆم لیباره و له وه پیری سه رلیشتیواوی دام، نه مده توانی بیر له ره حمانی براشم بکه مه وه. ناچار بۆی گه پامه وه و یه ک- دوو به رد م پرتها لاند و گپرامه وه. له چۆم په ریمه وه. چه جمنیم نییه، له و میشه یه بو ئه و باغ، له و بیستان بو ئه و متریگ و له و موچه یه بو ئه و مه زرایه. له پر خۆم له «میسه ی کوردان» دیته وه.

تا لای نیوه پۆ خۆم له بن نه و ده وه ن و پنجه که دا. کونی مشکیم پێ ته نگه. له هه یچ کوی چه جمنیم نییه و ئۆقره ناگرم. لای نیوه پۆیه گوتم با سه ریک له قه راغ شار بده م بزانه م چ باسه؟ نه موپرا بچه ئاستی بیستانی خۆمان. چووم بو به ستینی چۆمی. خه ریک بوو بپه رمه وه نه وه ره. چاوم لیکرد «ئامینه سوور» سی ئاوکیشمان هاتبوو بو چۆمی ناوی به ری. هه رای لیکردم گوئی:

- سه ره به قووڕ نه وه بو کوی ده چی؟ زردایکت ده حالی خۆی دایه و منداله که ی له بهر چوووه و خۆشی نه وه له گیانه للا دایه. برۆ له و نارانه مه مینه وه. باوکت کون به کون له تو ده گه پێ. وه بهر چنگی بکه وی لیکه ه لده دریت و که ولت ده کات. برۆ و پشت سه ری خۆشت چاو لیمه که وه.

که وای گوت، هیندهی دی ترسم ریځکوت و نه پهریمه وه، گه رامه وه دواوه. ده یان پرسپاری زیاترم لا دروست بوو! نه وچار روو له کوئی بکه م؟ خو من له شار و له کولانه کانی خو مان به ولواوه رووم له هیچ کوئی نه کردووه. شه و له کوئی بخه وم؟ چ بخوم؟ بلتی بام بمدوزیته وه چیم لیکات؟... به دم فکر و خه یالانه وه سه ری خو م هه لگرت و ریگام داگرت. نه مده زانی بو کوئی ده چم. که سه رم هه لیتنا ده بینم له ناو دیهاتیکي دام به نیوی «که ریزه ی شیخان»^۱. له نیزیگ شار، ده رکه یه کی زه لامم بینی. چووم له سه ر خواجانه ی بهر ده رگا که هه لتوته کام. هه ر که س دیت، لیمده پروانیت و به سه روه کوتم را ده زانن مندالی نه و دییه نیم! کابرایه کی ده نیوچوو هات له ده رگا که برواته ژوور، ته ماشایه کی کردم گوتی:

- خه لکی کوئی؟!
- خه لکی شاریم.
- لیتره چی ده که ی؟!
- زردایکم ده ریکردووم و سه ری خو م هه لگرتووه و خوشم نازانم روو ده کوئی که م.
- بابت هه یه؟
- هه مه.

چو ژوور، بریک پیچوو، ژنیکي جحیل هات بردمی بو وه تاغیک، ته ماشام کرد خامیکي ده نیوچوو پالی داوه ته وه و کابرای پیریش به حه واوه راوه ستاوه، سلوم کرد، گوتی:

- دانیشه، له چی ده گه ری؟
- زردایکم ده ری کردووم و رووم دیره کردووه.
- به ژنه جحیله که ی گوت که به ره له مدبه قن نان و مانی ده نی، منیش چووم. دیار بوو نه وان نانی خو یان خواردبوو که چی، قاپیکي شو رباو گوشت و سفره نانیان له پیشی دانام، تیر و پرم خوارد. له و ده مه دا خانم هاته مدبه قن گوتی:

- لیتره به و مه رووه لای زردایکت به کابرای پیریشی گوت که:
- بیبه باغی با ناگای له باغ بیت تا نه هیلن مه ر و مالآت بینه ناو باغه که و عه دمی که ن. کابرای پیر وه پیش خو ی دام بو باغی قه یسی که تازه ناوی تیده گه یی.

پوژیکي له باغ بووم که کوره که ی خامن، «پاشاخان» له شار هاته وه. خه به ریان دابوویه که خانم کوره سابلاییه کی ناردووه بو باغ تا ناگای له باغ بیت. پاشاخان به خو ی و چه ند مندال هاتن بو لام له باغ. له پیشدا ده ستیان کرد به «چه لیک منزل» و گالته ی تر، منیش ده گه لیانا. پاشان

^۱ نه و گونده له لای روژناوای سابلان هه لکه وتووه. نه وکات ده وری ۶ کیلومیتر له مه هاباد دوور بوو، تیسنا ده لیتن مووچه کانی ده گه ل شار تیکه ل بوون.

دهستان کرد به زۆرانی [زۆرهوانی] و منیشی دهگه‌ل کورپکی هاوته‌مهنی خۆمدا پیکه‌ه‌لپ‌ژاند. ئەوه‌نده‌ی بلیتی یه‌ک و دوو، له‌ عه‌رز دا. پاشاخان که‌ ئاوی بینی، که‌ یفی پیم‌ هات و ده‌گه‌لم‌ بوو به‌دۆست. چ‌ به‌ مندالی، چ‌ به‌ گه‌وره‌یی پیم‌ شک‌ نایه‌ت که‌س‌ پشتی له‌ عه‌رز‌ دابم. بو‌ رۆژی داهاتوو ته‌ماشامان کرد له‌شکرێک که‌ یه‌کجار زۆر بوون به‌ به‌ر رێگا‌که‌ی ده‌م‌ باغه‌که‌دا

عه‌لی ئاغای حاجی ئیلخانی (عه‌لیار). مه‌شه‌هور به‌ ئەمیر ئەسه‌عد

تیپه‌پرین. هه‌مووی هه‌ر کورد بوون. له‌ مه‌نگور پرا بگره‌ تا دئیۆکری، عه‌شایر ده‌رۆیشتن بو‌ سه‌ر سمکۆ. چه‌ند نه‌فه‌ر نه‌فسه‌ری ئیرانیان ده‌گه‌ل بوو. ئەو عه‌شایرانه‌یان ده‌برد بو‌ سه‌ر سمکۆ. بو‌ لای نیوه‌رۆیه‌ له‌ «مه‌حمه‌شه‌»^۱ لاده‌ده‌ن و بار ده‌خه‌ن بو‌ چه‌سانه‌وه‌. ئەوه‌نده‌مان زانی بووه‌ به‌ ته‌ق و هوور.

پاشان بیستمانه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر لقه‌دارێک دوو نۆکه‌ر لێیان ده‌بیته‌ شه‌ر و یه‌کیان ده‌کوژریت. ئەوجار ئەوانه‌ی تر پێوه‌رده‌بن. له‌و شه‌ره‌دا چه‌ند ئاغای مه‌نگور و دئیۆکری ده‌کوژرین. نۆکه‌ر هه‌ر باسیان نا‌کرێ که‌ زۆریان لێ ده‌کوژرێ. چاوی «عه‌لی ئاغای حاجی ئیلخانی»^۲ ده‌و شه‌ره‌دا کوێر بوو.^۳ ئیتێر له‌شکر بو‌ی نه‌کرا بچیته‌ شه‌ری سمکۆی و

^۱ ئەو گونده‌ ۱۵ کیلۆمێتر له‌ که‌رتێزی شیخان و له‌ مه‌هاباد دووره‌ و له‌ باکووری مه‌هاباد و باشووری شاری نه‌غه‌ده‌ هه‌لکه‌وتوو.

^۲ عه‌لی ئاغای ناسراو به‌ (ئه‌میر ئەسه‌عد) گه‌وره‌ی عه‌شیره‌تی دئیۆکری بوو. زیاتر له‌ ۱۷ دێی هه‌بوو. دوکتور ئاسۆ له‌ کتییی بیره‌وه‌ریه‌که‌ی خۆیدا به‌ناوی (خاطرات زندگی پرماجراي دکتر آسو، نووسینی: دکتر قادر محمودزاده (آسو): ل: ۷۵ ئاوا له‌سه‌ر عه‌لی ئاغای ده‌دوێ: (عه‌لی ئاغای ئیلخانیزاده‌ پیاویکی که‌له‌گه‌ت و به‌خۆوه‌ بوو. چاویکی له‌ شه‌ری مه‌حمه‌شه‌ی ده‌گه‌ل مه‌نگوران کوێر بوو. عه‌لی ئاغای ده‌نیو کورده‌کانی نزیک له‌خۆی و خزم و عه‌شیره‌تی خۆی به‌ «ئینگلیس» ناودێر بوو به‌و مانایه‌ که‌ پیاویکی وشیار و قێله‌زان بوو. ئەو ده‌گه‌ل شایه‌کانی سه‌رده‌می خۆی ئێوانی خۆش بوو ته‌نانه‌ت ناستاوی له‌ شایه‌کانی قاجار وه‌رگرتوو. شاری بۆکان به‌خری ئی ئەوان بوو). بنه‌مائه‌ی ئیلخانی، پاشان بوون به‌ سێ به‌ره‌: ئیلخانیزاده‌، عه‌لیار، موه‌ته‌دی. شوێنی دانیشتی سه‌ره‌کیان «بۆکان» و «حه‌مامیان» بوو، عه‌لی ئاغای خۆی له‌ گوندی «کانێره‌ش» داده‌نیشت. له‌ مانگی گولانی سالی ۱۳۲۱هـ/۱۹۴۲ز بوو به‌ فه‌رمانداری شاری سابلاغ.

^۳ له‌سه‌ر ئەو شه‌ره‌ کاک حه‌سه‌نی قازی نامه‌یه‌کی بو‌ ناردم که‌ له‌لایه‌ن یای «ئالما فاسوم» یه‌ک له‌ میسۆنیره‌کانی ئەمیریکایی که‌ بو‌ رۆژنامه‌ی کوردستان مینشترێ نووسویه‌تی. بروانه‌ لاپه‌ره‌ی ۴۸۶.

هه مووی بَلّوهی کرد. هه رُوه رُوه له شکر گه پابه وه شار و دیتمان چهند که لاک له سه ر بارگین دابه ستراون. چه کداری مهنگور به و لایدا رُویون و دئیو کریه کانیش به و شوینهی پیتشوویاندا گه رانه وه.

مانگیک زیاتر یا که متر له و دئیه بووم. تیر و پر بووم. ده پئییه کی خام و جووتیک که وشی یه مه نی سووریان بۆ کرپیووم. خه به رم زانیوه که زردایکم خوی و نه و کورهی ده زگیدا بووه مردوون. نه وهی له زگیدا بوو هه ر رُوی یه که م مردووه و خوشی پاشی سی رُوزان که له سه ر جیگا ده بیت، ده مرئ. پوورم که دیسان شاشان تیبه لکیلابوو و نه ویش زیز ببوو، رُویشتبوو بۆ مالی خزمیکیان، بام که ده بینئ که سی له ده وره نه ماوه و شاشان و حه بیب مردوون و که س نیه ناگای له ره حمان بیت، هه لده ستئ ده چیت پوورم ده هینیته وه مالی.

له و بهینه شدا نازانم کئ خه به ری دابوو به خانم که نه و هه تیوه دایکی خوی کوشتووه. رُویک له باغ ده گه ل پاشا خانی لیمان بوو به شه ر. نه و خوشخوش به زلان و به شه ق لیم ده دات و منیش هه ر پاشه کشه م ده کرد. به هیچ ده ستی هه لنه ده گرت. گه رم داهاتووه و هه رچی هاته به رده ستی پیمدا ده دات. به ردیکی هاو پیتت ریک وه سه رم که وت و خوین فیچقه ی کرد و به پروومه هدا هاته خوارئ. که خوینم دیت، به ری چاوم تاریک بوو. نه و جار رُویووومئ. ده بنه خوم نا و به مست وه سه ر و گوئلاکی که وتم. ده رفه تم نه ده دابه ده ست بکاته وه. چهند مندالیک که له وی بوون به په له خه به ریان برده وه نیو دی. ته ماشام کرد نه وه دوو نه فه ر پیاوی زه لام به راکردن به ره و ئیمه دین. که نه وه م دیت، یه کپئ له سه ر پاشاخان راست بوومه وه، جا وه ره را که.

هیچ که به و شه ره ماندوو ببووم، هینده ی دیش به و هه لاتنه برکم کرد. ئیدی باسی نه وه ش ناکه م که هه نگاوه کانی نه و دوو که سه به دوو لوقاوی من ده بوون، بویه له کوچه ی باغی «عه زیز ناغا» گیرام. هه تا توانییان تیان هه لدام. به یه کجاری له که لکیان خستم. نه وه نده یان به نووکه شه ق له که له که و سینگیان دابوو که په راسوویه کم شکابوو. کاتیک له لیدانم ماندوو بوون، نه و جار ره کیشیان کردم تا بمگپنه وه بۆ ناو دی. هه روا که به ره کیش ره کیش ده یان برده وه بۆ لای دی، یه کیان هاته ده نگ و به نه وهی دی گوت:

- به غه وس بیبهینه وه دی، پاشاخان ده یکوژتت، خو ئیمه له که لکمان خست. با به ره لّای که یین و پروات به سیبه تی.

هه ر له وی به ره لّایان کردم. هیلاک و شه که تم. ته واوی قابله ندم به خوین و قوور سواغ بووه. زمانم وا ویشک بووه که تفم بۆ قووت نادرئت. به هه ر حالیک بیت خوم گه یانده جوگه ئاوئیک. تاوئیک بۆ درئژ بووم. ئیشی گیانم که میک سووک بوو. ئاوئیکم به سه ر و گوئلاکندا کرد و که میک هاتمه وه سه ر خو. دیسان فکر و خه یال هه لیانگرتم. نه مده زانی روو له کوئ که م؟! بگه ریمه وه دی، ده کوژریم. ده رومه وه بۆ شار، ژنی بامم کوشتووه. بامم تووشم بیت، رُوحم لیده ستینئت. ورده ورده

سالی ۱۳۰۳ هـ - ۱۹۲۴ ز، سەید جامی جەعفەری دەگەل کۆرەگە
سەید قادر جەعفەری

برسیتیش هیتیش بۆم هیناوه. چوومهوه شاری و له بازار ده خولیمهوه و له مهیدانی ئاردی له ته ماشای سحر بازان پراوه ستابووم. دیتم ده ستیک له سه ره شانم ده دات، که ئاو پرم دایه وه «سهید ره حیمی سهید جامی» بوو. بانگی کردم و له خه لکه که دووری کردم هوه و گوتی:

— بۆ نایه یه کتم، پۆژانه گامیش و مانگا کانم به ریه نه ودیوی قۆرغی بیانله وه پرتنی و ناگات لئیان بیت؟
وا دیار بوو که گاوانه که یان ده رکردبوو. ده گه ل خۆی بردمی بۆ ته ویله که ی. نه وه لای نیوه پویه به لام مالات هه ره ده ته ویله ی دان. ئاردی نان و پیخوریان بۆ ده توره که ی نام و مالاته که م وه پیش خۆم دا بۆ مه زرای

«داشته مر» ی. مه زرا که ش و دینه که ش ئی خۆیان بوو. مالات دمیان له له وه پین نا و بۆخۆشم له سه ره گردی گراوان دانیشتم تا تاو په پان و مالاتم وه پیش خۆم دایه وه بۆ مالت و شه ویش له ته ویله که دا نووستم. جیگام باش بوو، نه ویم چاکتر بوو له که لاوان. شه وئی کلفه ته که یان خۆراکی بۆ هیتام و جیگای نه رمنۆلم پراخست و بۆی نووستم. یه ک-دوو مانگان نه وه حالتم بوو.

تیواره یه کی گارانم هینایه وه مالت و دیتم «سهید قادری سهید جامی» برای سهید ره حیمی، لئیدرابوو و تۆرابوو و تووره بوو، له سه ره پلیکانه کان دانیشتبوو، نازانم جنیوی به کئ ده دا؟ نه وه نده. تووره بوو که ناگای له دمی نه بوو که ده لئ چی! له بیرم نه ماوه بۆچی له پلیکانه کان ده چوومه سه ره، له پر سهید قادر رقی نه وانی به من ده رکرد و به ربوو جنیودان و قسه ی سووک پیم، خۆ لئیرانه وه شی نه بوو. لئی چوومه پیش و گوئچکه بیم بریک بادا و زللیکی باشم له بنانگوتی دا، کردی به قاژ و قیزیک نه بیت هوه. منیش گوتم وه ک پاشا خانیم لئده که ن با بۆی ده رچم. تا «بارامه کویر» ی نۆکه ریان و سهید جامی نه یانزانیوه، با راکه م.

ئیتستا له هه ول دام شوئینیک بدۆز مه وه تا شه و لئی ستار بم. هه ره له گۆتره و له رووی ناعیلاجی،

رووم له لای «پردی سوور» کرد و چوومهوه لای «عەلی ئاباد»ی،^۱ له ویشرا خۆم گەیانده «پشتهپ»ی.^۲ لامدایه مائیکی و داوای نانم لیکردن. ئەوانیش ناتیکیان دامی. نانهکه م که خوارد ئەوجار به زنوژی «چواربهردان»دا^۳ شوڤ بوومهوه. لای نوژی شیان گهیمه «گه نه دار»ی.^۴ له ناو دیدا خولیکم لیدا. دیتم کهس ناناسم. له پرا چاوم به مزگهوت کهوت. وه ژوور که وتم. دیار بوو جهماعهت له نوژی قوتار ببوون. چهند که سیک له ولاره دانیشتبوون، که منیان دی، دهستان کرد به سرت و خورت، جا پرسیار به لیزمه به سه رمدا بارین:

- کوئندهری؟
  - سابلایم.
  - لیره چ ده کهی؟
  - ده گه ل زردایکم شهرم بووه و راوی ناوم.
  - پاش توژیک مه لای مزگهوت که گوتی:
  - کوری کبی له سابلایم؟
  - کوری سوئی مه ولووده چرچی.
  - دهی باشه که وایه کهس نییه بچی بو لای، راست بهوه با بچینهوه مالی تیمه.
  - وه پیش خوئی دام بو مالی خوین و له ریگا پینگوتم:
  - باوکت باش ده ناسم. تازه مه چووه بو لای زردایکت و لای تیمه بمینهوه.
- به دهم ریگاوه که ده چوینهوه بو ماله که یان بوئی باس کردم که له «مزگهوتی سوور» جیرانمان بوون و باهی باش ده ناسی. دیار بوو که م و زور ده یزانی که چهند دامو بووم به دهست زردایکمه وه. ئەو له مزگهوتی سوور فهقی بووه. له لای «مه لا په رحمانی گوره» خوئندووویه تی. سائیک پیش ئیجازهی مه لایه تی وه رگرتوو و له وه دییه بووه ته مه لا. ههر له وه دییه ش ژنی هیناوه. ئیستا ژنه کهی دوو گیانه و زگی زه لاهه و مندالی به ریویه. شه و پاش نان خواردن، نووستین. به یانی ته ماشام کرد ژنه کهی مانگا کانی ده برد ره گه ل گارانن بخت. کاتیک که هاته وه خه ریکی ته ویله بوو و ده مالی. من راست بوومه وه و چووم یاریده م دا. به شه نه پهینه که م له سه وه ته ده کرد و ژنه ش ده یبرده سه رانگوتلیکی. به م جوړه ته ویله مان خاوپن کرده وه. مه لا که له مزگهوت هاته وه، نان و چایه کی تیر و ته سه لمان خوارد. ئەمجار «مه لا عه لی» ری شاری گرت و لای شه وی هاته وه.

^۱ به دواداچوونم بو ئەو گونده کرد، به داخه وه چیم ده ستگیر نه بوو.

^۲ "پشت ته پ" له ۴,۵ کیلومتری باشووری مه هاباد هه لکه وتبوو. ئیستا ده گه ل سابلایم تیکه ل بووه ته وه.

^۳ ئەو شوینه له نزیك پشته پی بووه. ئیستا بووه ته "دانشگاه پیراپزشکی". زه مانی کۆن قاوه خانه یه کی لیبوو که به قاوه خانه ی چواربهردان مه نشوور بوو. له وی قاچاغچی لایانده دا و باره کانیان له وی را ده برده ناو شاری.

^۴ گه نه دار له ۲۸ کیلومتری باشووری مه هاباد و له سه ر ریگای مه هاباد سه رده شت هه لکه وتوووه.

چاوم لیکرد کراس و دهرپتی خام و که وایه کی بۆ کریبووم. ههر زوو ده بهرم کردن. منیش چاکه یانم له چاودا بوو. له مالدئا وهک هه لووک هه لده سووپام، مه لاژنم هه ساندبووه، زۆرم لئ پرازی بوو. جار جار ئاوی بۆ گهرم ده کردم و له سهه شۆرکه ی خۆم ده شوشه، زۆر ده خوشیدا بووم. یهک-دوو مانگان له و ماله بووم.

زۆر تاسه ی رهحمانی برامم ده کرد که پاشی مه رگی دایکی ده بن کئ ئاگای لئی بیت. پیمخوش بوو بزائم له مائی بابم، پاش من چ پرووی داوه! پۆژ نه بوو بیر له و شتانه نه که مه وه. به یانییه کی که نانی به یانیم خوارد گوئله که کانم برده مه زرایه. فکر و خه یال لیم نه گه ران. ده خۆم نووسام و هاتمه وه شار. به ئیو میشهیدا چوومه بیستانی خۆمان. روانیم پوورم ئاوی گهرم کردوو و رهحمانی برام ده شوات. بابم له بازار نه هاتۆته وه. چوومه لایان و خۆم لئ ئاشکرا کردن. که چاویان به من که وت، شاگه شکه بوون! هه ردووکیان ده ستیان له مل کردم. پووره کهم ده گریا! رهحمانیش و پرای ئه و! لای خوی دایکی ئه وم کوشتوو و ده بوو رقی لیم بایه، له خۆشی دیتنه وه ی من فرمیسک له چاوانی به ند نه ده بوو! پوورم به رهحمانی گوت:

- لای باوکت مه لئ کاکم هاتۆته وه. ئه ویش گوتی:
- باس ناکه م.

له ترسی بابم که نه کا بیته وه مأل و من له وی بیینیت، منی برده قه راغ بیستان و نان و خواردنی بۆ هینام و چاشی دامی و گوتی:

- جارئ خۆت پیشانی بابت مه ده با ماوه یهک تیپه ر بیت و مه سه له که ت با کۆن بیت تا بزاین چۆن ده بن.

لای نیوه پرویه و بابم بۆ فراوین دیته وه بیستان، ده بوایه پویشتبام. لای ئیوارئ سه ردانم کردنه وه. هه ستم کرد که ناویرن خۆم لیدهن. زوو زانیم شتیک قه و ماوه. نازانم بابم به کوئدا زانیویتی که من چوومه ته وه بیستان؟ تیر و پری له پوورم داوه و هه ره شه ی لیکردوو که من نه دوینئ و ریگه م نه داته وه بۆ مأل. رهحمانی زۆر خۆشده وی و له وی نه دابوو به لام چاکی له رهحمانیش هه لپچابوو و نه تری نه بوو بۆ لام بیت. شه و بۆ نووستن هیچ جیگایه کم نه بوو، نه مده زانی له کوئی بخه وم. به ناچار چوومه قاوه خانه ی «قادر سیله ی»^۱.

---

^۱ قادر سیله باوکی ناغای سوله یمان قزلی بوو. مالیان له گه ره کی خری و قاوه خانه که شی جیرانی شیرنیفرۆشی عه لی خومایزی بوو.

نازاد کردنی سابلآغ له لایه ن سمایل ناغای شکاک (سمکۆ)

به یانی زوو به تهق و تۆقی سمایل ناغای سمکۆ راست بوومه وه. سمکۆ به سه ر سابلآغیتی دادا و بو تاوه لآتت ته وای تهواری شاری گرت. له شکرکی زۆری سه ربازی ئیران له شار بوون. ئه و زه مان سه ربازخانه نه بوو، هه موو ده نیتو شاریدا بوون. فه رمانده که یان نیتوی مه لیکزاده (ملکزاده)^۱ بوو. مزلی له گه ره کی جووله کان بوو. سه ربازا کانی ش جیگایان بو له مزگه وتان کردبوونه وه. به شی هه ره زۆری له مزگه وتی سوور بوون. جا شار به فه رمانده و به سه ربازوه هه مووی گیرا.^۲ له «مه حموودکان» سی خۆم له ته ماشایه بووم که هه موو سه ربازوه کانیان خر کردبووه و به په شاشان هه موویان کوشتن. نه فه ریک له نیتو که لاکه کاندای رای کرد. سمایل ناغا ده ستوری دا که ته قه ی لیمه که ن. زۆری نه مابوو له نیتوی خه زایی^۳ ناوا بئ و قوتاری ببیت که سمایل ناغا تفه نگی له پیاویکی خۆی وه رگرت و له و دووره وه را ته قه ی لیکرد و گه وزاندی. له و ئه فسه رانه ی له به ر پیتی دانیشتبوون،^۴ له یه کیانی پرسی:

— هه رالی سن؟ [خه لکی کویتی؟]

---

^۱ له زۆر سه رچاواندا نازاد کردنی شاری سابلآغ له ژیر ده سه لاتی په زاشای داگیرکه ره له لایه ن گه و ره سه رکرده ی کورد سمکۆ شکاک به "هیرش" نیتو ده بردری. نووسه ری ئه و دێرانه ئه وه به هه له ده زانیت بوئه ده سه وازه ی "نازادکرده وه" له سه ردێره که دا به گونجاو ده بییت.

^۲ ماژۆر (سرگرد) ملک زاده ی هیربید فه رمانده ی هه نگی چواره می زانده رمه ری که به هه نگی پۆلایین ناوی ده رکردبوو. له ریکه وتی رێبه ندانی سالی ۱۲۹۹ له لایه ن په زاشا وه فه رمانی پێ درا تا هیزه که ی له مه هاباد جیگیر بکات.

^۳ نازادکرده وه ی سابلآغ له لایه ن هیزه کانی سمایل ناغای سمکۆ له ریکه وتی (۱۹۲۱/۱۰/۰۶ - ۱۳۰۰/۰۷/۱۸) رووی داوه. به پیتی ئه و ریکه وته، ته مه نی کاپیتان هه مه د ۱۳ سال بووه. برونه: کتیبی: (کورته میژووی بزوتنه وه نه ته وایه تیه کانی کورد) نووسینی: (دوکتور سادق شه ره فکه ندی)، وه رگیران له فارسیه وه: (ته ها عه تیقی)، ل: ۸۹ - کتیبی: سمکۆ (سمایل ناغای شوکاک) و بزوتنه وه ی نه ته وایه تی کورد - چاپی یه که م ۱۹۹۵ - ستۆکھۆلم - ل: ۵۱۵ - کتیبی: (میژووی کورد له سه ده ی ۱۹ و ۲۰ دا) نووسینی: کریس کۆچیرا - وه رگیرانی: محه مه د ریانی - چاپی یه که م - تاران - ل: ۸۹ - په رتووک: (نگاه ی به تاریخ مه اباد) نووسینی: سید محمده صمدی - ل: ۸۶ - کتیبی بیره وه ریه کانی ماژۆر مه لیکزاده هیربید. هه ره ها له کتیبی کورته میژووی بنه ماله ی قازی دا له لاپه ره ی ۴۶ نووسراوه که له مانگی ئۆکتۆبری ۱۹۲۱ سمایل ناغا هیرشی کردۆته سه ر سابلآغ.

^۴ "خه زایی" کیتۆیکه که له باکووری شاری سابلآغ و له سه ره تای رینگای ورمی هه لکه وتوووه. گه ره کی مه حموودکان ده که وپته قه دپال و گه ره که کانی فه ره نه گیان و موکریان ده که و نه پشت و گه ره که کانی باغی سمایل ناغاش ده که و نه پینه شتی ئه و کیه.

^۵ به پیتی ئه و سه رچاوانه ی له په راویزی سه ره وه نووسراون له و شه ره دا ته نیا چوار که سی په دار زیندوو مانه وه، ماژۆر مه لیکزاده هیربید، نایب هاشمی ئەمین، سلطان محه مه د ته قی ئالپ (ئه و که سه له داها تودا کرا به شاهه داری شاری مه هاباد له نیتوان ساله کانی ۱۳۳۴ - ۱۳۳۶) و که سیک به ناوی نازه رتاش.

— مرندي. [مرند]

— کوڙهه بید، کوڙهه. سه نیندی^۱ [بروانن، ئیستا ده بیینی، کهوت]

ئیمه منداله کان رۆیشتین و نه مانزانی «کوڙهه سه نیندی» [بروانن، ئیستا ده بیینی] چی به سه هات؟ مه لیکزاده و چهند نه فەر له نه فسه ره کانی لای سمکۆ دانیشتبوون. خۆی له بهردیک و نه فسه ره کانیش له خوار بهرده که و له بهر پیی سمکۆ دانیشتبوون. هاوکات شکاک به شارپوه وهربوون و شاریان گهسک لیدا و تالانیان کرد. هه رکه سیکیان له ناو شار گیر کهوتبا کۆله وینجه یان له کۆل قایم ده کردن یه کسه ر بۆ مهحموودکانی بۆ ولآغه کانیان. به چاوی خۆم دیم که سهرداری بۆکان ده گه ل چهند حاجی (عمیان شا)^۲ کۆله وینجه و گیایان لای بار کردبوون. ئاره قه یان له رووخساری ده هاته خوار. ماندوو و هیلاک ببوون. جا حاجیه کان چهند جوان بوون که شیده یان به سه ره وه، کۆله وینجه یان به کۆله وه، گوڤلاکیان پیس و قوو راوی، ئاره قه یان تک تک به ته وئیلیاندا ده هاته خوار، وه خته بوو سویمان بچیت بۆ چۆره ئاوئیک، که س نه بوو بیاندا تی.

بۆخۆم له مهحموودکانی بووم که «برایمه گۆچ» هاته لای سمکۆی و شکایه تی کرد و گوتی تالان کراوم. جا برایمه گۆچ زۆر «شاریکی»^۳ چاک بوو، هاته پێش سمکۆ و بیهه لگوت، سمکۆ نه مری کرد چی چوو ه بیده نه وه. به برایمه گۆچی گوت که:

— ئیوه له شکر تان کردبوو که بینه سه ر کوردان و تفه نگان به شکاکانه وه بنین، ئیوه کورد نینه. جا ده و شه په شدا کورپکی ره فئیم هه بوو که تفه نگدز و فیشه کدز بوو، ناوی «سه لیم جه وه هری» بوو، کاتیک له گه رمه ی ته قه که دا سه ربازیک ده کوژری، ده بیه وی بچیت تفه نگه که ی هه لگریته وه، نازانم له کووی را فیشه کینکی پتوه ده تین و نه ویش ده کوژریت.

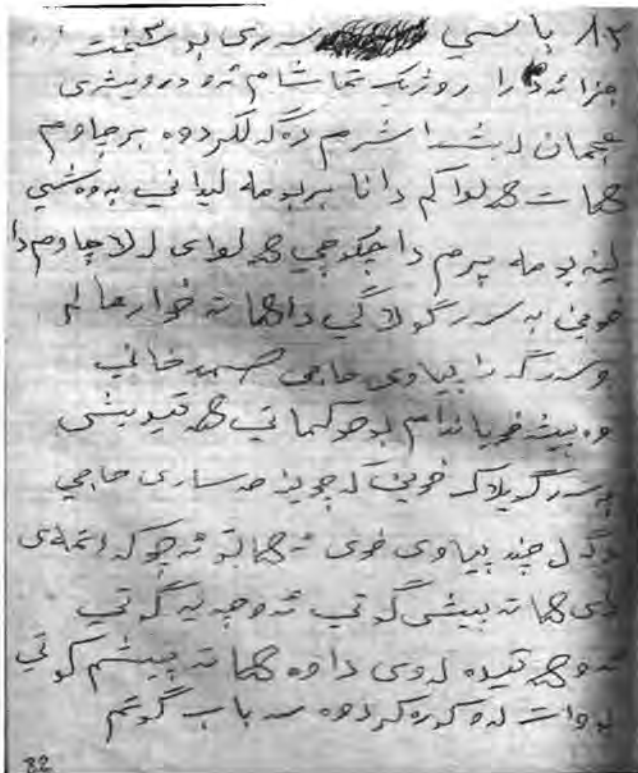
ئاخری نه مزانی که سمکۆ چی له مه لیکزاده و نه فسه ره کان کرد، به لأم پاش ئه وه ی بۆخۆی شاری به جه هیشته که سیک ی به نیوی «شیخ عه بدوللا» کرد به حاکمی سابلآغ. له شکره که ی هه لگرت و رۆیی بۆ لای سه قز و هه وشار و تيله کۆیه.

منیش له و به ینه دا ده ستم کرد به فرۆشتنی «هه لوی دۆیمه». شه وان هه ش بۆ نووستن ده چوو مه بۆ قاوه خانه ی «قادر سیله». پاش ماوه یه ک «شیخ عه بدوللا» رۆیی و له جیاتانی که سیک به ناوی «حاجی سه مه د خان» بوو به حاکمی سابلآغ. حاجی «سه مه د خان» کابرایه کی ردین سپی، ریش پان و دینداریکی ویشک بوو. له مانگی ره مه زاندا هه ر که سیک رۆژووی خوار دبا به باسی سه ر بوو و خه لکی به توندی جه زا ده دا.

^۱ نه و دپرا نه زۆر به ناروونی نووسراون. بۆ تیگه ییشتن له مانای دپره کان ده گه ل چهند شاره زای زمانی نازه ری هاو فکریم کرد که نه وان ئاوا وه ریانگپرا که نووسراوه.

^۲ ئەم وشە یە ناروونە و دیار نییە که چ نووسراوه؟! هه ولَم داوه وه ک خۆی بینوسمه وه.

^۳ مه به سته کاپیتان "شایه ره یا شاعیر" ه و وشه که ی به هه له نووسیوه.

پیش نهوهی سمکۆ سابلغ
بگریتهوه و حاکی کوردی بو
دابنی، دهگه‌ل هه‌تیوکی
«ده‌رویش عه‌جه‌م» سی لیم بوو
به‌شه‌ر، تیمسره‌واند و نه‌ویش به
عه‌جه‌مانی به‌گرتن دام. شه‌ویک
گیرام و تا به‌یانی تیپانه‌ه‌لدام.
ئیس‌تسه‌مه‌دخان حاکیه و کورد
شاری به‌پرتوه ده‌به‌ن. پوژیک
که که‌شه‌فه هه‌لواکه‌م له‌سه‌ر
سه‌رم دانابوو و سه‌رقالی
فرۆشتنی هه‌لوا بووم، له‌پرا نه‌و
هه‌تیوه به‌به‌ر چاومدا هات.
ده‌یویست هه‌لن، نه‌مه‌کرده
نامه‌ردی، مجوعمه هه‌لواکه‌م به
نه‌سپایی دانا عه‌رزی و ئانبازی

بووم. له‌بنه‌ خوّم نا، تا توانیم لیمدا. نه‌وجار به‌وه‌شی لێ نه‌بوومه‌وه. پرمدا چه‌کوچی هه‌لوا‌ی و
چه‌کوچیکم له‌ لاچاوی دا. خوین فیچقه‌ی کرد و به‌ سه‌ر و گوێلاکی‌دا هاته‌ خوار. عاله‌مان وه‌سه‌ر
که‌را و پیاوی حاجی سه‌مه‌د خانی وه‌پیش خویان دام بو حکوماتی. هه‌تیویش به‌ سه‌ر و گوێلاکی
خویناوی. له‌ نا‌کاو حاجی ده‌گه‌ل چه‌ند پیاوی خوئی هاته‌ هه‌ساری و ده‌هات و ده‌چوو. که‌ ئیمه‌ی
دی هاته‌ پیش و گوئی:

- نه‌وه‌ چیه‌؟

نه‌فه‌ریک‌ جوابی‌ دایه‌وه‌:

- قوربان‌ نه‌و هه‌تیوه‌ له‌وه‌ی‌ داوه‌.

هاته‌ پیشم‌ گوئی:

- بو‌ لیت‌ داوه‌؟ بو‌ وات‌ له‌و‌ کوره‌ی‌ کردووه‌ سه‌باب‌؟

- گوتم: مام‌ حاجی، کاتی‌ خوئی‌ که‌ ده‌وری‌ عه‌جه‌مان‌ بوو، ده‌گه‌ل‌ نه‌و هه‌تیوه‌ بوو به‌ شه‌رمان.
من‌ لیمدا. نه‌وجار‌ دوو‌ پیاوی‌ حکوماتی‌ به‌ لیدان‌ و تیپه‌ل‌دان‌ بر‌دیانه‌ بن‌که‌ی‌ حکوماتی. شه‌و و
دان‌یک‌ له‌ ژور‌تکیان‌ کردم و تا‌ توانیان‌ تیپانه‌ه‌لدام و شه‌رزه‌بان‌ کردم، پاشان‌ به‌ره‌ل‌ایان‌ کردم.
ئیس‌تسه‌ که‌ تووشی‌ بووم‌ منیش‌ تۆله‌ی‌ خوّم‌ لیکرده‌وه‌ گوتم‌ با‌ له‌سه‌ر‌ دلّم‌ نه‌بیته‌ گری.
به‌ زه‌رده‌یه‌که‌وه‌ چاوی‌ بزنده‌ چاوم. ماوه‌یه‌کی‌ کورت‌ بیده‌نگ‌ بوو. پاشان‌ شه‌به‌لاغه‌یه‌کی‌ له‌

رابه‌ریی نه‌ته‌وه‌ی گه‌لی کورد نه‌مر سمایل ناغای شکاک (سمکۆ)

پشت ملم دا و هه‌ره‌شه‌ی لێکردم که جارێکی دی شه‌ر بکه‌ی چاوه‌کانت ده‌ردینم، به‌و جووره‌ وه‌ده‌ریان نام. منیش که شه‌فه‌هه‌لۆام له‌سه‌ر سه‌رم دانا و وه‌ده‌ر که‌وتم. هه‌تیویش بابی نان فرۆش بوو، هاتن بردیانه‌وه. تا ولات گه‌رم بوو، تیشکی خوێر پیخه‌وم بوو، که شه‌ویش داده‌هات، قوژبێنیکم ده‌دۆزیه‌وه‌وه‌ خۆی لێ گلۆله بکه‌م. رۆژانه که له بازار شت ده‌فرۆشم، تووشی بام ده‌بم به‌لام پرووم لێ وه‌رده‌گیریت و خۆم تیناگه‌یینیت. ئه‌وه له‌ حالیک دایه که هه‌موو بازار ده‌زانن که زردایکی خۆمم کوشتوه. رۆژیک مجۆعه له‌سه‌ر سه‌ر ده‌منه‌پراند:

— هه‌لۆا، هه‌لۆای دۆیمه.
له‌ ناکاو ره‌حمانی برام که له‌نیو قه‌بران ده‌گه‌ل منداڵان گالته‌ی ده‌کرد، چاوی به‌ من که‌وت و بۆم هات. باوه‌شی ده‌به‌رنام، تیر راممۆسی و ماچم کرد، گوتی:

— کاکه‌ وریای خۆت به، خالم ده‌لێ تووشی بم وا و وای لیده‌که‌م.
— پێمگوت: مه‌ترسه‌ و ناگام له‌ خۆمه.
که‌میکم دلخۆشی دایه‌وه‌ و دوو شاییم له‌ مستی ناو و رۆیشتم.
خالیی ره‌حمانی برام، «ئه‌حمه‌دی مه‌لا شیخی» بیان پێ ده‌گوت. که ره‌حمانم جێ هێشت ده‌گه‌ل خۆم که‌وتمه‌ قسان.

— جا ئه‌حمه‌دی مه‌لا شیخی کییه؟ چواری وه‌ک ئه‌و ده‌پێچمه‌وه. ئیستا گه‌وره‌ بووم و زمانم له‌ سمیلام ده‌خشینم. گونم ناوی تێگه‌راوه‌ و هیلکه‌ی ده‌ بن هه‌نگلما ده‌کوینم. شه‌رت بێ کارێکی پێ بکه‌م کارستان.

هه‌رزه‌کاریم و خوژیاندم

ماله «مه‌لا غه‌فوری کوليجی» ئاوه‌دان بیت که رۆژانه هه‌لواى دۆيمه‌م ده‌داتى و منيش ده‌يفرۆشم و ئيوارانيش پووله‌کەى بۆ ده‌به‌م و قازانجه‌کەش بۆخۆم هه‌لده‌گرم. ده‌و به‌ينه‌شدا، بۆ چاره‌په‌شيم فيره‌ قوما بپووم. رۆژانه له‌ نيو قه‌بران، گه‌وره و بچووک، شيروخه‌ت ده‌که‌ن. منيش نه‌وه‌ى له‌ پاره‌ى وه‌ستام زياد بووبا به‌ شيروخه‌ت ده‌مدۆراند. تا رۆژيکى هه‌رچى پاره‌ى وه‌ستا و پاره‌ى خۆم هيچ؛ ته‌رازوو و چه‌کوچ و يالته‌به‌قيشم فرۆشت و هه‌مووم دۆراند. هاته‌وه‌ سه‌ر حوله‌مه‌ره‌سيى جاران و هه‌ناسه‌سارد مامه‌وه. بۆ نانى رۆژ موحتاج بوومه‌وه، به‌لام بۆ خه‌وى شه‌وان ده‌چوومه‌وه قاوه‌خانه‌ى «سمايه‌ له‌گه‌ى»^۱ که رۆژ ده‌بۆوه نه‌مه‌دزانی روو ده‌ کوئى بکه‌م؟ تاقه‌ يه‌ک شاييم شک نه‌ده‌برد که تاقه‌ ناتيکى پيکريم. له‌ برسان هه‌لده‌له‌رزيم. وه‌ک حۆلان ده‌سوورامه‌وه. ديسان که وه‌خۆ هاته‌وه‌ ده‌بينم له‌ قه‌راخ چۆميم.

زۆرجاران که وا برسى بووم ته‌نيا په‌حماني برام له‌ فريام ده‌هات و به‌شه‌نانى خۆى بۆ دينايم. نه‌وجاره‌ش بۆيه هاتبوومه‌وه قه‌راخ چۆمى تا به‌شکوو په‌حماني برام بمينيت و بچيت له‌ لای پوورم نانم بۆ بينيت و ديسان له‌ برسان رزگارم بکات. خۆ له‌ ترسى باوکيشم ناوئيرم خۆم وه‌ده‌رخه‌م. له‌ کونجىکى، کز و مات، نه‌ژنۆم له‌ ئاميز گرت و تاويکى باش بوئى هه‌لترووشکام و خۆم مات کرد. به‌لام په‌حمان سۆراخى نه‌بوو، برسيتيش تاوى دابووم. هيچ ده‌ره‌تانم نه‌بوو، ناچار مام بۆ دزىنى چه‌ند هيشوو تريه‌ک روو له‌ باغان بکه‌م. چوومه «باغى گويزى». «حاميده کويزى» باغه‌وان ديتى. له‌وى دزى تريم بۆ نه‌کرا. چوومه «باغى هه‌باس ئاغى»، له‌وئيش بۆم نه‌لوا. نه‌وجار چوومه «باغى مه‌وله‌وى»، ئيستا باغى خۆمه، به‌ نيو جوگه‌يدا چوومه قۆناغى. به‌ختى من که‌سى لينه‌بوو. ته‌ماشام کرد، ژنه‌کەى مام شه‌ريفى باغه‌وان ده‌ناو باغدا ده‌سوورپه‌ته‌وه. له‌چى؟ نازانم! چوومه ژوورى قۆناغى. به‌ ديتنى سفه‌رەنانى سه‌ر تاقه‌ و ديزه‌گوشتى سه‌ر ئاورگ، ئاهيکم هاته‌وه‌ به‌ر. زوو چه‌ند ناتيکم پيچايه‌وه و له‌ باخه‌لم نا. په‌رۆيه‌ک له‌وى بوو قوئفه‌م له‌ ديزه‌گوشت دا و سووکيکى به‌ نيو جوگه‌يدا نه‌ديو، چوومه ناو مېشه‌ى باغى سيسه‌ى. له‌ چۆم په‌ريمه‌وه و له‌بن دارىک ديزه‌م دانا و نانم له‌ باخه‌لم ده‌ره‌ينا دوودانه‌م له‌ ديزه‌کەى کووشى و ملم له‌ شۆرباو خواردنى نا. پاشان که‌ومه‌ گيانى پله‌گوشتان و تيرتير خواردم. گوشته‌کە زۆر بوو هه‌مووم بۆ نه‌خورا. نه‌وه‌ى مايه‌وه ده‌ نيو نانيکم نا و پيچامه‌وه و له‌ پيچه‌که‌م نا و لوور بوومه‌وه بۆ ناو شارى. يه‌کراست چووم بۆ نيو قه‌بران. ته‌ماشام کرد، خه‌لک نه‌وه‌ کۆمه‌ل‌کۆمه‌ل ملان له‌ شيروخه‌تى ناوه. منيش نه‌وه‌ له‌

^۱ نه‌و قاوه‌خانه‌يه له‌ مه‌يدانى مه‌نگوران بووه. سمايه‌ له‌گه‌ و برايمه‌ له‌گه‌ هه‌ردوو کورى عه‌بدولخاله‌ق بوون. که پاشان ناسناويان بوو به‌ جافى.

ته ماشایان پراوه ستاوم و جهرگم جهرگیی ده خواته وه. جا وهره پارهت پینه بن تا منیش شیروخه تیان ده گه ل بکه م! به ناچاری بوی دانیشتم تا قوتار بوون و بلاوه یان کرد، منیش تیهه لبوومه وه بو چایخانه ی.

ئه وه بیمال و حال م، شه و دره نگایه ک ده چمه وه بو چایخانه بو خه وتن. بن پوول و پاره م، ته نانه ت پاره ی تاقه چایه کیشم نییه. له برسان ژانه زگ به رمنادات و تا دره نگایه کی شه و هه لده لهرزیم. سه رباقی ده ردانیش فی ره سیگار کیشان بووم. به یانیانیش ده بوایه ده گه ل گرفه ی سه ماوه ر و پیش هاتنی خه لک بو چایخانه له خه و هه ستابام و وه دهر که وتبام. هه ر خوم ده زانم چیم چیشتم، هیوادارم که س وه ک منی لینه قه ومی.

به یانیان که له چایخانه وه دهر ده که وتم، گه لیک ده سوورامه وه. له و گه ره ک بو ئه و گه ره ک، له و کولان بو ئه و کولان. له برسان چاوم ره شکه و پیشکه ی ده کرد. پروژیک به به ر مزگه وتی شاده رویش و مه حکمه ی «قازی عه لی»^۱ سدا تپه ریم. بیرم کرده وه تا له مه حکمه مه وه ژوور که وم به شکوو له حه سار و دهرکو بانه که ی شتیکم ده ست بکه وی تا زگی برسیمی پن تیر بکه م. شه یانم به له حنه ت کرد و یه کراست بو وه تاغی مه حکمه مه ی. له پیشخانه که ی که وشیکی زور ریز کرابوون. که سیش به دیاره وه نه بوو. زوو جووتیک که وشی تازم له پینچه که م وه رپینچا و بیئه وه ی که س بمینیت دهر په ریم بو دهری. تا مالی «ره حمان جوجیله ی» به ند نه بووم. که وه ژووری حه ساره که یان که وتم دیتم که ره حمان نانی نیوه پرویه ده خوات، ئه ویش له په نجه ره ی را چاوی وه من که وت و سفره ی به جیه تیشتم و هاته لام، پرسی:

— ئه وه چیه له بن هه نگلت دایه؟

منیش پینچه که م ده مستی ناو ئه ویش لیک ی کرده وه. که وشه که ی زور به که یفی بوو، دیسان

پرسی:

— له کویت دزیوه؟

— له مه حکمه مه ی قازی عه لی.

— چه ندت ده می؟

— سه رپشک به.

دهریه ینا دوازه قرانی دامی، وهرم گرت و به هه له داوان چووم جهرگ و دل م خوارد و چایه کی تالیشم به سه ردا کرد. له شم گه رمای تیگه را، وزم هاته وه به ر، چاوم ده دیدت و میشکم کاری ده کرد. ئای که برسیتی و نه داری و بیکه سی چیت لیده کات! یاخوا کافر به حال م نه بن. ئیستا پاره م پییه و دل م روونه و ناهیکم هاتوته وه به ر. گوتم با بروم پاره ی هه لوی وه ستاکم بده مه وه و سه ر له نوی

^۱ قازی عه لی باوکی پیشه وا قازی محه ممه ده.

دهست بکه م به هه‌لوا فرۆشتن پاشان پاشگه‌ز و په‌ژيوان بوومه‌وه. ده‌مم شیرن ببوو. به‌خۆم ده‌گوت جا کاتیک ده‌توانم له‌کۆلان بخولیمه‌وه و به‌سووک و هاسانی شتیکم گیر بکه‌وی، ئیدی بۆ بچم هه‌لوا بفرۆشم؟ که‌وايه ناچم بۆ هه‌لوا فرۆشتن. ده‌و سه‌ر و به‌نده‌یدا ئی‌ران و عوسمانی سمکۆیان راو ناوه. له‌شکری شکاک و هه‌رکی چوونه‌وه بۆ ولاتی خۆیان. «خالۆ قوربان»^۱ به‌خۆی و له‌شکره‌که‌یه‌وه هاتن بۆ سابلاخ. حکومه‌تی ئی‌ران خالۆ قوربانی نارذبوو ولاتی بۆ ئەمین بکاته‌وه و له‌ولاشه‌وه عه‌شیره‌ته‌کانی هان دابوو تا خالۆ قوربان و له‌شکره‌که‌ی له‌ناو به‌رن. ئەو پرۆژه‌ی له‌شکره‌که‌ی خالۆ قوربان هاته‌ ناو شار، ئەویان ده‌گه‌ڵ نه‌بوو. خالۆ قوربان به‌خۆی و چهند که‌سیکی له‌ ئیندرقاش بوون. بۆ به‌یانی زوو له‌شکری مه‌نگور، مامه‌ش و دئیۆکرییان به‌سه‌ریان دادان. له‌و له‌شکره‌ زۆره‌ ته‌نیا چهند که‌سیک بۆی ده‌رچوو. خالۆ قوربان و دوو برازاکه‌ی له‌به‌ر مالی ئیدرقاشی که‌لاکیان که‌وتبوو و دوو ره‌شاشی گه‌وره‌یان له‌ ته‌نیش که‌لاکه‌کان که‌وتبوون. من که‌ بۆ ئەوه‌ی بژیم، ده‌گه‌ڵ عاله‌می بۆ تالانی ئەو له‌شکره‌ تا ئیندرقاشی دویان که‌وتم. ئەو شتانه‌م به‌ چاوی خۆم دیت، به‌لام چیم ده‌ست نه‌که‌وت.

پاشی خالۆ قوربان، له‌شکری ئی‌رانی هاتنه‌ سابلاخ. ئەوزه‌مان سه‌ربازخانه‌ نه‌بوو. ئەو له‌شکره‌ هه‌مووی له‌ ناو شار بوون. کاروانسه‌رای «سیمونی» تۆپخانه‌ بوو. گه‌وره‌ی ئەو له‌شکره‌ که‌سیک بوو به‌ ناو «مه‌مه‌د خان». مالی ده‌ماله‌ «مسته‌فای حاجی قادر» دا بوو. باقی له‌شکر له‌ کاروانسه‌رایاندا بوون.

ئێستا دیمه‌وه سه‌ر ئاکاری خۆم. ئەو ئاکارانه‌ی که‌ بۆ ئەوه‌ی بژیم و هه‌ناسه‌ بده‌م ناچار بووم بیانکه‌م. وه‌ک باس‌م کرد، ده‌ستم له‌ هه‌لوا فرۆشتن هه‌لگرت. ده‌ستم کرد به‌ دزی کردن. پرۆژ که‌ ده‌بۆوه به‌ کۆلانیاندا ده‌سووریمه‌وه و جل و به‌رگ یا که‌لوپه‌لی شووشتن که‌ خه‌لک به‌ ته‌نافانه‌وه هه‌لیانداوه‌سن، ده‌دزم و بۆ ره‌حمان جوحیله‌ی ده‌به‌م. ئەویش خۆی و ئینسافی خۆی هه‌رچی دایمی، وه‌ری ده‌گرم. هه‌یچکات قهره‌ی ده‌گه‌ڵ ناکه‌م، له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌ر ئەو ئێمنه‌کریت به‌یه‌کجاری له‌ برسان قرم دیت. ره‌حمانیش ئەو راستیه‌ باش ده‌زانیت. بۆیه‌ هه‌ول ده‌دات بۆ قهره‌ پارهم‌ بداتی چونکه‌ ئەو کاره‌ هه‌م به‌ سوودی ئەوه‌ و هه‌م به‌ سوودی منه‌. که‌ پاره‌که‌شم وه‌رگرت یه‌کسه‌ر روو

^۱ مه‌به‌ست "خالو قوربان هه‌رسینی" یه‌ که‌ ئه‌ویش کورد بوو و بۆ ماوه‌یه‌ک به‌ دژی ده‌وله‌تی ئی‌ران ده‌گه‌ڵ "قیام جنگل" له‌ "گیلان"ی ئی‌ران به‌ دژی ده‌وله‌ت شه‌ری کرد و پاشان ده‌گه‌ڵ ده‌وله‌ت رێک که‌وت. په‌زاشا که‌ ئه‌هوکات (امیرتومان یا سه‌ره‌له‌شکری) قه‌زاقی ئی‌ران بوو، لێی له‌ فێل که‌وت و ویستی کورد به‌ ده‌ست کورد به‌کوشه‌ت بدات، بۆیه‌ ناردی بۆ سابلاخ و شه‌ری سمایل ئاغای شکاک پێکرد و له‌و شه‌ره‌شدا سه‌ری تیداچوو. برواننه‌: کتییی: ساوجبلاغ مکرى (مه‌هاباد در آینه‌ اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ۴۹ کتییی: (میژووی کورد له‌ سه‌ده‌ی ۱۹ و ۲۰ دا) نووسینی: کریس کۆچیرا - وه‌رگی‌رانی: مه‌مه‌د پیرانی - چاپی یه‌که‌م - تاران - ل: ۹۹ کتییی: خاطرات زندگی پرماجراى دکتر آسو، نووسینی: دکتر قادر محمودزاده (آسو) ل: ۲۵، ۲۶

دهكهمه قهبران و لهوئی دهيكهم به شیر و خهت. جارجار دهیدۆرینم و جاروباریش دهینهمهوه. رۆژیکی لای نوژی شیوان بوو. چوومه مائی «حاجی سالح»ی، دهرکه ئاوهله بوو، سهر دالانه که وهتاختی میوانان بوو. وهسهر کهوتم، کهس لهوئی نهبوو. دیتم که پره له بهره، مافور، فهرش و کهلوپهلی گران گران. پرمدايه دوو بهرپهکی بچووک و لووم کردن. بهردهیهک به بهنجهره که یانهوه بوو. لهتیکم دري و ده بهرپهکانم وهرپیچا و به شانم دادا و به قهراغ چۆمیدا بردم تا ماله رهحمانی. تهماشام کرد له کوچهی جولهکان عالهمیکی زۆری لینه. نهمویرا بهو بهرانهوه، بهو بهرانهدا برۆم و به ناو نهو خهلهکهدا تیهپرم، ناچار له کهلاوهیهک لام دا و بهرپهکانم له پهنایهک شاردهوه. نهوجار چوومه مائی رهحمانی. تاریک داهاتبوو. رهحمان لهسهر نان خواردن بوو که منی دی، هاته ههساری. تیمگه یاند که دوو بهرپه هیناوه و له ترسی عالهمی له کهلاوهی پشت مالیان ههشارم داون. دهگهلم هات تا بهرپهکان بهری، بهلام ههچی گهپام بهرپهکانم نه دۆزییهوه، تهواوی کهلین و قووژینی نهو کهلاوهیهم سنگ و شووژن دا نهمدۆزینهوه. دیاربوو شیرناپاکیک ئاگای له من بووه که شاردوو منتهوه و پاشی من چووه و ههلیگرتوون. نهو رۆژه لیم حالی بوو که له من پیاوچاکتریش ههن بهلام خویمان وهدهر ناخن. رهحمان له ههیفان یهک چهپۆکی بهسهرم دادا و کهمیکی بۆلاند و ههردوو کمان به دهستی بهتال لیکهه لبراین، نهو بۆ مال و منیش بۆ چایخانه. شهو له داخان خهوم لینه دهکهوت و ههر جنگلم دهدا. بهیانی زوو که له خهوه ههستام چوومه گهپهکی باغی سیسه. تهماشام کرد دهرکی ماله «حاجی مشیری» ئاواله یه. لووربوومه ژووری. نهوان دوو ههساریان ههبوو. بهکیان بۆخویمان لینی داده نیشته و نهوهی تریان که له پیشهوه بوو، بهکری دهدا. تا له ماله که وهژوور نه کهوتم نه مزانی که حاجی موشیر نهو لایهی به نهفسه ریکی قازاخی ههجهم بهکری داوه. نهوکات ئیستا رهزاشا ناوی نهبوو، ههر نهحمه دشا ناوی ههبوو.^۱ ویدهچوو به کهم رۆژ بیت که نهو ماله ههجهمه هاتوونه ته ناو ماله حاجی مشیری، چونکه هیشتا بارگه و بنهیان لیک نه کردبووه. له ههساری پیشهوه وهسهر کهوتم، دیتم ژنه ههجهمیک له وهتاختی پیشهوه دهه و چاوی دهشوات و کهفی سابوونه کهی دهه و چاوی داپۆشیوه. له ناو بارگه و بنهیاندا ته نیا سندوو قیکی زهلام سهری کراوه تهوه باقی تر هیچیان نه کراونه تهوه. له ناو نهو سندوو قه زهلامهی که کراوه تهوه پره له سندوو قی بچووک و بووخچه. منیش به نهسپایی رۆبوومه بوخچه یهک و له سه رهخۆ له ههردوو وهتاختان وهدهر کهوتم. به قهراخ چۆمدا شو رۆبوومه بوو میسهی مشیری. بوخچه م به شانیهوه و بهتالووکه ده رۆییشتم له پر له بهر ده رگای ماله «حاجی نازمی» تووشی «موته لیبی عابید»ی بووم، گوتی:

^۱ پهزا شا له ریکهوتی سیهه می ره شه می سالی ۱۲۹۹ی ههتاوی (۱۹۲۱/۲/۲) له دژی نهحمه دشا قاجار کودهتای کرد و هاته سهر حوکم. بهو بییه ته مهنی کاپیتان ده بن دهوری ۱۰ بۆ ۱۲ سالان بووبن.

— ههتیوه ئهوه چیه به کۆلتهوه؟
له خۆوه به زارم داها ت که:

— نازانم ئهوانه چین. کوری «روفیا» خامی جووله که چهند شایى دامى گوتى بیهوه بو مالمان.
ئهرى زهحمهت نهى له و کارانه^۱ کامیان مالى وانه؟
قامکی هیمای به ره و مالتیکی راداشت و گوتى ئهوه یان ههوه و تپه پری. ماله رهحمان جوجیله له و ئاسته نیزیك بوو، چوومه لای. رهحمان بریک ناساز بوو و نه و پرۆژه وهدهر نه که وتبوو. که لئی وه ژوو که وتم، بوخچه کهم له پیش دانا و بۆم باس کرد که له کویم هیناوه. که لئی کرده وه ته ماشامان کرد هه مووی لیباسی ئهفسه ری بوو و شنیلکی تیدابوو هه ر بریقه ی دههات، وا هه بوو که پاگونه که ی به سه ر شانه وه بوو. که ئهوانه ی بینی، زنده قی چوو و وه ک شیتانی لیها ت. پیشتر که له بهر نه خو شیه که ی به نقه نق قسه ی ده کرد، ئیستا به سه رمدا دهنه پررتنی و جنیوم پیده دات. خوژگه هه ر بوخوی بایه، خو ژنه که ی له خو ی خه راپتر بوو، هه ر هه دای نه ده دا! ژنه که ی چوو له هه ساری بهرچیگیکی هینا و بهر بوو گیانم.

— تونکه سه گ، ئه وه سه رم به فه ته رات ده ده ی؟ ته ماته مالم به قوو ر بگری؟ ههسته هه لیگره لایه لیره تا هه موو قابله ندم نه شکاندووی هه ی سه گی سه گباب.
وایان په لامار بو هینام که نه متوانی شته کان ده گه ل خو م بینمه ده ر و ته نیا توانیم سه ری خو م له چنگیان قوتار بکه م. ئه و جار هه ل گونگه ل خه لاسیم هات و شمه که کانیش به و ده رده چوون. چهند پرۆژان نه مده و پرا خو ی پیشان بده م. پاشان که بو ی باس کردم، به قسه ی خو ی به چو می دی دادابوون. پاش ئه و روودا وه چهند جار یک چار شیتو، جل و بهرگ و شمه ک که مالان به ته نافیه یان داده دا به دزی لیم ده کردنه وه و بو ره حمانم ده برد و پاره کانی ده دامی. به و چه شنه ماوه یه ک له برسان رزگارم ببوو و ژانه زگ و په تای برستی منیان له بیر چوو بووه.
ئه وه نیه و پراستی پایزه، سال سارده و ته زووی له ئیسکان ده مرى. هه ر وا له چایخانه ده خه وم. ده رک و په نجه ره ی ئه وى، ئه وه نده ی که لین و نه فهس هه یه که هه وای ژوو ری ده گه ل ده ره وه چه رفقیکی نه ده کرد. سه رباقی ئه وه ش هه یچ پیخه ویکم نه بوو تا به سه ر خو می داده م و له سه رمان هه لئه له رزم. حال م شپه و پرۆژگارم تووش. ده بوا یه پیخه ویک بوخوم بدۆزمه وه، جا له کو ی و چو ن؟ خو عیشای خودای شک نابه م.

ئه و پرۆژه هه موو کۆلانه کانم کرد تا به ته ناف و سه ردیوارانه وه شتی ک بدۆزمه وه که بیکه مه پیخه و به لام چیم ده ستگیر نه بوو. چووم بو مهیدانی ئاردی و بو کاروانسه رای «حاجی نازمی». یه کسه ر ملم لینا بو ته ویله که یان. ته ماشام کرد کاروانی گه ورکان له ویه و هه مووی ئیستر و ئه سپن.

^۱ "کاز" به مانای کۆخ یا مالتیکی فه قیرانه و شپه.

باری تووتیان بردۆته کاروانسه‌رای و وڵاخه‌کانیان له ته‌ویلە بەستۆته‌وه. هەر زوو دوو جله‌ ته‌سپم له وڵاخه‌کان کردە‌وه. برێکیان لباد بوون که له‌سه‌ر به‌فری پیتی نووستبام سه‌رمام نه‌ده‌بوو. دۆشه‌گه‌له‌یه‌کی بچووکیش به‌سه‌ر وڵاخیکه‌وه بوو، ئه‌ویشم تاو دایه و ده‌گه‌ڵ جله‌کان پیتچامه‌وه و به‌که‌ژوو تووند به‌ستم. جا ئه‌وجار نه‌مه‌زانی چۆن له ته‌ویلەکه و له کاروانسه‌راکه وه‌ده‌ریان خه‌م! هینام جله‌کانم له هه‌یوانی را فری دان بو سه‌ربانی هه‌مامی و خۆم به‌ ده‌رکه‌یدا و به‌سه‌لتی وه‌ده‌ر که‌وتم.

چوومه سه‌ربانی هه‌مام و شمه‌کم هه‌نگرت و به‌شانم دادا و له کاروانسه‌را دوور که‌وته‌وه به‌لام بچمه‌کوێ؟ گه‌ر بچمه‌چایخانه‌ناکرێ چونکه هه‌موو که‌س ده‌زانن که له‌وه‌سته‌جله‌ی چلکنه‌ی له‌به‌رم دایه‌چ سامانیکی دی شک نابه‌م. گه‌ر ئه‌و شمه‌که‌شم بردبا بو ئه‌وی هه‌م خاوه‌نی چایخانه‌ئیزنی نه‌ده‌دام و هه‌میش لیم وه‌شک ده‌که‌وتن. هه‌ر وا که ده‌رۆییشتم ریم که‌وته‌ توونخانه‌ی. بیستبووم که له‌توونخانه‌مندالی بیکه‌س‌وکار، مندالی هه‌تیو و بیده‌ره‌تان، بو‌خه‌وتن رینگه‌ده‌دن. گوتم وا چاکه‌برۆمه‌توونخانه. ته‌ماشام کرد «مام فه‌ره‌ج» خه‌ریکی ئاوری توونخانه‌یه و که‌سی له‌لایه‌یه. مام فه‌ره‌ج به‌ته‌مه‌ن بوو. به‌لام دوو عه‌یبی هه‌بوو، زۆر تووره‌ و قه‌لس بوو و پاره‌شی زۆر خۆشه‌ویست. له‌پلیکانان شۆر بوومه‌وه و چوومه‌لای، سلۆم کرد. سه‌ری هه‌لینا و منی دیت، ئه‌و ده‌یناسیم که مندالیکی بیکه‌سم و بو‌ئه‌وه‌ی بژیم دزی ده‌که‌م، گوتی:

— چییه؟

— مام فه‌ره‌ج گه‌ر رازی بی شه‌وانه‌منیش بيمه‌ئیره‌بو نووستن؟

— ئه‌وه‌چییه‌به‌کو‌لته‌وه؟

— پیتخه‌وه‌که‌مه، شه‌وانه‌پیتی ده‌نووم.

— باشه‌وه‌ره‌به‌لام هه‌ر شه‌وه‌ی چوار شایی له‌هه‌ر مندالی ده‌ستینم و تۆش ده‌بن هه‌ر شه‌وه‌ی چوار شاییم بده‌یه‌ی.

— به‌سه‌رچاو، منیش وه‌کوو ئه‌وان ده‌یده‌م.

— ده‌ی باشه‌برۆ ده‌رێ و به‌رۆژ به‌رده‌ستم نابێ بگری و به‌شه‌و بو‌خه‌وتن وه‌ره‌وه.

— ئه‌دی ئه‌و پیتخه‌وه‌ی له‌کو‌ی دابینم؟

— فری ده‌سه‌ر ئه‌و په‌ینه‌ی.

پیتخه‌وم فری دا سه‌ر په‌ینه‌کان و ده‌رکه‌وتم. دلّم ئه‌وه‌نده‌خۆشه‌نه‌بیته‌وه. ده‌تگوت دونیا ئی منه. ئیستا بو‌نووستنی شه‌وانه‌م پیتخه‌وم هه‌یه و جینگایه‌کی گه‌رمیشم گیر که‌وتوو. لای ئیواره‌دره‌نگایه‌کی هاغمه‌وه‌توونخانه. ته‌ماشام کرد پره‌له‌مندالی گه‌وره‌و چوو. له‌پلیکانان شۆر بوومه‌وه‌بو‌خواری و به‌ره‌و پیتخه‌وه‌کانم که له‌سه‌ر په‌ینه‌که‌م دانا‌بوو رۆییشتم تا ده‌ستیان ده‌می، به‌لام له‌وێ نه‌ما‌بوون. دیتم مام فه‌ره‌ج خه‌ریکی ئاوری توونخانه‌یه. زۆر به‌نه‌رم و نیانی پرسیا‌ری

پیتخهوه کانم لئ کرد. سه ریکی هه لئنا و ته ماشایه کی پر له جنیوی لیکردم و که مچهی ئاورینی ده رهینا و چاوی قووچاند و زاری کردهوه:

— سه گباب، من نۆبه چیتیم؟ شهرت بئ وات لئیکه م تا وا بچتی ...
ههر ئه وه ندهم زانی به خۆی و به که مچهی داغهوه رامالی کردم. زوو ده ریه پریم بۆ سه ر پلیکانه کان. گهر رام نه کرد بایه ده یکو شتم. ئاگام لیبوو به منداله کانی ده گوت:

— وه ده رینین ئه و تونکه سه گهی. لایه ن له پیش چاوم ده نا ده یکو ژم.
منداله کانیش رامالیان دامی و ده ریان کردم له تونخانه ی و ده رکه یان له سه رم داخست. به و شه وه ی و به و سه رمایه ی نه مده زانی روو ده کوئی که م. پیمخوش نه بوو که س چاوی به فرمی سکم بینیت، ده نا هینده ی نه ما بوو له گابۆرئی بده م. ئاخه که س هه بوو له من چاره رهش تر؟ به نا چاری و له سه رمان، ئه ژنۆکانم له باوه ش گرت و ههر له بهر ده رگای تونخانه هه لتووته کام. ئیستا شه و به باشی پاکشاهه. چا و پیش خۆی بر ناکات، له سه رمان ددانان لیکده ده م. هه لده له رزیم و خه ونووچکه ده مباته وه. له پر ده رگای تونخانه کرایه وه، مندالیک بوو، که منی به و حاله دیت، هاواری کرد:

— مام فه رهج، مام فه رهج، خۆ ئه و کوره نه رۆیوه! ههر له پشت ده رکه ی دانیشه وه!

مام فه رهج له پلیکانان وه سه ر که وت و به تووره یی قیژاندی و گوتی:

— بۆ نارۆی هه تیوه؟ ها؟ له رۆژی یه که مه وه ده ته هوئی تیرم لئ بشیوینی؟
چ ده ره تانم نه بوو. ده مزانی ئه و شه وه له ده ری ما بامه وه، له سه رمان ره ق هه لده هاتم. زۆری له بهر پارامه وه تا ریگام بدات بجمه وه ژووری. زانی که دامام که س شک نابم، به زه یی پیمدا هات و ریگای دامه وه. که میکی پرته و بۆله کرد و گوتی:

— وه ره خوار سه گی سه گباب، جاریکی دی گووی وا نه خۆی، بۆ چما من نۆبه چی پیتخه وی تۆم؟
لیره پر له مندالی دز و ناجسن. من چوو زانم کامیان دزیوتی. ئاگات له شتی خۆت بئ ده نا، خۆشت ده دزن. ئیستا برۆ ستار به.

که له پلیکانه کان ده هاتمه خواری، چاوم لیده کرد بزانه بجمه کام کونجی تونخانه که لئی راکشیم، یا ئاخۆ که س له و مندالانه هه یه به زه یی پیمدا بیته وه و پیتخه ویکم بداتی یا شوینیکم پیشان بدات؟ هیه چ که که س نه بوو، ده وره یان دام و به لای هه ر کامیکیاندا که تیده په ریم یا مستیکیان لیده دام، یا چه پپۆکیکیان پیداده دام، یا شه قتیکیان تیه لده دام. به نا چاری چوومه سه ر په ینه کان و لئی راکشام. دیسانیش ده ست هه لئاگر و دین به چنگان په نیم به سه ر و گوئلاکی داده که ن. تا ئاخری مام فه رهج لیان تووره بوو و هیدی بوونه وه.

له ناویاندا هه تیوکی تیدا بوو نیوی «مامی خۆی» بوو. پیشه ی گیرفانبری بوو. له ناو بازار و شوینی پر له عاله مدا گیرفانی خه لکی ده بری. مامی خۆی ببوو به گوونزه شی ئه و مندالانه. وه ک

ئەفسەرىكى چابوك ئەمرى بەسەر ئەو مندالانەدا دەکرد. ھەموو لىي دەترسان. ئەو شەوھە منى زۆر ئازار دا. لەبەر ئەوھى لەناوایاندا غەوارە بووم و بىدەرەتان، ئەوشەوھى ددانم بە جەرگى خۆم داگرت و ھىچ دەنگم نەکرد. ھەرچى کردى، سەرم داخست بەلام چاکم لىكۆكردەوھە و رقم لىھەلگرت. لە دلى خۆمدا گوتم بزانە چۆنت عاقل دەكەم.

كە رۆژ بۆوھە ھەك مندالى قوتابخانە، ھەركەسە و دەربازى ئىش و كارى خۆى بوو و بلاوھەيان كرد. مندالە وردەكان بۆ سۆلكردن دەپۆيىشتى و درىشتەكانىش ئى وا بوو دز بوو، دەچوون لە مەيدانى، ئارد، مېوژ، كشمىش و شتى خواردنەيان لە لادىيان دەدزى. ئەوانە كەوا و شاقەليان دە بەردا بوو. گىرفانى گەورەيان لىكردبوو تا جىگای زۆرى ھەبىت بۆ دزىيەكانيان. دەچوون شاقەلەكانيان بە سەر تايەكاندا دەدا و دەستيان كە لە نىو گىرفانىان دايە و كەس نايىنەت. چەند چنگىك لە تايەكە دەدات و لە گىرفانە گەورەكەى دەكات و دەروات و شوئەكە جىدلىت. ئەوانە توورەكەى بەتالىيان ھەمىشە پىبوو. دەچوون لە شوئىكى نەديو گىرفانىان بەتال دەكرد و توورەكەيان لى دەناخنى. جا ئەوجار دەچوون بۆ سەر دوكانىكى دى و بۆ دزىنىكى دى. تا توورەكەكانيان لىپاويلپ دەكرد و ئىنجا دەيانبرد دەيانفرۆشت. تىشياندا بوو ھەك مامى خۆى رۆژانە بۆ گىرفانبرى ھەدەر دەكەوت. خۆى و چەند ھاوالى كە ئىوارە دادەھات، دەگەرانەوھە بۆ توونخانە و ھەركەس لە قەدەر خۆى پارەى مام فەرەجى دەدا و دەرواتە شوئىنى خۆى بۆ ھەسانەوھە. من كە يەكەم رۆژم بوو كەمى زووتر ھاتبوومەوھە و ئاگام لە ھەموو ئەو بەزمەى بوو بۆيە، منىش لاساى ئەوانم كرددەوھە و پارەى خۆم دا بە مام فەرەج و چوومە سەر پەينەكان و پالم لىدەيەوھە. دەگەلكوو مام فەرەج پارەكانى كۆكردەوھە بۆ نان خواردن رۆيىشتەوھە مالە خۆى، جا ئىستا منىش لە بيانووھەك دەگەپىم تا خۆيەك بە مامى خۆى نىشان بەدم و قۆلجىكى بگرم. باش لە يادم نىيە لەسەر چى بيانووم پىگرت! لىمان بوو بە شەر و لىك راست بووینەوھە. گرتم و لە نىو پەينەكەم خست. جا ھەرە بە مستان لە سەر و گوئلاكى بەدە. ھىندەم لىدابوو كە تواناى نەبوو دەست بكاتەوھە. دەستم دە گەرووى نا و گوتم بلى گووم خوارد، دەنا ھەر دەتخنىكىم. ئەوئىش لەسەرەخۆ و بە قرخەقرخ گوتى گووم خوارد و منىش بەرم دا. ھەتئىوئىك نىوى «پەھىمە لال» بوو، لە دىھاتى دايك و بابى مردبوو، ھاتبوو بۆ شارى و كەس نەيدەناسى و بە قەستى خۆى لال كرددبوو تا خەلك بەزەھىيان پىيدا بىت. خەلكىش باوھەريان پىكردبوو. ئەو ھەتئىوھەش لاگىرى مامى خۆى بوو. ئەوھە ئەمن سواری مامى بووم و نەفەسم لىپرپوھە، كەچى پەھىمە لالىش سواری من بووھە و بە مستان سەر و گوئلاكى داگرتووھە. كە لە مامى تەواو بووم، لە پەھىمە لالى راست بوومەوھە و پىر بە دلم شەققىكم لە گوونى دا و لەسەر پەينەكان را بۆ خوارىم فرىدا. چما ھەزەمان نەھات؟! زمانى كرايەوھە و يەكەخۆى قىزاندى:

— ئەى بابە...

بۆ چەند چركەيەك ئاگام لىيوو كە ھەموو مندالەكان بىدەنگ بوون و يەك چاوى لە يەك دەكرد. تەنانەت مامى خۆيش كە لە ھەناسە كەوتبوو لەسەر لاتەنىشتىك بۆى درىژ ببوو و بە لاوازى سەرىكى ھەلئىنا و چاوى لە پەحيمە لالى دەكرد كە چۆن ۋەك بولبول دەخوئىت و ھاوارى باوكى دەكات. ئىنجا ھەموو مندالەكان دەورەيان دا و بە چاوى پرسیارەو لىيان دەروانى. ئەوئىش كە كەمىك زانى گونى ھىوەر ببۆو ۋەقسە ھات و گوتى:

— بەو شەقەى ئەو ھەتوئەيە كە لە گونى دام، زمانم كرايەو. بەلام درۆى دەكرد. ئەو ساختەچىيە بە ئانقەست خۆى لال كەردبوو. ھەتوئىك كە كەمچەى لەباتى مام فەرەجى لىدەدا، بە ھەلداوان چووبوو مام فەرەجى ئاگادار كەردبۆو كە ۋەرە پەحيمە لال زامانى كراوئەتەو. ئەوئىش كە ھۆكارەكەى دەپرسى، بۆى باس دەكەن كە ھەمەد شەوئى لە گونى داوہ و بۆيە زامانى كراوئەتەو. مام فەرەج پىاوئىكى دونىادىدە و عەيار بوو، دەيزانى ئەو ھەتوئە بە درۆ خۆى لال كەردوو. چەپپۆكىكى بە سەرى دادا و گوتى:

— ھەتوئە ئىمە بە شىت دەزانى؟ ئىستا بۆ خۆت لال كەردوو؟ ھا؟ لە سابلاخ مەنشووہ كە زامانى پەحيمى، ئەمن كەردوو مەتەوہ و خەلك بە گالئە بە پەحيميان دەگوت:

— بزائە ھەمەد بە كام لاقى شەقى لىداوى، برۆ ھەموو رۆژى ماچىكى لىكە. با ئەوئەندەشتان لەسەر پەحيمە لالى بۆ باس بكەم كە، گەر دەچوو بۆ سوائل كەردن ئۆينى سەير و سەمەرەى لەخۆى دەردەھىنا. لە راستىدا شانۆكارى باش بوو. جارى لەپىشدا كاتىك بە زامانى لالان قسەى دەكرد ھەر خۆش بوو چاوى لىبەكەى، پاشان ئەو دەستەى لە بنان گوئچكەى دەنا و گۆرانى بە زامانى لالان دەگوت. دەنگى دەكردە دووزەلە و خۆى دەگەل دەلەنگاند و سەرى بۆ با دەدا. جا دەنگى سەيرسەيرى لە خۆى دەردەھىنا و بە مرقەمرق و فلەقەفلەقان خۆى دەژياند. پاش ماوئەيك دەگەل مندالەكان دەچوو بۆ دزى ئارد و شتى تر. تا ئەوكاتى كە من لە سابلاخ دەژيام ھەر مابوو ئىستا نازانم ماوہ يا نا؟

جا ئەو زستانە و توونخانە جىگامە. دەگەل مامى خۆى موومان لەبەينەوہ ناچى. ئەو ھەر وا سەرقالى گىرفانبرىيە و بژىوى ژيانى خۆى ئاوا دەست دەخات. ئەوزەمان ھىشتا پەزاشا ئەسلەھەى لە كوردەوارى كۆنەكەردبۆو. رۆژانە دەگەل مامى خۆى دەچووم بۆ مەيدان. ئەوزەمان سىحر و ئۆينى سەيرسەيرىيان دەردەھىنا و خەلك بۆ تەماشايە لىيان كۆ دەبوونەوہ. ئىمەش لە ھەرشوئىكى ئەو مەيدانە زانىيامان كۆمەلە و خەلك خىر بۆتەوہ، خۆمان تىدەخزانە و دزى فىشەك و دەراغى دەمانچەمان دەكرد و دەمانبەردە لای كابرايەكى دوكاندارى چەكفرۆش كە ناوى «ھەمەپەسولە كەپۆ» بوو، پىماندەفرۆشت و قووتى خۆمان لى گىردەخست. لەوئەتە دەگەل مامى خۆى خەرىكى ئەو بەزەمى بووم ئىتر بۆ لای تەناف و دىوارى كوچە و كۆلانان نەدەچووم. تا لای جىژنى نەورۆژى

لهو توونخانەيه مامهوه.

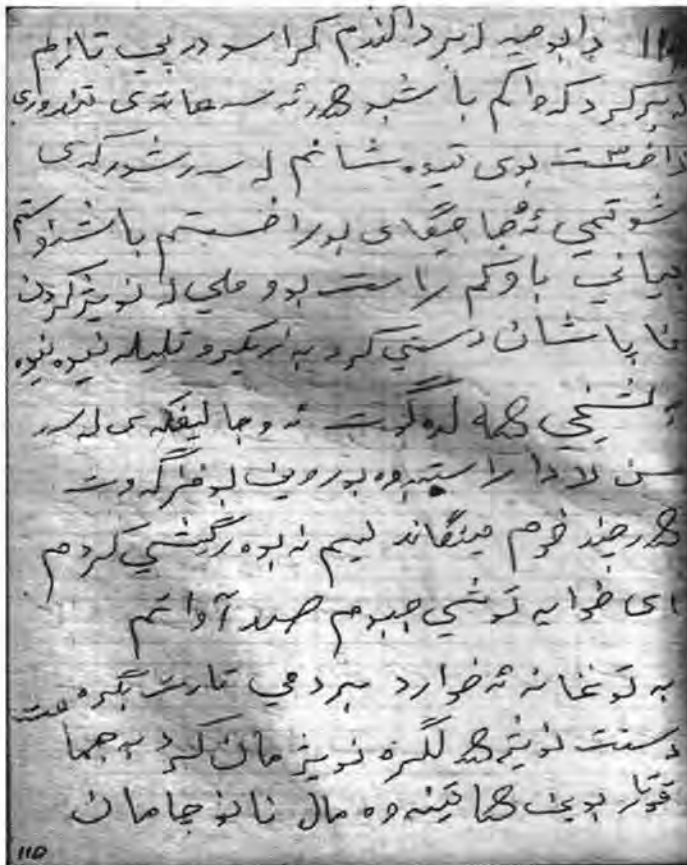
با ئەوهندهستان باسی مامی خۆی بۆ بکهه. ئەو ههتیوه کاتیک که گهوره بوو، زهمانی رهزاشای کاری پێگری و پیاوکوشتن بوو. زۆر کهسی به ناحهق کوشتبوو. عالم زۆری لیدهترسان. ناخر زۆر به نامهردانه خهڵکی دهکوشت. جوانیکی کوشت که ناوی خوارداوه له گهردنیدا دیار دهبوو، ئەوهنده لاوچاک بوو. له بن بهردیکی خۆی مات کردبوو و کورهش به بهر دمیدا هاتبوو، له دم ریگا کوشتی و تهنهنگه کهی بردبوو. زهمانی شای خهڵک و حکومهتیشی ههراسان کردبوو. کاتیک سالی ۱۹۴۱ که حکومهتی شوپهوی هاته ئیران و کوردوستان، ههموو قاچاغ و قوچاغ نازاد بوون و ئەویش گهراپهوه سابلاغ. بیستمهوه که له بهر ئەو کاره قۆرانهی دهیکردن دهیانپهوهی بیکوژن. رۆژیکی له قاوهخانهی دم چۆمی دیتم و به قسه کردن تا لای ماله خۆمان هاتین و پیمگوت که دهست لهو کارانه هه لگریت دهن، وریای خۆی نهین، تیداده چیت. یه ک-دوو رۆژی پێچوو دیتم ون بوو. چوو بوو بۆ «قهمهتری» دئی «میرزا عهبدوڵلا حاجی سألحی». له قهمهتری ههز له کچیکی دهکا. برای کچهی له دهستی دهگریت و دهلتی دهبنی بچی خوشکتم بۆ بیینی دهن دهتکوژم. کورهش له ترسی گیانی دهلتی باشه. دهچیتهوه ناو دئی خوشکه کهی بۆ دیتن و لهولاشهوه چهند کهسان فیر دهکات که بگه نه سهریان. مامی خۆی دهگه ل کچه کهی له قوژبنیکی دادهنیشن و بهردهبنه راز و گلهیی، لهو عانهیدا به چهند نهفه ران سواری ملی دهن و ههر لهوی دهیخنکینن. پیاوی کهر و بیمیشتک دهبنی بهو جوهره بیت. ناخر کیت دیوه خوشکی بهری بۆ که سیک؟

رۆژیکی تووشی رهحمان جوجیلهی بووم. که دیتمی، زۆری بهزهیی به سهه و سهکوهدا هات. جلیکی ئەوهنده رهش و چلکنم ده بهردا بوو که شوینی ساغی نه مابوو، هه مووی دپا بوو و له کهلک کهوتبوو. له دوورهوه رشک و ئەسپن و مۆرانه م لیدهباری. ده موچاوم ئەوهنده چلکن بوو ههر بۆ باس نابن. رهحمان بهزهیی پیمدا هات و منی بردهوه مالتی و جهمیکی تیر کردم. پاشان کراس و ده رپینه کی خام و کهوا و پاتۆلیکی نیمداشتی^۱ دامی و گوتی بییه ده بهری بکه. منیش ئەوهنده دژوینم که شهوانه خهوم نییه له بهر مۆرانه و رشک و ئەسپیان. «میرزا مهحموودی هه مامچی» جیرامان بوو. جار جار بهزهیی پیمدا ده هات و ئیزنی ده دام بچمه هه مامه کهی به ناوی گهرم ده موچاوم بشۆم. ئەورۆژه چومه هه مام و خۆم پاک و خاوین شوست و جلهکانم ده بهر کرد و جله کۆنه کانیشم برده توونخانه و ده کورهی توونخانه م هاویشتن و سووتان. خه لک باهمیان زۆر سه رکۆنه ده کرد. ئاگادار بووم که زۆر جار ان میرزا مهحموودی هه مامچی

^۱ مه بهست کهوا و پانتۆلیکه که پێشتر له بهر کراوه و له تازه ده رچوووه و بووه ته به کارهاتوو. نه زۆر کۆنه و نه تازه. به واتای ئەمروویی ده بییه کهوا و پانتۆلی دهستی دوو. ئەو وشهیه له فارسیشدا به هه مان مانا ههیه و ویده چیت چاوغ و ماکی ئەو وشهیه فارسی بووبیت.

باہمی لومہ کردبوو، بہ لآم بابم گوئی نہدابووہیہ. ئەو شہوہ تیمہ مندآلہکان لە توونخانہ خەریک بووین بنووین. ژووہرہ کہمان تاریک بوو هیچ کوئمان لئ دیار نہبوو. لەپەر تەماشامان کرد لە سەرہوہی پلیکانہکان سئ کہس شوپبوونہوہ و دینہ لامان. مام فەرہج کہ فتیلہیہکی پنبوو دہگہ لیان قسہی دہکرد و ناوری توونخانہش کہچەر ووناکاییہکی دہبہخشیہ لای ئەوان. ہہ تا زیاتر لە پلیکانہکان دہہاتنہ خوار، زیاتر روون دہبووہ کہ کین. تەماشام کرد بابم و «مەحموود سەقزی» و «بارامی دہلآل»-ن و ہاوری دہگہل مام فەرہج بەسەر باہمدا دہرۆن. بابم دہلئ:

— کورہ کاکہ، ئەو ہەتیوہ ژن و کورمی کوشتووہ، عالمہ لەیہخەم ناییتہوہ دہنا، ہہ تاہہ تاییہ بہ لەحنہتم دہکرد.

ئیدی قەت نہپرسی کہ بو ئەو رووداوہ رووی دا؟ کہ بو کار گہییہ ئەو ئاستہ کہ ئەو کورہم ژنہکەم بکوژی؟ باشہ ئەو ژنہ دہبن چی کردبن کہ ئەو کورہ مندآلہ کوشتویہتی؟ گەر تەنیا جارێک ئەو پرسیارانہی لە خوئی کردبا زۆر شت روون دہبووہ، بہ لآم قەت نہیکرد. ہەرچەند بہ تەما نہبووم بیکوژم تەنیا ویستم لئیدەم تا خویم رزگار بکەم و دہ تەندوووم نہہاوئیت و نہمکوژئیت. لەو قسانہدا بوو کہ مام فەرہج ہەرای لئیکردم. منیش بہپہلہ

لەسەر پەینہکان ہاتمہ خوار و وەپیشخۆیان دام بو مآلہوہ. پوووم کہ منی دیت، بہربوو گریانئ و پەرحمانی براشم وپرای ئەو دہگریا. زووہکی ئەو لیباسہی پەرحمان جوجیلہ دابوویمئ، لەبەری داکەندم و کراس و دہرپئی تازہم دہبەر کرد. گورجیکی جلہکانی برد لە تەندوووری وەشاند و لەسەر شوکرہی پاک و خاوین شوشتمی و ئەوجا جیکای بو راخستم و باش نووستم.

به یانی زوو بایم له خهو راست بۆوه و ملی له نوێژکردن و موناجاتی نا. پاشانی دهستی کرد به زکر و تهلیلە. نێوه نێوه وهک عاشقه و ماشقهی به شیخی هه لده گوت. ئه وجا لیفه ی له سهر من لادا و هه لستاندم تا برۆین بۆ مزگه وتی. هه رچی خۆم مینگاند لیم نه بۆوه. ئه وجا راکیشی کردم. ئه ی خودایه، ته ماشا ئه من تووشی چ بووم؟ سه ت ئاواتم به توونخانه ی ده خواست. هه رچۆنیک بێ بردمی بۆ مزگه وت. ده گه ل خۆی بردمی تا تاره ت بگرم و ده ستنوێژ هه لگرم. په ی تابه ی تاش لیم ده پروانی بزانی ده ستنوێژ هه لده گرم یا به فشه وا ده که م. به هه رحال ئه و رۆژه نوێژمان به جه ماعه ت کرد و قوتار بووم و هاتینه وه مالن. نان و چای به یانیمان خوارد جا گوتی:

— راست به وه به ره و دوکان.

وه پیش خۆی دام بۆ دوکانی. ده گه ل «مه محمودی عه زیمی» له دوکانی عه لافی، شه ریک بوو. دوکانه که ی دانا و چوو له دوکانی «عه لی ره شه ی» تاییک کشمیش و تاییک له بله بی کړی. نازانم قه رتاله و یالته بق و ته رازوو و به ردی له کوئی هینا؟! ئه وه نده ی ده زانم هه مووی بۆ پیکه وه نام و له بهر ده مم هه لیچنین و پیشانی دام و گوتی بفرۆشه. به رانه بر به دوکانه که ی خۆی و له نێوه راستی مهیدانی ئاردی، جیگایه کی بۆ کردمه وه و که پریکی بۆ دروست کردم و ده ستم کرد به فرۆشتنی کشمیش و له بله بی. تا تاو و بان گه رم بوو، ئه و هاوالانه ی توونخانه م لێ کۆده بوونه وه و بایشم به گوره گور بۆیان ده هات و بلآوه ی پیده کردن. پاشان ده که وته گیانی من و ده یکرده پرته و بۆله که:

— تۆ که ی چاک ده بی؟ بۆ ره فیتی چاک ناگری؟ له مه و دوواوه مه هیله ئه وانه بیته ئیره و ... منیش هه ر ده مگووت باشه، ئیر نه مده گوت که تۆ منت هیناوه ته سه ر دنیا و له به دبه ختیانت هاویشتووم و له بن ده ستی زردایکت نام و پشتت لیکردمه وه، بۆیه داوم له داوی توونخانه و دزیتی و ئه و هاوالانه که وتوو. هه رچه ند هاواله کانم بۆ من، له دایک و باب چاکر بوون و پشت و په نای رۆژی ته نگانه م بوون. درۆ ناکه م گه ر بلیم له بایم خۆشترم ده ویستن. له رووی ناچاری، که کوره کان لیم دوور و نیزیک ده بوونه وه، به ئیشه ره تیمده گه یاندن و ئه وانیش سووکیکی ده گه رانه وه. به و جۆره ژیا نیکی تازم ده ست پیکرده وه، کاسییکه م باش بوو، دوکانه که م فراوان کردبۆوه. له گوێز را بگه ر تا سنجوو و میوه ی وشک و بادام و هه رچی گه ییامی دامده نا بۆ فرۆشتن. سه رم گه رمی کاسی کردبوو. بایم چی گوتبا، گویم ده دایه و به قسه م ده کرد. خودا هه لئاگری به رده وام به سیله ی چاوی له منی ده پروانی و چاوه دزیری ده کردم. کاتی بانگی نیوه رۆ و ئیواران که ده هات، ئه مری پیده کردم تا بچم بۆ نوێژی. ئه و دوکانی خۆی داده خست و ده هاته سه ر که لوپه له کانی من. منیش ده چووم که میک ده خولامه وه و له سه ر چه وزی مزگه وتیش ئاویکم به ده موچاوم داده کرد و هه لته ک هه لته ک ده گه رامه وه سه ر که لوپه له که م. جا له هه مووی خۆشتر ئه وه بوو که ده هاتمه وه، به گومانه وه خپسه یه کی لیده کردم و لیده پرسیم:

— نوڙت كرد؟

— به ت.

— دهی په بی خودا لیت قه بول بکات و له گوناحانت پاک کاته وه.

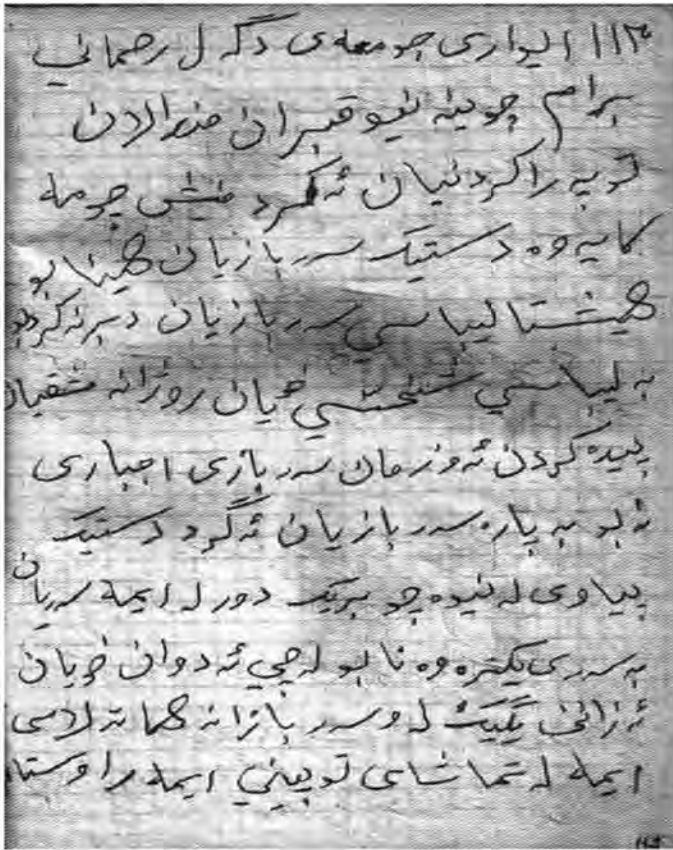
ده خوځدا ده کولام و دهمگوت نه گهر ده زانې نه چووم بو نوڙی! شهرت بن که ولم ده کات!
پاش نه وه یکه من ده هاتمه وه، ئینجا نه وه ده چووه دوکانه که ی خوۍ. بهو چه شنه سهرم له نیش
و کار نا و بو ماوهی س-چوار مانگان هیچ بولای کاری خهراپ نه چووم. نیستا له مالی باوکی
خووم. پووری خو، نازی دایکانه م ده کیشیت. تیرم و جیم گهرم و نهرمه.

وڼه ی پوټیک له مندالانی سا بلانغ له سالی ۱۹۱۴ زایینی که له لایه ن کونسوولی روه سییه ی تیزاری ټیټیکساندر نیفانو فیچ
نیاس هوه گیراوه

عاقل کردنی سهربازی په زاشا

نه و سه ردهم ده ستیک سهربازيان تازه هيتابوو بو شاري که هيتشا جلي سهربازيان له بهر نه کردبوون. ههر وا به لیباسی شه خسی خویان مه شقیان پیده کردن و ههر بهو لیباسانه شه وه له ناو شاردا ده خولانه وه. نه و زه مان سهربازی ئیجباری نه بوو، به پاره سهربازیان ده کرد. جا له وهرزی هاویندا پروژانی جومعه دوکان و بازار داده خران و منیش بیکار ده بووم. ئیواره به کی جومعه ی دهستی په حماني برام گرت و چووین بو قهبران. دیتم مندال «توپهراکردن» ده کهن و منیش ده که لیان چوومه کایه وه. ده ستیک پیاوی له تیوچووش بریک دوور له تیمه سهربان به سهر به که وه

نابوو قسه یان ده کرد. له چی ده دوان؟ خویان ده زانن.

که ستیک له و سهربازانه هاته لای تیمه و بو ته ماشای توپینن پراوه ستا. تیمه میرمندال بووین و تازه سمیلمان گووگره ببوو، نه و سهربازش جحیل بوو، لانیکه م هه شت-نو-ده سالتیک له تیمه که وره تر بوو. «برایم خانی...» له و توپینه دا بوو و ده گه ل تیمه ده یکرد. نه و مندالتیکی لوس و جوان بوو. ههر ده چوو دهستی له پرومته تی دها و پیلی ده کیشا. هه تیویش خوی راده پساند و ده کپوزاوه و بو شوپنیتکی دی ده پرویی.

کابراش وای ناور گرتوو که قه تيسانده بووی و وه دووی ده که وت. کابرا به رینگی کوره ی بهرنه دا تا ده گریانی خست. جیا له و هه موو پیاوه ی که له و ده وروبه رهی بوون و جیا له و هه موو منداله ی، چوومه پیشتی و لپی وه جواب هاتم. کابرا شه قینکی داهیتامی، به لام خوم لادا نه یگرتم. پرو بوومه به ردیک پر به چنگم و پر به هیزی خوم له که لله ی سهریم دا و بورایه وه و که وت.

ئەو پىياوانەى كە لەوئى دانىشتبوون ھەموو ھەك با رايانكرد. ھەر نەھاتنە پيش بزائن چ قەوماو! تەنانەت مندالەكانىش بلاوھيان كرد. منىش پىلى رەھمانىم گرت و جا ۋەرە را كە. لە كاتى راكردندا چەند جارېك ئاورم داھوھە تا بزائم كابرا جوولە دەكات! بەلام جوولەى چى، كەلاكى كەوتبوو و جووت لاقى لى دريژ كردبوو. دوور و نيزىكى مالى بووينەوھ و رەھمانم تىگەياند كە لاي بابم باسى ھىچ نەكات و ئەوم لە مالى دانا. منىش لە ترسان نەمدەزاني روو لە كوئى كەم. دەمزاني كە حكومت لەو كابرابه دەپرستەوھ و چ بمتنى و چ بمرى من جەزەبە و نازار دەدەن. ئەوئىش بەجىي خوئى، لە ترسى بابم نەمدەزاني چ بگەم؟ ئاخەر ئەو پىي خوئى نەبوو گرفتەم بو ساز بىتەوھە ديسان، بەردەوام ئاموژگارى دەكردم تا خوئم لە شەپرى خەلكى ھەنەقوتىنم، منىش بەخوئم نەبوو، نەمدەتواني ئەو شوورەيە قەبوئل بگەم، نەمدەتواني بە ھاناي لىقەوماويك نەچم، نەمدەتواني سەرى خوئم شوئر كەم، نەمدەتواني بىنم كە عەجەمىك بىت و دەست بەرئتە نامووس و شەپەفى كوردېك. سەرداخستن بە من نەدەكرا. ئامادەبووم مەرگىش بى، بە دل و بە گيان بىكرمەوھ، بەلام ئەو سەرشوورپىە قەبوئل نەكەم.

لە ترسى بابم نەمدەتواني بچمەوھ مالى و نەشمەزاني ديسان روو لە كوئى كەم. سەرم ھەلگرت و چووم بو ئىو باغان. لەو باغ بو ئەو باغ، لەو مېشە بو ئەو مېشە. مەلاس ببووم و لە ھىچ كوئى ئوقرەم نەبوو، تا چوومە مېشەى «باغى ھەسەن خانى». ئەوھ نوئىزى شىوانە و ولات بەرەو تاريكبوون دەروات. برسئىي تاوى بو ھىناوم و لەبرسان ھەلدەلەرزىم و خەوم لىناكەوئى. عىلاجم نەبوو، ھەرچونئىك بى لەو باغە شەوم روژ كرددەوھ. بە خوئم گوت با بچمە قەراغ باغەكانى شار بەشكوو دەنگ و باسئىك بزائم يان پىخوورئىك وەدەست خەم. ھاتم گەيمە «باغى حاجى داودى»^۱. «سولتان»ى باغەوان بارى بازاري دەبرد بو شار، كە منى دىت گوتى:

— ھەتوھ ئەوھ لەچى دەگەرئى؟ ھا؟ ئاخرى بە خوئتەوھ سەرى بايىشت بە فەتەرات دەدەى. دؤينى ئىواري چەند نەفەر سەرباز ھاتوونەتە مالتان و بە لىدان و کوتان بابتان وەپىشخوئان داوھ بو توپخانەى. ھىندەيان لىداوھ شل و شەل و شەوئىقايان كرددوھ. برو خوئ ون كە، بگىرىي كەولت دەكەن.

— كاك سولتان لەوھ گەرئى جارئ، فرىام كەوھ زورم برسئىە.

— برو لە «ھاجەر»ى نان و خواردن وەرگرە.

^۱ ئەو باغە ملكى بنەمالەى حاجى مستەفا داودى (حەجوگ) بوو. لەسەر رىگاي مەھاباد ورمى ھەلكەوتوھ. لاىەكى ئەو باغە، بە (كانونى كارآموزى) نووساوھ و لاىەكىشى بە باغى "گولان" ھوھ نووساوھ. باغى گولان، باغئىك بوو كە بە دەستى مىرزا فەتاحى قازى ساز كرابوو كە لە رووى جوانى و رىساي و زاكوونى ئەندازىايىھوھ لە زمەنى خوئدا بئوئىنە بووھ. بروانە كئىبى: تاريخ مەھاباد - نووسئىنى: سىد محمد صمدى - چاپ رھرو - ل ۱۳۵

كەسى ژمارە ۱ عەزىز زەندى (عەزىز ئالمانى)يە و كەسى ژمارە ۲ مىرزا محەممەدى تابانى يە دەگەل پۆلىك لە مافپاريزانى مەرغەبى و تەورزى. كاك محەممەد مافناس بوو، بەلام مافناسىبوونى كاك عەزىز زەندى قسەى لەسەرە و ھەندىك پىيان وايە مافناس بوو و ھەندىكى بەپىچەوانە بىر دەكنەوہ. سپاس لە كاك مەسعود تابانى كە ئەو وىتەبەى بۆ ناردم.

ھەراى لە ژنەكەى كرد و پىيگوت نانم بداتى. ژنەكەشى دوو-سى نان و كەمىك پەنبرى بۆ پىچامەوہ و گوتى پرۆ گير مەبە. نانەكەم وەرگرت و بە باغ و مېشاندا تا باغەكانى «خانەگى»^۱ بەند نەبووم. ئەو شەوہش دە نىو مېشەى خانەگىدا پرۆژم كردهوہ. تا سى رۆژان بەو حالە رامبوارد. سەرى چوار رۆژەى گوتم با بچمەوہ لای شار، خو لىرە لە ھىچ ئاگادار نابم، خو وەختە دلم بتوقى بۆ دەنگ و باسان. با بزنام چ قەوماوہ؟

ھاتم، چوومە لای يەرغووى.^۲ لە كەلاوہكانى لای «مالە گولان» برىك نووستم. پاشان بىرم كردهوہ كە بچمەوہ بۆ لای مالى تا بزنام چ باسە؟ بە «تەكەبەى بابە خەلىفەى»دا ھاتمە ئاستى مالە

^۱ گوندىكە لە ۵ كىلۆمىترى باكورى مەھاباد ھەلكەوتووہ. دەتوانىن بلىين كە ئەمرۆ بووہتە بەشېك لەو شارە.
^۲ «يەرغوو» چۆمىكى وەرزيە كە لە كىوہكانى باشوور و پرۆژھەلاتى سابلآغ سەرچاوہ دەگرىت. زۆربەى رۆژەكانى سال وېشكە. لە تەرەسالاندا ئاو يا سىلاوى تىدەكەرى و تىكەل بە چۆمى سابلآغ دەبىتەوہ و لە ئاكامدا تىكەل بە دەرياچەى ورمى دەبى. بۆ زانبارى زياتر لەمەر مېژوو و ناوى ئەو چۆمە، بروانە كىتېى: شارى ويران- نووسىنى عەلى حەسەنىانى (ھاوار) - چاپى دووھەم - بلاوكراوہى مانگ - ل: ۱۶

«په‌حمانی سه‌کری» له قه‌راخ شار. هه‌ر له کووچه‌ی وه‌رسوو‌پامه‌وه، به‌رانبه‌رم «محمود خانی مه‌لولود خوگتی» به‌ خوئی و دوو له‌و سه‌ربازانه که لیباسی سه‌ربازیان هیشتا له‌به‌ر نه‌کردبوو، منیان دی، محمود خان هاواری کرد:

— نه‌وه‌تا؟ بیگرن.

هه‌لاتم تا خویم قوتار که‌م، سوکیکی خویم له‌ ماله «مه‌لا هاره‌ی» هاویشت. به‌داخه‌وه هاتن له‌وئی گرتیانم. هه‌ر له‌وئی را به‌ لیدان و تیه‌له‌دان بردیانم بو‌ توپخانه‌ی له «کاروانسه‌رای سیمونی». نه‌وه‌ عاله‌میکی زوریش به‌دواماندا دین بو‌ ته‌ماشای. که‌س نه‌بوو له‌ چنگیان رزگارم بکات. که‌ گه‌یمه‌ نه‌وئی به‌ ته‌واوی له‌ که‌لکیان خستبووم. له‌ دالانی کاروانسه‌رایه‌ برستم ل‌برا و هیزم نه‌ما که‌ به‌ پیوه‌ خو‌پراگرم، که‌وتم و هوشم له‌ خویم نه‌ما. نازانم چه‌نده‌ بیته‌وش بووم به‌لام که‌ وه‌هوش هاتمه‌وه، ده‌بینم که‌سیک ده‌ستی به‌سه‌رمه‌وه‌یه و به‌ شه‌ربه‌ ناوم به‌ گه‌روودا ده‌کات و دم و چاوم بو‌ ته‌ر ده‌کات و ده‌یسرپته‌وه. هه‌ندیک زیاتر تاقه‌تم دا به‌خویم تا وه‌رسوو‌پیم و بزائم نه‌و که‌سه‌ کتیه؟ دیتم «میرزا محه‌مه‌دی تابانی»‌یه که‌ به‌چاوی به‌فرمیسه‌که‌وه‌ بویم ده‌گری. تو مه‌لن نه‌ویش گیراوه و منیان له‌ ژووره‌که‌ی نه‌و کردوو. گویا ژبتیکی هه‌رمه‌نی خواستوو و هیناویتی و می‌رده‌که‌ی نه‌و ژنه‌ی کوشتوو، ئیستا به‌و تاوانه‌ گرتوو‌یانه. مالی‌ ناوه‌دان بیت نه‌یه‌شتبوو خوینم زور له‌به‌ر پروات و ناگای لیم بیوو تا وه‌هوشی هینامه‌وه.

ژووره‌که‌ نه‌ختیک تاریک بوو. له‌پر ده‌نگی ناله‌ و پوروی که‌سیکی دیم هاته‌ گوی. که‌ ناویم دایه‌وه، ده‌بینم نه‌وه‌ بامه‌ به‌کزی و لاوازیی له‌سه‌ر زگ دریز بووه. هینده‌یان لیدابوو که‌ هیزی نه‌بوو له‌سه‌ر قوون دانیشیت. سه‌ر و گوتلاکیان هه‌موو بریندار کردوو و خویتی به‌ند نابیت. هه‌ردووک چاوی هه‌لماسیوه و شین و ره‌ش بوته‌وه. ره‌نگ و پروخساری به‌ته‌واوی گو‌پراوه و شپزه‌یان کردوو. ته‌نیا که‌میک زمانی کار ده‌کات، نه‌ویش هه‌ر به‌شی نه‌وه‌ ده‌کات جنیوم پیندات و تووک و دو‌عام لیکات. ددان له‌ چیره‌وه‌ ده‌با و ته‌کان به‌ خوئی ده‌دات که‌ ئانبازم بیت و لیم بدات، به‌لام ناتوانن له‌ جیتی خوئی راست بیته‌وه. له‌ دووره‌وه‌ جنیوان ده‌دات و تفم پیداده‌کات و هه‌رچی له‌به‌ر ده‌ستی بیت تیمه‌له‌ده‌کات. بو‌یه‌ک چرکه‌ش پراوه‌ستانی نییه‌.

— ره‌بی‌ی خودا له‌ منت بستینی. ره‌بی‌ی له‌سه‌ر مه‌بیت دانیشم. پوله‌ ده‌ست له‌ گووی خوئی نیی باشه؟ خودایه‌ من چیم کردوو که‌ نه‌و سه‌گه‌ت دا به‌ من؟ ره‌بی‌ی هه‌لاهه‌لا بی. له‌ خودای ده‌که‌م ته‌له‌ب و ته‌مه‌نایه‌ خوئی له‌ خوئی نه‌بینی و ...
خوش‌خوش میرزا محه‌مه‌دی تابانی لیتی وه‌ده‌نگ ده‌هات و پینده‌گوت:

— خودا نه‌کات. سوئی چون دلت دئی به‌ کوری خوئی ناوا بلتی؟ قسه‌ی وا مه‌که. تو ده‌بی شانازی پیکه‌ی که‌ به‌و ته‌مه‌نه‌ که‌مه‌یه‌وه‌ له‌سه‌ر هاو‌رپیه‌که‌ی وه‌جواب هاتوو و نه‌و کیشه‌ گه‌وره‌یه‌ی بو‌خوئی ساز کردوو. کئی نه‌و پیاوه‌تیه‌ی پین ده‌کری؟
به‌و قسانه‌ی میرزا محه‌مه‌دی ب‌ریک نارام بیوو. له‌وه‌ی دلنیام که‌ میرزا محه‌مه‌دی تابانی له‌وئی

نه با و بام توانيبي قوون بجووليتيت، گهر عهجه مان نه يانكوشتبا، بام هر ده يكوشتم. نه وه به خته وه ريبه كي گه وه بوو كه ميرزا محهمه ده گه لمان له و ژوره دا بوو.

بام خوشكيكي هه بوو كه ناني مالاني ده كرد. سره ههنگ «يوسف خان» ده ماله «مسته فاي حاجي قادري» دايه. نه و پوره م ناني ماله مسته فاي حاجي قادريش ده كات. ده چيت له بهر ژنه كه ي زور ده پارته وه و نه و يش به ميرده كه ي ده لپت و نه و يش به سره ههنگ ده لپت. پاشي سي شه و و پوژان بام به دردا. چهنه نه فهر له عه لافه كان فاي تووني بو دينن و ده بيه نه وه مالت. يه ك- دوو پوژان له مالت بو ده كه وي تا كه ميك دپته وه سر خو، باي نه وه نده ي بتوان له سر پښ پروات. ئينجا بو نه وه ي قامك له سر هه ست و شعوري خه لكه كه دابني، هر به سر و سه كوتي بريندار و هه لپچراو، ده چيته بازاږي. يه كه م كاري نه وه ده بيت كه كاخه زيك به ميرزايه كي باش ده نووسي و تيدا حاشا له من ده كات و ده لپت نه وه كوري من نييه، له دايك و بايكي ديكه به، نووسيويي كه:

— «نه وه كوري «حه مه گاوان» ناويكي بووه كه هه تيو كه وتووه، من زگم پيني سووتاوه و ده پتي خودايدا به خيوم كرووه. تا تستا گه ورم كرووه و نانم داوه. له مه وه بولاوه به ره لاي ده كه م و هر تاوانيك كه بيكات به عوده ي من نييه».

جا نه و جار چوو بوو موري «قازي عه لي»، موري «قازي موعيني»¹، موري «مه لاره حمانه گه و ره» و هه روه ها به هه موو مزگه وته كاندا سوو رابوو و له مه لا را گرتوويه تي تا فه قن و قوتابي، پتي مور و ئيمزا كروبوون، ته نانه ت بازاږي و توجار و كه سه به شي له بير نه چوو بوو. كاتي خو ي كه بام مرد، ده پال كه لوپه له كانيدا نه و نامه يه م دوزيبه وه. كاخه زه كه ي گه زيك دريژ ده بوو و لانيكه م ۱۵۰ مور و ئيمزاي ليدابوو. له مه وه بولاوه كه كيشه بو من دروست ده بوو و كه له لايه ن ده و له ته وه دووم ده كه وتن و ده چوون يه خه ي باهميان ده گرت، باش بوو هه موو جاري نه و كاخه زه له فرياي بام ده كه وت و پتي قوتار ده بوو.

بام له و زيندانه قوتاري بوو به لام من نه وه هر له و ژوره دام. باش بوو ميرزا محهمه دي تاباني م لا مابوو دنا، نه و پوژانه زور به چه تووني تپهر ده بوون. بو منيكي مي مندال له دوخيكي ناوا كه وتن، زور زه حمه ت و دژاره. هه موو پوژي يا وه ريك به دوو-سي سه ربازان ئيم وه ژور ده كه وتن. چيت خواردوه و ترش و چه وه ندر. ئانبازم ده بوون و لبيان ده دام و به جنيوان كو ليكيان بپريزي پنده كرم. ده يانگوت: حالي ت ده كه ين كه ده ست له سر سه ربازي حكومه تي شاهه نشاهي هه لپتپوه ياني چي. وات لپده كه ين كه بلتي غه له تم كرد، جه هه ننه مت دينينه بهر چاوه كانت. ته نانه ت جاريكيان نه وه نده يان ليدابوو كه له زمانيان خستبووم، ميرزا محهمه د گوتي:

¹ قازي مونعيم دروسته.

— رۆلّه گیان تۆ مندالی، کهس گلهبیت لیتناکات، هیچت لی کهم نابیتهوه، بلنی مېوورن و مېه خشن بهشکوو بهزهیهکیان پیتدا بیتهوه و رهزایهتت بدهنتی و بهرت دهن.

— نه ختیر میرزا محهمهد، بشمکوژن له زار و زمانم نایهته دهر. جا چۆن عهجهمیک له ولاتی خۆی را بیته تیره و تهماح له نامووسمان بکات و منیش هیچ نه لیم؟ هیچ که په زیوان نیم، بگره گهر بهریشم دهن و بهیانی شتیکی ناوایان لیبینمهوه، نهوجار به کوشتنیشیان لیخوش نابم. لینگه پری با تا ماندوو دهبن لیمدهن، به لأم نالیم مېوورن و غه له تم (غلط) کرد. من بهو شتانه خاروام. که هاتوومه ته سهر نهو دونیایه تیمهه لدراره، برسی کراوم، به جنیوان پروخاندوویمانم، تا سهرمه رگتی بردوویمانم، به لأم سهرم بو کهس دانه نواندوووه و دهستم بو کهس دریز نه کردوووه.

سهرتان نه هیتشیم، پاشی چوار شهو و پروژان منیش به دردرام. پوورم باشم له فریا هات و سهرهنگ یوسف خان ئه مری کرد و به ریاندام. ته منم بو کوشتن نه ده شیا. گالتهی پیناکری، رهزاشا گوونی گوونداری دهر دینی و منیش خوینی سهر بازی نهوم رشتوووه. نهو کابرایه ی من لیم دابوو، ئیستا به که تانی سپی سهر و سه کوتیان بو هه لپیچاوه و ته قه لی له سهر خۆی نه ماوه و هه تهران و په تهران ده لی. سهر بازه کان پیمان شهرم بوو که مندالیتی بگرن و پاشان له شار بو یان بلاو بگریتهوه که سوپای شاهه نشاهی مندالیتیک ده توانی لیمان بدات یا سهر بازی شاهه نشاهی به مندالان دهر و پری نهک به گهوران. زور پیمان خۆش بوو خه لک حیسایان بو بکات. جا چ به ترس یا هه ره شه یا به جه زره به دانی خه لکه که یا به سه گیتی. پیموایی به دردرانی منیش هه م تکای پوورم بوو هه م سه گیتی سهرهنگ یوسف خان که گهره ی سوپای شاهه نشاهی بوو له سابلأغ.

لای ئیواره بوو که له توپخانه یان وه دهر نام. سهر و گوئلآکم خویناوی و چلکن، لا چاوه کانم رهش و شین هه لگه راون، توانام نییه هه نگاهه کانم به باشی هه لیمه وه و به شه له شه ل دهر پوم، هاوکات له خه می نه وه دا بووم که له کوئی بخه وم؟! چۆن زگم تیر که م؟! ده مزانی تازه دهبی ده ست له بابم بشوم هوه و رامناگریته وه. به ناومیدی به ره و مه میدان هاتم. له مه میدان هه شیمه تیکی زوری لیبوو. منیش نه مدزانی که نه وانه بو ته ماشای من له وئی راوه ستاون. پیمان سهریر بوو که مندالیتیک ۱۲-۱۳ سالانه له سهر بازی ره زاشای بدات! تا زیاتر لیمان نیزیک ده بوومه وه، زیاتر سهرم سوور ده ما. ته واوی نهو که سانه ی که تا دۆینت پروویان نه ده دامی و ناماده نه بوون قومیکم ناو به زاریدا کهن، هه موو پروویان له منه وه و هه رکه سه و به جوړیک به شان و بالم هه لده لین.

— یهک ده یگوت: ئای بابم به قوربانت بی.

— نهوی تر: وهی ده ستیان شکن، ته ماشا چۆنیان لیداره.

— یهکی تر: ژانت هه یه؟

— نه وه یتریان: دا بو مان بگریته وه، چیمان لیکردی؟

وینەیک له قه‌برستانه‌ کۆنه‌که‌ی سابلاخ که کاپیتان همه‌د به‌رده‌وام باسی ده‌کات و شه‌وانه له‌وی شه‌وتوو.

— هتد

ئه‌وانه‌ی که مندالی هاوته‌مه‌نی خۆم بوون و ده‌مناسین، له باوه‌شیان ده‌کردم و ماچیان ده‌کردم. ده‌چوو مه‌هر شوینیک ئه‌و خه‌لکه به‌دوامه‌وه بوون و وه‌ک قاره‌مانیک باسیان ده‌کردم و بیانیه‌لده‌گوتم. له فکری ئه‌وه‌دا بووم که برۆمه ناو قه‌بران و ئه‌وشۆ له‌وی بنووم. ریتی قه‌برانم گرت و ئه‌و خه‌لکه‌شم به‌ دواوه بوو، دیتم له مه‌یدانی همه‌ خرچه‌م. له‌ناکا و کورپکی عه‌زه‌ب هاته‌ پێشم و زۆر به‌ ریزه‌وه‌ گوتی:

— بابم بانگت ده‌کات.

— بابت کیه؟

— وه‌ستا «سه‌عیدی ده‌لاک».

— له کویته؟

— له ماییه، وه‌ره با برۆین، چاوه‌روانته.

کۆمه‌لێک مندالی زۆر له ده‌وره‌م بوون و به‌ریان نه‌ده‌دام، له منداله‌کان تووره‌ بوو و ده‌وریان چۆل کردم.

مه‌نا ئه‌و پرۆزه‌ی که له قه‌بران له‌و سه‌ربازه‌م دا، وه‌ستا سه‌عید ده‌گه‌ل ئه‌و ده‌سته‌ پیاوه‌ له‌نیوچوووه‌کاندا بووه. هم‌ ناگای له‌و سه‌ربازه‌ بوو که چۆن ته‌ماحی له «برایم خانی...» کردبوو و له‌یه‌خه‌ی نه‌ده‌بووه‌ و هه‌میش ناگای له‌ من ببو که چۆن سه‌ربازه‌که‌م عاقل کرد و که‌لاکیم خست و به‌ سه‌ر و گوێلاک هه‌لپێچراوی بۆ حکومه‌تی شاهه‌نشاهیم نارده‌وه. له‌ولاشه‌وه‌ ناگای له‌و باسه‌ی

بام ببوو که قهباله‌ی نووسیوه و تیبدا حاشای له من کردووه و بی مال و حالم، بویه له دووی ناردووم.

چوومه مالی وهستا سه‌عید، دیتم وهستا دانیشتووه و دوو کچی چووکه‌ی به دهوره‌وه بوو. سلاوم کرد. زور به گهرمی به‌خیرهاتنی کردم و فهرمووی کردم تا دانیشم. ژنیکی جحیلش ده‌هات و ده‌چوو. نه‌ویش به پرویه‌کی خوشه‌وه به‌خیری هینام و چای بو هه‌موومان دانا. من له‌پیشدا وای بو چووم که نه‌و ژنه یا بووکی وهستایه یا کچی وهستا، که‌چی پاشان زانیم که نه‌وه ژنتی! تو مه‌لن دایکی نه‌و مندالانه‌ی وهستا مردووه و وهستاش تازه نه‌و ژنه جحیله‌ی هیناوه. نه‌و ژنه‌ش به ده‌وری نه‌و مندالانه‌دا وه‌ک گولی ده‌هات و ده‌چوو، وه‌ک له کۆشی خۆی به‌ربوویتنه‌وه، وابوو.

شه‌و نان داندرا، پلاو و ساواریان لیتابوو، به زوری ده‌رخواری نه‌و مندالانه‌ی ده‌دا. به ده‌سره‌ی، لیتو و دمی منداله‌کانی ده‌سپروه. مندال تیر بوون و نایانه‌هوی نان بخون، که‌چی پله‌گۆشتی بو راده‌داشتن. پاش نان خواردن بریک هه‌سانه‌وه و نه‌وجار چای بو تیکردن، ساردی ده‌کرده‌وه و به‌دمتیوه‌ی ده‌کردن. چوو له ژوووریکی دیکه جیگای بو راخست و هه‌ریه‌که‌ی له جتی خۆی دریز کردن. له دایکی خۆیان جوانتر به ده‌وریاندا ده‌هات و ده‌چوو. که نه‌و دیمه‌نهم دیت هینده‌ی دی زگم به‌خۆم سووتا که چۆن نه‌و زردایکه‌ی من هه‌موو ژیاغی فه‌وتاند. نایشاره‌وه که تیره‌ییم ده‌برد به‌و مندالانه و خۆزگم ده‌خواست منیش دایکیکی ئاوام هه‌با که نازی کیشابام. به‌داخه‌وه که چاوم هه‌لیناوه ده‌گه‌ل ناخۆشی، برسیتی، بیجیتی، جنیو، تیه‌ل‌دان و نازنه‌دیتن له دایک و باب، بووین به‌هاورپی و تا تیشتاش که نه‌و به‌سه‌ره‌اتانه‌م ده‌نووسم، به‌روکیان گرتووم و له‌کۆلم نابنه‌وه.

شه‌و پاشی نانخواردن، ته‌مام بوو هه‌ستم برۆم، که‌چی وهستا وه‌دنگ هات که مه‌رو و لیره به. به‌کوره‌که‌ی گوت بیبه نه‌و دیوی پیشان بده با بنوی. کراس و که‌وایه‌کم ده‌به‌ر دابوو که خوین و چلک و چه‌په‌لی پیوه بوو، دامکه‌ند و ژنه‌که‌ی بردی بیشوات. کراسیکی دریزیان دامی، ده‌به‌رم کرد و بوی نووستم. به‌یانی داهات و بیده‌نگی شه‌و شکا. وهستا سه‌عید له نویژ هاتوته‌وه و به‌ته‌مایه نان و چای به‌یانی بخوات. منیش نه‌وه هه‌ر له جیگا و له خه‌و دام. کوره‌که‌ی هات و خه‌به‌ری کرده‌وه. ته‌ماشام کرد جله‌کانم به‌پاک و خاوینی له ته‌نیشتم داندراوه. زور سه‌رسام مام! نه‌و جلانه به‌کوندا شوران؟! به‌کوندا ویشک بوونه‌وه؟! نازانم! نه‌وه‌نده‌ی ده‌زانم که زور خۆیان به‌منه‌وه ماندوو کردبوو که هیه‌چکات فه‌رامۆشی ناکه‌م. کورده‌واری ده‌لی:

— ژنیش هه‌یه و ژنۆکه‌ش هه‌یه.

نه‌وه‌ش ژنه و زردایکی منیش ژن بوو. هیوادارم ده‌قه‌بریشدا نه‌حه‌سیتته‌وه.

جله‌کانم له‌به‌ر کرده‌وه و چووم بو نان خواردن. پاشان وهستا راست بووه و وه‌پیش خۆی دام و چووینه دوکانه‌که‌ی. له‌وی که‌میکی که‌لوپه‌له‌که‌ی کۆ کرده‌وه و هه‌ندیک کاری رۆژانه‌ی خۆی کرد و پییگوتم که لیره بم و نه‌بزووم تا دیتته‌وه. ته‌نانه‌ت هۆشداری دامی که له دووکان نه‌چمه

دهرئى. ئەو رۆيىشت، تۆزىكى پىچوو و ھاتەو، گوتى:

– وەدوام كەو.

لە رىيە دەستى كرد بە قسان:

– لاي «شۆخەي چايچى» بە شاگردى داممەزراندووى. شۆخە زاواي خۆمە و كچى من ژىتىي. لەوئى سەرى خۆت بەردەو و كارى خۆت بىكە با موحتاجى ئەم و ئەو نەبى. نەكەي بىزۆز بى و بلەووزى بىكەي. شەوانەش وەرەو مالى و وپراي مندالەكانم ئەتۆش فەرقت نىيە. كە چووينا لاي شۆخە، بە پروويەكى خۆشەو قەسەي دەگەل دەكردم و كاروبارى چايخانەكەي فير كردم. پاشان دەگەلم ھات و ھەموو ئەو دوكاندارانەي موشتەرى ئەو بوون پىشانى دام و رىوشونىي دوكانەكانى تىگەياندم و منى بە ئەوان ناساند. ھەر ئەو ساتە دەستم كرد بە كار كردن.

پاكم و بىياكم

سەير لەو ھەدا بوو كە ئەو چايخانەيە جيرانى دوكانى بابم بوو. بابم ئىستاش لە مالىيە و ھەر نەھاتۆتەو سەر حال. رۆژى دوو - سى جارن نيوئەك دەكرى. ئەو ھەندەيان بە قامچيان لە پشت و سمتانى داو، لە كەلك كەوتوو. باش بوو شەرىكەكەي «مىرزا مەحمودى عەزىمى» لەسەر دوكانىيە. پاش چەند رۆژان بابم دەزانى كە شۆخە رايگرتووم. بە شەلەشەل و قۆنەقۆن ھاتە زگ شۆخە. وەستام لەسەر سەماوەر بوو و خەرىكى كارى خۆي بوو. بابم لەسەر شۆخە كردى بە ھەرايەك، نەبىتەو. عالەمىكى زۆر بە ھات و ھاواري بابم لەپىش چايخانەكە كۆبوونەو. يەك بە خۆي دەينەرپرانند:

– ئەو ھەو بو ئەو بەلایەت ھىناوئەتە بن پىلم مىرزا شۆخە؟ ھا؟ ئەو لە داخى من ھىناوئەتە؟ قەلسەم لىدەگىرى؟ كەس نەمابوو ئەو بەلایە پراگرى بە شاگردى، ئەتۆ نەبى؟ لەو دەمەيدا وەستا سەعيد پەيدا بوو. چوو پىش بابم و وەلامى داىو:

– ئەو سۆفى مەولوود بو وا شىت بووى؟ چى بوو؟ چ قەباعەتېك پرووى داو؟

– چۆن چ بوو؟ نابىنى مىرزا شۆخەي زاوات ئەو بەلایەي ھىناوئەتە بن پىلم؟ ئەمن ئەو ھەر لە چنگانى ھەلدىم و مىرزا شۆخەش دەيكاتەو تووكى لووتى. دونيا و عالەم سەر لىك بدەن دەبى ھەر ئىستا راوى بنىت و دەرى بكات ئەو ھىچ و پوچەي.

– وەستا سەعيد: لاي خۆت تۆبەكارى و خودا و پىغەمبەر دەناسى سۆفى گيان. ناخر بوچى دەرى بكات؟ پروات دزىي بكات؟ كارى خەراپ بكات؟ تۆ دەبى شانازىي بەو كورەتەو بىكەي. ئەو ماوئە چەند رۆژە پياوئەتى ئەو كورەت و پىردى سەر زمانانە. بەو تەمەنە كەمەيەو، كارىكى كرد كە بە زۆر كەسمان ناكرىت. لەباتى قەدرى بگرى دەچى قەبالەشى لەسەر ساز دەكەي و حاشاي لىدەكەي؟

بابم به و قسانه‌ی وه‌ستا سه‌عیدی زۆر به‌خۆیدا شکایه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی دیسان ده‌ست بخاته سه‌ر هه‌ست و سوۆزی خه‌لکه‌که، سوکیکی سوخمه و کراسه‌که‌ی له‌به‌ر خۆی دا‌که‌ند و پشت و زگی به خه‌لکه‌که نیشان دا که چلۆن شین و ره‌ش هه‌لگه‌راوه و چلۆن به قامچیان برینی قوولی تی‌بووه! نه‌وجار وه‌لامی وه‌ستای دایه‌وه:

— چاو لێکه و بزانه له‌سه‌ر ئه‌و هه‌تیوه‌ی چیان به‌سه‌ر هیتاوم؟ گه‌ر پیم عه‌یب نه‌با پاتۆل و ده‌رپیته‌که‌شم داده‌که‌ند تا شا‌کاره‌کانی ئه‌و هه‌تیوه‌م با‌شر ببینن و جا پشتی بگرن! ئه‌من به‌و ته‌مه‌نه‌وه بۆ ئه‌وه ده‌بم ئاوام به‌سه‌ر بیتی؟

— سوۆفی گیان تاوانی ئه‌و کوپه‌ چیه؟ خۆ ئه‌و نه‌یگوتوه‌و بچن له‌ بابم بده‌ن و ئاوا‌ی شپ‌رزه بکه‌ن! تۆ پیت وایه‌ حه‌مه پێ‌خۆشه‌ ئاوا‌یان به‌سه‌ر هیتاوی؟ ئه‌وه خه‌تای ئه‌و حکومه‌ت و سه‌ربازه نامه‌ردانه‌یه که زۆلم و زۆریان گه‌یاندۆته سه‌ر ئیسقان. لێگه‌ری با ئه‌و کوپه‌ت سه‌ر به‌ ژیا‌نی خۆیه‌وه بیتی و له‌سه‌ر پیتی خۆی راوه‌ستیت. سه‌ر هه‌لینه و خودای ببینه.

پاشی ئه‌و قسانه که له‌ نیاواندا تپه‌ری، وه‌ستا سه‌عید قۆلی با‌هی گرت و بردی بۆ دو‌کانه‌که‌ی خۆی. جا له‌وێ چیان له‌ نیاواندا تپه‌ری؟ نازانم! ئیتر بابم زۆری سه‌ر نه‌ده‌هاویشه‌ سه‌ر سه‌رم و کاری پیم نه‌دابوو. هه‌رکه‌سه‌ش با‌سی منی له‌ لا کردبا، ده‌یگوت نایناسم.

ئیتستا ماوه‌ی چوار-پنج مانگه له‌و‌چایخانه‌یه کار ده‌که‌م. وه‌ستام زۆرم لێ پازیه‌یه. مشتیه‌یه‌کانیش هه‌روه‌تر. وه‌ک دو‌کانی خۆم و وه‌ک هه‌لووکی هه‌لده‌سووریم. دل‌م خۆش بوو که له‌ کاری خراب پ‌رینگامه‌وه. له‌ مالتیشدا زۆریان خۆشده‌ویم. شیو و کو‌لم بۆ ده‌که‌ن و به‌رده‌وام جله‌کانم خا‌وینه. زگم تیره و گیرفانم پ‌ر له‌ پو‌وله. تا بلتی ده‌ خۆشی دام. ئه‌و دۆخه‌م به‌ هیچ ن‌رخیک نا‌گۆرمه‌وه.

هه‌ر وه‌ک با‌سم کرد رۆژانی جومعان دو‌کان و با‌زار داده‌خران و خه‌لک بۆ حه‌سانه‌وه و بۆ ده‌رباز بوون له‌ گه‌رمای هاوینی روویان ده‌کرده‌ باغ و سه‌یرانگا‌کان و ده‌یانکرده‌ هه‌لپه‌رکی و شای، گۆرانی گوتن و ده‌هۆل کوتان. وه‌ستا که‌م وێرای خه‌لک خۆی ساز کردبوو بجیته سه‌یران. بانگی هیتشم و گوتی:

— ده‌رۆمه باغ، نه‌وه‌کوو دره‌نگ بيمه‌وه، ها، ئه‌وه ها‌چه‌ری چایخانه‌ی، به‌یا‌نی زوو بجۆ ده‌رگای بکه‌وه و هه‌موو که‌لوپه‌له‌که‌ی حازر بکه‌ تا من ديمه‌وه.

ها‌چه‌رم له‌ قه‌دی گیرفانم نا و رۆییشتم. که‌یفم به‌ خۆم ده‌هات و شام به‌ سه‌پان نه‌ده‌زانی. ب‌رێک له‌ناو شار سوورامه‌وه. لای نیاوه‌رۆیه‌ چوومه‌ لای چۆمی. له‌ «گۆمی جوله‌کان» مندال و گه‌وره مه‌له‌یان ده‌کرد. له‌وبه‌ری چۆمیش ده‌نگی ده‌هۆل و زوو‌رنايه له‌ «با‌غی گه‌وره‌ گویز»^۱ ده‌هات.

^۱ ئه‌و با‌خه‌ ده‌که‌وێته‌ خواره‌وه‌ی (ته‌په‌ی تابانی) له‌ با‌کووری مه‌ها‌باد که‌ ئیتستا هیچ ئاسه‌واریکی لێ نه‌ماوه‌ته‌وه. به‌ با‌خی گویزی یان با‌خی گه‌وره‌گویز یان با‌خی گویزی گه‌وره‌ ده‌ناسرا.

منیش پرووت بوومهوه و خۆم ده چۆمی هاویشت. تا ماندوو بووم مه‌له‌م کرد و خۆم فینک کرده‌وه. پاشان جله‌کانم ده‌به‌ر کرد و له چۆمی په‌ریمه‌وه تا له نیزیکه‌وه گوئی بده‌مه ده‌نگی ده‌هۆل و زوورنا. که چووم، دیتم په‌شبه‌له‌کیکه، که چکی تیناگه‌ری. ژن و پیاو، کچ و کوپ تیکه‌ل ببون ده‌ستان ده‌گوشن و تۆزی له عهرزی هه‌لده‌ستین. دلایان نه‌وه‌نده خۆشه نه‌بیته‌وه. تاوئکی باش تیان رامام. هه‌رچه‌ندی زیاتر لیانم ده‌روانی زیاتر له قوولایی نه‌هامه‌تییه‌کانی خۆم پۆده‌چووم. زیاتر زگم به‌خۆم ده‌سووتا و زیاتر به‌خیلیم به‌و خه‌لکه‌ ده‌برد که بوچی من له‌و خۆشیانه‌ بیته‌شم؟ ئیستا به‌ره‌و عه‌زه‌ببوون ده‌چم به‌لام له ژیاغدا ده‌ستی که‌سم بو په‌شبه‌له‌ک نه‌گرتوو، که‌پرئک هه‌لنه‌په‌ریوم و که‌سیشم نه‌بووه گه‌پرئکم سیپیی، سیچکه‌یی، سو‌سکه‌یی، سو‌مای، شیخانی، مه‌ریوانی، عه‌بدوویی، داغه، پۆینه، دالانه، راسته، چۆپی، گاده‌ران، له‌نجه، خوانچه یا گه‌رانه‌وه‌م فیر بکات. ژانی زگه‌برسی و خه‌می جیخه‌و، ده‌ره‌تانیان نه‌دام تامیک له‌هه‌ستی شادی بچیزم. نه‌به‌ مندالی وه‌ک مندالان ژيام، نه‌به‌ جحیللی وه‌ک جحیلان. ئیستاش به‌سه‌ری پیری، له‌ولاتی غه‌ریابه‌تی و له‌ناو عه‌جه‌ماندا، به‌پشتی کوورپه‌وه و په‌نجه‌ی قه‌لشیوه‌وه، باغه‌وانی ده‌که‌م. باشتەر بلیم، قه‌ت خۆشیم نه‌دیتوووه تا شاد بيم و هه‌له‌پریم. هه‌ستیکی زۆر نامۆ بوو ته‌نانه‌ت دیتنی نه‌و دیمه‌نانه‌ش نامۆ بوون. نه‌وه‌نده نامۆ بوون که‌بۆم باس نا‌کری.

پۆژ پۆژی هاوینه، خۆ نابریته‌وه. تاوئکی خۆشه، له‌سه‌بری سه‌یران و په‌شبه‌له‌کی باغی گوئزی گه‌وره‌پاوه‌ستام. دیتم که ئیستاش پۆژ زۆری ماوه. هه‌لکشام به‌ره‌و «باغی مکابلی». له‌ویش نه‌و هه‌وايه بوو، شایی، په‌شبه‌له‌ک، زه‌ماوه‌ند، خۆاردن و خواردنه‌وه. وه‌ستا شو‌خه‌شم دیت، داوه‌تی ده‌گتیرا. دۆیه‌کی یه‌که‌جار ته‌رپورپی ده‌ده‌ستیدا بوو. دیمه‌نی نه‌و په‌شبه‌له‌ک و سه‌یرانه‌ نه‌وه‌نده جوان بوون که هه‌رچی هه‌ولم ده‌دا به‌بزه‌یه‌ک گووپه‌کانم قیت که‌مه‌وه و فیزی دلخۆشان لیبده‌م به‌لام سه‌ربروده‌ی تالم بزه‌ی لی بزر ده‌کردم و لئوه‌کامی پیداده‌ژنیم.

ده‌و کات و ساته‌دا، که له‌قوولایی خۆشیی خه‌لکدا قوم ببووم. دیتم له‌دووره‌وه چه‌ند که‌سیک به‌راکردن له‌خه‌لکه‌که‌ نیزیکی ده‌بنه‌وه و له‌ئه‌م و ئه‌وی ده‌پرسن:

— ئه‌ری حمه‌دی مه‌لوودیتان نه‌دیتوووه؟

خه‌لکیش قامکیان به‌ره‌و لای من درێژ کرد و منیان پێشانیان دا. که لیم نیزیکی بوونه‌وه دیتم، «کاکه‌ مری چایچی» که دۆستی نیزیکی وه‌ستام بوو، هاویری ده‌گه‌ل دوو له‌خوارزاکانی و کوپری «فه‌قی ئه‌حمه‌دی عه‌لاف»ین. هه‌ر واق‌مام. ئه‌من چی و ئه‌وانه‌ چی؟ ده‌بی چ کاریکیان به‌من بیته‌؟ له‌مه‌ودای نه‌و یه‌ک-دوو چرکه‌یه‌دا به‌ده‌یان فکر مه‌خشووشیان کردم.

لیم هاتنه‌پیشه‌وه و بی نه‌وه‌ی تیمگه‌ییین که‌چ بووه، کووت و پر رامالیان دامی. چاویان قووچاند و زاریان کرده‌وه، ئینجا به‌شع و پیلآقه و چه‌پۆکان به‌ربوونه‌ گیانم. داوه‌ت و په‌شبه‌له‌ک کۆتایی پیهات و بلاوه‌یان کرد. گشتی نه‌و عه‌له‌مه‌هاتبوونه‌ سه‌یری ئیمه.

وهستام عه‌جایب ما و هاته پِیشِن لَیکِ کردینه‌وه و پرسیری کرد:

— چ بووه؟ چ باسه؟ ئاخر ئیوه بۆ لهو کوره به‌سته‌زمانه ده‌دهن؟ چی کردوو؟
کاکه مر هه‌لی دایه:

— له چۆم مه‌له‌م کرد و پاشان لیباسه‌کانم ده‌به‌ر کرده‌وه. ٤٥ مه‌نم له گیرفاندا بوو. که ده‌ستم له گیرفانم رۆ کرد، ٤٥ مه‌نه نه‌ما‌بوو.

— هه‌ر ئه‌وه به‌ته‌نۆ له‌وئ بووه یان که‌سی دیشی لیبوو؟

— ناوه‌للا عاله‌می زۆر لیبوو به‌لام که‌سی وای لَن نه‌بوو که شکم بۆی بجین. له‌وه زیاتر که‌س نه‌و پووله‌ی له گیرفانم ده‌رنه‌هیتناوه. له‌سه‌ر قورئان هه‌ل‌ده‌په‌رم که له‌وه هه‌تیوه لای نه‌داوه.

هه‌ر وای گوت و زوو‌یه‌کی وه‌ک شیتان په‌لاماری دام و به‌رک و باخه‌له‌کامی هه‌موو گه‌را. ئه‌وجار وه‌ستام هاته پِیشه‌وه و هه‌موو له‌شمی به‌ وردی پشکنی. کاکه مر دیسان هه‌لی دایه:

— تاقه‌تی کردوو. ئه‌وه هه‌تیوه بۆخۆی ده‌زانۆ له‌ کوئی ناوه.

ئای خودایه ئه‌وه چ به‌لایه‌که بۆت ناردوو؟ له‌وه‌تا هاتووومه‌ته سه‌ر دونیایه ئه‌تۆ سه‌رشاخم لیده‌گری. ئاخر مندالینکی وه‌ک من له‌ رۆژی یه‌که‌میی ته‌مه‌نییه‌وه، ده‌بۆ چ خه‌راپه‌یه‌کی ده‌رحه‌قی تۆ کردبۆ که ئاوا لیبی داغدار؟

زمانم ویشک بووه. له‌شم ده‌له‌رزۆ. له‌ شه‌رمی ئه‌وه خه‌لکه که تیمانده‌روانن، به‌ حاله‌حال له‌سه‌ر پینان خۆ راده‌گرم. قسه‌م بۆ نا‌کرۆ. چاوه‌کانم پر له‌ ئاو و له‌خۆم ده‌نووسم که فرمیتسه‌که‌کانم به‌رنه‌ده‌مه‌وه. پیم خۆش نییه‌ بیاریمه‌وه و بلالیمه‌وه ئاخر، به‌لینم به‌خۆم دا‌بوو که به‌شوین کاری خه‌راپدا نه‌رۆم، بۆیه چیم له‌خۆمدا شک نه‌ده‌برد. پاکی پاک بووم. دیسانیش گه‌ر باسی چارشۆ و په‌تووی سه‌ر ته‌نافی مالانیان کردبا، ده‌مگوت له‌وانه‌یه راست بکه‌ن و قه‌دیم دزیبیتم و ئیستا پینان زانیوه به‌لام ٤٥ مه‌ن ئه‌وه‌نده زۆر بوو که ئه‌وه زه‌مان دوکانینکی باشت پتی داده‌نا.

وه‌ستام به‌ رووی پرسیاره‌وه خیتسه‌یه‌کی لیکردم. سویندم بۆ خوارد که من ئه‌وه پووله‌م نه‌دزیوه و نه‌مدیوه. دیسان وه‌ک گورگی برسی په‌لاماریان بۆ هینام و به‌ جینۆ و هه‌ره‌شه وه‌درۆیان ده‌خسته‌مه‌وه. هه‌رچه‌ند سویندم بۆ ده‌خواردن، چاوم لیکرد شیلگیرتر ده‌بن. وه‌ستام که زانی ئه‌وانه ده‌ست هه‌لناگرن، ئه‌وه جه‌ماعه‌ته‌ی رازی کرد که له‌ماله‌وه و به‌ شینه‌یی قسه‌م ده‌گه‌ل بکات. وه‌پیش خۆی دام بۆ ناو شاری و بۆ ماله‌وه. هه‌ر له‌ باغی میکایلی را تا به‌ر ده‌رگای مالت، حه‌شیمه‌تینکی زۆرمان به‌دواوه بوون. له‌وه‌ریگا دوورده‌دا، هه‌ر که‌سمان ده‌دیت ده‌یانپرسی:

— ئه‌وه چی بووه؟ چه‌وماوه؟ خیره؟

— ئه‌وه دزی کردوو و پارهی له‌ باخه‌لی کاکه مری دزیوه. ئه‌ویش ٤٥ مه‌ن.

هه‌ر که پیم ده‌حه‌ساری مالی وه‌ستام نا، دیسان چینیکی خۆشیان لیدام. شه‌ق و مست و پیل‌اقه و که‌لله و شه‌په‌لاخه لا یه‌ک، جینۆ و قسه‌ی سووکیش لایه‌ک. ئه‌وجار دایک و خوشکی وه‌ستام

هاتنه ناو کیشه که وه و له چۆنیه تی باسه که یان ده پرسی. دیسان هه مان هه مان. دزی کردوو له باخه لی کاکه مری، ٤٥ مهن بووه. خودا هه لئاگر ئی هه ردووکیان لاگیری من بوون و ده یانگوت که کاری همه د نییه. ئینجا وه ستا سه عیدی دۆست و دلسۆزم پهیدا بوو و به هاوارمه وه هات. وه ستا شوخه که زاواشی بوو پرووی تیکرد و دهینه پراند چۆن:

— نه تو ئه و توتکه سه گهت له ملی من هالاند. نه تو ئابرووی منت برد. نه وه تا نه وه کاره جوانه کائیتی. خودا ده زانی سبهی چی دی لی پروون ده بیته وه و کیتی دی دیت بهری ده رگام پنده گریت؟

چاوم لیکرد ورد هورده وه ستا سه عیدیش لیم دوودل بووه و چۆته سه ر قسه ی ئه وان و باوه پم پیناکات. هه رچی سویندی بو ده خۆم که کاری من نییه و رۆحم ئاگادار نییه، چ فایده ی نییه، نه ویش چوو سه ر دینی ئه وان و وه ک ئه وان بیر ده کاته وه. له ولای را دایکی شوخه هه لیدایه:

— هیچی تر جه زه به و ئازاری مه ده ن، بیبه نه لای (...)' ی ئه و که راماتی هه یه. هه ر چاوی لیبکات په کسه ر ده زانی که دزیوتی یا نا. ته نانه ت ته گه ر لای بیت جینگا و شوینی پاره که شان پیده لئ. ده دلی خۆمدا نه و قسه یه ی دایکی شوخه م زۆر به دل بوو. ده مگوت جا «(...)» دزه که بدۆزیته وه من ده زانم چ به سه ر وه ستام و کاکه مر دینم؟ نه وه ی پاره که شی دزیوه و ئیستا له لایه تی وا به هاسانی له چنگانم قوتار نابئ!

ره پینچکیان دام بو لای «(...)ی». هه شیمه تیکی په کجار زۆریش به دوامه وه. چووینه ... گووتی پریاوه که ی. له سه ر هه یوانه که ی دانیشتین. خه به ریان دا به «پیره سه گه» و هات و هه موو هه وا که وتین. کوت و پر به پمالیان بو راخست. تاوئیکی خۆش سه ری ده به ر خۆی نا. نه و عالمه ش مت بوون و نووزه ناکه ن. ئینجا سه ری هه لئنا و به وه ستامی گوت:

— شوخه چییه؟ چ باسه؟

— قوربان، کاکه مر له چۆم خۆی شووشتوو، نه و هه تیوه نه وه نده پاره یه ی له گیران ده ره ئناوه، ده گه لی شل و کوت بووین ناچیته ژیری.

تۆزیک چاوی لیکنا، پاشان سه ری ده به ر خۆی نایه وه. نه و جار سه ری هه لئنا و له شوخه ی پرسی:

— کوری کییه؟

— کوری مه ولووده چرچییه.

نه و جار چاوی له چاوم بری. نه وه نه بوو چاوی بتروو کینی یا چاوی له سه رم لابه ری. قه ت شتی وام نه دیووو. شه رمم ده کرد چاوپرکینه ی ده گه ل بکه م. سه ری خۆم داخستوو. نازانم له ترسان بوو

---

¹ له و به شه دا کاپیتان همه د زۆر به توندی ده پرژیته سه ر که سیک که بو پاراستی که سایه تی و که رامه تی نه و که سه ناوه که ی له که وانهدا به ٣ خالان داده تيم.

یا له خوښیان، به لّام بوخوم گویم له ترپه ی دلی خوم ده بوو. ناخر چاره نووسی من له سهر لیواری لیوه کانی نه ودا بوو. جار جار چاوم تیده بری تا بزائم چ له و زمانه ی دیته ده ر؟! له پر وه دهنگ هات و گوتی:

— هه تیوه، پرؤ له و شوینه ی پاره که ت ناشتووه، ده ری بهینه و بیده وه.
نه و جار رووی ده وه ستام کرد و گوتی:

— روّله، شوخه، نه گهر زانیت راستی نالیت که سیکتان بیتته وه لام، من بو ی له سهر نانی ده نووسم با نه و هه تیوه بیخوات و بخنکن!
به ساجی روو پره ش، ههر نه وه نده بوو نه و سه گه نه وه ی گوت، که وشیان بو دانا و ته شریفی چوو بو هره مهسرای خو ی. منیشیان به لیدان و شق برده وه بو مالّه وه ستام و له کوّله که یان به ستم چ نه ما به سه رمی نه هینن و پیم نه لّین! نه و جار به قسه کانی (...) پشتته ستورر ببوون و شیلگیرانه تر لیان ده دام. پیشتر دایک و خوشکه کانی وه ستام لاگرم بوون به لّام تّیستا نه وانیش لیم به ژویان بووونه وه و پیمده لّین که:

— به قسه ی (...) بکه و له کو ی شاردووته وه پرؤ بیهینه وه و بیده وه به ساحیه که ی.
ههر که س ده هات تقی له رووم ده کرد. جنیو نه ما له زاریان نه یه ته ده ر و پیمی نه لّین. نه وانه ی پیشتر بیده نگ بوون تّیستا جنیو ده دهن و شق و مستم لیده دهن. نیت ههر له وکاته وه باوه ږم به و شیخ و مهلا و پیاوه نایینیانه نه ما. جاران نه و (...) به روژی جومعان ده هات بو نوژی جومعه. عالم بو زیارت که له که ده بوون. منیش که مالمان جیرانی مزگه وتی بوو نه و دیمه نانه م ده بینم و وه مده زانی گهر منیش وا نه که م به شم ده خوریت و وه پاش ده که وم، به ههر به دبه ختیه ک بوا به خوم ده گه یانده پیشی و ده ستم ماچ ده کرد.

با زوری له سهر نه ږوم. به جنیو، لیدان، تف له پروو کردن، تونی کردن، جه زره به و نازارم، زوریان حول دا و چپیان بو نه چوو سهر و منیش نه وه ی راستی بوو پیمگوتبوون که «پاکم و بیپاکم». پیش قسه کانی (...). به گریان و پارانه وه ده مگوت کاری من نییه به لّام تّیستا هیچ که ناگرم؛ ته نیا نه وه م له زار دیته ده ر:

— «پاکم و بیپاکم».

ناخر هیچ فایده ی نه بوو، ناچار خوارزای کاکه مریان نارد بولای (...) ی و له سهر نان بو ی نووسی و هاته وه. په لکه نانیک که نازانم چی لّینووسرابوو دایانه مستم. یه ک ده یگوت:

— بیخو با گه رووت ره ق بی.
نه وی تر ده یگوت:

— لینگه رین با بتوین.
یه کی تر له ولاره هه لیده دایه:

— ههتیوه برۆ پاره‌که‌ی بده‌وه و خۆت به هیلاک مه‌ده.
له بشته‌وه را په‌کی تر ده‌ینه‌راند:

— با جه‌ه‌نه‌می لێ پر بیت، لینگه‌رین با نانه‌که بخوات.
هه‌ر چاوم له نانه‌که بوو و بیرم لیده‌کرده‌وه که بیخۆم یا نه‌یخۆم؟ به‌خۆم گوت خۆ پاره‌که لای
من نییه و من نه‌مدزیوه ئیتر بۆ بترسیم له خنکاندن؟ زوو پیچامه‌وه و قووتم دا. نه‌ خنکام و نه
هیچ پرووی دا. گووی سه‌ی به‌گۆری (...) و به‌قه‌بری ئه‌و شیخه‌ی ئه‌و سه‌یه‌ی کردۆته ... .
پاشی ئه‌و هه‌موو سووکایه‌تی و بوختان و تیهه‌ل‌دان و تف له‌پرووکردنه‌م، له‌کۆله‌که‌یان کردمه‌وه
و به‌ره‌للا کرام، منیش سووکیکی له‌مال و ده‌درکه‌وتم. سه‌ری خۆم داگرت بۆ نیتو بازارێ. نه‌ پوولم
پێیه و نه‌ جینگایه‌ک شک ده‌بم شه‌وی لێ رۆژ که‌مه‌وه. ته‌نانه‌ت پاره‌ی مانگانه‌که‌شم خورا و گیرم
نه‌که‌وته‌وه. له‌ ریگا دلێ خۆم ده‌دایه‌وه و به‌خۆم ده‌گوت:

— رۆله، ئه‌تۆ رۆژی له‌وانه‌ سه‌خترت دیتووه، خه‌م مه‌خۆ له‌ هه‌موو هه‌وران ناباریت. منه‌ت له
که‌س هه‌لمه‌گره‌ و ... .
زۆر سه‌یره، ده‌لێی خودا ئه‌منی ساز کردووه که به‌لاکانی له‌سه‌ر من تاقی کاته‌وه. ئای له‌ خۆم
چاره‌په‌شی! ئاخ بۆ تۆزیک به‌خت و شانسی که‌ نه‌مبوو.

پروویه‌کی دیی کۆمه‌ل

به‌ده‌م رینگاوه بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که چلۆن زگ تیرکه‌م و نان و چایه‌ک بخۆم؟ ئاخ له
به‌یانیه‌وه له‌وه ته‌نانه‌ گلاوه‌ی (...) زیاتر، چیت نه‌چوو بوو سه‌ر زارم. ورده‌ورده‌ تاو به‌ته‌ما بوو
په‌رێ. بامدایه‌وه بۆ ماله‌ پوورزاکه‌م که میترده‌که‌ی «مه‌دمال»^۱ بوو. شه‌وانه‌ تا به‌یانی ده‌چێ له
حه‌مام لباد ده‌گیرێ. پوورزاکه‌شم قسر بوو، مندالی نه‌ده‌بوو. بۆ مندالیک ده‌چوو ده‌حه‌واوه. زۆر
چاک و پیر گه‌را که ئه‌و چاک و پیرانه‌ مندالی بده‌نتی به‌لام که‌س جوابی نه‌دایه‌وه.
شه‌وی کاتیک که میترده‌که‌ی ده‌یویست بچێ بۆ کار، پرساری لیکردم که بۆ ده‌گه‌لم نایه‌ی بۆ
کار؟ منیش بێ ئه‌وه‌ی بێر له‌هیچ بکه‌مه‌وه ده‌گه‌لی پۆیشتم. ئه‌و شه‌وه‌ تا لای نیوه‌شه‌و یاریده‌م
دا، پاشان فۆتیک^۲ بۆ لوله‌ کردم و گوتی:

— برۆ بنوو و ئه‌وه‌ش له‌بن سه‌رت بنی.
ئه‌وه‌نده‌ رۆژیکی ناخۆشم تیه‌ر کردبوو که هه‌ر سه‌رم له‌سه‌ر فۆته‌که‌ دانا، خه‌وم لیکه‌وت.

^۱ که‌ستیک که‌ پێشه‌ی سازکردنی مه‌د و لباده‌.

^۲ ئه‌و په‌رۆ یا ده‌سه‌ر ناسکه‌ی که له‌حه‌مام به‌خۆیانه‌وه‌ی ده‌گرن. به‌ره‌لبێنه‌ - به‌ره‌هه‌لبێنه‌ی هه‌مام.

ئەو دەیزانی که زۆر هیلاکم. بە یانی که هیشتا عالم نە هاتبوون بۆ حەمام، ئیمە چووینەووە مأل و پاش خواردنی نانی بە یانی من لە مأل وە دەرکەوتم و چوو مەیدانی مەنگوران. ئەووە سەربازخانە دروست دەکەن. لە من چوو که تر بۆ کارکردن دەچن بۆ سەربازخانە. من زەلام بووم، مووی سمیل و ریشم سەریان وە دەر ناو بە لام هیشتا تیغم لێنە داوہ.

لە مەیدانی چوو مە ئیو فەعلان، «فەتەحە بەگ» ئیویک سەرکاری سەربازخانە بوو. ئەو ناوی فەعلەکانی دەنووسی بۆ کار. چوو مە لای و گوتم: منیش بنووسە! بێرێک لێم پام و پاشان نووسیمی. بە کوری «وەستا حەسەنی مێعماری»^۱ گوتم:

— ئەوہی دەگەل خۆت بەرە با لەژێر دەستی تۆدا کار بکات.
بابی ئەو کورە مێعماریکی باش بوو، کورەکە ی مندال بوو، تازە مووی لە روو دەرکردبوو، باوکی فیزی کاری مێعماری کردبوو و ئیستا وەستایەکی باشە. تاوم دایە خورجین و کەلوپەلی وەستام و بەشانم دادا و وەدووی کەوتم بۆ سەربازخانە.
دەستم بە کار کرد. بە پۆژ دەچووم بۆ فەعلەیی و بە شەویش دەچوو مەووە مألە پوورزاکەم.

سەربازخانە دەستەبەر کردووە لە ڕۆژی ١٩٢٤
دەستەبەر کردووە

وێنەی سەربازخانە ی کۆنی مەهاباد کە شوێنەکە ی لە جێگای ئیدارە ی دوخانیاتی ئیستایە. وێنەگر
عەلی خان والی

ئەو پوول و پارە یە ی
وەرمدەگرت،
دەمبەردەووە مأل و
دەمدا بە پوورزاکەم.
حالم زۆر باش بوو.
بە خەوینیش باوہ پرم
نە دە کرد کە ئاوا
هەستەووە سەرپێ
و دەستم بگاتەووە
دەمی خۆم.
لەو لاشەووە
پوورزاکەم «هەنێ
هەلگر» بوو. پۆژانە
بانگیان دە کرد بۆ
مالان و هەنێ

^۱ لەسەر وەستا حەسەنی مێعماری زیاتر بخوێنەووە لە لاپەرە ی ٤٢٢

ژنانی هه‌لده‌گرت. به پیلان نان، پینخۆر، قهند و چای ده‌گه‌ل خۆی ده‌هینایه‌وه مائ. یانی پارهی به هیچ شتیک نه‌ده‌دا. دوو-سێ مانگ به‌سه‌رچوو، له‌و پارهی‌ه‌ی که مانگانه ده‌مدا به پوورزاکه‌م، هه‌مووی کۆ کردبووه و چوو له‌سه‌ر تا پیم لیاس و جلکی بۆ کپیم.

وه‌ستام و فه‌تحه به‌گی سه‌رکاری سه‌ربازخانه، زۆریان خۆشده‌ویستم. هه‌رچی گوتیایان به گوتیانم ده‌کردن. وه‌ک هه‌لووکی له‌به‌رده‌ستیان ده‌هاتم و ده‌چووم. چونکه شاگرد بووم، سه‌رکاره‌که ۱۰ شای له فه‌علان زیاتر ده‌دام. به‌و شیویه کارم ده‌کرد و زۆریش له ژیانم رازی بووم. به‌یناوبه‌ینیش کۆنه هاوڕیکانم که له جمخانه ده‌مناسین، ده‌مدیتن. زۆریان له بن گوتیدا ده‌خویند که وه‌ره‌وه لای خۆمان و خۆت بۆ ماندوو ده‌که‌ی و ئیمه هیچ ماندوو نابین و پارهی چاکیش ده‌ردنن به‌لام من به‌گوتیم نه‌ده‌کردن و سه‌رم به‌ردابۆوه کاری خۆم ده‌کرد.

سازمیلان بستان سربازخانه

بستان سربازخانه ده‌سه‌رمانه‌ی سربازخانه سربازخانه ده‌سه‌رمانه‌ی سربازخانه

وینیه‌کی تر له سه‌ربازخانه‌که‌ی مه‌هاباد که عه‌لی خان والی گرتوویه‌تی

په نابردن بؤ ماله «حاجی مستهفا داودی»!

بهوشیوهیه دهگه‌ل وهستاگه‌م کارم کرد تا کاری سه‌ریازخانه به‌رهو ته‌واوبوون چوو و ته‌نانه‌ت قوله‌کانی ده‌ور و پشتی شاریشمان ته‌واو کرد. ناخرین پرۆژ وه‌ستا گوتی کاریکی دیمان ده‌ست

“میرزا نه‌حمه‌دی گوله‌ندامی” میرزا نه‌حمه‌دی نه‌شعهری

که‌وتوو له‌ مالی «میرزا نه‌حمه‌دی گوله‌ندامی» ره‌ئوسی به‌له‌دتی. ده‌چین سه‌ساره‌که‌یان بؤ سنگه‌به‌رد ده‌که‌ین، تۆ به‌یانی خورجین و که‌لوپه‌له‌که‌ی به‌ره بؤ نه‌وی و چاوه‌روان به‌ تا من دیم. به‌یانی له‌ پیش وه‌ستامدا له‌وی بووم. هیتنده‌ی پینه‌چوو وه‌ستاگه‌م هات و ده‌ستمان به‌کارکردن کرد. نه‌و به‌ردی له‌ سه‌ساری ده‌گرت و منیش به‌ردم بؤ ده‌هیتا. لای چیشتانئ پره‌ئیس ته‌شریفی هاته‌وه‌ مال. ده‌گه‌ل باوکی وه‌ستام که‌ له‌سه‌ر دیوار بوو و کاری

ده‌کرد، ده‌ستیان به‌ قسان کرد. پاشان له‌سه‌ر دیوار هاته‌ خوار و ده‌گه‌ل وه‌ستاگه‌ی من بریک دوا. نه‌وجا چوو بؤ تئو باخچه‌ی و له‌وی‌را منی گاز کرد و گوتی:

— هه‌تیو! هو هه‌تیو، پرۆ نه‌و پاچه‌ی بینه و نه‌و رینگایه‌ خووش که‌ وه‌ستام له‌سه‌رم وه‌دنگ هات و گوتی:

— قوربان نه‌وه‌ شاگردمه و له‌بن ده‌ستم نه‌بئ ناتوانم کار بکه‌م. هیچ گویی نه‌دایه و گوتی:

— هیچ نیبه نه‌و تۆزه رینگایه‌ خووش ده‌کات و زوو ته‌واو ده‌بن و دیته‌وه لات. هیچ فایده‌ی نه‌بوو، لیم نه‌بۆوه، ناچار چووم. پاچم هه‌لگرت و به‌ریبومه پاچ وه‌شاندن، به‌ هه‌موو هیزی خووم پاچ له‌و عه‌رزه ده‌ده‌م. عه‌رز چ عه‌رز! نه‌وه‌نده‌ ره‌ق و سه‌خت بوو که‌ هه‌ر

---

^۱ شاره‌داری شاری سابلانغ (مه‌باباد) بؤ په‌که‌مجار و به‌ شیوه‌ی نه‌ورۆیی له‌ سالی ۱۳۰۶هـ دامه‌زرا، میرزا نه‌حمه‌دی نه‌شعهری (ناسروا به‌ میرزا نه‌حمه‌دی به‌له‌دتی) په‌که‌م شاره‌داری نه‌و شاره‌بووه که‌ تا سالی ۱۳۱۶ له‌ پۆسته‌که‌ی خویدا ماوه‌ته‌وه.

جاره ی پاچی لیده دهه، به قهرا که الله قه ندیکی هه لده گرتی، ئه ویش له سه ر سهرم پراوه ستاوه و به ناحه زیی خووش خووش پتیمده لئ:

— هه ی پشتت شکی! ته ماشا ده لئی له سه ری من ده دات! هه ی داوه شتی باشه! ده ی دلت تۆقن، ده ی که م توندتری لیده ده لئی نانت نه خواردوه!
ئه وه وه ستام و باوکی وه ستام و هه موو فه عله کانیش گوئیان هه لختوووه و چاویان لئیه. ئه وانیش له و بیزیزیانه ی که ره ئیسی به له دی به منی ده کرد سه ریان سوور مابوو! ئاخه به و ده نگه زه لامه ی یه کبه خووی جتیوی ده دا و بیزیزی پیده کردم، خو برانه وه ی نه بوو. هه رچی من توندترم له عه رزه که ده دا، ئه و جتیوه کانی پیستر و ده نگه زیاتر ده کرد! ئه وه ئاره قه ی ره ش و شینم ده رکردوه، له گیانی خووم وه ره ز بووم، ئه وه ش له سه رسه رم ئاوا ده کات، جتیو و قسه ی سووک نه بئ له زاری نایه ته ده ر. ئیتر هاته سه رئیسکانم و گوتم:

— کوره بو چما هه زار ره ئیسی به له دی بی ...!
پاچم هه لئنا و له باتی له عه رزی ده م به هه موو هیز و قه وه تی خووم لئیم پراکیشا!
یه کسه ره به ره و دم که وت. هه ست و خوستی لئیرا. که ئه وه م دیت، وه ک با رام کرد. فه عله کان هاواریان لئ به رز بووه:

— ها بیگرن بیگرن، نه هیلن ده رچی، ئه وه له ره ئیسی به له دی داوه.
خو نه شیانه ویست بمگرن، ده نا زور به هاسانی ده یانگرتم. ئه و هات و هاواریان بو ئه وه ی بوو پاشان لئیان نه پرسنه وه که بو نه تانگرتوووه؟ به هه ر چۆنیک بیت بۆی ده رچووم و ئه و جار هه ش قوتار بووم.

به پراکردن له هه ورازی سه ری خرئ شوور بوومه وه، که ییمه به ر ده رکی مزگه وتی هه باس ئاغای، ئاووم دایه وه تا بزائم له پشت سه رم چ باسه؟ بلئی که سم به دواوه بی؟ دیتم هیچ باس نییه و که سم له دوو نییه. چاووم لئیکرد ده رگای ماله «مسته فای داودی» ئاوه له یه^۱. مسته فا ئه وکاته نه چوو بوو بو حه ج. خووم ده ماله ئه وان پراکرد. که س له ده رک و بان نه بوو. ملی ریگام گرت و تا ته ویله ی به ند نه بووم. له نئو ئاخووری و لاخاندا تاویک خووم مات کرد، هیچ باس نه بوو، نه ده نگیک نه هه ستیک نه خوستیک. دونیا زور له وه ی بیرم لیده کرده وه ئارامتر بوو. ئه وه هیلاک و شه که تم و خه ویش هیترشی بو هیناوم. له نئو ئاخووره که دا له سه ر گازی^۲ پشتی بۆی نووستم. چووم ده خه ویکی قوول و بیبن. ئه وه نده خووش بوو نه بیته وه. له و به یینه یدا «ده رویش حه سه ن» ی میتهری (مه یته ر - مه تر به فارسی) ماله مسته فا داودی دئته ته ویله و ته ماشا ده کات ئه وه هه تیویک له نئو ئاخووری ته ویله دا

^۱ ئه و ماله جیرانی مزگه وتی "قوبله" بوو له کوچه ی خوسره وی و به ریکیشی ده که وته سه ر "خرئ".
^۲ کاپتان له ده ستنوسه کانیدا به و شیوه یه نووسیوتی که منیش وه ک خووی دامناوه ته وه. هه رچه ند منیش به و شیوه یه بیستومه، به لام ویده چیت که "گازره ی پشت" دروسته ر بی.

بۆی نووستووه. زوو دهچیت خه بهر ده داته «خامی». «تهلی» کچی مالت و کچه که ی «میرزاله» سی خزمیان دینه سهر که لاکم و ته ماشا ده که ن له سهر پشت نووستووم و..... نه وانیش ده چن له باغچه، سهر و شوولتیکی ته ر لیده که نه وه و دینه سهرم. له وه خه وه شیرن و خو شه به ژانی شوولان وه خه بهر هاتم. سهرم هه لئنا «تهلی» کچی مسته فا داودی و کچه که ی تر شوولیان به ده سته وه یه به ده م قاقا و پیکه نینه وه لیم ده دن. هه ستا وه مه سهر قوون، که چی دیسان ده سته لئاگرن و ههر پیده که نن و له ناوگه ل و پان و قاچ و قووم راده کیشن. قاقایان نه و گه ره که ی داگرتووه. به هو ی پیکه نینه وه که میک وچان ده دن و ده کیشن وه پشته وه به لام دیسان هوروژم بۆ دینه وه. منیش له شهرمان و له ترسان نه مده زانی چ بکه م، تیمابووم! له گه رمه ی نه و به زمه دا بوو که «سافی» کلفه تیان که ژنتیکی پیر و وه نئیکه وتوو بوو هات. له کچه کان تووره بوو و لیم کشانه وه. نه و جار ده وریان دام بۆ پرسیاران:

— بۆ لیره ی؟ چ ده که ی له تئو نه و ناخوره یدا؟ له که یه وه لیره ی؟ ...

منیش بۆم گپرا نه وه که شه ریم کردوو و له ره ئیسی به له دیم داوه و خستوومه. ئیستا ش له ترسی گرتیم خو م لیره هاویشتووه. دیار بوو نه وان ههر نه وه نده یان بیستبوو که فه عله یک به پاچ له ره ئیسی به له دتی داوه و به دارمه ی بردوو یانه ته سهر جیگا، تیدی نه یانده زانی که من نه و کاره م کردوو. ئیستا که حالی بوون، نه یانده زانی چیم ده گه ل بکه ن! خه به ریان دا به خامی که نه وه هه مان فه عله یه که له ره ئیسی به له دتی داوه. خانم گو تئوی بۆم بانگ که ن با بزانه م نه وه کئیه له ره ئیسی داوه؟

بردیانه م بۆ لای خامی. سلّوم کرد. گو تی:

— هه تیو، تۆ له ره ئیسی ت داوه؟

— به ئن.

— هه تیو، ده زانی چ تاوانتکت کردوو؟

— به ئن.

— ده زانی بتگرن که و لت ده که ن؟

— به ئن.

— په ژیوان نی؟

— نه خیر.

— بۆ په ژیوان نی؟

هه موو نه قله که م له سهر را بۆی گپرا یه وه. که ته واو بووم له گپرا نه وه ی، گو تی:

— ده سته کانت خو ش بی ت و چاکچاکت کرد.

خوالیخۆشبوو میرزا مستهفا داودی
(حاجی) که پاشان بوو به وهزیری
بازرگانی کۆماری کوردستان

ئەمری کرد: بەرن نان و چای بدەن. بردیانم بۆ مدبەقی هەر
لە نان و رۆنی کەرە را گرتووێتە تا پەنیر و چای شیرن لە پێشیان
دانام. منیش تا مەشکەم بردی خواردم. تیر تیر ببوم. هەر لە سووچی
مدبەقە کە لە لبادیان بۆ هینام و بۆی نووستم. ئەوجار نەموێرا لەسەر
پشت بنووم، لەسەر زگ نووستم. ترسام، گوتم نەکا دیسان بە
شولان بێنەوه سەرم!

خەبەر دەهات کە ئەوه چوار- پینچ پیاوی بەلەدی، هەریه کە و
چۆماغیک بە دەستەوه، کون بە کون کەوتوونە سۆراغم و لە من
دەگەڕێن. چەند جارن چوونەتە زگ بابم و لە منیان پرسێوه،
بابیشم هەمان قەبالەیان پێشان دەدات و قوتاری دێت. پێیان دەڵێ
کە بچن بۆ مالی «قادر لەپە»، حەمەد لەوێ دەژی. دێن قادر
پەکیش دەکەن و بەلێدان دەبێن بۆ لای «میرزا ئەحمەدی رەئیس
بەلەدی». کە دەجیگا دایە و ناتوانی ببزوێ. قادر لەوێ دەگری،
دەپارێتەوه و سوێند دەخوات کە بابی حەمەدی (سۆفی مەولوود)
درۆ دەکات و حەمەد لە لای من ناژی. میرزای رەئیس ئەمر دەکات
کە بەرەلێی کەن. ئەویش بەم جۆرە قوتاری ببوو. لای نیوهرۆیه
میرزا مستهفا و «حەسەن» ی کۆری بۆ نەهارێ دێنەوه مانی.

خەبەری دەدەن کە ئەوه هەتیویک شەری دەگەڵ رەئیس
بەلەدی کردوو و خۆی دە تەویله ی تێمە هاویشتوو. میرزا
مستەفاش گوتبوی:

— چاکی کردوو و دەستەکانی خۆش بیت، جاری رەئیس لە جیگا دایە، کە هاتەوه سەر حال و
کەوتەوه سەرپ، خۆم پێدەلێم کە عەفوی بکات.
پاشی چەند رۆژیکی تر میرزای رەئیس وەدەر دەکەوێ. رۆژیک دەچیتە حوجرە،^۱ چەند
نەقەر لە دەولەمەندەکانی شار لەوێ دەبن و دەبیین کە رەئیس بەو حالە شەری بەویدا تێدەپەرێ.
بانگی دەکەن، کە مێکی دەدوێن و هەندیکیشی گالته پێدەکەن، لە کۆتاییشدا رەجای لێدەکەن کە
عەفوم بکات و ئەویش عەفوی کردبووم. نیوهرۆیه لای چێشتانی کە میرزا مستهفا و کورەکە ی
دیسان دێنەوه بۆ نەهارێ، خەبەری عەفوی من باس دەکەن. من کە لە مدبەقی دەگەڵ نۆکەرەکان
خەریکی نان خوارد بووم، دەروێش حەسەنی مەیتەر بە هەلەداوان هات و خەبەرە کە ی پێدام.

^۱ شوێنی بازرگانێکی گەرە لە بازار. حوجرە لە دوکان گەرەتر و لەبەرەوترە.

پاش ماوهیهک نانومان خورا، میرزا حهسه نی کورپی میرزا مستهفای که دههات برواته حوجره ی، سه ری ده مدبهقی نا و به منی گوت پیویست ناکا لهوه زیاتر خۆت بشاریوه. خۆت وهدهرخه و قوتار بووی. بایم خواییشی له رهئیس بهلهدی کرد و ئهویش عهفوی کردوو ی.

ئهوان که له مآل وهدهر کهوتن، خامیش کراس و ده ریپیه کی کۆن، جووتیک قۆندهره ی کۆن و کهوایه کی بو ناردم. کهوش و جلیقه کهم [جلیتقه - سوخمه] ئهوکاتی که له رهئیس م دا و پام کرد له مآله «میرزا ئهحمه دی ره یسی بهلهدی» لیم بهجی مابوو. منیش چووم مآلئاواییم له خانم کرد و له مآلی ده رکهوتم. زۆر نه روییشتبووم که «حهولا» ی [عهولا - عهبدوللا] نوکه ریان هه رای لیکردم و منیش گه رامه وه لای. حهولا سی قرانی ده مستم نا و گوتی ئهوه خانم بو ی ناردوو ی. سپاسم لیکرد و چوومه وه بو مآله پوورزا کهم. که وه ژوور کهوتم شالوی بو هینام گوتی:

— سه ربه قوور ئه وه له چی ده گه ری؟ میرزا ئهحمه د هه ستاوه ته وه سه ر پ و وه ده رکه و تۆته وه، تووشت بن که ولت ده کن، برۆ خۆت ون که، گیر مه به، نازانی پیاوانی به له دی چییان به سه ر قادر له په هیناوه؟

منیش هه ندیکم هیوه ر کرده وه و بۆم باس کرد که عهفوو کراوم و به و جوړه ئه یکی هاته وه به ری.

رۆزانی شوانکار تیم

ئه وه شه ری پۆده ر (پشده ر) و حکومه تی ره زاشایه.^۱ پشده ری له شکری ئیرانیان راوناوه و سه رده شتیان به خری تآلان کردوو و پاشانیش سووتاندوو یانه. له دوکان را بگره تا خانووبه ره ی خه لک هه ر هه مووی سووتاو. پاشان حکومه ت پشده رییان له سه رده شت وه ده ر نا و له حه ولی ئه وه دا بوو که به سه رده شت رابگات.^۲ له سابلاغ چه نده ی وه ستا و به نای هه یه، هه مووی کو کردۆته وه و بو سه رده شتیان ده نیریت تا ئاوه دانی بکه نه وه. وه ستاکه م ده روا بو سه رده شت و داوای لیکردم که ده گه لی بچم، ده گه لی نه چووم. هه رچه ندی حه ولی دا، گوتم نایه م. ئه وان رویشتن بو سه رده شت و منیش چه ند رۆژیک به بی ئیش له شاردا سورامه وه. رۆژیک «مام وسووی قه ساب» تووشم بوو و گوتی:

— وه ره بتنیرم بو سه رده شت. میگه له مه ریک ده به ی بو سه رده شت، مانگی ئه وه نده پاره ت ده دریت، هه موو خواردنت له سه ربازخانه وه ک سه ربازان ده دریت.

^۱ ئه و شه ره له ره شه مه ی سالی ۱۳۰۷ی هه تاوی واته ۱۹۲۸ زایینی رووی داوه. به و پییه ئیستا ته مه نی کاپیتان ۲۰ سآله.

^۲ پروانه کتییی: ساوجبلاغ مکر (مهباد در آینه اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ۵۲

بردمی بۆ لای قودراخچی^۱ ئەو کابرایەکی عەجەمی خەلکی تەووریزی بوو. من و کابرا و مام و سوو هەموو قەرارومەرارمان براندهووە. بڕیارمان دا تا سەردەشت ئاوەدان دەکرێتەووە شوان بـم. هەراکات لەشکر گەرایەووە بۆ سابلاخ منیش دەگەڵ لەشکر بگەرێمەووە. پارەى دوو مانگانم لە قۆنتەرآتچی وەرگرت و هەر ئەو پۆژە دەگەڵ سەربازیکى سوار، مێگەلمان وەپیش خۆمان دا بۆ سەردەشت. بە چەند پۆژان چووینە سەردەشت. وەستاگەم و باوکی، لەوێ کاریان دەکرد. خەبەرمان پێدەگات کە ئەووە حەمەد هاتووتە سەردەشت. من لە قەراخ شار مەپم دەلەووەراندن چاوم لێکرد، رەشاییەک لێم نیزیکی دەبیتەووە، دیتم وەستام بوو. زۆرى بە دیداری گەشامەووە. گوتی:

— کە لێرە قوتار بووی مەچۆووە بۆ سابلاخ و وەرە لای خۆم بۆ کارکردن.
 — پیتمگوت کە قەرارم وا داووە کە تا سەردەشت ئاوەدان دەکرێتەووە شوانم.
 ئەویش قەبوولی کرد و شوینەکەى خۆی پیتگوتم و پۆیى. بۆ بەیانى قەساب هاتن و چەند سەر مەریان کوشتەووە، منیش چەند دەست جەرگ و دلم گلدایەووە و بە قەرای سێ کیلو گۆشتیشم برد بۆ شوینی وەستام. چەند مانگان کە لە سەردەشت بوون، نەمەپیشت پارە بە نان و گۆشت بدن. ئاخەر قەسابەکان بـن من نەیاندهتوانی دەست لە مەپان بدن و گۆشت بەرن بۆ سەردەشت. وردەوردە سەردەشت هەستایەووە سەر پـن. لەشکر گەرایەووە بۆ سابلاخ، لەشکر قەسابیان نەبوو، من لە ریگادا هەم قەساب بووم و هەم شوان تا گەپیشتینەووە بۆ سابلاخ. لەوێ کابرای قۆنتەرآتچی زۆرى حەول دا تا مەپى بۆ بەرمەووە تەووریز و دەیگوت کە لەوێر بە ماشین دەتتیرمەووە سابلاخ بەلام بە گویم نەکرد و حەق و حیسابى خۆم تەواو لێهەستاند و مائاواواییم لێکرد.

لە رینگای (هامیلتون) کریکارم و لە رواندز کووپەفرۆش

ئەووە کوپى سابلاخ هەمووی دەپۆن بۆ گەرمیتن بۆ فەعلەى. دەلین رینگا دەکیشن بۆ سەر حدوودی ئێران.^۲ کاتیک دەگەرینەووە، کۆک و پۆشتەن و باخەلیان پرە لە پوول. منیش بڕیارم دا کە

^۱ مەبەستى کاپیتان قۆنتەرآتچی - کۆنتراکتچى، ئەو کەسەى گریبەستى دەگەڵ دەکەى.
^۲ ئارچیبالد میلن هامیلتون (۱۸۹۸ - ۱۹۷۲) (Archibald Milne Hamilton) لە نیوزیلاند لەدایک دەبیت. سالی ۱۹۲۷ دیت بۆ شارى (دیوانیە) عێراق و لە سالی ۱۹۲۸ را دەست دەکات بە سازکردنى رینگای نێوان هەولێر - حاجى ئۆمەران کە چوار سالان دەخاینینت تا تەواو دەبیت. ئەو رینگایە ئیستاش بە ناوی ئەو ئەندازیارە نیوزیلاندىیە دەناسریت و بە رینگای (هامیلتون) بەناوبانگە. هامیلتون لە کتیبە کەیدا لە ژیرناوی "Road Through Kurdistan, the Narratives of an Engineer in Iraq" کە لە سالی ۱۹۳۷ لە نەندن بلۆکراووەتەووە، باس لەو پۆژانە دەکات کە سەرقالی دروستکردنى ئەو رینگایە بوووە کە لە راستیدا لاپەرەپەکی گرینگ لە مێژووی کورد لەو سەردەم داىە.

وینتههک له ههسانهوهی کرێکارانی رینگای هامیلتون که له کتیبه‌که‌ی نارچیباڤد
میلن هامیلتون وهرگیراوه

بچم کرێکاری بکه‌م و
پاره‌یه‌ک وه‌کوکه‌م. چه‌ند
پوژیکێ پینچوو تا خو‌م کو
کرده‌وه. به‌بێ هاو‌پۆی و
هاو‌ال رینگام داگرت. به
چه‌ند شه‌و و پوژان گه‌ییمه
گه‌رمین. جاده‌ گه‌یبوو
«حه‌ریر»ی. بێ نه‌وه‌ی
ده‌رفه‌ت له‌ده‌ست بده‌م
چوومه‌ ناو عه‌مه‌لان. دیتم
چه‌ند که‌سی سا‌بلا‌غی
له‌وین. له‌ «لا‌وا‌وه‌ کو‌تیر» و
«مه‌جید»ی برای می‌وان
بووم. نه‌وانیش بر‌دی‌ا‌غه‌ لای

«ره‌مزی نه‌فه‌ندی»ییه‌کی. کابرا خه‌لکی سلیمانی بوو. تینووس کرام و ده‌ستم کرد به‌کار تا سا‌ل
سارد بوو. نه‌وجار کو‌ره‌ سا‌بلا‌غیه‌کان هه‌مووی چوونه‌وه‌ بو‌ سا‌بلا‌غی به‌لام من نه‌چوومه‌وه. ئاخ‌ر
چووبامه‌وه‌ کو‌ی؟ نه‌ ما‌ئیک، نه‌ حا‌ئیک، سه‌رباقی نه‌وه‌ش به‌ بیکه‌سیان ده‌زانیم، به‌ردیک له
ئاسمانی پرا که‌وتبا خواری، ده‌یانگوت کاری حه‌مه‌دییه. منیش له‌ به‌رامبه‌ر زو‌لم و بێ‌دادیدا ناتوانم
بێ‌ده‌نگ بم و ده‌ترسم تووشی رووداوێکی ناخو‌ش بم. برینی بوختانه‌که‌ی کاکه‌مر و خزمه‌کانی و
(...)، ئیستاش تازه‌یه‌ و شه‌وانه‌ له‌ داخان خه‌وم لێناکه‌وتی که‌ بو‌ ده‌بێ‌ نه‌م تاوانه‌ گه‌وره‌یه‌ به‌رامبه‌ر
مێرمندا‌ئیکێ بیکه‌سدا بکه‌ن؟ ته‌نیا تاوانی من نه‌وه‌نده‌ بوو که‌ بیکه‌س و بێ‌پشتیوان بووم. دیوارم
له‌ دیواری هه‌موو که‌س کو‌رتتر بوو. بو‌یه‌ پریارم دا له‌ گه‌رمین هه‌ممه‌وه‌ و تا ده‌توانم کار بکه‌م و
پاره‌ کوکه‌مه‌وه‌ و به‌ ده‌ستی پر بچمه‌وه‌ شاری خو‌م.

هه‌ستم، چووم بو‌ رواندزی. «سه‌عیدی که‌وگیری» له‌وی دووکانی ته‌نه‌که‌سازی دانا‌بوو. چوومه‌
لای و پتی سه‌یر بوو که‌ نه‌چوومه‌وه‌ سا‌بلا‌غی. بو‌م باس کرد که‌ ناچمه‌وه‌ و ده‌مه‌هو‌ی نه‌و زستانه‌ی
کار بکه‌م تا ده‌بیتته‌ به‌هار. که‌ زانی ئاوا قاییم له‌سه‌ر کارکردن بێ‌داده‌گرم، واده‌کا:

— راوه‌سته، ئیستا له‌لای کابرایه‌کی هیندی کارت بو‌ ده‌دۆزمه‌وه. نه‌و کابرایه‌ ناوی
«حهممه‌دعلی»یه، کو‌وپان ساز ده‌کات و ده‌یانفرۆشیت. له‌ شاگردیکێ باش ده‌گه‌ریت. وه‌ره
لێره‌ دانیشه‌ ئیستا په‌یدا ده‌بیت، قسه‌ی ده‌گه‌ل ده‌که‌م و داتده‌مه‌زینم. نه‌و زستانه‌ی نه‌و کاره‌ی
بکه‌ و تا به‌هارتیش خودا گه‌وره‌یه.

تاویک لای سه‌عیدی دانیشتم و کابرای هیندی به‌ویدا تیپه‌ری. له مه‌نجه‌لیکدا کووپه‌ی ده‌گیرا. هه‌رای کردی و هاته لامان. به محهمه‌دع‌لی گوت که به‌رده‌ستیکی باشم بۆ دیتوو‌یه‌وه. له‌وی پرسیار و له من وه‌لام، له سه‌عیدیش مه‌دح و سه‌نام. به‌و جوّره کارم سه‌ری گرت و قه‌رار برپایه‌وه که مانگانه دینار و نیویکم بداتی، خواردنم له‌سه‌ر نه‌و بیت و له‌لای نه‌ویش می‌نمه‌وه و بخه‌وم. وه‌پیش‌خوی دام بۆ ماله‌وه. له مال ده‌گه‌ل ژنه‌که‌ی بریک قسه‌یان به‌ زمانی خویان کرد که من هیچیان لئ تینه‌گه‌بیشتم و نه‌زمانی باسی چ ده‌کن! ژنه‌که‌ی جحیل بوو، دوو کوپری یه‌ک سالانه و سن سالانه‌ی هه‌بوو. ژنه له مالت کووپه‌ی دروست ده‌کرد و محهمه‌دع‌لیش ده‌بیردن بۆ فروشتنی. پاش خواردنی نانی نیوه‌پۆیه، مه‌نجه‌له کووپه‌ی بۆ تیکنام و گوتی:

— برۆ له رواندزی خواروو^۱ بیانفرۆشه و منیش لی‌ره ده‌یانفرۆشم.

مه‌نجه‌له کووپه‌ی برده خواروی و زوو هه‌مووم فرۆشت و گه‌رامه‌وه. دیتم نه‌وه محهمه‌دع‌لی هه‌ر وا به مه‌نجه‌له کووپه‌وه له ناو بازاردا ده‌خولیته‌وه و ئیستا قوتار نه‌ببوو. نه‌و پاره‌یه‌ی فرۆشتبووم دامه‌ ده‌ستی و چووینه‌وه مالت و قازانی بۆ پرکردم و چوو مه‌وه بۆ رواندزی خواروو. نه‌و پۆژه سن جارن چووم و هاته‌وه. دیاربوو لیم رازی بوو. وریا و توندوتۆلم. باش هه‌له‌سه‌وو پرتیم. ده‌ستپس نه‌بووم. نه‌و پاره‌یه‌ی ده‌ستم ده‌که‌وی بئ پیچ‌په‌نا ده‌به‌نمه‌وه و له مستی محهمه‌دع‌لی ده‌که‌م. هه‌رچی پێیانده‌سپاردم به‌وپه‌ری باشی خۆیه‌وه به‌جیمده‌هیتنا. محهمه‌دع‌لی کابرایه‌کی نه‌وسن بوو، له مالیاندا خواردن و خواردنه‌وه باش ده‌خورا. تیر و پر بوون. شه‌و له پیش‌خانه‌ی جیگایان بۆ من راخست. ماله‌که‌یان تا‌قه وه‌تا‌خیکی هه‌بوو که بۆخویان له‌وی ده‌نووستن. به‌و جوّره کارم ده‌گه‌ل محهمه‌دع‌لی هیندی کرد تا به‌هار داهات و ولات گه‌رامی تێگه‌را. کوپه‌گه‌لی سابلآغی هاته‌وه، منیش دامنا‌بوو که سه‌ره‌له‌نووی بچمه‌وه سه‌ر کاری پرگاسازکردنه‌وه. به محهمه‌دع‌لیم گوت که ده‌پۆم، زۆری سه‌ول و ته‌قه‌لا کرد که به‌جینه‌هیتیم و له‌لای می‌نمه‌وه و نه‌پۆم، به‌لام قایل نه‌بووم. پاره‌ی نه‌و چهند مانگه‌م وه‌رگرت و چوو مه‌وه نیو عه‌مه‌له‌ی و به‌ربوومه کارکردن. کارم کرد تا جاده‌ گه‌یه «گه‌لی عه‌لی به‌گ» و سه‌ر هه‌ددی ئیرانی. به‌و جوّره کاری پرگاسازکردن کۆتایی پتهات. که حیسابی خۆم لیکدا‌یه‌وه نه‌و پووله‌ی لای کابرای

^۱ به پتی نه‌وه که کاپیتان خه‌لکی سابلآغ بووه و له رواندز غه‌واره، ئاسایه که باش نه‌توانی ناوه‌کان به‌ری یان پێناسه‌ی نه‌و شاره‌ بکات. سه‌بارت به رواندزی خواروو دوو بۆچوون هیه. یه‌کیان په‌نگه‌ مه‌به‌ستی گوندیکی بچووکه له خوار پیچه‌کانی رواندزه و له پیده‌شتی نه‌وشاره و له سه‌ر چۆمه‌که هه‌له‌که‌وتوو که پێیده‌گوتری "کاولۆکان" که ده‌وری ۲ کیلۆمتر له شاره‌که دووره. نه‌گه‌رێکی تر نه‌وه‌یه که سه‌روشتی نه‌و شاره‌ وا هه‌له‌که‌وتوو که لیژه. قه‌دیم نه‌و ماله‌نی له سه‌ره‌وه‌ی شاره‌که بوون پێیان گوتوو "گه‌په‌کی سه‌روو" و نه‌و ماله‌نی که له خواری شاره‌که بوون واته له‌سه‌ر هه‌له‌په‌که بوون پێیان گوتون "گه‌په‌کی خواروو". وا ویده‌چێ کاپیتانیش مه‌به‌ستی گه‌په‌کی سه‌روو و گه‌په‌کی خواروو بووبێ نه‌ک رواندزی سه‌روو یا خواروو.

هیندی دهستم که وتبوو ۱۱ دینار بوو و نهو پارهیهی که له کاری جادهی گیرم که وتبوو ۳۵ دینار بوو که سهرجهم دهیکرده زور.

کاری ریڭگاکه که کۆتایی پیهات، کوره سابلآغیهکان دهگهپانهوه بو سابلآغ و پارهکانیان دهگورپیهوه به پارهی تیران. دیسانیش من دهگهلیان نهچوممهوه. دهخوم نووسام و سواری ماشین بووم یه کپراست چووم بو ههولیر. ههر نهو رۆژه تووشی «سهید عهلی» بووم. کاتی خۆی له سابلآغ گیرفانبر بوو. ئیستا له ههولیر دوکانداره و وازی له گیرفانبری هیناوه. ریشیکی قۆری بهرداوه تهوه و تهسبیحیکی دریزی به دهستهوهیه، لیپرسیم:

— چۆنه لیره؟

منیش به سه رههاتی خۆمم بو باس کرد که کارم له ریڭگا دروست کردن بو سهر حدوودی تیران کردوه و بریکم پاره کو کردۆتوه و دهمههوی بیدم به که لویهل و برۆمهوه بو سابلآغ به شکه م، ناوا قازانجیکی بۆم تیدابیت. بردمی بو کاروانسه رای «کاکه حه مهی» نهویش خه لکی بۆکان بوو و ئیستا له ههولیر کاروانجیهی. به کاکه حه مهی نه سپاردم و قه رارمان دانا که به یانی بچمه وه لای له دوکانی و چیم لازم بیت بۆم بکریت. بو به یانی کاکه حه مه بردمی بو مهیدانی ولآغان و که ریکی باشی بو کریم. که ژوو، گوريس و هه رچی حه و جهی ده کرد بۆی کریم. که رم له کاروانسه رای کاکه حه مه به سته وه و بوخوم چوومه کن سهید عه لی و نهویش ده گه لم هات بو ناو بازار. نه وکات زه مانی ره زاشای بوو، ره زاشا لیباسی ژن و پیاوی قه دهغه کردبوو. سهید عه لی گوتی:

— با فهدریکت بالتۆی ژنان بو بکرم، له تیران خیری باش دهکات. برۆ عه مبالی گازکه بۆت بار که ن، پاشان نهوانه به ره وه خانن و وه ره وه باقی پاره که ت بو خه رچ که م.

گورج و گوول بالتۆکانم برده خانن و هاتمه وه لای. نه و جار باقی پاره که ی بو دام به گرشین^۱ بریک دیاریم بو پوورزا که م کری^۲ و بار و بارخانه م پیتچایه وه. سهید عه لی به کاروانی شه قلاوه ی نه سپاردم و ههر نهو رۆژه ده گه ل نهوان که و تمه ریڭگا. به دوو قونآغ هاتینه «شه قلاوه»^۳، له ویشرا ده گه ل کاروانی رواندز هاتمه «دیانان»، هاتمه ناو «کیله کان»^۴. کاروانی «غه فوری فاته گری»^۵ باری «عه لی

^۱ ده بی مه به سستی کاپشین بیت.

^۲ ده بی مه به سستی له پووری هه مان پووره زینه تی بووبیت که ژنی باوکیشی بوو. کوره که شی "حه ممه د نه مین راتب" بوو که هه م ده بیته پوورزا و هه م ده بیته باوکبرای کاپیتانی.

^۳ شه قلاوه له ۴۳ کیلۆمتری باکووری رۆژه لاتی هه ولیر و ۱۳۰ کیلۆمتری ده میتن بو حاجی ئۆمه ران (سنووری ته مه رچیان).

^۴ کیله کان ۴۵ کیلۆمتر له باکووری شه قلاوه هه لکه وتوه و ۸۵ کیلۆمتریش له سهر سنووری خه یالی و ده ستردی تیران و عیراق دووره.

^۵ له وانه یه "فاته گروی" دروست بیت.

ریحان»یان دەبرد بۆ سابلاخ. دەگەل کاروان تا سەر حەددی هاتم. «شێخەیی چارویدار»^۱ کۆنە خزمی باجە، بە باجی هەر دەگوت خالە. لای تاوپەرانی بوو، بە منی گوت تۆ بکەوه (هەوارقادر)ی،^۲ تێمە لە «شیناوی»^۳ دەبین، وەرە وێ. وە هەوارقادی کە وتم، شوڤبوومەوه بە بەری خاتیدا رویشتم، چوومە شیناوی، ئەوانم نەدیتەوه. لەوێ بەند نەبووم و هەر ئەو شەوه هاتمە «لگن»ی.^۴ بۆ بەیانی بە دۆلی مەیدان بەلەکیداً^۵ وردەوردە هاتمە «داشتهمر»ی.^۶ لە مەزرای داشتهمری بارێکم لە نێو گیا و گۆلدا تاقەت کرد و کەرەکەم لەبن دارێکی کە سێبەری هەبوو بەستەوه.

کۆتایی بەشی (۱) و (۲)

خوێنەری هێژا،

لێرەدا دەفتەرەکانی ژمارە یەک و دوو کە ناوەرۆکە کە یان تا رادەیهکی زۆر وەک یەک دەچوون کۆتایی پێتات. گشت نووسین و رووداوەکانم پێک گرتن. گەر وردە زانیارییهکی زیاتر لە یەک لە دوو دەفتەرەدا هەبووبێت ئەوه تیکەلم کردۆتەوه. لە لاپەرەکانی داهااتوودا دەفتەری ژمارە ۳ هەڵدەدەینەوه. لەوێدا لەو قۆناغە را دەستپێدەکات کە سەر دەمی کۆماری کوردستانە. وەک دەبینن وێستگەیهکی زۆر هەستیار و گرینگ لە ژیان و بەسەرھاتەکانی کاپیتان حەمەد ونە و تێداچوووە کە دەوری ۱۰ تا ۱۲ سأل لە تەمەنی لەخۆ دەگرێ. پێک لەو وێستگەیه دایە کە کاپیتان ژن دینێ، مندالی دەبیت، حیزب دادەتیت، دەگیریت و شار بەدەر دەکرێ بۆ شیراز، لەوێرا بە پیتی پەتی و بە شاخ و کیواندا دەگەرێتەوه زیدی خۆی، کۆمەلێک هاوڕێی لە دەوری خۆی کۆ دەکاتەوه کە هاویر و هاو فکر بوون ئەوجا لە دەوڵەت یاخی دەبیت و بە ئەمنییە و نەزمییەکان دادەدات و پرووتیان دەکات و زۆر بەسەرھاتی سەرنجراکیش کە بەداخەوه لێیان بیبەری بووین. لەو سەردەمەدا

^۱ باش پروون نییە چی نووسیوه پەنگە، مەبەستی کاپیتان چواردیوار، چوار دەوار یا... بیت.

^۲ "هەوارقادر" گوندیکی بچووکه لەسەر سنووری دەستکردی ئێران و عێراق لە ناوچەی حاجی ئۆمەران کە لە بەشی عێراق هەلکەوتوو.

^۳ گوندی شیناوی دەکەوتە باشووری رۆژھەلاتی شاری پیرانشەر (خانێ). دوو کیلۆمێتر کەمتر مەودای هەیه دەگەل ناوھندی شارەکە و ماوهی ۲۵ کیلۆمێتر دەگەل سنووری دەستکرد مەودایان هەیه.

^۴ لگن لە نێوان دوو شاری مەھاباد و خانێ (پیرانشەر) هەلکەوتوو. ۵۵ کیلۆمێتر لە رۆژھەلاتی خانێ و ۴۳ کیلۆمێتریش لە رۆژئاوای مەھابادەوه دوورە.

^۵ مەیدانبەلەک زنجیرە کۆستانتینکی سەرکەش و سەرسەوزە کە لە نێوان خانێ و مەھاباد هەلکەوتوو. لە لگن را تا گوندی خەلیفە پانتایەتی.

^۶ داشتهمر گوندیک بوو لە باشووری مەھاباد کە زۆر لەو شارە نزیکی بوو. کە بەنداوی مەھاباد لە سالی (۱۳۴۹ھ/۱۹۷۰ز) ساز کرا وەبن ئاو کەوت. پاشان ئەو گوندەیان گواستەوه بۆ شوئینیکی تر کە تێستا ۱۲ کیلۆمێتر لەو شارە دوورە و کەوتۆتە پاش بەنداوی مەھاباد.

به سه راهاتیک هه یه که خوالیخۆشبوو یای «خورشید ره ههبر»^۱ هاوسه ری کاپیتان بۆ نه وه کانی باس کردوو (به نووسه ری ئه و دیرانه شه وه) که هه ول دده م لیره بینوو سمه وه:

سیاسه تی لادانی په چه و چارشییوی ره زاشا

کاتیک ره زاشا قانونی لادانی په چه و چارشییوی (کشف حجاب) ده رکرد، له کوردستان به باشی بۆی به رتیه نه چوو. شۆرشه که ی مه لا خه لیل گۆرهمه ر (۵۱۳۰۷ - ۱۹۲۸ز) یه ک له و شۆرشانه بوو که له دژی ئه و قانونه ی ره زاشا بۆ ماوه یه ک په ره ی ئه ستاند. یای خورشید ده یگیره یه وه:

[له سابلآغ ئه منیه^۲ چاکی هتیش هینابوو سه ر خه لک. هه ر ژتیک له کوچه و کۆلان چارشییوی له سه ر بووایه و ئازان^۳ یا ئه منیه یه ک دیتبای، چارشییوه که یان به زۆر له سه ری لاده دا و هه یچ که کۆمه لیک جنیو و بیرزییان پیده کردن، به چۆماغان وه ریانده گه پانت. یه ک له و ئه منیه یه ی سابلآغ، ئازاتیکه عه جه م بوو که ئامانی به خه لکه که هه لگرتبوو. مندالی سه ر پشتی لانکی لیده ترسا. (یای خورشید ناوی ئه منیه که شی ده هینا، به داخه وه ناوه که ی نایه ته وه زه ینی نووسه ر).

مالمان له گه ره کی ئه رمه نیان بوو. رۆژیک چارشییوه سه ر به کۆلندا تیده په ریم، که چی له به ختی ره شم تووشی ئه و ئازانه ناجسنه بووم. ئازان په لاماری بۆ هینام و به زۆر و به جنیودان چارشییوی له سه رم فری دا. که دیتی من ژنی حه مه دی مه ولوو دیم، ئازان خه وفی ریکه وت و چارشییوه که ی دامه وه و داوا ی لیکردم که لای کاک حه مه د باس نه که م. سویندی بۆ خواردم که گه ر زانیبای هاوسه ری کاک حه مه دم، چارشییوی لی نه ده کردمه وه. منیش و ئازانه که ش ده مانزانی گه ر کاک حه مه د ئه وه بزانت، ئازانه که له کۆشی پیخه مبه ریدا بی و هه زار رۆحی هه بی، یه کی پیناهیللی بۆیه، لای کاک حه مه د باس نه کرد و گوتم با له وه زیاتر کیشه بوخۆی دروست نه کات چونکه رۆژ نه بوو له قۆرتیک نه که وی.

نازانم کاک حه مه د^۴ له کوئی ئه و باسه ی زانیبۆوه. بی ئه وه ی لای من باس بکات له په سیوئیک له ئازان ده خه فتن و له بوومه لیلی تیواره به رانه به ری ئازان دیت. که کاپیتانی ده بینتی، ئازان ئه ژنۆی ده شکتی و ده که وینه سه ر چۆک و له به ر کاک حه مه د ده پارته وه که نه یکوژت و ده لتی نه مزانیوه که هاوسه ری تۆ بووه، ده نا ئه و کاره م نه ده کرد. کاک حه مه د هه یچ قسان ناکات ته نیا به یه ک

^۱ بروانه لاپه ره ی ۴۱۰

^۲ به رتیه رایه تی پۆلیس یا بنکه ی پۆلیس. له سه رده می قاجاره کانه وه به بنکه ی پۆلیسیان ده گوت (ئه منیه یا نه زمیه).

^۳ له سه رده می قاجاره کان به پۆلیسیان ده گوت "نازان" که له Agent ی فه رانسه وی یا ئینگلیسییه وه وه رگیراوه.

^۴ یای خورشید هه میشه میده که ی به " کاک حه مه د " بانگ ده کرد.

فیشهک دهیکوژیت. که ناژان کوژرا، شار شلهژا. کهس نهیزانی نهو ناژانه کن کوشتی؟! که مآلمان هات بو «خهلان»-ن، لهوئ کاک حه مه د بوی گیرامه وه که کوشتنی ناژانه که کاری نهو بووه. گوتی: نهو ناژانه ئیستا له دایکی خوئی نه بووه که چارشئو له سه ری ژنی حه مه دی مه ولوودی لیکاته وه. [

(تبعید) تارانندن یا دوورخستن هوهی زوره ملی بو شیراز

کاپیتان که بو کارکردن له ریگای هامیلتون چوو بو باشووری کوردستان، ئیتر لهوئ فیتری کاسبی بوو و به کرین و فروشتنی که لوپهل و نهو دیو و نه مدیو کردنیان له سنووری ده سترکد که پیتانده گوت قاچاخچیتی، دهوله مه ند بوو. له نه زموونه کانی خوئی لهو بواره دا که لکی وه رده گرت و هه رجاره ی که هاتوته وه بو سابلآغ هه ولی داوه هه ندیک لهو کوره سابلآغیانه که باری ئابوریان باش نه بووه، ده گه ل خوئی بیانباته نهو دیو و شتیان بو بکری تا نه وانیش خیری بکه ن و ژانیان هاسانتر تیپه ری. لهو که سانه ده توانین ئاماژه به حوسینی زپرینگه ران، برایمه سوور، سه عیدی حه مه قاله ی و برایمی حاجی نه لآ (ئیلاهی) بکه ین. لهو نیوانه دا ده گه ل کومه لیک له روونا کبیران و تیکوشه رانی باشووری کوردستان ئاشنا ده بی. نهو ئاشنایه تیبه ده بیته وه هوی نه وه که هه م پیتاسه ی عیراقی بو دهره یین و هه م کاریگه ری له سه ر کاپیتان و حوسینی زپرینگه ران دابنن بو گه شه ی بیرى ناسیونالیستی که نهوکات له جیهاندا جمه ی دهات. به تاییه ت که گه لی کورد خوئی به به شخوراو ده بینی، نهو هه سه ته خه وی له لاو و روونا کبیرانی کورد هه راسان کردبوو.

کاپیتان، سه عیدی حه مه قاله ی و حوسین زپرینگه ران به گواستن هوه ی بیرى نه ته وه یی و گوژار و بلاو کراوه کانی تر بو مه هاباد که له باشوور دهرده چوون، کاریگه ریبه کی باشیان دانابوو له سه ر جوولاندنی رۆحی نه ته وه یی له ناو کومه لانی خه لکدا. هه روه ها نه وان بوون به هوی دامه زرانندی به که م حیزبی مۆدیرنی نه ته وه یی له ئاستی رۆژه لاتى کوردستان به ناوی (حیزبی ئازادیی کوردستان).

به پیتی په یمانی سه عد ئاباد ده بوایه ده وله تانی ئیران و عیراق په کترین له هه ر چه شه نه جموجو لئیکى فه ره نه نگى و سیاسى که به دوور له باز نه ی پلانی ده وله ت بی، ئاگادار بکری نه وه. وا ویده چی که ده وله تی عیراق ده وله تی ئیرانی له وه ئاگادار کردیته وه که قاچاغچیه ئیرانییه کان به رده وام ده گه ل نهو کورده نه ته وه بیانه له پیوه ندی دان. له مه هابادیش ده وله ت هه ستی به جموجو لئیکى سیاسى کردبوو و نووسراوه یه ک بلاو کرابوو که داواى له خه لک ده کرد شوړش بکه ن. نهو خالانه وا له ده وله ت ده کات که نهو که سانه ی قاچاغچی بوون و هاموشوی عیراقیان کردوو ه یان به چه شتی که له ناو خه لکدا ناویان دیاره، به محانج بیانگری و دوور یان خاته وه بو شیراز که حوسین زپرینگه ران و کاپیتان یه ک لهو که سانه بوون.

دوکتور ناسۆ و مامۆستا ههژار موکریانی و کاپیتانیش لهو کتیبهی بهره‌ستندا هه‌ندیک له‌سه‌ر ئه‌و رووداوه‌ دواون که له‌ داهاتوودا ده‌یخویننه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ نامیلکه‌ی (حیزبی نازادی کوردستان)دا^۱ به‌ سه‌رچاوه‌ و به‌لگه‌مه‌ند، باسی ورده‌کارییه‌کان کراوه‌ بۆیه‌ بۆ ئه‌وه‌ی درێژه‌داری نه‌بی لێره‌ باسه‌که‌ زۆر شی ناکه‌مه‌وه. ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بی که‌ کاپیتان له‌ شیراز هه‌لناکا و مه‌ترسیه‌کانی به‌ دل و گیان وه‌ ئه‌ستۆ ده‌گریت و له‌ شیراز به‌ پیتی په‌تی را ده‌کات و رپی روژناوا ده‌گریت و شاخ‌به‌شاخ و گوندبه‌گوند و که‌ندبه‌که‌ند، دیته‌وه‌ ناوچه‌ی سابلآغ. ته‌نانه‌ت ده‌یانگێرپایه‌وه‌ که‌ له‌ رینگا شیر و نانی له‌ شوانان وه‌رده‌گرت. خووی له‌ شیتن دابوو تا که‌س شکی بۆی نه‌چن.

یای خورشید ره‌هه‌ر و ئامین کچی کاپیتان و کاک‌عه‌بدولپه‌حمان (خانه) کوری کاپیتان، باسیان ده‌کرد که‌ کاتیک پاشی شه‌ش مانگان رینگاکوتان له‌ شیرازه‌وه‌ دیته‌وه‌ بۆ مه‌هاباد، یه‌که‌مجار روو له‌ گوندی «زگدراو» ده‌کات. ئه‌و گونده‌ش ملکی بنه‌ماله‌ی به‌رێزی «شتری» بووه. له‌و پێوه‌ندییه‌دا له‌ رینگای کاک‌کامبه‌خش شتری وتووێژیکی کورتم ده‌گه‌ل به‌رێز کاک‌حوسین شتری کرد که‌ ئیستا ته‌مه‌نی ده‌وری ۸۵ سال ده‌بی و ئه‌و رووداوانه‌ی له‌ زمان دایک و بابی خوێه‌وه‌ ئاوا بیستوه‌:

(ئاغای حه‌مه‌دی مه‌ولوودی که‌ که‌سیکی زۆر ئازا و نه‌ترس و ئه‌مین بووه، که‌ ته‌بعید کرابوو بۆ شیرازی، له‌ شیرازی را پیش شه‌ه‌ریوه‌ری ۱۳۲۰ به‌ شاخان و به‌ نه‌بوونی و به‌ برسیتی و بیخه‌ویدا رینگای گرتۆته‌ به‌ر و هاتۆته‌وه‌ بۆ لای سابلآغ تا ده‌گاته‌ زگدراوی. که‌ واریدی زگدراوی ده‌بی ده‌چیته‌ حه‌وز و کانیه‌که‌ی تا ده‌ست و چاوی بشوات. منداڵ وه‌دووی ده‌که‌ون هه‌رای ده‌که‌ن: هۆ شیته‌ شیته‌. پیاویک له‌ منداڵه‌کان تووره‌ ده‌بی و ده‌ریان ده‌کات و پێده‌لن:

— مامه‌ گیان کارت به‌ کییه‌؟ چۆنه‌ هاتووی؟

— ئاخ‌ میرزا که‌ریمی شتری مالیکی ئه‌و دتیه‌ی نییه‌؟

— به‌رپۆه‌للا

— کوا؟ لێره‌یه‌؟

— به‌لن به‌ مال و منداڵه‌وه‌ ئه‌وه‌ له‌ناو باغین.

— ده‌کرێ رینگای باغیم پێشان ده‌ی؟

کابرا ده‌گه‌لی دت هه‌تا ناو باغی. که‌ دوور و نیزیکی بنه‌ماله‌ی کاک‌که‌ریم ده‌بنه‌وه‌، ده‌بینن کابرایه‌کی سه‌ر و ردین هاتوو، چلکن، لیباسی دراو، هه‌موو گیان به‌ ده‌روه‌ دتیه‌ لایان و سلآوی ده‌کات. له‌په‌را حوسنی خانم که‌ چاوی لێده‌کات، کاک‌حه‌مه‌دی ده‌ناسیته‌وه‌. دیار بوو له‌پێشدا ناسیاویان هه‌بوو. ده‌لن:

— حه‌مه‌د ئه‌وه‌ ئه‌تۆی؟

^۱ پروانه‌ لاپه‌ره‌ی ۴۷۸

— به لئی خانم بوخومم.

— مالت شیوی ئەدی ئەوه چ وهزعیکه ههته؟ کوره هه موو گیانت دیاره مآل خراپ، ها ئەوه دهرهیهی به خۆت داده جارێ.

کاته که ی جهنگه ی نانی نیوه رۆیه ده بێ، نانی بو تیده کهن و تیرتیر نانی ده خوا و جا ئەوجار بۆیان باس ده کات که چۆناوچۆن له شیرازه وه به پێیان هاتۆته وه که شهش مانگی خایاند. ئینجا حوسنی خانم دهستور دهدات تا بچن له مالتی له سهر تهندوورێ ئاوی بو گهرم کهن تا کاک حه مه د له شۆرکه ی خۆی بشوات. پیاویکیش بانگ ده کات تا ردین و سهر و سه کوتی کاک حه مه د کورت که نه وه. له ولشه وه جلی تازه و خاوینی بو دابین ده کات. له پاشان حوسنی خانم پێیده لئی که حه مه د زۆر پیست لیده گهرین و به شوینته وهن تا بتگرن، وشیری خۆت به و جارێ لیره مه بزوو تا بزاین چ پرووی دهدات. کاک حه مه د پینچ رۆژ یا هه وتوو یه ک تاقه ت دینتی و به حوسنی خانم ده لئی که پێیخۆشه بچیته وه مه هابادی و منداله کانی ببینیته وه. هه رچی حوسنی خانم ده لئی نابێ و ناکرێ و ده تگرن و ده تگوزن، کاک حه مه د به گوێی ناکات و ده چیته وه بو مه هاباد. به لام قه ولی لیده ستینتی که له مه هاباد گیر نه بیت و بچن بو عێراقی. چل تمه نی ئەوکاتیشی له گیرفانی ده نی و مالتاواپی له یه کتر ده کهن. ئیتیر کاک حه مه د ته نیا شه ویک له لای منداله کانی ده مینیته وه و بار ده کات بو عێراقی.^۱ له به ختی ئەوه هینده ی تیوه رنه سوورا که شه هریوه ری ۱۳۲۰ پرووی دا و حکومه ت نه ما و کاک حه مه د نازاد بوویه وه. نیاوانی به ینی مه و کاک حه مه دی فه وقولعه ده خۆش بوو. ئەوکاتی ئاغا یانی (یه ک له عه شیره ته کان)^۲ به واسیته ی حیساب و کیتاییکی که ده گه ل باپیرم (حاجی مسته فا شاتری) هه یانبوو که گویا پوولی به قهرز داوه تی، ده نیری و ده لئی بچن که ریمی شاتری تالان بکهن. له ولشه وه که دۆستان ئەوه خه به ره ده زاننه وه، جه ماعه تیک زۆر به هانا مانه وه دین. یه ک له وان کاک حه مه د بوو. له وه موو عاله مه ی ته نیا بام (که ریم شاتری) و کاک حه مه د شه ری چاکیان کرد. پاشان کابرایه کی خه لکی دیتی ده لئی ئاغا، عه شیره ت هاتنه نیو دیتی، برۆن، لاچن. به ناچار دینیه که به جن دین و عه شیره تیش تالانی ده کهن. کاک حه مه د و منداله کانی کاک حه مه دیش هیه چکات ئەوه چاکه یه ی حوسنی خانم و بنه ماله ی شاتریان فه رامۆش نه ده کرد و به رده وام باسیان ده کرد و ببوو به خالکی به هیز له نیوان ئەوه دوو بنه ماله یه دا. جا بۆیه کاپیتان له و بیره وه ریا نه ید که له داها تودا ده یینن، ده فه رموئی که ده مه هوی چاکه یان بده مه وه و له سه ر ئەوه بنه ماله یه تا لیواری مردن ده روات.

^۱ کاپیتان سه ردانیکی کورت بو عێراق ده کات و دواتر ده گهریته وه بو ئاوجه ی موکریان و به ناویکی ساخته له گونده کاندای خۆ هه شار دهدات و له گیشه ده وهن و ته پپالاندا خۆی شار دۆته وه.

^۲ له ناوه یان خۆ ده پارێزم. ته نیا ده نووسم یه ک له عه شیره ته کان. هۆکاره که شم له پێشه کییه که دا باس کردوو.

دەفتەری ژمارە (۳)

پرواڵەت و تاییبە ئەندییەکانی دەفتەری ژمارە (۳)

دەفتەری ژمارە سێ هاووشیوی دەفتەری ژمارە یەک ۱۷ سانتیمتر پاناییبەتی و ۲،۲ سانتیمتر درێژی. رووبەرگیکی کاخەزی ئەستووری هەیه بەلام بو پاراستنی زیاتری رووبەرگە، بەرگیکی کەسکی پلاستیکی توندوتۆڵیان بە چریش (سریش) یا شتیکی هاووشیوی لێداوه کە بەتەواوی رووبەرگە کاخەزییەکی داپۆشیوه. کە رووبەرگە کە هەڵدەدەیهوه تەنیا دوو واژۆی کاپیتانی پێوهیە کە یەکیان گەورەیه و ئەوەیتریان بچووکتەر. کاپیتان لەو دەفتەرەدا سەرەتا و کۆتاییەکی لێ تیکچوووه و لە لاپەرەکانی کۆتایی دەفتەرە کە را دەستی کردوووه بە نووسین.

دەفتەرە کە دەوری ۱۸۰ لاپەرەیه کە هەمووی پەش کردۆتەوه. لاپەرەکان کاخەزی ناسکی بۆرن کە بە «کاهی» ناوێرن و خەتەکانی درێژاودرێژ و پانەوپانن بەسەر یەکترا هاتوونەوه کە چوارگۆشەیی ورد دروست دەکەن. لە رووبەرگی کۆتاییشدا رێک لە ناوەراست، هەندیک زانیاری بە زمانی رووسی لەسەر پشتی رووبەرگە کە وه دیار دەکەوێ کە وا وێدەچی زانیاری ئەو کارگەیه بوویت کە لێی سازکراوه. کاتیکی بە کەرەسەیی وه رگیترانی دیجیتالی تاقیم کردەوه پینگوتم کە ئەوه زمانی بولگارییه و کە وهی گێرا نرخی دەفتەرە کە بوو دەگەڵ رێژەیی چۆنییهتی دەفتەرە کە و پادەیی لاپەرەکانی. زیاتر لە هەشت واژۆی کاپیتانی لەسەرە.

لاوازبوونی حکومت و ههلاتنی عهجهمان له ساښلاغ^۱

نهو پوژه لای نیوه پوړیه ټینگلیسه کان فانی بوون. نهوان ون بوون و عالهمی شار به سهربازخانه وهر بوون. داریان به سهر بهردی نه هیشت. سهربازخانه تالان کرا.^۲ عالهم وا داغدار بوون که چه ند هودهیان سووتاند. خه بهرم زانی که دهستیک ټیستری توپخانه له زینوی چاواربهردان^۳ به پره لایه. به هاواله کانم گوت با بچین نهو ټیسترانه بگرین. من و «پره حیمی عهبدی رهزا» سی^۴ ده گه ل دوو نه فهری تر بو لای ټیستره کان چووین، ته ماشامان کرد «بایزه ختلی ...» خووی و سی نه فهری نوکهر، خه ریکه ټیستره کان ده گری، دوو ټیستری گرتووه و نوکهر ټیک په تی کردوون، ټیمه ش چووین بو ټیستره کانی دی. بایزه خیل به سهرماندا گوورانندی:

– برون لیره!

که میک قسه ی سووکی کرد و بو مان هات که شالومان بو بیتی. «ده مانچه ی پروتم دهرهینا و بو ی چووم و گوتم:

– گوپی باپیره دهر ویشه که تان وا و وا لیده که م، نهو ټیسترانه مالی باوکه کادز و شه نه دزه که تانه؟ سه گباب ټیستا وه ک سه گ په تت ده که م لیره!
به عومری خووی شتی وای چاوپینه که وتبوو، زمانی گیرا و دهستی کرد به پارانه وه و زمانلووسی و گوتی:

– بام، ټیمه براین، شهر و قه لیبوونی ناویت، نه چو بچیت، ټیستره کان دوو به ش ده که یین، به شیک بو ټیوه و به شیکیش بو ټیمه.

---

^۱ ده وله ته کانی شوپره وی و ټینگلیس له ۱۰ی خه زمانانی ۱۹۴۱/۵۱۳۲۰ز ټیرانیان داگیر کرد و حکومتی ناوه ندی چ دهسته لاتیکی به سهر ناوچه داگیرکراوه کاندانما. خه لکی ساښلاغ به هیمه ته پیشه وا قازی محهمه د پاریزگاریان له ټاسایشی شاره که ده کرد. پروانه کتیبی: جمهوری ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی ویلیام ټیگلتنون - وهرگتیرانی: سید محمد صمدی ل: ۲۹، ۳۱

^۲ له سهره تاکانی نهو ساله دا هیزه کانی شوپره وی پاشی بو مبارانکردنی شاری ساښلاغ، ده ستیان به سهر بنکه ی پولیس و سهربازخانه ی نهو شاره دا گرت و هه موو سهربازه کانیان چه ک کرد و نه سله حه خانه کانی نهو بنکانه یان هه موو ده گه ل خوویان برد. نهوه ی ماپووه هه مووی نه سله حه ی کوون و له که لکه وتوو بوو. پاشان ټینگلیسه کان له ریگای خاتیه هاتنه ناو ساښلاغ و دوو پوژ لهوئی مانه وه و خه لکیان هانده دا تا بچن نهو به رماوه له سیلاحه بیکه لکه کان بهرن بو خوویان. پروانه کتیبی (کورتیه میژووی بنه ماله ی قازی له ویلیایه تی موکری - نووسینی: خه لیلی فه تاحی قازی - وهرگتیر و ټاماده کار: حه سه نی قازی ل: ۱۰۴، ۱۰۹)

^۳ جوان دیار نیبه که چ نووسراوه! چاواربهردان؟ چاواربهردان؟ چاوه بهردان؟ چاوپره بردان... به نه گهری زور مه به ستیان "چاوپره بردان" ه.

^۴ بنه ماله که یان ناسناویان ټیستا "مالکی" یه و بنه ماله یه کی کوون و په سه نی ساښلاغن.

— دهی له ههوه لێوه وات گوتبا! ئەدی ئەو ههپهشه و گۆرپه شهت له چی بوو؟ ئیستا لهو حهوت ئیستهره سییان بۆ تۆ و چواریش بۆ ئیمه و دهنگت دهرنه یهت و په تیان که و برۆن و پشتی سه ریشتان چاو لیمه کهن.

ئهو ان بێته وهی مهتقیان بیت سی ئیستهره کهی خوێان برد و رویشتن، ماینه وه ئیمه که نه مانده زانی ئەو چوار ئیستهره بۆ کوئی بهرین؟ له وه دهرتساین عهرووسان بمانگرن. پاش گفت و ته گبیریکی زۆر، هاتینه سه ره ئه وهی که ئیستهره کان بهرینه زینوی بیانفرۆشین. هه ره لهوئی ره حیمی عهبدی رهزای ده گه ل «وه ستا برایم»^۱ سی ئیستهره کانیان برد و رویشتن.

ئهو ان ده گه نه قازیواوه و لهوئی تووشی کاروانیک قاچاغچی گهرمێن ده بن که گه و ره که یان «سه ید هه سه ن» بوو و مالی له زینوی بوو، ناسیاوم بوو. هه ره لهوئی ئیستر و ئەو تفهنگانهی ده ستمان که وتبوون به وانیان ده فرۆشن و به پوول و پاروهه گه رانه وه لامان. زوو گوتم بچن ئەو پوولهی له ناو هاوالله کاندایه که ن و بریکیش بدهن به و چه ند ماله نه داره ی که ده مانزانی نانی شهویان نییه بیخۆن و مندالی سه غیر و پیاوی نه خویشیان هه بوو.

منیش ئەوه نندهم له پاره که وه رگرت که پاره ی ده مانچه ی «هاشمی فه رهادی»^۲ بده مه وه، ده نا من ئەوکات هه یچ ده فکری پوول کو کردنه وه دا نه بووم. له سه ره ئەو حاله ی را هاتوومه ته سه ره ئەو حاله ی، بۆ من هه موو شتیک بوو. ئەمنیک که له ترسی ئەمنیه ی شوئینیک نه بوو خوئی لێوه شارم، ئەمنیک که له ته ویله و په سیواندا به مانگ و روژ خوُم هه شاردا وه تا گیانم له چنگ پیاوی ده ولت و عه شایر رزگار بکه م، ئیستا ئازادم و تام له و ئازادییه ده که م و تۆله ی خوُم له عه جه م و ئەمنیه و ده وله مندای خوئیری ده که مه وه.

من زۆر شه وان نانم نه خواردوه و به ژانه زگی برسیتییه وه خه وم لیکه وتوو. زۆر شه وانیش له سه رمان هه لله رزیوم و خه وم لینه که وتوو. زۆر شه وان به فر و بارانم به سه ردا باریوه جا نووستووم، چونکه میچیکم ده ست نه که وتوو تا له بنی درێژ بم و ته ر نه بم. ئیستا ئەوه ی گیرم ده که ویت به ولا و به ولایدا ده دم و گرتی دلمی پیده که مه وه، ده ستی خه لکی دامای پیده گرم. پیمخۆشه له پێشدا هاوالله کانم که ئەوانیش له خوُم بیکه سترن، پاشان خه لکی فه قیر و نه داره که ئاهیککی خو ش هه لمژن و زگیکی تیر که ن. ئاخه ره زو لم و زۆره ی پیاوی په زاشای له و خه لکه ی ده کرد، هه یچ کافرێک نه یکردوو. ئەوانه زۆر به یان له عه جه مستانێ را هاتبوون، هه مووی خه لکیان ده چه وسانده وه و ده وله مند ده بوون و خه لکه که شیان ده قورێ ده نا.

^۱ بروانته لاپه ره ی ۴۲۴ تا وه ستا برایم بناسین.

^۲ کورته یه ک له سه ر ژبانی خوالیخو شبوو هاشمی فه رهادی له لاپه ره ی ۴۵۳ی ئەو کتێبه دا بخویننه وه.

۱۵۰۰
 ایچہ شش چوار ایسترمان گورد ایستنا
 تہ و ایسترا لہ بولگوری بہ ریت ترسمان
 گہ یہ حور و سمان ہمانسرن گمان تیلہ
 سہ رتہ وی ایسترا گمانسرن لہ بولگوری
 بیغروشن گہ ر لہ وی رحیمی عبد پزرای
 دہ لہ لہ سقا ہریمی ایسترا کانیان برد تہ وان
 رویشتی ایچہ ششی گہ ر امینہ دہ ہر شار
 گہ گہ تہ قازیا وایہ توشی چند تاجا غم چی گری
 تہ ب ایسترا گان تہ و تفتنا تہ سی گہ مانہ
 گہ مو یان فر و شتہ ایسترا گان گلیان داپورہ
 گمانسرن تہ دایہ تفتہ گان ہر تہ گہ وری
 تہ و دکتہ تاجا غمیا تہ سیدہ سنی بہ مالی
 لہ زینوی تہ ناسیا وہ تہ داکھات گہ مو
 تفتہ گان دامان بہ سیدہ قادر پاریمی بولمان
 و گورد پایہ تہ دایہ شرا گہ مو بولمان

من بیشتر به
 کارکردن و
 قاچاغچیتی و
 فہعلہیی کردن لہ
 جادہی پرواندز،
 توانیم کہ میکہ پوول
 و پارہ کو بکہمہ وہ و
 تہ و باغانہی ہہ من
 بیانکرم. بہ داخہ وہ
 ٹیستاش کوٹیکیان
 لہ سہر قہرزدارم و
 لہ بہر کوردوستان،
 تہ وہ لیرہ لہ ولاتی
 غہریبی
 کہ و توومہ وہ و
 ناتوانم باقی
 پوولہ کہیان بو بنیرم
 و مشکلوڑمہ یانم.
 ہیوادارم گہ ردنم نازا

بکہن. وہک بیستووشمہ دہ ولتہ تی تیرانی دہستی بہ سہر باغہ کاغدا گرتوہ و ہہ مووی لیم داگیر کردوہ.

خو چارہ رہشی من ناگاتہ بن، با سہرتان نہ ہیشتینم و بچینہ وہ سہر باسہ کہی خو مان. خہ لک
 تفتہ نگیکی زوریان کہ و تبوو دہستی. تہ وہ منیش بو تفتہ نگیکی برنوو دہ چم دہ حہ و اوہ، دونیام جار
 داوہ بو برنوویہ کی و کہس نیہتی و گیرم ناکہ وئی. خہ بہرم زانی کہ «وہ کیل باش» یک دہ مالہ
 «مارف حہ تہ می»^۱ دایہ و تفتہ نگیکی برنووی ہہ یہ و لہ مالتیدا تاقہ تی کردوہ. نہ مہیشت رُوژی
 تیوہ رسوو پرتہ وہ و ہہر شہ وئی دہ گہ ل پرحمانی برام بوئی خووشیم و چوومہ مالہ وہ کیل باشی بو
 زگ برنوویہ کہی. خوای و ناخوای تفتہ نگم دہ ستگیر بوو و ۵۰ فیشہ کیشی دہ گہ ل بوو بہ بن قہ

^۱ مہ بہستی جادہی ہامیلٹونہ.
^۲ بنہ مالہ یہ کی بہ ریزی سابلانغن و ٹیستا ناسناویان "حاحہ مزادہ" یہ.

دایمه دهستی. ئیستا ره‌حمانی برام دلی پی‌وه‌یه و منیش وه‌خته بوی شیت بم. به ره‌حمانیم گوت با برنوویه‌که لای تو بیت تا یه‌کی ترم گیر ده‌که‌وی. له خو‌شییان ههر مابوو هه‌لفری، تفه‌نگه‌ی برد و چۆوه بو ماله‌ خۆی.

به‌یانی «سه‌ید عه‌بدو‌للا سه‌ید ته‌ها»^۱ له دوکانه‌که‌ی را ده‌ستیکی لئه‌ه‌لوه‌شاندم و گوتی وه‌ره لام. چوو مه‌ لای و تاو‌یکی له‌لای دانیشتم، جا واده‌کات:

— ده‌زانی چی؟! قایم مه‌قامی ره‌ئیس‌ی گومرگی جیرا‌مه و خه‌لکی ته‌ور‌یزه. بار و بارخانه‌ی تیکناوه و خه‌ریکه بره‌واته‌وه بو ته‌ور‌یز. سه‌گباب کاتیک هات بو شار خۆی و جوو‌تیک گوونی، که‌چی ئیستا دوو-سه‌ ماشین جینگای سه‌ر و سیپالی نابیته‌وه. خو‌تی بگه‌یینه وه‌ک پیاوان و نه‌هیللی ده‌رچن. تو قه‌ت ده‌زانی نه‌وانه چییان له‌عالم‌ن کرد؟ له‌سه‌ر خو‌ینی نه‌و خه‌لکه داماوه خو‌یان ته‌یار کردوو و ئیستاش ده‌یان‌ه‌وی و با سه‌ سووک و هاسانی تی‌قوو‌لینن؟

جا «کو‌یر چیت ده‌وی، دوو چاوی ساغ»، ده‌ردی عه‌جه‌مان ههر له‌کن منه. شه‌وی هه‌شت له‌هاواله‌ به‌کاره‌کانم هه‌لگرت و چوو مه‌ ماله‌که‌ی قایم مه‌قامی. هه‌رچه‌ند ده‌وروبه‌ری ماله‌که‌ی خول ده‌هین ریگای ژوور‌یمان نییه. ره‌حیم^۲ چوو دیواربری هیتا، دیوارمان پ‌بری و چووینه ژوور. هه‌موو ژووره‌کانمان سه‌ر و سووژن دا به‌لام نه‌و شتانه‌ی که سه‌ید عه‌بدو‌للا باسی کردن هیچ دیار نه‌بوو. مالتیکی رووت و قووت. نه‌وه قایم مه‌قام ده‌گه‌ل ژنه‌که‌ی له‌حه‌ساری نووستوون یا وه‌خه‌به‌رن و ناو‌یرن جووله‌ بکه‌ن؟! نازانم! وه‌ستا برایم چوو سه‌ریان و تی‌یوه‌ژاندن و راستی کردنه‌وه. کابرایان هیتا بو دیوتکی و پیمانگوت:

— کوا ناوماله‌که‌ت؟ کوا پوول و پاره‌ت؟ بو ماله‌که‌ی ئاوا چۆله؟

— به‌حه‌زه‌تی کن و کن نه‌ورۆ هه‌رچی پوول و ناومالی که هه‌مبوو ده‌گه‌ل منداله‌کانم به‌ریم کردوون.

هه‌موومان ده‌ستمان سارد بووه و نه‌مانده‌زانی باوه‌ری پی‌یکه‌ین یا نا؟ له‌ولای را وه‌ستا برایم که مالی له‌و گه‌ره‌که‌ی بوو هه‌لیدایه:

— نه‌ورۆ هیچ ماشینیک به‌و ئارامانه‌دا نه‌هاتوو.

نه‌وجار کابرایان هه‌لپ‌چا پیس! وا ترسا که وه‌قسه‌هات و ده‌یگوت:

— هه‌ر مه‌مکوژن جا من جینگاکه‌تان پیده‌لیم.

وه‌پیشمان که‌وت و بو ژوور‌یکی بردین و نیشانی داین که له‌کو‌ی شاردوو‌یه‌ته‌وه. مالته‌وای ده‌رکه‌که‌ی سواغ دابوو که که‌س شکی نه‌ده‌کرد لیره‌شمه‌ک تا‌قه‌ت کراون! زوو به‌دیوارپر کردیان‌ه‌وه و ته‌ماشام کرد تا میچی فه‌رده له‌سه‌ریه‌ک هه‌لچندراوه. کابرا و ژنه‌که‌ی له‌دیوتک گیران و

^۱ له‌بنه‌ماله‌ی به‌ریزی نه‌بووبانی مه‌رکه‌زی.

^۲ به‌نه‌گه‌ری زور مه‌به‌ستی ره‌حیمی عه‌بدی ره‌زایه (مالکی).

نۆبه چیشمان بۆ دانان به لّام پېشتر مندالّه کانی رهوانه کردبوو و ئیستا خۆی و ژنه که ی به سه لّتی ماون. ئەو فهردانه ئەوهنده زۆر بوون که نیوئک زیاتری کیشا تا کیشایانه وه ماله «مامه جه لیل» سی. له ماله مامه ی تایه کاتمان کرده وه و دیتمان که زۆر شتی چاکی تیدایه. فه رشی چاک، پېخه فی چاک. ده نیو چه مه دانه کاندایه که لوپه لی نایابی تیدابوو. ئیمه ش ئەوه ی پئویستمان بوو هه لمانگرت و باقییه که مان دا به سه ید عه ولای تا له ماله فه قیرانی دابه ش بکات. دواتر زانیمان وه که شه وئک پېش ئیمه «هاشمه کوئیر» و براکانی به سه ریان داداوه و ئەوه ی شتی باش بووه ده گه لّ خۆیان بردوویانه بۆیه، کابرا له ترسان مندالّه کانی ده رباز کردوو و باقی شته کانیشی ده و ژووره یدا سواغ داوه.

جا چند شه و له سه ر یه ک ده چووینه سه ر ئەو ئەفسه رانه ی که ما بوون له سابلاغتی، ئەوه ی لازم بوو ده گه لّیاتمان ده کرد. ئەوه ی ئەو ماوه یه ی له سابلاغتی به سه ر ئەو خه لکه یان هیتابوو هه موومان تۆله لیکردنه وه و وه ک سه گ بۆمان داده هاتنه وه و ده پارانه وه. ترس و ته قوره وئیکیان ده ناو که وت نه بئته وه. هه ر هه مووی رایان کرد و زۆر به یان که لوپه له کانیا ن ته سلیم به ده ولّه مه نده کانی سابلاغتی ده کرد و بۆخۆیان بۆی ده رده چوون. ته نانه ت ئەو عه جه مه ده ولّه مه نده ی له سابلاغتی ده ژیان، ته قوره ویان تیکه وت و رایان کرده وه بۆ ئازه ربایجانتی.^۱

---

^۱ برهوانه به لگه ی ژماره یه ک که له لاپه ره ی ۴۷۴ دانراوه و پشتراستی قسه کانی کاپیتان ده کات.

کۆکردنهوهی قاحبه خانه کانی «ئه که به رئا باد»^۱

خوالیخۆشبوو ئه حمه دی حمه که وله
(ئمه شیر)

ورده ورده شار ئارامتر ببۆوه. عه جه م شاریان به جیده هیتشت. ئه و عه جه مانه ی له شار دۆست و ناشنایان هه بوو، ماله که یان ده دا به و دۆستانه یان و ئه وانیش ماله کانیان له مه یدان بۆ هه راج ده کردن و خۆیان و مأل و مندالیان سووکبار ده کرد و ده پۆیشتنه وه بۆ ئازهر بایجان.

ئیتستا شتیک ماوه که ئه نجامی بده ین ئه ویش، کۆکردنه وه ی ئه و قاحبه خانانه ی لای باغی سیسه ی بوو. لای باغی سیسه ی هه مووی قاحبه خانه بوون. ئه و گه ره که شه ش-حه وت چایخانه و دوکانی لیبوو، لای که م ۱۰۰ مأل هه بوو هه موو قاحبه خانه بوون. به و گه ره که یان ده گوت «اکبر آباد». «ئه حمه دی حمه که وله ی»^۲ گوتی:

— ئه وشۆ ده پۆین ئه و قاحبه خانانه و ئه و گه ره که ی داغان ده که ین. ده بی ئه و شاره به گه واد و قاحبان چۆل بکه ین، با پرۆن له و شاره.

شه و چه ند نه فه رمان بۆیان چووین، لامان دا بۆ چایخانه یه ک، ته ماشامان کرد به تار و که مانچه و ده فه ی، به زمیکه نه وسه ری دیار نه بن. چووین دانیشتین و بریک سه یرمان کردن. دیار بوو لیتمان دوودل بوون، به دیتیمان به زمه که یان سارد بوو. ئه حمه د گوتی:

^۱ به ریز ئه حه دی ئه نجیری له کتیبی (سلوا له سابلاغ)دا، له لایه په ی ۱۷۵ دا له سه ر ئه و گه ره که دواوه و ده فه رموی که: (گه ره کیک بوو له باکووری سابلاغ له شوین مه دره سه ی "جامی" ئیتستا که و نه گه ییشتوو به پردی یه رغوو که ناوی به خه راپ ده رکردبوو. ئه و سه رده م چوارده وری ئه و گه ره که چۆله وانی و ده شت بوو و هه یچ خانوبه رته له ده وره ی ئه و گه ره که نه ده دی. به واتایه کی تر ئه و گه ره که له قه راغ شاری سابلاغ دروست کرابوو و له شار دوور بوو و دانیشتووانی خه لکی غه واره و غه یری کورد بوون که له سایه ی خودا و به چالاکیه کی شوړشگێرانه ئه و گه ره که توونا کرا و خانووی لێ نه ما). هه روه ها له لایه په ی ۸۸ دا به هۆنراوه یه ک باسی ئه و گه ره که ده کات و ده لێن:

لیی بوو دوو سن مالی خه راپ خواری شار *** شوکری خودا به ردی بناغانی خوار ئه که به رئا باده ئیوی بوو له سه ر *** خه لکی ئه وئێ جه معی هه موو خه لکی ده ر ناخه ری شه مائیکێ توندی، قه وی *** مالی هه موو کرده خه راپ و نه وی^۲ خوالیخۆشبوو ئه حمه دی ئمه شیر.

— ټوهه بۆچی سارد بوونهوه؟

داوای گۆرانیه کی کرد و بۆیان گوت. ئیستا کابرا گۆرانیه کی تهواو نه کردبوو، ټوهه نندهم زانی ټهحمده ههستا تاره کی له دهستی کابرای ههستاند و منیش به دوایدا چووم که مانچه کهم ههستاند، ټهوجار ئیمه بووینه بهزمگیر. نه ټهوه دهیزانی تار لیدات و نه من دهزانم که مانچه لیدم. لیمان شیواندن به پیسی، هاواله کانیشمان به شهق و پیلان کهوتنه گیانی جهماعه ته که و بهزمگیر پاونران و من و ټهحمه دیش ټهوه بهربووینه تار و که مانچه لیدان، شهق و هوپیکمانه نه بیتهوه. ساحتیب چایخانهش له ترسان رای کردوو و له ولشهوه ههر ره جاله یه دین بۆ ټهوه گه په که. ټهوه نندهم زانی زاق و زووق و سووتانه. عالهم وه سهر گهراون و هه مووی سه عاتیک وه رنه سوورا ټهوه گه په که تالان کرا، چهند مال سووتیندرا، ټهوه قاحبه و ته ره سانه هه موو شاربه دهر کران و من له هه موو تالان و پراو و رووته ته نیا «سهره چبوغیک»^۱ زیاتر چیتیم گیر نه کهوت.

جا دوکان و مال هه مووی به تالان چوو. به یانی که پوژ بووه لهوه گه په کهیدا زیاتر له ۱۰۰ مال دهرکه و په نجه ره و دار و بار هه موویان بردبوو. ټهوه گه په که ببوو به که لاره. خه لک لهوه به تالان برده هه موو دهوله مهند بوون به لام من خوم نامه هوئی پاره کوکه مه وه. ده ئیم لهوه زیاتر که به نازادی ده سووریمه وه، ئیتر به سمه واده زانم دونیام هه یه.

به کهمین دیدار ده گه ل قازی محهممه د و به رگری کردن له شار

بۆ به یانی قازی^۲ له دووی ناردم و منیش چوومه مه حکه مه ی. دیتم ټهوه چهند نه فهر له دهوله مهنده کانی له لایه. یه کراست وه ژوور مه حکه مه که وتم و سلوم کرد. دهوله مهنده کان به چاوی نه گبهت ته ماشایان ده کردم. ټهوه ان چووبوونه لای قازی گوتبوویان که حهممه د ټهوه گه په که ی تالان کردوو و ټهوه گه ره پیشی نه گری ئیمه ش تووشی ناره حه تی ده کات. قازی پرووی تیکردم و گوتی:

— ټهوه ټه که ره نابات تالان کردوو؟ باشه که تالانت ده کرد بۆچی ټهوه گه په کهت ده سوتاند؟ منیش پروداوه که چۆن بوو هه موویم بۆ گنپراهه وه. ټهوه جا دهوله مهنده کان هه موو لئوی خو یان ده کروشت به لام پیم ناویرن، ئیمه زورین و ټهوه ان کهم. پاش ټهوه ی به رانه ری هه موویان قسه کانم کرد، ئینجا قازی واده کا:

^۱ «چه پوڅ - چپق به فارسی» یا «سه بیله» قامیش یا داریکی درپژه، سه ریکی خری هه یه که له گل ساز ده کریت. تووتنی لهوه سه ره خره ده کهن و دووکه له که ی ده کیشن. ټهوه سه بیلانه یان چه پوڅانه ټهوه سه ردهم زور باو بوون.

^۲ مه بهستی کاک حهممه د نهر (پیشه واه قازی محهممه د). له یهک یا دوو شوین نه بی که ده لئ پی شه واه، ده نا ههر به قازی ناوی دینیت.

— برۆ به لّام لای تاوپه پاران وهره وه بو ئیره کارم یتته.
 له مه حکه مه ی قازی وه دهر که وتم و چوومه وه لای چهند نه فخر له هاواله کانم که له خیابانی
 چاوهروانی من بوون تا بزنانن چ باسه، منیش هه مووم بو گپرانه وه. به لّام ئیستا دّلم هه ر له
 خورت وپرت دابه! نه مده زانی قازی ئە منی بو چیه؟ ئاخه ر من ئە وه یه که مجاره ده گه ل قازی قسه م
 کردبێ. هه رچۆتیک بێ، بوو به تاوپه پاران و چوومه وه لای قازی له مه حکه مه ی. دیتم «مه لا
 محه ممه دی دربکه» سی^۱ له لایه. سه لامم کرد و گوئی وهره دانیشه. منیش به شه رمه وه چۆکم دادا.
 پروانی له په نجه ره ی را دیتی که چهند نه فخر له توجار و ده وله مند ده هاتن بو لای قازی. قازی
 هه ستا و مه لاش راست بووه و وه دهر که وت. که مه لا وه دهر که وت، قازی پرووی ده من کرد و گوئی:

— تۆ چه ک و مه کت هه یه؟

— به ئی.

— مه نگوران به ته مان یتته سه ر شاری و تالانی که ن. من به هه موو گه ره که کانم گوئوه که هه ر
 گه ره که و شه وانه چهند نه فخریان نۆبه چی بن. تۆش چهند نه فخر هاوانت هه یه خه به ریان
 بده یه با ئە وانیش به رگری له شار بکه ن و نه هیلن مه نگور تالانی بکه ن. ئە گه ر هاواله کانیش
 مومکین نه بوو، ئە وه ده سپیترم چهند نه فخرت ده تی و ده گه ل خۆت شه وانه به شاریدا بگه رین
 و شار بپارین.

هه رچه ند له مندالیمه وه چاووم به رای نادات ته ماشای ده وله مند و ئاغانان بکه م، هه ر خۆم
 ده زانم چن! له به رانه ر عه جه ماندا خۆپیکه م و له به رانه ر کوره فه قیر و نه دارانیشدا شین. چی
 بکه م، له به ر خاتری قازی گوتم:

— باشه.

— ده ی که وایه شه و وه ره وه به ر مه حکه مه ی یتینم.

^۱ مه لا محه ممه دی دربکه یان مه لا محه ممه دی لاهیجانی (لاجانی) یه ک له مامۆستایانی ئایینی به ناوبانگه کانی
 ناوچه ی موکریان بوو. له گوندی دربکه ی ناوچه ی پیرانشار له دایک بووه. که سێکی زانا بووه. قازی عه لی باوکی
 پێشه وا قازی محه ممه د له مه لا محه ممه دی دربکه داوا ده کات که یتت بو سابلاخ و پێشنویژی مزگه وتی قازی
 بکات. ئیتر له و کاته وه وه چه ی مامۆستا مه لا محه ممه د له مه هاباد نیشته جێ ده بن و به یه ک له بنه ماله به رتیه کانی
 ئە وه شاره ده ناسرین. به رتیز قادر مه حموودزاده ناسراو به دوکتور ناسۆ له کتیبی: خاطرات پرماجرایی دکتور آسو -
 مقدمه و توضیح: محمود پدرام (زۆزان) - نشر رهرو - چاپ اول - سال ۱۳۷۳ - لاپه ره ی ۹۶ دا ئاوا باسی مامۆستا
 مه لا محه ممه د ده کات: (له ته مه نی ۱۰ سالییه وه په مه زانان بو نوێژ و ته راویحان باوکم منی ده گه ل خۆی ده برده
 مزگه وتی قازی که پێشنویژه که ی خوالیخۆشبوو مامۆستا مه لا محه ممه دی دربکه (لاهیجانی) بوو. ئە وه پیاویکی
 زانا، تیکه یشتوو، هیمن و له خۆبردوو بوو. ئە وه فه رمانبه ری ئیداره ی ئە وقاف بوو و له خۆتندنگانیش وانهی
 ده گوته وه. دوو کچ و کوریکه ی هه بوو. ماله که ی به رامبه ر به مزگه وتی رۆسته مبه گی بوو که یه ک له مزگه وته
 به ناوبانگه کانی مه هاباد بوو که بایه خی میژوویی هه یه). له پاشکۆی ئە وه کتیه دا چهند وینه یه ک له مامۆستا مه لا
 محه ممه دی دربکه ده بینن که له لایه ن نه وه ی به ریزیان کاک ئە حمه د لاهیجانی گه یوه ته ده ستم.

مائئاواییم له قازی کرد و له پلیکانه کانی مه حکمه مه وه ده هاته خوارئ، ته ماشام کرد دئله
 ترکه نه کان وه سه ده که وتن تا بچنه لای قازی. ترسیان لئ نیشتوو که مه نگوران تالانیان که ن.
 وه ها ترساون که خوئیان ده گه ل ره جالی شاری نیزیک ده کرده وه و ببوونه دۆست. له وه پیش بیزیان
 لیده کردن و به عیسانیان نه ده زانین و سووک و بی قیمه ت چاویان لیده کردن. جاری وابوو که رقیان
 هه لده ستا پییان ده گوتین (عه مبالئ کوری عه مبالئ)، یان جنتوی هه ره گه وره یان، (برۆ لاجوو هه ی
 ره جاله ی سه گباب) بوو. وه که ئه وان له زپر دروستکرا بن و تیمه له قووړ. ئیستا له ترسی مه نگوران
 و له ترسی به تالان چوونیان، ده سه ده سه ره جاله ده به نه مالی خوئیان و سوئند بو یه کتر ده خون،
 ده گه ل یه کتر بران و موویان له بهینه وه ناچئ. زور جار که ده لاله کانی ده وه له مه نده کان ده هاتنه لام
 و پییان ده گوتم که ئه وشۆ بانکراوی بو ماله کئ و کئ، منیش گوونم نیشان ده دان و نه ده چووم.
 چیبکه م ده ستی قازیم کوول بوو و له بهر خاتری قازی شه وانه ده چووم بو کیشک.

له چه په وه: نهمر ابولقاسم سه دری قازی (سه دروئیسلام)، مامۆستا مه لا محه ممه دی دریکه (لاهيجانی) یا (لاجانی) و
 که سی چواره م مه لا سه دیق سدقی و که سی پینجه میس نهمر پیشه وا قازی محه ممه د

تالان کردنی «زگدراو»^۱

مامه غەنى^۲ بوو بە پەئىسى چەند نەفەر قۆلسوور، منیش بە ئەمرى قازى بوومە قۆلسوور. مامه غەنى ھەر ئەمرىک يا کارىک بە منى دەگوت، دەمکرد. تا بە بنىک بەو جۆرە دەگەل يە کتر بردمانە سەر بەلام مامه غەنى خۆشى لە چر و چارم نەدەهات، دەبوغزاندم، زۆر لای قازى بوى تىدەچاندم، باش بوو قازى گوتى نەدەدايە. مامه غەنى لە پيشدا لە فەرماندارى کارى دەکرد. جىرەخۆرى حکومەتى تىران بوو. ئىستا بووئە سەرۆكى شارەوانى^۳. لای هیچ بوو، خۆشى لىئەدەهات. منیش خۆشىم لە مامه غەنى نەدەهات، تا رۆژىک «کەرىمى شاترى» ھاتە ئىدارەى و بانگى کردم بۆ دەرى و دەگەلى چووم. گوتى:

— فلانە عەشیرەت دەبانەھوى تالانم بکەن. چوومەتە لای «کاک مامەندى کولىچى»^۴ ئەویش چەند نەفەرى داومى، ئەوانم بەرى کرد بۆ «زگدراوى»، تۆش وەرە بە کۆمەگم.

— زۆر باشە، خەمت نەبى، لە ئەسلەحە تەيار و سازم، دەمانچە و پرنەویشم ھەيە. لە پيشدا نووسىومە کە کاتىک لە شىراز گەرامەوہ لامدا دىي کەرىمى شاترى، (زگدراو). ئەویش زۆرى کۆمەگ کردم.^۵ لە عەوہزى ئەو چاکەى دەگەلى کردووم، منیش سى تەفەنگم داوہتى. تۆزىکم

---

^۱ زگدراو گوندىكى گچكۆلەيە و لە رۆژھەلاتى شارى مەھاباد و لەسەر رىنگاى مەھاباد - بۆكان (قەمتەرى) ھەلکەوتووہ کە ۳۰ كىلۆمىتر لە ناوھەندى مەھاباد دوورە.

^۲ مەبەستى كاپىتان لە خوالىخۆشبوو (غەنى خوسرەوى) بە کە بە (مامه غەنى) ناودىر بوو. ماوہيەكيش سەرۆكى شارەوانى سابلانغ بوو.

^۳ لە زمانى فارسيدا بە بنكەى پۆلىس دەلین (شەربانى) کە لە راوژى خەلکى سابلانغا دەگوترى (شارەبانى). ھەرەھا لە زمانى فارسيدا ئەو شوئەنى کە لەوى کارى خزمەتگوزارى دەکەن بۆ شارەكە، دەگوتريت (شەردارى) کە لە راوژى خەلکى سابلانغا دەلین (شارەدارى) و بە گفتى خەلکى باشوورى كوردستانىش پىي دەگوترى (شارەوانى). پروون نىيە کە ئەو سەردەم لە (شارەبانى يا بنكەى پۆلىس)، ھاوکات کارى (شارەدارى يا شارەوانى)، واتە خزمەتگوزارى بۆ شارەكەش كراوہ يا نا؟! ئەمرو ئەو دوو ئىدارەيە جياوزن و ھەركام کارى خۆيان دەکەن. لە زۆر بەلگەى ئەو سەردەم شارەوانى نووسراوہ و لە زۆر بەلگانىش شارەبانى. بە ئەگەرى زۆر، لەبەرئەوہى كاپىتان لە باشوور ژياوہ و لەوى خويندن و نووسين فىربووہ، رەنگە بە راوژى ئەو دىو داوبى.

^۴ سەبارەت بەو ناوہ ھانام برد بۆ بەرىز كاك كامبەخش شاترى و بابى خۆشەويستيان كاك كەرىم شاترى کە ئەو روداوانەى بە باشى لەياد ماوو و جىي خۆيەتى دونيايەك سپاسيان بکەم. كاك كەرىم فەرموويان كە حاجى مستەفاى شاترى كچەكەى كە ناوى زىبا بوو داي بە كوپرەكەى كاك مامەندى كولىچى كە ناوى عەبدوللا بوو. كاك مامەند مامەشە و دەگەل كاك ھەمزەى جەلديانئى تايغەى قادرىيان پىيدەلین. گوندى "كولىچ" مولى كاك مامەندى بوو. لەبەر ئەو ھەم پىيان دەگوت كاك مامەندى كولىچى و ھەم پىشياندەگوت كاك مامەندى جەلديانئى دەنا، لە ئەسلدا كاك مامەندى قادرىيە لە تايغەى مامەشانە.

^۵ زۆر بەداخوہ ئەو بەشە لە نووسراوہكانى كاپىتان فەوتاوہ و لە بەر دەستدانىن. لەو بارەيەوہ نووسەرى ئەو دىپرانە كورئە نووسىتئىكى نووسيوہ كە لە سەرەتاي بەشى (دەفتەرى ۳) خويندووئانەتەوہ.

چاکه داوه تهوه به لَام ټو له پوژي تهنگانه دا به هاوارم هات و ټيستاش من ده بې به هاواري بچم. ده گه ل ميرزا کهريم چووم بو زگدراوي، ديتم چهند نه فهر پياوي مامه ندي کوليجيش له وټن و به هاواري ميرزا کهريمي هاتوون. کاک مامه نند و ميرزا کهريم خزم بوون. خوشکي ميرزا کهريم، ژني کورې کاک مامه ندي بوو. به ياني بوو که چووم بو زگدراوي بو لايان. پياوه کاني کاک مامه ندي چوونه شاخي و ټيمه ش له ده وروبه ري دي بووین. ټه وهنده مان زاني سواري عه شيرت هوروژميان کرد بو سهر دي. لاي خوې پياوه کاني کاک مامه نند له پيشيان بوون، به درو چهند تفهنگيکيان به سهر يه کتردا هه لټوقاند. من و پياوټکي ميرزا کهريم شوټنيکيان پټ سپاردبووین که لاره بوو. ته ماشامان کرد ميرزا کهريم و چهند تفهنگچي رايانکرد و بوې ده رچوون. ټه و پياوه کاني کاک مامه نديش به درو ته قه ده کهن. عه شيرت هيرشيان هينا بو سهر زگدراوي. چاوم ليکرد ټه و پياوه کاک کهريم ره گه لي خستبووم خه ريکه هه ټيت و را بکات، منيش نايه لم. سيله م له عه شيرت داکوتا و ته قه م ليکردن. هه رچي هه وليان دا نه مه ټشت بيته پيشه وه و پاشه کشه م پيکردن. ته ماشام کرد سواريک به خوې و دوو نه فهرې دي لاساري ده کهن و ناگه پرينه وه دوايه و شالو بو دي دټنن. دوو تفهنگم بو سواره که ته قاند، هه وه ل تفهنگم له ده سکی خه نجه ري دابوو و که دوا تفهنگيشم هاويشت، سوار به خوې و بارگيني گه وزين. چا و لنده کم له ناو دي را ناهه رينکيان بو کردم. ټه وهنده م زاني سواره که راست بووه به لَام بارگينه که ي توپبوو.

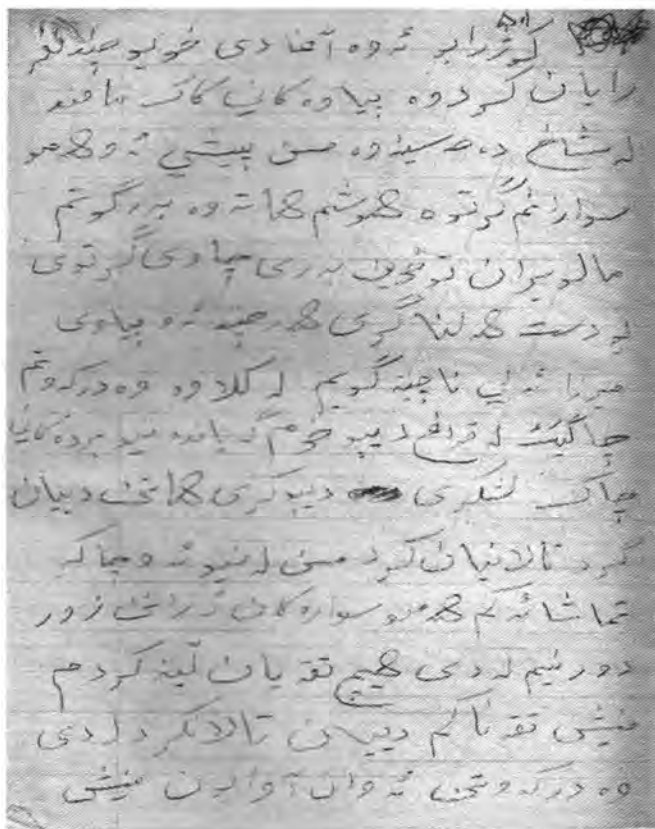
ټه و ټاغاي دي به خوې و چهند نه فهر له پياوه کاني رايانکردوو، پياوه کاني کاک مامه نديش له شاخ خه ريکن خو ده حه سينه وه، منيش وه ها به قينه وه شه رم ده کرد نه بيته وه. خو م شيت کردوو و به تاقي ته ن پيشم به وه هه موو سواره ي عه شيره تي گرتوو. ناخر که س نيه بلې بابي بام، ټاغاي دي راي کردوو و شه ر ناکات ټه تو ده لي چي؟ ټه تو بو ده گه ل ټه وه موو تالانچيه ت پنده کري؟ له پر هو شم هاته وه بهر و به خو م گوت:

(مالټيران ټه تو خوین به ري چاوي گرتوي؟ بو ده سته لئاگري؟)

چاوم ليکرد خو ټه و پياوه کاک کهريمي که ده گه لم بوو، له ميژه پيمده لن واز بيته، به لَام من ناچي ته گويم! عه شيره ته کان ده يانزاني که ته نيا له و که لاره يه را ته قه يان لنده کريت. منيش بريارم دا که لاره که به جي بهي لم و شوټنه کم بگويم، له بهر ټه وه ي که س نه بوو ده گه لم ته قه له عه شيرت بکات. که لاره م به جيته ټشت و خو م گه يانده «چاک» يکي که له قه راغ دي بوو. له نيو به رده کاني ټه و چاکه دا خو م هه شار دا.

ټه و جار له شكري عه شيرت هاتن بو ناو دي و تالانيان کرد. ټه وه من له نيو ټه و چاکه م و ته ماشايان ده کم. هه موو سواره کان ده زانن زور دوور نيم له دي به لَام هيچ ته قه يان لينه کردم و منيش که ټه وه م ديت ته قه م لينه کردن. دييان پاکپاک تالان کرد و جا وه ده رکه وتن. ټه وان که ټاوا بوون منيش له نيو چاک هاتمه ده ر. له خو م زياتر که س نه ماوه. ديټيکي چول و هول. به ناچار

که رامه‌وه بو شاری و له پرتگایه لام دا بو «دوستانی» ماله «میرزا مه‌حموودی کوری تاجر باشی».
 نه‌وه‌ندهم زانی «کاک ره‌حیمی کوری شیخی بورهانی»^۱، خوی و ده‌ستیک سوار دین بو زگدرپاوی تا
 نه‌هیتن تالان کری. لایاندا دوستانی و نانومان خورا و گه‌رانه‌وه بو شاری و منیش پاشی نه‌وان
 هاتمه‌وه سا‌بلاغ. له شار ته‌ماشا ده‌که‌م «حاجی مسته‌فا باوکی میرزا که‌ریمی شاتری» چهند نه‌فه‌ری
 کوکر دوته‌وه به‌هاواری کوپه‌که‌ی برون و قوتاری کهن، که زانیان قوتاری بووه، نه‌وانیش گه‌رانه‌وه.

^۱ له‌سه‌ر ژبانی خوالیخو‌شبوو شیخی بورهان و کاک ره‌حیمی کوری له به‌شی په‌راویزه‌کان و له لاپه‌ره‌ی ۴۲۰ دا بخوئنه‌وه.

دهرکردنی فهرمانی كوشتنم له لايهن عهشيره ته وه

جا ئیستا «ئاغای عهشیرهت» رایسپاردوووه بۆ كوشتنی من! خه بهرم وهرگرتوووه و له خۆم درپۆنگم، ئاخړ ئه سپم له ژیر «سیقدی»^۱ ئاغایدا كوشتوووه! تهنهنگم له دهسکی خه نجهری ئاغای عهشیرهت داوه! تا ئیستا شتی وا رووی نه داوه. دهووری عهشایربازییه، عهشیرهت دهستیکی درژیان ههیه، هه مووی ساحیب چهك و نوکهرن، سابلآغ ژیرچه پۆکی عهشیرهته. شهوانه دهچنه سه ر زۆر له دهوله مهندي شار و به زۆر پارهیان لیده ستینن! وه عزی [وه زعی، دۆخی] شار باش نییه به دهستیانه وه!^۲

دهبوايه ئاگام له خۆم بیته كه عهشیرهت نه مكوژن. كه متر تخوونی مائی ده كه وتم. ئه وكات مالمان ده ماله «حاجی له تیف» دا بوو. حاجی مردوووه، به لام ژنه كه ی ده گه ل چه ند مندالان به بیوه ژنی دانیشوووه و خاوه ن مالمانه. ده شزانی كه عهشیرهت لیم ده خه فتین بۆ كوشتنم. چه ند رۆژ به سه ر چوو، شه وێك هاته وه ماله مالم تا بريك به سه سیمه وه، به «خورشید» یم گوت:

— من كه میك ده نووم، زۆر هیلاكم، به لام تۆ مه نوو و نۆبه چی به.

دهر كه ی چه ساریم گال دا و بۆی نووستم. خورشیدیش بريك نۆبه چی ده بیته و پاش ماوه یه ك خه وی لیده كه ویت. ژنه كه ی حاجی له تیفی ده ركه ی چه ساری ده كاته وه. لاشم وابوو كه فیژیان كرده بوو بیکاته وه. ئه وه نده م زانی چوار نه فهر به تهنهنگه وه له سه رم پاره ستاون و نووکی تهنهنگیان له ته پلای سه رم گرتوووه و پیمده ئین كه راست بيمه وه. منیش هه ستامه سه ر قوون و ته ماشام كرد «ره حیمی پیاوی ئاغا» یه. ده گه لیان به ربوو مه قسان و هه رچی كردم و کراندم، بیفایده بوو، گوتیان هیچت بۆ نابن، با بروین بۆ لای «ئاغا». ناچار وه پیتش خویان دام بۆ ماله ئاغای. ته فهنگه كه م له بن

^۱ روون نییه چه نووسراوه، سیقه ده، سيقده، ... به نه گه ری زۆر (سێ قه ده).

^۲ پاش لاوازبوون و نه مانی دهسته لاتی حكومه تی ناوه ندی له مه هاباد، نه م قازی محهممه د هه موو عهشیره ته كانی كۆكرده وه و به زمانیكي خۆش هه موویانی قایل كرد كه به رپرس بن سه باره ت به ئاسایشی سابلآغ. ناکۆکی و به رچاوتهنگی و مرخی عهشیره ته كان له لایهك و گوپراپه لی سه رۆكانی زۆربه ی ئه وه عهشیره تانه له حكومه تی ناوه ندی له لایه کی تر، وای كرد كه له لایهن دهوله ته وه قازی محهممه د وه لابتریت و له ریکه وتی ۱۳۲۰/۱۰/۲۰ هه تاوی ۱۱-۰۳-۱۹۴۲ زایینی (عه لی ئاغا ئیلخانیزاده) ناسراو به (ئه میر ئه سه ده) كه پروانگه كانی له دهوله تی ناوه ندی نیزیک بوو، وهك فه رمانداری ئه وه شاره دابتریت و هیتزیکی عهشایریش ئاسایشی ئه وه شاره بگریته ئه ستۆ. ئه وه دۆخه به دلێ رووسه كان نه بوو. ئه وان به هاندانی خه لک و گوشاری لاره کی، ههروه ها ناکۆکی ئتوان عهشیره ته كان، عه لی ئاغای ئیلخانیزاده یان ناچار كرد له ریکه وتی (۱۳۲۱/۰۶/۵ هه تاوی ۲۷-۰۸-۱۹۴۲ ز) ده ست له کار بکیشیته وه و له گوندی "وشته په ی" سه ر به بۆکان نیشته جن بیته. پروانه: تاریخ مهاباد، سید محمد صمدي، سال ۱۳۷۳، انتشارات رهرو مهاباد ل: ۱۵۶ ههروه ها کتیبی: کۆمه له ی ژيانه وه ی کوردستان - نووسینی: حامید گه وهه ری - ل: ۱۱۳ ههروه ها: جمهوری ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی ویلیام ئیگلتۆن - وه رگپرا نی: سید محمد صمدي ل: ۳۲

سهرم بوو و تاوم دایه که هه لیگرم و ده گه ل خۆمی بئیم نه یانه ئیشت، به لām خه نجه ره له بهر پشتینم دایه. ئه وه شهو دره نگه، عالم نووستوون، که گه ییشتینه ماله ئاغای، دیتم ئاغا و چه ند نه فهر ئاغای دی و «سهیدی قزلقۆپی» و «حه سه نی برایمه گۆجی» ش¹ له وین و به و شه وه دره نگه خه ریکی قوما ر کردنن. قوما ره که یان هینده گهرم بوو که کاتیان نه بوو ممدوینن. له ناست خۆمه وه دانیشتم و پاشی سه عاتیک زیاتر که قوما ر قوتار بوو، ئاغای عه شیره ت راست بووه و ها ته سه رم. نوکه ره کانی زوو خه نجه ره که میان له بهر پشتینم ده ره ئینا. ئاغا به سه رمدا گوراندی:

— هه ی سه گباب، ئه وه وات لیهاتووه تفهنگ به عه شیره تی... وه ده ئتی؟
ئه وه ی له و ژوو ره یه ته ماشای من و ئاغای ده که ن. «کوری حه سه نه سووری» خزمی منه و ئه ویش نوکه ری ئاغایه، جار جار ئه و خه به ری ده دامن. داخه که م ئه و شه وه به و بیان نه گو ت بوو که دین من بگرن. ئه وه ئه ویش له وینه و ماته، جوان دیاره په رۆشی منیتی. ئاغا ئه مری کرد په کیشی که ن بو حه ساری. خۆی له هه یوان پاره وستا. به نوکه ره کانی گو ت لئیده ن. به چوار نوکه ره ان که و تنه سه رم، لئیمده ده ن ئه ما لیدان! خزمه که ی منیش لئیمده دات به لām من هاوار نا که م! له بنه وه پئیمده ئتی هاوار که، جوابی ناده مه وه. تا تیر بوون لییاندام، پاشان گوراندی به سه ر نوکه ره کاندا و گو تی:

— بو ئیو قه برانی بهرن و له وئی بیتۆیینن.
قۆلیان گرتم، راستیان کردم ه وه و وه پیش خۆیان دام تا ناستی ماله «مه لا مولودی». له پر ته ماشام کرد «حه سه نی برایمه گۆجی» یه که به خۆی هه رای نوکه ره کانی کرد:

— بیگه ریننه وه! بیگه ریننه وه!
ئه وانیش گیرایانمه وه. حه سه ن ها ته پیش و گو تی:

— برۆ، ئه و جار هه ش رزگار ت بوو، «سهیدی قزلقۆپی» تکای له ئاغای کرد و تو ی به خشی.
خه نجه ره که م به نوکه ره کان بوو، وه ری گرت ه وه و دایه وه به خۆم و به شه که تی ها مه وه بو مال. جا هه ر بو یه شو رشم خۆشه وئی، پیاو به مه پرامی خۆی ده گات و زولملیکراوان تو له ی خۆیان ده ستیننه وه. شو رش ناهیلی هیچ له سه ر دل ت بیته گری، ئه وه ی جار یکی زورداری کرد بیت، له سایه ی شو رشه وه، ده ستی تو له ده یگات. کاتی خۆی ئه و ئاغایه چی به سه ر من هینا؟! من بیست ئه وه نده م تو له کرده وه. پاشان گویتان له و باس و خوا سه ی من و ... ئاغا ده بیت که چۆن وه ک مه یمونی هه لمده په راند! ته واوی ئاغای دئبوکر و مه نگوپر و مامه ش له شاری سابلآغی وه ک سینه ما له ته ماشای ئه و به زمه خۆشه بوون و چاویان له و ئاغایه ده کرد که چۆن سه ما ی پئیده که م، که چی که س نه بوو غیره تی هه بی بلتی بو وا له و ئاغایه ده که ی، نه نوکه ر فزه یان ده هات، نه ئاغا کان ده یانو ئیرا بلین له ل! که س نه بوو بو ی بیاری ته وه!

¹ وه ک ده گو تر ئی مالی له چاکی قووله قه بری بووه و مه نشوو ر بووه به "ناجی" و به رده وام سه رخۆش بووه.

شاربه دهه رکردنم، ته ورئز، حیزی توده و چه ند رووداویک

له ولشهوه مامه غه نیش لای قازی بوی تیچاندبووم که نهوه پرسی به من نه کردووه و چۆته زگدراوی و ده گه ل عه شیره تان شه ری کردووه. قازیشیان ترساندبوو یان به قسه ی مامه غه نی تۆزیک ده گه لم سارد ببووه. لاشم وابوو له ترسی نهوه عه شیره ته وا سارد ببووه. ناخر ناغاوه تی نهوه عه شیره ته ده گه لم ببوونه دوژمن و ته نگیان پیته لچنیبووم. هه موو ده رگایه کیان له سه ر داخستبووم. په لپیان پیگرتبووم که ده بی نهوه و شاره چۆل که م و له و نارامانه نه مینم. کورد و کرمانجی ده یانویست شاربه ده رم که ن. منیش که وامزانی گوتم با ماوه یه ک له بهر چاویان نه مینم و هه ستام چووم بۆ ته ورئزی ماله «فامه خانم» ی و چه ند شه ویک له وئی بووم.

نه وکات هه ر کوردیک ده ی توانی به نه سه له حه وه له ته ورئز بسوو ریته وه، عه رووسان بۆ کوردان ده نگیان نه ده کرد. منیش به تفهنگ و فیشه کدانه وه چوو بووم. نه حمه دی حه مه که وه له و چه ند نه فه ر سا بلاغیش به سه فه ر هاتبوون بۆ ته ورئز. هه موومان به نه سه له حه وه ده خولاینه وه که س هیچی نه ده گوت. نه نه منیه و نه ناژان قسه یان نه ده کرد، عه رووس ئیجازه یان دابوو.

شه ویک «خاله قی که ریمی نه حمه د جانی» هاتنه مرله که ی ئیمه و گوتی: «سه روان قادر ...» شه وانه له «میهمانخانه ی^۱ ریحانی» ده نوئی. قادر نه فه سه ریکی نه منیه ی ئیرانی بوو. خه لکی سا بلاغی بوو و ئیستا له ترسان پای کردووه و له ته ورئزه. میرزا قادر زۆر جوان و زه ریف بوو، هه ر نهوه جوانیه شی بوو که به سه روانی گه یاندبوو. نه حمه د گوتی با سه ریکی لییده یین. شه و پاکشا، من و نه حمه د و کوری که ریمی نه حمه د جانی هه رسیکمان چووینه لای جه نابی سه روان قادری. وه ژوور که وتین و دیتمان خۆی رووتکردۆته وه و خه ریکه بنوئی. له پیته شه وه شیره که ی هه لآوه سه رابوو، دامگرت و له قه دی خۆم به ست. هاوا له کانم دانیشتن به لام من له ده مانچه که ی ده گه پام و نه مده دۆزییه وه. هه لمپیچا بۆ ده مانچه که ی، سوئندی خوارد که له ئیداره ئیجازه ناده ن ده مانچه هه لگرین. نه و جا بیانوو مان پیگرت که ده بی به و شه وه ده گه لمان بیی بۆ گه پان، نه ویش ده کرووزیته وه و ده پارێته وه که ده ستی لپه لگرین. له وه ده نگه ده نگه ی ئیمه، «حوسینی حاجیه که له ی» که نه ویش له وه میهمانخانه یه بوو، به سه ر نهوه به زمه یدا هات. تکا و په جای بۆ کرد و له ده ستمان قوتاری کرد. نهوه چۆوه ژووره که ی خۆی و نه و جار (... گوتی شه و دره نگه و لیته ده نووین تازه.

^۱ میوانخانه، مسافرخانه، مۆتیل Motel

ئەو دەگەل میرزا قادری لەسەر کراوتەکە^۱ نووست و ئیمەش لەسەر فەرەشەکەى نووستین. (... گوتی ئیوھ بنوون من خەوم نایەت. کە وای گوت، زانیم دەلتی چی! من نووستم و چووم دە خەویکی قوولەو، کاتیک راستی کردمەو و گوتی بڕۆنە لای میرزا و لەو ئارامانە^۲ مەمێن. عیلاجمان ئەما و شیرەکەم دایەو و وەدەر کەوتین و چووینەو و بۆ مزلەکەى خۆمان. بۆ بەیانى لە مزل وەدەر کەوتم بۆ گەران. لە رینگا تەماشام کرد کچیکی زۆر جوان و تەمیز سیسەرەم لەسەر هەلناگرى. چەند کەرەت پێشەوبەرم لێدەدا و تەماشام دەکات. کچەکە کابرایەکی دەگەلە، وادیارە نۆکەریتی. کابراش دەگەل کچەى تەماشام دەکا. من سەرى خۆم داخستوو و بە خیاباندا دەپۆم، جارجار ئاور دەدەمەو و ئەوانیش بە دوامدا دێن و خۆبەخۆ قسە دەکەن. کەمیک زەنیم دانى، تەماشام کرد کابرا تاویکی خۆش پێشەوبەرى دام و ئەوجار لیم هاتە پێش و گوتی:

— ئاغا، ئیجازە هەیه کەمیک بەیەکەو قسە بکەین؟

— فەرموو!

— ئەو کچەى لە دوورەو پراوەستاو، کچە ئاغامە. دەلتی زۆر مەمنونی دەبم گەر رازی بی، ئەو لیباسانەیم بۆ سەعاتیک بداتن، دەمەهوئى وینەى پتوھ بکیشم.

— یانى من لیباسەکانم بەو و بەرووتی بەرنگادا بڕۆم؟ ئەو چ داوايەکە بایم؟

— نا، نا، وا نا! بەیەکەو دەپۆینە جینگای وینەکیشان، تۆ لیباسەکانت داکەنە و ئەو وینەى خۆى بکیشیت، کە قوتار بوو، لیباسەکانت دەبەرکەو.

— دەى زۆر باشە و دەگەلتان دێم.

من و کابرا و کچە هەرمەنى چووینە جینگای خۆى. لە دیویک پرووت بوومەو، لیباسەکانم

^۱ لە راستیدا چاوگ و ماکی ئەو وشەیه لە وشەى (کر) را دیت کە بە مانای کارى دەست، دروستکردن، چنن، تەنراو، دوورین، سەنەت و پێشە را دى. قەدیم و ئیستاش بۆ دروستکردنى جل و بربگ یا پێخەف لە خورى و لۆکە کە لکیان وەردەگرت و وەردەگرن. لە کوردستان کە ئازەلدارى یەک لە پێشە نەتەوہیەکانى ئەو گەلەبە، زیاتر خوریان کردۆتە پێخەف. خورى و لۆکەش بۆ ئەوہى بۆ جل و بەرگ و پێخەف و بەرە و مافوو دەکارى بینن، دەبن لە پووالەتە چیر و گلۆلە ئاساکەى بیننە دەر و پێشال ریشال و تەنگ و ناسکی کەنەوہ کە لە سازکردنى پێخەفدا زیاتر خورى و لۆکەکە هەللاجى دەکەن بۆ ئەوہى نەرم و نۆل بێتەوہ. لێرەدا کاپیتان دەلتی کە ئەو دووکەسە لە سەر (کراوتە)کە خەوتن و ئیمەش لەسەر (فەرەش)کە. مەبەستى ئەوہیە کە ئەو دووکەسە لەسەر پێخەفەکە (دۆشەگ) نووست کە لە خورى یا لۆکەى (کراوہ) ساز کراوہ، یان لەسەر تەختیک نوستوون کە جى نوستەنەکەى بە شێوہى راپەل و پۆ تەنراو. تەننەت ئەو وشەیه لە کارى جۆلایەتیشدا کە لکی لێوہدەگرن. مامۆستا عەبدوللا سەمەدى لە کتیبى: (گەشتیک بە کارگەى جۆلایى دا - فەرھەنگۆکى وشە و زاراوہکانى جۆلایى بە شێوہزارى مەھابادى) دا لە مانا کردنەوہى چاوگى (کر)دا دەلتی کە کر یانى (تەنراو) و بە دەستکرد و دروستکراوہکانى جۆلاییش دەلتی (کرى جۆلایى) یا (کرانەى جۆلایى). هەرۆہا ژنانى کوردەواریش بۆ تەشى ریتس دەبوايە خووریەکە بکەنەوہ و بە شانە بپشکنن پاشان بپرسن و ئینجا بیچنن. لەلایەکی تریشەوہ (کراوات - кровать) لە زمانى رووسیدا بە مانای تەختى خەو یان قەرەوئلە دیت. ئیتر دیار نییە کامەیان مەبەستى کاپیتان بوو؟

^۲ (ئارا) یانى ناوچە، مەیدان.

داکهند و دام به کابرای بردی. کچه هرمنی وینهی کیشا و لیباسه کانی بو هینامهوه و ده بهرم کردهوه. پیاو حقه بلتی، لیباستیکی زور قوزم ده بهردا بوو. رانک و چوغهی گرژال، پهنگی ناسمانی، هر تروسکهی ده هات. پشتیندی په شمینه، په سته کی سه بات، شه دهی رهش، کچه هرمنی ناحهقی نه بوو لیباسه کاغی لا جوان بی و وینهی پیوه بگری. پاش نهوهی که کاریان له لام راست هات، زوریان سپاس کردم و وه ده رکه وتم. هاتمه وه ناوشاری بو گه پانتی، له پر تووشی «په حمانه چه ته» سی بووم. ورده ورده بوخومان ملمان له گه پانتی نا. له دووره وه عالمیکی زورمان دیت که ریزیان گرتووه. پیمان سهیر بوو! ههنگاوه کاغمان خیراتر هه لیتنایه وه تا بزانیان چ باسه؟

— پرسیمان: نهوه چ باسه؟ نهوه عالمه بو ریچکه یان گرتووه؟

— گوئیان: تیره قوسوورخانهی^۱ پرووسانه، به نوره ده پرونه ژوور و پاساپورتی [پاسپورت] شوپوهی وهرده گرن.

رووم ده په حمانی کرد و گوتم:

— کوره کار له وه باشتر نابی، من ده چم پاسپورتی شوپوهی وهرده گرم. په حمان گوتی: منیش دیم. چووین ده ریچکه یه وه و نوبه مان گرت. پاش ماوهیه ک راههستان، دیتمان سی نه فهر رووس، به لیباسی شه خسی، له بهر هه یوانه که راهه ستاون و له تیمه ده پروانن که له تیتو عالمه که ی داین. یه کیان هاته لامان به زهرده خه نه وه، مه لاییم گوتی: کارتان هه یه به تیمه؟ په حمان نازهر بایجانی باش ده زانی و گوتی: به لتی، تیمه ش ده مانه هوئی پاسپورتی شوپوهی وهرگرین و له تیخه ی حکومتی تیران ببینه وه. نهوه حکومته ده گهل تیمه نیوانی باش نییه.

له عالمه که یان هه لباردین و فهرموویان کردین و وه پیش خوئیان داین بو ژوورئی لای کونسوولی. نهویش به روویه کی خوشه وه زوری دواندین و پاشان هه ریه که و کاخه زیکی پانیان داینی و چوار تمه و ۳۰ شای پاره مان دا و دوو نه فهر تا به رده رکه ی به رییان کردین، ده ستیان ده دهستی ناین و وه دهر که وتین. دلّم خوشه که بوومه ته به عه ی شوپوهی. له خوشییان وه خته بوو بال بگرم. جا ناغا و ماغا چ ده کهن با بیکه، چونم باس ده کهن با بیکه، خو نه وانه قهت به زه ییان به کوری فه قیر و هه ژاراندنا نه هاتووه. تا بوئیان بگری پیاو ده کوژن، ده نا کابرای سووک و ریسوا ده کهن. هر نهوه پرونه په حمان چه ته چوه بوو سابلاغ.

^۱ مه بهستی کونسوولخانه یه - Consulate ه. له دریزه ی کتیبه که دا چه ند جاریکی تریش هر بهو شیوه یه نووسیتی، بویه له مه ودوا وشه دروسته که ی ده نووسمه وه.

منیش ئەو خەبەرمان زانیووە که لە تەوڕیز حیزبی تودە هەیه و «عەزیز زەندی»^۱ دەو حیزبە دایە. چوووم بۆ کولوبی و لەوێ بردیانم بۆ لای کابرایەک نێوی «قولی یۆف» بوو. کەمیکمان قسە کرد و پاشان گوتی کە عەزیز لەو ئیدارە یەبە و کورێکی دەگەڵ ناردم بۆ لای زەندی. کە چوووم، دەبینم لە ژووریک لەسەر میزیک دانیشتوووە و یەک-دوو نەفەری لایە. کە منی دیت، زۆری پێخۆش بوو و رێزیک باشی لێنام و دەفەری حیزبی تودە دامت و منیش وەرماگرت.

ئیدارە کە زۆر ئاوەدان بوو و هات و چۆم بۆ ئەوێ کرایەووە و زوو زوو دەچوووم. پڕۆزیک عەزیز منی بردەووە لای قولی یۆف و پاشان پێیانگوتم کە تازە مەچۆووە بۆ مێهمانخانە و لێرە بە. دیوکی ژیکەلە و پاک و خاوینیان دامت، پێخەفی نوێ و شاهانە. چەند شەو و رۆزیک لەو کولوبە نووستم. شەوکی دیتم کە «عەزیز زەندی» کابرایەکی گرتوووە، لەسەر چی؟ نازانم! عەزیز لای نیووە شەو هاتە لام و گوتی:

- ئەو کابرایە بەرەووە بۆ مأل، ۲۰۰ ئەمەنت دەدات، ئەگەر پارەکی نەدایە بیکۆژە.
- من شتی وا ناکەم. بۆ ۲۰۰ ئەمنی تۆ بیاو بکوژم؟ دەرۆمە لای قولی یۆفی بزانی ئەو دەلێ چی!
- مەچۆ لای ئەو با ئەو نەزانت.
- هەر دەچم.

و دەسەر کەوتم بچم بۆ لای قولی یۆفی، کە چی دووم کەوت و زۆر پارایەووە و گیرایمەووە. ئەدی کە ئەو مە لێدیتن، زۆرم بەزەیی بەخۆمدا هاتەووە. لە لایە ک زۆرداری ئاغا و دەوڵەمەندان تەنگی پێهەلچنیوم، لە لایە کیش پەنام بۆ حیزبیک هێناوە کە خۆی بە پەنای لێقەوماوان دەزانی،

---

^۱ «عەزیز زەندی» (۱۸۹۸-۱۹۷۲ز) ناسراو بە «عەزیز ئالمانی»، یەک لە دامەزرێنەرانی (حیزبی ئازادی کوردستان) بوو. پێشتر وەک بەرەدەستی مێسیۆنیری ئالمانی دوکتور شالک کاری کردوووە و زمانی کوردی فیری مێسیۆنیرەکان کردوووە. توانیوتی کتیی پیرۆزی ئینجیل بە کوردییەکی لاواز وەرگیرێتە سەر زمانی کوردی کە ناوی کتاب ارشاد المذنین (ئامۆژگاری گوناھاران) (سالی ۱۹۴۵، ۲۴۸ لاپەرھ) یە. ئەو کتییە لە (۷ شەوالی ۱۳۴۴) بەرامبەر بە (۱۹۲۶/۰۴/۲۰) بە دەستنووسی خۆی نووسییووە، بەلام بیست سال دواوە لە ئامریکا چاپ کراوە. لە سالی ۱۹۳۹ دوکتور شالک عەزیز زەندی دەگەڵ خۆی دەبا بۆ ولاتی ئالمانی و سالتیک دواتر، پاش داگیرکردنی ئێران لەلایەن سوپای هاوپیما، دەگەریتەووە بۆ مەهاباد. لەناو بەلگەکاندا قسە و باس لەسەر بەرێز «عەزیز زەندی» زۆر نووسراوە، بۆ زانیاری زیاتر دەتوانن پڕوانتە کتیی: کۆمەلەی ژباننەوێ کوردستان، نووسینی: حامید گەوھەری، لاپەرھە ۳۴. نامیلکە (زیحی کاریمای ناھام) نووسینی: مامۆستا «ناسر باباخانی». هەرۆهە، کاک «حەسەن قازی» لە ویلاگی خۆیاندا بەناوی «پوانگە»، لیکۆلینەووەیەکی دەوڵەمەندیان لەسەر بەرێز «زەندی» کردوووە کە دەتوانن لە پرگیای ئەم بەستەرە کورت کراوێهێ ژێرەو سەردانی ئەم لیکۆلینەووەیە بکەن: <http://bit.ly/۲ZsdxUc> رەنگە پێوەندی بە باسەکەووە نەبێ، بەلام هەر بۆ زانیاری خۆتەرەن بەباشی دەزانم بلیتم کە سووری دەوران وای کردوووە کە بەرێز عەزیز زەندی بێتە خەزووری مامۆستا حەسەن زێرەک و کاپتانیش بێتە خەزووری مامۆستا محەممەدی ماملێ.

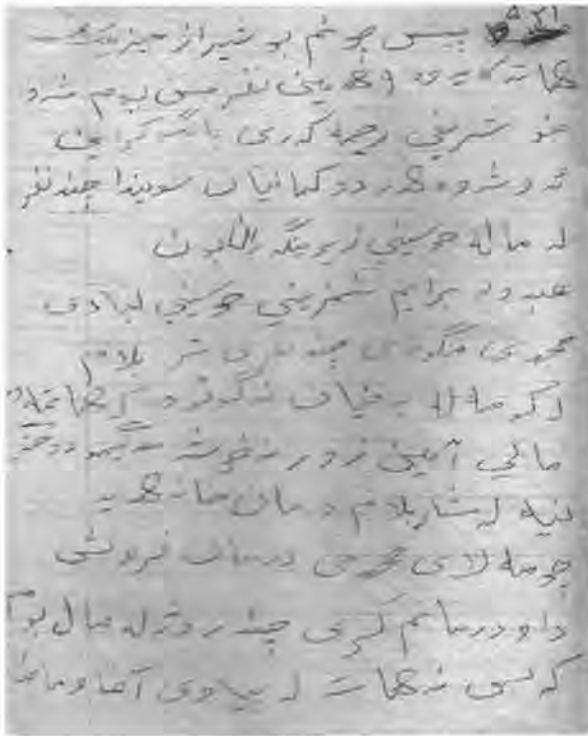
نهویش ناوا دهړچوو تا من بکه نه قوربانی ۲۰۰ مەنی خوځیان.^۱

گهړانه وه له ته وریزه وه بۆ سابلاغ و په لپی عه شیره تی...

- بۆ به یانی سواری ماشینی بووم و گهړامه وه بۆ سابلاغی. تا ئیستا سهرم بۆ که س داننه نواندوه، تازه ش بۆ ئاځایانی دانانۆنیم. هه رچی ده بێ با بېی. که چوومه وه مال، خورشید گوتی:
- چهند که پرت پیاوه کانی ... ئاځای هاتوون و له تۆیان پرسیه، گوتومه نازانم له کوپیه. ته واو قوونم گهرم دانه هاتبوو ده بینم سێ پیاوی ... ئاځای لیم وه ژوور که وتن. گوتیان:
  - ئاځا ده لێ ده بێ له و شاره نه میتی.
  - برۆمه کوئی؟ من له و شاره له دایک بووم، مردوو و زیندوووم له و شاره یه.
  - زۆر قسه مه که، به یانی نابێ لیره بتيیننه وه، ده بێ لیره برۆی. قسه ی ئاځایه و ته واو. ئه وان وه ده ره که وتن و منیش شه و له مال نووستم و بۆ به یانی زوو ریځای په زایه م گرت و چوومه ورمی. «حه بیبه زه رد» یشم ده گه له و چوومه لای رووسان. کابرایه کی ئه فسهر ئیوی «عه لی یوف» بوو، ته ته ر بوو، کاپیتانیش بوو. ده گه ل حه بیبی چوومه لای کابرا. حال و وه زعم بۆ باس کرد و پیمگوت که ئیستاش ئاځاکانی فلانه عه شیره ت شاربه ده ریان کردوو، چارم چیه؟ ریبه کم نیشان ده! بریک پاما، گوتی:

---

^۱ (ئه رده شیری ناوانیسیان - آرداشس آوانسیان) په کیک له که سایه تیه کۆمۆنیسته کانی ئیران له سه رده می په زاشا و په ک له دامه زرینه رانی " حیزبی توده ی ئیران " له بیروه وریه کانی خویدا له باسی سه روه ندی به ر له پیکه اتنی فیرقه ی دیموکرات، باسی ریځخراوه په ک ده کا به ناوی " سازمان زحمتکشان آذربایجان " - ریځخراوی زه حمه تکیشانی ئازه ربایجان - و ده نووسی: " ریبه رانی ئه وان خه لکی به دۆلاب و فیلباز و له باری سیاسیه وه نه خوینده وار بوون که هیچ ئامانجیکیان نه بوو جگه له پرکردنی گیرفانیان نه بێ، که سی هه ره سه ره وه یان به ده ره جه ی په که م کابرایه ک بوو به ئیوی " قولی یوف " که مه علوم نه بوو له پشوو دا چکاره بووه. ئه و چهند ماشینی باری هه بوو که سوور سوور دیار بوو له ریځگه ی دزی و پاشه که وته وه وه ده سته هینابوو. سه ره وکه که ی دیکه یان که سیک بوو به ئیوی زه ند که به په چه له ک کورد بوو و پشتر لای ئالمانییه فاشیسته کان کاری کردبوو. زه ند ته نانه ت جاسووسی ئالمانییه کانیش بووه. ئه وه ی ئاشکرا بوو هه ر دووکیان شارلاتان و دز بوون " ..... " به هه مه حال و ابرانم له ئیوه راست سالی ۱۹۴۲ دابوو که ئه م ریځخراوه یه له به ر په ک هه لوه شا. [خاطرات اردشیر آوانسیان ، ل ۲۱۰ ، ۲۱۱ .] (ئه و دێرانه له ویلاگی (روانگه) که کاک حه سه نی سه یفی قازی به ریوه ی ده با، وه رگه راوه.)

برو بۆ نهغهدهی لای «شیخ
 محهمدهی عهالیی» و بلن
 فلانکس ناردوومی. هه ر نه و روژه
 چوومه نهغهدهی و گوتم هاتووم بۆ
 لای تو و حال و نهقلی خووم بۆ
 گیرابهوه. نهویش بهخیرهتانی کردم
 و بردمی بۆ نیدارهکی خوئی و به
 قۆلسوورهکانی ناساندم و گوئی
 لهمهولا همهدهی مهولوودی
 سهروکی تیویه و تیوهش دهبن ریزی
 لیگرن. هه موو به یه کدهنگ گوئیان
 نیمه زور پازین. شیخ محهمده
 هه موو نیختاریکی دابوو به من، زور
 به باشی کاروباری نهغهدهمان
 هه لده سووراندم. خوئی و هه واله
 قۆلسوورهکان زورم لی پازی بوون.

سویند خواردنی یه که هم ده کومه له دا (ژ.ک)

روژنیک خورشید خه بهری ناردبوو که زوو بگه رپتهوه، نامینی کچمان نه خو شه. چوومه لای شیخ
 محهمده و پیمگوت که کچه کهم ناسازه و ده بن بجمه وه سابلآغ، نهویش بردمیوه مالن و ۳۰۰
 تمه نی دامی و گوئی زور زوو بگه رپتوه به لام ناگات له خو ت بیت با ده گه ل نه و عه شیرته تووشی
 گۆنگه لی نه بی. سواری بارگینی شیخ همه دهی بووم و گه پامه وه بۆ سابلآغی. خه به ریشم هه یه که
 (کومه له) هه یه و خه ریکی خو رپکخسته، به لام به من نالین.

اخوانی خو شبوو شیخ محهمدهی عهالیی له بنه ماله ی عهالییهکانی سابلآغیه که کاتی خوئی ژنیکی نازه ری
 ده هیتیت و له نهغه ده نیشته جن ده بی. زینده یاد که سیتی تاجر بووه. له سه رده می پیش کۆماری کوردستان و له
 سالی ۱۳۲۰ هه تاوی که رووسه کان هاتن بۆ ناوچه که، به هوئی زانینی زمانی نازه ری و تا راده به کیش رووسی، بوو
 به باوه رپیکراوی رووسه کان و کرا به سه روکی قۆلسوورهکانی نه و شاره و ناسایشی نه و شاره ی به ده سته وه گرت.
 بن له وه ش که سیتی خاوه ن ریز بووه له لایه ن چینه جیاوازهکانی نه و ناوچه یه دا. دیار نییه له چ ریکه وتیک له
 دایک بووه، به لام له سالی ۱۳۲۳ ه/ ۱۹۴۴ ز و له گه رمه ی نه و روژه چاره نووسازانه دا له نهغه ده کۆچیدوایی کردوه.
 نه و رووداوانه ی کاپیتان باسیان تیوه ده کات ده بن له سه روبه ندی پیش کۆچیدوای کردنی شیخ محهمده بووبیت.

پیش راگواستتم بۆ شیراز حیزبیک هاته کایهوه که نۆه مین نه فەر من بووم^۱.
 ئەو شهوه له سابلاغتی من و «شهریفی ره حیمه کهری» بانگ کراین و ههردوو کمانیان سویند
 دا. ئەو چەند کەسە لە ماله حوسینی زیرینگه ران بوون:

- عەبدوڵلا برایم شه مزینی
  - حوسین لبادی
  - محەممەدی مەنگوری
- چەند نه فەری تری لیبوو بەلام له (کۆمهله) به تيمه یان نه گوتبوو.

تۆله کردنه وه له رهئیسى ئەمنیه

که هاته وه ماله دیتم ئامین زۆر نه خو شه. حه کیم و دوختر [دوکتور] نییه له شار، ده رمانخانه
 نه بێ. چوو مه لای «محەممەدی ده رمانفرۆش» و داو و ده رمانم کړی. ئەوه چەند پوژیکه له مالم،
 له پیاوه کانی ئاغا و ماغایان کهس نه هاته سو راغم. مامه غه نیش له سه ر کار نییه. قازی، «مه نسووری
 کوری قازی فه تاحی» له جینگای مامه غه نی داناوه. مه نسوور ده گه ل من زۆر دو سه ت. لای خو ی
 یه ک-دوو پوژ سو ورامه وه. پوژیک خه به ریان دامی که ره ئیسى ئەمنیه له ماله «سه درولئیسلامه»^۲
 که لو په لی له ماله ئەوان به جیماوه و هاتۆته وه ئەوان ده ماشین بها ویت و بیانباته وه بۆ
 نازه ربا یجان.^۳ هه ره ئەو ره ئیسە جاریک منی گرتوه و زۆری عازاب داوم. گوتم پوژ پوژی تۆله یه و
 نابێ به سه رییه وه بچیت. چەند نه فەر هاوالم هه لگرت و چوو مه سه ر رینگای. هاوالمه کانم له ناستی
 «باغی حاجی داودی» له و به ر و له و به ر دامه زراند و خو م گه رامه وه بۆ شار به شکوو خه به ریک

^۱ له سالی (۱۹۳۷/۵۱۳۱۷ز) یه که مین حیزبی مۆدێرینی پوژه لاتی کوردستان به ناوی (حیزبی نازادی کوردستان)
 ساز کرا. ته مه نی ئەو حیزبه که می خایاند و کاپیتان یه ک له دامه زرینه رانی ئەو حیزبه بووه. بۆ خویندنه وه له سه ر
 ئەو بابه ته ده توانن سه ردانه ی لاپه ره ۴۷۸ ئەو کتیه بکه ن.

^۲ (صدرا لاسلام) یان (سه دری قازی) ناویانگی برا بچووکی پێشه وا قازی محەممەد بووه به ناوی (ئه بولقاسمی
 سه دری قازی). له زه مانی ده سه لاتی قاجاره کاندا و تا راده یه کی له زه مانی په هله وی باب دا، به خشینه وه ی ناسناو
 باو بووه. ناسناوی پێشه وا قازی محەممەدیش (محەممەد هومامی قازی) بووه.

^۳ له لایه ن کاک حه سه نی قازییه وه به لگه یه کم وه رگرت که ره نگه پێوه ندی هه بێ به و باسه وه. به لگه که نامه ی
 یه ک له و کاربه ده سه ته عه جه مانه ی مه هاباده که له ترسان راپکردۆته ورمی و ماله و حاله که ی له مه هاباد
 به جیه تیشوو و غیره تی نییه بیه وه مه هاباد هه لگرتی، بۆیه نامه یه کی بۆ نه مر سه دری قازی نووسیوه تا ئەو
 یاری ده ی بدات و که لو په له که ی بۆ به ماشینی بارکات و به پیاوه کانی خویدا بۆ به ریکاته ورمی. ده قی نامه که
 له لاپه ره ی ۴۷۴ دنراوه و ده توانن بیخویننه وه و تیبدا زمانلووسی، هه لپه رستی و ماله خو شه ویستی ئەو عه جه مانه
 زیاتر به رچاو ده که وی و دوخی ئەوکاتی سابلاغان زیاتر بۆ روون ده بیته وه.

له راسته وه: میرزا خلیل فهتاحی قازی، ره حیم جه وانمهرد قازی (کوری عه بدولپه حمان قازی سالار و به ئاغای سالار)، مهئسووری قازی کوری قازی فهتاح، عه بدولپه حمان قازی (ئاغای سالار کوری قازی فهتاح - دانیشتووه)، موحسین موجهیدی (کوری قازی فهتاح له دایکیکی تاران)، قاسم قادر قازی و محهمهد فیروز قازی. ئه وه که سهی له پشته وه یه نه ناسرا وه ته وه. سپاس بو دوکتور یوسف فهتاحی قازی کوری میرزا خلیل که ئه وه زانیاریانهی دامن.

بزانم که کهی ماشین وه پریده که ویت. سوارم و له ماله «حاجی مشیری» را ته ماشای ماله قازی ده که م. ده بینم ئه وه خهریکی بارکردن. من گه پامه وه، که گه یمه باغی، ماشین هات تپه ری. منیش ئه سپم تاو دا و وه دوای که وتم. دیتم هاواله کانم له و بهر و له و بهر لیتی درژ بوون و پرووی تفه نگیان ده ماشینی کردووه و رایانگرتووه. منیش به سواری گه یمه سهریان. ته ماشام کرد «کوری ... ئاغای که ئیوی هه مزه ئاغایه» و «حه سه ن ئاغای ...» ده گه ل پایوکی قازی که ئیوی «مه لا برایمه» و مه ندیلیکی سپی به سه ره وه یه ده ماشینه که ی دان. هه مزه ئاغا و حه سه ن ئاغا «ده مانچه ی پرووت» به ده سته وه و به سه رمدا ده گوورینن:

— مه یه پیش، مه یه پیش کوژراوی!

منیش ده مانچه ی پرووت به ده سته وه. جا بو درو و راستی چند نه فهر له و شوینه بوون، ده توانن لئیان بپرسن. یه ک له وان مه لا برایمی پایوی قازی که پاش ئه وه که ین و به ینه چند که پرت دایکی به قوربان کردووم که چون جوابی ئاگا کانم داوه ته وه. کاتیک خو یان راده پسکاند و پرووی ده مانچه یان تیکردبووم و ده یانگوورانده به سه رمدا، لئیان چوومه پیش و گوتم:

— ئای ئای! ئه وه ده مانچه له پرووی من ده گرن هه ی ... بو نازانن ده مانچه ی من له ئی ئیوه به کار تره؟ هه ی ...

بهك-دوو قسه‌ی چاكی ديكه‌م پښگوتن و زياتر لتيان چوومه پيش و به سه‌رياندا ده‌مگورپاند، چوون! به‌ته‌واوی تتيكيان داويشت و شله‌ژا بوون. ره‌ئيسي ئه‌منييه‌ی خو‌ی ده‌په‌ناي ئاغاكان خزان‌دبوو و كوني مشكي پي ته‌نگ بوو. لتي نيزيك بوومه‌وه و پرووی ده‌مانچه‌م ده‌كه‌لله‌ی ره‌ئيسي ده‌گرت و ئه‌ويش ده‌چوو ده‌پتي ئاغاكانه‌وه، ئه‌وانيش ده‌نيو خو‌يان گرتبوو كه فيشه‌كي پيوه نه‌نيتم. ده‌يانزاني به‌پراستيمه و خو‌ين و توله به‌يه‌كه‌وه به‌ري چاويان گرتووم. جا هه‌ر به‌راستي به‌قه‌ستي كوشتني چووبووم به‌لام هه‌ر نه‌كرا بيكوژم. هات و هاوار و پارانه‌وه‌يه‌كيان بوو، نه‌بيته‌وه. ئه‌وه منيش هه‌ليانده‌سوورنيتم، چوون! سه‌ريان وا ليشيو‌اوه كه نازانن به‌چ زمانتيك قسه‌م ده‌گه‌ل بكهن. رووم ده‌ئاغاكان كرد و پيمگوتن:

— ئاخ‌ر ئيوه چوون له‌سه‌ر ئه‌و خو‌پريه ده‌كه‌نه‌وه؟ ئه‌و سه‌گه مني به‌ناحق گرتووه و تا سه‌ره‌مه‌رگي ليداوم، ئيستاش تا نه‌يتوييم ده‌سته‌لناگرم.

ئاغاكان ئه‌وجا زانيان من له‌وان شيتترم و به‌راستيمه بويه، سارد بوونه‌وه و كه‌وتنه ره‌جا و پارانه‌وه كه بيه‌خشم و ژن و مندالي هه‌يه و چي و چي. مه‌لا براييم هاته پيشم و زوري ره‌جا ليكردم و خاوي كردمه‌وه. جا ديسان به‌ده‌مانچه‌وه بو‌يان چوومه پيش و گوتم:

— برؤن، خودا به‌قورباني ئه‌و مه‌لايه‌تان كات! ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌با ئيستا ده‌تانزاني چيم به‌سه‌ر ده‌هيتان.

ريگام بو چول كردن و رو‌ييشتن، ئيمه‌ش رو‌ييشتينه‌وه بو شار. گياني ره‌ئيس ئه‌منييه‌م به‌تكاي مه‌لاي به‌خشي، به‌لام وه‌ها سووك و بيقيمه‌تم كردن كه تا ده‌مرن له‌ياديان ناچيته‌وه. توله‌ي خو‌م نه‌كرده‌وه و نه‌مكوشت، به‌لام به‌و جو‌ره كه سووك و ريسوام كردن، وه‌ها هه‌ستيكي خو‌شم بوو كه ده‌تگوت دونيا ئي منه، كه‌سم به‌پياو نه‌ده‌زاني، غروورتيك دايجرتبووم نه‌بيته‌وه.

ئه‌وه من نازانم كه سه‌دری قازي ئه‌و باسه‌ی بيستوته‌وه و خو‌ی و چه‌ند پياوي له‌خيابان ده‌گه‌رين بو گرتني من! منيش وه‌ها غروور بووم كه ئه‌وه‌ی فكرم لینه‌ده‌كرده‌وه ئه‌وه بوو كه پيانه‌وي همگرن. ئاخ‌ر من پياوه‌تيم كردوو و كابرام نه‌كوشتوو، جا ئه‌گه‌ر زانيام ئه‌وانه هه‌ر ده‌مگرن كابرام ده‌كوشت جا گرتباينم. هاتن و گوتيان:

— سه‌دری قازي و پياوه‌كاني له‌خيابان ده‌سوورينه‌وه، وا بزاني خه‌ريكه تو بگري.

— بو چيم له‌سه‌دری قازي كردوو؟ بوچی ده‌من رو دي؟

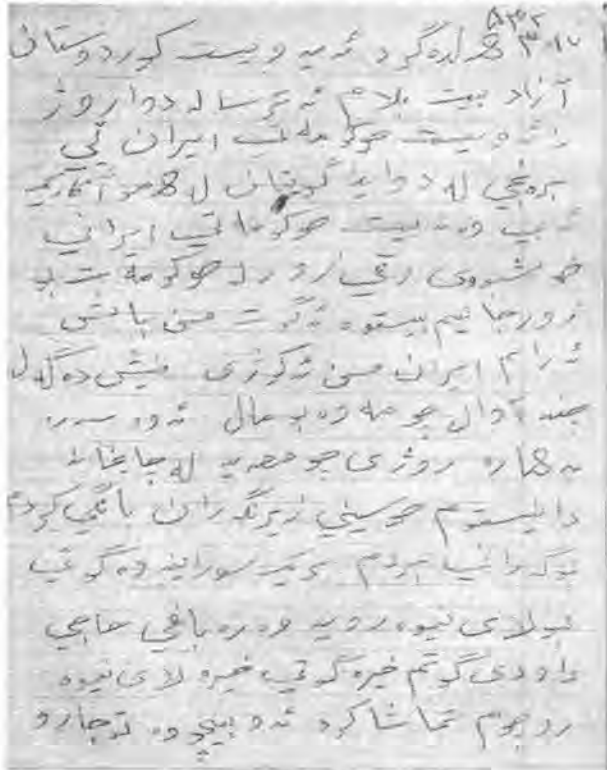
گويم نه‌دايه، چوومه‌وه مالي، بارگينم داكيشا ته‌ويله‌ی و تفه‌نگم دا به‌خورشيد و بردی بو ژوور. ده‌مانچه‌م به‌قه‌ده‌وه چوومه خيابان وه‌ك له‌من به‌ده‌ر كه‌س سه‌ری پيوه نيه، ئه‌وه‌نده غه‌رپه‌بووم و شاييم به‌خوم ده‌هات نه‌بيته‌وه، كه چيم به‌ئاغاكان و ره‌ئيسي ئه‌منييه‌ی هيتاوه. ده‌گه‌لكوو چوومه ئاستي شاره‌واني ته‌ماشام كرد خو راسته، ئه‌وه سه‌دری قازي خو‌ی و چه‌ند

نه‌فەر ئاغا و نوکەر لیکه‌الاون و سرت و خورتیانه. دیسان گویم نه‌دانئ و چوومه دوکانی «باروون»^۱ ی تیرم عاره‌ق خوارده‌وه. پاش عاره‌قخواردنه‌وه‌یه‌کی خووش و تاویکی زور، له‌وئ وه‌ده‌ره‌که‌وتم. ئه‌وجا ته‌ماشام کرد هاتوونه‌ته‌ چوارچرایه‌ ده‌گه‌رین. پیاویکی سه‌دری ئیتوی «بایز» بوو، ئه‌من به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌ ده‌رۆییشتم، ئه‌ویش له‌وبه‌ری خیابانئ ده‌رۆییشت. له‌وبه‌ری را‌ چاویکی لیته‌لته‌کاندم و به‌ ئیشاره‌ ده‌یگوت برۆ. منیش ئه‌وه‌نده‌ سه‌رخووشم ئاگام له‌خۆم نییه‌ و وامزانی ده‌گه‌ل که‌سیکی ترتی. ئه‌وه‌نده‌ مه‌ستم، بپه‌روا ده‌سوورپه‌مه‌وه. قازی کوری قازی کیه‌ تا‌ حیسابی بو‌ بکه‌م. ئه‌وه‌ به‌ته‌نیاشم و هاواله‌کانیشم که‌س به‌ده‌وره‌وه‌ نییه‌، تاق و ته‌نیام. ئه‌وه‌نده‌م زانی، مه‌نسور کوری قازی فه‌تاحتی که‌ له‌جیاتی مامه‌ غه‌نی کراوه‌ به‌ په‌ئیس‌ی شاره‌وانی و زوریش ده‌گه‌لم دۆسته، هات ده‌ستی ده‌ ده‌ستی نام، به‌ قسه‌کردن ده‌ قسانی گرتم و کاتیک به‌خۆم زانی ئه‌وه‌ له‌ شاره‌وانیم، له‌ دیوی مه‌نسووری. ئاخ‌ر یه‌که‌جار زور دۆستین. ناردی له‌ چایخانه‌ی «وه‌هاب»-ی، چایان هینا، هیشتا‌ چایه‌که‌ له‌ گوړئ بوو که‌ یازده‌ نه‌فەر وه‌ژوور که‌وتن. له‌ پیشه‌وه‌ مه‌نسور رۆبوویه‌ بیلیم و ئه‌وانی تریش سوارم بوون. ده‌مانچه‌یان لیکردمه‌وه‌ و قوڵیان به‌ستم. کوری قازی و بایز و هه‌مزه‌ ئاغای کوری که‌ریم ئاغای هاتن و به‌ربوونه‌ گیانم، لیم ده‌ده‌ن و ده‌ئین: سه‌گباب، وات لیته‌اتوووه‌ پیشی میوانی ئیمه‌ ده‌گری و ته‌ماح له‌ گیانی ده‌که‌ی؟ له‌ نا‌کا و سه‌دری قازی و ئا‌گانی‌ش هاتن. پیشتر با‌سم کرد که‌ بایزی پیاوی سه‌دری قازی به‌ چاو ئیشاره‌ی دام که‌ برۆم و خۆم قوتار که‌م به‌لام من گویم نه‌دایه‌! تو‌ مه‌لئ، سه‌دری قازی و ئا‌گاکان چاویان لیبووه‌ که‌ ئیشاره‌ی کردووم. ده‌گه‌ل وه‌ژوور که‌وتن، سه‌دری قازی به‌ردیکی له‌ده‌ستیدا بوو، وای له‌ سه‌ری بایزی راکیشا، یه‌که‌ته‌خته‌ که‌وت، به‌وحاله‌ش لیئ نه‌بووه‌ و چه‌ند پیل‌قه‌شی به‌ ورگیدا دا و به‌ سه‌ریدا قیزاندی: سه‌گباب، مه‌گه‌ر ئیمه‌ هه‌موو کویر بووین، چاوت لی‌ده‌ترووکاند که‌ بروات. بایز که‌لاکی که‌وت و به‌ داره‌مه‌یت په‌کیشیان کرد بو‌ هه‌یوانه‌که‌ی ئیداره‌ی، جا ئه‌وانیش که‌وته‌ سه‌رم. پاش تیه‌له‌دانئیکی باش ده‌ ژووریان کردم و چوار تفه‌نگچیان له‌سه‌ر دانام. ئه‌وه‌ خه‌ریکیشن به‌ریم که‌ن بو‌ په‌زایه‌ی. ئه‌و شه‌وه‌ گیرام. بو‌ به‌یانی چه‌ند نه‌فەر هاوالانم هاتنه‌ لام، «سه‌عید بابی»-شیان ده‌گه‌ل بوو. سه‌عید بابی هه‌م رووسی ده‌زانئ و هه‌م ده‌لالئ رووسانه، له‌ مه‌یدان و لاغیان بو‌ ده‌کرئت. به‌ وه‌ستا برایمم گوت که‌ بچیته‌ ما‌له‌ من و له‌ناو کیفی پاره‌یدا، کاخه‌زئیکی چووکی تیدایه‌^۲، بیدات به‌ سه‌عید بابی

^۱ (باروون) ناوی پیاویکی ئه‌رمه‌نی بوو که‌ له‌ نزیک چوارچرای مه‌هاباد مه‌یخانه‌ی هه‌بوو.

^۲ دیار نییه‌ ئه‌و نامه‌یه‌ ناوه‌رۆکه‌که‌ی چیه‌ و کاپتانیش له‌ هیچ شوئیتیک ناماژه‌ی پینه‌داوه‌. له‌وانه‌یه‌ ئه‌و نامه‌یه‌ له‌لایه‌ن حیزبی توده‌ له‌ ته‌وریز یان نامه‌یه‌ک بئت که‌ له‌ کۆنسولی ته‌وریز وه‌ریگرتبئت یان شتیکی له‌و چه‌شنه‌ که‌ بتوانئت له‌ سببه‌ری ئه‌و نامه‌یه‌دا خوئ له‌ داو و ده‌هۆی دوژمنه‌کانی بپارزئ و ده‌ستی نه‌یاره‌کانی نه‌یانگاتئ. پیشتریش خویندمانه‌وه‌ که‌ کاپتان ده‌لئ: (دل‌م خووشه‌ بوومه‌ ته‌به‌عه‌ی شو‌په‌وی). په‌نگه‌ ئه‌و نامه‌یه‌ په‌یوه‌ست بئ به‌و باسه‌وه‌ و بووبئته‌ ته‌به‌عه‌ی ئه‌و ولاته‌.

تا بیدات بهو چند عرووسی که دین بو مهیدانن بو ولاغان. سه‌عید بابیش وهک پیاوان گوتی

بوم بینه تا بو مایوری بهرم و
 بوخوشم چاکی حالی ده‌که‌م.
 وهستا برابیم و چند له
 هاوالانم کاخه‌زی له مائی دینن
 ده‌یدهن به سه‌عید بابی و نه‌ویش
 ده‌بیات بو لای پروسه‌کان. زوری
 نه‌کیشا کابرای پروس هات بو
 ئیداره‌ی. مه‌نسور له‌وی نه‌بوو،
 «مسته‌فای زینه‌تی» هه‌مه‌کاره‌ی
 بوو، له‌سه‌ر داوای کابرای پروس،
 مسته‌فا ناردی مه‌نسور هات. به
 مه‌نسوری گوت:

- نه‌وه‌تان بو گرتوو؟
- قوربان من نه‌مگرتوو،
- سه‌دری قازی و کوری ...
- ئاغا گرتوو یانه.

- له‌سه‌ر چی؟ دزی کردوو؟ تالانی کردوو؟
  - نه‌خیر قوربان! له‌ده‌ره‌وه‌ی شاری یتشی به‌میوانی قازی گرتوو.
  - جا نه‌وه بو وه‌ی ده‌بێ بیگری؟ زوو به‌ره‌لای که‌ زوو.
- دیاربوو سه‌عید بابی له‌ده‌ره‌وه‌ چاکی حالی کابرای پروس کردوو. که‌ ده‌ستووری به‌ره‌للاکردنی
 منی دا نه‌وجار زور به‌ناقابلی ئیداره‌ی به‌جیه‌تشت و روئی. نه‌وکه‌ره‌ت سه‌عید هات پیاوه‌کانی
 هه‌مه‌زه‌ئاغای تیر جینو کرد و ده‌رکه‌ی کرده‌وه و له‌گرتوو‌خانه‌ ده‌رکه‌وتم.
- لای خووی ده‌ور ده‌وری کوردانه! حکومه‌ت له‌شار نییه‌ که‌ زولم بکات! عرووسه‌که‌ قوتاری
 نه‌کردبامایه‌ بو ئیواری به‌ری ده‌کرام بو په‌زایه‌ی چونکه‌ هه‌مه‌زه‌ئاغا خووی و سواره‌کانی له‌جینگای
 نه‌منیه‌ بوون. سواره‌کانی هه‌موو مووچه‌یان له‌حکومه‌تی وه‌رده‌گرت.^۱ ده‌و ماوه‌ کورته‌یدا دووه‌م

^۱ پاش هاتنی پروسه‌کان بو کوردستان و هه‌لاتنی پیاوه‌کانی حکومه‌تی تیران له‌ناوچه‌که، ورده‌ورده‌ له‌سه‌ر ئیزنی
 پروسه‌کان دوو ئیداره‌ شاره‌بانی و فه‌رمانداری ئاوه‌دان کرانه‌وه و عه‌شیره‌ته‌کان به‌رتوه‌یان ده‌برد، به‌لام
 تیتجووه‌کانی ده‌بویه‌ حکومه‌تی ناوه‌ندی دابای. نه‌و پروداوه‌ ده‌بێ له‌نیوان ساله‌کانی ۱۳۲۲ تا سالی ۱۳۲۳
 روویاندابتی که‌عه‌شیره‌ته‌کان ئاسایشی مه‌هابادیان درابوو ده‌ستی.

که پرته له سهر دهستی کورد، له سهر لټوی قهبری گه پراومه وه. جاري پيشوو «کوری فلانه ناغای» له سهر شهري زگدراوې، تيس تاش «سهدري قازی». (سهدرولئيسلام)^۱ خوی بو نومايه ندهی مه جلیسی رینگای ناواله ده کرد. قازیش دوو شووتی به ده ستیک هه لده گرت. له لایه ک ده بیه ویست کوردوستان نازاد بییت و له لایه کیش له دواروژ ده ترسا، نه یده ویست دلّی حکومتی ئیران برهنجیتنی. له دوایدا گوتیان له هه موو ئاکاریک ده بی. وه نه بی قازی حکومتی ئیرانی خوشبوئی، رقی زور له حکومت بوو. زور جار لیم بیستوو ده یگوت:

— من باش ده زانم ئیران من ده کوژی.

کوژرانی رهحمانی برام

لیره دا نه وه شم وه بیر هاته وه. له سالی ۱۹۴۱ رهحمانی برام کوژرا. چهنده ته له دۆلی «مهیدانبه له کی» تووشی رهحمانی برام ده بن. نه و به باره وه له گه رمین ده گه رتته وه بو سابلّاغ. شهوی جیژنی په مه زانی چه ته کان ده پون به ره و لاجان^۲ و له مهیدانبه له ک^۳ تووشی ده بن. هه ول ده دن رووتی که ن و تالانی که ن، ده ست نادا و ده گه لیان ده کاته شهر. تا فیشه کی قوتار ده بن شهریان ده گه ل ده کات. نه و جار به ۱۲ که سان پشتی لیده گرن و نه ویش به تاقی ته نن چی پیناکریت و زور به ناپیاوانه ده یکوژن. پاشی چهنده روژ خه به ری کوژرانی رهحمانم زانی. به په له خوم گه یانده مهیدانبه له کی، ته ماشام کرد مه یتی رهحمانی هه ره له وئییه. منیش له وئی قه برم بو هه لقه ند و ناشتم. به کوژرانی رهحمانی پشتم به یه کجاری شکا. له ژیا مندا که لیتنی رهحمانی به هیچ پر نه ده بووه. با نه وه لی ره بوه ستی.

^۱ شهید (نه بولقاسم سهدری قازی) برابچووکی پيشهوا قازی محهممه د بوو که به (سهدری قازی) و به (سهدرولئيسلام) یش بانگ ده کرا و له ریکه وتی ۱۰ کی خاکه لتهوی سالی ۱۳۲۶ هه تاوی هاوړی ده گه ل شهیدان پيشهوا قازی محهممه د و همه حوسین خانی سه یفی قازی له چوارچرای مه هاباد له سیداره دران.
^۲ "لاجان" یا "کونه لاجان" گوندیکه له ۱۰ کیلومتری شاری خانج (پیرانشار) هه لکه وتوووه و هه شت کیلومتری ده گه ل سنووری ده سترکد و خه یالی تیوان ئیران و عیراق دووره.
^۳ "مهیدان به له ک" یان "سهری مهیدانی" ناوچه یه کی سارد، سه رسه وز، جوان، زوزان، له یلاخ، شاخاوی و به رزه که له ۳۵ کیلومتری روژناوای مه هاباد هه لکه وتوووه. له پنده شته کانی گوندی خه لیفه را ده ست پنده کات تا ده گاته لکین.

سویند خواردنی دووهه مم ده کۆمه له دا (ژ.ک)

ئوه سه ره به هاره، پوژی جومعه یه، له چایخانه ی دانیشتووم، ده بینم حوسینی زیرینگه ران بانگم ده کات و بردمی بو گه رانی. پاش که میک سوورانوه گوتی بو لای نیوه پو یه وه ره باغی حاجی داودی.

— خیره؟

— خیره خیر.

لای نیوه پو یه چووم، ته ماشام کرد ئه وه بیچوو توجار و ده وله مند، به شیکیان له و باغن. سلاوم کرد و دانیشتم. له هه لسوکه وتیان را زانیم که به شی هه ره زوریان پیتان خو ش نییه هاتوومه ته باغی. که میان دی، به ربوونه سرتسه ت و فسه. چی به یه کتر ده لاین؟ نازانم! ئه وه ندم لیحالی بوو که من به لایانه وه میوانتیکی ره زاگرانم و پیتان خو ش نییه له لایان دانیشتووم. یه ک-دوو جار ته مام بوو هه ستم پرۆم، پاشگه ز بوومه وه، گوتم با بزائم ئه و کۆبوونه وه یه چی به سه ر دیت؟! له ناویاندا زۆرم چاو گیرا که سم نه دی تای من بیت، له حوسینی زیرینگه ران به ولاره، هه مووی کوره ده وله مند. ئه ویش وه کوو ده وله مند کانی لیها تووه و که سویند ده خوات ده لئی (خودا شایه ده) چونکه ئه و ئه عیانه نه ئاوا سویندی ده خو ن، ئه وه ی نه شیناسن خودایه. ده نا، شتیکی تریش ده لاین (بیله خه ره)، په ککوو که لیان ناحه زه. یه ک-دوو سه عات له وی بووم. دیتم دوودوو و سی سی ده پو نه نیو باغی. وا دیاره داخیلی (کۆمه له) ده بن به لام که س به من نالی. حوسین زیرینگه ران سه ری له هه موویان قاتر بوو، هه ر ده هات وچۆدا بوو. کاتیک که حوسین چه ند نه فه ریکی هه لگرت که بیاناته ناو باغی، هه ستام پرۆم. لیان پرسیم بو کوی ده چی؟ منیش سه رئاوم به بیانوو هینایه وه. ئیتر هه ستان و رویشتم یه ک بوو و هاتمه وه شار. ده دلی خو مدا دلم زور له حوسینی هیشابوو. ناخر بوچی بانگی کردم بو ئه و باغه؟ بوچی هه موو له و باغه ی پروویان ده گه ل من گرژ بوو؟ خو حوسین باش ده زانی که دانم ده گه ل دانی ده وله مند و ناغایان ناکولئ! حوسین له هه موو که س باشتر خده ی من ده ناسئ! تاوپه ران چوومه وه مائی، خورشید گوتی:

— میرزا حوسین دوو که رت هاتۆته مائی و توی ده ویست.

شه و کاتی نان خواردن حوسین و «محهمه دی یاهوو» وه ژووو که وتن. زور به گه رمی و هیدی

ده ستی کرد به قسان:

— نه ری ئه وه چیت لیها ت؟ به کویدا ون بووی؟ بوچی گه رایه وه؟

— حوسین گیان، وایزانم ئه و جه ماعه ته ی له وی بوون خو شییان له من نه ده هات و دلخورد بوون بو یه گه رامه وه. گوتم با لیان تیک نه ده م. بوخۆت ده زانی من و ئه و جه ماعه ته یان نه گووتوو ه.

— له و قسانه گه ری، راست به وه با برۆین، کارمان زور پیته.

هه‌لیانگرتم به‌کسه‌ر بۆ مائه حوسینی. که چووم، سن نه‌فه‌ری تریش له‌وی بوون. هه‌ر سیکیشیان سه‌ید بوون. تاویک پامانبوارد، پاشان حوسین راست بووه‌ی چوو بۆ ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌که‌و به‌که‌شه‌فیکه‌وه که سه‌ری داپۆشرا بوو هاته‌وه ژوور. که‌شه‌فه‌که‌ی دانا عه‌رز و شیریکیشی له‌ته‌نیشتی دانا و په‌رۆکه‌ی له‌سه‌ر لا‌برد. له‌سه‌ر که‌شه‌فه‌که‌ی قورناتیکی و ئالایه‌کی کوردوستانی له‌سه‌ر بوو. گوتیان وه‌ره‌ پێشه‌وه و سویندیان دام به‌و ئالا و شیر و قورنانه. من سوینده‌که‌م له‌

دله‌وه خوارد و به‌ راستیشم بوو. سویندم خوارد تا پوحم له‌به‌ر دایه، بۆ کورد و کوردوستان به‌ گیان و مال حه‌ول بده‌م.^۱ به‌لام به‌شی هه‌ره‌ زۆری ئه‌و جه‌ماعه‌ته‌ به‌ زۆلتیتی سویندیان خواردبوو. ئه‌وه‌ دوو چه‌له‌ من شه‌ریک بووم ده‌ کۆبوونه‌وه‌ی کورداندا. به‌گیان پێش پراگواستم بۆ شیراز بوو هه‌ر له‌و ماله، ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌ر له‌و ژووره‌ و له‌ ماله حوسین زیرینگه‌ران.^۲ شه‌ریک بووم به‌دڵ و

دله‌وه خوارد و به‌ راستیشم بوو. سویندم خوارد تا پوحم له‌به‌ر دایه، بۆ کورد و کوردوستان به‌ گیان و مال حه‌ول بده‌م.^۱ به‌لام به‌شی هه‌ره‌ زۆری ئه‌و جه‌ماعه‌ته‌ به‌ زۆلتیتی سویندیان خواردبوو. ئه‌وه‌ دوو چه‌له‌ من شه‌ریک بووم ده‌ کۆبوونه‌وه‌ی کورداندا. به‌گیان پێش پراگواستم بۆ شیراز بوو هه‌ر له‌و ماله، ئه‌و شه‌وه‌ش هه‌ر له‌و ژووره‌ و له‌ ماله حوسین زیرینگه‌ران.^۲ شه‌ریک بووم به‌دڵ و

^۱ سه‌باره‌ت به‌و سویندخواردنه‌ و پاده‌ی وه‌فاداری کاک حه‌مه‌د به‌و سوینده‌ ده‌توانن وتووێژی به‌رێز عه‌لی که‌ریمی ده‌گه‌ل زیندوو یاد نه‌جمه‌ددین ته‌وحیدی بخویننه‌وه له‌ لایه‌ره‌ی ۳۶۰

^۲ له‌پاش ئه‌و سویندخواردنه‌ ژماره‌ی ئه‌ندامیتی ۴۵ و ناوی نه‌ینی له‌ کۆمه‌له‌ی ژک دا (چکاوه‌ند)ی بۆ کاپیتان هه‌لده‌بژێرن.

^۳ مه‌به‌ستی کاپیتان کاتی دامه‌زراندنی (حیزبی نازادی کوردستان)ه. برواننه‌ بابه‌تیککی پێوه‌نیدار به‌و حیزبه‌ له‌ لایه‌ره‌ی ۴۷۸

گیان و روحیکی پاک. هەر دوو کهرەت سویندم بو کوردوستان خوارد. هەردوو کهرەتیش تووشی قورتی یە کجار گەرە بووم بەلام دیسان لوتم لی هەلنەئەنگاوت و پەژیوان نەبوومەو بەگرە، جار دەگەل جار خۆم توندوتۆلتەر دەکرد. ئیستاش ئەو پاشی ۲۶ سالان لە ولات دوور کهوتوومەو، ۲۶ ساله مأل و مندالم ئەدیو و لەوانە یە ئیستا بیانینم و مبینن، یە کتر نەناسینەو. خۆدش دەزانن چەند بە هەناسە ساردی گەرە بوون، سەرباقی ئەوانەش خۆم لەپیش چاو نەکەوتوو و خۆم لۆمە ناکەم و شانازیی بە خۆم دەکەم و خۆم پرووسوور دەبینم لە ئاست کوردوستان و ئەو سویندی خواردوومە. پیمخۆشە مندالەکانیشم وەک من سەریان بەرز بیت و بشمبوورن که نەمتوانی بابیک بم وەک هەموو بابان. هیوادارم ئەوانیش بو کورد سویند بخۆن و بو کوردوستان گیانفیدا بن چونکە دەزانم ئەوانیش وەک من پەژیوان نابنەو، هەرچی بو کوردوستان بیکەن، ئیستا کەمە. ئاخر هیچ لەو ناخۆشتر نییە ئەمنییە یەک و عەجەمیک بیتە سەر مالت و سووکایەتیت پێیکات یا دەنا، بەناحەق تیتەهەلبدات. کورد دەبی ئەو قەبول نەکات. مردن خۆشترە لەو حالە.

یە کەم راسپاردە ی (کۆمەلە)

جا گوتم داخیلی کۆمەلە بووم. سویندیش درابووم که هەر ئەمریکی پیم بسپێرن، پرووی لێوهرنەگیرم بەلام هەر لە رۆژی هەوێلەو خۆشیم لە بەعزە کاریکیان نەدەهات. ئاخر ئەوێ دەو کۆمەلە یە دا بوو، سەتی نەوێ و پینجی ئاغاوێ و توجار و سەید بوون، ئەوانەش بێزیان لە خەلکی کاسب و زەحمەتکیش دەبوو هیچ، ئەوانە داخیلی هیچ شتیک نابن که قازانجی خۆیان تیدا نەبن. ئەوانە که زگیان بە خەلکی زەحمەتکیش و داماو نەسووتن، چۆن زگیان بە کوردوستان دەسووتیت؟ ئەوانە دەبوو داخیلی ئەو حیزبە نەکرابان. لە هەر عەشیرەتە ی چەند ئاغا ... دەو حیزبە وەر دەدا. من چەند نەفەر لە هاوالەکانی خۆم نیو برد که لەخۆم دلسۆزتر بوو تا بیانەینمە ناو (کۆمەلە) که چی، رازی نەبوون. شەویک لە (کۆمەلە) را لە دوویان ناردم بچمە مألە «عەلی ریحان» ی. که چووم، چەند نەفەر کو ببوونەو. «رەحمانی زەبیحی» و «مستەفا سولتانی» گوتیان:

— دەرۆیه مالی «سەید عەلی چل سەیدان»، وەزیریکی هاتوووە (نێوێهکەم لەبیر نەماوە) ئەو کاخەزەیی بێدە بە دەستی خۆی. (وەبیرم هاتوووە نێوی «فەهیمی»^۲ بوو) هەرکەس گوتی بێدە بە من بۆی دەبەم، مەیدەیه، خۆت بە دەستی خۆت دە مستی بنێ.

ئاخر سویندم بۆ خواردوون، مردن دە گۆریدا بێت، ئاور بێت، دەبێ خۆمی تێهاوێژم. کاخەزەم وەرگرت و ناشانم چی دە نیو ئەو کاخەزە دایە یا چی تێدا نووسراوە! هەرچۆنیک بێت رویشتم بۆ لای مام وەزیر. دەرکەیی ماله سەید عەلی ئاوەله بوو و چوو مە حەساری. تەماشام کرد پەرە لە ئاغاوەت. کە چاویان بە من کەوت هەموو واق مان! گوتیان:

— بۆ کوئی؟

— کارم بە ئاغای وەزیرە.

— هەموو عەجایب مان!

— چ کارێک؟

— کاخەزێکم پێتە و دەبێ بێدەم بە خۆی.

هەرچی کردیان کە نەچمە لای وەزیر بەلام کەسم بە پیاو نەزانی و چوو مە ژوور پێشخانە کەیی. دیتم ئەویش پەرە لە ئاغاوەت. دیسان کەسم بە پیاو نەزانی چووم بۆ ئەو وەتاغەیی وەزیری لیبوو. دیتم وەزیر لەسەر کورسی دانیشتوووە و دەوری وەتاغەکەش هەمووی ئاغاوەت بەپێتە

---

^۱ سەید عەلی باوکی "باباغای حوسەینی" بوو. باباغا یەک لە مامۆستایانی مەدرەسەیی "سەعادەت" بوو. ^۲ ئەو وەزیرە کەسێک بوو بەناوی "دکتور خلیل فەهیمی" کە لە زەمانی قاجارەکانەوه پلەیی بالایی لە دەولەتە یەکی لە دوا یە کەکانی ئێراندا هەبوو. لە پارێزگاری را تا بۆلۆژی ئێران لە تورکیە و ئینگلیس؛ لە وەزیری دەرۆیی ئێران را تا جیگری سەرۆک وەزیران؛ لە نوێنەرایەتی پارلەمان تا سەرۆک وەزیری ئێران بە وەکالەت پاشی تێرۆپرکردنی رەزمنارا. لە سالی ۱۳۳۲ھ لە تاران کۆچیدوایی کردوو. ئەو هاتنەیی فەهیمی بۆ سابلاغ لە ریکەوتی ۱۹۴۴/۰۱/۱۴ واتە رۆژی هەینی ۱۳۲۲/۱۰/۲۳ هەتاوی رووی داو. لە کتیبی کۆمەلەیی ژباننەوهی کوردستان - نووسینی: حامید گەوهەری - ل: ۴۷ باسی ئەو سەفەرەیی فەهیمی دەکات، بەلام دەلت کە کەسێک بەناوی ئیبراهیمی ئیبراهیمیان (نەوجەوان) ئەو نامەیی داو بە فەهیمی. وەک لێرەدا دەرەدە کەوێت، کاپیتان گەباندنی ئەو نامەیی بە فەهیمی وەک یە کەمین پاسپاردە حیزبی خۆی پێناسە دەکات و بە وردی باسی رووداوێک دەکات. بە ئەگەری زۆر هەلەبەک لە سەرچاوە کەیی کاک حامیددا رووی داوە یان باس لە سەفەرێکی دیکەیی فەهیمی دەکات. هەرۆهەا لە کتیبی "رۆژنەلاتی کوردستان لە سەردەمی دوو مە جەنگی جیهانیدا بە پێی بەلگەنامەکانی یەکیەتیی سۆفیەت لە نووسینی دوکتور ئەفراسیاو هەورامی و پێداچوونەوه و ئامادەکردنی سدیق سالح لاپەرەیی ۱۱۷ دا لە زمان راپۆرتی "حەسەنۆف" سەرکۆنسولی یەکیەتیی سۆفیەت لە تەوریز باس لەو سەفەرەیی فەهیمی دەکات، بەلام ئەو دەلت کە فەهیمی سەردانی ماله قازی محەممەد و مالی کەریم ئاغا لە گوندی قومقەلای کردوو. لەو بەلگەنامەیدا هیچ باسی لە مالی سەید عەلی چل سەیدان نەکردوو. یان سەردەانی ئەویشی کردوو و حەسەنۆف نەیزانیووە یان کاپیتان لێی تیکچوو. ئەگەرێکی تریش ئەو یە کە رەنگە لە حیات سەفەرێک چەند سەفەری کردبێ بۆ مەهاباد.

پراوه ستاون. «قاسم ئاغای ئیلخانیزاده» ش^۱ لای وه زیر به پتوه پراوه ستابوو، ته نانهت یه ک که سیشیان دانه نیشتبوون، هه موو وه ک بهر چیغ چه قابوون.
 ده ست له سه ر سینگ چووم بو پیش جه نابی وه زیر. کاخهزم بو له سه ر میزه که ی پیشی دانا.
 نه و عالهمه ش وه ک من سینه ما بم، چاویان بریوه ته من. جه نابی وه زیر گوتی: این چیه؟
 - من نازانم چیه!

سه ری پاکه ته که ی لابر، ته ماشایه کی کاخهزه که ی کرد، دیار بوو به که یفتی نه بوو، هه مووی نه خوینده وه. کاخهزه که ی دانا سه ر میزه که ی و منیش سه رم بو دانواند و ده رکه وتم. چوومه وه لای هاوالانی کومه له م که هیتشتا بلاهویان نه کردبوو. هه موو نه قلله که م بو گیرانه وه و توژیک ئافه رین و بزیم وه رگرت و چوومه وه مالتی. لام وایه وه زیره که نیوی «مهمی» بوو چونکه نه و شتانه ده میکه پروویانداوه و باش له بیرم نه ماوه. ئیستا که نه و شتانه ده نووسمه وه سالی ۱۹۷۲یه. یانی ۳۱ سالی له مه و بهر بووه. زور شتم له بیر نه ماوه. نه وه ی دیته وه بیرم، که م و کوریک ده ی نووسم.

چه ند سالی له مه و بهر هه مووم به ریکوو پیتی نووسیوو، کوریکی یه کجار باش بوو که زورم جامین ده ویست، رۆژی جاریک نه مدیا ئوقره م نه بوو، کوریکی دلپاک و په وشت و خووی ته میز، نه وه ی نووسیوو هه مووی برده لای خوی گوتی من هه مووت بو له سه رپرا ده نووسمه وه و ده گه ل خوم ده یبه مه وه بو عیراق. کاتیک خه به رم زانی که نه و کوره گه پراوه ته وه عیراق و نووسراوه کانم سه ری تیدا چووه.^۲ پاشی دوو سالان کوریکی تر نیوی «که مال»^۲ بوو و هاوالی «عیزه ددین» بوو، بریکی له نووسراوه کانی بو هینامه وه. ده شیکوت عیزه ددین کاخهزی بو نووسیوم که نووسراوه کانم لای کت بووه و بوم وه رگرتو ته وه و دایمه وه به لام نه وه ی ما بوو و ده ستم که وته وه که لکی نه ما بوو و سه رله نوی نووسیمنه وه.

^۱ قاسم ئاغا ئیلخانیزاده نه ندای کومه لی ژ.ک بوو. به پیتی به لگه نامه کان وه زا په تی ده ره وه ی سو فیه ت نو ئنه رایه تی ژ.ک و کورده کانی کردوو بو وه ده سه تینانی پشتیوانی له کوماری کوردستان. پراوانه کتیبی "رۆژه لاتی کوردستان له سه رده می دووم جهنگی جیهانیدا به پیتی به لگه نامه کانی یه که تیبی سو فیه ت له نووسینی دوکتور نه فراسیاو هه ورامی و ییدا چوونه وه و ناماده کردنی سدیق صالح لاپه رهی ۱۱۳

^۲ مه به ستی دوکتور "عیزه ددین مسته فاره سوول" ه که له رینگای کاک نازاد بایزه وه وتوو یژیکی کورتم سه به ارت به کاپیتان و چۆنیه تی ئاشنا بوونیان و دیداره کانیان ده گه ل کردوو که له لاپه رهی ۴۰۰ی ئه م کتیبهی به رده ستاندا ده توانن بیخو ئینه وه.

^۳ مه به ستی دوکتور "که مال مه زهر" ه. دوکتور که مال له کتیبی: کورد و کوردستان به لگه نامه نه ئینییه کانی حکومه تی به ریتانیدا به رگی یه که م و چاپی دووهه م له سالی ۲۰۰۹ و لاپه رهی ۳۳۴ دا ناوا باسی کاپیتان و دیداره کان و ئاشنا به تیان ده کات که ده توانن له لاپه رهی ۲۸۶ ئه م کتیبهی به رده ستاندا بیخو ئینه وه.

سه‌دری قازی و خوّه‌لبژاردنی وه‌ک نومایه‌نده^۱

نهر نه‌بولقاسم سه‌دری قازی (۱۹۰۸ - ۱۹۴۷) ناسروا به
(صدرالاسلام)

جا نه‌وه قازی و براه‌کی له‌سه‌ر جه‌نابی ره‌ئیس‌ی نه‌منیه‌ی لیم‌ توراوان. روژیک سه‌دری قازی له‌ چوارچراهه‌ تووشم بوو. به‌ته‌نی بوو و ده‌ستیکی بو‌ راداشتم و بانگی کردم، منیش به‌ پیرییه‌وه‌ چووم. سلّوم کرد و زورم به‌ گهرمی سلّوی ساندمه‌وه. به‌ قسه‌کردن ده‌رواته‌وه‌ بو‌ لای مائی و منیش به‌دووویه‌وه‌م. زورم گله‌یی لیده‌کات که بوچی پيشم به‌ میوانی نه‌و گرتووه؟ و جارجاریش پرووی خووشم ده‌داتن. پاش زورم قسه‌کردن و گله‌بیان واده‌کا:

— خهریکم ده‌مه‌ نومایه‌نده. نه‌و که‌سه‌ی ناسیاو و دوستی توّیه‌ حالییان بکه‌ رهی بو‌ من ده‌ سندوقن باوین.

منیش وه‌بازار و کوّلانان که‌وتم و تووشی ههرکه‌سیک بیام ده‌مگوت بو‌ سه‌دری قازی

ده‌نگ ده‌ سندوقن باوین، نه‌و باشتره‌ له‌ «ئیلخانیزاده» کان. ئاخیریش بوو به‌ نومایه‌نده و چوو بو‌ تاران. ئاخیریش نه‌و نومایه‌نده بوونه‌ سه‌ری خوارد. ههر نه‌و میوانانه‌ی خووی بوون به‌ جه‌للادی یان هاوالی نه‌و میوانانه‌ی بوون که‌ په‌تیان ده‌ ملی کرد و به‌ شه‌وی تاریک خنکاندیان.

ئاخر ههر نه‌و سه‌دری قازییه‌ بوو که‌ نه‌وه‌نده دلّسوزی ده‌نواند بو‌ میوانه‌ عه‌جه‌مه‌که‌ی، بو‌ ره‌ئیس‌ی نه‌منیه‌که‌ی و خووشیده‌ویست. نه‌و روژه‌ که‌ منیان گرت و ده‌مانچه‌که‌یان لیکردمه‌وه، دایان به‌ ده‌ستی سه‌دری قازی، نه‌ویش گهر نه‌یانگرتبا، به‌ته‌ما بوو له‌سه‌ر میوانه‌ عه‌جه‌مه‌که‌ی، له‌سه‌ر نه‌و ره‌ئیس‌ی نه‌منیه‌ زالمه‌ی، ههر به‌و ده‌مانچه‌یه‌ی خووم، بکوژیت. نه‌وکاته‌ی که‌ په‌تیان ده‌ملی کرد میوانه‌ خووشه‌ویسته‌که‌ی له‌ هیچ کوئی دیار نه‌بوو په‌جای بو‌ بکات تا نه‌یخنکینن. بوّیه‌ قه‌ت نابن پشت به‌ عه‌جه‌مان به‌ستی.

^۱ نه‌بولقاسم سه‌دری قازی (۱۹۰۸ - ۱۹۴۷) ناسروا به‌ (صدرالاسلام)، کوپی قازی عه‌لی و برابچووکی پیشه‌وا قازی محهمه‌د بوو. به‌ریزیان له‌ هه‌لبژاردنه‌کانی خوولی چارده‌هه‌می مه‌جلیسی شوورای میلی تیران له‌ سالی (۱۹۴۳/ز ۵۱۳۳۲) بوو به‌ نوینه‌ری خه‌لکی مه‌هاباد و ده‌ورویه‌ری له‌ تاران.

نيزيكبوونهوهی دووباره م له قازی محهمه

چهند رږڅيک پېچوو. رږڅيکيان دهستيک نهفسهري ئيران هاتن بو سابلغ و له قازی ميوان بوون. يهک له نهفسهريهکان سهرههنگ بوو. قازی دهگهليان خهريک بوو و ميوانداری ليدهکردن. بوچی هاتوون؟ نازانين! شه و داهات و بو نانخواردن «سمایل» و «فتهاح» سی هاوالم له ماله مه بوون، تهماشام کرد «حمه شيت» سی پياوی قازی هاته مالن و گوتی قازی توی دهوی. منيش سهرم سوورما! ناخر دهبن قازی بوچی منی بوئی؟! له حمه شيتم پرسى:

— منی بوچییه قازی؟

— نازانم.

— دهی کهوايه پرؤ بلن حهمه د نايهت.

هاواله کانم گوتيان خهمت نهبن نهو نهفسهريه هيجيان بو ناکری و ئيمه زورين. ههسته باچين بزاني قازی دهلي چى؟! خورشیدی خيزانيشم کردبوويه بازاری خووی و دهیگوت:

— دايکم مری و بايم مری ناهيلم بچی، نهو نهفسهريه هاتوون تا بتگرن. بوخوت نازانی که حکومهت به خوینی سهرت تينووه؟ حمه شيت ههليدایه:

— مهترس، هيجی بو نابن، لام وایه نهوشوکه نهو نهفسهريه له شارن، حهمه ناگای ليان دهبن تا بهیانی دهرون.

ههستاین چووین. له ريگا تووشی «پرهیمی عهبدی رهزا» بووین. که له خهبهرهکهی زانی، نهویش به خووی و دوو له هاوالهکانی دهگهلمان هاتن. که نيزیکهی ماله قازی هاتین، لام و ابوو نانیان خواردبوو. دیتم نهوه قازی و چهند نهفهر له خرم و تايغهکهی نهفسهريهکانیان له ژيللا دههینا بو خهوتن و ئيمهش له خیابان تووشیان بووین. سلوم له قازی کرد و به روویهکی زور خوشهوه وهلامی دامهوه و گوتی:

— نهوه هاتی؟ بهخیری. وهره با بچینه ژوروی. لهوی پیگوتم:

— لیتره به با نهو سهگانه دامهزرتیم جا ديمهوه لات. برتکی پیچوو و نهوجار هاتهوه و گوتی:

— نهوشو دهبن باش ناگاداری نهو نهفسهريه بی، بهیانی فانی دهبن و دهرون. نهوه چهند نهفهری پياوی خووم و قولسوورت دهگهلی بیت بهلام لهوان نهمین نهبی بوخوت بهرپرسی و کس نابن له قسهت دهرچیت.

نهوه ماویهکه قازیش لهسهر کابرای پهئسی نهمنییهی دهگهلم نالیکه و بیزم ليدهکات و لیم لالووته، ئيستاش وای ليها تووه سهر و مالی خووی و میوانهکانی به من دهسپیریت. ههر زورم پئ سهیر بوو! قازی و خزمهکانی رویشتن و من و چهند نهفهر قولسوور نهو شهوه تا بهیانی نوبهچی بووین. بهیانی که تاو ههلات، منيش نامانهتهکانم [میوانهکان] به ساغ و سلامهتی تهسلیم به قازی

کرده‌وه و هه‌رکه‌سه و چووینه‌وه مالی خۆمان. لای ئیوارێ بوو، قازی دیسان له‌دوای ناردم و هه‌ستام چووم بۆ مه‌حکه‌مه‌ی. له‌وێ چهند نه‌فه‌ری لا بوو و زۆریش ده‌گه‌لم پوووخۆش و گه‌رم‌وگور بوو و گوتی:

– ده‌بێ برۆیه‌وه سه‌ر کاره‌که‌ت و ده‌گه‌ل هاواڵه‌کانت ناگاتان له‌ گه‌ره‌کی بازار بێت. منیش که په‌نده‌که‌ی سه‌دری قازیم له‌بیر نه‌چوو بووه که له‌سه‌ر په‌ئێسی ئه‌منیه‌یه‌کی عه‌جه‌م و زالم، چی به‌سه‌رم هێنا و گه‌ر عه‌رووس نه‌بان هه‌ر خودا ده‌زانی چییان به‌سه‌ر دێنام، بیانووم هه‌تایه‌وه و گوتم:

– هاواڵه‌کانم رازی نین و خۆشم بۆم ناگرێ. هه‌رچه‌ند فه‌رمووی من قه‌وڵ نه‌دایه. بیانووم هه‌تایه‌وه که که‌لوپه‌لمان کړیوه و ده‌بێ بیه‌ین

بۆ ره‌زایه‌ی بیانفرۆشین. کاتیک هاته‌وه به‌سه‌ر چاو، هه‌ر ئه‌مریک بفه‌رمووی له‌سه‌ر چاومی داده‌نیم. راستیه‌که‌ی زۆریش له‌به‌ر مه‌نسوور قازی پێم خۆش نه‌بوو هاوکاری بکه‌م چونکه، کاتیک سه‌دری قازی خه‌ریک بوو بمرگێ، مه‌نسوور به‌ ده‌هۆ منی برده ئیداره‌که‌ی و منیان گرت و له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌که مه‌نسوور ده‌گه‌ل منی کرد ئیوانم ده‌گه‌لی زۆر ناخۆشه و دلم زۆر لێهه‌تاشاوه. ئاخه‌ر ئیمه‌ زۆر دۆست بووین. ئه‌وه بوو که من بیانووم بۆ قازی محه‌مه‌دیش هه‌تایه‌وه.

پێشه‌وای موعه‌ززه‌می کوردستان، نه‌مر محه‌مه‌د هومامی قازی (قازی محه‌مه‌د)

پیلانگیزی حکومت و ئاگان بۆ نانهوی ئازاوه له نیتوان من و «که‌ریم جانگیر» دا^۱

ئەو ئاگاوه‌تی دەورووبەری شار خەریکی سەرتیداچوون، دەگەرین بە چ جوریک بیت، لە نیتوان بەرن. ئە ئه‌وان جامینی میان دەوی نە من چاکە ی ئه‌وان. تا ئەو جییه‌ی بۆیان لوابن، بۆ له‌ناوچوونم هه‌ولیان داوه، بوغز و قینیشیان ئەو‌ه‌نده زۆره که سێسه‌ره‌م له‌سه‌ر هه‌ل‌ناگرن. رۆژیکیان بە سه‌رسوورمانه‌وه چاوم لیکرد پیاویکی «هه‌ول‌ئاغای مه‌نگور» هاته لام و گوتی: ئاغا ده‌لی لای نیوه‌رۆیه بیت بۆ لام کارم پێیه‌تی. هه‌ر زۆرم پێ سه‌یر بوو! ده‌مزانێ کاری خیری پیم نییه، به‌لام نه‌مه‌دزانی چی ده‌بن سه‌ری دا به؟! ناچار هه‌ستام چووم. چوونم باشت‌ر بوو تا نه‌چوونم. پاشی زۆر قسه‌کردن و به‌سه‌ردا هه‌ل‌گوتنم و شیر و رێوی هینانه‌وه، گوتی: ده‌بن «که‌ریم جانگیر» بکوژی! گوتم: بۆچی به‌نۆکه‌ره‌کانی خۆت نالیی؟ گوتی: ئەو کاره به‌تۆ ده‌سپێرم.

ئەو پۆژه زۆری شووتی وه‌بن هه‌نگلی نام که من شانم وایه، با‌لم وا، شه‌وه‌که‌تم وا. «که‌ریم جانگیر» کوپیکێ زۆر ئازا و وریا بوو. ئەو له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری میان‌دوو‌وا و «که‌لبی ره‌زاخان»^۲ له‌ کوشتنی ئەمینییه و پیاوی حکومت رانه‌ده‌وه‌ستا. خۆشی خه‌لکی زۆری ده‌گه‌ل نه‌بوو به‌لام ئەو نیتوه‌ی چاک شیواندبوو. حکومتی ئێرانێ ئەم‌ری به‌ ئاگانێ سه‌ردار عاشیره‌ت کردبوو که من و که‌ریم بکوژن. «هه‌ول‌ئاغا» له‌ولاشه‌وه‌ پیاوی نارده‌بوو بۆ لای که‌ریمی و راپساردبوو تا من بکوژیت. ئاوا به‌ته‌مایه به‌ مه‌قسودی خۆی بگات و سووک و هاسان ده‌ گیانی یه‌ک‌ترمان به‌ردات و من و که‌ریم جانگیر به‌ یه‌ک‌تر به‌کوشتن بدات. چۆن به‌ منی گوت که که‌ریم بکوژم، ئاواش به‌ که‌ریمی گوتبوو. زۆری پێنه‌چوو به‌هه‌ل‌که‌وه‌ت له‌ ناو شار ده‌گه‌ل که‌ریمی یه‌ک‌ترمان چاوی پێکه‌وت. ئەو هه‌لی دا به‌ گوتی: ئاغا پیاوی بۆ لای من نارد بۆ تۆ، وشیا‌ری خۆت به، له‌وانه ئەمین مه‌به، نه‌کا په‌ندیک‌ت به‌سه‌ر بێنن! منیش گوتم: ده‌نا به‌ منیشیان گوتوه‌ بۆ تۆ!

جا هه‌ردوو‌کمان وشیا‌ر بووینه‌وه و لیک حالی بووین و زانیمان که ئەوانه به‌ فیتی حکومتی ئێرانێ به‌ته‌مان هه‌ردوو‌کمان بکوژن و ئەو سه‌ر ئیشه‌یه له‌کۆل حکومت و ئاگانێ بکه‌نه‌وه. زۆر به‌ گه‌رمی لیک هه‌ل‌براین و قه‌ولمان دا ئە‌گه‌ر خه‌به‌ریک بوو یه‌ک‌تر ئاگادار بکه‌ینه‌وه.

^۱ له‌ کتیبی (له‌ قه‌ره‌شلاخه‌وه بۆ سوێتد) نووسینی ماموستا مه‌مه‌دی خزری - به‌رگی یه‌که‌م و له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۶۷ باس له‌ که‌سیک ده‌کرێ به‌ ناوی (جانگیر). به‌داخه‌وه‌ پێش‌ناوی (که‌ریم) ده‌گه‌ل ناوه‌که‌ نه‌هاتوه‌ تا مرۆف دنیایا بێ که‌ ئەوه‌ هه‌مان که‌ریم جانگیره که‌ کاپیتان باسی ده‌کات یا نا!

^۲ «که‌لبه‌ ره‌زاخان» گوندیکه‌ له‌ سێسوچکه‌ی مه‌هاباد، میان‌دوو‌وا و بۆکان هه‌ل‌که‌وتوه‌. ئەو ناوه‌ وێ‌رای ناوی زۆر له‌ گونده‌کانی موکریان له‌ درێژه‌ی شه‌ره‌ درێژخایه‌نه‌کانی سه‌فه‌وییه‌کان و عوسمانییه‌کاندا ته‌تریک کراوه‌ ده‌نا ناوه‌ کوردی و ماکه‌که‌ خۆی (سه‌رچنار). ه. خه‌لکه‌که‌ی کورد و له‌ ۲۲ کیلۆمێتری باشووری شاری میان‌دوو‌وا هه‌ل‌که‌وتوه‌.

کۆمه‌له‌ی ده‌وله‌مه‌ندان و کۆمه‌له‌ی کاسب و زه‌حمه‌تکیشان

(کۆمه‌له‌) منی کردۆته دارده‌ست. ئه‌وه‌ی بو‌خۆیان پێیان ناکرێ به‌ منی ده‌که‌ن. سویندیشم بو‌ خواردون و هه‌ر ئه‌مریکیم پێده‌سپێرن به‌دڵ و به‌گیان بو‌یان ده‌که‌م. هه‌رچه‌ندی ژن و مندالم هه‌یه به‌لام نه‌ له‌ مردن ده‌ترسم و نه‌ باکم ژن و مندالمه‌، ئاخ‌ر من سویندم به‌ کوردوستان و به‌ ئالای کوردوستان خواردوو، چۆن ده‌توانم له‌ ئه‌مریان لابه‌دم، که‌چی ته‌ماشای (کۆمه‌له‌) ده‌که‌م له‌ سه‌ید و ئاغا و توجا‌ر به‌ولاره‌، که‌س داخیلی ئه‌و حیزبه‌ ناکه‌ن. زۆر که‌سم نێو گوتوو هه‌ که‌ ئه‌وانه‌ پیاوی چاکن و کۆری ئازا و گیانله‌سه‌رده‌ستن به‌لام به‌ گویم ناکه‌ن و رازی نابن.

رۆژیک ده‌گه‌ل چهند نه‌فه‌ر له‌ ها‌واله‌کانم له‌ ماتی «په‌حیمی عه‌بدی په‌زای» کۆبو‌ینه‌وه‌ و زۆر له‌و حیزبه‌ دوا‌ین. ئاخ‌ری هاتینه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌و جه‌ماعه‌ته‌ بکیشینه‌وه‌ و خۆمان هه‌ر ئه‌و حیزبه‌ ئیداره‌ بکه‌ین، عاله‌م داخیل بکه‌ین و گه‌وره‌ی که‌ینه‌وه‌. هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ له‌ هه‌موو گه‌ره‌کان شو‌عه‌مان دانا. هه‌ر گه‌ره‌که‌ی سه‌رۆک و نو‌وسه‌ری خۆی بو‌ دیاری کرا.

- «سه‌ید محهمه‌دی عیسا‌قی» [ئیسحاقی] سه‌رۆکی گه‌ره‌کی هه‌رمه‌نیان.
- «سه‌ید محهمه‌دی حاجی سه‌ید په‌حمانی»^۱ گه‌ره‌کی حاجی سه‌سه‌نیان.
- «حاجی سه‌سه‌نه‌ شه‌له» گه‌ره‌کی قوله‌قه‌بران.
- «مسته‌فای وسو‌و قه‌ساب»^۲ گه‌ره‌کی په‌زگه‌یان.
- «په‌حیمی گه‌رمینیان» گه‌ره‌کی با‌زاری.^۳

^۱ کورته‌ ژياننامه‌ی سه‌ید محهمه‌دی سه‌ید په‌حمان یان سه‌ید محهمه‌دی سه‌یدی له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۳۹ ئه‌و کتێبه‌دا بو‌خویننه‌وه‌.

^۲ ئیستا ناسناویان (داودی)یه‌

^۳ له‌ په‌رتو‌وکی (سێبه‌ری ئازادی)، نو‌وسینی به‌رێز (که‌ماتی عه‌بدو‌للا‌هی) چاپی بنکه‌ی ژین، له‌ سلێمانی و سا‌لی ۲۰۰۸، لاپه‌ره‌ی ۲۵۲ و ۲۵۳ له‌ زمانی رێزدار "عوبه‌یدیللا‌ ئه‌یبو‌بیان" ه‌وه‌ ده‌لێ: [له‌ سه‌رده‌می ژ.ک له‌ مه‌هاباد، ته‌نانه‌ت گه‌ره‌که‌کانیش ناوی په‌رمزیان هه‌بو‌و. بو‌ ئه‌وه‌ "ده‌سته‌ی هه‌لۆ" ناوی نه‌یتی "گه‌ره‌کی هه‌رمه‌نیان" و گه‌ره‌کی "حاجی سه‌سه‌ن" بو‌و. گه‌ره‌که‌کانی قوله‌قه‌بران" و "شو‌انان" و "په‌زگه‌یان" و "مزگه‌وتی شاده‌رویشی" ناوی نه‌ینیان "ده‌سته‌ی باز" بو‌وه. سه‌رۆکی "ده‌سته‌ی باز" (خاله‌مه‌لای داودی) و سه‌رۆکی "ده‌سته‌ی هه‌لۆ" ش، (سه‌ید محهمه‌دی سه‌یدی) بو‌و. دواتر ئه‌ندامانی ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌ په‌ره‌یان ئه‌ستادن و گه‌ره‌که‌کان بو‌ونه‌ حه‌وت دانه‌. ده‌سته‌کانی دیکه‌م له‌بیر نه‌ماوه‌، به‌لام له‌بیرمه‌ که‌ گه‌ره‌کی "په‌زگه‌یان" جودا بو‌وه‌ و کاک "مسته‌فا خاته‌می" کرا به‌ سه‌رۆکی گه‌ره‌که‌که‌. گه‌ره‌کی "هه‌رمه‌نیان"یش جو‌ بو‌وه‌ و کاک (عه‌زیزی کوردپو‌ور) کرا به‌ سه‌رۆکی. گه‌ره‌که‌کانی لای "مزگه‌وتی سه‌ید نیزام" و "خانه‌قای شیخ عه‌لاو‌دین"یش بو‌ونه‌ ده‌سته‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ، به‌لام ناوی ده‌سته‌که‌یانم له‌بیر نه‌ماوه‌]. کاک که‌مال عه‌بدو‌للا‌هی ئا‌وا رای خۆی ده‌نو‌وسێ: [رێکه‌وتی دامه‌زراندنی ئه‌و په‌زمانه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ سه‌رده‌می رۆ‌وداوه‌کانی دوا‌ی خه‌رمانانی سا‌لی ۱۳۲۰ی هه‌تا‌وی (مانگی ئووت و سێپتامه‌ری ۱۹۴۱ی زاینی)]

لهو پېنچ گهړه کانه شوّعبه مان کرده وه و من و «میرزا برایمی گهورک» شهوانه بهو گهړه کانه دا ده گهړاپن و به سه رمان ده کردنه وه. که خه لکه که نه وه یان ده زانن، ده سته ده سته داخل ده بوون و ده هاتنه ناو کومه له. ههر بهو مه رمانمه یه ی (کومه له) سویند ده خورا و کاریان پیده سپردرا و خه لکه که ش به دل و به گیان ناماده ی گیانفیدایي بوون. نهو خه لکه هه مووی خه لکی زه حمه تکیش و کاسب و فه قیره که بوون و هیچیان نه بوو که دلایانی پڅ خوش کهن، به لام کابرای ده ولهمه ند که م وا هه یه دلی به کوردوستان بسووتن، نهوان هوشیکیان ههر له سهر سامانه که یانه که چون زیادی بکه ن و لپی که م نه بیته وه، بویه که ده ولهمه ند که کان نه وه یان دیت که پیر و جوان به کومه له داخلی (کومه له) ده بن، کیچیان ده که ولی کهوت. تیمه به بی پرسی نهوان نهو گونگه له مان گیرا و زوریان پیناخوش بوو، چند که پرت پینان گوتم که نهوه کارکی باش نیه تیوه کردو تانه، من جوابم نهوه بوو و گوتم:

— بو خه م نابن، ههر یه ک کومه له یه و یه ک مه رانه و یه ک شتی تیدا هه یه، نهوه ی تیوه ده ولهمه ند و ناغای تیدایه و نهوه ی تیمه ش کاسب و زه حمه تکیشن، لای تیوه نهو نوقسانه ی هه یه.

تیمستا (کومه له) بوو ته دوو ده سته ی تیر و برسی. تیمه ی برسی و نه دار یه کجار لهوان زورترین، لهوان دلسووترین، لهوان بیده عیترین، لهوان زیاتر زگمان به کوردوستان ده سووتیت، وهک نهوان نین که بو پاراستنی مال و خوړانانن، له (کومه له) نیزیک بیینه وه و پاشان قسه ی زه لام زه لام بکه ن و خوّه لکیشن و له روژی ته نگانه شدا پشتی (کومه له) به رده یان و کوردوستانمان له بیر بجیته وه و به سمیلی نهو سوینده پیکه نین که خواردومانه.

پیموایه سالی ۴۲ [۱۹۴۲] یان ۴۳ [۱۹۴۳] به که نهو شتانه پرووی دا. تیمه کومه له ی برسیان هه مووی مانگیک نیه هه یان، به لام نهوان لای که م دوو-سن سآله هه ن که چی، تیمه چند به رابه ری نهوانین. که نهوه یان دیت کیچیان ده که ولی کهوت و نارام و قه راریان لیه لگیرا. خه به ریان نارد که ده یانه هوئی قسه مان ده گه ل بکه ن و داوای کوبوونه وه یان لیکردین. بو شه وی ده-پازده نه فه ریان هاتن^۱ وه کوو:

● عه لی ریحانی

^۱ وا ویده چی که نهو کوبوونه وه یه له مالی کاپیتان گیراییت. مامه غه نی له بیره وه ریبه کانی خویدا باسی ریخراوی جهوانان ده کات و ده لن له مالی حه مده ی مه ولودی ده گه ل کومه له ی ژک کوبوونه وه و هیزه کامان تیکه ل کرده وه. کاپیتان حه مه د ده لن هه مان کومه له بوو به لام مامه غه نی ده لن ریخراوی جهوانان بوو. گه ر وته کانی مامه غه نی و کاک حه مه د له کن یه ک دانتین نهو گرمانه یه ساز ده بن که په نگه مه به سته کاپیتان هه مان ریخراوی جهوانان بی که مامه غه نی لپی دواوه یا پیچه وانه که ی. له لایه کیش کاپیتان هه م له لاپه ره کانی داهاتوودا و هه م له ده ق و سه رچاوه کاندای باسی له دروستکردنی (حیزی توده) کردووه. پروانه کتیبی ناله کوک - بیره وه ریبه کانی غه نی بلوریان - ل: ۳۳

● مسته‌فا سولتانی

● دوو سه‌یدی ماله چل سه‌یدان و ...

باقی ترم له‌بیر نه‌ماوه و کۆبوونه‌وه‌مان ده‌ستپیکرد. پاشی زۆر هه‌لسوو‌راندن و بی‌نه و به‌ره، هه‌ردووک کومه‌له‌مان کرده‌وه به یه‌ک حیزب و ده‌ستی به کار کرد. له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌وله‌مه‌نده‌کان شه‌وانه‌ عالم بانگ ده‌که‌ن بۆ سو‌یند خواردن که هه‌موو به‌یه‌که‌وه بۆ براهه‌تی تیبکۆشن و عاشیره‌ت زولم و زۆریان لی‌نه‌کات.

که‌سی دوو‌هه‌م له‌چه‌په‌وه: میرزا مه‌نافی که‌ریمی، میرزا مسته‌فا سولتانی یا سولتانیانه. کاک کاوه سولتانیان له‌ زمان کاک سوله‌یمان سولتانیان شیمانه ده‌کات که که‌سی سه‌هه‌م میرزا خه‌فووری مه‌حموودیان بێ و کاک حه‌سه‌نی قازیش هه‌ر له‌و براهه‌ دایه.

کوشتنی ره ئیسی ئازان و ره ئیسی سجیلی^۱

شهویک «میرزا برایم» هاته مالم و گوتی: له ماله حوسینی زپرینگه ران تویان دهوی. که چووم، حوسین و «سه عیدی یوسفی» و «حه مه ده مین خاتهمی» و چهند نه فهری دیکه له وی بوون. لام وایه زه بیحی بوو گوتی:

— به یانی ده ستیک مه عموری تیران دینه شار، ره ئیسی ئازان و ره ئیسی سجیلیان ده گه له. ده بی ههردوو ره ئیسی سجیل و ئازانی له نیو بچن، نه وانه بویه دین تا بنه حکومه تی داکوته وه و جن خوشکهنه وه، تیمه نابن ئیزنی نه و کاره یان پیدهن.

ره ئیسی سجیلی له گه ره کی «جوله کان» ده بی و ره ئیسی ئازانیش له گه ره کی «حاجی حه سه نیان» ده بی. ههردوو گه ره کیش «سه ید محه مه دی سه ید ره حمان» سی به سه ریان راده گا که ده کومه له یدا نه بوو. شه وانه خووی و پیاوه کانی نوبه چین. مامه غه نیش له سه ر کاره و ره ئیسی شاره وانییه و چهند نه فهر قوئسووریش له ئیداره ن و به کاروباری شار راده گن و قازی هه ر نه مرئی بکات، نه وان به جتی ده گه یینن. جا منیش نه نیوانم ده گه ل مامه غه نی هه یه نه ده گه ل سه ید محه مه دی، نه و نه مره شم پیسپتردراوه و هه ر ده بی به جتی بگه یینم، عیلاج نییه. هاوا له کانم کوکرده وه و له ناو خو ماندا را و مه سله حه تمان کرد، چی بکه یین؟ چون نه و کاره قورسه راپه رتینن؟ هاتینه سه ر نه وه ی دوو نه فهر بچنه سه ربازخانه. له وی نه فهر یک له پیاوه کانی مامه غه نی شه وانه نوبه چی سه ربازخانه یه، نه و شه وه نوبه ی «هاشمی خه لیل تالانی» یه. له وی ژوو ریکی لئی ده دار و بارکی زوری تیدایه، نه و دوو نه فهره ده بی بچن نه و ژوو ره ناو ر تیه رده ن تا مامه غه نی به هاواری سوو تمانه وه بچیت و شار چو ل بییت و تیمه ش بتوانین کاری خو مان بکه یین. به لام پیشت ده بوایه بچم ده گه ل سه ید محه مه دی ناشت بیمه وه و رازی بکه م که هاوکارمان بییت ده و کاره دا تا به ئاسووده یی بچینه لای ره ئیسه کان. جا نه وده م «یان گال دی یان په موغ»^۲.

نه و مانگه ش مانگی په مه زانه و ده بی تا کاتی پارشیو له هه موو کار ببینه وه. هه موو ری و شوئینیکمان دانا و هه رکه سه و کاری خو ی ده زانی. شه وی دوو نه فهر چوون بو سه ربازخانه و من و «میرزا برایم» و «وه ستا برایمی به ننا» چووینه ئیداره که ی^۳ سه ید محه مه دی. چهند پیاو له وی بوون، به لام خو ی له وی نه بوو. چوو بوو بو عاره ق خواردنه وه. گوتیان خو ی و دوو که سی دی له

^۱ نه م رووداوه له شه وی ۲۴ په زبه ری سالی ۱۹۴۳/۵۱۳۲۲ ز رووی داوه. برونه به لگه ی ژماره ۱۱۲۰۰۱ - ۱۱۱ له ئارشیوی سازمانی به لگه کانی نه ته وه یی تیران که به ریز محه مه د ره زا سه یفی قازی له په رتووکی (اسرار محاکمه قازی محه مه د و یارانش) دا چاپی کردووه. هه ره وها به پیی نه و ریکه وته کاپیتان ته مه نی ۳۵ ساله.

^۲ له موکریان نه م مه ته لیم به "په مو" بیستووه نه ک به "په موغ"، په نگه به و چه شنه ش هه بووبن و من نه مبیستبن.

^۳ مه بهستی ئیداره ی "دوخانیات - دخانیات" ه

ماله «ئاستیری جوله که» ن. منیش یه کسه ر چوووم. ئه وه ده میکه یه کتر نادوئین و شیر و تیز لیک ده سوئین و وه ک کیرد و په نیر واین، که چی هه مووشی ئاغا و ده وله مهنده کان ئاژاوه یان له نیوان ناوینه وه و ئیمه یان وا کردوه به دوژمن که سه ری یه کتر بخوئن تا ئه وان ئاسووده بن.

له مالی «ئاستیر» ی وه ژوور که وتین و ده گه ل سلأومان کرد، «سه ید محهمه د» یه کپی له بهرمان راست بووه و به رووخساری را دیار بوو که زوری پیخوش بوو که ئیمه چووینه لای. دانیشتین و تا دره نگیتی له کاتی خواردنه وه دا گله یه کاغمان هه لپشت. ئه و گله یی خوئی ده کات و منیش گازنده ی خووم، جا بوومان ده رکه وت که هه مووی به قسه ی دووژمنه کاغمان که ده وله مند و ئاغا کان بوون لیمان بووه ته نه دواندن و دوژمنایه تی. پاشی راز و گله بیان، پیلیم گرت و گوتم هه سته با برۆینه ده ری. له ریگا تیمگه یاند که کارم به تویه و ئه و دوو که سه ی ده گه لئن، به رییان که با برۆنه وه بو شوئنه که ی خویمان. ئه وان ی به ری کرد و سه ری قسه و باسه که ی خویمانم ده گه ل کرده وه. پیتمگوت که ده بی ئه و په ئیسانه به و جووره بن. پازی نه ده بوو، به لام هه رچوئیک بیت دلیم نهرم کرد. ئه وه کات تا دیت نیزیک ده بیته وه، به دوو نه فه ره که ی که نارووومن بو سه ربازخانه گوتومه که سه عات ئه وه ننده ئاوره که بکه نه وه که چی چاولینده که م ده و ده موده سته یدا سه ید محهمه د لیم په ژیوان بوته وه و ده لئ:

— من به یانی چ جوابی قازی و مامه غه نی بده مه وه؟!

— گوتم تازه زور دره نگه بیر له وه بکه یه وه. سه عات ئه وه ننده ئاور ده سه ربازخانه به رده دن و خوئ و پیاوه کانت به هاواری سوومانه که وه برۆن، مامه غه نیش خوئی و قوئسووره کانی هه موو له وی ده بن، ئه وده م تو تاوانبار نابی و که س لیت به شک نابی.

به هه زار قیر و ناری عه لی، هینامه وه سه ر ریگا و دلئ نهرم بووه. بریک سووراپنه وه تا عالم له چایخانه و کوئانان بلاوه یان کرد. بریک له و کاته ی که دامانابوو بو سووتاندنی سه ربازخانه، گری ئاوری بلیند بوو، ئه وه ی نۆبه چی بوو به هاواری سه ربازخانه وه چوون. ئیتر ئیمه ش وه خو که وتین و چووینه ماله په ئیسی سجیلی که نیوی «قازیزاده» بوو. زور سووراپنه وه به ده وری ماله که یدا تا ریگایه ک بدوزینه وه و بچینه ناو ماله که ی، به لام زور چه توون بوو. ناردم له ماله جووله کان نیردیوانیان دزی و هینایان و به په نجه ره وه مان نا و خووم وه سه ر که وتم. ولات گهرمه و دیتم په نجه ره یان ئاواله یه و چراکه یان خه فه کراوه. «قازیزاده» و خوئی و ژنه چوکه که ی به یه که وه له خه وی شیرن دان و باقی منداله کانی ده گه ل ژنه گه وره که ی له مه رته به ی خوارین. چهند ده قیقه یه ک خه ریک بووم بووم نه کرا بیکوژم، ته قه م لیکردبا ژنه که شی ده گرتوه. میرزا برایمی که ورک ده پیشدا ئازان بوو، ئیستا ئازانکوژه. وه سه ر که وت و لیمهاته پیش و گوتی:

— ئه وه بو راوه ستاوی؟

— ته ماشا که، گه ر ته قه بکه م ژنه که شی وه به ر دی.

— به جه‌ه‌نهم، پښگام که ئیستا خۆم نه و سه‌گانه ده‌تۆپینم.
 رازی نه‌بووم و نه‌مه‌تشت. له نهردیوان هاتمه‌ خوار و گوتم نهردیوانه‌که‌تان له‌کوئی هیناوه،
 به‌رنه‌وه‌ جیگای خۆی و جا وه‌رن به‌ دوومدا. له‌پشت ماله‌ «قادر ئاغا»-وه‌ وه‌سه‌ربانێ که‌وتم و سێ
 نه‌فه‌ریشم به‌دواوه. بانه و بان چوومه‌ ئاستی ماله‌ په‌ئیسێ. له‌وئێ نه‌وی بوو، چوومه‌ خوار و
 ههردوو برابیم گهورک و به‌نناش له‌دوومن. چوومه‌ سه‌سار و له‌ دالان دیوئیکی چووک هه‌بوو،
 ده‌رکه‌م کرده‌وه، ته‌ماشام کرد ئازانیک ده‌ شیرینه‌وه‌ دایه‌ چوون! پڕۆزه‌که‌ی به‌ پښگاو هه‌بوو و
 نه‌وه‌نده‌ شه‌که‌ت و ماندوویی که‌ ئاگای له‌و هه‌موو ته‌په‌ته‌پ و چوونی تیمه‌ نه‌بوو و وشیار نه‌بوو.
 چوومه‌ سه‌ری راستم کرده‌وه و ده‌مانچه‌که‌م له‌ژێر سه‌ری ده‌رهینا و وه‌پیش خۆم دا تا ده‌رکه‌ی
 دیوی ره‌ئیسیم پێشان بدات. پرسیم:

— له‌و دیوه‌ی چرای خه‌فه‌ کراوه، کێی لێهه‌؟

— مندا له‌کانی ده‌گه‌ل ژنه‌ گهوره‌که‌ی لیره‌ خه‌وتوون و خۆشی له‌سه‌ره‌وه‌ ده‌گه‌ل ژنه‌ جحیله‌که‌ی
 نوستوون.

ژووره‌که‌ی پێشان دام که‌ له‌سه‌ر پلیکانان بوو. له‌و عانه‌شدا ده‌رکه‌ی ماله‌ په‌ئیسێ کراوه‌ته‌وه‌ و
 هه‌موو هاواله‌کانم هاتوونه‌ ژوور و له‌ دالانه‌که‌ی دان. له‌ پلیکانان وه‌سه‌ر که‌وتم و ده‌ستم به‌
 ده‌رکه‌ی ژووری په‌ئیسه‌وه‌ نا، به‌لام له‌و دیو گاله‌ درابوو. که‌په‌تی دواوه‌ ده‌رکه‌م تووند کیشا کراوه.
 په‌ئیس که‌ منی دیت، راست بووه‌ سه‌ر قوون و ده‌ستی بو ژێر سه‌ری برد. ده‌ست بردن بو
 ده‌مانچه‌که‌ی و ته‌قاندنی یه‌ک بوو. زوو خۆم لانه‌دایا، کوشتبوومی. ئه‌وجار هه‌ستاوه‌ته‌ سه‌رپێ و
 ته‌قه‌مان لیده‌کات و ژنه‌که‌شی لێفه‌ی ده‌خۆی وه‌پێچاووه‌ و ده‌زریکینێ، چوون! له‌په‌نا ده‌رکه‌ی را
 ده‌مانچه‌یه‌که‌م له‌ په‌ئیسێ دا، ده‌مانچه‌که‌ی له‌ده‌ست به‌ریبوه‌وه. دوو ده‌مانچه‌ی تریشم تیه‌ه‌لکرد،
 به‌لام نه‌که‌وت. له‌ولای را «وه‌ستا برابیم» تفه‌نگیکێ لیدا و له‌سه‌ر عهرزی دریزی کرد. ئیستا ژنه‌که‌ی
 ده‌پارێته‌وه‌ و ده‌لێ:

— مرا دست نزن تو را به‌ خدا. [بیکه‌ بو خاتری خودای ده‌ستم لێ مه‌ده‌]

— مه‌یکه‌ هه‌را، که‌س کاری به‌ تۆ نییه‌.

ئه‌دی ژنه‌تیو نه‌یده‌زانی بو ئه‌وه‌ی ئه‌وی وه‌به‌ر نه‌ده‌ین زۆر وه‌دره‌نگی که‌وتووین و ده‌بێ به‌په‌له‌
 برۆینه‌ گیانی په‌ئیسێ ئازان. ئه‌وه‌ زۆری نه‌ماوه‌ بو پارشێو، به‌په‌له‌ین، ده‌بێ برۆین، ته‌ماشام کرد
 «سه‌ید محه‌مه‌د» خۆی و دوو نه‌فه‌ر له‌ سه‌سار بوون ده‌گه‌ل هاواله‌کانی من. که‌ ته‌قه‌ کرا، وه‌سه‌ر
 که‌وتن و هاتنه‌ ژووره‌که‌ی په‌ئیسێ لای تیمه‌. له‌و ئیوه‌دا ده‌مانچه‌ی په‌ئیسێ ون بوو. لام وایه‌ «سه‌ید
 محه‌مه‌د» هه‌لگیرتیوو، چونکه‌ هاواله‌کانم هه‌یچکات ده‌گه‌ل من درۆیان نه‌ده‌کرد و لێیان نه‌رخه‌یان
 بووم. ئیستاشی ده‌گه‌ل بێت «سه‌ید محه‌مه‌د» نه‌چوو ژیری. زۆر به‌ تالووکه‌ گوتی: ئه‌من ده‌بێ
 برۆمه‌وه‌ بو سه‌ربازخانه‌. تیمه‌ش بو لای ماله‌ په‌ئیسێ ئازانێ چووین تا کاری ئه‌ویش ته‌واو که‌ین.

نهر حوسیتی زێڕینگهران (فروهەر) ئەو وێنە یە لە ساڵی ١٣٢٠ له شاری شیراز گیراوه کاتیک دهگه‌ل کاپیتان همه‌دی بو‌ ئەو شاره تارێندراون. ئەم وێنە یە له ویلاگی وێنه‌کانی کۆماری کوردستان وه‌رگیراوه.

ئەو هات و پابرد، بەلام هەر نەمزانی
 کە پەنسی ئازان چۆنی زانیوو و کت
 ئاگاداری کردبوو و بە لیاسی شەخسی
 پای کردبوو و چوو بوو نێو باغان؟! دوا یە
 بیستمانه‌وه کە «عەلی پەحمەتی» ماشینی
 بو بردبوو و هەر ئەو شەو تا میانداویتی
 بەند نەکردبوو. ئەو دوو پەنسی دەگه‌ل
 سێ نەفەر ئازان هاتبوونە شاره‌که‌مان تا
 جیگای خۆیان خۆش کەن و ئەو
 قۆلسوورانه‌ی مامە غەنیش تا کاتی خۆی
 له جی ئازان بن دەنا، له‌سه‌ر (کۆمه‌له) و
 خه‌لکه‌که‌ بینه‌ سیخو‌ر و ئەوه‌نده
 نازادیه‌مان لیتیکده‌نه‌وه و دیسان ئازان و
 ئەمنیه‌ی زالم له‌سه‌رمان بیته‌وه که‌له‌گا.
 مامە غەنی له‌پیشدا له‌ فه‌رمانداری کاری
 ده‌کرد و داژدار و لاگیری ئێرانییه‌کان بوو.
 بوو به‌ پارشیو، عاله‌م له‌مال هاتنه‌ ده‌ر بو
 مزگه‌وت و چه‌مام ده‌پوون و ئیمه‌ش
 پەنسی ئازمان ده‌ستگیر نه‌بوو.
 هاواله‌کانم ناعیلاج هه‌رکه‌سه‌ چوو یه‌وه
 ماله‌ خۆی. منیش چوومه‌وه مال و زور
 شه‌که‌ت بووم و یه‌کسه‌ر بو‌ی نووستم.

تاوێکی پێچوو ته‌ماشاش ده‌که‌م «خورشید» هاتوو و خه‌به‌رم ده‌کاته‌وه به‌ په‌شوکاوی ده‌تی:

— هه‌سته، ئەوشو پەنسی کوژراوه. عاله‌مێکی زور له‌ خیابان کۆبو‌ته‌وه، قازیش له‌ نێوانه‌. راستیم
 پێیلن، ئەوه‌ کاری تۆ یه‌ نا؟

زوو لێی توو پە بووم و نه‌مه‌یشت جارێکی دی باسی بکاته‌وه. نان و چای به‌ یانیم خوارد و
 چوومه‌ خیابانن. ته‌ماشام کرد به‌رده‌رکی مالی «قازیزاده‌ی» عاله‌مێکی زوری لیکۆبو‌ته‌وه و
 «قازی»ش کورسییان بو‌ داناوه و وه‌سه‌ری که‌وتوو و نو‌تقی^١ بو‌ عاله‌می ده‌کات. چوومه‌ نێو

^١ قسه‌ کردن بو‌ ئاپو‌رای خه‌لک به‌ ده‌نگی به‌رز. ریشه‌ی ئەو وشه‌یه‌ عاره‌بی‌یه‌ و په‌ریوه‌ته‌ زمانی کوردیه‌وه.

خه لکه که تا گوئی بۆ «قازی» هه لخم، که چی ده بینم هه موو خیتسه م لیده کهن، سوور ده زانن کاری منه. ئاغاوه تی مه نگور و مامه ش و هه موو عاشیره ته کان هاتوونه ته ماشایه و له خه می «قازیزاده» دان و خیتسه ش له من ده کهن. منیش گویم داوه به قازی و که سیش به پیاو نازانم. قازی ده لئی:

— ئه و «قازیزاده» یه له وه پیتش له شاری تیمه بووه، په ئیسی ئه و شاره بووه، داخوا زولمی له کن کردووه که ئیتسا به و درده چوووه.

زۆری تری له سه ر پۆیی و له عه ینی قسانیشدا جار جار چاویک له من ده کات. منیش له خۆرا دلم به و چاوانه ی قازی خۆش بوو. ئه و زه مانیش ده ور ده وری عه شایره، هه رکه سه هه رکه سه. سا بلآغ له نئو ئاگا کانه وه به ش کراوه، به نۆبه هه ر پۆژه و ئاغا یه ک حکوماتی شاره. هه موو ئاغا وه تی عه شایر ده شاری خزا ون. له لایه ک ئیران کۆپین ده دات به ئاغا وه ته کان و قه ند و شه کری پتوه رده گرن و سه ری عه شایر به و قه ند و شه کره گه رم ده کهن تا به قسه ی ئه وان بکه ن و پیاوی ئه وان به ئینه وه، له ولا شه وه حوسینی زیرینگه ران که له گومرگ کار ده کات و خۆشی هه مه کاره ی کۆمه له یه، به کۆپین زۆر ئاغا ی داخیلی کۆمه له ی کردوون.^۱

داو و ده هۆی ئاغا وه تان بۆ له ناو بر دنم

ئه و پۆژه مه یی «قازیزاده» یان برده نئو قه بران و شاردیانه وه. ئه و سه ردار عاشیره تانه هه ر ده تگوت با بیان کوژرا وه، ئه وه نده خه م بار بوون. ئیتر هینده ی دی له من به ر قدا چوون و ناشو ئرن به ئاشکرا له نئو م به رن. له من ناترسین، له و کاخه زه ی ده باخه لم دایه ده ترسین. ئه و جا خه ریکن به جو ریکی دیکه ده گه لم ببزوونه وه. منیش به رم داوه ته بیعاری و ئه وانیش وه خته شه ق به رن. ده وه له مه نده کانی شار له ئاگا کان زیاتر ددانیان لئ ده چیره وه ده بر دم. پۆژ نه بوو نه چنه لای قازی و درۆ هه لئه به ستن و بۆم تینه چینن. قازیش زۆریان گوئی بۆ شل ناکا.

له وه تا حکومه ت ده سه لاتی که م بۆته وه، کار و کاسبی منیش خۆش بووه و له عیراقی را باری قاچاغ هاسانتر و زۆرتر ده گاتی و لیره ش را بۆ ئه وی هه ر وایه. خه لکیکی زۆری برسی و بیکارم ده کاری وه ردا وه و کارم بۆده کهن و بارم له عیراقی را بۆ دینن و منیش یا بۆخۆم ده یبه م یا به خه لکیدا ده ینیرم به عه جه مانی ده فرۆشمه وه. جیا له وه ی شه وان له قوما ر ده ی دو پرنم، دوو باغم کپیوه و می شه یه کیشم له کوری «حاجی که ریم شیری» کپیوه. که یفم باشه و نه باغه لم جیگای ئه و هه موو پووله ی ده بیته وه، نه له مائی بۆم هه لئه گیریت.

زیاتر له مانگیک به سه ر کوژرانی «قازیزاده» یدا به سه ر چوو بوو. له ترسی تالانی عه شایران هه ر گه ره که و کیشکچی خۆی هه بوو. پۆژیکی «قازی» ناردی له دووم و هه ستام چووم. گوئی:

^۱ بروانته کتیی: ئاله کوک، نووسینی: غه نی بلوریان، کوکردنه وه ی: حامید گه وهه ری، لاپه ری ۲۹

— تیتستا «سەید محەممەدی سەیدی» گەرەکی حاجی حەسەنیانی بەدەستە، «سەید پیرە»ش
 ھەم بە گەرەکی ھەرمەنیان ڕادەگا و ھەم بە گەرەکی بازاری، ئاوا کورت دیتنی، با ئەو ھەر بە
 گەرەکی ھەرمەنیان ڕابگات و تۆش دەبێ بەسەر گەرەکی بازاری ڕابگەیی.
 من لە داخی دەولەمەند و ئاغایان نەموست خۆ دەو بەزمەیی وەر دەم، زۆرم بیانوو ھێناو،
 سوودی نەبوو. گوتم چەند نەفەر پیاوی باش ڕادەگرم و من مووچەیان دەدەم تا لە جیاتی من
 ئەو کارە ڕاپەرینن، دیسان لێی قەبوڵ نەکردم. ناچار وەدەر کەوتم. لەو ھاووانەیی خۆم شەش
 نەفەر ھێناوە کایەو. ھەمووی تەفەنگی خۆیان ھەبوو و زۆر ئازا بوون. ئەو گەرەکی زۆر موھلە کە
 بوو چونکە دوکان و بازار و قەیسەری دەبا شەوانە لە دەورووبەری بگەرێی و بسوورێیەو. ئاغاوەت
 چاویان تێپریبوو تالانی کەن.

رۆژیک خەبەر ھات کە لە گەرەکی حاجی حەسەنیان دوکانی پارچە و کوتالی «دەرۆشە
 جوولەکیان» بریو. ئەو ھەمان گەرەکی کە «سەید محەممەد سەیدی» بەسەری ڕادەگات. لای
 نیو پەرۆی ئەو رۆژە بوو، لە دوکانی «حاجی پەحمانی چەلەبی» بووم، ئەویش حاجی پەحمان بۆخۆی
 بانگی کردم. دیار بوو فێر کرابوو. وای دە قسان گرتم کە سەری لێشتواندبووم. لەو قسەیی کوتایی
 دەھات، بۆ لایەکی دی دەپۆیی، ئەو ھەندەم زانی «حەولای بایز ئاغان» و «بایزی عەزیز ئاغان» و
 سێ ئاغانی دی ھاتنە بەر دوکانی حاجی پەحمانی. لەوێ بەربوونە قسەکردن دەگەڵ حاجی. ئەو
 چەند دەقیقە بە ئیمە لە دوکان دانیشووی، بەلام ئەوان دانایشن و بە حەواو قسە دەگەڵ حاجی
 دەکەن. ئەو ھەمان ئاغان بۆ داویان بۆ داوامەو و حاجی ئەوان فێریان کردوو کە من بانگ بکات و
 ئەوانیش من لەوێ پەچێک دەن. واشبوو، تەفەنگم لە تەنیشت خۆم ھەلپەساردبوو، ئەو ھەندەم
 زانی رۆبوونە تەفەنگم و ئەو ھەندەم بلیی یەک و دوو، دەمانچە و خەنجەریان لێکردمەو و چەند
 نەفەر نۆکەر کە خۆیان لە قەیسەریدا مات کردبوو ھاتن و قۆلیان بەستم و بە نێو قەیسەریدا بۆ
 مزلی «بایزی عەزیز ئاغان» و پێش خۆیان دام.

لە ڕیگادا یەک بە خۆیان دەیانگوراند کە ئەو دوکانی «دەرۆشە جوی» بریو. توجارەکانیش
 شایان دە دلیدا دەگەرا. گوتم لێبوو «مەجیدی کەرباسی» گوتی:

— دە بیبەن و ئەو بەلایەمان لە کۆڵ کەنەو.
 بەلێ، بەو حالە و بەو ھەردە بردیانم و بە دەستبەستراوی دە ژووریکیان کردم و چوار نەفەر
 کێشکچیشیان بە تەفەنگەو بۆ دانام. ھەر ئەو کاتەش ناردبوویان بۆ «رەزایە»^۱ تا ماشین و
 ئەمنیە بێن بۆ ئەویم ڕاگۆژن. ھێندە پێنەچوو «ھەباسە کورد» ییشیان ھێنا و دەپال منیان کرد.
 «ھەباس» ھەر دۆعا لەو کەسە دەکا کە ئەو کارەیی دەگەڵ کردوو و ئەو تووشی ئەو بەلایە

^۱ مەبەست شاری "ورمێ" یا ئورمیە "یە کە ۱۲۰ کیلۆمێتر لە باکووری مەھاباد ھەلکەوتوو.

کردوو. جارچار وهخته بگری و منیش دلّی دهدهمهوه و هیوری دهکهمهوه. ئەوه ناشزانم که ئاگاگان «هه‌باسه کورد» و «مسته‌فای زینه‌تی» ده‌گه‌ل چەند نۆکه‌ری خۆیان ناردوووه دوکانی ده‌رویشه جووی بپرن. ئەو داوه‌یان بۆ منە تا من ده‌گیر کهوم، به‌لام حق رینگای خۆی ون ناکات. «سه‌ید محهممه‌دی حاجی سه‌ید په‌حمان» له‌و گه‌ره‌که ئاشنای ژنیکه. لای نیه‌وه‌پۆ خۆی و «مه‌حموود» نیویک که پیاویتی، ده‌چیت بۆ لای ئەو ژنه. ته‌ماشای ده‌کات ژنیک له‌وییه و ته‌لیسینکی به‌کۆله‌وه‌یه و بۆ کویی ده‌با، که‌س نازانی!

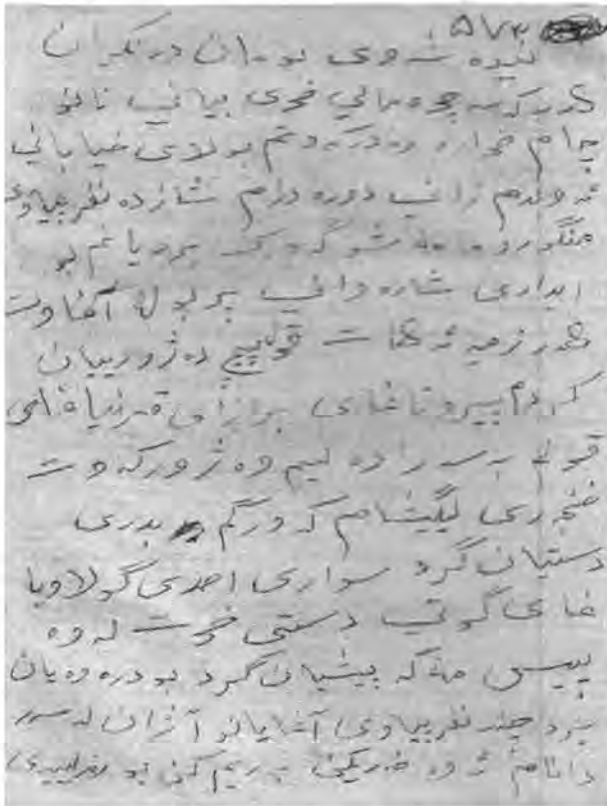
ژنه‌که‌ی راده‌گری، کۆله‌که‌ی پیداده‌نتی، زاری ته‌لیسه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ ده‌بینی هه‌مووی پارچه و کوتالی «ده‌رویشه جوو»‌یه که لێیان دزیوه و ژنه‌که‌ش ژنی «هه‌باسه کوردی»‌یه! ئەوه هه‌باسه کوردیش ده‌گه‌ل من گیراوه. ژنه‌ی وه‌پیش خۆیان ده‌ده‌ن و ده‌گه‌ل هاواله‌کانی من ده‌پۆنه لای «سه‌عید بابی» که ده‌لالی پروسه‌کانه. باش حالی ده‌که‌ن و ئەویش ده‌گه‌ل «سه‌ید محهممه‌د» و هاواله‌کانم ده‌چیتە کن «عه‌بدووللایوف»‌ی که کابرایه‌کی پروسه و ولانغان ده‌کری بۆ پروسه‌کان و بۆی باس ده‌که‌ن که ئەوه داوی ئاگاگانه بۆ منیان ناوه‌ته‌وه، ئەویش ده‌لتی: چەند جارێک ئاگاگان هاتوونه‌ته‌لام و گوتویانه که ئەو کابرایه‌ دزه و پیاوکۆژه با بیکوژین. به‌لام عه‌بدووللایوف لێیان تووره بووه.

ئێستا کوتاله‌که‌ دۆزراوه‌ته‌وه و «سه‌عید بابی»‌ش چۆته‌ لای «عه‌بدووللایوف»‌ی و تییگه‌یانندوووه که دونیا چ باسه. ئەوه‌نده‌م زانی «سه‌ید محهممه‌دی سه‌یدی»، خۆی و چەند نه‌فه‌ر به‌ گۆره‌گۆر وه‌ژوور مزلی «بایزی عه‌زیز ئاغای» که‌وتن و ژنه‌که‌ی هه‌باسه کوردیشیان ده‌گه‌له و کۆله کوتاله‌که‌ش به‌ کۆلی پیاویکی سه‌ید محهممه‌ده‌وه‌یه. ئەو جار قۆلیان کردمه‌وه. ئەگه‌ر سه‌عاتیکی دی پینچووبا، ماشین و چەند نه‌فه‌ر له‌ په‌زایه‌ را هاتبوون بۆ من بمه‌ن بۆ په‌زایه‌ و له‌ناوم به‌رن، به‌لام له‌ «باغی هه‌سه‌ن خانی» پیاوه‌کانی ئاگاگان گیرابووینته‌وه. ئەوه پاشان بۆیان گیرامه‌وه. «سه‌عید بابی» که هات ئاگاگان له‌مال نه‌بوون. تهنه‌گ و ده‌مانچه‌که‌یان بۆ وه‌رگه‌مه‌وه و له‌خۆم به‌ست و فیشه‌کم ده‌به‌ر نا بۆ «هه‌باسه کورد»‌ی چووم تا بیکوژم، که‌چی «سه‌ید محهممه‌د» پیلی گرتم و نه‌یه‌پشت ده‌نا، وه‌سه‌ر خودا که‌ییم ده‌کرده‌وه. ئاخ‌ر بۆخۆی ده‌نیو ئەو پیلانه‌دا بوو. له‌ولاش هه‌ر دۆعای له‌و که‌سه‌ ده‌کرد که تووشی ئەو کاره‌ی کردوووه. وا ده‌کرووزایه‌وه که له‌سه‌ر حالی خۆم را به‌زه‌ییم به‌و خوێرییه‌ ده‌هاته‌وه. تۆ مه‌لتی به‌ ساخته‌ ده‌ پال منیان کردبوو و به‌خۆشییه‌وه هه‌ر له‌ خۆیشی ئاشکرا بوو.

ئەو ئاغا و ده‌وله‌مه‌ندانه‌ پیلانی وایان بۆ ده‌گیرام که هاواری سه‌ر و مال بوو، هیه‌چیش سه‌ری نه‌گرت بۆیان، هه‌موو پووچه‌ل بوو. نه‌ له‌ بوختانپیکردنم ده‌هه‌ستان، نه‌ به‌ ناو‌زرا‌ندنم به‌ دز و تالانچی. خه‌لکیان ده‌ترساند که ویم نه‌که‌ون. داویان بۆ داده‌نامه‌وه که بکوژیم و له‌ناوم به‌رن. شاره‌به‌ده‌ریان ده‌کردم. بۆیه منیش قه‌تم جامین نه‌ده‌ویست و ئەوه‌ی بۆم کرابا ده‌گه‌لێانم ده‌کرد.

نهوانه نه يانده زانی که له زياديان ده ژيم و چهند که پرت ده گه ل مردن ده سته ملان بووم سه رباقی نه وهش، سه رم بو که س دانه نواندوو. نه گهر بو شم نه لوانی که له سه ر ناحه قی وه ده نگ بيم، نه وه روژی خوئی تو له ی خو م نه ستاندو ته وه و نه مه يتتو وه له سه ر دلم مه يتتو وه. جا چ ده لاین با بلین، چيان بو نا چيته سه ر. حه ق ريگای خوئی ون نا کا.

داویکی دیکه ی ناغایان بو له ناوبردنم

هه ر ده و ساله دا ده ستیک ناژان و په ئیس و ده سته و دايره ی ئیران له نه کاو هاتنه شار و جیگای خو یان خو ش کرد. هه ر نه و روژه ش وه کوو پی شوو ده ستیان به کار کرد. نه مانه يتت جی قوونیان خو ش که ن، که شه و داها ت چوونیه سه ریان و کردمان به ته قه^۱ نه وان له ژوورین و تیمه ش له ده ورو به ری ئیداره ی. نو که ری ناغا کانیش به کو مه گی وانه وه ها توون، به لام شه وه و که س که س نابینیت. هه رچه ند حه ولمان دا بو مان ده رنه کران. به ناغا وه ت پشه ستوور بوون. تا لای نیوه شه وی ده گه لیان خه ریک بووین، بو مان ده رنه کران. ناچار هه رکه سه چوو ه مالی خوئی. به یانی نان و چام خوارد

و وه ده رکه وتم بو لای خیابانی. نه وه نده م زانی ده وره درام. شازده نه فه ر پیایوی مه نگور و مامه ش و گه ورک، بر دیانم بو شه وانی. پر بوو له ناغا وه ت. قو لپیچ ده ژوورینان کردم. نه وه قو لم به سترا وه،

^۱ سه باره ت به و گو شاره ی که کاپیتان و هاواله کانی له مه هاباد هینا بوویانه سه ر پیوانی حکومه ت تا له و شاره جی خو ش نه که ن، به لکه به ک له لاپه ره ی ۴۷۶ دان درا وه که تیبیدا دله را وکیی کار به ده ستانی ده وله ت پیدان ده دا و داوا له سه روک وه زیر ده که ن تا به هانایانه وه بچن.

تەماشادەكەم «پىرۆت ئاغاي برازاي قەرەنى ئاغاي» لىم وەژوورى كەوت و خەنجەرى لىكىشام كە وىرگم بىرې، دەستيان گرت. «سوارەى ئەحمەدى گوللوى ئاغاي» گوتى: دەستى خۆت لەوہ پىس مەكە! پىشيان گرت و بۆ دەرەوہيان بىر، بەلەم چەند نەفەر ئازان و پىاوى ئاغايان لەسەر دانام. دىسان ئەوہ خەرىكن بۆ «رەزايە» م بەرى بكنەن و لەوئى لەناوم بەرن. كەمىك پىچوو ئاغا بللەوہيان كىر، رەئىسى ئازانىش بە جوئى وەدەر كەوت. «مامە غەنى» ئەو ئىدارەيەى ھەلدەسوورېنى و ئەوئىش ئەوہ لەوئىيە.

زۆرى نەكىشا، ئەوہندەم زانى چوار نەفەر مەلائىكە^۱ لە ئاسمان ھاتنە خوار و يەكسەر بۆ ئىدارەى وەسەر كەوتن و بە نىوچاوانى گرژوہ چوون دە ديوى رەئىسىوہ. رەئىس بۆخۆى لەوئى نەبوو، بەلەم «مامە غەنى» لەوئىيە. ئەوہندەم زانى «مامە غەنى» وەپىش ئەفسەرەكان كەوت و ھاتن بۆ ئەو ژوورەى كە من لىي بەند بووم. بە پىاوى ئاگاكانيان گوت كە قۆلم بكنەوہ و ئەوانىش كىرديانەوہ. ئەوجار چووينە ژوورى «مامە غەنى». ئىستا لە «مامە غەنى» دەپرسن:

– ئەوہت بۆ گرتوہ؟

ئەوئىش ھاشاي دەكرد و دەيگوت: ئەمن نەمگرتوہ، رەئىس و ئاگاكان گرتوويانە.

– لەسەر چى گىراوہ؟

– شەو ئىدارەى داوہتە بەر تەفەنگ.

پاشى ئەوہى كە چەند پرسىارىكى دىكەى لىكرى، لىي پرسى:

– كەنگى گرتووتانە؟

– شەو لە كاتى تەفە كىردندا گرتوومانە.

كابرا بە دەنگىكى بلىند ھەلىدايە:

– نەخىر درۆ دەكەى، بەيانى تاوبان ھەلاتوہ و لە چەقى خىابانئ پىاوى ئاغاوت گرتوويانە. ئىتر زۆر بەسەر «مامە غەنى» دا رۆيىشتن و قسەيان پىگوت. ئەوجار ئەفسەرەكان روويان دەمن كىرد:

– دەگەلى ئاشت دەبىتوہ؟ دەبىەخشى؟

منىش كە چاوسوورى خۆم ديوہ و پىشم ئەستورە، چاوم قوچاند و ...

كە وەخۆ ھاتىنەوہ دىتمان لە ئىمە و «مامە غەنى» بەوللوہ، كەس لەو ئىدارەيەيدا نەماوہ، ئەوانەى نۆبەچىم بوون و پىاوى ئاگاكان بوون، رايانكردوہ. پاشى قسەكردنىكى زۆر بە منيان گوت تۆش بچۆوہ مالى و بھەسىتوہ و جا لەوئى وەدەر كەوتىن. ئەوان سوارى ماشىن بوون و رۆيىشتن. كە ھاتمە خىابانئ تەماشادەكەم پىرە لە خەلك و ھەموو ھاتوون سەيرى من دەكەن. با ئەوہش

^۱ مەبەستى ئەفسەرى رووسەكانە.

بَلْتِم که نه وکاره که کردوومه و شهوتی چووم ده گه ل هاواله کانم ئیداره ی ئاژانمان داووته بهر - تهننگان، (کومه له) هیچ خه بهری نییه، له خو مانه وه نه و کاره مان کردبوو. نه مانده ویست که حکومت جی خو ش بکاته وه و ئاغاوت به هیز بینه وه و دیسان زولم و زوری بکن. گه لیک کار (کومه له) خه بهری نه بوو که ده مانکرد چونکه سیخوری زور تیخزابوو.

گرتنی ئیداره ی پۆلیس و کوشتنی ئاژانه کان

ئه وه «قازی» گه په کی بازاری به من ئه سپاردوو و شه و تا به یانی له وئی کیشکی ده کیشم و ناگام له بازاره. به شه و له بازارم و به پوژیش ده نووم. زوری کیشا یان که م، پوژیک که هاتبووومه وه مال و له خه وئیکی قورسدا بووم، خورشید هات رایه پاندم و گوتی له تئو شار ته قه یه. راست بوومه وه و چوومه خیابانی. له وئی پرسیم و گوتیان که «عه زیز خانی کوری گه نجالی به گی» له خیابان نوتقی کردوو و به فه رمانداری گوتوو که ده بی له شار برۆی! عالهم چوو بوون بو ئیداره ی شاره وانی و نه و ئاژانی ده تئو ئیداره ی دابوون، هه موویان کوشتبوون. ده و تئوه دا «عه بدوللای کوری

ئیداره ی پۆلیس سابلاغ

مینه خالندی» کوژراوه و به کوشتنی عه بدوللا، خه لکه که هه موو ئاژانه کان ده کوژن و په ئیسی ئاژانیش را ده کات. ^۱ بو لای ئیداره ی چووم تا بزائم چ به چییه! ته ماشام کرد ئیداره داری له سه ر به ردی نه ماوه. له ژووری ئیداره ی هه شت-نو

^۱ نه و رووداوه به به ریلای و به ورده پشاله وه له سه رچاوه میژوو ییه کاندای باسی لیکراوه. تئوه بو وه ده سه ته یانی زانیاری زیاتر ده توانن سه ردانی نه م سه رچاوانه بفه رمون: کتیبی (کورته میژووی بنه ماله ی قازی له ویلایه تی موکری - نووسینی: خه لیلی فه تاحی قازی - وه رگێر و ناماده کار: هه سه نی قازی ل: ۱۱۲ کتیبی: جمهوری ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی ویلیام ئیکلتون - وه رگێرانی: سید محمد صمدی ل: ۵۰ کتیبی: ئاله کوک، نووسینی: غه نی بلووریان، کوکرنده وه ی و ناماده کردنی: حامید گه وه هری ل: ۲۴ کتیبی: میژووی کورد له سه ده ی ۱۹ و ۲۰ دا، وه رگێرانی: محهمه د پیرانی، چاپی به که م، ل: ۲۶۴

که لاکه ئاژان له گۆرڤی کهوتوووه. میز و سهندهلی ئیداره‌ی تیکوویپک شکاوه و له هه‌ساری فریدراون. پاشان چووم بۆ لای ماله‌هه‌بدوللای. گوتیان مه‌یته‌که‌یان بردۆته‌وه مالتی. دیتیم که عاله‌میکێ زۆر کۆبۆته‌وه و هه‌مووشی کاسب و کوسووبه. بۆ لای تاو‌په‌ران مه‌یتی عه‌بدوللامان به‌ گۆل سپارد و گه‌پاینه‌وه شار. ته‌ماشام کرد ئه‌وه چه‌ند ئه‌فسه‌ری ر‌ووس له‌به‌ر ده‌رکی ئیداره‌ی ر‌اوه‌ستاوان و له‌ کوشتاری ئه‌وه ئیداره‌یه‌ ده‌پرسن. برێک له‌ ده‌وروبه‌ری ئیداره‌ سوورپانه‌وه و سواری ماشین بوون و ر‌ویشتن. منیش بۆ لای مالتی گه‌پامه‌وه. که چوومه‌وه مالتی ده‌بینم ئاژانیک له‌ ژوورڤی دانیشتوووه. خورشید گوتی:

— نه‌که‌ی عاجزی که‌ی، زیاد له‌ هه‌موو ماله‌کانی ئه‌وه شاره‌ی، خۆی ده‌ماله‌ ئیمه‌ هاویشتوووه. ئاژان نیوی «غولام حوسین» له‌ پێشدا زۆر ده‌ترسا و منیش دل‌خۆشیم داوه و ئه‌هوه‌ن بۆوه. گوتیم ترست نه‌بێ، به‌ریت ده‌که‌م بۆ میانداوا. دوو ر‌ۆژ ر‌امگرت پاشان ماشینم بۆ گرت و تا چایخانه‌ی «گوتیکته‌په‌»^۱ ده‌گه‌لی چووم و له‌ویش ر‌ا ر‌ه‌وانه‌م کرد.

کۆبوونه‌وه‌ی هه‌موو سه‌رداری عه‌شایری موکریان بۆ له‌ناوبردنم

چه‌ند ر‌ۆژ پێچوو، ر‌ۆژیک ته‌واوی ئاغاوت له‌ هه‌موو تایفه‌ی عه‌شایر، ده‌سته‌ده‌سته‌ ده‌رۆن بۆ کۆنه‌ فه‌رمانداری. که‌س نازانی چ باسه‌ و ئه‌وه‌ی خه‌به‌ریشی هه‌یه‌ ده‌نگ ناکات و به‌ که‌س نالتی! هه‌ر ئاغایه‌ و چه‌ند نۆکه‌ر و پیاوی به‌چه‌که‌وه‌ ده‌گه‌له‌، هه‌مووشی سه‌ردار عێلن که‌ له‌وه‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌ دان له‌ فه‌رمانداری. سابل‌اغ هه‌موو سه‌ری سوور ماوه. منیش ئه‌وه‌ له‌ دوکانی «وه‌ستا محهممه‌دی تۆکه‌مه‌چی»^۲م، تفه‌نگم چه‌خماخی کار ناکات، داومه‌ چاکی کات، دوو ر‌ۆژه‌ له‌کنیتی. تفه‌نگی «ر‌ه‌حمانی کیانی»^۳م به‌ ئه‌مانه‌ت وه‌رگرتوووه تا هینه‌که‌ی خۆم وه‌رده‌گره‌مه‌وه. ئه‌وه‌ هه‌ر ئاغاوته‌ تیکداوین و ده‌رۆنه‌ لای «قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش»^۴ و سه‌ردار عێله‌کانی تر. ئه‌وه‌نده‌م زانی «سلیمانی ر‌ه‌سوول ئاغای مه‌نگور» هاته‌ به‌ر دوکانی وه‌ستا محهممه‌د و به‌چاو ئیشاره‌ی کردم گوتی:

^۱ گوندیکه‌ له‌ ۱۴ کیلۆمێتری باکووری ر‌ۆژه‌ه‌لاتی مه‌هاباد و له‌سه‌ر ر‌ینگای میانداوا هه‌لکه‌وتوووه. له‌ سالی ۲۰۱۷ بوو به‌ شار.

^۲ کورته‌یه‌ک له‌سه‌ر ژبانی خوالیخۆشبوو وه‌ستا محهممه‌دی تۆکه‌مه‌چی له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۲۵ دا بخویننه‌وه.

^۳ قه‌ره‌نی ئاغا کوری محهممه‌د ئاغای مامه‌ش و گه‌وره‌ی عه‌شیره‌تی مامه‌ش بوو. به‌ هۆی هیز و پینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیانه‌وه، نیوانی زۆر ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی ناوه‌ندی خۆش بوو. له‌ سه‌رده‌می پێش دامه‌زراندنی کۆمار که‌ ده‌وله‌ت بۆخۆی نه‌یده‌وێرا و نه‌یده‌توانی له‌ سابل‌اغ حکومه‌ت بکات، داواي له‌ قه‌ره‌نی ئاغا کرد که‌ ده‌گه‌ل چه‌ند که‌س له‌ سه‌رۆک عه‌شیره‌ته‌کانی دیکه‌ که‌ هه‌مووی چه‌کداریان هه‌بوون، ناسایشی سابل‌اغ به‌ده‌سته‌وه‌ بگرن و قه‌ره‌نی ئاغاش وه‌ک فه‌رماندار خۆی بناسین. فه‌رمانداری قه‌ره‌نی ئاغا چه‌ند مانگیک زیاتری نه‌خایه‌ند و له‌زیر گوشاری ر‌ووسه‌کان گه‌رپایه‌وه‌ بۆ گونده‌که‌ی خۆی له‌ نه‌لۆسن.

وهره. رهنگی تیکچووو بوو و پشووی سوار بوو، گوتی:

– برۆ خۆت قوتار که ئیستا دهگیرتی.

ئهوهندهی گوت و بهپهله گهراپهوه لای ئاگاکان. منیش چوومهوه مآلی. خورشید گوتی:

– بو وا تیکچوووی؟ دیسان چ باسه؟

– هیچ نییه و بیخهه به.

تهواو قوونم دانهدا، ئهوهندهم زانی «حهمهدی وسوو کوتکهی» به سواری له بهر ده رکی
حهساری هه رام دهکا:

– حه مه د، کوره حه مه د، زوو وه ره گیرای!

له په نجه ره وه ته ماشام کرد ئه وه له شکرێک به ره و مآله من دین که لای که م ۲۰۰ نه فه ر پیاوی
ئاغایان ده بوون. بیجگه له و له شکره، چه ند ئه وه نده مندآله ورکه به دوویانه وه. به په له ها تمه خوار
و حه مه د گوتی: سواری پاشته رکم به. سوار بووم و پفاندمی بو مآله «حه مه مه دی غولآمی
قه ساب» ی. من با له وئی بم!

له شکر ی پیاوه کانی ئاغاوت و عه شایری ده چه نه بهر مآلی، له دووره وه هه را ده که ن: حه مه دی
مه ولوو دی وه ده ر که وه! خورشید ده ئی: له مآل نییه. سوور ده زانن له مآل نیم، به لآم ۲۰ نه فه ر
ده پۆنه ژوور و ته ماشا ده که ن من له مآل نیم و به قوونی خویان داده دن و ده پۆن. له ولشه وه
ده ستیک له شکر ده پۆنه مآله «سه ید محه مه مه دی سه یدی»، ئه ویش پاده کات بو «حه مامیان» مآلی
«حاجی بایز ئاغای دیبۆکری» که ئاشنای «حاجی سه ید ره حمانی» باوکی بوون. ئه ویش با له
حه مامیان بی!

ئیستا که ئیمه ده گیران نه که وتووین، «قه ره نی ئاغای مامه ش» ئه مری کردوو که «ئه وانه له بن
هه وران بن بیاندۆزنه وه و به زیندوو یی ده مه وه ئنه وه». وه ک دآل لیمان ده گه رین. ئه وه به ته نیم
و هاوآله کانیشم به ده وره وه نین. ئاخو نه مه ده زانی ئه وه هه موو عه شایره ته نیا بو من و «سه ید
محه مه مه دی سه یدی» له شکر یان کیشاوه! له ولشه وه خه می مآل و مندآله کانم بوو که نه کا شتیکیان
به سه ر بینن. ئه و پۆژه تا شه وم لیڤاهات، شه قم برد. که تاریکی داهات، «سه ید محه مه مه دی
نیسحاقی» خۆی و چه ند نه فه ری دی هاتن و گوتیان:

– ده بی پۆی خۆت ده رباز که ی ده نا له ناو شار بمینیوه ده گیرتی!

– گه ر ئیستا، لی ره بگیریم له شار وه ده ر ناکه وم. ئاخو پۆمه کو ی؟

— «شیخ له تیف» له عیراق رای کردوو و هاتوته «سهردهشت»^۱ برۆ بۆ لای نهو و ماوه یهک لهوئ به با بزاین ناخری به کوئ ده گات.
دوو پرۆژان خۆم خاقلاند و له جینگای خۆم نه بزووتم، لای نوئیزی شیوان بوو که حوسینی زبیرینگه ران خۆی و چهند هاوالی هاتن و گوئیان:

— بۆ هیچ کوئ مه پۆ، نهوه چهند نهفسه ری عهرووسان هاتوون و ده یانه هوئ پرۆنه لای «شیخ له تیف» له سهردهشت، باسی تۆمان بۆ کردوون و گوئیانه چهند پرۆژان خۆی وه دهر نه خات و خۆی راگری تا لهو سه فهره ده گه پیننه وه.
نهوه بابیشم هاتوته لام و ده لئ:

— ده بی ههر ئیستا برۆی تا ده گیر ناغاوه تان نه که وتووی، تا پرۆس ده چنه سهردهشت و ده گه پیننه وه، ناغاوه ت کاری خویان ده کهن و ده تگرن و سهرت تیدا ده چی و پشتم ده شکتی با وهک «ره حمان» سی نه تۆشم له کیس نه چیت. ئیستا نارۆمه وه تا نه تۆ به پری نه که م!
به هه ر حالیک بی، باهان لاوانده وه و هیورمان کرده وه جا نه ویان به پری کرده وه مائی. به قسه ی

له راسته وه: که سی دووهمه عه لی یاوه ر یا عه لی ره به ر که ده بیته ژنبرای کاپتان - که سی پینجه م که سمیلئکی که وری هه یه کاک حه مه دی وسوو کوئکه یه و که سی جه وته م کاک مه لیب ماملئ به و که سی ناخر کاک سه دیق ره به ر (مه لا ره به ر).

^۱ نه مر (شیخ له تیف به رزنجی) کوپری نه مر (شیخ مه حموودی حه فید، پاشای کوردستان)، له مانگی (ئۆکتۆبری سالی ۱۹۴۳) هاتوته سهردهشت و بۆ ماوه ی جهوت مانگان لهو شاره ماوه ته وه. به وپینه نهو پرۆداوانه ی کاپتان باسیان ده گات له مانگی که لاپرانی نهو ساله روویان داوه.

حوسپنی زېږينگه ران و هاوالانم کرد و ههرچونتيک بې شەش رۆژى دیکەش تاقەتم هیتا و نه بزووتم. سەرى شەش رۆژهى تەماشام کرد «سەيد پيره» و «عەبدوللاى خالى» خەبەريان بۆ هیتام که:

— دەرکەوه، ږووسەکان له سەردەشت گەراونەوه و یە کسەر چوونە مزلې قەرەنى ئاغای مامەش، که له وئى وەدەرکەوتن، بە ئیمەیان پاسپارد که به تۆ بلین وەدەرکەوى.
جا مزلې قەرەنى ئاغای دە ماله «جوسپنی حەمەى نالەند» یدا بوو. حوسپنی حەمەى نالەندى بۆيگتپرامهوه گوتى:

— کاتيک زانيم سې نەفەر نەفسەرى ږووس هاتن و یە کسەر وەسەر کەوتن بۆ ديوى ئاغای. پيانگوت که تۆ چیت داوه له حەمەدى؟ بۆچی خەريکی بيگري؟ ... ئەوجا وەدەرکەوتن. بەيانى زوو قەرەنى ئاغای لەشار وەدەر دەکەوتى و دەچیتەوه مالى خوى. له وئى نەخوش دەکەوتت و هەر ئەو نەخوشییه بوو که پيیهوه نووسا و کوشتی^۱. ئەوه بوو که ئاغاهوت زراویان چوو و شاریان چۆل کرد. ئیت ئەو هەر وگيفهیان ئەما. جاروبار ئاغای دەهاتنە تيو شار و وەک تۆبەکاران سەريان دادەخست و نەزەريان نەدەکرد.

ناکۆکی و ناتەبايى سياسى دە (کۆمەله)دا

لهو بەينهشدا ئەوه (کۆمەله) شتواوه چۆن! ئەوه نەدى سيخوورى تیتخزاه نەبیتەوه. «قازى تەها» نتيوک دەگەل «عەزیز زەندى» و چەند نەفەرتيکی دى بەرپوونە گيرەشتواندن. له لایەک «مەلا ږەحمانى سەدرولعوله ما» شەوانە له مالان کۆبوونەوه دەکات و له لایەکی دى «مەحمووديان»^۲ خەريکی جولانەوه یەکی دیکە یە. ئیمەى تەبەقەى هەرە خوارەوه یا به قەولى دەوله مەندى سابلأغى که به ئیمەیان دەگوت «ږەجاله»، ئیمەى بیسەواد، دەو تيوەدا سەرەگيرەمان گرتبوو. کامیان زوورنای باش لیدابا وەدووى دەکەوتین. «قازى محەممەد» تازە داخيلی (کۆمەله)

---

^۱ له رۆژنامەى "کوردستان" ژماره ۳۲ لاپهړه ی ۴ له قونچکتيکی بچووکدا ههوالى مەرگى قەرەنى ئاغای بلأو کراوه تەوه. که رۆژى مردنەکەى نووسيوه ۱۳۲۵/۰۱/۱۴ ساعەت ۱۲ نيوهړۆ. بهو پيیه ئەم رووداوهى کاپيتان دەيگتپرتەوه (ږەنگه) دوو- سې رۆژ بهر له مەرگى قەرەنى ئاغای بوويت.

^۲ مەبەستى بهرپرېز "غەفور مەحمووديان" ه که ئەویش یەک له دامەزرينه رانى (حيزبى نازادى کوردستان) بوو که پاشان دەگەل عەزیز زەندى (عەزیز ئالمانى) لهو حيزبه جيا بوونەوه. له داهاتووشدا دەگەل (کۆمەله ی ژ.ک) تیکەل نەبوو و کەوتنە ږکە بهريان. کۆمەلتيک دەنگۆ له سەر هوکاري کوشتنى بهرپرېز مەحمووديان هەيه. ئەو قەتلە یەک له هەرە ږووداوه قسە له سەرەکانى سەردەمى کۆماره که له لاپهړەکانى داهاتوودا، کاپيتان پەردەى له سەر لادەدات. هەر وهه له زۆر بەلگه و دەقى ميژووويدا و له زمان ئەو که سانەى که بهرپرسياره تيبان له کۆماردا هەبوو له سەر ئەو باسە دواون. بۆ غوممه پرواننە: کتیبى ژيان و بەسەر هاته کانى عەبدولپه حمانى زەبىحى (ماموستا عوله ما) نووسينى عەلى کەريمى - نامەى کاک يوسف ريزوانى له لاپهړه ی ۳۹۵. هەر وهه سەرچاوه ی پهراويزى ژماره ۲ که له ژيره وه داندراره.

بوو و ههركهسه ههول دهدات بو لای خوئی پرایبکیشن.

ئیمه ی بیسهواد که یه کجار زوریش بووین، له تئو خویماندا کوپوونه وهمان کرد و پامان هاته سهر ئه وه که چهند نه فهر له لایهن ئیمه وه بچیته رهزایه ی لای کونسوولی رووسان و پیتیان بلتی که ئیمه ئه و کومه له یه مان ناوئی که ئه و خه لکه خه راپه ی تئخزاوه و سهریان له خه لکیش شتواندوه، خویمان حیزبیکه دی تهشکیل ده دهین. ئه وه ناشوئیرین له بهر عالمی ناوی «حیزبی توده» دهر برین چونکه ئه وه ی ده کومه له دا بوو به شی هه ره زوری زراویان له «توده» چوو بوو. وایان بردبوونه میتشکیوه که «توده» دین و ئیمانی نییه و خوا نانسئی و پروپانتیکه زور ده و حیزبه دا جئگیره.^۱

«حهسه نه شهل» و «باقی» سی برای و دوو نه فهری دی چوون بو رهزایه ی بو لای کونسوولی و له وئی قسه یان ده گه ل کونسوولی کردبوو. کونسوول لئی پرسیبوون که:

— مهحموودیان و ده گه له؟

ئهوانیش پیتیان وابوو گهر بلتین ده گه لمانه کاری باش ده کهن و وه لامیان دابووه:

— به لئی به لئی، ده گه لمانه.

هه رچهند هئیشتا «مهحموودیان» نه هاتوته کایه وه، به لام «حاجی» وایزانیوو «مهحموودیان» لای رووسان زور به ریزه، به باشی زانیوو که بلتی ئه ویشمان ده گه له تا بهشکوو رووسه کان پشتیوانیمان لئ بکهن. ئه دی پاشی ئه و قسه یه، کونسوول زور مبالات به و وه فده [نوئنه رانه] نه دا بوو و گه رانه وه بو سابلاغئی. خوئی خوئی که کونسوول گوتویه مهحموودیانو ده گه له، جا ههر ئه و شه وه چهند نه فهر چوون بو لای «مهحموودیان» و هئینایان بو کوپوونه وه ی و ههر ئه و شه وه ش «مهحموودیان» بوو به سه روکی ئه و حیزبه و ئه ویش «مهحمه دی یا هوو» و «عهزیز زه ندی» و «قازی سهید تهها» و هه موو ئه و ... له ده وری خوئی کوکرده وه. ئیمه ش هه موو له «قازی مهحمه د» سی هه لگه راینه وه و زور باش پشتی «مهحموودیان» مان گرت.

چهند شه وی نه کیشا که حیزب بوو به دوو قوئل. لای «قازی مهحمه د» سی هه موو ئه وانه بوون که کومه له یان پیکه وه نابوو و دهسته ی «مهحموودیان» یش ئه و ... بوون و ئیمه ی بیسه واد و نه زانیش چونکه کونسوول گوتویه «مهحموودیان» و ده گه له، له پشتیان بووین. دهسته ی «مهحموودیان» زور له دهسته ی «قازی مهحمه د» به هیزتر بوو، چونکه ره جاله هه موو دووی «مهحموودیان» بووین. زور شه وی وا بوو به یه ک هه لده پرژاین.

شه وانه «مهحموودیان» به سه ر هه موو گه ره که کاندا ده سووراوه. «مهحمه د یا هوو» خوئی

---

^۱ ماموستا مهحمه دی سه مه دی له کتیبی تاریخ مههاباد له زمان ماموستا مهلا قادر موده ره سی له نامیلکه ی (ژ.ک. چ بوو؟ چی ده ویست؟ و چی لئ به سه رهات؟) دا له لاپه ره ی ۱۰۷ باسی ئه و پرووداوانه و ئه و حیزبه ده کات که وه ک به ریزیان باسی ده کات له مانگی سه رماوه زی سالی ۱۳۲۰ ی هه تاوی پروویان داوه.

ده گه‌ل ده‌سته‌ی «قازی» بوو، به‌لام هه‌موو شه‌و ده‌گه‌ل «مه‌حموودیان» ده‌گه‌را. زور به‌په‌ریژ و زیره‌ک بوو، که‌س نه‌یده‌دیت و خو‌ی وه‌به‌ر چاوان نه‌ده‌دا، به‌لام له‌پاستیدا له‌هه‌موو شو‌نیکیش بوو. له‌کو‌بوونه‌وه‌یه‌ک په‌رده‌ت بو‌پائه‌نگاوتبا، خو‌ی ده‌نیو په‌رده‌که‌دا ده‌شارده‌وه. له‌هه‌وه‌له‌وه ده‌نیو کو‌مه‌له‌دا بوو. ده‌گه‌ل «میرزا په‌حمه‌تی شافعی» ش‌نیوانی زور خو‌ش بوو و پالتی به «مه‌حموودیان» یوه‌ده‌نت بو‌گیره‌ش‌یواندن.

تیستا «مه‌حموودیان» ده‌ستیکی به‌کجار در‌یژی هه‌یه‌که «قازی مه‌مه‌دی» وه‌ته‌نگ ه‌یناوه.

519

ایستا پاتی به‌حموودیان ده‌گه‌را
گیره‌ش‌یواندن ایستا محمودیان دینی یه
چار در‌یژی ده‌یه قازی محمودی وه‌ته‌نگ له‌بناوه
ایسته‌شی پشتمان له‌تازی کردوه یا‌لمان
وه محمودیان وه‌ناوه به‌چوره‌چنده‌روزی ایستا
در‌یژی سید محمادی ایستای گه‌ته‌مالی تازی
نیوه‌روبو‌گرتی قازی تازی بیته‌به‌لام
ده‌ستم ده‌گه‌ل سیدی چوم‌به‌حکمه‌ی
که‌چوم‌خو‌یو کپایی چو‌گه‌ی له‌وه‌تاشی محمده
دانیشتی به‌سلاوم کردگرتی دانیشتی پاشی
گه‌دی ژورگرتی ایستا وه‌دوی محمود
یان که‌دوتوی عیزی توده‌تان بیکه‌وه
ناوه‌آخه‌محمودیان به‌قه‌سه‌ی اینگلیسه‌کار
نه‌رو‌آزادی ناوه‌توده‌زور له‌وقه‌سار
یه‌چار به‌به‌رم‌روی گه‌یج دلم‌به‌رو
قه‌سار نه‌ی قازی به‌رم‌به‌به‌گه‌ستم
خوا‌حانیزیم کردوه ده‌نه‌سید محمادی

ئېمەش پشتمان لە «قازی کردوو و پالمان وە «مەحموودیان» وە ناو. بە و جۆرە چەند رۆژتیکى كيشا لە پەر دېتم لای نېوهرۆيه «سەيد محەممەدى ئىسحاقى» هاتە مالى و گوتى: «قازى» دەلى بېت بۆ لام. هەستام دەگەل «سەيد محەممەد»ى چووم بۆ مەحکەمەى. كە وەژوور كە وتم دېتم «قازى» خۆى و كچىكى چووكەى لە وەتاغى مەحکەمەى دانىشتبوون. سلّوم كرد و گوتى دانىشه. پاشى گلەبىه كى زۆر گوتى:

— ئېستا ئەو وە دووى «مەحمووديان»ى كە وتووى؟ حيزبى تودەتان پىكە وە ناو؟ ناخر چۆن ئەو نازانى «مەحمووديان» بە قسەى ئىنگلىسه كان ئەو نازا وەبەى ناو تەو؟
زۆرى لە و قسانەى پىگوتم و يە كجار زۆر بە سەرم رۆبى، بە لام هېچ دلم بە قسە كانى نەرم نەبوو و هەستام و خواحافىزىم لىكرد و دەگەل «سەيد محەممەد»ى وەدەر كەوتىن. لە رىگا هەردوو كمان گومان قازى راست ناك، «مەحمووديان» خاوتنە. هەر ئەو شەو لە گەرەكى «مەزگەوتى سوور» كۆبوونەو بوو و عالەمىكى يە كجار زۆرى لىبوو. «مەحمووديان» پىشنيارى كرد كە:

— كاتىك قازى بۆ نوتق كردن وەسەر كورسى كەوت، پىلى بگرن و داىبەزىنن.
ئەو نەندەمان زانى، «عەلى»^۱ پىاوى حەمە دەمىنى موعەبىنى هات و بە سرتە بە گوتى «مەحمووديان»ىدا شتىكى گوت و يە كپى «مەحمووديان» راستبۆو و دەگەل «عەلى» رۆبىشتن. ئېمەش سى نەفەر وە دووى كەوتىن و چە لىش نازانىن ئەو چ باسە! چوونە مالى «حەمە دەمىنى موعەبىنى». دەگەل كوو وە ژوور كەوتىن تە ماشامان كرد چوار نەفەر ئەفسەرى رپوس لە وىن و دەستيان لە دەستى «مەحمووديان»ى نا و چوون بۆ وە تاغىكى دى. ئېمەش ئەو لە وە تاغىكى دىكە چاوەروانىانىن بزانىن كۆبوونەو كەيان بە كوئى دەگا. پاشى زياتر لە سەعاتىك، لە قسە كردن بوونەو و «مەحمووديان» بە كەيفخۆشى و دىمە پىكە نىنەو لە دىو كە هاتە دەر و گوتى با پرۆين. لە رىگا كە دەرۆبىشتىن هەر جىفركى لە خۆى دەدا و بە خۆشحالىبەو قسەى بۆ دە گىراىنەو كە چۆن ئەو ئەفسەرانە لى پازىن و زۆر شتىان قەول پىداو. ئەو نەندە بە دەق و بە دەماخ بوو نەبىتەو. دەو عانەشدا كە قسەى بۆ دە كردىن دىتمان ئەفسەرە كان بە سوارى ماشىن بە لاماندا تىپەرىن و دەستىكيان بۆ «مەحمووديان»ى هەلئىنا و چوونەو بۆ «مىاندواو»ى. شەو درەنگى كردبوو بۆبە «مەحمووديان»مان تا بەردەركى مالى بردەو و ئېمەش هەر كەسە و بۆ مالى خۆى. جا لە پاشى ئەو كۆبوونەو بە رى «مەحمووديان» وەخۆ كەوت و هەلئە سوورا وەك بادەو، هەدادانى نەبوو. چەند شەوئىك دواتر لە فەرماندارى «قازى» نوتقى بۆ عالەمى دە كرد،

^۱ وەك ئامىن خانم و پەرى خانمى موعەبىنى وەلامىان دامەو ئەو كاك عەلى بە مىرزا و قەلەم بە دەستى باوكيان بوو.

«مهحمووديان» ئەمرى كرد كه دەبى برۆين بۆ ئەو كۆبوونهوهيه و گىره شىونى بكهين. ره جاله كۆبووه و چووين. ئەو شهوه زۆرى نه مابوو كه پىكوه ريبن. «قازى» هيدى و له سه ره خو بوو، ده گهل ئەوانه ي له ده ره ي بوون، له شلىيان دا و بلاه يان كرد، ده نا زۆر پيس ده شىوا. ^۱ بۆ به يانى له چايخانه بووم و «حه بيه زهرد» هات و گوتى:

– وه ره ئەوه «نه ماز عه لى يۆف» ^۲ تۆى ده وى.

منيش «نه ماز عه لى يۆف» نانا سم و زۆرم پى سه ير بوو كه ئەفسه رىكى رووس ئەمنى بۆ چيه؟!

پرسيم:

– چ كارى به منه؟

– نازانم، ههسته وه ره.

ده گهل چووم و ديمت «نه ماز عه لى يۆف» له بهر ماله «بارۆن» سى ده هات و ده چوو. سلّوم كرد و ده ستى ده ناو ده ستى نام و به قسه كردن هه لكشايين بۆ لاي گاراج [گه راج – Garage – تيرمينال]. داواى لى كردم كه مه رانامه ي حيزه كه ي خو ماني بۆ به رم، به لام بۆى ته رجومه بكه م به زمانى نازه ربايجانى. چووم له گه ره كى بازار ئەو جىگايه ي لى كۆده بوونه وه، «هاشمى گه رمينى» كاتبى ئەو گه ره كه بوو، پىمگوت و مه رانامه كه ي به زمانى نازه ربايجانى نووسى. مه رانامه كه هه ر ئەو مه رانامه يه ي «كۆمه له ي ژى – كاف» بوو، به لام «يا هوو» چه ند شتى لى زياد كرد بوو. له و چه ند شتانه يه كيان ئەوه بوو كه:

(ئيمه خيانه ت به مه عموره كانى سياسى شوپره وى ناكه ين) و چه ند شتى تر. مه رانامه م دا به ئەفسه ره كه و ده باغه لى نا و هات كه بروات، رووى تى كردم و ئەوه نده ي پىنگوتم:

– تۆ له و حيزه بكيشه وه!

ئەوه ي گوت و سوار ماشينى بوو و روپيشت. منيش زوو چووم چه ند هاوا لى كم خه به ردار كرد

---

^۱ ده قى ئەو رووداوه به رتيز قادر مهحموودزاده ناسراو به (دوكتور ئاسۆ) له بيه ره ريه كانى خو يان دا به وردى باسى كردوو كه ريك به و چه شنه ي ده گيرتته وه كه كاپيتان باسى ده كات. برواننه خاطرات زندگى پرماجراى دكتور آسو، نووسينى: دكتور قادر محمودزاده (آسو) ل: ۱۴۰

^۲ سه باره ت به و ئەفسه ره نازه ريه ي ئه رته شى سوورى شوپره وى زۆر گوتراوه و كه م ناسراوه. دوكتور ئاسۆ له سه رچاوه ي سه ره وه دا و له لاپه رى ۱۲۸ ئاوا باسى ده كات: (سه رواينكى ده زگاي چكا) بوو، هه رچى ويستباى ده يگرد، ده ستى له هيج جينا يه تىك نه ده پاراست! هه ركات ويستباى كه سىكى بسپنه وه، ده تدبىت كه جينا يه تىك رووى ده دا. ترس له نه ماز عه لى يۆف ده له شى هه موو كه سدا هه بوو. هه ركات سه روان ته واريش موپه ي له كه سىك كردبا يا به توندى ده گهل كه سىك دوبا، روژى گه شى لى ره ش ده كرد). ئەو ئەفسه ره ۲۵ سالى ته من بووه. وه ك له به لگه كاندا باس ده كرى پياوئىكى تونده خوو و كه مدوئى بووه. ئەو بهر پرسياره تى نارامى و ناسايشى ناوچه ي مه هاباد و ميانداواى به ده سته وه بووه به لام، بنكه ي سه ره كى و شوپنى ژيانى له ميانداوا بوو. برواننه كتىبى: جمهورى ۱۹۶۱ كوردستان – نووسينى وىليام نىگلتون – وه رگيرانى: سيد محمد صمدى ل: ۱۲۰

که ئیش بهو جوړه‌یه. حه‌ببیه زهره‌گوتی:

— نه‌وشو قه‌راره له مزگه‌وتی هه‌باس‌ئاغای هه‌موو گه‌ره‌که‌کان کو بینه‌وه. جا گه‌ر به باشی بزانه، کاتیک مه‌حموودیان یان هاواله‌کانی چوونه سهر کورسی بو نوتق کردن، په‌لپیان پیده‌گرین و لپیان ده‌شپوینین.

نه‌و شه‌وه وه‌ک شه‌وه‌کانی دی چوونیه کو‌بوونه‌وه. له‌و کاته‌دا که «قازی ته‌ها» له‌سهر مینه‌هر گه‌رم داها‌تبوو و نه‌وه‌ی ده‌یگوت نه‌یده‌گوته‌وه، چوومه پيشی و قولیم گرت و هینامه خواره‌وه. «حه‌ببیه زهره‌» چوو جیگای نه‌و و عالهمی تیکه‌یانند. من و چهند هاوال لپیان وه‌خو که‌وتین و نه‌وه‌ی زانیمان داژداری مه‌حموودیان کومان کردنه‌وه، به‌لام مه‌حموودیان هیشتا نه‌ها‌تبوو. نه‌و شه‌وه زور به‌هاسانی لپیمان شپواندن و چ گپره و کیشه نه‌قه‌وما و تیمه‌ش بلا‌وه‌مان کرد و هه‌رکه‌سه بو مالله‌خوی. بو به‌یانن له‌سهر نان و چا خواردن بووم که «عه‌لی چاپچی» هات و گوتی «قازی محه‌ممه‌د» توی ده‌وی. زوو زانیم چ باسه! به‌خوم گوت: نه‌وه نه‌قله‌کانی شه‌وتی بیستوه و بانگم ده‌کات و ده‌ستخوشیم لیده‌کات. هه‌ستام چووم، دیار بوو قازی به‌ده‌ق و به‌ده‌ماخ بوو. دیسان پاشی هه‌ندی‌ک گله‌یی کردن و قسه و باس گوتی:

— هه‌سته‌خوت و شه‌ش که‌س له‌هاواله‌کانت پرؤنه‌شاره‌وانی [بنکه‌ی پؤلیس] و به‌سهر شار رابگه، به‌لام له‌خوته‌وه هپچ کاران مه‌که، نه‌وه‌ی من نه‌مرم پیکردی نه‌وه‌بی.

— مووجه‌ی نه‌و شه‌ش نه‌فهره و خوم له‌کوئی ده‌کات؟

— خه‌مت نه‌بی نه‌ویشته بو دیاری ده‌که‌م.

هه‌ستام چووم، ده‌گه‌ل هاواله‌کانم شاره‌بانیمان ئاوه‌دان کرده‌وه و ده‌ستمان کرد به‌کار و کیشه و گرفته‌کانی شارمان چاره‌سهر ده‌کرد. گه‌ر که‌سپک شکایه‌تی ده‌بوو، ده‌چوو بو لای قازی، قازیش بو منی ده‌نووسی که‌ه‌وانه‌بنیره لای مه‌لا شه‌رعیان بکات یان نه‌و ئیشه‌ی ئاوا لپیکه. منیش بی نه‌مری قازی نه‌ده‌جولامه‌وه و سه‌ربه‌خو کارم نه‌ده‌کرد. زور باش به‌کاروباری شار راده‌گه‌ییشتم و خه‌لکیش و قازیش زور رازی بوون. ئیستا من بوومه داروغه‌ی شار و په‌ئیس‌ی نه‌و ئیداره‌یه‌م که‌له گرتووخانه‌که‌ی گیرابووم و نه‌شکه‌نجه‌یان دابووم و تا سه‌ره‌مه‌رگن تپیانه‌له‌دابووم. ئیستا من له‌وی په‌ئیس‌م، خه‌تاکاران ده‌گرم، له‌و ژووره‌یان ده‌که‌م و بیتاوانان به‌رده‌ده‌م.

زوری نه‌کیشا «قازی» نه‌مری کرد که «مه‌حموودیان» بگره و ده‌گرتووخانه‌ی که‌منیش هه‌ر بلپی یه‌ک و دوو گرتم و ده‌ژووریم کرد. چهند گیراوی دیکه‌ش گیرابوون. «سه‌عیدی کاکه‌لاچینی» پیاوی کوشتبوو، ده‌گه‌ل «مه‌حموودیان» ده‌ژووریکیدا بوون. پاشان «قازی»، «مه‌حموودیان» سی شاره‌ده‌ر کرد و بو لای ورمچ چوو. به‌داخه‌وه له‌ویش ته‌توار و ئاکاری باش نه‌بوو و هه‌ر به‌قسه‌ی ئینگلیسه‌کان ده‌بزوته‌وه.

هاتنی لهشکری سوور بۆ سابلاغ و گاوگهردوونی من له پیش لهشکری سوور^۱

لیره دا چند شتم وهبیر هاتهوه. له مه و بهر لهشکری رووسان هاتن بۆ سابلاغ. چند نه فهری (کۆمه له) گوتیان به یانی هوردوی شوپهوی دیته ناو شار، تیمه گایه که ده کربین، کاتیک لهشکر گه ییه قه راغ شار، تۆ گایه که له پیش لهشکر سه ر بیره و گاوگهردوونیان بۆ بکه و منیش قه بولم کرد. دیار بوو نه وان له پاشه رۆژی ده ترسان و نه یانده ویست به ئاشکرا گاوگهردوون بۆ لهشکری سوور بکه ن، دوارۆژیان له پیش چاو بوو. بویه خو یان نه یانده ویرا نه و کاره بکه ن و هاتنه لای من تا بۆیان بکه م، منیش دوارۆژ و موارۆژم تیدا نه هیشتبووه.

به یانی زۆر زوو ده گه ل «عه لی ریحانی» و «په حمانی زه بیحی» بۆ مهیدانی ولاغان چووین و گاوووتیکمان کپی و نه وانیش پاره که یان دا. ده گه ل چند نه فه ر له هاواله کانم چووینه قه راغ شار و چاو په پی لهشکری سوورمان ده کرد تا بگاتن و له ولشه وه «حه بیبه که چه لی قه ساب» م هیناوه تا گایه که سه ربیری. له و شاره گه وره یه که زۆره ی ده کۆمه له دا نه ندام بوون و خو یان به ده مانگای زاو نه ده گۆرایه وه، که س نه هاتبوو بۆ پیشوازی له لهشکری سوور، هه مووی ۴۰ یان ۵۰ که س له ره جاله ی بیسه واد نه بن، که سی وای ده نیودا نه بوو که دموله وسیکی پیوه بیته که کاتیک سه ری گایه که مان سه ر بری، نوتقیک یان چند قسه ی به که لک بکات. به حه بیبه زه ردم گوت:

- کاتیک لهشکر هات و گایه که ت سه ر بری، دموله وسی وه ت هه یه قسه بکه ی؟
- با لهشکر بیت بزانه چ به زمیکی ده گیرم. هه ر نه تۆ و قسه کردن؟
- نه و لهشکره نازانن تیمه بیسه واد و نه زانین، زمانی تیمه ش نازانن، تۆ نه وه نده ی که گایه که ت سه ر بری ده ست به هه را و بگره بکه و به س.
- بیخه م به.

لای چیشتانی بوو که لهشکر له «که لکی به گزاران»^۲ شوپبووه و هات گه ییه ناستی تیمه. قه ساب و هاواله کان گایان له عه رزی دا. گه وره ی لهشکره که له پیش لهشکر بوو، نه سپی تاو دا و وه ک گولمیخ له ناستی قه ساب راوه ستا. «حه بیب» زوو سه ری گایه که ی به ده ستیکی له حه وایه راگرت و کردی به گورپه و هه را و ده یگوت:

^۱ نه رته شی سووری به که ته تی سو فیه ت (شوره وی) له رۆژی پینشه ممو ریکه وتی ۶ گه لاویزی سالی ۱۳۲۰ هه تاوی (۱۹۴۱/۸/۲۸ ز) مه هابادیان داگیر کرد.

^۲ (که لکی به گزاران) ناوی ته پۆلکه یا گردیکه له ۱۰ کیلۆمتری باکووری مه هاباد و له سه ر ریکای مه هاباد میانداو هه لکه وتوووه و هه رکات له میانداوی را ده گه یه سه ر دووندی نه و که لکه، مه هاباد وه دیار ده که وئ. نه و گرده نرخیکی میژووپی هه یه.

— سه‌ری هیتیلل [مبه‌ستی ئادۆلف هیتلیر] وه‌ک ئه‌و گایه‌ به‌ نووکی نێزه‌ی سآلاتی شوڤه‌وی. بژی ده‌وله‌تی شوڤه‌وی.

قسه‌ی وا جوان و باشی ده‌کرد نه‌بیته‌وه‌، به‌داخه‌وه‌ هه‌مووم بۆ ئانووسریت. ئه‌وه‌ ژینتیرآله‌که‌ش وه‌ک پزیز له‌و خه‌لکه‌ و له‌ قسه‌کانی «حه‌بیب»ی ده‌ستی له‌ حه‌وايه‌. خۆ «حه‌بیب» پراڤه‌وه‌ی نه‌بوو، ورده‌ورده‌ گه‌رم داهاات و ئه‌وجار بۆمان وه‌ک خۆی لێنه‌ده‌هاته‌وه‌. ئه‌وه‌ی له‌ ده‌وری بووین، تینمان بۆهاات که‌ به‌جوریک بیده‌نگی که‌ین. چه‌ند ده‌قه‌یه‌ک له‌سه‌ری پۆیی و پاشان هه‌رچۆنیک بێت بیده‌نگ بوو جا «ژینتیرآل»ه‌که‌ ده‌ستی دادایه‌وه‌ و ئه‌وجار ئه‌و نوتقی کرد. ئیمه‌ش هاره‌ی له‌ بره‌ی ناکه‌ینه‌وه‌ که‌ ده‌لێ چی و باسی چه‌کات؟! ئه‌وه‌نده‌ نه‌بی که‌ له‌ قسه‌کردن قوتار بوو گو‌تی: موسیقی کوردی لیده‌ن. ئه‌وه‌ له‌شکریش به‌ سوار و ماشینسواره‌وه‌ هه‌مووی پراوه‌ستاوه‌ تا «حه‌بیب» و «ژینتیرآل» لیبوونه‌وه‌. ئه‌وجار ده‌ستیان کرد به‌ شه‌پووور و باله‌بان لیدان تا چوونه‌ سه‌ربازخانه‌ی. له‌ شار زۆرکه‌س خۆشیان له‌و گاوگه‌ردوونه‌هاات که‌ من له‌پیش له‌شکری سوور کردم، ده‌نگی باشی دایه‌وه‌. زۆر که‌سیش کوێر بوون و چاویان بروای نه‌دا بۆ ته‌ماشاکردن. ئه‌و له‌شکره‌ چه‌ند پۆژ له‌ سه‌ربازخانه‌ بوو و ته‌نانه‌ت یه‌ک نه‌فه‌ریان نه‌هاته‌ ناو شار. پاشی چه‌ند پۆژان بۆ لای ورمی چوون. دیسان چه‌ند پۆژیکی تیه‌وه‌رسوو‌پایه‌وه‌ که‌ ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ پرووس هااتن و له‌ جیتگای پرووسه‌کانی پێشوو دابه‌زین و تا ماوه‌یه‌ک مانه‌وه‌.

پۆژیک چه‌ند نه‌فه‌ر له‌و هاواله‌ کۆمه‌لانه‌م له‌دوو‌یان ئاردم بۆ دوکانی «سه‌ید عه‌بدو‌للا‌ی سه‌ید ته‌ها»ی. گو‌تیان:

— ئه‌و پرووسانه‌ خه‌ریکن به‌یانی بار ده‌که‌ن، پرۆ بۆ لایان و میواندارییان بکه‌ با بێته‌ ماله‌ «بارۆنی هه‌رمه‌نی».

— چۆنیان حال‌ی که‌م خۆ زمانیان نازانم!؟

— چه‌ند نه‌فه‌ر کوردی شوڤه‌وی سآلداتن، ئه‌وان کوردی ده‌زانن.

منیش چوومه‌ شوینه‌که‌یان دوو نه‌فه‌ر سآلدات هااتن کورد بوون. ده‌گه‌لیان به‌ربوومه‌ قسان، نه‌ ئه‌وان له‌ من حال‌ی بوون نه‌ من. هه‌لته‌که‌ه‌لته‌که‌ له‌وێرا گه‌پامه‌وه‌. گه‌پام گه‌پام تا «سه‌عید بابی»م دیته‌وه‌. ئه‌و زمان‌ی پرووسانی باش ده‌زان‌ی و لای «عه‌بدو‌للا‌یۆف»ی دیلمانج [وه‌رگی‌ر] بوو. سه‌عیدم برده‌ شوینی پرووسه‌کان و حال‌ی کردن. ئه‌وان گو‌تیان ئیمه‌ بۆ میوانداری نایه‌ین. له‌ خۆمه‌وه‌ گوتم: رازی ده‌بن چه‌ند سه‌ر مه‌ر بکرم و بۆیان بێنم؟ قه‌بولیان کرد. منیش چووم به‌ «مسته‌فای سو‌لتانی» و به‌ «عه‌لی ریحانی»م گو‌ت:

— بام، ئه‌وانه‌ ده‌لێن ئیمه‌ میوان نابین، ئه‌گه‌ر دل‌ی نه‌هیشیت یه‌ک دوو سه‌ر گیسک و به‌رخ بکرن و بۆمان بێننه‌ مرله‌که‌ی خۆمان.

گو‌تیان به‌یانی یان خۆت، یان دوو نه‌فه‌ر له‌ هاواله‌کانت وه‌رنه‌ مه‌یدان، بۆیان ده‌کری‌ن و ئیه‌وش بۆیان به‌رن.

ئەو دارۆغەي شارم و قازى كىردوومى بە رەئىسى شارهبانى و حاواندنهوى ئەو شارە لە ئەستۆي مەنە. سەرم ئەوئەندە قالە نەيئەتەو. لە قسەي قازى دەرناچم و ئەوئەي ئەو بلى وا دەكەم. پرووسەكانىش دەزانن كە مەن دارۆغەي شارم و دەمناسن بۆيە، هاوالەكانم هاتنە لام و ويستيان مەن ميوانداری پرووسەكان بکەم. پرووسەكان كە قایل نەبوون ميوانداریان بىم، بۆ بەيانی چەند سەر بزن و مەر كپان و دايان بە مەن و بۆم بىردن بۆ شوئەكەي خويان كە لە تەنیشت ئىدارەكەي ئىمە بوو. كابراي قەرەول پيشى پىگرتەم و نەيدەهيشت بچمە ژوورەو. پيشم دەگرى و حەيوانەكان دەگىرئەو. نە مەن لە ئەو حالى دەبووم نە ئەو لە مەن. هاوالەكانم نارد تا «سەئىد بابى» م بۆ بدۆزنەو. ناردیان سەئىد هات و دەگەل كابراي قەرەول كەوتنە قسان و كابرا گوتى:

— دەبى پروا كاخەزىك بنووسى كە مەن بە مەيلى خۆم ئەو حەيوانانەم هەتاو بە ئۆه. چوومەو ئىدارەي و كاخەزىكم بە «كازم» سى نووسى و دام بە نۆبەچىيەكە و ئەويش هەراي كەد كابرايەكەي دەرهجەدار هات و كاخەزەكەي داىە، بىرىك قسەيان كەد ئەوجار، حەيوانەكانيان داكردە ژوورى گاراجى و ئىمەش گەراينەو. هەر ئەو رۆژەش ئەوان باريان كەد و چۆنەو بە ئازەربايجان.

کاتیک که زانیم ئالای کوردوستان له چوارچرا هه‌ئده‌کریت!

لهو سه‌روبه‌نده‌دا بووین که رووسه‌کان ئالمانیان راو نا و بێرلین گیرا.^۱ «حوسین زێرینگه‌ران» و چه‌ند نه‌فه‌ر له (کۆمه‌له) هاتنه‌ لام و گوټیان ئیستا که بێرلین گیراوه، ئیمه‌ش ده‌بێ جیژن بگرین. روویان ده‌من کرد و گوټیان تۆ ده‌بێ سه‌رپه‌رستی ئه‌و جیژنه‌ بکه‌ی. پاره‌یان بۆ هینام و هه‌موو ری و شوټنیکیان نیشان دام، ئه‌وه‌ بکه‌، ئه‌وه‌ وا لیکه‌، فلانه‌ شتت له‌بیر نه‌چی و چی و چی. ئه‌وان له‌ دوا‌رۆژی خۆیان ده‌ترسان و نه‌ده‌هاتنه‌ کایه‌وه‌ و خۆیان وه‌به‌ر چاوه‌ده‌دا. منیش خۆم و ئه‌و چه‌ند نه‌فه‌ری ده‌گه‌لمه‌ ده‌ستمان به‌ کاره‌کانی جیژنی گیرانه‌وه‌ی بێرلین کرد.

چووم چه‌ند تۆپ خامی سوورم کړی و وه‌ستایه‌کی نه‌ججارم هینا، جا له‌ چوارچرايه‌ تاقیکم له‌ نیوه‌راستی خیابان دروست کرد که بلیندایه‌که‌ی ده‌گه‌یشته‌ چراکانی خیابان، ریک له‌سه‌ر بلیندایی چراکان ئالایه‌کی سوورم چه‌قاند. چه‌ند نه‌فه‌ر سابلاگی له‌ زه‌مانی ره‌زاشایه‌وه‌ مۆزیکه‌^۲ و باله‌بان لیده‌ر بوون، ئیستا سه‌ریاز نین و له‌ناو شار کار و کاسی ده‌که‌ن. ناردم خۆیان و موزیکه‌کیان هینان. پینج شه‌و و پۆژ له‌سه‌ر ئه‌و تاقه‌ مۆزیکه‌ و باله‌بان، له‌ خوارووی تاقه‌که‌ش ده‌هۆل و زوورنا لیده‌درا و شه‌و و پۆژ شایی و زهماوه‌ند بوو.

ئه‌وانه‌ی ده‌ کۆمه‌له‌یدا بوون و جارجار دینه‌ لام و شتم فیر ده‌که‌ن که‌ چ بکه‌م و چ نه‌که‌م و هه‌ر زووش خۆیان ون ده‌کرد، به‌لام من سه‌رم له‌و شتانه‌ ده‌رنه‌ده‌چوو، ئه‌وه‌ی بۆخۆم به‌ سه‌لاحم زانیا و ئه‌وه‌ی ئاغاوت و ده‌وله‌مه‌ند پێیان ناخۆش با، ئه‌وه‌م ده‌کرد. ده‌و ماوه‌یه‌دا که‌ من دارۆغه‌ی شاریم، هه‌چکات له‌ قسه‌ی «قازی» ده‌رنه‌چووم ئه‌وجاره‌ نه‌بێ که‌ ئیجازه‌م لینه‌خواست. «قازی»ش هه‌چ نالێ، نه‌ ده‌لێ باشت کردوو نه‌ ده‌لێ خه‌راپت کردوو. مائه‌، له‌و پینج شه‌و و پۆژه‌یدا ئه‌وانه‌ی ده‌ (کۆمه‌له‌ی ژێ.کاف)دا بوون و به‌ منیان ده‌گوت وابکه‌م و وانه‌که‌م تا جه‌ژن بۆ که‌وتنی ئالمان بگرین، له‌ترسان یه‌کیان بۆ لای ئه‌و شایی و زهماوه‌نده‌یدا نه‌ده‌هاتن، هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ سیله‌ی چاویان ده‌دایه‌ و تێپه‌ر ده‌بوون، تۆ مه‌لێ ئه‌وانیش به‌بێ ئیزنی کۆمه‌له‌ی هاتبوون منیان فیر ده‌کرد که‌ جیژن بگریم، خۆ (کۆمه‌له‌) هه‌ر خه‌به‌ری نه‌بوو. ئه‌وانیش به‌ غیره‌تی منه‌وه‌

---

^۱ شاری بێرلین - Berlin پیتته‌ختی ئالمان له‌ پۆژی ۱۹۴۵/۰۴/۳۰ (۲۲ خاکه‌لیتوه‌ی ۱۳۲۵ هه‌تاوی) له‌لایه‌ن هێزی هاو‌په‌یمانه‌کانه‌وه‌ گیرایه‌وه‌، ته‌نیا له‌ بالاخانه‌ی فه‌رمانده‌یی هیتلیر به‌رگه‌ی به‌رده‌وام بوو تا پۆژی ۱۹۴۵/۰۵/۸.

^۲ "مۆزیکه" هه‌مان موزیک Music ه. خه‌لکی کۆنی موکریان به‌ ژه‌نیاری ئامرازی موزیکیان ده‌گوت: "مۆزیکه‌چی". یه‌ک له‌ کۆنترین هونه‌رمه‌نده‌ مۆزیکه‌چییه‌کانی (ژه‌نیاره‌کانی) ئه‌و سه‌رده‌م خوالیخۆشبووان هاشمی مۆزیکه‌چی (فه‌ره‌جی) و مسته‌فای مۆزیکه‌چی (جه‌ننه‌تی) بوون.

^۳ "مائه‌ یا مائه‌نه" له‌ موکریان به‌تایه‌ت له‌ مه‌هاباد زۆری به‌کار ده‌هینن. به‌ مانای (تۆمه‌ز، تۆ مه‌لێ) که‌ به‌ ده‌م گه‌یه‌وه‌ به‌ کاری دینن وه‌ک: "مائه‌نه" - "مائه‌نه"، ئه‌و ئاوینه‌یه‌ت بۆ نه‌دامن.

ئەو وئەنە بە لە فېلمىك هەنگىراوھە كە ئى سەردەمى كۆمارى كوردستانە. ئەو كەسەى دەھۆلە كە لىندەدات كاك هاشم فەرەجى بە كە بە هاشمى موزىقەچى ناودىر بوو. وئەنە بەكى تىرىش لە كاك هاشم لە كۆتايى كىتەبە كە دا داندراوھ.

ئەو كارانەيان دەكرد و دەيانزانى من گوى نادەمە (كۆمەلە) و ئەوى دەولەمەند و ئاغاووت پىيان ناخۆش با دەمكرد. شتى زۆر سەير و سەمەرەم دەكرد، بەلام هەمووم بۆ نانووسرى، دەست و پلىكى وام نىيە تا بە تەواوى و بە رىككوپىكى بياننوسم.

لىرەدا ئەو هەشم بىر هاتەو، كاتىك كە ئەو تاقەمان لە چوارچرا رازاندبۆو و ئالا سوورەكە دەشەكايەو و شايى و هەلپەركى دەگەرا و موزىقا و دەھۆللىدان بوو، چوار ئەفسەرى رووس هاتن و تىمەيان دىت كە خەرىكى چىن و زانىيان بۆچى ئەو بەزمەمان سازكردوو و ئالاي سوورمان هەلكردوو! زۆريان پىخۆشبوو و من و هەموو هاوالەكاميان لەبەر ئالا سوورەكە رىز كرد و دەگەل ئالاكە

وئەنەيان كىشايىن. جا هەموومان بە لىباسى رەسمى و بە چەكەوھە راوھستابووین كە وئەنەكەيان گرتىن، داوامان لىكردنەوھە كە يەكدانە لەو وئەنەيەمان بدەنەوھە و بەلئىنشىيان دا، بەلام درۆيان كرد و نەيانناردەوھە. پاشى پىنج شەو و پۆزان شايى و لۆغان و جىژن كۆتايى پىھات. ئەو خامە سوورەى تاقەكەم هەموو دابەش كرد بەسەر ئەو كەسانەى واجب بوون، بەلام ئەو ئالا سوورەى كە بۆخۆم چەقاندبووم نەمھىنا خواری. هەرچەند گوتيان داىگرە و لایبە، گوتم نەدانى و گوتم دەبى ئەو ئالایە هەر لەوى بىت با ئەوانەى دەبى چاويان پى كۆر بىت و دلان پى بتوقى، ببىنن. بۆيە ۱۰ پۆز دواترىش ئەو ئالا زەلامە لەو شوئەنە لارەلارى بوو. فكرى ئەوھم كرد كە نەكا دەولەمەند و پىاوى ئاغاوھتان بچن داىگرن، بۆيە بەدزىيەوھە كىشكچىم بۆ دانابوو تا كەس تخوونى نەبى، باش بوو كەس نەترەى نەبوو بەلايدا بروت.

سەرى ۱۰ پۆزەى لە مالى لەسەر نانخواردن بووم دىتم «وھستا برايم» كە يەكەمىن هاوالى

دلسۆزم بوو، هات و گوتی ئه‌وه پیاوی «حه‌مه‌ده‌مین موعیتی» هاتۆته ئیداره و ده‌لی ههر ئیستا بێته ماله «موعیتی». هه‌ستام و چووم. وه‌ژوور که‌وتم و دیتم که دوو نه‌فه‌ر ئه‌فسه‌ری رووس دانیشتون. سلاوم کرد و گوتیان دانیشه. به‌کیانم ده‌ناسی و نیوی «نه‌ماز عه‌لی‌یۆف» بوو و ئه‌وه‌ی تریش «مایۆر»^۱ یکی رووس بوو که قه‌تم نه‌دیوو. له‌ قسه‌کانیان را دیار بوو له‌وه‌پیش چوو بوونه لای «قازی» جا چیان گوتوو، من نازانم! که له‌لای قازی ده‌رچوو بوون میان گاز کردوو. پریک له‌ولا و له‌ولا قسه‌مان کرد و ناخری «مایۆر»^۲ که به‌ رووسی ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن ده‌گه‌ل «نه‌ماز عه‌لی‌یۆف» ی. پاشان نه‌مازیش رووی ده‌ من کرد و گوتی:

— ئه‌و ئالایه‌ داگره‌!

— بۆچی؟ چ زهره‌دی هه‌یه؟ با ههر له‌و هه‌وایه‌ بێ.

تاویکی خۆش مشت و مرمان بوو له‌سه‌ر ئه‌و ئالایه. ئه‌و ده‌یگوت بیهینه‌ خوار و منیش رازی نه‌ده‌بووم.^۲ ناخریکه‌ی به‌ زهره‌خه‌نه‌وه‌ گوتی:

— ئالاکه‌ داگره‌، زۆری ناکیشی که ئالای کوردوستان هه‌لده‌که‌ن!

که ئه‌و قسه‌یان کرد له‌ خۆشیان وه‌خته‌بوو هه‌لفیرم و دلم نه‌رم بوو و ههر ئه‌و شه‌وه‌ ئالای سوورم هینایه‌ خوار و ئه‌وانیش رۆیشتن بۆ ئازهر بایجان.

---

^۱ پله‌یه‌کی سه‌ربازییه‌ که له‌ فارسیدا "سرگرد" و له‌ ئینگلیسیدا "Major" ه.

^۲ مامه‌ غه‌نی بلوریان له‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی خۆیدا که به‌ریز برایمی فه‌رشی له‌ کۆی کتیبیکدا به‌ناوی سه‌ده‌ی کاره‌سات ب‌ل‌وی کردۆته‌وه‌، له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۶ ی دا ئه‌و رووداوه‌ له‌ ده‌لاقه‌ی بێتراوه‌کانی خۆیدا باس ده‌کات که له‌گه‌ل قسه‌کانی کاپیتان تا راده‌یه‌کی زۆر به‌ک ده‌گره‌وه‌.

سینه‌مای ئینگلیسه‌کان له مه‌هاباد

له راستهوه: سه‌ید ره‌جیم جه‌غفهری، ژۆرژ ئادیسۆن یونانان (کۆری جه‌کیم یۆناتان) و منداله‌کەش سه‌ید قادر جه‌غفهری به‌که له پۆلی په‌کەم له مه‌دره‌سه‌ی سه‌عاده‌ت ده‌بخوێند. (ئهو وێنه‌یه له لاپه‌ره‌ی فه‌یسبووکی "مه‌هاباد در آینه اسناد تاریخی" وه‌رگیراوه).

یه‌ک-دوو رۆژ به‌سه‌ر چوو. لای نیوه‌رۆ بوو که چه‌ند نه‌فه‌ر ئینگلیسی هاتنه‌ شاره‌که‌مان. هه‌وه‌ل چوونه‌ لای «قازی» و پاشان چوونه‌ لای جه‌کیم «وێنه‌تان»-ی. لای تاو په‌پران بوو، هاتن گوتیان قازی تۆی ده‌وی. هه‌ستم چووم. دیتیم قازی هاتۆته‌ سه‌ر چۆمی تا له‌وی به‌تایبه‌تی بمی‌نیت. گوتی:

— ده‌زانی بۆ بانگم کردووی؟ ئه‌وه ئینگلیسه‌کان سینه‌مایان هه‌تاوه تا پێشانی شاره‌که‌ی ده‌ن، کارێکی وا بکه‌ سینه‌ماکه‌ بشی‌وتنی، نه‌به‌یلتی سینه‌ما کار بکات تا برۆن و فانی بن. بۆ به‌یانیش سه‌رێکی دوکانی کۆری «جه‌کیم وێنه‌تان»-ی بده‌!

ئه‌وه‌ی گوت و چۆوه‌ بۆ مه‌حه‌که‌مه‌ی. ئیوارێ لای تاو په‌پران ده‌گه‌ل هاوآلان هه‌موو پرێشوینیکمان جی‌گیر کرد و ئاماده‌بووین تا ئینگلیسی بێن و سینه‌ما دابنێن بۆ خه‌لکی. شه‌و هاتن و سینه‌مایان وه‌کار خست. کوره‌کان به‌گلمه‌ و به‌رده‌ورکه‌ سینه‌مایان

داگرت. دیار بوو ده‌ستی لێهه‌نناگرن و دیسان سینه‌ما وه‌کار ده‌خه‌نه‌وه. نازانم «هاشمی گه‌رمینی» له‌کوێ مقه‌ستی ته‌نه‌که‌سازی گیر که‌وتبوو، چوو سیمی سینه‌مای بری و له‌کاری خست. ئینگلیسی هه‌یج خۆیان شلووی نه‌کرد، به‌بێده‌نگی که‌لو په‌لیان کۆکرده‌وه و خۆیان و ماشین و سینه‌ما، به‌قوونی

¹ وه‌ک ده‌بینن پێشه‌وای مه‌زن بۆ به‌رژه‌وه‌ندی کوردستان ناچار بووه‌ هه‌ندیک بریار بدات که‌ په‌نگه‌ به‌ دلی ئه‌و ته‌بووین، به‌لام بۆ راگرتنی دلی رووسه‌کان که‌ ده‌سته‌لاتداری ناوچه‌که‌ بوون، ناچار بووه‌ بیانکات. ئه‌و سه‌رده‌م سه‌ره‌تای شه‌ری ساردی ئێوان شو‌ه‌وی و ولاتانی رۆژئاوایی بوو. رووسه‌کان به‌و که‌سانه‌ تیکده‌چوون که‌ له ئینگلیسه‌کان نزیک بوون. لێره‌دا پێشه‌وا دوو ئه‌مر به‌ کاپیتان ده‌دات یه‌کیان تیکدانی سینه‌مای ئینگلیسه‌کانه‌ تا نه‌یه‌نه‌وه‌ سا‌بلاغ و یه‌کیشیان گوشار هه‌تانه‌ بۆ سه‌ر بنه‌ماله‌ی (جه‌کیم یۆناتان) که‌ ئینگلیسه‌کان لێیان میوان ده‌بن و به‌ دۆستی خۆیانی ده‌زانن. ئه‌وه‌ له‌ خۆیدا ده‌بێته‌ مه‌ترسی بۆ ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی رووسه‌کان ده‌سته‌لاتی ته‌واویان له‌و ناوچه‌دا هه‌یه‌ و ئه‌و که‌سانه‌ که‌ له‌ ئینگلیسه‌کان نزیکن ده‌که‌ونه‌ به‌ر رق و قینی رووسه‌کان و له‌ناویان ده‌بن. وه‌ک له‌ داها‌تووشدا ده‌بخوێننه‌وه‌ له‌ناو بردنی به‌رپێز خه‌فور مه‌حموودیان ده‌که‌وێته‌ ئه‌و بازنه‌یه‌وه‌. وێده‌چێ که‌ پێشه‌وا له‌ راستیه‌ی ناگادار بووین بۆیه‌ به‌ کاپیتان ده‌لێ چنه‌ سه‌ر دوکانه‌که‌ی تا به‌و شیوه‌یه‌ شار به‌جێبه‌یلتن و گیانیان پرگار بێت له‌ چنگی رووسه‌کان. وریا

خویاندا دا و رویشتن. بۆ به یانیش لای نیوه پۆیه چووینه موغازهی کوری «حه کیم وینه تان» نی که موغازه کهی مه شرووبات بوو. ئیمه چهند نه فەر بووین و چووین دانیشتن، ده ستمان کرد به خواردن و خواردنه وه تا تیر بووین. «حوسینی خالیاغای» (حوسینی خال ئاغای) زۆر سه رخۆش بوو، ده مانچهی ده رهینا و هه موو فیشه که کانی له شووشه کانی سه ر تاقه کهی به تال کرد و به و ته قه یه ئه وهی له و دوکانه دا بوو و ئه وهی کاریشی لیده کرد، رایان کرد بۆ ده ره وه. ئه و جا که دوکان که سی تیدا نه ما، په جاله وه سه رکه وتن و هوجومیان بۆ کرد، ئه وه ندهی فوو له قه ننه ی بکه ی هه رچی مه شروب و که لوپهل بوو بردیان و دوکانتیکی چۆلوهۆل له جیی خۆی ما. کوری حه کیمی په کراست ده چیته لای قازی و شکایه تی له من ده کات. قازیش پیایو به دوودا ناردم و هه ستام چووم. بریک خۆی لیم تووره کرد و گوتی: ئه وه بۆ واتان به سه ر حه کیمزاده ی هیناوه؟

— جه نابی قازی من چی بکه م؟ بۆ یه خه ی من ده گرن؟ په جاله کردوو یانه من بلیم چی؟
بریک دلخۆشی حه کیمزاده ی دایه وه و پرووی ده من کرد و به تو ره ییه وه گوتی:

— برۆ له پیش چاوم.

من وه ده ر که وتم، به لأم حه کیمزاده له لای قازی مایه وه. ئه دی نازانم پاش من قازی و حه کیمزاده چییان له نیوان پاربرد. پاشی چهند رۆژیک دیتمان حه کیمزاده کوچ و باری تیکنا و به ره و نازه ربایجان رۆیی.¹ ئه وه هه ر له ئیداره شه ره وان ی له سه رکارم و به کاروباری شار راده گه م، به زیاد بیت هه م خه لکه که لیم پازین و هه م قازی. هه رچی ئه و بیلیت من ده یکه م. له و به ینه دا دیتمان که کوردیکی زۆری عیراقی راویان ناو و هاتوونه ته ناوچه ی شنۆ و نه غه ده ی، بریکیش هاتوونه ته سابلاخ. رۆژانه زۆرتین کارم ئه وه بوو که کۆمه گ و ناوما ل و ئارد له ما لان کۆبکه مه وه و دایاغه زرینم.

---

¹ کوره کهی حه کیم یۆناتان ناوی (زۆرژ نادیسۆن) بوو که تاقه کوری حه کیم یۆناتان بوو. له پاش ئه و رووداوه کۆچ ده که ن بۆ ته ورئیز. ماله که یان له لایه ن کۆمه له ی ژیکافه وه به کرێ وه رده گرن و ده یکه ن به چاپخانه. گۆقاری نیشتمان و رۆژنامه ی کوردستان و زۆربه ی بلاوکراوه کانی ئه وسه رده میان له و ماله چاپ ده کرد. هه لبه ت حه کیم یۆناتان دوو کچیشی هه بوو به ناوه کانی (له یلی) و (په جینا). یای (له یلی) شوو به په رو یزخانه ی عه ککاس (صیادیان) که له وینه گره مه سیحیه کانی ئه وسه رده می مه هاباد بوو ده کات. به ره مه می ژیانان کچیک بوو به ناوی (ویلما) که مامۆستای خویندنگا بوو. ئه وسه رده م له رۆژنامه ی کوردستان ژماره ۲۷ و لاپه په ی ۲ کورته په ک له قسه کانی ئه و یایه بۆ پیروژباییکردنی دامه زراندنی کۆماری کوردستان وه ک مویدی مه درسه ی کچان، به زمان ی کوردی نووسیوه و بلاوی کردۆته وه. وه ک ده رده که ویت یای ویلما نه وه ی حه کیم یۆناتان، دوای تیکچوونی کۆماریش له مه هاباد ماوه ته وه. سپاس بۆ مامۆستا محه مه ده ی سه مه ده ی که ئه و زانیاریانه ی دامی. بۆ زیاتر خویندنه وه له سه ر ئه و بنه ماله یه ده توانن سه ردانی کتیبی: (ضمیمه کتاب: نگاه ی به تاریخ مه اباد - نووسینی: سه یده محمده صمده . سال ۱۳۸۰ - لاپه په ی ۳۳ تا ۴۳) بکه ن. لیره دا ده بی ئاماژه ی به و دیداره گرینه کی پیتشه وا و حه کیمزاده (نادیسۆن) بکرێ و په نگه پیتشه وا قاییلی کردبێ که باشتره ئه و شه ره جیبه یلێن له به ر ئاسایشی گیانی خۆی. دیاره ئه وانه شیمانه و گریمانه ی نووسه ری ئه و دێرانه یه.

گرتنی پادگانی میانداو و یارمه تیدانی فیداییه کانی نازهر بایجان

له لایه کی تریش ده مانیسته وه که له لای نازهر بایجان و ورده ورده شالو ده به نه سه ره پۆسته کانیان. هاواله کانم گوتیان برۆ بو لای قازی و پتی بلتی که تیمهش به چه کی خۆمانه وه حازرین برۆین به کۆمه گی نازهر بایجان وه. منیش چوومه لای قازی و پیشنیاری خۆم و هاواله کانم ده گه ل باس کرد. ده جوابدا قازی گوتی: جاری دهست راگرن، بوخۆم پیتان ده تیمه وه.

چاوه پروانمان کرد تا قازی پیمان بلتته وه، به لام قازی چ دهنگی نه بوو. چند جاریکی دیکهش چوومه لای، که چی بیسوود بوو تا شه ویکی چند نه فسه ری شۆره وی هاتن و چوون بو لای قازی له مه حکمه می. هاواله کانم گوتیان ئیتستا کاتی چاکه برۆیه لای و له کن نه وه نه فسه رانه داواکارییه که مانی پیتلی. من که پیشتر چند جاریک سه بارت به وه باسه وه چووبوومه کنی شهرم ده کرد زوزوو برۆمه لای و سه ری بگرم. ناچار چووم قسه م ده گه ل «که ریم خوسره وی» کرد و نه وم ناردنه کن قازی و تیمگه یاند که ده بی بلتی چی. نه وه که قسه که ی ده گه ل قازی باس ده کات، قازیش پرس به رووسه کان ده کات و نه وانیش ده لئین زۆر باشه، هه رکه س مه یلی لئیه با پروات. که ریم هاته وه و خه به ره که ی داینی و گوتی: قازی ده لئین برۆن. منیش هه ر نه وه چوومه گاراجی دوو ماشینم هیتا و ٤٥ نه فهر که زۆر به یان قاچاغ و قاچاغچی بوون و هه موویشی به چه کی خۆیه وه سواری ماشین بووین و به نئو میانداو دا چووینه «ته غیابات»^١ که فیدایی نازهر بایجان له وی بوون. «ئارامی هه رمه نی»^٢ ساخته چی، ره ئیسی نه وه فیداییانه بوو. به وارید بوونی تیمه زۆریان پیخۆش

---

^١ «ته غیابات» یا «تقی آباد» نه وکات گوندیکی نیزیکی «میانداو» تی بووه که ٢ کیلۆمتر له وه شاره دوور بوو و له باشووری رۆژه لاتی میانداو هه لکه وتبوو. ئیتستا ده گه ل شاری میانداو تیکه ل بوته وه. «ته غیابات» ٧ کیلۆمتر له گوندی «که لبه ره زاخان» یا (سه رچناری) کوردنشین دووره.

^٢ سه بارت به وه که سه زانیاری زۆر دهست ناکه وی. وه ک ده گوتری هه رمه نییه کی نازهر بزوان بووه. کوردیه کی باشی زانیوه. دوکتور ناسۆ (قادر مه محمودزاده) له کتیه که ییدا ده لئین: (که سیکي ده سترۆیشتوو بووه له ناو فیداییه کانی نازهر بایجان و له «میانداو» پیاویکی ناسراو بووه. هه روه ها له ناو فیرقه ی دیموکراتدا له باکو به رپرسیاره تی به شی دارایی و نه مانه تداري نه وه فیرقه ی له تارافگه له سه ر شان بووه. براهی کی هه بووه به ناوی «عیشق خان» که دواتر له باکو ده گیرسیته وه و له سیبه ری فیرقه و حیزبی کومونیسته وه دهستی زۆر ده پروات. خوشکیکیشی هه بووه به ناوی «وانیا» که نه ویش له نازهر بایجانی شۆره وی ده گیرسیته وه و میرد به پیاویکی عه ره بی موسلاوی ده کات به ناوی «الحو»)، هه روه ها یه ک له وه که سانه بووه که راسته وخۆ له بن دهستی نه فسه ری تایه تی نه رته شی سوور به ناوی «نه ماز عه لی یۆف» کاری کردوو و له شاری سابلاغیش که سیکي ناسراو بووه و ته نانه ت له گیره شیوتینییه کانی سابلاغ له رووداوه کانی دواي خه رمانانی سالی ١٣٢٠ی هه تاوی (مانگی نووت و سپتامبری ١٩٤١ی زاینی) دهستی هه بووه. مامۆستا محهمه دی سه مه دی له کتیبی تاریخ مه هاباد له زمان مامۆستا مه لا قادر موده ره سی له نامیلکه ی (ژک چ بوو؟ چی ده ویست؟ و چی لئین به سه ره ات؟ له لاپه ره ی ١٠٧ باسی ئارامی هه رمه نی ده کات و به که سیکي نازاوه گیر ده یناسینن.

بوو. ښو شوهه له «ته غيابات» جې و رښان نيشان داين. بۆ به يانی پاش نانخواردن «نارام» گوتی. پرؤن بۆ ميانداو. «قاره مان» تڼوڼک که ښویش ههرمه نی بوو وه پيشمان کهوت بۆ ميانداو. له وڼی، له چاپخانه ی مه لا تڼوڼک، کرده مانه مزل که له ته نيشت پادگانی، به رامبه ر به ئيداره ی ديژبان، لای خواره وه شمان ئيداره ی ښمنيه بوو، بارگه و بنه مان به عه رزی دادا و بۆی دانيشتن. چهنه پرؤژان له و چاپخانه یه بووین، به لام سه رباز و ښمنيه وه ده ر ناکه ون، شوڼنه کانی خوڼان هه موو سه نگه ربه ند کرده وه. جار جار و که م و کوپر ئاژان ده رده که ون. شه وڼک له دوویان ناردم بۆ «ته غيابات» ڼی، که چووم، چهنه نه فهر لای «نارام» بوون. یه کیان پيڼانده گوت «عه زیمی». پاش چاک و خوڼی کردن ده گه ل من، رووی ده «نارام» سی کرد و به سرت و خورت که ميک دوان. ښو جار سی که سیان هه ستان و ده ستیان ده ده ستی هه موویان نا و وه ده رکه وتن. ښه وان که پرؤيشتن، نارام رووی تیکردم و گوتی:

— ده زانی بۆچی له دووی تۆمان نارده وه؟ چوار نه فهر پياوی گه وره هه ن، ده بڼ له تڼو بجن. ښو چوار که سه ده سترپوون و پشتیوانی له ده ولته ده که ن و ناهیلن پادگان و ئيداره کانی ده ولته له ميانداو، ده ستی فیدایه کان بکه ون. ئيستاش له تۆ به ولاره له که سی تر رانابینن تا ښو کاره مان بۆ بکات.

— ښو که سانه ناناسم یه ک، دووه م ښه وه موو فیدایي نازه ربايجان هه یه بۆچ به وان ناسپیری؟ ښو فیدایانه ښو که سانه زور به باشی ده ناسن و رڼو شوڼنه که ش له من باشر شاهه زان. هه رچی گوتم و کراندم، بیانوو یه کی هڼایه وه. ښو هه رمه نییه ساخته چیه زور زمانلووس و ته له که باز بوو و ناخری پيشاندمی و به لڼنم پيدا. گوتم من ښو که سانه ناناسم، ده بڼ که سیکم به شاهه زان ده گه ل خه ی. ښویش هه مان کوره هه رمه نی که ده گه لمان هات بۆ ميانداووی و ناوی قاره مان بوو، به چاوساخ دایمی و ده گه لمان گه رپایه وه بۆ ميانداووی. هه ر ښو پرؤژه ده گه ل هاواله کانم له چاپخانه که دانيشتووین. هه تیوی هه رمه نی وه ژوروی چاپخانه کهوت و چاویکی لیتروکاندم و بانگی کرده ده رڼی. «مسته فا زینه تی» ښه وه ی دیت و وه دووم که وته ده رڼی. هه رمه نی گوتی:

— «مه شه دی سه لیم خان» وا له ژنللا دیت. چوومه نڼو خیابان و «سه لیم خان» یش ده گه ل چهنه که سان به قسه کردن لیمان نیزیک ده بۆوه. ښه وانه ی ده گه لی بوون چوون بۆ گاراج و خوڼشی چوو بۆ ديژبان. تاوڼکی خوڼ له وڼی مایه وه، دیار بوو ته له فوونی ده کرد. پاشان له ديژبان هاته خوار و سوالکه ریگ له به ر ده رکی ديژبان ده ستی بۆ دريژ کرد و ده رپه ڼنا پاره ی دا به سوالکه ره که. له و ده مه شدا چهنه نه فهر نوکه ری ناغاگان

¹ به رڼوبه رپه تیه کی سه ربازییه که تابه ته به سه ربازان. وه ک پولیسیکن که کاریان به سه ربازانه. Military (MP) police

دیپۆکری تووشم ببون و ده قسه یان گرتبووم. بایی تووریکیان لی حالی نه ده بووم ناخر، هۆشیکم ههر له سهر «مه شه دی سه لیم خان» بوو خو نه مده زانی باسی چی ده کهن، هیچ گویم نه ده دا به قسه کانیاں! له و عانهیدا خان یه کسه به نیه پراستی خیاباندا هات تا گه بیه ئاستی ئیمه. چاوم له مسته فای تروکاند و گوتم زووبه. مسته فاش ده ریھتئا تفه نگیکی لیدا و کابرا کهوت و که لاکی دریز بوو.

ئه و پیاوانی له لام بوون، که نه و یان چاوپیکهوت، ده خویان نووسان و رایانکرد. ههرچی بازار و دوکانی ئه و شاره بوو تیکیان هاویشت و دایانخست و یه کسه به بو ماله وه. کهس له و نیه ودا نه ما، کوچه و کۆلان، بازار و خیابانی ئه و شاره چۆلوهوول بوو. ئیمهش بو مان نه کرا بگه پیننه وه بو لای هاواله کامان، له راستیدا ئه وان خه بهری ئه و کاره یان نه بوو که ئیمه کردمان. که وا ده زانن، ده چنه سه ربانی چایخانه و ده ور بهری و رووبه رووی پادگان و ئیداره ی ئه منییه خویان قایم ده کهن و چاوه پروانی پیشهاته کان ده بن. من و مسته فاش روومان له و چایخانه یه کرد که له لای کارخانه ی قهندی بوو. پاشان چه ند سالداتیکی شوپره وی به سواری دینه نیو شار و که میک ده خولینه وه و ده ست به سهر دۆخه که دا ده گرن. که ولات ئه هوه ن بوویه وه ئیمهش هاتینه وه لای هاواله کامان له چایخانه که. دیار بوو هاواله کان لالووت بوون، ده یانگوت:

— بۆچی که ئه و کاره تان ده کرد به ئیمه شان نه ده گوت! با هه موو به یه که وه کردبامان. ئه دی گهر کیشه یه ک بۆ ئیه ساز بوویا چیتان ده کرد؟

گوتم من ده مزانی که «ههرمه نی» بۆ ئه و کاره چاوی له من ترووکاند و بانگی کردمه دهر و منیش دووی که وتم تا ئیه به کاره که نه زانن و کیشه تان بۆ ساز نه بیت و گهر به لایه ک به سه رم هاتبا با ههر من تیدا چوو بام نه ک ئیه. هه مووتان خه ریکی قومارکردن بوون و ته نیا «مسته فا» ناگای لیبوو که ههرمه نی چاوی له من هه ل ترووکاند بۆیه دوم کهوت، ده نا ئه ویشم نه ده برد. به و قسانه ئه هوه نم کردنه وه و له دلایان هاته دهر. ئه وه یه ک له و چوار که سه له ناو چوو و مایه وه «سه رگوردی^۱ ئه منییه» و خانگی دیکه به ناوی «سارم خان» و چواره مین که سیشم له بیر نه ماوه. ههر ئه و رۆژه زۆر چاوه ری بووین که «ئارامه ترکه نی ههرمه نی» که سیک بنیری تا ده گه لمان بیه به له دیی و ئه و دوو که سه ی دیکه مان نیشان بدات، به لام کهس نه هات و نه مانزانی له ترسان له چ کوتیکدا خوی شاردۆته وه. ئیمهش سه رگوردی ئه منییه باش ده ناسین. خو مان له کۆلان حه شار دا به شکوو به و شوینه دا بیت و بروات. ئیمهش هه ش نه فهر، تا لای نیوه شه و چاوه پروان بووین، کهس به و ئارامانه دا نه هات و نه چوو، ناچار خه و هیرشی هینا و چووینه وه بۆ چایخانه و لیبوو ستین. به یانی خه بهریان پیداین که پاشی کوژرانی ئه و خانه، ئیداره ی ئه منییه به شه و رایانکردوه.

^۱ پله یه کی بالای سه ربازی Major - به فارسی ده بیته (سرگرد) و به عاره بیش ده بیته (رائد)

دهستیک فیدایی نازهربایجان به سهروکایهتی «ئیلخانی ههرمەنی» له کارخانهی قەندی به ماشینی راوهستابوون، تیمەشیان گازکرد و سواری ماشین بووین و وه دووی ئەمنیەکان کهوتین بۆ ههوشار و چارداوهروو تا گهیشتیینه دتی «ئیفیتخاری چارداوهروو». له پێگا دوو ئەمنیە تووش بووین و چهکمان کردن و سواری ماشینمان کردن. درکاندیان که چەند نەفەر ئەمنیە لهو دێهە خۆیان حەشار داوه. چووینە نێو دی. «ئیفیتخار» خۆی و چەند نەفەر له دتی بوون، ههلمپێچان بۆ ئەمنیەکان، حاشای دهکرد و دهیگوت شتی وا هەر نیه، ئەمنیەیی چی و شتی چی؟! خهريکبووم بیکوژم، که چی «ئیلخانی ههرمەنی»، سهروکی فیداییهکان پیشی گرتم. به هاواله کانم گوت که دێهه که ههموو بگهڕێن. له ماله ئاگای دوو بارگین که وا دیار بوو بارگینی ئەمنیە بوون له تهویله دهریان کێشان. دیسان «ئیفیتخارم» ههلمپێچا، بهلام ههرمەنی گاور رازی نهبوو. بهناچار دیمان بهجیهتشت و تا «مهحموودجغ»^۱ شوئینیان کهوتین، بهلام هیچمان دهستگیر نهبوو و گهراینهوه بۆ داوه. له کارخانهی قەندی دهگهڵ فیداییهکان لیکههلبیراین و ئەوان چوونهوه بۆ «تهغیابات» و تیمەش هاتینهوه بۆ میانداو.

ئەوه ئیداراتی دهولەت له تهوڕیز و مهراغه تهسلیم به خهڵک و فیداییهکان بوون، له ههموو شارهکانی نازهربایجان هەر ئەمنیە و پیاوی دهولەته چهک فرێدهدهن و ههڵدێن، بهلام ئەو میانداوه تهسلیم نابن. به کوشتنی سهلیمخان ههوهڵ شهو ئیدارهی ئەمنیە و ئەو خان و مانانهی میانداو که لاگیری دهولەت بوون ههمووی رایان کرد، ماوهتهوه پادگانی میانداو که بهک-دوو ههزار سهربازی لیبوو. ئەویش وهک دهیانگوت ئەو «مهشهدی سهلیمخان»^۲ به پیشی پیگرتوو که خۆ تهسلیم نهکەن، گوتبووی تهسلیم مهبن، من نازوو قههێ چەند سالتان دهدهم. ئیستا که تهشریفی کۆچیدوایی کردوه ئیدی پشت و پهناي سهربازخانه نهماوه و ورهیان دابهزیوه. هەر ئەو شهوه له لایه «عهزیمی» یهوه ئەمرم بۆ هات که دهبن دهگهڵ هاواله کانم پادگان دهوره بدهین دهنا رادهکەن. شهو له دهوری سهربازخانه خۆمان حەشار دا. سهربازهکان له قوله کانهوه قسهمان دهگهڵ دهکەن. لای نیوه شهو بوو سهربازیک له قوله یه کهوه گوتی ئەوه نەفەریک دەنێرینه لاتان بۆ قسه کردن، تهقهی لیمه کهن. دیتمان نەفەریک چرایهکی دهستی له پیشهوه دایسیست هاته لامان. گروبانیککی^۲ جحیل بوو. دهوره مان دا و هینامانه لای خۆمان. گوتی تیمە تهسلیم دهبین. منیش چوار نەفەر دهگهڵ خست و ناردم بۆ تهغیابات. تا ئەوان چوون و هاتنهوه، پوژ بۆوه. چەند نەفەر ئەفسەری نازهربایجان دهگهڵ ژینتیرال عهزیمی هاتن و دهستیان دهنوا دهستی نام و

^۱ گوندى "مهحموود جغ" يا "محمود جغ" له 5 كیلۆمێتری شاری "سایینقه‌لأ" یا "شاهین دژ" هه‌لکه‌وتوووه.

^۲ "گروهبان یان Sergeant" پله‌یه‌کی سهربازیه له نه‌رته‌شی ئێراندا. له پاوێژی خه‌لکی به‌ته‌مه‌ن به "گروبان" یا "گروبان" گۆ گراوه.

بریکیشیان شووتی وه بن ههنگلی دام و لهسه ر بارودۆخی سه ر بازخانه لیبیرسیم و منیش هه مووم بۆ باس کرد. ده و قسانه دا بووین، دیتمان ئەوه فیدایی نازه ر بایجان رپچکه یان به ستووه و دین له ژۆللا. بریکیان دین و خۆیان له عه رزی ده ده ن یانی ها، ئیمه سه ر بازخانه مان ده وره داوه. ورده ورده سه ر بازخانه خۆی وه ده سه توه دا، عه زیمی خۆی و چه ند نه فەر ئە فسه ره که چه ونه ناو سه ر بازخانه تا که لویه ل له سه ر بازه کان وه رگرن و له سه ر بازخانه وه ده ریان نین و په وانیه یان که ن بۆ نازه ر بایجان، به لام ئیمه که بووین به باعیسی خۆبه ده سه ته وه دانی سه ر بازخانه، رپگیان نه دا تا بچینه ناو پادگانه که ته نیا بۆ ده سه تخواشانه دوو په شاشی قوورس و چه ند تفه نگی برنو و هه ر نه فهره و قومقوومه یه کی ئاویان دا به پيشمه رگه کان و گه راینه وه بۆ شار.^۱

له شاری ئیداره ی نه زمیه ده ستی لینه درابوو. «باقی هه سه نه شه ل» سی خۆی و چه ند پيشمه رگه چه ون نازانه کانیا ن چه ک کرد. ئیداره ی ئەمنیه ه که پيشتر چۆلیان کردبوو، چه وین تا له وئ جی بگرین ئەوه نده مان زانی ده ستیک سواری فیدایی نازه ر بایجان هاتن، بریک خۆیان تووره کرد و وه ده ریان ناین. باقی هه سه نه شه لی خه ریک بوو کیشه بکا، من نه مه ئیش و ئەه وه نم کرده وه. به فیداییه کانم گوت:

— ئیوه شه و له کوئ بوون که ئیمه سه ر بازخانه ی ده و له تمان بۆ خست؟ ئیستا شنگلتن له خۆتان داوه و هاتوونه سه ر حازری و بزری و ئیمه ده رده که ن؟

من له و کاته وه ئەو نازه ر بایجانانه باش ده ناسم و ده زانم چه مائیکن! ئەوانه جامینی کوردیا ن ناوی. ئیستا ئیویان له خۆیان ناوه (نازه ر بایجانی)، له وه پيش ئەوان به ئیمه یان ده گوت کورد، ئیمه ش به واغان ده گوت (عه جه م). ئەو میاندا وه سابلاغی گرتی، ریشه ی کاره سات سابلاغی له ئیوی برد، ده نا ئەوه غیره تی عه جه مان نه بوو تخوونی خان و مان و ئەمنیه و نه زمیه و سه ر بازخانه ی حکومه ت بکه ون. زۆرمان کۆمه گ به و عه جه مانه کرد، وه نه بۆ به خه یال بیت یان درۆ، شایه دی موخته به ر هه یه. هه یچ ئەو پيشمه رگه و هاوالانه ی له میاندا وه ده گه لم بوون، ئەفسه ری شو په وی که له و ناوچه یه بوون هه مووی ئاگادارن به تابه ت، «نه ماز عه لی یۆف» له هه موویان ئاگادارتره که

^۱ ئەو رووداوانه ی کاپیتان لیره ده یانگه رپه ته وه له هه یچ سه رچاوه یه کی کوردیدا نه که وته به رچاوم، یا من نه مدیه و. ته نیا سه رچاوه که باسی کردبێ پۆژنامه وانیک پۆژنامه ی ده و له تی "اطلاعات" به ناوی "نجفقلی پسیان" له پۆژنامه که یاندا چاپی کردوو و هه موو رووداوه کانی کردۆته کتیبیک به ناوی (مرگ بود، بازگشت هم بود) به لام باس له پۆلی هیزی کورده کان له گرتنه وه ی ئەو پادگانه دا ناکات. له لاپه ره ی ۱۰۴ دا زۆر به وردی باسی رووداوه کانی ئەو پۆژانه ی میاندا وای کردوو که هه مووی ده گه ل قسه کانی کاپیتان یه ک ده گرنه وه، بگره زۆر به وردی ریکه وت و ناوه کانی نووسیوه. وه ک له کتیه که دا هاتوو، ئەو که سه که کاپیتان ناوی هیناوه، به هه مان شیوه ناوی هاتوو و ئەوه ش زیاد ده کات که رووداوه که له ریکه وتی ۱۹ ی سه رماوه زی ۱۳۲۴ ی هه تاوی رووداوه و ته نانه ت قسه کانی کاپیتانیش پشتر است ده کاته وه که ئەو که سه سه ر به ده و له ت بووه و نه به ئیشتوو ه پادگانی میاندا و بکه وئ، بۆیه کوشتوو یانه.

من چیم بۆ ئەو عەجەمانە کردوو و تەنانەت لە داھاتووشدا ھەر بۆم کردن کە باسی دەکەم. ئەو ھەندەم کرد بۆیان کە لەلایەن ئەفسەرانى شۆرەویيەو خەلات کرام. ھەر خۆم دەزانم چ عازابىکم بۆ ئەو تورکانە کیشاو.

بەلێ، بەو شۆیە شانبەشانی ئەو ئازەربایجانیانە، ميانداوامان لە دەولەت پاک کردووە ھەتا دەگاتە «مەحمود جغ» و «ھەمولەسوو»^۱. جا «ئارامى ھەرمەنى» سپیى داکوتا لە «ھەمولەسوو»یە. ئاگاکی ئەو دنیە کە ناوھە کەیم لەبیر چۆتەو بە کجار دەولەمەند بوو. ئەو کە ساحتیب دى بوو رايکردبوو و ئارامى ھەرمەنى بە میراتی ئاغای شاد ببوو و ھەموو ئەو قەسر و قوسورەى کە ئاغای جیھتیبوو، کیشایەو بۆ تەغیاباتی. کاتیک ژنەکەى ئارامى ھات بۆ خاکی شۆرەوی، دوو ماشینی کەلوپەلی بەقیمەتى دەگەل خۆی ھینابوو. ئارام لە زەمانى پەزاشای گاراجدار بوو. ئەو ھى رۆژبەرۆژ گىرى نەکەوتبا نەیبوو بیخوات و ھەمیشە مەحتەل بوو. ئیتەر بەو سەنەعاتەى دەستى گیر بوو و خۆى دەولەمەند کرد و ھەتا ملان تیخزان.

قەرار بوو لە تاران بۆ کوردوستان ھەرین و نەگەرئینەو

پاشان ئیمە ھاتینەو ميانداو. لەوئى گوتیان کە قازى محەممەد ھاتۆتە ميانداو و دەپھەوئى بچیتە تەوریزى. داواى کردوو کە پيش ئەو ھى پرواتە تەوریز، چاوى پیت بەکەوئت. ئیستا لە ئیدارەى لای «نەماز عەلى یۆف»ە. کە چووم، سلۆم کرد و ئەویش بەگەرمى سلۆى ھەستاندەو ھەرمووى کردم تا لای دانیشم. زۆر بە پروخۆشى حال و ئەحوالى پرسیم و تاوئیکى باش دەگەلم دوا. «نەماز عەلى یۆف» لەلای قازى زۆر ھەلیدامەو ھە و تاريف و پەسنى منى کرد و ھەروا بە دەم پێھەلاگوتنمەو لەسەر جیئى خۆى راست بۆو ھە دوو قوتووى دەرھینا و داى بە من و گوتى:

– ئەو ھەلەتەى حکومەتى شۆرەویيە بۆ پیاوھە ئازا و نەبەردەکان، دەیدەم بە تۆ، لەبەرئەو ھى شایانتە.

منیش زۆرم پىخۆش بوو کە لەکن قازى ئەو ھەلەتەى دامى، ئاخەر ھەستم دەکرد کە قازى خۆى بە من پرووسور دەزانیت و منیش ھەروەھا وامدەزانى کە ھەم قازى و ھەمیش کوردم سەربەرز کردوو. لە کۆتاییدا قازى گوتى:

– من دەپرومە تەوریز، تۆش بگەرئۆھ بۆ سابلاخ، لێرە کاروبارت نەماو. ئەو رۆژە ھەموو ھاوالەکان گەراينەو بۆ شارى، لەوئى دیتم «سەید پیرە» لە شۆنەکەى من لە

---

^۱ ئەو گوندە "ھولاسو"شى پتدەئین و لە ۶ کیلۆمىتری باشوورى رۆژھەلاتى شارى ساینقەلا ھەلەکەوتە. ساینقەلا و ميانداو ۶۰ کیلۆمىتر لیک دوورن.

ئىدارەى شارەوانىيە. ديار بوو كاروبارى شارى باش ھەلەدە سووراند. پاش چەند پۇژان قازى لە تەوريز ھاتەوہ. ئازەربايجان حڪومەتى مىللى خۇى دامەزراندووہ، بەلام قازى ھەر لە ھاتوچۆ دايە و جارى حڪومەتى دا نەمزراندووہ.

يا پۇژىك يا دوو پۇژ دەبى كە قازى لە تەوريزى ھاتۆتەوہ. گوتيان قازى بەپەلە تۆى دەوئى. كاتم بە فيرۆ نەدا و ھەستام چووم بۆ فەرماندارى^۱ كە ئىستا كراوہ بە ئىدارەى حيزبى ديموكراتى كوردوستان. دىتم قازى بەتاقى تەنئ لە ژوورىك دانىشتووہ. پاشى سلاو و چاك و خوئى گوتى:

— دەزانى بوچى لە دووم ناردووئى؟ كارىكى يەكجار گەورەم پیتە، پىنگاكەش پىنگاى ھات و نەھاتە، كردنى ئەو كارە بۆ داھاتووئى كوردوستان زۆر گرینگە، دەلئى چى؟ دەچى؟ دەيكەى؟

— ھەر كارىك ئەمرى ئىوہى لەسەر بىت من دەيكەم و بۆ مردنىش ئامادەم، چونكە دەزانم ئىوہ خەمى كوردوستانانە و مردنىش لە رىي كورددا بۆ من شانازىيە، بەلئى، حازرم و چ دەفەرمووئى با وا بكەم.

— چەند نەفەر پرووس لە مائلە ھەمەدەمىنى موعىنين، دەپۆيە لاين، ئەوان تۆ دەبەن بۆ تارانئى، لەوئى كەسىك بە تۆ نیشان دەدەن، تۆ دەيكوئى، ترسىشت نەبئى، خوئان قوتارت دەكەن.

— عەرزەم كردى قوربان من بۆ مردنىش بىنئى ئامادەم و سەرىشم دەپۆيە دايە بۆ كوردوستان. كە وامگوت قازى ھەستا سەرىپئى و تووند دەئامىزى گرتەم و گوتى:

— بەلام بەتەنئ نەچى، ھاوائىكىشت دەگەل خۆت بەرە. ئەرى كام لە ھاوالەكانت دەگەل خۆت دەبەى؟

— منىش گوتەم: «سمايل»ى دەگەل خۆم دەبەم.

— «وہستا برايم» باشە، ئەوى دەگەل خۆت بەرە و پىرۆن و خوداتان دەگەل بىت. قازى ھەموو ھاوالەكامى باش دەناسى و دەيزانى كە ھەموويان بۆ كوردوستان گيانلەسەردەستن و مەرگى بە دل و بەگيان دەكپنەوہ.

گەردن ئازاييم لە «قازى» خواست و خواحافىزىم لىكرد و وەدەرکەوتەم. يەكسەر چووم بۆ مائلە «وہستا برايمى». ھەموو نەقلەكەم حالى كرد. ئەوئىش زۆر كوردانە و مەردانە گوتى:

— زۆر باشە، منىش بۆ قازانجى كوردوستان لە گيانى خۆم درىخ ناكەم و حازرم لە پىناويدا بىرم.

— كە وايە، شەو وەرە مالى ئىمە، لەوئى نانومان دەخوئىن، پاشان دەچىن بۆ لای ئەفسەرە پرووسەكان.

ھەر واشمان كرد، شەو پاشى نان خواردن ھەردووكمان چەكمان ھەلگرت و چوويە مائلە «ھەمەدەمىن موعىنى». كە وەژوور كەوتىن دىتم ھەوت-ھەشت ئەفسەرى زەلام لە دەورى

^۱ «قايم مەقامى». بالاترىن بەرپۆبەرايەتى دەولەتى لە شارەكان.

میتزیک دانیشتوون، کوئیکیان کاغز و ماغز له پیشه، یهک دهینووسئ و یه کیت لئی دهروانی. هه مووی ههر خه ریکی نووسین و خویندنه وه بوون. ده مانچه ره شاشیکی چوکم پیبوو، لای وه ستا برابیم به جیمهتشت و نهو لای موعتینی مایه وه و منیش چوومه لایان و سلوم کرد. یه کیان گوتی:

— کوانئ نه سله چه کهت؟

— ره شاشه کهم له ودیوه.

نهو جار ده گه لم کهوتنه پرسیار و جوابان. له نیوی خوم را تا نیوی دایک و بایم هه مووی لیبیرسیم. لهو نه فسه رانه یه کیان نیوی «بابایوف» بوو ههر نهوم وه بیر ماوه که زوری پرسیار لیده کردم. پاشان دوو نه فهر له نه فسه ره کان راست بوونه وه و گوتیان وه خوکه وه با برۆین. له بهر ماله موعتینی ماشین حازر بوو، سواری ماشین بووین و پفاندیانین. یهک له نه فسه ره کان فارسیه کی باشی ده زانی و به فارسی قسه مان ده گه ل ده کات. له چایخانه ی «به رده پره شان»^۱ گوتی:

— نه ری نه وه هیچتان نازانن گورانی بلین؟

— من ده نگم ناخوشه، به لام نه و هاواله م یه کجار ده نگی خوشه.

ههر وامگوت، وه ستا برابیم تییه لکرد:

● لیم یاغی، لیم یاغی، شیلانه و گهردن یاغی

تا گه ییشینه پردی «حاجی ره سوولی» لئی نه بریوه. له سه ر پردی ماشین راوه ستا. نه وه ی ماشینه که ی لیده خویری دابه زی و نه وه ی فارسی شی ده گوت ده گه ل تیمه ده ماشینه که یدا ما و گوتی:

— تیمه ده رونه کوئی؟

که وای گوت هه ردوو کمان واق ماین و ده یه کتر ده فکرین. گوتم:

— تیمه ده بی پیمان بلین که تیمه بو کوئی ده بهن؟

— بو «قازی» به تیمه ی چ گوتووه؟

له بنی بوم گیرایه وه که قازی به تیمه ی گوتووه که نهو پرووسانه ده تانبه نه تاران، له وی که سیکمان نیشان ده دن و نهوکات تیمه خومان ده زانین چ ده که یین.

له قاقای پیکه نینی دا و نه فسه ره که ی تر له میزکردن بووه و هاته وه سوار بوو. به یه که وه ده ستیان کرد به قسان و تیمه ش هیچیان لی تینه ده گه ییشتین. له قه راغ میانداووی ماشینه که ی راگرت و گوتی:

تیمه لیره ناسیاوتان هه یه؟

بو نه وشو لیره ده بین؟

---

^۱ گوندیکه له سه ر ریگای مه هاباد و میانداو هه لکه وتووه که ۲۷ کیلومتر له مه هاباد دووره و ۳۷ کیلومتری شی ده میتن بو میانداو.

که یفی خۆتانه، هه زده که ن لیره بن ده نا برۆنه وه سابلاخ.
 ئیستا برۆینه وه لای قازی چی جواب بدهینه وه؟ بلتین چی؟ قازی شتیکی به ئیمه گوتوه و
 ئیوه ش شتیکی دیمان پیده لێن!
 ئیوه م بۆیه هیناوه تا برۆنه سه قز و بزنان له شکر له چ شویتیکه؟ قۆرخانه و که لوبه لیان له
 کوپیه؟
 زۆر له میژ نییه که چهند ئازان له سابلاخ کوژران، په ئیسی ئه و ئازانانه ئیستا له سه قزه و من
 باش ده ناسی و نامهه وی بچمه وی.^۱
 دهی، با هاواله که ت بروه ته ئه وی و تۆش له میانداو چاوه پرتی به.
 ئیستا من دهستی لێ هه لئاگرم و ده لیم ئه وهی قازی گوتیه تی ده بی هه ر وا بیت. ئاخری له
 قه راغ شاری دایبه زاندين و گوتی:

— کاتیک هاواله که ت له سه قز گه رایه وه، هه ر خه به ریک بوو برۆنه لای «نه ماز عه لی یۆف» ی و
 به ئه وی بلتین.
 ئه وان رویشتن و ئیمه ش له میانداو له «خانم و سولتانی جووله که» میوان بووین.
 ئیستا ده گه ل «وه ستا برایم» ی مشتومرمانه. من ده لیم برۆ بۆ سه قز، به لām ئه و له من عاقلتر
 بوو گوتی:

ده زانی چی؟ ئه و ئه فسه رانه قازی تا قی ده که نه وه، ده یانهه وی بزنان که قازی که سی وای هه یه
 به گوپی بکات و خۆی بۆ به خت بکات؟!
 من ده مگوت وای نییه ده بی برۆیه سه قز و خه به ران بۆ «نه ماز عه لی یۆف» ی بیئیه پاشان
 به یه که وه ده چینه وه بۆ سابلاخ.
 گوتی باشه من ده چم بۆ سه قز، به لām ئه گه ر ئه و ئه فسه رانه راست ده که ن خۆیان له سه قز را
 هاتوونه سابلاخ، ئیستا بۆ ئیمه بۆ ئه وی ده نترین؟!
 هه رچۆتیک بوو ناردم بۆ سه قز و منیش له میانداو چاوه پرتی بووم. وه ستا تا «زه مبیل» ی
 ده پوات و دوو شه و له وی پایدیه بویری و سه ری سێ رۆژه ی گه رایه وه بۆ لای من. چهند خه به ریکی
 به درۆی سه قزی بۆ هینام و منیش وه پیش خۆم دا بۆ لای «نه ماز عه لی یۆف» و خه به ره کانم
 پینگه یاند. ئه ویش به سه رسه ره کییه وه گوتی باشه برۆن. هه یج موبالاتی به قسه کامان نه دا. ئه وده م
 زانیم «وه ستا برایم» راست ده لێ و ئه و رووسانه قازی تا قی ده که نه وه. ئاخ «نه ماز عه لی یۆف»
 من باش ده ناسیت، له میژ نییه لای قازی خه لاتی کردووم و دوو قوتووی داومه تی. کاتیک له مه نزل

^۱ نامازهی کاپیتان به سه رۆکی شاره بانی ئه وکاتی مه هاباده که که سیک بوو به ناوی سه رگورد "قوربانی" که کوردیکی
 خه لکی کرماشان بوو و دوا ی رووداوی گیرانی شاره بانی مه هاباد و کوژرانی زیاتر له ۵ ئازان و ههروه ها کوژرانی
 شارۆمه ندیکی مه هابادی به ناوی "عه بدوللای مینه خالندی" له مه هاباد رای کردبوو و له سه قز گیرسابۆوه.
^۲ "زه مبیل یا زه نبیل" گوندیکه له ۲۷ کیلۆمتری باشووری رۆژئاوای بۆکان وله ۴۹ کیلۆمتری باکووری رۆژئاوای
 سه قز هه لکه وتوووه. به مه لبه ند و ناوه ندی ئه ویندارانی ته ریه قه تی قادر/نه قشبه ندی ده ناسریت و خانه قای ئه و
 گونده مه کووی مریدانی ئه و رێبازه یه.

قوتوووه کانم کردهوه، یه کیان ده مانچیکی کۆلت و قوتوووه کهی دیش هه مووی فیشه کی ده مانچه بوو. که نه و خه به ره مان بو برد هیچ گوئی نه دایه! پرسیری نه کرد که چهند رۆژ له سه قز بووی؟! یان بو وا زوو چووی و گه رایه وه؟!

سه ری خۆمان هه لگرت و گه راینه وه بو سا بلاغی. هه ر نه و رۆژه من له به ری چایخانه ی «ئه حمه دی» بووم که دیتمان قازی خۆی و چهند نه فه ر له دو خانیا ت^۱ ده هاتنه خواره وه. چووینه پی شه وه، که چاوی به من که وت عه جایب ما! سلاوم کرد و نه وانه ی ده گه لی بوون لایان دا و منیشی ده گه ل خۆی برد. چووینه شوینه که ی خۆی له حیزب و له ژووریک دانیشتین و گو تی:

— جا قسه م بو بکه، بو وا زوو گه رایه وه؟ چۆن بوو؟ چیتان به سه ر هات؟ هه موویم بو بگیره وه. منیش له هه وه له وه هه موویم چهند که رت بو گیره وه. هه ر من قسه م بو ده کرد و نه ویش له خو ده بووه. هه تا دووپاتم ده کرده وه زیاتر پی ده که نی. له سه عاتی ک به ولاره، به سه رهاته که م بو گیره وه، به لام هینده ی پیخۆش بوو لی تیر نه ده بوو. ناخری من به قازیم گوت که پیموایی ده یانه وی تۆ تا قی بکه نه وه. که چی هه مووی حه وتوو یه ک تیوه رنه سوو را که ئالای کوردوستان له سا بلاغ چه قیندرا و حکومه تی میلی دامه زرا.

---

^۱ نه و به رتوبه رایه تییه ی به کاری تووتن و سیغار راده گات.

کاپتان همهدی مه‌لوده چرچی

«غه فوری مه حموودیان» چۆن کوژرا!

جا فتوای چهند نه فەر درا که ده بئ له نئو بچن. ئەو که سانه ئەو چهند ساله ی خه ریکی ئاژاوه نانه وه بوون. پئییکیان له تاران بوو پئییکیان له کوردوستان. ئۆقره یان نه بوو تا کورد سه رنه که وئ. ئەوانه یه کیان «مه حموودیان»، «میرزا ره حمه ت شافعی» و چهند نه فەر ئاڭای مه نگور و گهورک بوون. مه حموودیان له نئو شکاک و هه رکییان ده سوورایه وه، دیار نه بوو که ئینگلیسه کان چیان پئنه سپاردبوو؟ دوو نه فهران نارد تا له هه ر شوئینک بیت بیکوژن. یه کیان «سه عیدی حه مه قاله ی» و ئەوه ی دیش «هاشمی کورد»^۱ بوو. ئەوانه زۆر ده سوورئنه وه به شوئیندا، بۆیان نه کرا و گه رانه وه شار.

ئەو پوژە له شار بۆ سه ربه خۆیی کوردوستان شایه و لۆغان بوو. هه موو ئاڭا و چهند شیخ له شاری بوون. قازی بوو به پئشه وا. «حهمه حوسین خان» یش بوو به فه رمانده ی هئز و ئەسه له حه به سه ر پئشمه رگه دا دابه ش کرا. ئالای کوردوستان هه لکرا. نئوی ئەو چهند سیخورانه گوترا و ئاشکرا بوو. هه ر ئەو پوژەش «مه حموودیان» هاتبووه سابلاڭ و له حاجی باوه شیخی میوان بوو.

ئەویش پیاوی ئینگلیسه کانه و هاواله ده گه ل «مه حموودیان»^۲ ئەو ناردوووه و مه حموودیان ی هئناوه ته وه سابلاڭ. ئەو پوژە هه ر ئەو دوو نه فه ره دیاری کران تا «مه حموودیان» له هه رکوی بیت سه که تی که ن، بۆیان نه لوا. فه رمانم بۆ هات تا من یاریده یان بده م، منیش گوتم باشه.

دیار بوو، حاجی باوه شیخ به ری ده گرتن و نه یده هئیشته ده ریکئیشه ده ری. پئمگوت که بۆ نازه ربا یجان شاربه ده ر ده کری تا ده ست هه لگرئ. ئەو گوتی خۆم ده چمه لای قازی و تکای بۆ ده که م، گوتم من ده یبه مه گاراج تا ره وانه ی نازه ربا یجانی که م و تۆش پڕۆ لای قازی. مه حموودیانم

^۱ له سه ر نه م هاشمی کورد کورته باسئیک له لاپه ره ی ۴۵۲ بخوئنه وه.

^۲ خوالئخۆشبوو حاجی باوه شیخ (حاجی بابە شیخ) سه روکوه زیرانی ده ولته تی موسته قیلی کوردستان بوو که له سه رده می کۆمار زۆر ده نگۆی خیانه ت و پیاوی ده ولته ت و ئینگلیسه کان یان پئوه ده لکاند. له کئیبی: جولانه وه ی نه ته وه یی کورد نووسینی پڕۆفیسۆر د. وه دیع جو هیده و وه رگئیرانی له ئینگلیسییه وه پڕۆفیسۆر ی. د یاسین سه رده شتی له لاپه ره ی ۵۴۳ دا ئەو شته باس کراوه. مامۆستا هئیم موکریانیش له سه ر ئەو باسه له کئیبی "تاریک و روون" و له به شی "له کوئوه بۆ کوئ" سه باره ت به حاجی باوه شیخ ئاوا ده فه رموئ: [ئیره دا که باسی حاجی بابە شیخ هاته گۆری ده مه وی شئکی میژوووی روون بکه مه وه. له نووسراوی چهند پیاوی بیخه به ردا دیومه و له خه لکی ساکاریشم بیستوهه تاوانی خه یانه ت وه بال حاجی بابە شیخ ده دن. من حاجی بابە شیخ خۆش نه ده ویست. چونکه له گه ل ئەوه شدا ده یانگوت له علوومی دینیدا زۆر، شاهه زا به و پزازیاتی کۆن زۆر ده زانی، پیاویکی زۆر کۆنه په رست و که لله ره ق و خۆپه رست و ناشاره زا بوو. به لām زۆر راست و پاک و ئازا و به بیر و باوه ر بوو. به هئچ باریک تاوانی خه یانه تی پئوه نانووسئ. له کاتی وتووئژ له گه ل نوئنه رانی ده ولته تی مه رکه زیدا دوور نییه فریوی خواردبئ و به هه له چووئ. به لām له رێڭای راست لابنه داوه.]

دەركيشا و دام بە «سەعیدی حەمە قالەي» و «هاشمی كورد». گوتم بۆ گاراجی بەرن، بەلام تا حاجی باوەشێخ دەپرواته لای قازی پەوانەي مەكەن. سەیدتێك كەلوپەلی مەحموودیانی بە شانەووە بوو، ئەویشم گێراووە و كەلوپەلەكەم دا بە هاشمی. ئەوانیش تا كووچەي جوولەكانی دەبەن. كە گوتم لە دوو تەفەنگان بوو، زانیم مەحموودیان كوژرا.

چوومە حیزبی، پڕ بوو لە عەشامات [حەشامات-ئاپۆرا] و قازی قسەي بۆ دەكردن. تەشریفی حاجی باوە شێخیش لەتەنیش قازی دانیشتوووە. لەپێشدا چیان گوتوووە بەیەكەووە، نازانم! چوومە ژوور بە «حەمە حوسێن خان»م گوت كە مەحموودیان كوژرا. قازی دەستی بەسەري خۆیەووە گرت و سەري لەسەر میزەكەي دانا، یانی خەمی مەحموودیانی بوو. لەولاشەووە دیار بوو دەنگی مامە شێخ دەهات.

(میرزا خەفور مەحموودیان)
سەپاس بۆ كاك فاروق فەرهاد كە ئەم وێنەيەي دامێ

تۆله كردهنوه له «... ئاغا»

ئىدى من وه دهر كه وتم و چوممه ناو شار. لهو جاده و خيابانانه يهك شايي و هه لپه رين بوو نه بېته وه. ته ماشام كرد «... ئاغا» له مزلى سمايل ئاغاي وه دهر ده كه وي و بو لاي حيزب ده چيتم. پيشتر دوست بووين و پاشان له سهر شه ره كه ي زگدراوي ليم بوو به دوژمن و پياوه كاني به نيوه شه و منيان له مالى دهره يتنا و له پيش چاوي كومهلتيك ئاغا و گزير جنيو و بيري زي پنده كردم و به نو كه ره كاني به تته لدان دام و فه رماني دا مبه نه نيو قه بران مكوژن تا «سه يدي قزلقوي» تكاي بوو كردبووم و نه يانكوشتم، ئاخري كه شي شاربه دهرى كردم.

به ئن، شورشم بويه خو شده وي كه ناهيلى هيچت له سهر دلى مينيته وه. له به ختي جه نابي ئاغا من له حيزب وه دهر كه وتم و نه ويش له مزلى سمايل ئاغاي هاته دهر تا بچيته حيزبن. له چه قى خيابانى تووشى بووم كه ده گهل چهند نه فه رى ديكه بوو. كه چاوم پي كه وت، وه كوو گول كه شامه وه. چوممه پيشى و سهرم نيو كه ز بو دانواند. نه و جا سهرم هه ليتنا و ده ستم له سهر سينگم دانا و سلاويكى شه قم كرد و گوتم:

— ياخوا به خيري ... ئاغا!

نه وه نيو سه عاتيش ده بن كه مه حمووديان كوژراوه و ئاغاوت به بيستنى نه و خه به ره كنيچيان ده كه ولى كه وتووه، ههر تيكداوين و سهر يان ليشيواوه. نه و چهند كه سه ي ده گه ليشى بوون وه ك لال و كه ر، دميان هه لئاچكري. قولى ... ئاغام گرت و گوتم:

— فه رموو ئاغا گيان.

ره نكي زهر ده لگه را و پشووي سوار بوو. نه وه نده زماني گه را و گوتي:

— كاك همه د بو كوئ؟

نه ي نه ي! خو پيشتر ناوم له لاي نه و (هه تيو) بوو، ئيستا بو بووم به (كاك همه د)! ههر پيم سه ير بوو! گوتم:

— مه ترس، من وه كوو تو ناكه م. ناتكوژم، به لام هه لنده په رينم و سه مات پنده كه م، هيچى تر ناكه م.

— به ئن!

جا نه وه ي بوتان ده گيرمه وه بو درو و راستيان برون له سابلغايانى بپرسن. لانيكه م ۲۰۰۰ نه فه ر ئاگايان له و رووداوه هه يه. وه ك باس كرد له هه موو شاري هه لپه رين و شاييگيران بوو. خيابان پر له ئاغاوت، كه س نيه زار هه لچريت و تكايه كي به خيري بو بكات و قوتارى بكن. ده ستي كه ههر وا به ده ستمه وه بوو، رامكيشا و هينامه نيو هه لپه رينى و ده ده ستي «په مه زان» نيويكم هاويشت كه له منداليه وه جيگاي توونخانه بووه. لات و شه رلاتانى وه ك خو ي كه م بوو. نه و

لیاسانه‌ی ده‌به‌ری دایه، ئاوری تیبهرده‌ی بو‌سو‌ی نایه، ئه‌وه‌نده چلکن و دژوینه. ئه‌وه‌ی له دووره‌وه وه‌ستابوون، پێیانخۆشه که وا له ... ئاغا ده‌که‌م و ئه‌وه‌ی له پێشیش وه‌ستاوه پێیانخۆشه و به چه‌پله‌لێدان و «مه‌ملی‌مه‌مۆ» گوته‌وه چاو له ئاغای ده‌که‌ن که چۆن هه‌لیده‌په‌رینم. خۆشم له‌نیو داوه‌ته‌که چه‌پله‌ لیده‌ده‌م و ده‌گه‌لی ده‌سووریمه‌وه ناهیلَم شلی کاته‌وه. تا شه‌که‌ت بوو هه‌لمپه‌راند. ئه‌وجا گوتم:

— ... ئاغا ئه‌و ده‌هۆل و زوورنالی‌ده‌رانه شاباشیان ده‌وی.
به‌ نوکه‌ره‌که‌ی گوتم و ۲۰۰ مه‌ن درا به‌ شاباش. جا گوتم:

— له‌وه زیاتر کارم پیت نه‌ما، فه‌رموو برۆ، من وه‌ک تۆ ناکه‌م ده‌نا ده‌متوانی زۆر شتت به‌سه‌ر بێنم.

سه‌ری خۆی داخست و له‌ شه‌رمی عاله‌می رۆیی و هه‌ر ئه‌و رۆینه بوو ئه‌دی چاوم پێینه‌که‌وته‌وه. جا شو‌رش شتیکی زۆر باشه. ئاخ و داخ ناباته ژێر گلێ و پیاو به‌ ئاواتی خۆی ده‌گا. با ئه‌وه‌ش لێره راوه‌ستی.

برپاری له ناو بردنی میرزا رحمتی شافعی!

میرزا رحمتی شافعی به من نه سپیږدرا بوو تا گهر له نیو هه واشدا بیټ، بیدوزمه وه و شورت و گومی کم. له راستیدا ده بوو له پیش مه حموودیانیش بکهوئی، به لام خوئی هه شار داوه و کهس نازانئ له کوټیه! چهند که رهت له ده وروبه ری مالیان سوورم داوه، که چی وه بهر چاوم ناکه وئی. کاتیک له داوهت و هه لپه پراندنی ... ناغای قوتار بووم، گه پامه وه تا پرومه وه بو مالی و به بهر دالانی حیزیدا هاتم، ته ماشام کرد میرزا رحمت هه لته که هه لته که وه سره پلکانه کانی حیزی ده که ویت و ده بهه وئی بجیته لای قازی. مسته فای زینه تیشی به دووایه وه. له دالانی حیزب پیشه و بهرم لیدا، وا شیوا بوو نه بیته وه، که چاوی به من کهوت گوتی:

— قازی له ماله؟

له راسته وه: کهسی دووه هم میرزا نه حمه دی نه شعهری (شاره داری مه هاباد)، میرزا رحمتی شافعی و پیشه وا قازی محهمه د.

وا زمانی شکابوو که ده یویست بلئ: قازی له حیزبه؟ ده رکه ی کرده وه و یه کسه ر چوو بو لای قازی. (... قازی به پیټوه پراوه ستا، چاو له میرزا رحمتی ده کا و هیچ قسان ناکات. منیش له ته ماشای نه و دیمه نه م. قازی پرووی ده من کرد و به ناشکرا به منی گوت: حمه د، کارتان پیټی نه بی. نه و جار پرووی ده میرزا رحمتی کرد و گوتی: پرؤ نازادی. حمه د، به رپی که! وه پیش خوّم دا، هه ر ناوړ ده داته وه دوواوه، منیش تا ده رکی ده ری به ریم کرد، نه و رپی و گه پامه وه لای قازی. له ژوره که پیدا به ته نئ بوو، خه ریک بوو پرواته وه بو مال، گوتی:

— خه بهرم زانیوه ... ناغات هه لپه پراندووه، جاری وه ختی نه و کارانه نییه. تا بهر ده رکی مالی ده گه لی چوومه وه و له وه زیاتر چی تری له بابته ... ناغاوه نه گوت! منیش نه وه ونده هه لسوورابووم، ماندوو بیووم و چوومه وه مالی.

به پلهی کاپیتان بووم به فرماندهی پۆلی ههوشار و چارداوه‌پوو

ئهوه پێشمه‌رگه و ئه‌فسهر هه‌موو لیباسی په‌سمی له‌به‌ر دایه، به‌لام که‌س له‌من ناپرسی!
«محهممه‌دی نانه‌وا»ی نهمر فرماندهی هه‌یزه. له‌میژیشه نیاومان نییه. هه‌رچه‌ند خوۆشی له‌من

کۆلۆتیلی شه‌هید محهممه‌دی نانه‌وازاده

نه‌ده‌هات، به‌لام له‌تیۆ ئه‌و هه‌یزه‌ی کوردوستاندا، دوو یان
سێ ئه‌فسه‌ری وه‌کوو نانه‌وا هه‌بووبا، کوردوستان ده‌ستی
زۆر درێژ ده‌بوو، به‌پراستی له‌و ئه‌فسه‌ر و ئه‌وانه‌ی له
حیزبدا بوون له‌هه‌موویان دڵسۆزتر بوو. حکومه‌تی ئێران
زوو فه‌وتانیدی، قازی به‌نومایه‌نده ناردبووی بۆ سه‌قز و
بانه. سواری فرۆکه‌ی بوو له‌سه‌قز ده‌چوو بۆ بانه، فرۆکه
سووتا و فرۆکه‌وانه‌که به‌چه‌تر قوتار بوو. «په‌زمئارا» به‌و
جۆره‌ی کوشت. ئه‌گه‌ر ئه‌و مابا کوردوستان وای به‌سه‌ر
نه‌ده‌هات. هه‌رچی باسی محهممه‌دی نانه‌وا بکه‌م که‌مم
گوتوو، ئه‌ونده‌ی ده‌لیم که‌س له‌محهممه‌د دڵسۆزتر
نه‌بوو بۆ کوردوستان. با بێمه‌وه سه‌ر باسه‌کی خۆم.

جا زۆر له‌سه‌ر دلم گران بوو که‌ کۆری «تابانی»
لیباسی ئه‌فسه‌ری ده‌به‌ر بکات و چه‌ند ئه‌ستیره‌ی له‌سه‌ر
شانی بێت، که‌سه‌ش له‌منی نه‌ده‌پرسی و قازیش
نه‌یده‌ویست من ده‌ستدرێژ بم. شه‌و ده‌گه‌ل چنډ له
هاواله‌کانم له‌میهمانخانه بووین. ئه‌وه‌نده‌مان زانی سێ
نه‌فه‌ر له‌ئه‌فسه‌ره‌کانی کوردوستان وه‌ژوور که‌وتن و به
ساحیب میهمانخانه‌که‌یان گوت:

— ئه‌مشه‌و جێژنه‌مانه، هه‌موو ئه‌فسه‌ره‌کان لێره
ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه.

به‌په‌حمه‌ت بێ «محهممه‌د نازمی» هاته‌ پێش
میزه‌که‌ی ئیمه‌ و گوتی:

— په‌جا ده‌که‌م ئیوه‌ش زوو قوتار بن، ئیستا
ئه‌فسه‌ره‌کان دین، جیگایان بۆ چۆل که‌ن.
به‌سه‌ر چاوم!

له‌لامان دانیشته‌ و بریک لاتاوی هاویشته‌ گویا من له‌ کاروبار ده‌ستگیر نیم، به‌لام هیچم

نه گوت، نه كه م، نه زور! هه ستاين وه دهر كه وتين. ئه فسره ره كان ئه وشه وه جيزنه يان كرد، تيمه ش به دلساردى بومان چول كردن. هاواله كانم بريك قسه يان كرد و لومه يان ده كردم گويا ئه وه مه موو شه ره شه قه ي به سه رمان هاتوو به خوړايى چوو. له بهر لومه ي خه لكى چهن د پروژان وه دهر نه كه وتم. ده چوومه باغى و كاروبارى باغه كه مم ده كرد و شه و ده چوومه وه بو مال. لام وا بوو كه قازى چارى نه ده ويستم و نه شیده ويست بيمه كايه وه، سه رزاره كى زورم ده گه ل پروخوش بوو. ئه وان ه ي له ده ورو به رى قازى بوون هه موو ناغا، شيخ و مه لا بوون كه هيچى خوشيان له من نه ده هات. هه ر ئه وان ه ش بوون چوو بوون ده بن پيلى قازييه وه و دلى قازيان له من ره ش كرد بوو. له پيشدا قازى زورى حورمه ت ده گرتم ئيستا، به و جوړه يه. هيچ شتيك ئه منى نه كوشتوو ئه وه نه بى كه چوومه وه بو مال، خو رشيدى ژنم گالته ي پيډه كردم. زورچار شه ريم ده گه ل ده كرد. له شه رمى هاواله كانيش سه رم هه لته ده هات. ئه و چهن د نه فهره ي هاوالم ئه وانيش وه كوو من هه موو تفه نگان دراوه تى، به لام وه كوو من بيكارن و زورم تانه ليده دن. منيش جوابيكم نيه بيانده مه وه، سه رم به رده دايه وه و بيده نگ ده بووم. تا بلئى ناخوش بوو، هه ستم ده كرد به گه مژه يان زانيوم و وه ك ماشه پولوويان پينگرتووم. هه ستيكى يه كجار ناخوش بوو.

ئه وپروژه له باغ بووم خوّم به كارانه وه گه رم كرد بوو، داخ و قينى خوّم به باغى دهرده كرد. ته ماشام كرد دوو سوار ته قله كوت دښن. يه كيان «حه بيب» ه و ئه وه ي تريان «وه ستا برايم». به هه ناسه بركه هاتنه پيش و گوتيان:

— قازى توّى ده وى!

— قازى منى بو چيه؟

— نازانم!

به ته ما بووم نه چم، به لام فكرم كرده وه، ئيستا قازى ره ئيسى جمهوره، قسه له قسه ي بكه م خه راپ ده بى. وه پيش خو يان دام بو لاي قازى. كه چووم، ديتم قازى له بهر هه يوانى حيزين بوو و ده گه ل چهن د نه فهران قسه ي ده كرد. له قسان كه قوتار بوو سلاوم كرد و پاشى سلاو ئه ستانده وه منى برده ژووره كه ي خوّى و داينيشاندم و بريك حال و ئه حوالى پرسيم پاشان گوتى:

— چهن د پروژ بوو ديار نه بووى؟ خه ريكي چى بووى؟

هه رچى گوتى جوابم داوه، ناخري گوتى:

— توّم كرده وه به فه رمانده ي پولى هه وشار و چارداوه پروو، دهره جه شت كاپيتانه، پرو لاي حه مه حوسين خان.

هه ستام چووم بو شوينه كه ي حه مه حوسين خانى، چهن د ئه فسره له لاي دانيش بوون، سلاوم كرد و ده ستان كرد به قسان. له پيشه وه تاوانبارى كردم كه من چهن د پروژه ديار نيم و له خزمه ت دوور كه وتوو مه ته وه و له و شتانه. به لام هه ر دوو قازى به قه ستي خو يان له من قه لس ده كرد. خه لك

چووبوونه لای قازی و گلەیان لیکردبوو که بۆچی حەمەد دە کایەدا نییە؟ له کوێیە؟ کێچیان دەکەوێ کەوتبوو. بە هەرەداوہ^۱ لەدووی منیان نارد و کردیانم بە فەرماندە یۆلی هەوشار و چارداوہ پروو. حەمە حوسین خان گوتی:

— بەیانی وەرە بەر مژگەوتی شادەرویتی، «مەلا مستەفا بارزانی» خۆی و دارودەستەکی دین بۆ لای ئەفسەرەکان.

بۆ بەیانی هەموو ئەفسەرەکان لەریز دران. مەلا مستەفا چەند نەفەری دەگەڵ بوو. قازی خۆی لەوێ بوو و لەپیشدا دەگەڵ مەلا مستەفا دەستیان لە دەستی یەکتەر نا، پاشان هات بۆ لای ئەفسەرەکان. محەممەد نانەوا فەرماندە یەز بوو و یەکبەهک ئەفسەرەکانی بە مەلا مستەفا ناساند. ئەوە فلانە کەسە و فەرماندە ی فلانە جەبەهە تا گەیشتنە ئاستی من و محەممەد گوتی: ئەوە حەمەدی مەلولوودی، فەرماندە ی پۆلی هەوشار و چارداوہ پروو. ئەو جار قازی نوتقی کرد و مەلا مستەفاش دوا ی ئەو. پاشان قازی و مەلا رۆیشتن و تیمەش هەر کەسە چۆوہ سەر ئیشی خۆی. بەیانی قازی لەدووی ناردم و چووم، گوتی:

— دەرپۆیە بۆکان و ناچی بۆ هەوشار.

یەکجار زۆرم پێخۆش بوو، بە خۆشی خۆشی چوومەوہ مالتی، بەلام ئەوانە ی دەگەڵ من زۆریان زەحمەت دیوہ، کەسیان پێگا نەداوہ، هەموو سەراسیمە دەسوورپێنەوہ. منیش یەکجار دوودلم کە ئەو کارە بکەم یا نا! ئاخەر چۆن دەبێ ئەو کەسانە لە رۆژە سەختەکاندا دەگەڵم بوون تا کوردوستامان گەیانندە ئەو رۆژە و ئیستا وەلاوہیان بنین؟! هەرچی فکرم لێدەکردوہ نەمدەتوانی ئەوە قەبوڵ بکەم. هەر ئەو رۆژە هەستام چوومەوہ لای قازی و ئەوہ ی زانیم و دە دلما بوو بە قازیم گوت. فەرمووی:

— نێوی هەموویان دەزانی؟

— بەلێ.

— هەموویان کۆ کەوہ و ئیوارێ بیانبە ئیدارە ی.

ئیستا چاوہ پێم تا کە ی قازی ئەمر بکات، پرۆمە بۆکانی. بۆ رۆژیک دواتر قازی گوتی ساز بە پرۆ بۆ «سایینقەلا» یە. بۆ بۆکان پەشیمان ببۆوہ. ئەو سەید و شیخ و مەلا و ئاغاوہ تانە ی لە دەور و پشتی قازی بوون، قازیان لە خشتە برد و لەجیاتی من «محەممەدی نازمی» پەوانە ی بۆکان کرا.

---

^۱ ئەم وشە یە کەمیک نامۆ دەنوین. پیمابوو کە مەبەستی (هەلەداوان) بوو، بەلام نەمتوانی خۆم قایل کەم، لەبەرئەوہ ی زۆر بە روونی وشە کە بەم شتوہ یە نووسراوہ، بۆیە منیش دەقاو دەق لێرە نووسیومەتەوہ.

مه‌هاباد - سالی ۱۳۲۵ هه‌تاوی، سهرده‌می کۆماری کوردستان. له راسته‌وه شه‌هید کۆلۆنیل محهممه‌د نانه‌وازاده، کاپیتان محهممه‌د خه‌لیل موه‌فه‌قی و میرزا په‌حیم جه‌وانمه‌ردی قازی.

دهفتەری ژماره (۴)

پرواڵهت و تايه‌مه‌نديه‌كاني دهفتەری ژماره (۴)

دهفتەری ژماره چوار هاوشيوه‌ی دهفتەری ژماره يه‌ک و سێ، ۱۷ سانتيميتەر پانايبه‌تی و ۲،۲ سانتيميتەر دريژايی. پرووبه‌رگيکی پيوه‌ نيه. زۆر ئالۆز و هه‌لوه‌شاوه‌يه و کاتيکی زۆری گرت تا پيکم کردوونه‌وه. دهفتەره‌که ۱۷۶ لاپه‌ره‌يه که هه‌مووی ره‌ش کردۆته‌وه. لاپه‌ره‌کان کاخه‌زی ناسکی بۆرن که به «کاهی» ناودێرن و خه‌ته‌کاني دريژاودريژ و پانه‌ويانن به‌سه‌ر يه‌کترا هاتوونه‌وه که چوارگۆشه‌ی ورد دروست ده‌که‌ن.

ساینقه‌لا^۱

مه‌لا مسته‌فا بارزانی و پیتشه‌وا قازی محهمهد

پیتشه‌وا گوتی ده‌بی بجی بو
ساینقه‌لایه. «ئارامی ههرمه‌نی»
فه‌رمانده‌ی ئازهریه‌کانه و توش به
به‌شی کوردان راده‌گه‌ی. ههر زوو
وه‌رپنکه‌وتین. «ئیفتیخار» و
«عه‌لپه‌زاخانی چارداوه‌روو» به درۆ
هاتبوونه لای پیتشه‌وا و وه‌فاداری
خویان پیشان دابوو و ههریه‌که
نیشانیکی کوردوستانیان له‌سه‌ر
سینگیان قاییم کرا، وه‌ک ئه‌وه‌ی
چه‌ند سالان ده ژیر ههردددا کاریان
کردییت و ئیمه نه‌مانزانیییت. به
فیزیکی یه‌کجار سه‌یره‌وه ده‌گه‌لمان
هاتن بو «هه‌وشاری».

ئه‌و ئاغایانه ده‌بوایه هاتبان بو
ئیداره‌کردنی من و ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ی
ده‌گه‌لم بوون. ده‌بوایه وه‌ک
ئه‌فسه‌ریکی کوردوستان ده‌ستیان بو

هه‌لیتابان و ئه‌وانیش به فیزیکی له راده‌به‌ده‌ر وه‌لامیان ده‌دایه‌وه و وه‌ژووری ئیداره‌که‌مان
ده‌که‌وتن و ده‌ستیان ده‌کرد به قسه‌ی قۆرقۆر و وایان پیشان ده‌دا که سووتاون بو کوردوستان،
منیش وامده‌زانی به‌راستیانه.

گوتیان ئیمه ۱۰۰ پیتشه‌مرگه به خۆبه‌خش پیتشه‌کش به ده‌وله‌تی کوردوستان ده‌که‌ین. هه‌موو
خه‌رجیان له‌سه‌ر ئیمه بییت. داوایان لیکردم که من ته‌نیا داوای تفه‌نگ و سیلاح و فیشه‌کیان بو له
سابلاغ بکه‌م. منیش نامه‌م نووسی بو سابلاغ و قازیش ده‌ست‌و‌برد ماشینیکی تفه‌نگ و فیشه‌ک بو

^۱ ساینقه‌لا (شاهین دژ) له ناوچه‌ی هه‌وشاره. ئه‌و شاره ۸۵ کیلۆمیتەر له باکووری رۆژناوای "تیکاب"، ۵۵ کیلۆمیتەر
له باشووری رۆژه‌لاتی "میاندواو" و ۴۵ کیلۆمیتەر له رۆژه‌لاتی "بوکان" هه‌لکه‌وتوو.

ناردم و منیش ته سلیم به ئاگاکنم کرد. ئەو پێشمه‌رگانه‌ی ده‌گه‌ل من بوون، زۆریان پێگوتم که ئەو ئاڭایانه مارن، رۆژیک دیت که پێمانه‌وه بدن به‌لام من لێتان تووڤه ده‌بووم ده‌مگوت ئیوه نازانن، ئەوانه له ده‌ستی قازی نیشانی کوردوستانیان وه‌رگرتوه و خیانهت ناکهن. هه‌روه‌ک باسم کرد، پیاوه‌کانی «عه‌لیزه‌زاخانی چارداوه‌روو» رۆژانه ده‌هاتنه ناو ساینقه‌لایه و چهند کاتژمێرێک به شه‌قام و کۆلانه‌کانی شاردا ده‌خوولانه‌وه و عه‌لیزه‌زاخانی وه‌ک ئەفسه‌ریکی دلسۆز وه‌پیشیان ده‌که‌وت. له‌و سه‌ر و به‌ینه‌دا چهند که‌س له فیداییه‌کانی نازه‌ربایجان هه‌لاتن و هاتنه ئیو ئیمه. جا ئەوه سه‌یر بوو که له ئیو ئیمه‌دا جاسووس و پیاوخراب زۆر بوون و له‌ناو نازه‌رییه‌کانیشدا هه‌ر مه‌پرسن، وه‌ک خۆلێ هه‌بوون. ئیمه ته‌له‌فۆنمان نه‌بوو، ده‌بوایه چووباین بۆ ئیداره‌ی نازه‌رییه‌کان تا ته‌له‌فۆن بکه‌ین بۆ سابلآغ. ئەوه‌نده خه‌راپ بوون که ئیزیان نه‌ده‌داین. که ئەو شتانه‌م ده‌دیت ورده‌ورده منیش دلم لێتان ره‌ش بوو. ئیتر وایلیهاتبوو که ئەوه‌نده‌م رق له ره‌زاشای نه‌بوو، ئەوه‌نده‌م رق له‌وان بوو. ئەوه منیش بێخه‌به‌رم که هه‌موو دووژمان کلکیان له‌ دژی ئیمه لیکه‌ه‌لاندوو، هه‌تا رۆژیکیان وه‌ختابوو لیکراکیشین، تا ئەوان پاشه‌کشه‌یان کرد. ده‌نیو ئیمه‌دا ئاڭاکنی چارداوه‌روو ئیمه‌یان هان ده‌دا تا ده‌گه‌ل نازه‌رییه‌کان بیکه‌ین به‌ کیشه و له‌ ناو نازه‌رییه‌کانیشدا دووژمه‌کانی ئەوان. تا شه‌ویکی ژینتیرال «که‌بیری»^۱ و «شه‌بوسته‌ری»^۲ هاتن بۆ ساینقه‌لایه. شه‌و له‌دوویان ناردم و منیش چووم. پاشی قسه و باسیکی زۆر گوتیان که بۆمان سه‌لماوه ئەو ئاڭایانه له‌ نیوان ئیمه و ئیوه‌دا نازاوه ده‌گیرن و له‌ راستیدا دووژمنی هه‌ردووک لمانن. من که ئەو قسانه‌م بیست زانیم که هه‌له‌ نه‌بووم و وا دیاره لایه‌نی نازه‌ربایجانیش ئەو هه‌سته‌ی منیان هه‌یه. بۆم باس کردن که هه‌رکات ده‌چم بۆ ته‌له‌فۆنکردن، به‌ربه‌ستم بۆ ساز ده‌که‌ن. بۆ هه‌ر ئیشتیک و ئاتاجیک بچینه لایان، هاوکاریمان ناکهن و کۆسپ ده‌خه‌نه سه‌ر پێمان و به‌ ئانقه‌ست له‌ نیوانماندا نه‌مامی ده‌که‌ن. پاش راویژێکی زۆر پێشنیاریان کرد که بۆ ئەوه‌ی کیشه‌کان چاره‌سه‌ر ببن ده‌بی له‌ چنگی ئەو ئاڭایانه خه‌ل‌سیمان بێت. وتم چۆن؟ گوتیان تۆ کارت نه‌بی، ته‌نیا هه‌ول بده ئەو دوو که‌سه‌مان بۆ له‌ داو باوی باقییه‌که‌ی ئیمه ده‌یکه‌ین. من گوتم ده‌بی قازی له‌و کاره‌ ئاگادار بکه‌مه‌وه. ئەوان نه‌یانه‌یشت و گوتیان پتویست به‌ قازی ناکات، هه‌رچی پرووی دا له‌سه‌ر ئیمه. به‌یانی به‌پێی به‌رنامه‌ ناردم له‌دوای «ئیفتیخار» و «عه‌لیزه‌زاخان» تا به‌ بیانووی ئەوه‌که ئەسه‌له‌حه‌ی قورسمان بۆ هاتوو و ده‌بی بین وه‌ریبگرن و ئیمزای بکه‌ن به‌شکوو بیانئیرمه «هوله‌سوو»^۳.

^۱ ده‌بی مه‌به‌ستی "په‌بوع که‌بیری" بێت که له‌ ده‌وله‌تی نازه‌ربایجاندا وه‌زیری پۆست و تیلیگراف و تیلیفۆن بوو.
^۲ په‌نگه‌ مه‌به‌ستی حاجی میرزا عه‌لی شه‌بوسته‌ری سه‌رۆکی مه‌جلیسی نه‌ته‌وه‌یی نازه‌ربایجان (سه‌رۆکی مه‌جلیسی نه‌یاله‌تی)، بی.

^۳ ئەو گونده له‌ باشووری پۆژه‌ه‌لاتی شاری ساینقه‌لایه‌که‌وتوووه که ۱۱ کیلۆمێتر له‌و شاره‌ دووره. به‌ کوردی "هومه‌له‌سوو یا هوله‌سوو"ی پێده‌گوتری و به‌ نازه‌ریش "هولاسوو".

نازه‌رییه‌کان زۆر قه‌ولی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یان پێده‌دان، خولاسه‌ کردیانن به‌ شا و له‌سه‌ر ته‌ختیان دانان، تا به‌شکوو رازی بن بچن بۆ «هوله‌سوو»، هه‌موو هاتن به‌لام «ئیفتیخار» نه‌هات، کوپه‌که‌ی ده‌یگوت نه‌خۆشه‌ و نه‌یتوانیوه‌ بێت. گوتمان نابێ و ده‌بێ ئه‌ویشتان ده‌گه‌ل بێت. دلایان خۆش بوو و هه‌ر فیکه‌ی سمیلیان ده‌هات و وه‌یانده‌زانی راسته‌! هه‌موویان به‌ خۆشی‌خۆشی گه‌رانه‌وه‌ بۆ ساینقه‌لایه‌. له‌و به‌ینه‌یدا من به‌ «یوسف‌خان»ی کورپی ئیفتیخارم گوت که گه‌ر به‌یانی بابت چاک بۆوه‌ وهرنه‌وه‌ بۆ ساینقه‌لایه‌ و به‌یه‌که‌وه‌ ده‌چین بۆ هوله‌سوو. ئه‌و ئه‌سه‌له‌حه‌ و شتانه‌تان ده‌ده‌ینت و وه‌ریگرن و بابیشت ده‌بێ بنه‌که‌ی ئیمزا بکات. گوتی باشه‌ و به‌ سروودخویندن و به‌ ئه‌ی په‌قیب گوتنه‌وه‌ له‌ شاری وه‌ده‌ر که‌وتن. بۆ به‌یانی ئیفتیخار و عه‌لیپه‌زاخان ده‌گه‌ل چه‌ند نۆکه‌ریان هاتنه‌ ئیداره‌که‌مان. گوتمان با پرۆین بۆ هوله‌سوو. من به‌ بیانوی هه‌ندیک کاری پتیویست مامه‌وه‌ و به‌لێنم دانتی که‌ بۆ لای چیشتانێ دیمه‌وه‌ لاتان. ئه‌وانم به‌رپێ کرد. مه‌به‌ستیش ئه‌و دوو که‌سه‌ بوون. که‌ ده‌چه‌ ئه‌وێ، دوو کاترمیری پیناچیت که‌ سه‌ری هه‌ردووکیان به‌ گۆمیدا ده‌که‌ن و به‌ نه‌مانی ئه‌و دوو که‌سه‌، ولات نارام بۆوه‌.^۱ ده‌گه‌ل نازه‌ربایجانییان وه‌ک برایانمان لێهات. ئه‌و قین و بوغزه‌ی پیشتر هه‌بوو، هه‌یچی نه‌ما. بۆ هه‌رشتیک ده‌ماننارد له‌ لایان، نه‌یانده‌گوت نا. ئه‌و دوژمن و ناحه‌زانه‌ی له‌ناو نازه‌رییه‌کانیشدا بوون، ده‌ستیان کیشایه‌وه‌ و نه‌مامییان نه‌ده‌کرد. وه‌ک ئاو به‌ ئاور داکه‌ی وابوو و ولات دامرکا.

به‌لێ، چه‌ند رۆژیک پێچوو من چوومه‌وه‌ بۆ سابلاغی. هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ قازی ناردی له‌دووم. گوتی هوردووی ئێران هاتوونه‌ «تیکانته‌په‌»ی هه‌وشاری و ده‌گه‌ل هێزی نازه‌ربایجان شه‌ریانه‌، ده‌بێ بگه‌رپیه‌وه‌ ساینقه‌لایه‌. ئه‌وه‌ «سه‌عیدزاده‌»^۲ ده‌گه‌ل ده‌ستیک پێشمه‌رگه‌ ده‌پرۆن بۆ یارمه‌تی نازه‌رییه‌کان و تۆش ده‌بێ بگه‌رپیه‌وه‌ و هاواله‌کانت هه‌نگری و به‌ هانا یا نه‌وه‌ بچی. گوتم به‌سه‌ر چاو. ئیتر بێته‌وه‌ی له‌ مأل و مندالم مألئاوایی بکه‌م هه‌ر له‌کن قازی هاتمه‌ ده‌ر ماشین ئاماده‌ بوو، سوار بووم و یه‌کسه‌ر بۆ ساینقه‌لایه‌. پێشمه‌رگه‌کانم ئاماده‌ کرد و چووم بۆ هه‌وشار. «پیرزاده‌» ناویک، ئه‌فسه‌ری نازه‌رییه‌کان بوو که‌ فه‌رمانده‌یی شه‌ره‌که‌ی ده‌کرد. له‌ولاشه‌وه‌ سه‌ره‌هنگ «موزه‌فهری» گه‌وره‌ی هێزی ئێرانییه‌کان بوو که‌ خه‌ریک بوو هه‌وشار بگریت. پاش شه‌رپێکی که‌م، هه‌زی ئێران تیکشکا و کشانه‌وه‌. ئیمه‌ نه‌گه‌یشتینه‌ ئه‌و شه‌ره‌. خه‌تای سه‌عیدزاده‌ی بوو. له‌ گوندیک

^۱ سه‌فه‌رخان قه‌هرمانیان له‌ کتییی بیره‌وه‌رییه‌کانیدا به‌ناوی (خاطرات صفرخان) که‌ به‌رپێز عه‌لی ئه‌شه‌رف ده‌رویشیان بۆی نووسیه‌وه‌، له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۵۶ به‌ وردی ئاماژه‌ به‌و پروداوه‌ ده‌کات و ده‌لێ له‌ گرتنی ئه‌و که‌سانه‌دا به‌شدار بووه‌، به‌لام ئه‌و بێ ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ به‌ کاپیتان بکات، ده‌لێ که‌ ئه‌و ئاغایانه‌مان به‌ خویان و به‌ ۷۰ که‌سانه‌وه‌ گرت و په‌وانه‌ی ته‌وریزمان کردن. له‌وێ ئه‌و دوو سێ که‌سه‌ ئێعدام کران و ئه‌وانه‌ی تریش زیندانی درێژخایه‌نیان بۆ برپه‌نه‌وه‌. بۆ ئه‌وه‌ی صفرخان قه‌هرمانیان زیاتر بناسن پرۆوانه‌ لاپه‌ره‌ی ۴۳۰ی ئه‌م کتیه‌.

^۲ به‌ ئه‌گه‌ری زۆر مه‌به‌ستی له‌ به‌رپێز "محهممه‌دی سه‌عیدزاده‌"یه‌.

که ناوی (قرل قهبر)^۱ بوو، زووری خو خافلاند و چهند جاریکیش دمه‌قاله‌مان لښ په‌یدا بوو تا وای لښات که نهو چووپوهه بو میانداوای و منیش گه‌پامه‌وه بو ساینقه‌لایه. «سه‌عیدزاده» کات به فیرو نادات و هر له ریگاو نامه‌یهک ده‌نووسیت له دژی من و به هه‌موو پیشمه‌رگه‌کانی ئیمزا ده‌کات و له میانداوای ده‌یدات به «همه‌حوسین‌خان» ی که همه‌دی مه‌ولووده‌چرچی ده‌ستی لیدامه‌ته ده‌مانچه‌ی و گه‌ر پیشمه‌رگه‌کان نه‌یانگرتبا، سه‌عیدزاده کوژرابوو.

بو به‌یانی بو کاری پیویست ده‌بوايه چووبامه‌وه بو سابلانغی. له میانداوای لامدا بو ئیداره‌ی کوردان. ته‌ماشام کرد همه‌حوسین‌خان له ستاد بوو، ده‌ستم بو له حوادا به‌لام زور به لالووتی وه‌لامی دامه‌وه و به ساردی رووی تیکردم و گوتی: من چاوه‌روانی نه‌وهم له تو نه‌بوو وا به‌سهر سه‌عیدزاده بیئی؟! منیش له وه‌لامدا تفه‌نگه‌که‌م له‌خوم کرده‌وه و ده‌گه‌ل نه‌و حوکمه‌ی دابوویمی بوم فریدایه‌وه به‌ر لاقی و بیئه‌وه‌ی یه‌ک وشه‌ش له‌زارم بیته‌ده‌ر له ژورره‌که‌ی وه‌ده‌ر که‌وتم. چهن‌دی هه‌رای کردم هه‌ر وه‌لام نه‌دایه‌وه. نه‌وجار پیشمه‌رگه‌کانی بانگیان ده‌کردم، دیسان وه‌لام نه‌دانه‌وه و لییان دوورکه‌وتمه‌وه. ملم لینا بو سابلانغی. له ریگایه‌چاوم لیکرد «سه‌ید محمد ئیسحاقی» به‌ماشینی وه‌دوام که‌وتوو و هه‌رچی کردی و کراندی نه‌گه‌پامه‌وه. نه‌وه چهند روژه له سابلانغ به‌لام خوم پیشانی که‌س نه‌داوه، تا شه‌ونکی له‌سهر نانخواردن «وه‌ستا برابیم» ده‌گه‌ل «سمایی» وه‌ژور که‌وتن. گوتیان:

— قازی له‌حیزییه و داوای کردووی و تو‌ی ده‌وی، ده‌بن هه‌ستی و ده‌گه‌لمان بیی و له چاوه‌روانیت دایه.

منیش گوتم کارم به‌که‌س نییه و نایه‌م.

ده‌ستبه‌ردار نه‌بوون. زوریان هه‌ول دا و قسه‌کاغان زوری کیشا. به‌هه‌رچوونیک بښ هه‌ستام ده‌گه‌لیان چووم. که‌چووینه‌حیزبن، قازی له‌وئی نه‌مابوو، گوتیان تازه‌چوو به‌مائی. دیسان نایه‌م له‌من و ده‌بن بیی له‌وان. عیلاجم نه‌بوو، ریی مائی قازیمان گرت. که‌چووین دیتم قازی محه‌مه‌د له‌ژورره‌که‌ی خو‌ی دایه و همه‌حوسین‌خانیش ده‌گه‌ل نه‌فسه‌ریک به‌ناوی «کاکاغا»^۲ له‌ژورری میوانان ته‌خته‌نهردیان [یاری تاو‌له] ده‌کرد. سلوم کرد. همه‌حوسین‌خان گوتی:

^۱ نه‌و گونده له‌باشووری روژه‌لاتی شاری ساینقه‌لا هه‌لکه‌وتوو که ۲۰ کیلومتری له‌و شاره‌دوره.

^۲ پودپولکوفنیک ("سرهنگ دو، Podpolkovnik، Подполковник، Lieutenant colonel) "سه‌لاحه‌دین کازموف" یان "سه‌لاحه‌دین عیسا‌زاده کازموف" کوردیکی کوردستانی سوور و نه‌فسه‌ریکی نه‌پته‌شی سوور بوو. به‌هه‌ردوو زمانی کوردی کرمانجی و نازه‌ری ده‌گه‌ل خه‌لکی سابلانغی قسه‌ی ده‌کرد و زور زوو له‌ناو دلی خه‌لکی نه‌و شاره‌دا جیی خو‌ی کرده‌وه و به‌کاکاغا) بانگیان ده‌کرد. وه‌ک له‌به‌لکه‌کاندا باس ده‌کرئی که‌سینکی لښاتوو بووه و به‌قاره‌مانی نه‌ته‌وه‌یی سو‌قیت پیناسه‌ده‌کرا. ویلیام نیگلتن له‌کتیبه‌که‌یدا به‌ناوی (جمهوری ۱۹۴۶ کردستان)، له‌لایه‌ره‌ی ۱۱۹، هه‌روه‌ها عه‌بدوللا نه‌حمه‌د ره‌سول پشده‌ری له‌کتیپی: یادداشته‌کانم، ل: ۵۷ باسی نه‌و نه‌فسه‌ره‌کوره‌ده‌که‌ن.

- که چهل! ئه وه چهند رۆژه له کوێی؟ ها؟ بۆ دیار نی و لیمان ون بووی؟
- دیار بم چ بکهه؟
- له وه پرا سه ری قسان کرایه وه و تا دره نگاهی کی به دهه م قسانه وه دانیشتن. پاشان پینیگوتم که:
- قازی زۆری پینخۆش بوو قسه ت ده گه ل بکات. ئیستا ماندوو یه و له زووره که ی خو ی دایه. به یانی برۆ لای بزانه چیت پیده ئی.
- به یانی هه ستام چووم بۆ لای قازی. دیتم چهند ئاگاهی کی له لا بوو و وه زیره کانیش ده ور و پشتیان گرتوو و ههر ئه وانیش بوون به کوشتیان دا. بانگی کردم و گوئی:
- ئه وه چهند رۆژه له کوێی؟ چهند که ره تم ناردۆت به شویتندا به لام دیار نی؟

ئهمر حه مه حوسین خان سه یفی قازی و پۆدپۆلکۆفنیك "سه لاهه دین کازموڤ" یان "سه لاهه دین عیسا زاده کازموڤ" (کاکاغا)

پاشی زۆر قسه کردن و گوئیگرتن بۆ قسه کانی منیش، فه رموو ی ده بئ بچییه وه بۆ ساینقه لایه سه ر ئیش و کاری خو ت.

قازی باش منی ده ناسی و ده یزانی که من ههر کاریک بۆ کوردوستان نه بیت نایکه م. گه ر من قسه م له سه عیدزاده ی هه لبه زیوه ته وه له سه ر چوونه پیشی کاره کان بووه نه ک ئیشی خو م. بۆیه به قسه ی قازیم کرد و چوومه وه سه ر پۆسته که ی خو م له ساینقه لایه. که چوومه وه بۆ ساینقه لایه دیتم «ئارام» له وئ نه مابوو، له جیگای «پیرزاده» دانرابوو. پیرزاده سه ره نه گیتی زۆر له سه ره خو و تیگه ییشتوو بوو، به ره چه له کیش فارس بوو. ده گه ل ئه و زۆر باشم لیده گوزه را و زۆر شتی لی فیر بووم که هه یچکات له یادی ناکه م.

تەمۆغە^۱ و ھەمەرەشید خانى بانە^۲

پاش ماوہیەك خەبەرەم بۆ ھات كە «وہستا برايم» لە جەبھەى سەردەشتى شەھید بووہ. زۆرى پى تىكچووم. خۆم وەخۆ نەگرت. پۆستەكەم دا بە «يوسف خان»ى و لە جىگای خۆم دانا و چەند رینۆئىيەكم كەرد كە پەيوەست بوو بە كارەكەوہ، پاشان چوومەوہ بۆ سابلاغى. يەكسەر چوومەوہ كن قازى. داوام لىكرد كە بىنيرىتە جەبھەى. بۆم رازى نەدەبوو. ئەو پى وابوو كە لە ساينقەلایە دەتوانم زياتر خزمەت بە كوردوستان بكەم، بەلام من دەمزانی كە لە جەبھە باشتر خزمەتم پىدەكرىت و لەلایەكى تریشەوہ روخسارى وەستا برايم بەردەوام لەبەر چاوم بوو و خەم لىدەخوارد كە بە دەستى دوژمن شەھید بووہ. ھەرچۆنىك بىت قازيم پازى كەرد و ئەمرم وەرگرت و ھامەوہ بۆ ساينقەلایە. ئەو ھاوالانەى كە لەمىزبوو دەگەلم بوون، ھەلمگرتن و ئىدارەكەشم بە گشتى تەسلىمى يوسف خان كەرد. ئەوجار دەگەل ھاوالەكانم رى سابلاغيمان گرت. لەویش دەستەيەك پىشمەرگەم وەرگرت و چووم بۆ «سەرايە». خىرى تىدا بىت، «ھەمەرەشید خان» فەرماندەى جەبھەى سەقز بوو. يەكسەر چووم بۆ لای ھەمەرەشید خان و ئەمرەكەم دا بە دەستى. گوتى:

— برۆ بۆ «تەمووگە»ى و لەووى بە خۆت و ھىزەكەت پۆست بە و ھەر ئەمرىكم بۆ ناردى، بىكە. ھەر ماشىنىك ھات بىگەرى. گەر ئەسلەھەى تىدا بوو دەستى بە سەردا بگرە و گەر شەمەكى خواردنىش بوو، لىنگەرى با پروات بۆ سەقز و بانە بۆ تىرائىيەكان.

چوومە تەمۆغە و ھەر ئەو رۆژە دەستىك ماشىن ھاتن، سەرھەنگ «غەفارى» و چەند سەرباز و ئەفسەرى دەگەل بوو. سى پىشمەرگەى تىمەش وەك چاوەدۆر دەگەليان بوون. منىش ماشىنەكانم راگرت و ھەموويانم بە باشى پشكنى. لە شتى خواردن بەدەر ھىچمان نەدۆزىيەوہ. چەند قوتوو نالى وەلاخانى تىدابوو، ئەوانم گىراپەوہ. ھەرچەند سەرھەنگ غەفارى ھات و ھاواری كەرد نەمدايەوہ. گوتم:

— ئەمريان بە من كەردووە كە لە خواردەمەنى زياتر ھىچ شتىك بۆى نىيە لەو سنوورە دەرباز بىت. لەو قسانەدا بووين كە يەك لەو پىشمەرگانەى چاودۆريان بوون، ناوى «مەمەد» كورى «وہستا قادرى بەننا» بوو، ھاتە لام و گوتى:

— سەرھەنگ لە رىگايە دەمانچەكەى خۆى داوہتە من تا بۆى ھەلگرم و پاش ئەوہى لە پۆستى دەرباز بووين، بىدەمەوہ!

^۱ "تەمۆغە" گوندىكە كە لە ۱۷ كىلۆمىترى رۆژئاواى شارى "سەقز" ھەلكەوتووہ كە دەكەوتىتە نيوان دوو شارى "سەقز" و "بانە".

^۲ كورتيەك لەسەر ھەمەرەشیدخانى بانە لە بەشى پەراويزەكان و لە لاپەرەى ۴۲۹ دا بخوئىنەوہ.

گوتم کوا دهمانچه که؟

دهستی بۆ بهر پشتیندی برد و ده‌ریه‌تینا و منیش لیموه‌رگرت. سهره‌نگ غه‌فاری چاوی لیمان بوو و هاته پیتسی و گوتی:

— ره‌جا ده‌که‌م بده‌وه، ناخر تو تیرانی و منیش تیرانیم و کوا وا ده‌بی و... زوری نه‌زیره بۆ هینامه‌وه تا بیده‌مه‌وه، ئیتر نه‌یده‌زانی له‌و پوژده‌گه‌رام تا په‌لپی پینگرم و حالی بکه‌م کن تیرانییه و کن کورده. تا توانیم به‌ سهریدا گوراندم و بریکم هه‌لسووړاند و نه‌زیه‌تم کرد، ئینجا لیمان گه‌رام برۆن. سهره‌نگ له‌ سهرایه‌ چوبوو بۆ لای هه‌مه‌ره‌شید خان و شکایه‌تی منی کردبوو. زوری پینه‌چوو دوو پیاوی خانی هاتن و گوتیان:

خان ده‌لێ ده‌بی ده‌مانچه و ناله‌کامان بۆ بنیترته‌وه. منیش نه‌مدانه‌وه و پیمگوتن که بۆخۆم دیم، دیار بوو پیمان لێ هه‌لدینا به‌لام هیدیم ده‌کردنه‌وه. به‌وحاله‌ نه‌وانم به‌ری کرده‌وه بۆ خانی. زوری پینه‌چوو خانمیرزا که ده‌گه‌ل پیاویکی دی هاته‌نه‌ لام و واده‌که‌ن:

— خان ده‌لێ من فه‌رمانده‌ی نه‌و جه‌به‌یه‌م یان تو؟! منیش پیم گوتن: من تازه هاتوومه‌ نه‌و جه‌به‌یه‌، من ره‌شید خان باش ناناسم به‌لام نه‌و کاره‌ هیچ له‌ به‌رژه‌وه‌ندی کوردوستاندا نییه. به‌و بریارانه‌ی که خان ده‌یدات پیاو نازانی که خان پیاویکی باشه‌ یا خه‌راپه‌؟ به‌ ناچار ده‌مانچه‌که‌م دانێ و رویشتن. چه‌ندی پینه‌چوو که «مسته‌فا خوشناو»^۱ و «میرحاج»^۲ هاتنه‌ لام و منیش هه‌موو نه‌قله‌که‌م بۆ باس کردن. نه‌وانیش سهریان سوور مابوو و دیار بوو نه‌وان پیتشر له‌ من خانیان به‌و بریاره‌ سهر و سه‌مه‌رانه‌یه‌وه‌ ده‌ناسی بۆیه، پیمان گوتم که له‌وه‌ودوا جوابی خانی مه‌ده‌وه و هه‌ر نه‌مریکی بۆی ناردی، تووری ده‌.

مالیان ناوه‌دان بیت، چابوو نه‌وان زوو حالیان کردم. له‌مه‌وپاش که‌س نه‌بوو حیسیب بۆ قسه‌ی خانی بکات. هه‌رچه‌ند شیره‌شیره‌ی ده‌کرد و خۆی ده‌برد ئاسمان و ده‌هاته‌وه‌ عه‌رز، که‌س نه‌بوو گوئی بۆ راگریت. که زوری هات و هاوور ده‌کرد، ته‌نیا نه‌و جوابه‌م ده‌دایه‌وه‌ که:

— مسته‌فا خوشناو فه‌رمانده‌ی ئیمه‌یه‌ و تو ناناسم. خان له‌سه‌ر نه‌و کارانه‌ی من رقی له‌ هه‌رچی سابلای ده‌بووه. نه‌وچه‌ل وای لیته‌توو «ئاغا» که میوانی ده‌هات پینده‌گوتن که حکومه‌تی کوردوستان ته‌نیا له‌ مه‌هابادی هه‌یه. جا سهر له‌وه‌دا بوو که میوانه‌کان ده‌هاتن نه‌و قسانه‌یان بۆ میرحاج و مسته‌فا خوشناو ده‌گیرایه‌وه. خودا

^۱ له‌سه‌ر نه‌مر مسته‌فا خوشناو ده‌توانن سهردانی لاپه‌ره‌ی ژماره‌ ۴۶۲ نه‌م کتیه‌ بکه‌ین.

^۲ له‌سه‌ر نه‌مر میرحاج ئاکره‌یی ده‌توانن سهردانی لاپه‌ره‌ی ژماره‌ ۴۶۱ نه‌م کتیه‌ بکه‌ین.

بتانحه سینیتهوه هیندهی پینهچوو که حهه رهشید خان بۆی ده رچوو^۱ و مستهفا خوشناو بوو به فرماندهی جه بهههی سهقر و بانه، نهوکه ره تهی ههر نه مرئکی نهوم بۆ دههات زوو به جیمده هینا. من که له ته مۆغه ی پۆست بووم، ئاغای ته مۆغه نیوی «ئاغاخان» بوو. سی برا و باوکیکی پیران هه بوو. ئاغاخان ده گه ل باوکه پیره که ی، زۆر زۆرداریان ده کرد به لام دوو له براکانی ههر له ته مۆغه تیکه لی دیموکراتی بوون. باوکیان ده سه لاتی هه موو له به ردهستی ئاغاخان نابوو. براکان هیچکاره بوون. من که ده مدیت ئاغاخان و بابی زولم و زۆرداری ده کهن، چووم ده بن براکان و هانم ده دان، تا وایلهات ئاغاخانیان وه ده ر نا و خویان بوون به ئاغای ته مۆغه. بهو جۆره تا نه و رۆژهی من لهو پۆسته بووم نه وان ئاغای نه و دئییه بوون.

پووداوه کانی «به له جهر»^۲

وه ختیک، له لای خوشناوی^۳ را نه مرم بۆ هات که ده بی پرۆم بۆ «به له جهر» ی. منیش گورجوگۆل خۆم و هیزه که م ساز کرد و پتی به له جهریم گرت بهر. له جیاتی من «سه عیدی محه ممه د عه لی غابی» به خۆی و چند بار زانیانه وه هاتنه ته مۆغه و پۆست بوون. له به له جهری خه لکی دئییه که و ئاغاکان زۆر به حوورمه ته وه به پیرمانه وه هاتن. به گه وره و بچووکه وه ئالای کوردوستانیان ماچ ده کرد و له لایان زۆر پیروز بوو. دیوه خانیان بۆ پیشمه رگه کان چۆل کرد. زۆر ده گه لمان به ریز و قه دره وه ده جوولانه وه. له پیر و په ککه وه را تا ژن و مندالی نه و دئییه ده هاتن به چاوی به گریانه وه ئالای کوردوستانیان ماچ ده کرد و بۆی داده هاتنه وه. نه و پیشمه رگانه ی ده گه لم بوون، نه وانیش به دیتنی نه و دیمه نانه کولی گریان ده نه وکیاندا ده ما و له گابۆریان ده دا. پیره ژنی وا هه بوو ده هاتن و پیشمه رگه کانیان له نامیز ده گرت و ماچیان ده کردن. حه سانه وه و په نجبه خه سارنه بوونم له پروخساری هه موو پیشمه رگه کامدا به دی ده کرا. نه و تیکه لآوییه ی فرمیسک و بزه، که له روخساری پیشمه رگه دا ده تدیت، خۆی داستانیک بوو به هه زاران لاپه ره وه. به داخه وه نازانم بینووسم. من تا مابم نه و رۆژه م له بیر ناچیته وه و شانازی به خۆمه وه ده که م که توانیومه وه ک پیشمه رگه به ک ده خزمه ت گه لی لیقه وماوی خۆمدا بم و نه و

^۱ سه باره ت به چوونی حه مه ره شیدخان بۆ عیراق و به جیهیشتنی کۆماری کوردستان، به ریز عه بدوللا نه حه د ره سول پشده ری له کتیبی: یادداشته کانم، ل: ۷۷ کورته باسیک ده ورووژینیت.

^۲ «به له جهر» گوندیکه که له ۲۷ کیلۆمتری رۆژناوای شاری «سهقر» و ۳۵ کیلۆمتری باکووری رۆژه لاتنی شاری «بانه» هه لکه وتوو که ده که ویتته نیوان دوو شاری «سهقر» و «بانه».

^۳ مه بهستی پۆدپۆلکۆفنیک «مستهفا خوشناو» ه.

ههسته به خه لکی خۆم ببه خشم تا پيشمه رگه ی کوردوستان به پشت و په نای خو بان بزنان.^۱
چهند روژیک بوو که له به له جهر دامه زرابووين. کار و باره کامان به باشی به رپوه ده چوو و

سو پاس

ئەم محمد ولودی بخۆم ویشمه رگه کامهوه که ماوه به ک بوو
له گوندی به له جهر کارمان یی ته سیردرا بوو آغا یانی به له جهر
به تیری مانند آغا و فارس آغاو برابانی مانند آگاهه بیسه به یونی
ئیمندوو خوشحال بوون و هموو روزی دینه تیان لی ده کردین
و دیانگوت ئیمه به تیره ی خومان له هیچ جووه خوده بیئاوتانیک
کوتایی ناگهین و آمادهین به مال و به گیان دردی آزادی و
پاراستی آلاهی ملدس و په دورمانه تی لوتجاع گیانازی بکهین
دیان روزی جیزی رمضان تهاوی پشهر رگه کانی به له جهریان
دیلمن کرد و جیزه بیروزما لی کردین له به رواروی ۹-۶-۲۵
له لاپه ن جنایی بو ت چو لگوتیک مسعتی خوخوا و به ئیسه رگه بندرا
که بوستی به له جهر به گوبینه وه بویرمدی آغا یانی به له جهر
به گوبینه وه ی ئیمه زورعنه ک بوون و تها میردی ده گلمان
هاتن و به ریان. کردین .

که چوینه بوستی میردی آغا ی رسول آغا ی جوانمردی
هات به بیرمانه وه وله بوستی میردیش دینه ملی لی کردین وله ماوه ی
چهنده آغان که له گلمان دانستن رسول آغا به قرانی مسجد
سویندی خوارد گه من به تیره ی خود آمادهم ده تیری پشهوای
ویاراستی خاکی کوردستان و آزینی دستوری پشهوای
محبوب دله هیچ جووه خوده پناوتانیک روورنه گه رمان پامان
دهستی له ناو دهستی هه بووان ناو زور به دلخوشی و خادمانی
بهیمی هیشتین .

ئیمه ئه و آغا یان : رسول آغا . مانند آغا فارس و سایر ی
به کوردیگی نیشتمان به رومر ده ژانین زورویان سو پاس و لاس
ژانی لیمه گهین کاپتان محمد مولودی

سیاسنامه ی کاپتان همه له له ناغایانی گوندی به له جهر و
میره دی که له روژنامه ی "کوردستان" ی ژماره ۸۵ لاپه رهی ۲
نۆرگانی حیزبی دیموکراتی کوردستان چاپ کراوه.

دهرده هیتنا. لۆکه ی ده زاری دهنه و ده ریده هیتنا به وه، وهک به ته شی بیرتسی ده بوو به ده زوو.
کاخه زی ده زاری دهنه به لوله ده ریده هیتنا وه. زۆر عه جاب و سهیر و سه مه ره بوو. پيشمه رگه کان
هینده یان پښ سهیر بوو که هه موو پیتی خا فلابوون، به لام من لیان زیاتر وه شک که وتم، چونکه
قه ت باوه ریم به عه جه مان نه بوو. چوار ماشین مابوون که بیانپشکنین. «غه فوری فه تاحی فه یزی»
هاته لام و گوئی:

— کاکه ئه و چوار ماشینه چ لیکهین؟

^۱ کاپتان له گوندی "میره دی" را، له کۆی بابه تیکدا به ناوی "سو پاس" له روژنامه ی "کوردستان" ی ژماره ۸۵ لاپه رهی
^۲ نۆرگانی حیزبی دیموکراتی کوردستان دا، دۆخی گونده کانی میره دی و به له جهر هه لده سه نگینیت و سپاس و
پیزانیی خۆی له ناغاکان و خه لکی ئه و دیانه دهرده بریت. بۆ دیتی و خوتینده وهی ده قی ئه و په یامه بره وانته
لاپه رهی ۳۳۲

من و غه فور بۆ لای ماشینه کان چووین که بیانگه پئین، دیتم سَ سهره ننگ ده گه ل ماشینه کان بوون، ههر که ده ستمان کرد به گه پان، قۆلیان گرتم و گوتیان:

— رۆژمان لَ دره ننگ مه که و لیمانگه پری با برۆین. نه وه تا هه مو ماشینه کانت گه پراوه هیچی تیدا نه بووه نه وانه ش وه ک نه وانى ترن، تکابه ئیزمان بده برۆین. وایان لیکردم که سهریان له منیش شیواند و منیش فه رمانم دا تا به ریان به رده ن تا برۆن. که گوتیان له فه رمانه که ی من بوو به په له خۆیان ئاماده ده کرد که برۆن، له پره هاوار له پشمه رگه په ک بلیند بوو و بانگی کردم:

— وه ره چاو له و ماشینه که، پره له توپ و تفهنگ. که چووم چ ببنیم؟ دوو توپ، قۆمپاره په ک [خۆمپاره-هاوه ن]، چوار بیسیم، ۱۲ کۆتری کاغه زه لگر [کۆتری نامه به ری] نه مریکایی، دوو ره شاشی گه وره، تفهنگ و قۆرخانه ش که له حیساب نه ده هات. «ره حیم عه بدی ره زا» ش له ولای را هات و گوتی:

— کوره حه مه د به گه په، له و ماشینه ی دیشدا کللووریک زینی ولآخانی تیدایه. فه رمانم دا که نه و ماشینه نه به تال که ن و نه فسهر و سهر بازه کان ده سته سه ر بکه ن. جا نه و جار که وه مه گیانی سه ره ننگ و مه ره نگان. ده ردیکم دانته به سه گی نه درابته. نه وه ی بیپریزی بوو پیمکردن. ئابرووم بۆ نه هیشتن. تا رۆژ بوو، له بهر سووره تاوی رامگرتن و که شه ویش داهات، له ماشینه کانی خۆیاندا حه پس م کردن و پشمه رگه م له سه ر دانان. به خه لکی دتیه که شم گوت که هه رکه س چۆره ئاوکیان بداتن، له به ره ی ئیمه نیه.

لای گه رمای نیوه رۆیه سه ره نگیک که چوو بوو ده نئو ده وه نیکه وه سه ری هه لئینا و به پارانه وه په کی زۆر حیزانه و سه رشۆرانه وه پارانه وه که وت بۆ قوومیک ئاو. منیش نه وه م ده ویست که ئاوا سووک و پرسیوایان بکه م. که نه وه م بینی به پشمه رگه کانم گوت بیانبه ن بۆ نئو دئی و له دیوه خانی که میکیان نان و ئاو بده نته تا نه توپن. جا چه ند جوان بوون که ئاوا به دیلی و سه رشۆری ده هاتن و ده چوون ده تگوت تازه له نئو قه بر هاتوونه ده ر.

ئاگاگان هاتن و گوتیان گه رازی بی له و پلاوه ی بۆ پشمه رگه مان لئناوه له پشیمان دابنئین؟ منیش بیپریکم لیکرده وه و گوتم جا چۆن میوانی وا ئازیز ده بته پلاوی بیگۆشتیان بده من؟! قه ت دلّم دیت نه وانه وا به هاسانی پلاوه که یان له قوورگی بچیته خواری؟! ره حیمی عه بدی په زام بانگ کرد و پیمگوت که بچیت نه و کۆتره نامه به رانه سه ر بپریته و ئاو پرووتیان بکات و له جیات گۆشتی مریشکی بۆیان له بن پلاوه که ی بنه با بیخۆن. ئاخه ده مزانی که نه و کۆترانه چه ند به نرخن و چه ند به که لکیان دیت و چه ندیان خۆشده ویستن.

ئەوان كۆترەكانيان بۇ كارى جاسووسى و سيخوورى كردن له دژى ئيمه به كار دههينا.¹ ره حيميش نه يكرده نامردى هەر زوو به چه قۆ تيزه كهى سه رى هه لپاچين و ناردى بۇ ئاو پرووتكردن. له ولاشه وه ناردم به شوين فه رمانده كه مان [مسته فا خوشنا] له «سه را»² يه تا بيت و له ميوانداريه كه دا به شدار بيت و ههم خه نى بيت به ديتنى ئەو ديمه نانه و هه ميش با بزائين چ ته گييريك له و وه زعه ده كات داخه كه م، فه رمانده چوو بوو بۇ سابلاغ.

هەر ئەو رۆژه «وه هابى بلوورى»³ كه وه زيره، هاتبوو بۇ سه رايه تا چاويك له جه بهه بخشيتت. ديتم بۇ لاي نيوه رويه و كاتى نانخواردن مسته فا خوشنا و ئاغاي وه زير پهيدا بوون. ورده ورده سفره پاخرا و نان داندرا. ئەوانيش كه وه زير و فه رمانده يان ديت، ده ستيان كرد به شكايهت كردن له من. هەر ئەوان ده يانگوت كه حه مه د ئاواى ليكر دووين و فيسارى ليكر دووين، ئاوى نه داووينى و له بهر گه رمايه رايگرتووين، حه پسى [به ندى - زيندانى] كرددووين و بيژيرى پيكر دووين، مسته فاش زياتر بزهى ده هاتى و كه يفى سازتر ده بوو به لام ئاغاي وه زير نيوچاوانى غه زه بى ليده بارى، ديار بوو زورى پيئاره حهت بوو كه ئەو ئەفسه رانه م ئاوا سزا داوه. وه هاب له كن ئەو عه جه مانه وه ده ننگ هات و به قه لسى گوتى:

— ئەوه چ وه زعتيكه پيكت هيتاوه؟ ئەتۆ چۆن بۆخۆت قانون داده تاشى؟ چۆن ئەو جه نابانهت ئەزبهت داوه؟ تۆ چۆن له خۆته وه كاران ده كهى؟
ديار بوو زورى ده رپيست و پيى ليته لديننا و برينه وهى نه بوو. منيش له كن ئەوان به توندى وه لام دايه وه و دمكوتم كرد و بيده ننگ بوو. ئەفسه ره كان هه ليان وه گير كه وتبوو و زمانيان كرايووه و ده يانوويست ئاژاوه مان له ناو بخهن، ئەوهى ده يانگوت نه يانده گوته وه، منيش رقى ئاغاي وه زيرم به ئەوان رشت و له جوقه ي شاي را تا مه له كهى، له وه زيرى را تا گزيرى، له ئيران را تا تورانى، له ئالايان را تا ئايينيان و له خاكيان را تا خوليان هه مووييم بۇ داگرتنه وه ئەوجار نۆره گه ييشته خويان و كه س و كاريان، كه سم بۇ نه هيشتن ته نانهت مردوو و زيندوو شيانم به سه ر كرده وه. ئەوه مسته فا

---

¹ له سه ر ئەو كۆتره نامه به رانه و به كار هيتانيان له لايه ن ده وه لته ئيران بۇ جاسووسيكردن له سه ر هيزى پيشمه رگه ي كوردستان، له رۆژنامه ي كوردستان ژماره ۲۱ - سالى يه كه م - شه ممو ۱۱ ره شه مه ۱۳۲۴ له لاپه ره ي كۆتاييدا كورته هه واليكي له سه ر نووسراوه،

² «سه را» گونديكه له ۱۹ كيلوميتري باكوورى شارى «سه قز» و ۱۸ كيلوميتري باشوورى شارى «بوكان» هه لكه وتوووه كه ده كه ويته نيوان ئەو دوو شاره. ئەو گونده به گوندى حه مه د ئاغاي سه رايه (عه باسى) سه ر به عه شيره تى دييوكرى ده ناسريت و له و سه رده مدا بنكه ي فه رمانده يى هيزى پيشمه رگه ي لىبوو.

³ وينده چيت كه كاپيتان ناوه كهى به باشى نه زانيبيت يا له بيري چوو بيته وه، بۆيه له مه ودوا له برى بلوورى، بلووريان ده نووسم. به ئەگه رى زور مه به ستيان به رتيز «وه هابى بلووريان» بيت كه له سه ره تاوه ده گه ل كومه له ي ژ.ك بوو و له به رنه وهى كه سيكى خوئينده وار بوو دواتر پله ي به رز بوويه وه و بوو به ئەندامى كۆميتە ي ناوه ندى حيزبى ديموكراتى كوردستان. ماوه يه كيش ئەندامى كۆميتە ي شارى سابلاغ بووه.

خۆشناویش دەتیی پۆنی سە لە قالیی هەلدهسووی، لەولای دانیشتبوو هەر بزەیی دەهاتی و زیاتر دەگەشایهوه. ئەو کە فەرماندەم بوو، بۆی هەبوو لێم قەلس بیته و بێدەنگم بکات و سزام بدات بەلام نەک ئەوکارەیی نەکرد بگرە بە بزە و پێکەنینەکانی زیاتری هاندهدام. جەنابی وهزیریش پتەت لێدایا، دەقەلشا. مستەفا چەندەیی پێخۆش بوو، جەنابی وهزیر سەتهێندەیی پێناخۆش بوو. هەر وا کە لە گەرمەیی قسان بووین کەلوپەلی سفرەش دادەنران. مستەفا کە زانی ئیتر ئەوەیی دەبوا بگوتری گوتم، بۆ ئەوەیی باسە کە بگۆریت، وه دەنگ هات و گوتی:

— باشە پێم بلێ بزەم ئەمرۆ چیت بۆ ساز کردوون؟
ئەو دەشزانێ کە کۆترەکانم چ لیکردوون! وه لامم دایهوه:

— پلاو گوشت.

— دەی باشە رۆژ درەنگە با نامان بخۆین.

نان هات. کە تەماشایان کرد ئەو گوشتە، فرۆوج یا مریشک نییه! زوو زانیان کە ئەو کۆترەکانی خۆیان کە بۆمان لە بن پلاوی هاویشتوون. ئیتر سەرھەنگ و مەرھەنگ وه ک شیتانیان لێهات. دەستیان لە پلاو و نانە کە کیشایهوه و گوتیان:

— جەنابی بللوری ئەو چ کاریکە؟ ئەو کۆترانە لە ئەمریکایە پرا دەنکی بە ۵۰۰ مەن کراون. ئەو کۆترانە ناسایی نین و نامەبەرن. عاملاندنی ئەو کۆترانە کاریکی هاسان نیه.
ديسان وه هاب دەستی کردوه بە رێستن و لەلای ئەو عەجەمانە خۆی شیرن دەکرد. زانیم کە کۆترەکان کاری خۆی کردوه بۆیە، قسەم بە وه هابی پچراند و رووم لە مەجلیسە کە کرد و بە دەنگی بەرز گوتم:

— دەبێ جەنابی سەرھەنگەکان و ئەفسەرەکان بێخشن کە تێرە جەبەهەیی و گوشت کەم دەست دەکەوێت بۆیە کۆترەکانم بۆ نامادە کردن تا خۆشان لێ پرابوێتی. لەو دەترسام پاشەملە قسەمان پێتین و بلێن کە قەدریان نەگرتین و رێزیان لێنەناین.

ئیت بەو قسانەم هێندەیی دی ئاورم تیبەردان. جا سەیر ئەو بوو کە ئەو هەموو گوشت و پلاو هەمان بۆ دانابوو بەلام دەمیان لە هیچ نەدا جگە نەختی ماست و دۆ. هەم دلێان نەدەهات ئەو کۆترانە بخۆن و هەمیش قسەکانی من زۆر لەسەر دلێان کاری کردبوو. باوهرتان بیته ئەو ئیستاش ئەو پێشمەرگانەیی لەوێ بوون و ئەو دیمەنانەیان دەدیت هەر ماون دەتوانن لێیان بپرسن، وه هابی بلووریان وه کوو ئەفسەرەکان، دەمی لە نان نەدا، لە ئەفسەرە ئێرانییەکان زیاتر تەم دایگرتبوو، وه کوو ئەوان دەستەوئەژنۆ دامابوو. وه هاب دەگەل مستەفا خۆشناوی کە تازە گەیشتبووونە لامان، لەپێشدا هاواری کرد ئەری چمان هەیه؟ زۆرم برسێیه! سەیر ئەو بوو کە ئەفسەرەکان نان و ماستیکیان تام کرد، بەلام وه هاب لە دوو کەچک دۆ بەدەر، هیچی دی نەخوارد. بەک لە کۆترەکان لە دەوریی [قاپ] مستەفا خۆشناوی دا بوو، ئەویش زۆری برسی بوو، لەمنی کەوێ هەر مابوو

تیسکه کانی بخوات ته نانهات قامکه کانی شی ده لیسته وه. داوای کۆتیریکی دی کرد، چوون که بۆی بێنن، به لām پێشمه رگه کان هه موویان خوارد بوو، ناچار به ماست و دۆ خۆی تیر کرد. باوه ر بکه نه وه قسه ی مسته فا بوو که گوتی: به خوا به له ززه ت بوو. به عومری خۆم نانی وا به له ززه تم نه خواردوو. به و قسانه وه هابی قه لس ده کرد و پیی راده بوارد.

نان و مان خورا و ورده ورده ده ستیان کرد به سفره کۆکردنه وه. له ناو ده وریه کدا ئیسکیکی چۆله مه ی کۆتره کانم که وته به رچاو. تاوم دایه و په حیمی عه بدی په زام بانگ کرد و له پیش چاوی هه موو نه فسه ره ئیرانییه کان و جه نابی وه زیر، له سه ر میوانداریه کی که چوینه وه بۆ سابلآغی، چۆله مه شکینه مان کرد. هه ر بۆیه ش وام کرد تا زیاتر داخ له سه ر دلایان دانیم و قه لستریان بکه م و رقیان هه ستیم. مسته فا خۆشناویش له وه ره ی نه وه چاوی له منه و په ش و شین هه لگه راوه هینده ی پیکه نی. نه وه پهنده ی من به و ئیرانیانه م دا، ده بۆ به داستان باس بکریت. جا من نازانم به باشی بۆتان بگێرمه وه، با ئاگانای به له جه ر و پێشمه رگه کان بۆتان بگێرنه وه. ئینجا پاشی هه موو چه یسوبه یستیک عه جه م روویان له وه هاب و مسته فا خۆشناو کرد که رۆژ دره نگه و ئیزمان بده ن برۆین. میرزا وه هاب نه مری دا که نازادیان بکه م تا برۆن.

— من گوتم: ناتوانم نازادیان بکه م.

— وه هاب گوتی: من نه مرت پێده ده م که نازادیان بکه و تۆپ و نه سه له که شیان بده وه، ئیتر تووره بووم له خۆم ده رچووم و به سه ریدا گوراندم و گوتم:

— گه ر قازیش بلی تۆپ و تفه نگ و بیستیم و نه سه له که کانیان ناده مه وه. من تۆ ناسم و به رپرسی من نی. مسته فا خۆشناو فه رمانده ی جه به یه گه ر نه وه بلی باشه من هه یج ناییم. مسته فاش وه ک پیاوان ده ستوری دا ماشین و خۆراکه کانیان بده نه وه به لām قۆرخانه که یان بگێرنه وه. منیش قۆرخانه م گێرایه وه و نه وانیه ی دیم دانه وه. قۆرخانه که م له وی رانه گرت و زوو نارد من بۆ سابلآغی. به واریدبوونی نه و شتانه بۆ ناو شاری، به رادیۆ و بلینگۆ،¹ ده ست کرابوو به تاریف و په سنی من که نه وه فلانه که س به بیه قه وه ره قه، نه وه نده نه وه نده ی سیلاح و که لوپه لی له دوژمن گرتوو و واو و وای کردوو. که هاتیشمه وه سابلآغی ده چوومه هه ر شوینیک هه ر تاریفی من بوو و خه لک به ریز و خۆشه ویستییه وه ده ستخۆشی و سپاسیان لێده کردم. نه ورپۆژه یه که سه ر چووم بۆ لای قازی. ویپرای به خیره تیان و ده ستخۆشییه کی گه رموگور، فه رمووی که:

— نه ده بوایه ماشین و خۆراکه که شت دابانه وه به ئیرانی.

— له وه لآمدا گوتم: قوربان جه نابی وه زیره که ت له کن نه و ئیرانیانه ده که لم به شه ر هات و چاوی لئ سوور و شین ده کردمه وه، نه و پێداگری کرد که بیانده مه وه دنا، سویند به کوردستان هه ر به پێیان

¹ له به شی په راویزه کاند و له لاپه ره ی ۴۷۲ ورده زانیاریه ک له سه ر نه م رادیۆیه بخویننه وه.

به پريمده كرده و ده مكرده په ندى عالمى، جا چوڼ من شت ده دمه وه به تيرانيان؟ چوڼ ده هيلم خيږم له ده ستى ببين؟ نه وه كارى جه ناپى وه زيره كهت بوو. باوه پرتان بې، قازى هه ر ناخ و داخى بوو. نه و چار فرمووى كه:

— نه ده بوايه نه و كوټرانه ت سهر بربيا، ده بوايه نار دباتنه وه بو سا بلاغى.

— گوتم: قوربان ده مزانى كه ميرزا وه هاب نه وانيشى ده دانه وه، هه رچاك بوو كو شتمنه وه و لانيكه م پيشمه رگه كان خوارديان و عه جه ميش پيى دران له داخان.

همه حوسين خان كه فرماندهى گشتى هيزى پيشمه رگه بوو به تايه تى بانگى هيشتم و خه لاتى كردم. يه ك ميدالى نازره بهيجان و ده ستىك جلى نه فسه رى و ۵۰۰ تمه نى كرده خه لاتم و فرمووى كه بو سالى تازه ش دهره جه يه كت بو زياد ده كه م ده بى به «مايوږ».

چهنه ر ږوژيک له مالى وچانم دا و ده گه ل مال و مندالم رامبوراد. پاشان چوومه وه جه بهه ي. زورى تيوه رنه سوورا خه بهريان دامى كه براكه ي قازى كه له تارانى نوڼه ره، له تارانى را بو نه و توپ و قورخانه يه هاتو ته وه سا بلاغى له قازى وه رگر تو ته وه و داويه ته وه به تيرانى. ئيتر خو م بو رانه گيرا و به په له و به تالوو كه خو م گه يانده وه بو سا بلاغى. يه كسه ر چووم بو لاي قازى و لومه م كرد كه:

— تو به منت ده گوت بوچى ماشينه كانيشت داونه وه كه چى بوخوت هموو نه و قورخانه باشه ت داوه ته وه به تيرانى؟! تو هه مان كارى وه زيره كه ت كرده وه، چوڼ شتى وا ده بيت؟! گوتم:

— ږووسه كان گوشاريان هينابوو و ده يانگوت تيوه بوخوتان توپ و قورخانه ي باشان هه يه، نه كا به تما بن ده گه ل نازره يه كان شه ر بكه ن؟ منيش له حه يفى نه وان داومه ته وه.

پاشى زور قسه و باسى ره ق و ناخوش كه له به ينماندا هات و چوو له زووره كه ي وه دهر كه و تم و چووم بو لاي (نه سه دو ف) ي كه موسته شارى شوږه وي بوو له سا بلاغى. پيمگوت كه:

— نه وه چ كار يكه كروو ته؟ بوچى واتان به قازى گوتو وه و نه و توپانه تان ليته ستاندو ته وه و داواتانه ته وه به تيران؟ گوتم:

— تيمه كارى وامان نه كرو ت و ناگاشمان ليته بووه. براى قازى له تارانى را هاتو ته وه بو نه و توپانه تا وه ريانگر يته وه بو تيرانيان.

نه سه دو ف كابراهه كى عه رووسى زه لامى له لا بوو و ديار بوو له نه و پله ي به رزتر بوو، هه رچى من ده مگوت به عه رووسى به و كابرا زه لامه ي ده گوت و قسه كانى نه ويشى بو من ته رجومه ده كرده وه. زورمان كيشه بوو و چاوم ليكرد ناگه ينه سه رته نجام له داخان وه دهر كه و تم. وه ك مار جينگلم دده، نه مده زانى ږوو له كوئى بكه م، كه سه رم هه ليئا، ديتم كه چهنه كه س له هاوآله كانم چاوه ږوانى منن و (نامينى كچيشم) ده گه ليانه. كچه كه م ده باوه ش كرد و نه و جا چوومه وه مالى. تيسا نه حه سا بوومه وه كه حه مه حوسين خان نه مرى بو ناردم كه ده بې هه ر تيسا بچيته وه بو جه بهه. منيش يه كسه ر ريگام برى و هاتمه سه رايه لاي مسته فا خوشناوى. هه موو شتيك بو باس كرد. گوتم كه:

- هەموو شتتیکم زانیوه و ئاگادارم، بەراستی کارێکی زۆر خەراپیان کردووه. بە شەرەف ئەوهی دەیلیم قسە ی ئەو بوو، گوێی:
- ئاخەمان خێر بێ. قسە یەکی تری گوێ کە بۆ نووسین نابێ و من خۆی لێدەبوێرم.

شەهیدی قارەمان و هەرگیز نەمر، پۆتپۆلکۆفنیکی
مستەفا خۆشناو

حاجی باوه شیخ (حاجی بابە شیخ)

حاجی بابە شیخ ۱۸۸۴ - ۱۹۵۹ز - ناوی
عەبدولرەحمان کوری سەید عەبدولکەریمی
زەنبیلە و ناسناویان (سیادەت)ە.

پاشی ئەوێی که هەموو قسە کانم لەلای مستەفا خۆشناو
هەلپشت، چوومەوێ بۆ جەبەهە لای هاوالە کانم. چەند
پۆژیک تێپەری هیچ باس نەبوو تا پۆژیکیان دەستیک
ماشین هاتن. هەر ماشینەو ئەفسەریکی تیرانی تێدابوو.
جەنابی «حاجی باوه شیخ»یش لە ماشینیکدا دانیشبوو و
چەند پێشمەرگەشی دەگەڵ بوو. ماشینەکان پڕ بوون لە
شت. هەر خودا دەزانێ چی تێدابوو که دەپۆیی بۆ بانە و
سەردەشتی. خۆم گەوج کرد و وەسەر ماشینیک که وتم تا
بیگەرتم، لە پڕ گازیان کردم که جەنابی حاجی باوه شیخ تۆی
دەوێ. منیش چووم و گوتی: پێویست ناکات ماشینەکان
پیشکنی. لە پڕوی ناعیلاجی بە قسەم کرد، ئەو سەرۆکەزیر
بوو و نەمدەتوانی لە قسە لادەم.

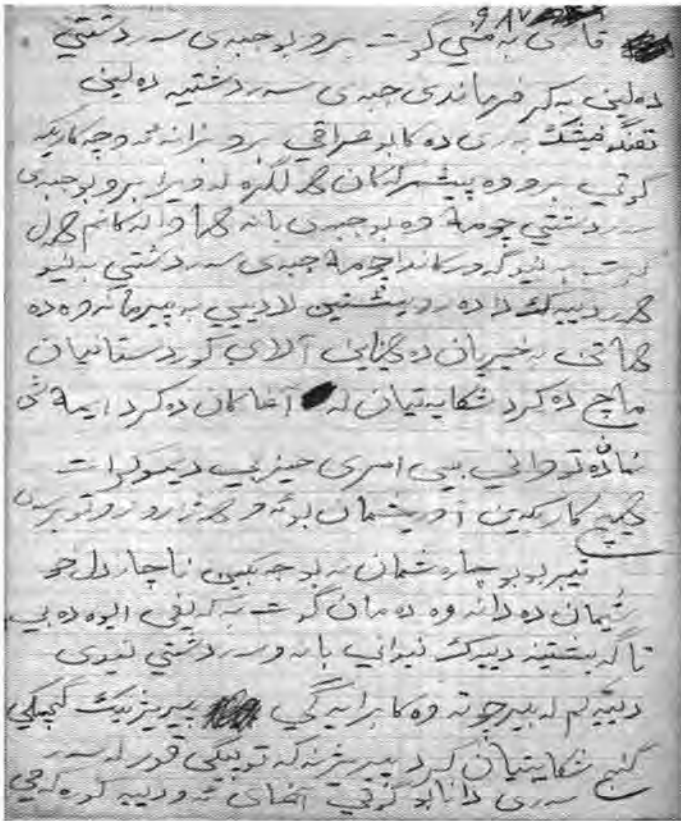
جەبەهە سەردەشت

پاشی چەند پۆژیک مستەفا خۆشناو لە سەرایە را ئەمریکی بۆ ناردم که لە سابلاغی را تۆیان
دەوێ. کاتیک چووم بۆ سەرایە گوتی منیشیان داوا کردوو، بوەستە با بەیەکهووە بچینەووە بۆ
سابلاغی. لەوێ مستەفا بوو بە فرماندە هیزی کوردوستان و بە ئەمری قازیش من چووم بۆ
جەبەهە سەردەشتی. قازی گوتی:

— پێشمەرگەکانت هەلگرە و بچۆ بۆ جەبەهە سەردەشتی. وەک دەلێن «بەکر»^۱،
فرماندە جەبەهە سەردەشتی تەفەنگ و فیشەک بەرێ دەکاتە عێراقی، پڕۆ
بزانه ئەوێ چ کاریکە؟

چوومەوێ بۆ جەبەهە بانە و هاوالە کانم هەلگرت و بەتێو گەورکاندا چوومە جەبەهە
سەردەشتی. بە تێو هەر دێیە کدا دەپۆیشترین لادیی بە پیرمانەو دەهاتن و بە خێریان دەهێناین.
ئالای کوردوستانیان ماچ دەکرد و کپنوشیان بۆ دەکرد. هەشبوو شکایەت و گازندەیان لە ئاغانیان
دەکرد. بەداخەوێ تێمە نەماندەتوانی بەبێ ئەمری حیزبی دیموکرات هیچیان دەگەڵ بکەن.

^۱ مەبەستیان (بەکر عەبدولکەریم حەویزی) که بە (رەئیس بەکر) ناودێرە. ئەو سەردەم کرا بە فرماندە جەبەهە
سەردەشت.

ناوریشمان بو نهو هه ژار و
 پرووت و برسیانه
 تیه رده بوو. داخه کهم، له
 دلخووشی دانه وه و
 دانه جه رگداگرتن، چیرمان
 له ده ست نه ده هات.
 پیمانده گوتن که خه متان
 نه بن به دلی ئیوه ده بن، تا
 که بیستینه لادییه کی نیوانی
 بانه و سه رده شتی، - ناوی
 دییه کهم له یاد چوته وه -
 کابرایهک و پیره ژتیک و
 کچیکی گهنج، شکایه تیان له
 ناغای نهو دییه هه بوو.
 پیره ژنه که تویتیکی قوور
 له سه ر سه ری دانا بوو و
 به ده م گریان و ناله وه

ده یگوت که ناغا کوره کهی لی بیسه ر و شوین کردوو. نازانین چی به سه ر هیناوه! وه خته بوو شیت
 بم. گوتم با نهو شه وه لهو دییه هینینه وه به شکوو دهستم بگاته ناغاگان. به داخه وه ناغاگان
 چوو بوونه به ره ی نهو ناغایانه ی که له دژی کۆماری کوردوستان ده ستیان دابوو تفهنگ و یارمه تی
 ئیرانییه کانیا ن ده کرد.

نهو شه وه من له مالی نهو ناغایانه بووم. له ترسان نه ناغاگان و نه کوره کانی نه هاتنه وه. گه ر
 نهو شه وه هاتبانه وه، له داریان دابام، تۆله ی نهو دایک و کوره داماو م ده ستانده وه. ئیستاش له سه ر
 دلمه که نه متوانی هیچیان بو بکه م. به یانی تا لای نیوه رۆیه به نانقه ست لهو دییه ماینه وه به شکوو
 سه ر و گوئلاکی ناغاگان وه ده ر بکه ویتنه وه به لام ناغاگان له کونی مشکیتشدا دیار نه بوون.
 دییه که مان به جهیشت و چووین بو «ره به تی»^۱ له نزیک سه رده شتی. فه رمانده ی جه بهه که

^۱ «ره به ت» که به فارسی «ربط» ده نووسری گوندیک بووه له سه ر ریگای سه ره کی نیوان مه هاباد و سه رده شت. ۱۵ کیلومتر له باکووری رۆژناوای سه رده شت و ۱۰۸ کیلومتری ش له باشووری مه هاباد هه لکه وتوو. ئیستا بووه ته شارۆچکه به کی گه وه.

«به‌کر» له‌وۆی پۆست بوو و له ژووره‌که‌ی خۆیدا بوو. ئێمه نه‌چووینه ژووره‌که‌ی و هه‌ر له‌ده‌ری پراوه‌ستاین. چه‌ند کاتژمێریکی تێوه‌رسوو‌را تا ته‌شریفی هاته‌ ده‌ری و بزانی ئه‌و هه‌یزه‌ بۆ هاتوون بۆ ره‌به‌تی؟ دیار بوو زۆری پیناخۆشه‌ که‌ ئێمه‌ هاتووین. پاش چاک و خۆشی، به‌ریی‌کردین بۆ «مه‌کلآوی»^۱ که‌ ئه‌ویش هه‌ر له‌ نزیك سه‌رده‌شتی بوو.

ئاغای دێیه‌که‌ که‌پۆ و لووتی برابۆوه‌. کاتی خۆی «مه‌لا خه‌لیل»^۲ له‌ شه‌ریدا ده‌یگریت و لووتی ده‌برێ. مه‌کلآوی دێیه‌کی زۆر خۆش و دل‌رفین بوو. دوو-سه‌ی پڕۆزان له‌وۆی بووین. پڕۆژیک ئه‌مری فه‌رمانده‌م بۆهات که‌ به‌کر ئاغا بی‌ت. نووسیوو‌ی:

— کاتژمێر ئه‌وه‌نده‌، چه‌ند ماشینیکی به‌لای ئێوه‌دا دێن، بچن بۆ سه‌ر جاده‌ی و پیشیان پینگرن، گه‌ر پێشمه‌رگه‌ی ئێمه‌یان ده‌گه‌ڵ نه‌بوو رایانگرن و نه‌هه‌یلن بڕۆن.
به‌په‌له‌ چووین بۆ سه‌ر رینگایه‌ و خه‌نده‌قمان لێدا و تییاندا جیگیر بووین. زۆری نه‌کیشا ده‌نگی ماشینان هات. نزیکیبوونه‌وه‌ و رامانگرتن. سه‌ر‌بازه‌کان هه‌مووی ئه‌سه‌له‌حیه‌یان پێبوو، نه‌مانه‌په‌شت له‌ ماشین بینه‌ خوار. چوار ئه‌فسه‌ریان ده‌گه‌ڵ بوو، ئه‌وانم هه‌ینا خوار و دام به‌ پێشمه‌رگه‌کان و گوتم بیانبه‌ن بۆ دی. ئه‌فسه‌ره‌کان کردیانه‌ قاژ و قرووژ:

— بۆچی ده‌مانگری؟ ئه‌وه‌ سه‌ره‌نگ «ئایروم» دیت و بۆخۆت قسه‌ی ده‌گه‌ڵ بکه‌.
ده‌و قسانه‌دا بووین که‌ سه‌ره‌نگ ئایروم له‌ ماشینیکی هاته‌ خوار. ئه‌و منی باش ده‌ناسی. چه‌ند جارێک ماشینه‌کانیم پشکنیوو. به‌ تووره‌یه‌وه‌ گوتی:

— مه‌ه‌لوودیان، دیسان چ باسه‌؟ بۆ وا ده‌که‌ی؟ بۆ پێشت به‌و ماشینه‌انه‌ گرتوو؟
— گوتم: پێشمه‌رگه‌تان ده‌گه‌ڵ نییه‌ و ناهه‌یلن بڕۆن.
— گوتی: تا چه‌ند ده‌قی دی رینگات به‌ردا باشه‌ ده‌نا، به‌زۆر ده‌پۆم.
من عه‌جایب مام؟! تا ئیستا چه‌ند که‌په‌ت پێشم به‌و سه‌ره‌نگ ئایرومه‌ گرتوو هه‌ر له‌به‌رم پاراوه‌ته‌وه‌ و منه‌تبارم بووه‌ که‌ رینگای بده‌م! ئیستا بۆ وا له‌سه‌ره‌؟ نازانم! منیش لێ تووره‌ بووم و گوتم:

— گه‌ر پیاوی و له‌ پیاوان بووی ده‌پۆی. جا بزانه‌ چیت به‌سه‌ر دێنم.
له‌و قسانه‌دا بووین هاره‌ی تانکی هات. پێشمه‌رگه‌کان هه‌رایان لێ بلیند بوو که‌ کاکه‌ تانک گه‌یه‌ سه‌رمان. به‌په‌له‌ ویستمان خۆمان له‌ خه‌نده‌قان باوئیزین بۆ چما نارنجۆکیکیان پێدانه‌دام؟!

---

^۱ ئه‌و گونده‌ ده‌که‌وێته‌ ۱۸ کیلۆمتری رۆژه‌لاتی شاری سه‌رده‌شت که‌ له‌ نێوان رینگای سه‌رده‌شت بانه‌ هه‌لکه‌وتوووه‌.

^۲ مه‌به‌ستی کاپیتان، "مه‌لا خه‌لیل گۆرمه‌پری"یه‌ که‌ له‌ سالی ۱۳۰۷هه‌تاوی تا سالی ۱۳۰۸ هه‌تاوی (۱۹۲۸- ۱۹۲۹زایینی) له‌ دژی قانونی جل و به‌رگی زۆره‌ملی که‌ په‌زا شا داوای ده‌کرد و به‌ قانونی (کشف حجاب) به‌ناوبانگ بوو، شوێشی کرد.

له به ختی من نارنجوک نه تۆقی و «حوسینی عهبدو لّای بیستانچی» هه لیگرته وه و له جانتاکه ی
هاویشته که ههر به قه رای سیوئکی گه وره ده بوو. بهو حاله خۆمان ده تئو ده وهن و خه نده قی
هاویشته و بوو به ته قه. سه ره ههنگ ئایروم له ناو قرمه ی فیشه کانداهاواری ده کرد.

— کوره مهو لوودیان ته قه مه که.

فه رمانم دا رۆحمیان پێ مه کهن. ههر ئه وه ندهم زانی به په له خۆی له ناو ماشینیکی هاویشته.
جا گوتم دایگرن نهو ماشینه ی. باوه رتان بیت بارانی فیشه کانم به سه ردا باراند. به داخه وه خۆی
وه بهر نه هات و بۆی ده رچوو به لّام دوو ئه فسه ریی که لهو ماشینه دا بوون، وه بهر هاتن و کوژران.
تانکه که شالّوی بر دبوو بۆ سه ر ده سته یه ک پێشمه رگه. ئیستا مایوو بگاته ئیمه. ته ماشام کرد دوو
گروبان که هه ردووکیان ره شاشیان پێبوو، زۆر بیبه زه ییانه ده یان په شاندا. ئامانیان به کهس نه ده دا.
لهو خه نده قه دا من و دوو پێشمه رگه ی دی بووین. یه کیان ناوی «محیدین بارزانی» بوو و ئه وه ی
دی «حوسینی عهبدو لّای بیستانچی» بوو. گوئیان:

— کاکه چی بکه یین؟ ئه و دوو گروبانه به ره شاش وچان به کهس نادهن! ئه وه تا له پیش ئیمه ن!

— گوتم: لیان ده ن.

محیدین و حوسین وه ک پیاوان له سه ر زگ لیان نیزیک بوونه وه و هه ردوو گروبانه کانیان
تۆپاندن و ره شاشه کانیان هه لگرت و هاتنه وه. ئه و جار تانکه که زۆری بۆ هینان و رێگای پێ چۆل
کردین. ئه وان ده رچوون به لّام ۱۲ که سیان لیکوژرا. لهو به ینه شدا کوپێکی بارزانی که عه مر ی ۱۳-
۱۴ سالان ده بوو، به ده نگ ته قه یه وه هاتبوو. ده گه رمه ی ته قه دا گروبانێکی ده کوژیت و ده چیت
که سیلاحه که ی هه لگرتیته وه، وه بهر دیت. ئیمه ش چووینه وه بۆ پۆسته که ی خۆمان.

لای نوژی شیوان چاومان لیکرد که ئه وه ههر ماشینه و دینه خوار ی. هاتوچۆیه کی سه یریان
هه بوو. ئه وه ناشزانین که بۆ سه ر ئیمه دین. هینده جموجۆلیان زۆر بوو که ناچار بووم ته گبیرێکی
بکه م و سه نگه ران قاییم بکه یین. له سه ر هه موو ته په کانی ده وری دی پێشمه رگه ی نۆبه چیم دانان،
بۆخۆشم ده گه ل چه ند نه فه ران له تئو دی بووم. ئه وشه وه تا به ره به یانی له جموجۆلدا بوون.
ئه وه ندهم زانی بوو به ته قه. که وه سه ر که وتم دیتم «حوسینی خال ئاغای» شه هید بوو. حوسین
له بن داره گیوژیک هه لده ستیته سه ر پێ تا گیوژان بخوات، تۆمه س تانکیک له بن ده وه نان خۆی
مات کردبوو. که حوسین راست ده بیته وه بۆ گیوژان، تانکه که به ره شاشی لینه دات و ده کوژری.
ئیمه لهو ته پۆلکه یه ی که حوسینی لێ کوژرا، جیگبیر بووین. ئه و جار تانکه کان که زانیوو یان
ناشکرا بوون، پیش ئه وه ی ئیمه هیرشی بکه یینه سه ریان، ئه وان هیرشیان کرد. ئیمه بووین به دوو
به ش. به شیکیمان خۆمان له ناو دی هاویشته و به شه که ی دیکه ش رێگای په به تی گرت. له شکری
ئیران وه یزانی هه موومان هه لآتووین و نه ماوین. به هه راکردن هجو میان کرده ناو دییه که. وه نه بن
زۆر ئازا بن، پیمان وابوو که دییه که چۆل بووه و که سی تیدا نه ماوه. له هه رچوار لاره به هه راکردن

هیرشیان کرد. پروم له پېشمه‌رگه‌کان کرد و گوتم: به‌بابه‌وهو ده‌به‌رم، کس ته‌قه‌نه‌کات تا ده‌گه‌نه‌ناو دې. له‌پېش هه‌موو سه‌ربازه‌کانه‌وه گروبانیک به‌ره‌شاهه‌وه خوی له‌نیو دې ه‌اویشت. پرووی له‌ده‌رکه‌ی ماله‌سه‌یدیکی کرد و به‌ره‌شاهه‌که‌ی بېبه‌زه‌بیانه‌ره‌شاندی و زیقه‌ی له‌ژن و مندالی‌سه‌یدی هه‌ستاند. له‌تاو مال و مندالی‌سه‌یدی ئاورم گرت و فه‌رمانی ته‌قه‌م ده‌رکرد. له‌یه‌که‌م ده‌ستریژ، کابرای گروبان‌که‌لاکی که‌وت و ۹ گولله‌ی به‌رکه‌وتبوو. به‌داخه‌وه به‌ره‌شاهی کابرای دوو مندالی‌سه‌یدی کوژرابوون و ژنه‌که‌ی و مندالی‌کیشی بریندار بوون.

ئه‌وجار سه‌ربازه‌کانیش له‌هه‌وای گروبانه‌که‌هیرشیان کرد و وه‌یاندەزانی که‌سمان له‌دې ئەماوین. له‌هه‌موولایه‌که‌وه‌فیشه‌کمان به‌سه‌ردا باراندن. چاکمان داگرتن. سه‌ریان باش لیشی‌ابوو. نه‌یاندەزانی خویان له‌چ کونیک‌ی ږاکه‌ن. ئیمه‌له‌قه‌لاکه‌دا ۱۲ که‌س بووین، ئه‌وه‌نده‌مان زانی تانک به‌ری ده‌رکه‌ی لیگرتین. به‌پشتیوانی تانکه‌که‌هه‌ر چوار ده‌ورمان گیرا. زوو سڼ دانه‌نارنجوکم له‌شریتیک به‌ست و به‌تانکه‌که‌م دادا. به‌هو‌ی ئه‌وه‌که‌ئو په‌نجه‌ره‌یه‌ی نارنجوکه‌کانم پيدا ه‌اویشت زور چکوله‌بوو، به‌باشی تانکه‌که‌ی نه‌گرت، به‌لام ترستیکی سه‌یری خسته‌ناو دل‌ی دوژمن. له‌ولاشه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی پېشمه‌رگه‌سه‌ربه‌رزیی و سه‌رکه‌وتنی کوردوستانی له‌دلدا وه‌ک چرا دایسا و ئاماده‌بوون هه‌موو گیانفیداییه‌ک بکه‌ن، له‌تانک و فیشه‌ک نه‌ده‌ترسان، بویه‌له‌شه‌ریکی قاره‌مانانه‌دا به‌خوم و ۱۲ پېشمه‌رگان، ده‌ردنکمان دا به‌له‌شکری تیرانی که‌تا ماون شه‌ری مه‌کلاوی‌ی له‌یاد نه‌که‌ن. ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌له‌زیره‌کی ئیمه‌نه‌بوو به‌لکوو له‌خوشه‌ویستی خاک و نیشتمانمان بوو، له‌خوشه‌ویستی ده‌ولته‌ی کوردوستان بوو.

له‌گه‌رمه‌ی هه‌لاته‌ه‌لاتی له‌شکری تیرانی، ته‌ماشام کرد کابرایه‌کی په‌سته‌ک سووری پشتیند سپی، له‌ناو له‌شکردا خوی هه‌لده‌سووراندا و پاشه‌کشی ده‌کرد و پای ده‌کرد. پروم له‌هاواله‌کانم کرد و گوتم په‌جاتان لیده‌که‌م ته‌قه‌مه‌که‌ن و ده‌ست ږاگرن. من ئه‌و فیشه‌که‌داویمه‌په‌سته‌کسووری و تپوه‌ش ته‌ماشای که‌ن. ته‌قه‌م لیکرد و وه‌رمگیرا. هه‌موو پېشمه‌رگه‌کان بویان له‌هورا دام. من به‌ره‌شاش زور چاکم ده‌نگاووت. ئیتر پېشمه‌رگه‌کانیش وایان لیها‌توو که‌به‌ئیشیا سیله‌یان له‌عه‌شیره‌تیک یا سه‌ربازیک ده‌گرت و سلاریان ده‌کرده‌وه. ئه‌و له‌شکره‌وه‌ها لیکه‌ه‌لوه‌شابوو که‌ئه‌وه‌ی هه‌لات، هه‌لات، ده‌نا زوریان خویان ده‌ناو ده‌وه‌ن و که‌ند و دۆلندا هه‌شار دابوو تا نه‌کوژرین. به‌و جوړه‌له‌شکری تیرانمان به‌هوراکیشان شکاند و هه‌موو هه‌لاتن و دبیان به‌جیه‌تشت و که‌لاکیکی زوریان له‌پاش به‌جیمنا. له‌پاشان زانیمانه‌وه‌که‌ئو هه‌رشه‌به‌هاوکاری له‌شکری بانه‌و سه‌رده‌شت کرابوو و زیاتر له‌۲۰۰۰ که‌س ده‌بوون جیا له‌عه‌شایر. هه‌موو چه‌شنه‌ئه‌سله‌حه‌یه‌کیان پیبوو. ته‌نیا شتیکی که‌نه‌یانوو غیره‌ت و ده‌مار بوو که‌عه‌جه‌م و تیرانی لئی بېبه‌رین. به‌داخه‌وه‌هه‌ندی‌ک‌عه‌شایری خو‌فرۆش و خاک‌فرۆشیشان ده‌گه‌ل بوو که‌له‌بنه‌ره‌تدا له‌غیره‌ت به‌تال بوون، بویه‌خویان‌فرۆشتبوو، ده‌نا‌عه‌شایر هه‌بوو به‌دل و به‌گیان ده‌گه‌ل کو‌مار بوو. ئه‌و شه‌ره‌ئه‌وه‌نده‌ی

له ئيران و كۆماری كوردوستاندا ناوبانگی دهرکردبوو، ده ئهوهندهش له كوردوستانی عێراقی نیوی کردبوو. ئه و پێشمه رگانهی دهگه ل من بوون، بروا ناکه م له شوپه ویش شهپرکهری وا هه بئ. به ۱۲ نهفهران دوو ههزار سه ریا ز و عه شایرت وه سه ر گه رپی و به و هه موو سیلاحه قورس و قورخانه یه وه، ئه وان بدو پزین و هه لئین ئیمه ش بیه ی نه وه و له ناو دیدا بیکه ین به هه لپه رکی و شایی. له میژوو دا دبئ باس بکریت.^۱ ئه و جار هیچیان پینه مابوو، له سه رده شتی را به توپان، توپارانیا ن ده کردین. سه یر ئه وه بوو که ده نکیکیش وه ئیمه نه ده که وت. یا له گیشانیا ن ده دا یا له ده شت و ده وه نا ن. ده وری ئه و قه لایه ی که ئیمه ی لیوو ن هه موویان داگرتبوو به توپان به لآ م ده نکیک نه هاته ناو قه لاکه ی. ئه و رۆژه هه ر له چیشتا نه وه تا به تلئیک له شه و هه ر توپان تیهه لکردین. به کر ئاغا که فه رمانده ی جه بهه بوو، نه یده توانی یارمه تی و هیزی پشتیوانی بو ئیمه بنی ریت، له به رئه وه ی رینگا کان هه مووی به تانک و سه ربازی ئیرانی و عه شایر گیرابوون. ئه وه خو ش بوو که له شکر ی ئیرانیش نه یده وئیرا تخوو مان بن، ده یانزانی که ئیمه ش «شووشه» مان پئییه. جار جار له دووره وه را ته قه یه کیان ده کرد و هیچی تر. دره نگیه کی شه و فه رمانده نامه یه کی به چه ند پێشمه رگه یه کدا بو ناردم. له کاخه زه که دا نووسی بووی پۆسته که تان چۆل که ن و وه رنه ره به تی. فه رمانده خو شی له ره به تی داده نیشت. بۆ م نووسییه وه^۲:

— تا کوو سه رمان نه په رپزین ئه و دئییه چۆل ناکه م. جا چۆن ده هیلم ئه و فه تحه ی پێشمه رگه کان کردوو یانه بیته وه ه یچ.
 کاخه زم له مستی پێشمه رگه کان نا و به ریم کردنه وه بو فه رمانده.
 ورده ورده ته قه نه ما و ئیمه ش دانیشتن بو نان و چا خو اردن و حه سانه وه. پێشمه رگه ئه وه نه ده وره یان به رز بوو که به و دره نگیانه ی شه وئ ده ستیا ن کردبوو به هه لپه رکی و گۆرانی گو تن. بو لای

^۱ ئه و رووداوانه به ورده ریشاله وه "نجفلی پسیا ن" که رۆژنامه وانئیک ی سه ر به ده ولت بووه، له کتیییک به ناوی (مرگ بود، بازگشت هم بود) چاپی دووهه م له لاپه ره ی ۱۶۱ دا چاپی کردوو و ریزه یه کی باشی له توانا کانی هیزی ده ولته تی و به ناوه ی تانی فه رمانده کانیان و چۆنه تی شه پرکه و خه سار و لیکوژرا وه کانی نووسیوه که ده قاوده ق ده گه ل قسه کانی کاپیتان یه ک ده گرنه وه. هه روه ها (به کر عه بدولکه ریم حه ویزی) که زیاتر به (ره ئیس به کر) ناودێر و فه رمانده ی جه بهه ی سه رده شت بووه له کتیه که ی خو یاندا به ناوی (گه شتیک به کۆماری مه هابادا) به وردی باسی ئه و رووداوانه ده کات.

^۲ "شووشه" ناوی چه شنه نارنجو کیک ی دژه تانک بووه که ئاگری له تانک به رده دا. ئه رته شی سوور دا بووی به کورده کان. به ریز "عه بدوللا نه حمه د ره سو ل پشه ری" له کتیبی "یادداشته کانم" دا، به شی یه که م، له لاپه ره ی ۴۹ و ۸۶ باسی ئه و شووشه به ده کات و ده لئ: [ده ولته تی شو ره و ی به دیاری پێشکه شی هیزی پێشمه رگه ی کوردستانی کردوو له ناویاندا چه ند هه زار دانه "شووشه" (تیزاب) که بو سووتان دنی (ده بابه - تانک) به کار ده هات. ئه ویش ده بوابه پێشمه رگه ی گیانفیدا له نزیکه وه بیخاته سه ر ده بابه که].

^۳ ئه وه سه رده مه کاپیتان ه یچ خو ئینده واری نه بووه. مامه غه نی له بیره وه رییه کانی خو ئیدا ده لئ له مه کللو ی به ریز (سه دیق خاته می) میرزای ده سه ته ی کاپیتانی بووه و نامه کانی بو نووسیوه، بروانه کتیبی ئاله کوک لاپه ره ی ۸۰

به یانتي «عه بدولپرهمان بارزانی» به خوئی و چهند بارزانی هاتن و نووسراوهیه کی دیکه یان له فه رمانده وه بۆ هیتام. نووسیوووی:

— من فه رمانده م یا ئەتۆ؟ من ئەمرت پێده که م وه رنه وه بۆ ره به تێ و ئەو پۆسته ی چۆل که. گهر بۆ ره به تیش نایه ی بچۆ بۆ دێهه کی نزیکی پۆسته که ت.

نیوی دێهه که شی نووسیوو به داخه وه له یادم نه ماوه. عه بدولپرهمان و هاوالانی ئەو شه وه له لامان مانه وه. تاریک و روونی به یانی له سه رده شتی را سه یدیک له لایه ن سه رههنگ ئایرومه وه هاته لام و گوئی: سه رههنگ داوا ده کات که ئیزن بده ی تا که لاکه کانه یان کۆ بکه نه وه. منیش ئیزنم دا. ئەو سه یده فه قیره له سپایی به یانه وه تا به تلئیکی باش له شه و، ههر که لاکه کۆکردنه وه و پێشمه رگه ش له دووره وه چاوه دێری ده کردن نه کا ئیرانی پهل بیزۆن. له گه رمه ی شه ره که دا چهند که سیکمان پشده ری ده گه ل بوون که هاتبوون بۆ ناو پرزه کانی پێشمه رگه ی کۆماری کوردستان وه ک «مسته فای خامی» و «عه بدولئاغا»^۱ و چهند که سیکه دی که ناوه کانم له یاد نه ماون زۆر قاره مانانه ده ستیان ده کرده وه، ههروه ها چهند که س له خه لکی دی زۆر مه ردا نه ده گه لمان له سه نگه ردا بوون و گیانفیدایانه به ره نگاری دووژمن بوونه وه و شه رتیکی باشیان کرد بۆیه، که ته قه نه ما به خه لکی دێهه که م گوت بچن تفهنگی ئەو که لاکانه هه لگرنه وه بۆخۆتانی به رن. دوو ره شاشی ۲۰ تیرم گلداهه و باقیم دا به ئەوان. که تفهنگه کانم داتی، ئەوه نده خو شحال ببون نه بێته وه. له مه ودوا وایلته اتبوو که عه شیره ته کان خو یان بۆ لای من ده کوتا. ده یانزانی من تفهنگیان لێناستینمه وه، ئیتر کێپرکیان بوو که لیم نزیکی ببنه وه. تا ئەو راده یه ی که عه شیره تی ده وره به ری سه رده شتم هه موو تیهالابوو. عه شیره ت تفهنگی لیمه ستینه وه، ئاماده یه خۆت بۆ به کوشت بدات. گهر به کر ئاغا، که فه رمانده ی جه بهه بوو، له عه شیره ته کان تووره ده بوو، پێیده گوتن برۆنه لایه کی تر، ئەوانیش ده یانگوت ئیمه بۆلای حه مه دی مه ولوودی زیاتر ناچین بۆ لای که س.^۲

---

^۱ ده بی مه به ستیان "عه بدولئا ئه حمه د ره سول پشده ری بیت که خه لکی پشده ر و له ئاغانی میراوده لی بووه. بیره وه رییه کانی خویشی له مه ر ئەو رۆژانه نووسیوه ته وه به ناوی "یادداشته کانم". عه ولئاغا تا دواسته کانی رووخانی کۆمار له جه بهه ده گه ل کاپیتان بووه.

^۲ سه باره ت به شه ری مه کلۆی ره ئیس به کر له کتبه که ی خو یاندا له لظه ره ی ۱۹۲۰دا به وردی باسی هه موو شتیکی کردوو که ئاراسته ی رووداوه کان وه ک ئەوه ده چی که کاپیتان باسی ده کات، به لام گێرانه وه که یان جیاوازه. ره ئیس به کر بۆ لای خوئی و هیزه که ی خوئی که زۆرتر له هیزی بارزانییه کان پیکهاتوو به یده داته وه و کاپیتانیش بۆ پێشمه رگه کانی خوئی، به لام نه کاک حه مه د ده توانی حاشا له قاره مانه تی بارزانییه کان بکات و نه ره ئیس به کریش ده توانی رۆلی سه ره کی کاک حه مه د و پێشمه رگه کانی به شارێته وه. ته نیا شتی که له و نێوانه دا روونه ئەوه یه که نه کاپیتان که یفی به ره ئیس به کر هاتوو و نه ره ئیس به کر به کاک حه مه د.

قاره‌مانی کۆماری کوردوستان

هه‌روه‌ک پێشتریش باسم کرد ئه‌و شه‌په‌ی مه‌کلاوی هه‌م له‌ کوردوستانی ئێرانێ و هه‌م له‌ کوردوستانی عێراقێ ناوبانگێکی زۆری ده‌رکرد. ئه‌و پێشمه‌رگانه‌ی ده‌گه‌ل من بوون، یه‌که‌و حوکمی ده‌ره‌جه‌یه‌کیان بۆ هات و منیش حوکمی میدالی قاره‌مانیم بۆ هات. له‌لایه‌ن ئازهربايجانیشه‌وه، ته‌قدیرنامه [نامه‌ی رێزلێنان] یکی زه‌لامم بۆ هات.

له‌ سابلاغێ به‌ رادیۆ و به‌ بلێنگۆی له‌ هه‌موو شاردا جاریان کێشان و دیسان تاريف و په‌سنی منیان کردبوو که‌ ئه‌مجاره‌ش کاپیتان هه‌مه‌دی مه‌ولوودی له‌ جه‌به‌هی ئاوا و ئاوا‌ی شه‌ر کردووه و خاکی نیشتمانی پاراستووه و ئاوا و ئاوا‌ی ده‌ستکه‌وت بووه. پاشی چه‌ند رۆژان که‌ زانیم جه‌به‌هه‌ ئه‌من و ئه‌مانه، بۆ چه‌ند کاریکی پێویست بۆ جه‌به‌هه، ده‌بوايه‌ بچمه‌وه سابلاغێ. که‌ چوومه‌وه هه‌ر واق مابوو. دنیا له‌پێش چاوم زۆر گۆرابوو. من هه‌یچ گۆرانکارییه‌کم له‌ خۆمدا شک نه‌ده‌برد و هه‌مه‌ده‌که‌ی جارێ بووم. ئێستا له‌لای ئه‌و خه‌لکه‌ من شتیکی ترم. هه‌رکه‌س ده‌مگاتێ ده‌ستم ده‌ ده‌ستی ده‌نیته‌ و «غه‌زا» پێرۆزیم لێده‌کات. ئه‌وه‌ی ناشناسیت لێم دیته‌ پێش و ده‌ستیم ده‌ ده‌ستی ده‌نیته‌ و ئه‌حوالم ده‌پرسیته‌.

به‌ واریده‌بوونم، قازی له‌دووی ناردم. که‌ چوومه‌ لای، دیتم خه‌لکیکی زۆری له‌لایه‌ و مه‌لا مسته‌فای بارزانی ده‌گه‌له‌. له‌پێش چاوی ئه‌وه‌هه‌موو خه‌لکه‌ سه‌ت هه‌ینده‌ی چه‌لان حوورمه‌تی گرتم و گوته‌:

- من ئه‌وه‌ ده‌چمه‌ ته‌وریز و میداله‌که‌ت بۆ به‌دروستکردن ده‌ده‌م. حوکمه‌که‌م بۆ ناردی بۆ جه‌به‌هی، وه‌رتگرتووه‌؟
- به‌لێ قوربان وه‌رم گرت.
- به‌ مه‌لا مسته‌فا بارزانی و خه‌لکه‌که‌ی گوته‌:
- میدالی قاره‌مانیم بۆ ناردووه.
- یه‌که‌مین که‌س بووم میدالی قاره‌مانیم وه‌رگرت.

۹۹
 اصراحتی بچونکه پشرده ریمان چند نه فخریک ده که ل
 بو وک مصطفای خانمی صد و لاضای چند نفرتر
 چند رو تر پیو چومه وه سا بلا فی که چومه وه
 وه که هدی جاران نبرم ایستاشتی ترم
 که که سی ده مقاب دستم له دستي ده نی
 خذرا پیر و زیم لیده کاشوی نا شم ناسی و دینی
 بو پیر و زبای دستم له دستي ده نی احوالم نه پرستی
 چه وارید بو شم قاری له دوی ناروم همد
 گیندی چه لاف زیاد تر چومه نی گرتم
 گرتی نه وه ده روم بو ته وریزی عیداله کت بو
 دروست ده کم جو کیمه که شم بو نار دو به چینی
 وه رد گرتو وه گونم بلی ملا مصطفای ده که ل
 بو گرتی جو کیم عیدالی قاره ما نینم بو نار دو وه
 نه خلله که گرتی پر بو له عالم یکه مین که سی
 بو م ~~صده~~ ~~صده~~ ~~صده~~ عیدالی
 قاره ما نینم و گرتی دور و تر له مال بو م

شەره كەى (مەلاشىخ) ۱

دوو رۆژان لە مآل بووم بەلام دلم ئۆقرەى نەبوو. هەموو بىر و هوشم ھەر لە لاى جەبھە و ھاوالەكانم بوو. ناچار خۆم تىكۆهرپىچا و چوومەووە جەبھە. كە چوومەووە دەبينم ئەووە شەره. ئىرانىيەكان ھىرشيان ھىنابوو سەر پىشمەرگەكان. كاتىك كە پىشمەرگەكان لە دىي (مەلاشىخى) دەبن ئىرانىيەكان زۆر بە خەستى دەورەى ھەموو شاخەكانيان لىدەگرن و ھوروزمىان دەكەنى. بەكر ئاغا لە دووى منى نارد. لەولاشەووە ناردبووى بەشوین «سآلح ئاغاى بارزانى»، براى «عيزەت»سى كە چەند كەسىشى بارزانى دەگەل خۆى ھىنا بوو. لە پەيامەكەيدا بەكر ئاغا بە من و بە سآلح ئاغا گوتبوو كە:

— گەر بەپەلە خۆتان نەگەيىتنە ئىتمە و بە فريامان نەبەن، عەجەمان پەبەتى دەگرن. دەگەل سآلح ئاغا گەيىشتىنە يەكتر. پاش لىكدانەوھى باروودۆخەكە سآلح ئاغا بۆى دانام كە چۆناوچۆن بە يارمەتى ئەو پىشمەرگانەووە بچىن و لە گەمارۆى عەجەمان رزگارىان بكەين و بەو كارەش مەترسى كەوتنى پەبەت كەم بكەينەووە. بە منى گوت كە حەمەد، تۆ دەستەى خۆت ھەلگەرە و بەو باسكەيدا پرۆ و لە فلانە و فلانە شوین جىگىر بن و منىش دەستەى خۆم ھەلگەرەم و بەو دۆلەيدا تىھەلگەرەم. سآلح ئاغا لەسەرەخۆ و ژىرانە برىارى دەدا. كەم كەسم ئاوا دىتووە. تا ئىتمە وەسەر كەوتىن سآلح ئاغا و بارزانىيەكانى ھاوالى، عەجەمەكانيان لە سەنگەرەكانيان ھەلگەند و دە سەردەشتى كەردنەووە. ئەو رۆژە سآلح ئاغام وەك شىر ھاتە بەرچاوا. ئەو ئازايەتییەى بەو كابرابە و بە دەستتەكەيەووە دىتم، ھىچكات نەمدىتبوو. ئەو شەرهى ئەو قارەمانە بە خۆى و ھاوالانى كەردىان، باوەر ناكەم شتى ئاوا لە ھىچ حكومەتىكىدا ھەبووئىت، گەر ھەشيانئىت بە قامكىكى سآلح ئاغا نابن. دەلئىن لە «لئىنىنگراد»سى قارەمانى وا ھەبوو، مە باوەرناكەم، چونكە ئەوان حكومەتبان ھەيە كە باسيان بكات و پىيان ھەلئىن، خۆ ئىمەى كورد حكومەتمان نىيە ھىچ، بگرە دەيان دوزمىنشىمان ھەيە و بىكەسىشىن و ھىچ دۆستمان نىيە دەنا، دەبوایە ئەو قارەمانەتییەى سآلح ئاغا و بارزانىيەكان لەخۆيان پىشانىان دا، تا دونيا ماوہ وەك مۆزوو لە كىتاباندا بنووسرئەتەووە. لە ناو كوردى چارەپەشدا پياوى قارەمانى وەك سآلح ئاغا شوئى و ن دەبىت و ناوى دەشۆرئەتەووە. بەراستى من كە سآلح ئاغام ئاوا بە قارەمانانە دىت، خۆم لەپىشچاوا كەوت. سەبارەت بەو قارەمانە ھەرچى بلىم كەمم گوتووە. خۆزگە سەوادەكەم دەبىرى، جا ئەوكات دەمزانى چۆنى باس بكەم. چىرۆكى غىرەت و گىانفەيدايى ئەو قارەمانە، پياوى بەدەست و قەلەمى باشى دەوئى.

دیارە لەو شەرهدا پشەدرى بەشدارىيەكى زۆر باشيان كەرد كە ناكەرى باسيان نەكەم. بەراستى

^۱ گوندىكە لە ۱۵ كىلۆمىترى باكورى سەردەشت ھەلگەوتووە.

گیانفیدایانه به گژ دوژمندا هاتنهوه، بهلام کهس تۆزی «سالحئاغا»ی پینهدهشکا. لهو شهپهدا کورپهئاغایهکی «سوئسن» که ناوی «حهسنئاغا»^۱ بوو کوژرا. جوانتیکی زۆر قۆز و شوخ بوو. دیسان سه‌رکه‌وتین و دیسان ناوی کوردوستان، کانگای هه‌موو گیانفیدایه‌ک بوو. دیسان خو‌شه‌ویستیمان بو کوردوستان پشتیوانان بوو. نه‌مجاره‌ش سه‌ربه‌خویی کورد و پاککردنه‌وه‌ی خاکی پیروزی کوردوستان له بیگانان، هه‌وینی هیز و سه‌رچاوه‌ی وزه و بناخه‌ی ئیمانی پته‌ومان بوو. ئیتر که شهر کوتایی پتهات، هه‌موومان به فتح و خو‌شی، به ئه‌ی ره‌قیب و سروود گوتنه‌وه، که‌پاینه‌وه ره‌به‌تن.

رووداوه‌کانی «میرشێخ‌حه‌یدەر»^۲

پاشی هه‌سانه‌وه‌یه‌کی کورت، به‌کر ئاغا گوتی ده‌بی به خو‌ت و هاواله‌کانت پۆسته‌که‌ت به‌ری بو «مه‌لاشێخ»ی چه‌ند رۆژیک له مه‌لاشێخی بووین. هه‌موو رۆژی ورده ته‌قه ده‌گه‌ل ئیترانیان رووی ده‌دا، به‌لام پاشه‌کشان پیده‌کردنه‌وه. رۆژیکی ئه‌مرم بو هات له‌لایه‌ن فه‌رمانده‌ی هیزی پێشمه‌رگه که مسته‌فا خو‌شناو بوو. ده‌بوایه به زووترین کات بچمه‌وه بو سابلاغی. جه‌به‌هم به توکمه‌یی به‌جیه‌پشت و چوومه‌وه بو لای فه‌رمانده هیز له سابلاغی. به هو‌ی ئه‌وه که پێشتریش یه‌کترمان ده‌ناسی و زۆرمان یه‌کتر خو‌شده‌ویست و ئه‌و له دل و ده‌روونی من ده‌گه‌پشت و منیش هه‌روه‌ها، بۆیه من زۆر دل‌م به مسته‌فا ده‌کرایه‌وه که دل‌نیاشم ئه‌ویش هه‌ر وا بوو. پاشی قسه و باسیکی زۆر گوتی: ده‌بی پۆسته‌که‌ت به‌ری بو «میرشێخ‌حه‌یدەر»ی.^۲ هه‌روه‌ها له وه‌لاغه‌کانی

^۱ ره‌ئیس به‌کر له کتێبه‌که‌ی خویدا له لاپه‌ره‌ی ۸۶ به وردی باسی ئه‌و شه‌ره‌ ده‌کات و به شه‌ری جیزنی قوربان ناوی دینیت و ناوی ئه‌و شه‌هیده‌ش به هه‌سن خانی بریاجی ده‌ناسیت. هه‌روه‌ها خوالێخۆشبوو که‌ریم حیسامی له کتیبی (کاروانیک له شه‌هیدانی کوردستانی ئێران) سالی ۱۹۷۱ لاپه‌ره‌ی ۱۶ سه‌باره‌ت به‌و شه‌هیده‌ ده‌نوسیت که هه‌سن خان کوری برام ئاغا بریاجی یه‌کیک له نه‌فسه‌ره‌کانی حکومه‌تی دیموکرات بوو له گوندی "نه‌یه" نزیکی سه‌رده‌شت له شه‌ریکی دژی له‌شکری حکومه‌تی تاران دا شه‌هید کرا.

^۲ "میرشێخ‌حه‌یدەر" ده‌که‌وینه‌ پینج کیلۆمتری رۆژناوای شاری سه‌رده‌شت و له‌سه‌ر رێگای "سه‌رده‌شت" - "باساوی" یه. واته‌ لای ده‌شتی که‌پران.

^۳ له لاپه‌ره‌ی ۸۷ی کتیبی (یادداشته‌کانم) به پینووسی (عه‌بدو‌للا نه‌حمه‌د په‌سو‌ل پشه‌ری) به‌شی یه‌که‌م - به‌غدا ۱۹۹۲ نووسه‌ر سه‌باره‌ت به شه‌ر له گوندی (میر شێخ‌حه‌یدەر) ئاوا ده‌نوسیت: [داوی چه‌ند شه‌و و رۆژ شه‌ر و لیکدان ئه‌وه‌بوو به‌کر ئاغا خو‌شی هات بو به‌ره‌که‌مان وه‌کوو سه‌ردان و پشکنین (تفتیش) و زۆر پارزی بوو ئیشوو کاری (به‌ره) و رێکخستنمان و له‌سه‌ر داوای ئیمه (حه‌مه‌ی مه‌لود)یش له ناوچه‌ی (ره‌به‌ت) له‌وه‌ گوازته‌وه‌ لای ئیمه به‌ خو‌ی و لقیکی سه‌ربازییه‌وه‌ چونکه به‌ره‌ی ئیمه‌ کیلی ده‌رگای سه‌رکه‌وتن بوو و هه‌موو گر و که‌رمای ناگری شه‌ر که‌وتبوو سه‌ر ئه‌و به‌ره‌یه‌].

«حیساموشکری»[نهم وشهیه به باشی ناخویندریتتهوه، لهوانهیه حیسام و لهشکر بیت یا ...] ماینتیکی به جانووی خهلات کردم و به لینی دامی که بو سالی دادی، دهرهجهیه کم بو زیاد بکات و حوکمه که شی بو نووسیم و دایه دهستم، ههروهها مانگی ۲۰۰ تمه نی بو خهرجی سه فهرم بو بریمه وه و گوتی:

— له جه بههی میوانت ده بی با پوولت هه بی که بو یان خهرج بکه ی. نیتر منیش ههر بو به یانی خوّم ناماده کرد و هاتمه وه بو جه بههی و هاوالله کانم هه لگرت و چوومه میرشیتخ هه یدر. له ویش به هه مان شیوه، هه موو روژیک ده گه ل عه جه مان قوونه شه پره.^۱ روژیک نه وان دینه سه رمان و ده یانشکینین، روژیکیش ئیمه به سه ریان داده ده یین و ده ریانده په رینین. «سالح جوجکه»^۲ به خو ی و پارتیزانیک زوری سه رده شتی، له سه رده شتی رایانکردبوو و هاتبوونه ناو دیموکراتی و له میرشیتخ هه یدر گیرسابوونه وه. سالخ جوجکه پیاوینکی زور نازا و به کار بوو. ژن و منداللهه کی له سه رده شت مابوونه وه. سه رده شتی و خه لکی ده ورره یی نه وشاره ی زور ده گه ل بوو، هه مووشی زور نازا و له زه بر بوون.

روژیک شه پینکی قورس کرا و عه جه م شکان و پشمه رگه کان دوو پیاوی «حه مه د ناغای» میرشیتخ هه یدر ده گه ل مامی حه مه د ناغایان، به یه خسیر گرتن. نه وانه له راستیدا پشمه رگه ی کوردوستان بوون و ناویان له و لیسته دا بوو که مووچه ی پشمه رگه یان بو ده هات. حه مه د ناغا بوخوشی له حکومه تی کوردوستان «پولکلونیک»^۳ بوو. هه رکات پاره ی پشمه رگه هاتبا، وه ک پشمه رگه ی کوّماری کوردوستان پاره ی خو یان وه رده گرت. که مامی و پیاوه کانی گیران، یه کسه ر په وانم کردن، به لام زوری پینه چوو به ره لّلا کران. هه م خوّم و هه م پشمه رگه کان له و کاره واق مابووین که چوّن ده بی نه وانه ناویان وه ک پشمه رگه هه بیت؟! پوولی پشمه رگه یه تی وه رگرن؟! هاوکات بچن له ریزی دوژمه وه و ده گه ل نه وان گولله به ئیمه وه بنین؟! له هه مووشی سه یرتر نه وه بوو که له شه ردا به یه خسیرمان گرتبوو، که چی به ره لّلابه ره لّلا به به رچاوماندا ده هاتن و ده چوون؟! که پشمه رگه کان لییان ده پرسیم نه وه چ باسه؟ من هیچ وه لامیکم نه بوو بیانده مه وه جگه له خو خواردنه وه.

به هه لکه وت تووشی حه مه د ناغا بووم. به خوّم گوت هه لی چاکه به شکم بیانوو یه کم بو هه لکه ویت و به دلی خوّمیان ده گه ل بکه م. نه و پولکلونیک بوو و به ته مه نیش له من گه وره تر

^۱ کاک حه سه نی قازی یارمه تی دام و فه رموو یان نه و که سه (حیسام داشکستان).ه.

^۲ شه ری که م و کورت، به لام زوووو.

^۳ له باشووری کوردستان به سالی مام په رحمانی ئیودیره. له سه رده شت ناو و ناسناوی "سالح په رحمانی" یه. له ناو خه لکدا به "سالحه جوجکه" ناسراوه.

^۴ پولکوفنیک یا Colonel یا Полковник واته، سه ره ننگ به فارسی.

بوو، که هاته ئاستی من ده بوايه دهستی بۆ هه لێنم و ریزی سه رباری بۆ دابنیم. ئینجا لیمپرسی که:
— «سامه» ی برات له تێو عه جه مان دایه و تۆش پۆلکلۆنیکی کوردوستانی، چۆن شتی وا ده بێت؟
ده کری بۆم باس بکه ی؟

ئه و له من زیره کتر بوو، هیچ بیانووی نه دامی. زۆر به خووشی و له سه رخۆ به لām زیاتر وه ک
پارانه وه و خو پهراندنه وه جوابی ده دامه وه و گوتی:

— چی بکه م؟ زۆرم ده گه ل گو ت به لām به قسه ی نه کردم، بۆم پازی نه ده بوو.
ئه و جوابه مندالیکیش پازی نا کا چ بگا به من، ده زانن بۆ؟ ئاخو ئه وه فیلی ئاغا و سه روک
عه شیره تانه که دلی هه ردووک لا پارگن بۆ به رژه وه ندی خو یان. به داخه وه له و به ینه دا که م نه بوون
ئه و ئاغا قاچاغانه ی که له ترسی دیموکراتی رایان کردبوو و چوبوونه پāl عه جه مان، شه ریان ده گه ل
پیشمه رگه ده کرد و فیشه کیان پیوه ده ناین. یه ک له وان «حه ولای بایز ئاغا» ی بوو که تفهنگی به
ئیمه وه دنا. «حه مه د ئاغا ی» برای حه ولای، له دیموکراتیدا مایۆر بوو. هه ره وه «بایزی عه زیز
ئاغا ی» هه مه کاره ی قازی بوو به لām براکانی له سه قز هه مووی له ناو عه جه ماندا بوون. له و ئه وانه
زۆر بوون و زۆرمان له و پۆژانه بینی. مه نعم مه که ن که وا ده لێم، باوه پرتان بیت ئاغا و عه شیره ت
که وه ترین غه دریان له کوردوستان کرد.

شکانی تازه ربايه جان و گه پانه وه به ره و سابلاغ

پۆژیک له ئاخو پۆژه کان، خه به ریان هینا که ئه وه ده ستیک سه ربا ز به تێستری تۆبخانه ی،
خواردمه نی و که لوپه لیان بۆ قولله کانی عه جه مان ده بن. سālح جوجه کات و گو تی کا که ئیزنم
بده ئیستا ئه و ئیسترا نه به ئه پزاق و که لوپه له وه هه مووی ده ست به سه ردا ده گرم و دیانه ئینم.
منیش ئیزنم دا. سālح به خو ی و هاواله کانی پۆیشتن. هینده ی پینه چوو په یدا بوونه وه. زۆر ئازایانه
و نه ترسانه چوو بوون ده ستیان به سه ر خواردمه نی و که لوپه له که دا گرت و یه که م ده ستریز، چه ند
سه ربا ز ده سته که نه وه، که ئه وان ده کوژن ئیتر سه ربا زه کانی دیش هه مووی هه لدین و ون ده بن.
منیش که ئاوا ئازا و ده سته که ره وه م دیتن، ئیستره کانم دا به خو یان و لیمنه ستانده وه. هه ر ئه و پۆژه
بۆ لای نوێزی شیان سه ره نگ «ئایرۆم» به کوره که ی سālح جوجه که یدا کاخه زیکی دوور و دریزی
بۆ سālح جوجه که ی نارد و تیبدا نووسیوو ی که:

— نه وه ټیوه خه ریکی چین؟ نازه ربايجان نه سله حه ی داناو و «پیشه وه ری»^۱ هه لاتوو و ته ورئز گپراوه، ټیوه ش تا زوو به چاره ی خوټان بکه ن.

خوالخوښوو سألخ جوجکه

ټیمه ش نه وه خه به ری هیچمان نیبه و ناگاداری هیچ نین. ناشزانین که فه رمانده که ی ټیمه که به کر ناغایه، بیټه وه ی ټیمه ناگادر بکاته وه له ره به تی هه لاتوو و چوته وه سابلأغی. هه رچی ده مکرد نه مده توانی باوهر بکه م که فه رمانده که مان جه به هی جیهیشتوو و هه لاتوو. ناخر زوری پڼ ټیکچوووم. که میکم وره دایه وه به هاواله کانم و له جیاتی به کر ناغای کاخه زڼکی که یلی جنیو و قسه ی سووکم بو سه ره نگ ناپروم نووسی و وه کوره که ی سألخ جوجکه م دا، گوتم بو ی به ره وه بو جه نابی سه ره نگ. کوره که ی سألخی که رو یی ټیتر دانیشین و فکرمان لیکرده وه. هه ر ده هات زیاتر له فکران پروده چووین. ناخر نه وه چ بوو که سه ره نگ نووسیویه تی؟ بلټی راست بکات؟ نه دی بو ټیمه ناگاداری هیچ نین؟ گه ر شتی ټاوا رووی دابا هه تمه ن به کر ناغا

خه به ری به ټیمه ده دا! درویه، شتی وا نابی. به و قسانه دلخوښی خو مان ده دایه وه. له گه رمه ی نه و قسانه دا بووین که «برایمی هه باسی» ده گه ل «مام حه سه نی کوری سه ید که ری می» «به تالوو که وه ژوو ر که وتن و گو تیان:

— ټیوه خه ریکی چین لیتره؟ کوره نازه ربايجان گیرایه وه! هه ستن خرکه نه وه پرون!

^۱ سه ید جه عفر جه وادزاده ناسراو به سه ید جه عفر پیشه وه ری سه روکوه زیرانی ده ولته تی نازه ربايه جان و دامه زرینه ری فیرقه ی دیموکراتی نازه ربايجان بوو.

من باوه ږم پینه کردن و وه مزانی گالته ده کهن و پینان پیکه نیم. که زانیان ټیمه زور بیخه به رین

لیپرسیم:

— باوه ږم پیناکه ی؟

— نا!

— ده ها بگره نه وهش کاخه زی پیشه وا که بو تو ی نووسیوه.

کاخه زم وهرگرت و دام به میرزا که م بو ی خویندمه وه. قازی نووسیووی: زور به په له پوسته که ت هه لده گری و دپه وه بو سا بلاغی.^۱

نه و جار زانیان خه به ره کان راستن و زور به په له بارگه و بنه مان تیکنا. که لیپوینه وه شه و دره نگایه ک بوو. کومه لیک پشده ریمان ده گه ل بوو. به هو ی نه وه ی که ټیمه ناخرپوست بووین و ده مانروانیه عیراق، پشده رییه کان زوریان تکا کرد که تازه نه چینه وه بو سا بلاغی و ده گه لیان بچینه وه بو پشده ر. ده یانگوت تا ټیمه مابین کومه گ و یارمه تیت ده که یین و ده تپاریزین. زورم سپاس کردن و به و شه وه سهری ریگایه م گرت به ره و سا بلاغی.^۲ له سهر ریگامان چهند پوستیکی پیشمه رگه ی لیپوو، ههر هه موویان چولیان کردبوو و چوو بوونه وه بو سا بلاغی و ټیمه یان ناگادار نه کردبووه تا چووین بو «په به ت» ی که ناوه ندی فه رمانده که مان بوو و ده بوايه فه رمانده که مان به کر ناغا له وئی بوايه که چی، بنکه که ی چول وه وول بوو. سو راغی فه رمانده مان له خه لکی دپه که پرسی، گوتیان:

— هه ی هوووو، نه وه ده لپن چی؟ سې روژه فه رمانده چوو ه ته وه بو سا بلاغی و ټیستاش نه هاتو ته وه.

چهند پیشمه رگه یه ک مابوون که نه یانده زانی چ بکه ن! له خو را ده خولانه وه! نه وانیش چوونه وه ماله کانیان و ټیمه ش درپه مان به سه فه ره که ماندا و بو لای به یانی گه ییشینه له شگری «زیر و به گی»^۳ و پیشمه رگه کان. ته ماشام کرد «سه عیدزاده» هه موو پیشمه رگه کانی له خو ی

---

^۱ به ری ز عه بدوللا نه حمده ره سول پشده ری له کتپه که ی خویدا به ناوی (یادداشته کانم)، به رگی یه که م به غدا ۱۹۹۲ لاپه رهی ۹۴ ده قی نامه که ی پیشه وای نووسیوه ته وه که ده قاوده ق و بیده ستکاری له به شی په راویزه کان و لاپه رهی ۳۴۲ نووسراوه ته وه

^۲ به ری ز عه بدوللا نه حمده ره سول پشده ری که خو ی خه لکی پشده ره له عه شیره تی میراوده لی، له ته مهنی ۲۲ سالیدا بو پشتیوانی کردن له کوماری کوردستان تیکه ل هیزی پیشمه رگه ی کوردستان ده بیت و له ناوچه ی سه رده شت خزمه ت ده کات. له نیزی که وه ده گه ل (کاپیتان حه مه دی مه ولودی) له سه نگه ردا بووه. به ریزیان بیره وه رییه کانی خو یان له کو ی په رتوو کتیکدا که نووسیوه ته وه به ناوی (یادداشته کانم). له به رگی یه که می نه و کتپه و له لاپه رهی ۹۲ به ولاره به وردی باسی نه و کات و ساتانه ده کات که کاپیتان دیانگیز ټیته وه. له به ر گرینگی باسه که ده قی بیره وه رییه کانی به ری ز عه بدوللا نه حمده له لاپه رهی ۳۴۰ داده ټیمه وه.

^۳ کورته یه ک له سهر ژینتیرال زیر و به گی هه رگی له لاپه رهی ۴۴۵ دا بخویننه وه.

خرکردۆتوه و قسه‌يان بۆ ده‌كات. كه ئيمه چووین زۆر خوشحال بوون. يه‌كه‌م قسه‌م ده‌گه‌ل
سه‌عیدزاده پرسیاری فه‌رمانده‌م لیکرد و گوتم:

— فه‌رمانده چی به‌سه‌ر هاتوه؟

— وه‌للا خه‌به‌ری به ئيمه‌ش نه‌داوه و چۆتوه بۆ سابلاغی.

زۆر ماندوو بووین. به‌و شه‌وه يه‌كبين پښگامان کوتابوو. باش بوو پيشمه‌رگه‌كان كه مي‌ت
حه‌سانه‌وه و نان و مان خوران و سه‌رله‌نووی وه‌ری كه‌وتينه‌وه. بۆ لای تاوپه‌ران گه‌يشتینه
«كاولان»^۱ و له‌ووی شه‌ومان پوژ کرده‌وه. چهند ئاغيه‌کی مه‌نگوران مایوړ و نه‌فسه‌ری جه‌به‌ی
كوردوستان بوون، له‌وانه «حه‌مه‌دئاغای ...» و برای «قادری ...» و چهند كه‌سی دی كه هه‌ریه‌كه و
فه‌رمانده‌ی جه‌به‌یه‌کی بوون. ئه‌وانه شه‌وی له‌ كاوالانی خویان دزییه‌وه و چوونه پال له‌شكري
مه‌نگوران و له «گوپچكه‌ده‌ری» پښگه‌يان له ئيمه‌گرتوو و نه‌يانده‌هيشت ده‌ربازی سابلاغی بين و
ديانويست چه‌كمان كه‌ن. ئه‌وانه هه‌ر له پوژي هه‌وه‌له‌وه به ده‌غه‌لی خویان وا نیشان ده‌دا كه
گويا ده‌يانه‌هوی كوردوستان ئازاد بکه‌ن و بۆ كورد شه‌ر بکه‌ن. به‌یانی كه له خه‌و راستبووینه‌وه
زانيمان كه ئه‌وانه هه‌لاتوون و خویان دزییه‌ته‌وه. خه‌به‌ریشان دابووینی كه ئه‌وه مه‌نگور
له‌شكريکی يه‌كجار زۆريان له‌سه‌ر پښمان ئاماده‌ کردوو تا پښگه‌مان پيښگرن و چه‌كمان بکه‌ن.
ئيمه‌ش هه‌موو شتيكمان به‌ دل و به‌ گیان قه‌بوّل كرد و خۆمان ساز كرد و وه‌ری كه‌وتین. من له
ناوه‌ندی له‌شكره‌كه بووم و زپړۆبه‌گيش به‌ سواری ماشين له‌ دواوه‌ی له‌شكر بوو، هيشتا زۆر
نه‌پوښتبووین كه له‌ دوور را دیتم ئه‌وه پيشمه‌رگه‌كانی پيش ئيمه‌ وا ليكه‌ه‌آلبوون هه‌موو تيكيان
داويشت، هه‌ر ده‌تگوت شتيکی عه‌نتيکه‌يان دۆزيبه‌ته‌وه. زوو سوار بووم و ته‌قله‌كوت خۆم
گه‌ياندن. كه پيشمه‌رگه‌كان منيان دی بانگیان كردم و گوټيان وه‌ره‌ بزانه ئه‌و سێ كه‌سه ده‌لین
چی؟ ئه‌و سێ كه‌سه ديار بوو منيان ده‌ناسی. گوتم:

— چیه‌؟ چ بووه؟

— ئيمه‌ راسپارده‌ين و چمان له‌سه‌ر نيه‌ه. قاسيدین و ناردووینین بۆ لای ئتوه.

— ده‌ی؟

— ئاغاكانی مه‌نگوران هه‌موو پښگاکانیان له ئتوه گرتوو و ده‌يانه‌هوی چه‌كتان كه‌ن.

— ده‌ی؟

— ئاغاكان ده‌لین «حه‌مه‌دی مه‌ولوودی» ده‌گه‌ل هه‌موو سابلاغتيكان پښگایان كراوه‌يه، ده‌توانن بين
پروڤن به‌لام زپړۆبه‌گ و ده‌سته‌كه‌ی ده‌بێ تفه‌نگان دابننن جا پروڤن.

---

^۱ كاوالان گوندیکه له‌سه‌ر قه‌دی پښگای نتيوان سه‌رده‌شت و مه‌هاباد هه‌لکه‌وتوو. ۵۷ كيلۆميتر له‌ باكووری سه‌رده‌شت و
۶۲ كيلۆميتريش له‌ باشووری مه‌هاباده‌وه دووره.

من ئەو كەسە نەبووم پشٹی پيشمه‌رگه‌ی كوردوستان بەردەم. هەرچی ئاغای خائینه دەكەم بەقوربانی پیتلای پيشمه‌رگه‌یه‌ك، بئ‌ئەوه‌ی لەسەر زێرۆبەگی راوه‌ستم تا دەگاتى و تەگبیری دەگەل بكەم، وه‌لام ئاوا دانەوه‌:

— كيشه‌ نيه‌ تۆ برۆ پیتان بلن تیتستا تيمه‌ دیتن بو «گویتچكه‌ده‌رى»^۱ و له‌وى قسه‌ی خو‌مان ده‌كه‌ین. به‌لام ئەوه‌شم پیتلین بزائم همه‌دئاغا و ئەفسه‌ره‌كان له‌وین؟

— به‌ئى، نيه‌وه‌وى هاتوونه‌وه‌ و كلاًوه ئەفسه‌ریه‌كانیان فری دا و نیشانه‌كانیان له‌خو‌یان كرده‌وه‌ و گه‌پیان پیده‌دان و قسه‌یان پیده‌گوتن.

— ده‌ی باشه‌ كه‌ وایله‌ت هات برۆن پیتان بلن تيمه‌ له‌ قه‌راخ گویتچكه‌ده‌رى خو‌مان مه‌لاس ده‌ده‌ین و له‌ همه‌دئاغا و ئەفسه‌ره‌كان زیاتر كه‌س نه‌یه‌ت، له‌به‌رئەوه‌ی تيمه‌ ئەسله‌حه‌كانمان ته‌نیا ده‌ده‌ینه‌وه‌ به‌ ئەوان كه‌ ئەفسه‌رى كوردوستان بوون.

ئەوان وه‌رپگا كه‌وتن و گه‌رانه‌وه‌، تيمه‌ش درێژه‌مان به‌ رینگا دا، له‌و شاخ و كویتستانه‌ سه‌ختانه‌ وه‌سەر كه‌وتین و گه‌یشتینه‌ گویتچكه‌ده‌رى. میر و له‌شكری مه‌نگوران هەرچی شاخ و رینگا بوو گرتبوویان. وچانیتكمان گرت و كه‌میک هه‌ساینه‌وه‌ و له‌سەر قه‌ولى خو‌شمان راوه‌ستاین تا به‌شكوو بێن چه‌كمان لیبستین، كه‌چی نه‌هاتن. ئەوجار فه‌رمانی هورووژم دا و پيشمه‌رگه‌ خو‌نه‌ویستانه‌ په‌لاماری له‌شكری مه‌نگورانیان دا. شهر ده‌ستپیکرد. هەر ده‌هاتوو گه‌رمتر ده‌بوو. به‌ باشی نازانم خو‌م تارىفی خو‌م بكەم، به‌لام من سوار بووم و له‌من به‌ده‌ر هه‌موو پیاوه‌ بوون. زێرۆ به‌گ نه‌بى ده‌ ماشینه‌كه‌دا بوو كه‌ له‌ دواى هیزه‌كه‌مان بوو. ئەو رۆژه‌ پيشمه‌رگه‌ی سابلأغى شه‌رپكیان كرد تا ئەورۆ شتى وا نه‌بناوه‌. هەر كاده‌رویشی بوو هه‌لده‌هات. ته‌رتوتوونا بوون. كه‌س نه‌یزانى بو كوی هه‌لاتن و له‌ چ كوئیتكدا خو‌یان شارده‌وه‌. براهه‌كى «كاكه‌ ره‌حمانی گه‌نه‌دارى» كوژرا، كه‌ ئەو كوژرا ئیتر خو‌یان نه‌گرتوه‌. به‌وجۆره‌ گویتچكه‌ده‌رىمان گرت و خوا هه‌لناگرى پیاوه‌كانى زێرۆبەگ شه‌رىكى مه‌ردانه‌یان كرد. تيمه‌ش تاویك وچانمان گرت و كه‌میک هه‌ساینه‌وه‌. «خانانى هه‌رميله‌ی» كه‌ ئەفسه‌رىكى كوردوستان بوو، گوتى باشت‌ر وايه‌ وه‌دوویمان كه‌وین و راویان بنیین نه‌كا خو‌یان بگره‌وه‌، تيمه‌ش وه‌دوویمان كه‌وتین. ئەوشه‌وه‌ هاتینه «هه‌مزاوا»^۲ (...) شه‌و له‌نیو دى تیر هه‌ساینه‌وه‌. بو به‌یانى چووینه‌وه‌ سابلأغى. كه‌سوکاری پيشمه‌رگه‌كان هه‌موو هاتبوونه‌ سه‌ر رینگایه‌، زانیبوویان مه‌نگوران هاتوونه‌ته‌ سه‌ر رینگامان. وایانزانیبوو كه‌ تیداچووین ئیتر نه‌یانزانیبوو كه‌ كورپه‌كانیان شه‌رپكیان كرده‌وه‌ بیوتنه‌. شین و واوه‌یلايه‌كیان بوو نه‌بیته‌وه‌. هەر دايك و باوك بوو

^۱ گویتچكه‌ده‌رى گونديكە له‌سەر قه‌دى رینگای نێوان سه‌رده‌شت و مه‌هاباد هه‌لكه‌وتوو. ۷۹ كیلۆمېتر له‌ باكوری سه‌رده‌شت و ۵۴ كیلۆمېتریش له‌ باشووری مه‌هاباده‌وه‌ دووره‌.

^۲ هه‌مزاوا گونديكە له‌سەر رینگای نێوان سه‌رده‌شت و مه‌هاباد هه‌لكه‌وتوو. ۱۱۰ كیلۆمېتر له‌ باكوری سه‌رده‌شت و ۲۰ كیلۆمېتریش له‌ باشووری مه‌هاباده‌وه‌ دووره‌.

دهستی له ملی پوځی گرتبوو و له خوښیان ده‌گړیان. ده‌گه‌لکوو هاتینه ناو شاری، سهرم سوور مابوو، نهو پوځه من سا بلاغم قهت وا نه‌دیبوو، له چهنده‌فهر خائین به‌دهر هه‌موو مات و ملکه‌چ، هه‌موو وهک مردووایان لیمردبیت وایوو.

که‌سانی وهک «میرزای بلووری»^۱ و هاوتاکانی فیکه‌ی سمیلیان بوو، وهک باوکیان زیندوو بیته‌وه وایوو. که‌س هیژ و وزه‌ی نه‌وه‌ی نه‌بوو له ده‌ری بیتیته‌وه، ههر که‌سه‌چوو ده‌ماله‌خو، منیش چوومه‌وه مائی. خه‌یالم بوو پرۆم بو لای قازی، به‌لام گوتیان لیره‌نییه و چوته‌میاندواوی به‌پیر «سه‌رله‌شکر هومایونی»-یه‌وه. بو به‌یانی خه‌به‌رم زانی که قازی هاتوته‌وه. هه‌ستام چووم. که چوومه‌مه‌حکه‌مه‌ی پر بوو له ناغا و توجار. وهک «میرزا ره‌حمه‌تی شافعی» وهک «بایزی‌عه‌زیز ناغای»، ری‌ی پیداری نه‌بوو، له قووژبنیکی جیی خوّم کرده‌وه به‌لام وایان ته‌ماش ده‌کردم، ماندوونه‌بوونیان به‌ته‌وسه‌وه لیده‌کردم.

زۆر به‌داخه‌وه لاپه‌ره‌ی ۷۱۴ تا لاپه‌ره‌ی ۷۱۷ له‌ده‌فته‌ره‌که‌دا نییه.

[خوینه‌ری هیژا، نهو قوناغه له ژیانی کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی گری‌دراوه به‌زۆر برپار و رووداوی چاره‌نووساز که به‌داخه‌وه فه‌وتاون. له‌و وپستگه‌یه له ژیانی کاپیتان، گهر نه‌فه‌وتابا و ده‌ستمان که‌وتبا، به‌دلنیا‌یه‌وه نه‌و کات و ساتانه‌ی باس ده‌کرد که سه‌روکه‌کانی کۆمار و ژک. ده‌بوايه برپاری خویان بدن. کاپیتان هه‌مووی له‌وی بووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی فه‌رمانده‌یه‌کی له‌زه‌بر و به‌توانا بووه، به‌رده‌وام ته‌گیبیریان پیکردوو. ناگاداری هه‌موو دو‌خه‌کان بووه. تیستا که به‌داخه‌وه نه‌و به‌شه‌فه‌وتاو و له‌نووسینه‌کانی کاپیتان بیهیواین، ناچارین له لاپه‌ره‌کانی بیره‌وه‌ریه‌کاندا بگه‌ریین به‌شکوو شتیک بدوژینه‌وه. ده‌قی هه‌ندیک ورده‌باسم دوژیه‌ته‌وه و لیره‌وهک خو‌ی

^۱ میرزا مسته‌فا بلووری ناسراو به‌"میرزای بلووری" (۱۲۹۲ - ۱۳۷۲هه‌تاوی). ناوی بابی "خه‌لیل"ه و س‌ی برای هه‌بووه به‌ناوه‌کانی قادر، په‌سول، نه‌حمه‌د که له‌کونه‌وه مل‌کدار و سه‌رقالی باغداری بوون. ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی شای نیوانی خو‌ش بووه و له‌سالی ۱۳۴۶ خو‌ی کرده‌کاندیدی مه‌جلیسی شو‌رای میلی و ته‌نیا ۹۰۰ ده‌نگی هینابووه. بنه‌ماله‌ی بلووری به‌گشتی به‌بنه‌ماله‌یه‌کی شه‌هیدیه‌روه‌ر و نیشتمان خو‌شه‌ویست به‌ناویانگن، به‌لام دیار نییه که میرزای بلووری بو هه‌لوپسته‌کانی دژ به‌کۆماری کوردستان بووه؟ ته‌نانه‌ت له‌به‌لگه‌نامه‌کانیشدا به‌روونی هه‌لوپستی میرزای بلووری به‌لگه‌مه‌ند کراوه. بو وینه‌ده‌توانن بروانه‌کتیبی (اسرار محاکمه‌قازی محمد و یارانش - نوشته‌دکتر رحیم سیف قاضی - ته‌یه و ترجمه‌محمد رضا سیف قازی - چاپ سوم - سال ۱۳۸۵ - ل: ۱۳۲ تا ۱۳۶). سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی میرزای بلووری نه‌وه هه‌لوپستی بووه به‌رانبه‌ر به‌کۆمار، به‌لام دوو کوری خو‌تنده‌وار و قاره‌مانی بو کوردستان و نیشتمانه‌که‌ی بوون به‌قوربانی به‌ناوه‌کانی "خه‌لیل" و "عه‌لی". خه‌لیل له‌ریکه‌وتی ۱۳۶۰/۹/۲۵ و عه‌لی له‌ریکه‌وتی ۱۳۶۰/۱/۹ به‌مه‌ودای ۲ هه‌وتوو له‌یه‌کتر له‌لاینه‌کۆماری نیسلامی تیرانه‌وه له‌ورمن له‌سیداره‌دران. سپاس بو‌کاک مه‌نسور بلووری که یارمه‌تی دام بو نه‌و کورته‌نووسینه‌ه.

دایانده نيمه وه، گهر هه له يه کي تايپي يا پريزمني هه بي هيچ پيوه ندي به کوکهره وه نيه و مافي نه و نيه ده ستیان تيوه ريدات.

بزووتنه وه ي پرزگاري نه ته وايه تبي گه لي کورد و قازي محهمه د ۱۹۴۱ - ۱۹۴۷ نووسيني ره حيمي قازي - ده زگاي چاپ و بلاوکردنه وه ي ناراس - هه ولير لاپه رهي ۲۹۳. دوکتور ره حيمي قازي ده نووسيت:

(... ههر نه و شه وه که قازي و هاوړيکاني گيران ۱۱۵۰ کس له تیکو شه راني حيزب و پيشمه رگه کاني کوردستان له مه هاباد بوون به سه روکايه تي نه فسه ري هيزي پيشمه رگه » محهمه دي مه ولووديان» به چه که وه له شاري وه دهر ده که ون و تیکه لآو ده بن به هيزي پيشمه رگه به سه روکايه تبي مه لا مسته فا بارزاني که له مه لبه ندي نيواني نه غه ده و شنو جيگر بوو بوو. به تیکه لآوي نه م هيزه ژماره ي هوردووي ژير فه رمانی بارزاني گه يشته ۷ هه زار کس و ده ستیان کرد به خوئاماده کردن بو په لاماربردن بو سه ر گوردووي نيران له مه هاباد. ژماره يه کيش له فیداييه کان و نه فسه ره کاني نازه ربايجان تیکه لآوي هيزي بارزاني بوون....) ههروه ها له

له کتیبی: ژيان و به سه ره اته کاني عه بولر ه حمانی زه بيحي (ماموستا عوله ما)

نووسيني: عه لي که ريمي - نامه ي کاک يوسف ريزواني له لاپه رهي ۱۳۹۷ دا نه و بيره وه ييه هه يه که جيی خو به تي ليره جي بگري. خواليخوشبوو کاک يوسف ريزواني بو کاک عه لي ده نووسن:

(۳- به چاوي خوم ديتم که قازي محمد خه لکی له مزگه وتي مه اباد کو کرده وه و فه رموي نه وه حکومه تي نازه ربايجان ته سليم بوو، من تا نيستا که سه روک کو مار بووم وا نيستا پيشمه رگه يه کي ساکارم و تفه نگ به دست، پشتيوانيم بکه ن، واجبي نيشتمانيه ده بن کومار پاريزين. له ناو ته واوي خه لکی شاري مه اباد «حاجي حسن زبيري» که له ده وله مه نده کاني مه اباد بوو ده نگی هه لپري و وتي قازي ده ته وي شاره که مان ويران بکه ي؟ نيمه حازر نين له به ران به ر حکومه تي تاران بوه ستين و خيانه ت به نيشتمان بکه ين!! خه لکی ترساند به لآم قازي ده رگاي سه ربازخانه ي کرده وه هه رچی چه ک و ناله تي ديفاع بوو ته سليمي خه لکی مه ابادي کرد و وتي کي پياوه با ديفاع بکات. له و کاته دا (حه مه ي مه ولوود) به خوي و پيشمه رگه کاني هاته گوږه پاني کو بوونه که وه و به و له هجه يه وتي ژنو ... سابلغي، نه وه بو پياواتان تيدا نه ماوه؟ چون سه ر شوږ ده که ن؟ هه رچی چه کي قورس بوو بردي و وتي نه وه من ده چم بو مياندواو پرده که ي ده روختيم، با شا پياو بن و بتواني پي بن تته مه اباده وه. ته واوي ميشه و باغه کاني مه اباد و نيندرقاشي داگير کرد و مه سلسه له کاني دامه زراند و چند جنیوي توندي به حاجي حسن دا و له مه ميدان ده رچوو

و ده گەل بارزانیه کان دەرچوون. ئەوەی زۆر بەرچاو بوو هەرچی پێچ و شەدە و بالتۆ و کەوشی تازە بوو، بە زۆری لە خەلکیان هەستاند و لە شار دەرچوون. شەر لە لای نەغەدە دەستی پێکرد و بە عێراق و ئێران و تورکیا، بارزانیه کان و دەستەیی حەمەیی مەولوودیان بە [ناخوێندریتهوه] چەکی قورس داگرت، تاکوو و جارێکی تر هیزی ئیرتیجاع کوردستانیان داگیر کرد و بە سەدان ئینسان شەهید کران.

پایه کی دی

کۆکەرەوه و ساغکەرەوهی ئەم کتێبه، لە زمان بابی خۆیهوه "محەممەدی ماملی"، ئەو سات و ئانانەیی بە دەیانجار بیستوو. هەراکات باسی کاپیتانیمان دەکرد وەک کەسێکی نەترس و بەغیرەت ناوی دەهێنا کە منەتی بە کەس نەبوو. نە لە مەرگ ترساوه و نە ژیانی خۆی بۆ گرینگ بوو. تا سەر ئیسقان کورد و نیشتمانپەرەر بوو. باوکم وەک نمونە ئەو پروداوهی دەگیرایهوه و دەیگوت کە: (بۆخۆم لە مزگەوتی بووم کە پێشەوا خەلکی کۆ کردەوه و تەگبیری دەگەڵ کردن. پێشەوا کە زانی خەلکە کە مەیلیان نییه بۆ شەر، ئەویش ریزی بۆ پای خەلک دانا و شەری نەکرد، بەلام کاک حەمەد لە خەلکە کە وەدەنگ هات و زۆری قسە بە خەلکە کە گوت. تەنانەت یەک کەس دەنگی لەبەر نەهاتە دەر. جا ئەوجار کاپیتان گوتی کە بە خۆی و بە پێشمەرگەکانییهوه تا دوایین فیشەک شەر دەکەن و ناهێلن جارێکی تر ئەمنییه و ئازان پێ لە خاکی سابلأغ بنێنهوه).

لە لاپەرەیی ۷۱۸ را کاپیتان ئاوا دەستپێدەکاتەوه

زۆر ناپەرەت بوو. پیاوه کەیی قازی (تەر و کرد) [دیار نییه چ نووسراوه] گوتی:

— بە قازی بلێ شتی وام دە قازی رانەدەدی. تا دوینێ رەهەبری کوردوستان بوو، ئیستا رێگا بۆ ئێرانیان ئاوه لێ دەکات! زۆر حەیف بۆ قازی.
ئەوجار لەبەر خۆیهوه چوو دە فکەرەوه و کەوتە گلەیی کردن لە خۆی. هەر و بە دەم بۆلە بۆل
و پرتەپرتەوه لیم دوورکەوتەوه و پڕویشت. منیش بە دەم فکر و خەمانهوه هاوڕێ دەگەڵ
پێشمەرگەکان وەرێگا کەوتین.

ماموستا قانع

له رینگا شتیکی سهیرم چاو پیکهوت. پیاویک دوو مندالی ده گهل بوو، منداله کانی دهو به فر و کریوه و سهرما سهخته دا به کهو کاله شره به کیان ده پندا بوو. وهک نهوه وابوو که پیتلویان له بهر نه بن. که چاوم بهو دوو منداله کهوت، له تاوانیان ناووم گرت. پتشمه رگه کان هاتن و گوتیان نهوه «قانع» ه. من نیوی قانعم بیستبوو، به لام نهوه به کهمین جاره که چاوم پتی ده کهوت. به کراست چوومه لایان و سلوم کرد. له ولاغه کهم هاتمه خواره وه و گوتم:

— کاکه قانع تکا ده کهم منداله کانت با سوار بن.

— گوتی نابن سوار بن. با فتری کویره وهری بن.

چه ندی من گوتم، فایده ی نه بوو و نه بهیشت نهو مندالانه سوار کهم. هه رچی کردم و کراندم هه رچی پارامه وه چی لی شین نه بوو. پاشان منیش به پییان و به قسه کردن ده گه لی که و تمه رینگا. زور قسه خووش بوو و زورم خووش ویست. ده مویت لی تی جودا نه مه وه نهو روژه. تا که به شتینه نه غه ده ی به به که وه بووین، به داخه وه له وی لی که ه لیراین.

محهمهد کابوولی (۱۸۹۸-۱۹۶۵) ناسراو به ماموستا قانع، شاعیری چه وساو هکان زانای گه وره و پایه به رزی نه ته وه ی کورده.

١ نهغه دهه و داواکردنه وهم له لايه ن دهولته تي تيرانه وه

نهمر همه دناغاي ميرگه سووري

«همه دناغاي ميرگه سووري» فرماندهی تهو
 جه به به یه ی بوو. تیمه سابلأغیه کانی نارد بو
 «خنخنه»ی که دئییه که دوو ساعات له نهغه دهی
 دووره و بارزانییه کانیشی بلاو کرده وه، هر دهسته یه ی
 ناردی پؤستیکي. پاشان «مامندی شیروانی» به خوئی و
 دهسته که ی هاتنه خنخنه ی. زوری نه کیشا «مهلا
 مسته فا» ده گهل نه فسه ره عیراقیه کان چوونه تارانئ.
 له پیش چوونی مهلا مسته فا بو تارانئ قهول وابوو خو
 ده سابلأغئ هاوئین، به لام به چوونی مهلا مسته فا
 قه راره که یان گؤرا. مهلا مسته فا له تاران ئیرانییه کانی
 فریو دابوو. گوتبووی نه سلحه کانو ته سلیم ده که م،
 به وجوره ده گهل «سهره ننگ غه فاری» گه پابه وه
 «شنو»یه. له وی مهلا مسته فا جوابی نه دایه و
 سهره ننگ غه فاریش به قوونی خوئی دادا و چوو بو
 سابلأغئ. نه وه دهولت هه رجاره و به بیانوو یه ک و په ی تاپه ی تا داوای من و نه فسه ره کان له «شیخ
 نه حمده مهلا» ای ده کرد تا مانداته وه به تیران و نه وانیش هر جوابیشیان نه دانه وه. هه موو
 جارئیک که داوایان ده کردینه وه شیخ نه حمده ده یگوت که نه و نیوانه له لای تیمه نین. کاتیک
 ئیرانییه کان خوارده مه نیان ده دا به بارزانییه کان دیسان داوای نه و چند که سه یان لیکردن. رؤزئیک
 «شیخ سوله یمان» گوتی:

— حمده مه یه بو نیو نهغه دهی. داوای تو یان لیکردووین با بیانوو یان نه ده یه ده ست. نه وانه
 ده زانن تو ده گهل تیمه ی بو یه زوووو داوات ده که ن، باشتر وایه خو ت وه به رچاو نه ده ی.
 منیش هه رچوئیک بیت ددانم به جه رگم داگرت و چند رؤزئیک نه چووم بو نهغه دهی. خو م
 وه ک یه خسیر ده هاته پیش چاوان. پاش ماوه یه ک خو م وه خو نه گرت. له رکیفیم دا و چوومه نیو
 شاری. ته ماشام کرد عاله میکی زور خر بوونه وه. که من چووم و لیان نیزیک بوومه وه، دیم شیخ

١ ده بن مه به سستی کاپیتان خوالئخوشبوو «شیخ نه حمده ی بارزانی» براکه وره ی مهلا مسته فا بارزانی. نه وکات
 سه روکی عه شیرته ی بارزانی بوو و به «خودانی بارزان» ناویان ده برد. شیخ نه حمده له نهغه ده و سندووسی
 داده نیشت و مهلا مسته فاش له مه هاباد.

ئەحمەد دەگەل ئاغا قەرەپە پاغەكان گەرمى قسانن. ئاگاكان كە مننان دیت دەنگیان سەبر كردهوه و بە سەبرا دەگەل شېخ ئەحمەدى دەدوان و دەمیان لە گوئچكەى نىزىك دەكردهوه تا من لىيان تىنەگەم. پاش ماوهیهك سرت و خورت، شېخ ئەحمەد پرووى دەمن كرد و گوتى:

— حەمەد، گەر خۆت پیتخۆش بىت دەتوانى برۆیهوه بو سابلانغى، دەولەت عەفووت دەكات. دەلىتى چى؟

لەولاه «عیزەت» وا بە چاوان ئىشارەم دەكا. ئىتر زانىم كە شېخ لەبەر ئاغا قەرەپە پاغەكان وا دەلى! منىش تىگەبىشم كە ئەوه قسەى ئاگاكانە و بە شىخیان گوتووه تا وا بلىت، جا زارم كردهوه، لە شای را پىداھاتم تا گەیمە تەبەقەى ھەرە خواری. دیار بوو شېخ زۆرى كەیف پىھات، ھەر بزەى دەھاتى. پرووم تىكرد و گوتم:

— یا شېخ، ئەگەر ئیوه پىتان ناخۆشە لەلاتان بىم ئەوه ھەر تىستا بە خۆم و ھەوالەكانەوه دەپۆین. كە وام گوت ئەفسەرەكان و دەدنگ ھاتن.

— ئەوه شېخ لەبەر ئاگاكان وا دەلى، چونكە ئىرانىيەكان زۆر حەول دەدەن تۆ وەرگرنەوه. بەلام شەكریان خوارد. پۆژ نىبە بە ماشىتان خۆراكان بو ئەھىتن و لەولاشەوه ھەموو پۆژى داواى ئەفسەرەكانى دیموكراتى وەكوو «تەفرىشیان»^۱ و ھەوالەكانى دەكەن. تۆ ھەول بەدە كەمىك رەچاوى دۆخەكە بكە و خۆت وەبەرچاومەدە و مەیه ناو شارى نەغەدە با بزانی چ پروو دەدات!؟

---

^۱ سالى ۱۳۲۴ى ھەتاوى ھىندىك لە ئەفسەرانى ئەرتەشى ئىران كە ئەندام و لایەنگرانى حىزبى توودە بوون لە پارىزگاى خۆراسان. لە دژى داگیرکردنى ئىران لەلایەن ھاوپەیمانانەوه، ھاتنە سەر ئەو باوهرە كە دەبى بوو پروخاندنى حكومەتى شا لە خۆراسانەوه شەپرى چەكدارى دەست پىكەن. شەوى ۲۵ى گەلاوێژ شۆرشەكە دەستی پىكرد، بەلام بە ھۆى كوژرانى چەند بەرپرسي خۆيان لە سەرەتای شۆرشەكەدا و لە ۲۹ى گەلاوێژى ھەمان سالد، كۆتایى بە شۆرشەكەیان ھات. ئەوانەى مانەوه، ھەلاتن و لە سنوورى خۆراسانەوه چوون بوو شۆرەوى. پاشان كە فرقى ئازەربايجان حكومەتى دانا، شۆرەويەكان ئەو ئەفسەرەكان بوو يارمەتیدانى فیرقەى ناردەوه بوو تەوریزى. تاقمىك لەو ئەفسەرەكانە سەرۆبەندى پروخانى فیرقەى ئازەربايجان و پاش ئەوئەوى فیرقە زانى شەپكە تووندە بە چەند چەكىكى قورسەوه نىردرانە بەرەى شەپرى سەقز، بەلام تازە زۆر درنگ بوو، چونكە سەرانى فیرقە زۆرەبەیان ھەلاتن و فیرقەش تىكچوو دە ئاكامدا ئەو ئەفسەرەكانى تازە ھاتبوونە بەرەى سەقز وىراى چەند ھاوالى دىكەى خۆيان دەگەل پىشمەرگەكانى كۆمار و بارزانىيەكانى بەرەى شەپرى سەقز بەرەو مەھاباد پاشەكشەیان كرد. لە رىگاى بۆكان - مەھاباد چەند ئاغاوتىك پىشيان پىندەگرن و دەیانھەوى چەكيان بكەن، بەلام بە ھەر چۆنىك بىن خۆيان دەرباز دەكەن و بە رىگاى "بورھان"دا دەچنە مەھابادى. كە كۆمارى كوردستانىش تىكەدەچن، وىراى پاشماوئەى پىشمەرگەكانى كۆمار (كاپىتان و پىشمەرگەكانى) و بەتایبەتى پىشمەرگەكانى مەلامستەفا بارزانى ھەتا توانیان بەرەنگارى ھىرشەكانى ئەرتەشى حكومەتى شا بوونەوه. دە دواییدا كە بارزانىيەكان برىاریان دا بەرەو سنوورەكانى شۆرەوى پڕۆن ئەو ئەفسەرە فارسانە و بىك لەوان تەفرەشيان وىراى كاپىتان و چەند پىشمەرگەى ئەودىو خۆيان پادەستى حكومەتى عىراقى كرد. پاش ماوئەىك عىراقى ئەو ئەفسەرە ئىرانىيەكانى پادەستى ئىران كردهوه و لە ئىرانىش دواى زياتر لە ۱۶ سال مانەوه لە زىندان ئازاد كران. (ابوالحسن تفرىشان) كە كاپىتان لىرە دا باسى دەكات كىتیبكى بە ناوى (قیام افسران خراسان) نووسىوه كە زۆر زانىارى وردى لەسەر ئەو پۆژانەى كاپىتان نووسىونى تىدا باس كراوه.

نېتر زۆريان له و قسانه ده گه ل كړدم. ماوه يه ك ديسان هر نه چوومه وه بۇ نه غه ده، به لام
رؤژيک بيتاقت بووم و چوومه نه غه ده ي و له پر «سيمان بهگ» تووشم بوو و گوتی:

— بۇ هاتوويه نه غه ده ی؟

— بۇچی؟ بۇ ده نا من چه پسم؟ نه گهر بزائم من لیره چه پسم ده چه وه سا بلاغی و له گرتووخانه
داده نیشم.

چوونم به هانای زېړوبه گی له گوندی «کوگی»^۱ و «محالی مه رگه وه پری»

نېتر له وکات را جوابی که سم نه ده دایه وه و هه موو رؤژيک ده چووم بۇ ناو شار تا رؤژيکی
له لایه ن شیخ نه حمه ده وه نه مریکم بۇ هات که به خوم و هاواله کاغوه برؤم به هانای زېړوبه گی
له «کوگی». بۇ لای شه و گه یشتین بۇ نه وی. هه رچو نیک بیت شه و مان به ریکرد. بۇ تاریک و روونی
به یانی بۇ چما ته قه ده ستی پینه کرد! به تانک و توپ دایانگرتین نه ماما داگرتن! تیمه و چه ند خزم
و پیاوی زېړوبه گی له قه راغ دی ده سه نگه ردا بووین. نه و جار له شکر هیرشی بۇ کردین و له و
هیرشه دا دوو کهس له خزمه کانی زېړوبه گی کوژران. له و به یته دا تانک هاتوته سر له شکر ی تیمه
و شکاوین و نه مانزانیوه. پیاوه کانی زېړوبه گی دوو کوژراوه کانیان رفاند و سه نگه ره کان چول کران.
نه وه تیمه ش ناگامان له و پاشه کشه یه و له و شکانه نییه و به گهرمی شهری خومان ده که یین. نه و
رؤژه رشاهه که م کاریکی باشی کرد و له گهرمی ته قه دا بووم که «حه بیبه زهره» هه رای کردم:

— کوره نه وه چ ده که ی مردووت نه مری، خو کهس نه ماوه له سه نگه ره کاندا له تیمه زیاتر.
که سهرم هه لیتنا و ناوړیکم له ولا و له ملای خوم دایه وه، له سا بلاغیه کان و چه ند نه فهر له
بارزانیه کان زیاتر کهس نه ما بوون. کابرایه کی هه رمه نیشمان ده گه ل بوو ناوی «سندوق» بوو،
نه ویش ما بوو ده نا، هه رچی سه نگه ر بوو چولو هوول بوو. که به دوو رینه که چاوم لیکرد، کوره خو
شاخه کان هه موو گیرا بوون. تانک وه سهر «دمدمی»^۲ که وتبوو. له شکر گه یشتبوو «به روژ»^۳ به رؤژه
دییه کی چوو که یه. هیچ چارمان نه بوو تیمه ش له سه نگه ر وه دهر که وتین. بۇ هه ر لایه ک ده چووین
رینگایان لیکرتبووین. ته ماشام کرد ده سته یه ک سهر باز که هه شت کهس ده بوون پیشیان لیکرتبووین،

^۱ «کوگی - کوگی» یان «کوکیا» گوندیکه که له دۆلی قامسلوو و له نیتوانی دوو شاری شنو - ورمی هه لکه وتووه.

ده که ویته ۴۶ کیلومتری باکووری شنو و ۳۰ کیلومتری باشووری ورمی.

^۲ مه به ستیان کیوی «دمدم» ه که «قه لای دمدم» ی له سهره. نه و کیو و قه لایه ده که ویته ۱۸ کیلومتری باشووری
ورمی و له نیتوان دهریای ورمی و دۆلی قامسلوو هه لکه وتووه.

^۳ «به روژ» گوندیکه که له دۆلی قامسلوو و له نیتوانی دوو شاری شنو - ورمی هه لکه وتووه. ده که ویته ۴۵
کیلومتری باکووری شنو و ۳۱ کیلومتری باشووری ورمی.

ئىمە لەبەر پالين و ئەوانىش لە دەشتايە پراکشاون. ئاخىر ئىمەيان شپىزە کرد، ھەراسيان بە رۆحى ھەلگرتين. لەو عانەشدا پەشاشەكەم بە «حوسين لاسوور»^۱ بوو. ھاوارم کرد تا پەشاشەكەم بۆ بەھنيت. پەشاشەم ھەرگرتوو و سيلەم تىگرتن و يەكسەر دوو دەراغم لى تەققاندن كە دەبكرده ۴۰ فيشەك. چونكە ئەوان لە گۆرايى بوون و زۆرىش لىمان نىزىك بوون، ھەوتيان لىكوژرا. ئەوجار رىگەمان بۆ كرايەو ھەتايە سەر رىگايە، بەلام ديسان لە كيوەكان را دايانگرتين. ناچار خۆمان دە جۆگەى ھاويشت و بە نيو جۆگەيدا پويشتين تا گەيشتينە گوندى «شيرە»^۲. با ئەوئەندەش بلىم كە ئەو رۆژە لە «بەرۆژ»^۳ ھەشت پيشمەرگە محاسەرە [دەورپىچ - ئابلۆقە] كرابوون كە زۆر ئازايانە خۆيان دەرباز كەردبوو. كە ھاتينە ناو دىي «شيرە» دىتمان ئەو ھەشكرى زىرۆبەگى لەوئىن، باش بوو ئاھىكمان ھاتى. چووم بۆ لاي زىرۆبەگ تا تەگبىرىك لە ھەزەكە بكەين دىتم نانى بە قاورمەى دەخوات. ھەختا بوو سوئم بچى بۆ تۆزىك قاورمە. مالتە بە كەسى نەگوت فەرموون. لە ناھىلاجيان لەناو دى نان و دۆيەكمان ھەرگرت و خواردمان و ديسان ھەرى كەوتينەو ھە چووينە شاخەكانى بەرۆژى و خۆمان قايم كەرد. زۆر جىگايەكى سەخت بوو، ھەرچۆتىك بى چەند رۆژىك لەوئى ماینەو ھە شاخەكان ھەموو بەدەست ئىمەو ھەبوون. رۆژ نەبوو ھىزى عەجەمان ھىرمان نەكەنە سەر. ئىمەش لىيان دەھاتينە دەست و دەمانگىرانەو ھە دوایە.

چوونم بۆ يارمەتيدانى مەلا مستەفا بارزانی

رۆژىك لاي شىخ ئەحمەدى ئەمرم بۆ ھات كە دەبوو بپۆمە «دۆلى پىستان»^۴. ئەو محالەى كە ئەو دىيەى لىبوو «مەرگەوەر» بوو. ئاغاي ئەو دىيە، حاجىيەكى پىر بوو. زۆر پىاوى چاك بوو. زۆرى رىز دەگرتين و نان و خواردنىكى باشى دەداينى و تا لەوئى بووين ھەموومان تىر بووين. چەند رۆژىك لەوئى ماینەو ھەتايە سەر رىگايە، بەلام ديسان ئەمرم بۆ ھات كە دەبى دەگەل ھەوالەكانم بپۆينە دىيىك كە لەسەر چۆمى بوو، بەداخەو ھە ناوئەكەيم لەبىر چۆتەو ھە. دوو-سە رۆژانىش لەوئى ماینەو ھەتا خەبەر ھات كە مەلا مستەفا دەگەل چەند نەفەر لە ئەفسەرە عىراقىيەكان بەتەمان بپۆنە ناو شكاكان تا قسە دەگەل ئاگانى شكاك بكات، بەشكوو رىگايان بۆ چۆل بكەن و بپۆن بۆ خاكى شۆرەوى.

^۱ «حوسين لاسوور» باوكى ھونەرمەند «مستەفا دادار» ھە كە پيشمەرگەيەكى زۆر بەغىرەت و شەركەر بوو ھە و يەك لە ھاوالە خۆشەويستەكانى كاپىتان بوو. ئەويش چەشنى ھەموو ھاوالەكانى كاپىتان لە چىنى نەدار و دەستكورتى سابلانغ بوو. لە لاپەرەى ۴۳۱ زياننامەكەى بخوئىنەو ھە.

^۲ «شيرە» يان «شيرەكان» گوندىكە كە لە دۆلى قاسملوو و لە نىوانى دوو شارى شىو - ورمى ھەلگەوتوو ھە. دەكەوتىتە ۳۸ كىلۆمىترى باكوورى شىو و ۳۴ كىلۆمىترى باشوورى ورمى.

^۳ «دۆلە پىسان» ناو ھەروستەكەيەتى.

شهو له دتیکی چووکه دهبن. بۆ لای بهیانی بهگژادهکان دینه سه‌ریان. مه‌لا مسته‌فا دواژده نه‌فه‌ری نه‌فسه‌ر و سه‌رۆکه‌کان ده‌گه‌ل بوو وه‌ک «ئه‌سه‌عد خۆشه‌وی»، «ئه‌نوه‌ر دلسۆز»، «بکر ئاغا» و چه‌ند نه‌فه‌ری دی. هه‌ر چوار ده‌وریان گیرابوو. له‌ پشت دتیه‌که‌ شاخیک بوو له‌وێ شه‌ریان ده‌کرد. ئه‌وه‌نده‌مان زانی بوو به‌ ته‌فه. ئه‌و چه‌ند نه‌فه‌ری ئیمه‌ش که‌ هه‌موومان سابلأغی بووین، که‌ زانیمان، چووین به‌ کۆمه‌گیانه‌وه. با تاریفی سابلأغییان نه‌که‌م، له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆم سابلأغیم، به‌لام ئه‌و رۆژه‌ که‌ شه‌ر خه‌لأس بوو ئه‌سه‌عدی خۆشه‌وی چه‌ند که‌ په‌تی گوت هه‌موو (....) به‌قوربانی

خوالتیخۆشبوو ئه‌نوه‌ر هه‌سه‌ن عوسمان ئه‌بووبه‌کر
ناسروا به (ئه‌نوه‌ر دلسۆز)

ژنه‌که‌ی تێوه‌ بیته‌. به‌راستی سابلأغیه‌کان له‌و شه‌په‌دا هۆیان دایه‌وه‌ و مه‌لا مسته‌فا و ئه‌فسه‌ره‌کامان ده‌رباز کرد. بۆ لای شه‌وێ هتیزی ئێرانی، هه‌رکی، شکاک و «نوری به‌گ» به‌چارێک هتیشیان هتینا. ئیمه‌یان گه‌راوه‌ بۆ دوايه‌ و پاش شه‌رێکی قورس و گران توانیمان به‌ سه‌ریاندا سه‌ربه‌که‌وین و چه‌ند که‌سیان لێ به‌دیل بگرین که‌ له‌ ناویاندا کورپی «سه‌رله‌شکر جه‌هانبان»ی ده‌گه‌ل چه‌ند ئه‌فسه‌ر و سه‌رباز هه‌بوون. له‌ مه‌یدانی [شه‌رگه‌] لای شنۆیه‌ش بارزانییه‌کان ده‌گه‌ل ئه‌فسه‌ره‌کانی دیموکراتی وه‌کوو «ته‌فریشیان» و هاواڵه‌کانی هوردووی ئێرانیان شکاند و چه‌ندسه‌ت که‌س ئه‌فسه‌ر و سه‌ربازیان لیکۆشتن و چه‌نده‌ تۆپیان لێگرتن.

به‌داخه‌وه‌ عه‌شایری کوردی ئێرانی خائین بوون و له‌شکریان لێکردبووین و شه‌ریان ده‌گه‌ل ئیمه‌ ده‌کرد. رۆژێک ده‌سته‌یه‌ک مه‌نگور له‌ «سۆفیان»^١ هتیش ده‌به‌نه‌ سه‌ر چه‌ند نه‌فه‌ر بارزانی. ئه‌وانیش لێیان وه‌خۆ ده‌که‌ون و چه‌ند ئاغا‌ی مه‌نگورپان لێده‌کوژن و باقی تر خۆیان به‌ چۆمێ دادا و ده‌رچوون. ئه‌و بارزانیانه‌ زۆر شه‌رکه‌رن. له‌ مردن ناترسن. ئه‌گه‌ر زگیان تێر بیته‌، کێویش بیته‌ ده‌پرووخینن. جا ئه‌و هه‌موو گه‌یه‌ و کیشه‌یه‌ به‌ من نانووسرته‌. «ئه‌نوه‌ر دلسۆز»^٢ له‌ هه‌موو شه‌ره‌کان ده‌گه‌لمان بووه، له‌ ئه‌و بېرسن. ئه‌وه‌ هه‌لی ده‌بوویم لێره.

^١ «سۆفیان» یان «سۆفیان» گوندێکه‌ که‌ له‌ نێوانی دوو شاری شنۆ - خانێ هه‌لکه‌وتوووه. ده‌که‌وێته‌ ١٩ کیلۆمێتری باشووری شنۆ و ٢٨ کیلۆمێتری باکووری خانێ.
^٢ له‌ لاپه‌ره‌ی ٤٦٥ دا خوالتیخۆشبوو ئه‌نوه‌ر دلسۆز باشر بناسه‌.

به ره و سنووری کوردوستانی عیراق (باشووری کوردستان)

ئیرانییه کان ده سته بردار نه بوون. له ولای ده مانشکاندن له لایه کی دی بۆمان ده هاتنه وه. من و ئه و چه ند پيشمه رگه یه ی ده گه لم بوون حالمان زور شر بوو. هه موو کاله دراو و پيخواس، بيبه رگ و لیباس، به فر و سه رماش له وئی راوه ستن، له دۆخیکی زور دژواردا بووین. به و حاله شه وه به ربه و پرووی دووژمن ده بووینه وه تا چاومان لی کرد له «دۆلی گادهر» یان په ستاو تووین. له وئی رۆژیکی له سه ر نانخواردن بووین که ته قه یه ک کرا و کورپیکی باشیان لی بریندار کردین. که س نه یزانی کئی ته قه ی کرد و له کوئی را ئه و ته قه یه کرا؟! «به کرا ناغا» پاشی ئه و ته قه یه خه و فی ریکه وت و ده ترسا ئه ویش بکووژن، بۆیه ئیمه ئه فسه ره کانی هه موو خر کرده وه.¹ پاشی قسه و باسیکی زور و لیکنده وه ی دۆخه که، ئه فسه ره کان بریاریان دا و گو تیان:

- ئیمه ده رۆینه لای شیخ له تیف و ته سلیم نابین.
به کرا ناغاش گو تی من کاکه زیاد خزممه و ده چمه لای ئه و و ته سلیم نابم.
مینش گو تم ده گه ل سابلأغیه کان و ئه فسه ره عیراقیه کان ده چمه لای شیخ له تیفی، ئه و باشم ده ناسیت.
له ولش ئه فسه ره کانی دیموکراتی، فارسه کان گو تیان ئیمه ته سلیم به عیراق ده بین و توش ده گه لمان وه ره خۆت ته سلیم بکه، به لام قه بولم نه کرد.
ئه وان ناردیانه لای «ئه میر قوا» که «سه ید عه لی حیجازی»² بوو. ئه ویش وه لامی نارد بۆ وه که وه رن خۆتان ته سلیم بکه ن ناهیلیم که س له گو ل کالترتان پیللیت و وه ک گو ل راتانده گرم.³ له و به ینه شدا شیخ ئه حمه دی بارزانی له دووی منی نارد و لئی پرسیم:
- ده لئی چی؟ ته سلیم به عیراق ده بی یان ده گه ل مه لا مسته فای وه شاخی ده که و ی؟

---

¹ به کرا ناغا له کتیبی خۆیدا به ناوی گه شتیگ به ناوی کۆماری کورستاندا - بیره وه ریه کانی - ره ئیس به کرا - (عه قید عه بدولکه ریم هه ویزی) - (۱۹۴۴ - ۱۹۴۷) - بلاوکراوه ی: ئاراس - چاپی دووه م - چاپخانه ی وه زا ره تی په روه رده - هه ولتر - ۲۰۰۱ - لاپه رهی ۱۳۷ نامازه یه ک به رووداوه ده کات و ده لئ... کاک محهممه د سألح ژاژله یی و ژماره یه کی دیکه ش له وئی بوون، له نا کاو گولله ی تفه نگیگ له ده ستی به کیک ده رده چیت و به ر باسکی محهممه د سألح ده که وئی و برینداری ده کات...

² بۆ زانیاری زیاتری له سه ر ئه و کوردکوژه "سه ید عه لی حیجازی"، لاپه رهی ۴۵۶ ئه م کتیبه هه لده نه وه.

³ ده قی ئه و نامه یه م ده ست خستوه که له لایه ن مه لا مسته فا بارزانییه وه نووسراوه بۆ سه ید عه لی حیجازی، گهر هه له م نه کردبێ یه که مجاره له و کتیبه ی به رده ستاندا (کوردبوون) بلاو ده کرتنه وه. یان بلاو کراوه ته وه و من نه مدیوه. پروانته لاپه ره ۴۵۹

شیخ نهمهد بارزانی (خودانی بارزان)

گوتم نهزیهنی، نه وه شاخ ده کهوم، نه
 ته سلیم به عیراق ده بزم، من و
 هاوړنکانم ده گهل نه فسه ره
 عیراقیه کان ده بین و بو هر
 جینگایه ک چوون، نیمه ش ده چین با
 شین و شادیمان به یه که وه بیت.
 دوخه که تا ده هات دژوارتر ده بوو.
 جموجول به زه حمهت ده کرا. تا ده هات
 له هه موو لایه که وه گه مارو'مان ل
 تووند ده کرا. هه رکه س ده بویه خو
 ساغ کاته وه. یان ده گهل مه لا مسته فا
 رویشته، یان خو ته سلیم به تیران یا
 عیراق کردبایه، یان به قاچاغ ژیا با و له و
 گوند بو نه و گوند و له و شاخ بو نه و
 شاخی کردبا. نیتر دانیشته یان ده گهل
 «محهمهد مه محمود»^۲ و «جه لالی

^۱ "گه مارو" وشه یه کی رسنه کوردیه که تایه ته به دنیای ناژه لان به گشتی و له نه ریتی راوکردندا به تایه تی به کاری دینن. نه م وشه یه نه وکاته به کار ده بردریت که ناژه لی وه ک سه گ و گورگ یان ناژه لانی در، گوندیک، مه زرایه ک، میگه لیک یان نیچیریک خویان ده وره ده دن، یان راوی راوکه ره لایه ن سه گ و تاجیه کانه وه ده وره ده دریت. له وکاته دا نالین: گونده که ده وره دراوه، نالین تازییه کان که رویشکه که یان ده روپیچ کردووه، ده لاین: گه مارو دراوه. وه ک چون ناتوانین نه م وشانه بو مروف به کار بینین (وه رکه وتن، کاوژ، جووته، حه په، لووره و ... (گه مارو) ش ده گهل نه و چه شنه وشانه پولین ده کرت. به واتایه کی تر، نه م وشه یه ته نیا ده بی له دنیای ناژه لاند که لکی لیوهر بگریته نه ک بو مروقه کان. به لام کاتیک ده مانه وه دوژمنه کانمان وه ک ناژه ل پیناسه بکه یان، ده کرتی نه و وشه یه له کاری بگرین. گه سه رنج بدن کاپیتان باس له دوژمنه کان ده کات و ده لاین: "گه مارو" مان ل تووند ده کرا. نالین ده وره مان گیرا. له به رته وه ی ویستوو یه تی بیژی به دوژمن بکات و وه ک سه گ و ناژه لی در بیان شووبه ینتی. به داخه وه نه مروکه به هه راو له لایه ن میدیا و نووسه ره کورده کانه وه ته نانه ت بو پیشمه رگه و گه ریلش که لکی لیوهر ده گرن و ده لاین پیشمه رگه فلانه شوینی گه مارو داوه. نه وه هه له یه. له بری نه م وشه یه ده توانین بلین (ده وریچ یان ده وره دان). زور جارن بیتره وه که (نابلوقه) ش به کار دینن، به لام نه م وشه یه ش کوردی نیه و تورکیه (Abloke) هه روه ها نه وانیش له وشه ی (Blockade) ی ینگلیسی وه ریانگرتووه.

^۲ مه به سته ده بته نه فسه ری شه هید "محهمهد مه محمود قودسی" بو بیت. که ده توان له لاپه ری ۶۱۰ دا کورته یه ک له سه ر نه م شه هیده قاره مانه بخویننه وه.

ئامین بەگ»^۱ی و چەند نەفەری دی تەگبیریئەکان لیکردەووە و بریارمان دا کە بچین بۆ لای «شیخ لەتیف».

بۆ بەیانی وەرپاگە کەوتین. بارزانییەکان تەسلیم بوون و مەلا مستەفا وەشاخی کەوت. ئیمە سابلایغیەکان و ئەفسەرە عێراقییەکان، بە شاخاندای رینگەیی عێراقمان گرتە بەر بۆ لای شیخ لەتیف. تازە وەرپاگە و تەبویین کە «میرحاج» جانتاکەیی لەبیر چوو بوو و گەرایەووە تا بیهینیت، ئیتر نەهاتەووە لامان. بەفر کەریووە دەکات چۆن! سەرما یە کە بیتامان، جەرگ دەسووتین چ بگا بە تیسقان! یەکنوا بەفر دەبارت و لێناکاتەووە! نە کالەمان کالەیی و نە بەرگمان بەرگیکە کە بەرگەیی ئەو سەرما و سۆلە بگری. کەسمان نانی پێ نییە، ئیمە نەبێ بریکمان نۆک پێبوو. لە رینگە هەرکەسە و لەوچیکم دانێ تا لە برسان و لە سەرمان نەمرن. لەو کۆتستانە سەختانە هەر دەروین و ناگەینە هیچ شونیتک. پێمواییت یان دوو شەو و رۆژ، یان زیاتر بە رینگاوە بووین.

لەو ماوەیەدا چاوە چاوی نەدەدیت. ئیمە و محەممەد محمود و ئەفسەرەکان زۆر شپزە بووین. هەموومان لە ماندوو بوونیان و لە برسان، برستان لێبرابوو، کەچی دیتم ئەو «بەکر ئاغا» نانی پێیە و بەدزی ئیمە دەیخوا! لە ئاخر رۆژدا «حەمە دەمین» سی برام^۲ لە برسان کەوت. بە هەر جوړیک بێ رەکێشمان کرد بۆ سەر شاخی. ئەو نەشازانین کە رینگامان لیکۆردراووە. وەختیک وەسەر کەوتین تەماشامان کرد لە خوارووە هەموو چادری پۆلیس و عەسکەرییە. چەند وەختە ئیمە کەوتووینە رینگا، کەچی هاتووینە شاخەکانی «لوان» سی دێی «شیخ رەشید» سی. لەکنە خۆ کابرایەکی بەلەدمان دەگەڵ بوو چونکە بەفر و کەریووە بوو، رینگای هەلە کردبوو. ئیتر بەیە کجاری هەموومان سارد بووینەووە و ئەژنۆمان شکا. حەمە دەمین برام ئەژنۆی هیچ، زمانیشی شکا بوو. هیچمان هێزی ئەو هەمان نەبوو تەنانەت یەک ساعەتیش برۆین، لە بەکر ئاغای زیاتر کە نە سەرما ی لێ دیار بوو، نە بێبەرگی و برستیی. رووم لە محەممەد محموودی کرد و گوتم:

— برام، ئەو حەمە دەمین کە لاکێ کەوتوووە و ناتوانم بە جێی بهێلم. چارمان چییە؟ جەلال و محەممەد محموود گوتیان با شۆر بینەووە و تەسلیم بین.

لە بەکر ئاغای زیاتر هەموومان بریارمان دا تەسلیم بین. بەکر ئاغا تیر بوو. نانیشی شارەدبوو. کورپیکێ کە لەگەت و قەوی دەگەڵ بوو کە کۆلێکی تەفەنگ و فیشەک لە کۆلی قایم کردبوو. ئەو دەگەڵ کورپە کە لێمان جیا بوونەووە و درێژەیان بە رینگای خۆیان دا. وەک پاشان زانیان، لە رینگا

^۱ دەبێ مەبەستی کاپیتان "جەلالی ئەمین بەگ" بوو بێت کە بەک لە ئەفسەرەکانی کوردی ئەرتەشی عێراق بوو و هاورێ و نیزیکی شەهید "محەممەد محمود قودسی" بوو.

^۲ "حەمە دەمین راتب" یا حەمە دەمین سۆفی مەلودە چرچی "دابکرا و کورپە پووری کاپیتانە. دایکی ناوی "زینەت" بوو. بروانە لاپەرەیی ۳۲۵. کاپیتان خوشکێکیشی لە دایە زینەت هەییە بەناوی "خەجیح" کە لە وێنەکانی کۆتایی کتێبە کەدا وێنەیی ئەو شێرەژنە دلۆقان و خۆشەویست و خۆشینەدیو، دانراو.

نانی نادات بهو کوره داماو و له برسان گیان ددهات. من وهختیک که قاچاخ بووم و هاتبه «ماشکان»ی،^۱ نهو کابرایه‌ی که به کر ئاغا چوو بوو مالی نهو شتانه‌ی بو باس کردم و ده‌یگوت:

— وهختیک به کر ئاغا هات شهو بوو. کوئیک پیبوو. له سه‌رمان که سیره بوو. به کر گوتی پیاوئیکم ده‌گه‌ل بووه و له ریگایه مرد. وهختیک پشتینده‌که‌ی کرده‌وه لاجیکی ورتکه نان لی که‌وته خواره‌وه. بویه ده‌زانم نهو کوره باش و به‌خووه‌ی که ده‌گه‌ل به کر ئاغا بوو له برسان مردوه. ناخر نهو باره‌ی نهو له کوئی نهو کوره داماو نابوو باری دوو که‌سان بوو. نانیشی پینه‌بوو. بوخوم لاجیکم نوک دایه تا گهرمی بیته‌وه و نه‌مری له سه‌رمان. دلنیم گهر نانی دابایه نهو کوره نه‌ده‌مرد. نه‌دی بوچی بوخوی نه‌مرد؟ خو کوره‌که زور به‌خووتر و جحیلتر بوو له به کر ئاغا. به ههر پیودانئیک لیکی بده‌ینه‌وه، گهر قه‌رار بوو لهو ریگایه‌دا که‌سیک همری، ده‌بوايه به کر ئاغا همری نه‌ک نهو کوره.^۲ به ههر حال. محهممه‌د مه‌حموود بریاری دا بچیتته خواره‌وه و ده‌گه‌ل سه‌ید عه‌لی حیجازی قسه بکات به‌شکوو وه‌خیر گهری! تیمه‌ش لهو سه‌ر کیوه و بهو سه‌رما و سوئه و به برسیتی دانیشتبووین و چاوه‌ری بووین. ههر که محهممه‌د چوو بو خواره‌وه، بوو به به‌هاریک نه‌بیتته‌وه. تاو سه‌ری وه‌ده‌ر نا و گهرمای تیگه‌ران‌دین. حه‌مه‌ده‌مینى برام که گهرمای تاوه‌که‌ی ویکه‌وت ئیتر زمانى کرایه‌وه و وه‌قسه هات و گوتی:

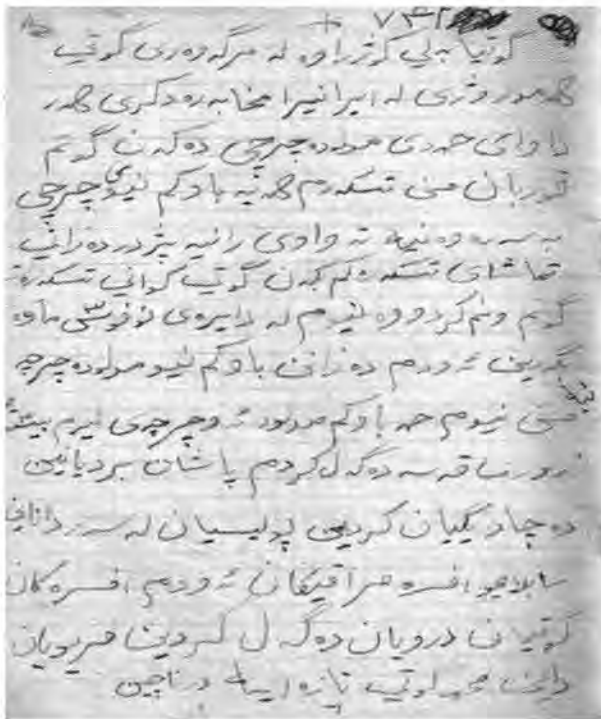
---

^۱ ماشکان گوندیکه له ۲۳ کیلومتری باکووری خانئ (پیرانشار) هه‌لکه‌وتوو و ۱۱ کیلومتری له سنووری ده‌ستکرد و بن‌بنه‌مای ئیتران و عیراق دووره.

^۲ به کر ئاغا له کتیبی خویدا به ناوی گه‌شتیک به‌ناوی کووماری کورستاندا - بیره‌وه‌ریه‌کانی - ره‌ئیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم هه‌وئزی) - (۱۹۴۴ - ۱۹۴۷) - بلاوکراوه‌ی: ئاراس - چاپی دووه‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده - هه‌ولیر - ۲۰۰۱ - لاپه‌ره‌ی ۱۳۷ به‌ه‌لاوه‌ ئاماژه‌به‌ک به‌ رووداوه‌ ده‌کات و ده‌لی: [...] پاش رویشتیکی (۳) شه‌و و روژی به‌نیو نهو هه‌موو به‌فره‌ی چیاکانی سنوردا بن‌هیچ خووراکیک کابرای ری پيشانده‌ر و شاره‌زا، ری لی تیک چوو. ههر هینده به‌خومان زانی که گه‌یشتووینه‌ته سه‌ر شاخه‌کانی نیوچه‌ی لولان که سه‌ربازخانه‌ی عیراقی تیدا بوو. له وه‌زعیکی گه‌لیک شه‌رزه و بن‌هیز و برسیدا بووین. له‌وئی کاک محهممه‌د قودسی و کاک جه‌لال نه‌مین و چه‌ند که‌ستیکی دیکه ووتیان که: "ئیدی هیزی رویشتیمان نه‌ماوه و ههر ده‌مرین، له‌به‌ر نه‌وه ته‌سلیمی له‌شکری عیراقی ده‌بین". من و (۶) که‌سی دیکه ماینه‌وه و به‌سه‌ر لوتکه‌ی چیاکه‌وه به‌روه‌ه روژه‌ه‌لات رویشتین. (۴) که‌س (ئیراهیم خوشناو، سه‌یده په‌واندووزی، عومه‌ر کاولوکانی) که ئیواره‌ی به‌سه‌ردا هات له تیمه‌داترازان، چونکه گه‌لیک له‌پیش تیمه‌وه ده‌رویشتن. من و واحیدی مام په‌زا کوئی و عه‌زیزی قاله‌ره‌شی کوئی (به‌ناوبانگ به‌عه‌زیز له‌لی) شه‌و له‌سه‌ر چیاکان ماینه‌وه و تا به‌یانی له‌نیو نهو به‌فره‌دا هاتوو چۆمان ده‌کرد و ناو به‌ناویش پشتمان به‌یه‌کتره‌وه دنا و میزه‌ره‌ه‌کانی سه‌رمان به‌خو دادهدا تا روژ ده‌بووه، نه‌و روژه‌ش به‌نیو نهو چیا و به‌فره‌دا رویشتین و کاتی نیوه‌رو بوو واحیدی مام په‌زا هیزی له‌به‌ر براو له برسان گیانی پاکى ده‌رچوو. به‌ناچارى خوئی و چه‌که‌که‌یمان به‌جیه‌شت. من و کاک عه‌زیز تا نیزیکی ئیواره ههر رویشتین، نه‌و ده‌مه گه‌یشینه سه‌ر ناقاری ده‌شتی شو. [له‌دریژهدا ده‌لی:] به‌روه‌ گوندیک که له ده‌شتایه بوو که‌وتینه ری، له ده‌روه‌ی گونده‌که چه‌کداریک به‌پیرمانه‌وه هات و که‌وته پرسپار کردن لیمان که ووتمان تیمه‌ گه‌لیک ماندووین و برسین، جارئ مانگه‌ییتته نیو گوند تا که‌میک پشوو بده‌ین نه‌و ده‌مه به‌سه‌ره‌هاتمان باس ده‌که‌ین. له‌گه‌ل چه‌کداره‌که به‌روه‌ مالی کوئخای گوند (سوفی شوکر) رویشتین.]

- کاکه به جیم ده هیلّی؟
- نا، جا چۆن به جیت ده هیلّم؟ ئه وه محهممه د چۆته خواره وه و تیتستا ده گه ریتته وه و نانیشمان ده گه لّ خۆی بۆ دینیت.
- کاکه تۆ بۆ نارۆی؟ خه می من مه خۆ. من مندالم، ده رۆم خۆم ته سلیم ده کهم نه وان خۆ ده من ناگه به نین.
- که وای گوت ئاورم تیبه ربوو.
- باشه، با محهممه د بیتته وه بزاین چۆن ده بی.
- سه عاتیککی زیاتر کیتشا و محهممه د به خۆی و ده ستیک شوورته، هاتن بۆ لامان. گه وره که یان نئوی «عه لی به گه خره» بوو. خه لکی سولیمان بوو. محهممه د گوتی:
- سه یه عه لی حیحازی قه ولی شه ره فی پیدام که زۆر باش په نای ئیوه سابلانیه کان بدات و ئیمه ش [ئه فسه ره کورده عیراقیه کان] عه فوو کراوین.
- خیرا پۆلیسه کان چه کیان کردین. من دوور بیئتکم پیبوو زۆرم خۆش ده وسیت و پۆلیشی ده کرد. به گه وره ی پۆلیسه کانم گوت:
- ئیمه هیچ پاره مان پی نییه، ئه و دوور بینم لّ مه ستین. با بیفرۆشم و به شکوو که لیتیکمان بۆ بگریّت.
- گوتی حکومه ت هه رچی بتانه هوئ بۆتان حازر ده کات. خه می هیچ مه خۆن.
- به و حاله ش هه ر نه مدانئ. له ریگا دام به پۆلیستیککی به ٦ دیناران.
- بردیانی بۆ نئو چادره کان. ئه وه نده مان دیت که سه یه عه لی حیحازی له چادره که ی هاته ده ره وه و چه ند نه فه ر ئه فسه ری عیراقیش له پشته وه ده رپویشتن. ده گه لّ محهممه د مه حموود و باقی ئه و ئه فسه ره عیراقیه نه ی ده گه لمان بوون به عه ره بی ده ستیان کرد به قسان. پاشان پرووی ده ئیمه کرد و نئوی هه موانی پرسی ده گه لّ ئه وه ی که خه لکی چ جیگابه کی ئیرانین. گه یشته من گوتی:
- نئوت چییه؟
- حه مه دی مه ولووده چرچی.
- کابرای معاوینی که کوردیش بوو و ناوی «فازل» بوو، ده تگوت گه نجی دیوه ته وه، هاواری کرد:
- ئه وه تا، بۆخۆیه تی، ئه وه حه مه دی مه ولووده چرچییه.
- جا به عه ره بی ده ستیان کرد به قسان. خۆشخۆشیش چاویان له من ده کرد. ئیتر ئه و عاله مه یان هه مو له بیه ر چووویه وه و باس باسی من بوو. من له عه ره بیم نه ده زانی، به لّام به ده یان جار ناوی خۆمم گوئ لیده بووه که ناویان ده هیتام. ئیتر ورده ورده خۆفم لّ نیشته. ده مزانی ئه و چرکه ساتانه بۆ من گرینگن و چاره نووسم ده نووسنه وه. پاش تاوئکی معاوینه که پرووی تیکردم و دیسان لّی پرسیمه وه:

— یانی تو همه‌دی مه‌ولووده
چرچی؟

من که خه‌وفم لینیشتبوو گوتم
با حاشای لیبکه‌م زوو وه‌بیرم
هاته‌وه که چند سال پیشتر کاتیک
له «سه‌نگه‌سه‌ر» ده‌گه‌ل چند
سابلاغیه‌ک قاچاچیتیم ده‌کرد و
گیراین. یه‌ک له‌و سابلاغیانه «مام
برایمی حاجی نه‌للا» بوو. نه‌وده‌م
به‌قولبه‌ستراوی بردیانی بۆ «پانیه».
قایم مه‌قامی پانیه‌ زنه‌که‌ی
سابلاغی بوو. پتاویکی زور باش و
نوژکه‌ر بوو. شه‌و هاتبووه
ژووره‌که‌ی خوی له‌ قایم مه‌قامه‌تی.
هاتن تیمه‌یان برده‌ لای نه‌و. که

زانی سابلاغین، هه‌ر نه‌و شه‌وه‌ به‌ره‌للی کردین و گوتیشی که به‌یانی وه‌رنه‌ ئیداره‌ی تا ته‌سکه‌ره‌ و
نفوستان بده‌من. به‌یانی که چووینه‌وه‌ هیچ ته‌سکه‌ره‌ی بۆ ده‌رکردین و بووین به‌ ساحتب
ته‌سکه‌ره‌ی عیراقی، ته‌نانه‌ت پاسی تفه‌نگه‌کانیشی بۆ ده‌رکردین و نه‌وجار به‌ نازادی تفه‌نگمان
ده‌شانی کرد و چۆینه «کویه». ئیتر که نه‌و نه‌قله‌م هاته‌وه‌ بیر بن نه‌وه‌ی خۆم بخه‌جلینم وه‌لامی
«فازل»-یم تاوا دایه‌وه‌:

— نه‌و همه‌ده‌ی تو باسی ده‌که‌ی من نیم. نه‌و همه‌ده‌ی تو ده‌بلیتی له‌ مهرگه‌وه‌ری کوژرا. من
بابم ناوی مه‌ولوود نییه. من عیراقیم و له‌ ساله‌کانی گرانیه‌ چووم بۆ ئیتراتی و ئیستاش هاتوومه‌ته‌وه‌ بۆ
عیراق و دوو تفه‌نگیشم هیتاوه‌ بۆ فروشتن، به‌لام ئیوه‌ لیتانه‌ه‌ستاندم، ئیستا نازانم چ به‌رمه‌وه‌ بۆ
منداله‌کانم.

ئینجا فازل پرووی ده‌ نه‌فسه‌ره‌ عه‌ره‌به‌ عیراقیه‌که‌ کرد و گوتی:

— نه‌وه‌ ده‌لن همه‌ده‌ی مه‌ولووده‌ چرچی کوژراوه‌.

نه‌وجار فازل هاته‌ نتوانی من و نه‌فسه‌ره‌ عیراقیه‌که‌وه‌.

— نه‌فسه‌ری عیراقی گوتی لیتی بپرسه‌ که دلنیا به‌ همه‌دی مه‌ولوودی کوژراوه‌؟

^۱ «مام برایمی حاجی نه‌للا» ناسناوی (فه‌می) به‌ و برای مام «ته‌حمه‌دی ئیلاهی» به‌ که وه‌زیری ئابووری کۆماری
کوردستان بوو. نه‌و بنه‌ماله‌یه‌ به‌ ماله‌ «حاجی نه‌للا» ناوبانگیان هه‌بوو.

- به لێ دنیام و هه‌موو که‌سیش ئه‌وه ده‌زانن. ئه‌فسه‌ری عێراقی گوتی رۆژ نییه له‌لایه‌ن ئێران‌ه‌وه مخابه‌ره نه‌کریت که داوای «حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی» ده‌که‌ن.
- قوربان من ته‌سکه‌ره‌م هه‌یه. با‌بم ئێوی «چرچی» به‌سه‌ره‌وه نییه. ته‌واوی رانیه و پشده‌ر ئه‌وه‌ی ده‌زانن. ئێوه ده‌توانن ته‌ماشای ته‌سکه‌ره‌که‌م بکه‌ن جا بۆتان ده‌رده‌که‌وت.
- کوانی ته‌سکه‌ره‌که‌ت؟
- ونم کردووه. ئێوم له‌ دایره‌ی نفوس ماوه، بگه‌ڕێن و بیدۆزنه‌وه ئه‌ودهم ده‌زانن که با‌بم ئێوی «مه‌ولووده چرچ» نییه. من ئێوم «حه‌مه‌د»ه و با‌بم ئێوی «مه‌ولوود»ه و ئه‌و «چرچ»-ه‌شم ئه‌وه لێره بیست.
- زۆری قسه ده‌گه‌ڵ کردم و پاشان ده‌ستووری دا به‌ سابلاغیه‌کان و به‌ ئه‌فسه‌ره‌ عێراقیه‌کانی که ده‌گه‌ڵمان بوون، له‌ چادریکیان کردین و پۆلیسیان له‌سه‌ر داناین. ئه‌فسه‌ره‌کان گوتیان که درۆیان ده‌گه‌ڵ کردوین و فریویان دا، ته‌نانه‌ت محه‌مه‌د مه‌حموود گوتی:
- تازه ئێمه ده‌رناچین.

گرتوو‌خانه‌کانی عێراق

به‌یانی زوو راستیان کردینه‌وه. به‌چه‌ند رۆژان چووینه «دیانا» له‌وێ له‌ ده‌شتی، سیمیان رانه‌نگاوتبوو. ده‌نیو سیمه‌که‌یان کردین. هه‌وه‌ڵ که‌ره‌ت ئێمه و ئه‌فسه‌ره‌کان چووین ده‌نیو سیمه‌که‌یه‌وه، پاشان بارزانییه‌کان ده‌سته‌ده‌سته به‌ ژن و پیاوه‌وه ده‌نیو سیمه‌که‌یان کردن. ئه‌وه‌وه ده‌نیو سیمه‌کاندا بووین و بۆ به‌یانی بردیانین بۆ «هه‌ولێر»-ی. له‌ رینگایه‌ محه‌مه‌د مه‌حموود گوتی:

- له‌ هه‌ولێری لیکمان هه‌ڵده‌پرن. هانی، ئه‌و ۱۰ دیناره‌ی بگه‌ با پیتیت.
- تۆ ئه‌و پاره‌ زۆره‌ت له‌ کوێ بوو؟ من نامه‌هوی. ئه‌دی بۆخۆت؟
- من له‌ رینگایه‌ ئه‌فسه‌ری دۆستم هه‌بوو و ده‌مانچه‌که‌یان بۆ فرۆشتم و تۆ خه‌می من مه‌خۆ. تۆ پاره‌ت پتویست ده‌بی.
- که‌ گه‌یتشتینه‌ هه‌ولێری منیان هینا خواره‌وه ئێر زانیمان که لیکمان هه‌ڵده‌پرن. ده‌گه‌ڵ کوپه‌کان ده‌سته‌ملان بووین و به‌ ماچکردن مالتاوایه‌کی تالمان له‌یه‌کتر کرد و ئه‌وانیان برده «که‌رکوک»-ی و له‌وێش محه‌مه‌د مه‌حموود و عێراقیه‌کانیان برد بۆ «به‌غدا»-یه. له‌ هه‌ولێر منیان برده گرتوو‌خانه و له‌ ژووریکیان کردم. ته‌ماشام کرد یه‌کیک له‌ کوونی ده‌رکه‌ را هه‌را ده‌کا:

- حه‌مه‌د ئاغا، حه‌مه‌د ئاغا!

منیش ئه‌وه نازانم که هه‌را له‌ من ده‌کات، خو من ئاغا نه‌بووم له‌ کوێ را بزانی که ده‌گه‌ڵ منیت؟

خۆ لېبرېنە ۋە ھەشەشە نەبوو، ھەر دەنگوت نېوم لیدەنى. تا کابرایەك گوتى:

— كاكە ئەو دەگەل تۆيانە.

محەممەد توفیق وردى

كە لىتى ورد بوومەو ھاو ھاو لیدەكەم ئەو ھاو «فارس» ھا. ئەو فارسە خەلكى لای ھاو لىترى بوو. كاتى خۆى كە لە ھاو ھاو سەردەشتى بووم، فارس دەگەل بارزانىيەكان بوو. پاش ماو ھاو ھاو كۆلىكى تەفەنگ پفاندبوو و ھاو ھاو ھاو و چوو بوو ھاو ھاو عىراقى. ئىستا ئەو ھاو لە گرتووخانە يەكترمان ناسىو ھاو ھاو. ئەو ھاو فارس چوو بوو لای كابرای «ھاو ھاو» و پە ھاو لىكرد و منى بردە ھاو ھاو ھاو خۆى، ھاو دانىشتىن كای كۆفمان بە ھاو كەرد.

ھاو ھاو لە مانەو ھاو لەو گرتووخانە يە پىنە چوو كە دەستە دەستە بارزانىيەكان و باقى عىراقىيەكانىان ھاو ھاو گرتووخانە. تەنانەت «محەممەد وردى» شىان ھاو.

ھاو ھاو چەند نەفەر «دزەيى» گىرابوون كە زۆريان ھاو پەمەت گرتم و زۆريان سپاس دەكەم و ھاو ھاو لە ھاو ھاو ناچىت. سە ھاو دە ھاو كە خۆم نەمدەزانى ناو بانگم پە ھاو ھاو ئەو ھاو ھاو و زۆر كەس دەيزانى كە پىشمەرگەي دىموكرات بووم و تەنانەت باسى شەپەكانى منىان ھاو ھاو بىستبوو ھاو ھاو زۆريان پىز دەگرتم بەتايبەت ئەو دزەيىانە سە ھاو دەگەل سە ھاو، دەگەل ھاو باشتر بوون. تەنانەت ئەو پە ھاو ھاو كە لەو گرتووخانە يە بەرپىيان كەردم بوو گرتووخانە يە كۆيە، ئەو دزەيىانە چەند دىنارىيان پە ھاو كە ھاو ھاو لە ژيانىاندا كارىيان راست بىت و بەردى سارد و گەرم نە يە تە بەر پىيان.

بە يانىيەكى من و محەممەد وردىيان قۆلبەست كەرد و بەردىيانىن بوو كۆيە. من لە قسەكانىدا گوتومە كە خەلكى پانىيەم و محەممەد وردىيان گوتىو ھاو كە خەلكى كۆيە. كە لە كۆيە نىزىك دەبوو ھاو ھاو، لە قەراغ شارى، خەلك ھاو بوون بە پىر محەممەد وردىيەو ھاو و منىش قۆلم دەگەل قۆلى ئەو بە ھاو ھاو بە سترابوو. گەر ئەو بوو ھاو لایەك سوورا با، منىش بە ناچار دەبوو بوو لای ئەو سوورابام يان پىچەوانەكەي. يانى دوو مرووف بووین و بە يەكەو نووسابووین. ھاو خزم و ئاشناكانى

^۱ "كورتەبەك لەسەر ژيانى نەمر محەممەد توفیق وردى لە لاپەرەي ۱۹۴۷ى ئەم كىتەبەدا بخویننەو.

که محهمه ديان دیت، هه و مه نیا^۱ هیتا تا ماچی بکه ن و به خیرهاتنی بکه نه وه. لهو بهینه شدا چه ند ماچیان له محهمه د وردی کرد بیت، نه وه نده شیان نه من ماچ کرد! نازانم نه وه هه موو خه لکه له کوئی پهیدا بوون! ناخر هه ر خه لک بوو له ژیللا ده هاتن بو لای محهمه دی!

به هه ر جوړیک بیت بردیانین بو گرتووخانه ی کوږه. له وئی دوو که س هاتن و گوتیان که ئیمه محامین. گه ر مه حکمه کرای، تو ناوی ئیمه بلئی و کارت به هیچ نه بی. وه ردی نیوه کانی بو نووسیم و دایه ده ستم. چه ند پوژ له وئی بووم چ باس نه بوو.

به ره و گرتووخانه ی رانیه

پوژیکیان سن پوولیس به سواری ئیستر هاتن و زنجیریکی درژیان هیتا ده ده ستیان کردم و سه ری زنجیره که ش به ده ست پوولیسکیان بوو و رایانکیشام به دوا ی خو یان دا. چو ن لوئی مه یمونی راده کیشت به دووی خو ی دا، منیش خو م ناوا هاته پیش چاو. به راستی هه سته کی ناخو شم هه بوو، په ککوو که زگم به خو م ده سووتا، چ بکه م که به و که چه سه واده مه وه ناتوانم هه سته خو م له و پوژه بنووسم. به و حاله وه که له ریگایه ده یان بر دم، چه ند که سیک که نه مده ناسین و نه وانیش منیان نه ده ناسی، به لام دیار بوو زور ئینسانن و به زه ییان به حالی مندا هاتبوو، هاتنه سه ر ریگایه و خوابیشیان له پوولیسه کان کرد که زنجیره که م له ده سته دهره ینن. پوولیسه کان گوتیان با له شار وه ده رکه وین جا نه وکات وا ده که ین. که له شار چووینه ده ری، ئینجا زنجیره که یان له قولم دهره ینا. بو لای ئیواری گه بیشتینه «رانیه» و یه کسه ر له گرتووخانه ی نه و شاره یان کردم. له وئی ناردیان له چایخانه یه کی نه و شاره را بو گراوه کان چا هات. پیم سه یر بوو که چا بو منیش هاتبوو. پاشی خواردنه وه ی چایه که هه موو گراوه کان دهریانه یتا و پاره ی چایه که یان دانا، منیش پاره ی خو م دانا، به لام کوپریکی مندالکار پاره که ی دامه وه و گوتی پاره ی تو گه یوه. منیش نه مپرسی کن داویه؟ شه و بردیانم بو پرسیار لیکردن. کابرای مه رکه ز، مه عموریکی تووره و ته وسنی تورکمان بوو. لئیبیرسیم:

- کوئنده ری؟
- عیراقیم.
- خه لکی کام شاری؟
- رانیه یم.
- بو چوو بووی بو ئیرانن؟
- چه ند له وه پیش لیتره گرانی بوو، چووم بو ئیرانن تا به شکوو بزئوی ژیان پهیدا بکه م.

^۱ نه م وشه یه له "هه و" را دیت. "هه و" به مانای شالو، په لاهار، هیرش.

ئيت زۆرى لهو قسانه‌ي لئيرسيم و منيش جوابم ده‌دايه‌وه و چ كيشم نه‌بوو ده‌گه‌لى. له‌پر پرسى:

— له «ديموكرات» چكاره بووى؟

— چۆن! ده «حيزب» دا بووم!

كه وام گوت، دوو ئه‌فسه‌رى گه‌نج كه له‌وى دانىشتبوون، هه‌ردووكيان ليويان لئيرماندم و به‌چاو تيانگه‌ياندم كه نه‌ده‌بوو ئه‌و قسه‌يه‌ي بكه‌م. منيش زانيم كه دۆراندم. ئيت نه‌مه‌زاني چ بكه‌م؟! ئه‌وجار پرسى:

— ييم بلن بزنام، حيزب چيه‌؟

— به‌گم، چۆن نازانى حيزب چيه‌؟ حيزب هه‌ساسه.

— هه‌ساس چيه‌؟

— قوربان، ئيه كه‌سيك كه ناگاي له دوكان و بازار بيت و قه‌ره‌ول بيت چي پتده‌ئين؟ دوو ئه‌فسه‌ره گه‌نجه كه له تريقه‌ي پيكه‌نييان دا و له خو بوونه‌وه به پيكه‌نينى. ديسان دريژه‌ي به‌پرسياران دا و گوتى:

— هه‌ره‌س بووى؟

— به‌لن به‌لن، هه‌ره‌س بووم هه‌ره‌س. چونكه له‌ميژه چومه تيراني زور شتم له‌بير چۆته‌وه. ئه‌وجار مه‌عموره توركمانيه كه له هه‌يفان ده‌ستي كرد به پيكه‌نين و له‌بنه‌خويه‌وه به توركي گوتى: «مه‌مه‌د پيغه‌مبه‌ر، قوربان ئۆلاييم، نه جوور ئوممه‌تى وار!» [ئه‌و په‌سته‌يه يانى: قورباني هه‌زه‌تى مه‌مه‌دى پيغه‌مبه‌ر بم كه چ جووره ئوممه‌تتيكي هه‌يه!] ئينجا ده‌ستي كرده‌وه به پرسياران:

— بو هاتويه‌وه بو عيراقى؟

— قوربان چه‌ند تفه‌نگم هه‌تابوو بيانفرۆشم كه ئه‌وانىستان ليه‌ستاندم. هه‌رچي ئه‌و ماوه‌يه په‌يدام كردبوو دا‌بووم به‌و تفه‌نگانه. سه‌ت بريا تفه‌نگه‌كانم ده‌ ئاوى هاويش‌تان و نه‌هاتبامه‌وه بو عيراقى، ئاخىر مسته‌پوولينكم پيدا‌بوون و خيتم لينه‌ديت.

ئيت وام خو لى نه‌فام كرد، ليم ماندوو بوو و فه‌رمانى دا بمه‌نه‌وه بو گرتوو‌خانه‌ي. جيبى خويه‌تى ليره زور سپاسى ئه‌و دوو ئه‌فسه‌ره گه‌نجه بكه‌م، گه‌ر ئه‌وان نه‌بوونايه هه‌تا بنپيلان پيوه ببووم و تيدا‌ده‌چووم و ده‌ياندامه‌وه به تيراني. ئه‌وان لئويان قرماند و منيان حالى كرد.

هه‌روه‌ك باس‌م كرد، كورپيكي مندالكاره هه‌موو پوژيكت له ده‌ره‌وه‌ي گروو‌خانه‌كه‌وه چاي دڤڤيت بو گرتوو‌ه‌كان. هه‌موو جارپك پاره‌ي بو ده‌رده‌هه‌تيم، به‌لام وه‌رى ناگرى و ده‌لى پاره‌ي تو گه‌يشتوو‌ه. پوژيكت كه له‌سه‌ر نانخواردن بووين چايان بو هه‌تايين، به‌لام كورپه مندالكاره كه نه‌بوو، ئه‌وجاره كورپك بوو له ئه‌و كه‌ميك به‌ته‌مه‌نتر بوو. وا ديار بوو كه ئه‌و خاوه‌نى چاي‌خانه‌كه‌يه. كاتيكت كه‌شه‌فه چايه‌كه‌ي دانا، پيمگوت:

— برام، من چەند پوژۆنک دەبی لەو گرتووخانەییەم و شاگردەکی تۆ هەموو پوژۆنک چا و سیگارم بو دینتی و پارەیی دەدەم و لێم وەرناگری و دەلێن پارەیی تۆ گەبۆه. ناخر ئەو ئەو چۆن دەبی و من ئاوا بۆم قەبول ناگری.

— ئەو بەرامە، بە بەردەست گرتوومە و یارمەتیم دەدات، تا تۆ لێرە بی، نەک سیگار و چا، بگرە هەرچیەک کە پتووستت بیت شەرم مەکە و بلێ با بۆتانی ئامادە بکەم.

زۆر بەپەلە ئەو قسەیی کرد و پوویی. پاشان لە گرتووکانی دیم پرسیار کرد کە ئەو کێیە گوتیان کە ئەو نێوی «محەممەد» و کورە مندالکارەکش برابەتی. لەو گرتووخانەییە پانیە، پوژانە زۆر کەس دینە لام و من نایاناسم. زۆریان حورمەتی من لەبەرە و هیچکات لە یادیان ناکەم. هەول دەدەم لەو ماوە کەمەیدا، لانیكەم ناوەکانیان بیرسم و بیانزانم. ئەو ناوانەیی لەیادام ماوان ئەوانە بوون «توفیقی مەلا سەدیقی»،^۱ «وەستا بیهجهت»، «وەستا نەسروللا». بەداخووە ئەو ئینسانە باشانە ئەوەندە زۆر بوون کە پێم خۆش بوو ناوەکانیانم لێرە نووسییا، بەلام ناوەکانم لەبیر چۆتەو. هەر زوو بە توفیقی مەلا سەدیقیم گوتبوو کە من فلان سالی تەسکەرەیی عێراقیم وەرگرتوو لە «پانیە»، کاریکی وا بکەن تێم ببیننەو لە داڕەیی نفوس دەنا تووشی گۆنگەلی دەبم. ئەویش دەیگوت کە ئەو کاریکی هاسانە و چ نێیە، کاریکی وا دەکەین کە هەرچی زوو لێرە نەجات بیت. هەموو پوژۆنک وەخت و بێوخت دەمەن بۆ پرسیارلێکردنم. منیش هەر دەلێم خەلکی پانیەم. بەداخووە لە ئیدارەیی نفووسیش نێو کەم نادۆزنەو، بۆیە شک و گومانیان لەسەرم لاناچیت. ئەوێ دڵخۆشکەر بوو بۆ من ئەو بوو کە شایەدم زۆر بوون. ئەوێ قەتم نەدیووە و نەمناسیووە، ئەمرۆ وەک پیاوان وەبالم بۆ لە ئەستۆ دەدەن و دەلێن ئەوێ دەناسین و پانییە. منیش تەنیا دڵخۆشیم ئەو شایەدانە بوون و مەعمورەکانیش لەبەر ئەو شایەدانە نایاندەتوانی بریارم لەسەر بەدەن. ئێتر چۆن چاکەیی ئەو مروفانە دەتوانم لەیاد بکەم. ئەوێ ئەوانە دەگەل منیان کرد، نەبوووە و نەبیزاو.

هەر لەو گرتووخانەییە کورەئاغایەکی گەنج، نازانم لەسەر چی گیرابوو، زۆری عەزبەت دەکردم. بەردەوام گالتم پێدەکات. کە بانگم دەکات، بە گەپ یان دەلێ «قازی محەممەد» یان دەلێ «پێشەوا!» منیش زۆری پێ تیکدەچم. چەند نەفەر لەو گرتووخانەییە زۆری سەرزەنیش دەکەن و خۆشم زۆری قسە دەگەل دەکەم و بە نەرمی تێدەگەییتم کە کاکێ برا دەست هەلگرە، بەلام هیچ فایدەیی نێیە، ئەوێ دەیکا، هەر دەیکا.

شەویکیان هەموومان نووستبووین. لەناکاو پۆلیسەکان لێمان وەرژوور کەوتن و لە غورپابی خەوی راستیان کردینەووە و بژاردیانین. پاش ئەوێکە پۆلیسەکان لە ژوورە کەمان چوونە دەری، کورەئاغا

^۱ لە لاپەرەیی ۴۰۰ دا زیاتر لەسەر خوالیخۆشبوو توفیقی مەلا سەدیقی بخوینەو.

به گهپ و به پیکه نینیکی سووک و به دهنگیکی بهرز واده کات:

— پیشهوا؟ ئه‌ری قازی محهمه‌د؟ باش نووستبووی؟ هیچ خهونی خوشت نه‌دی؟
ئینجا له قاقای پیکه نینیتی دا! ئه‌دی هاته سهر ئیسکانم و گوتم تا کهنگی لئی قه‌بول بکه‌م؟ یانی
وام لیهاتووه که له‌بهر ئه‌و هه‌تیوه ده‌نگم ده‌رنه‌یه‌ت؟ گورجیکی لئی راست بوومه‌وه و سواری
بووم. جا وه‌ره لییده. خو ده‌ره‌قه‌تیشم نه‌ده‌هات و زوری به من نه‌ده‌شکا. تا ده‌ستی هه‌لدینایه‌وه
چوار مستم تیده‌سره‌واند. هات‌وهاواری ئه‌و گرتووخانه‌یه‌ی هه‌لگرتبوو هینده‌ی بلئی ئه‌ی هاوار
بگه‌ن، ئه‌ی هاوار کوشتمی. ئه‌و شه‌وه زور باشم لیدا و گیراوه‌کانیش ده‌ستیان وه‌بهر نه‌ده‌هینام
و پیناخووش بوو که لییده‌ده‌م، چونکه زوری بیتام کردبوو. تا پۆلیسه‌کان به فریای هاتن و ده‌ستیان
گرتم و له چنگیان درهینام. ئینجا هه‌ردوو‌کمانیان برد بو پرسیار لیکردن که له‌سهر چی شه‌رمان بووه
و ئه‌و شتانه. پاشان هینایانینه‌وه بو ژووره‌که‌ی خوومان. ئه‌وجار زیندانییه‌کان به‌سهری پویشتن و
پینان ده‌گوت که حه‌مه‌د غه‌ریبه و لئی قه‌وماوه و چ کارت پیتی داوه و له‌و قسانه. بو به‌یانی
چایچییه‌که به‌تالووکه هات و گوتی:

— ئه‌وه چی بووه؟ پۆلیسه‌کان هاتوونه‌ته چایخانه و باسیان کردووه که شه‌رتان کردووه. حالیم
که‌ن بزاتم چ پرووی داوه؟
چایچییه‌که‌شیان تیگه‌یاند و ئه‌ویش زوری ئاموژگاری کوره‌ئاغا کرد و پویشتن. ئینجا
که‌سوکاره‌که‌ی هاتن، خوداهه‌لناگرئی ئه‌وانیش زوریان لومه کرد و له‌ولاشه‌وه توفیق و چه‌ند
که‌سیکی تر هاتن و ئه‌وانیش باش به‌سهری پویشتن. خودا بتانحه‌سینتیه‌وه، کوره‌ئاغا عاقل بوو و
ده‌ستی لیه‌لگرتم. چه‌ند پوژ به‌سهر چوو. پوژیک ته‌ماشام کرد کوریکه‌ی گه‌نج بریکه‌ی خوارده‌مه‌نی
پیبوو و هاته به‌ر ده‌رکی حه‌پسخانه‌که‌مان و ده‌گه‌ل پۆلیسیکی قسه‌ی ده‌کرد و له منی ده‌پرسی.
پۆلیسه‌که‌ هات و منی هینا ده‌ری. وادیار بوو پۆلیسه‌که‌ دۆستی ئه‌و کوره‌ بوو. تیمه له‌سهر
سه‌کویه‌کی دانیشتن و پۆلیسه‌که‌ش به‌جی هیشتین و پویشتن. هه‌رچی له‌سهر و سه‌کوئی ئه‌و
کوره‌ ده‌پروانم، نایناسم! وه‌ قسه‌ هات و گوتی:

— من ناوم «زاهیر» ه و خه‌یاتم، ده‌زانی بو هاتوومه لات؟

— ناوه‌للا.

— وه‌کی لیحالیین تو لیره به‌ره‌للا ناکریت چونکه، له‌ دایره‌ی نفوس زور گه‌راون ته‌سکه‌ره‌ی تو
نابینه‌وه. ئیستا تو ده‌بی بلئی من خه‌لکی «قه‌لادزی» م و خه‌لکی ئه‌و دئیهم، (نیوی دئیهمه‌ی پیگوتم،

---

¹ «زاهیری په‌سام» کورته ژباننامه‌یه‌ک له‌و مروّفه کوردپه‌روه‌ره‌م ئاماده کردووه تا هه‌م ئیوه خوینته‌ری هیزا زیاتر
به‌رچا‌وروونیتان هه‌بیت و هه‌میش یادیک بیت له‌ کاک زاهیر و هه‌روه‌ها یادیک بیت له‌ هه‌موو ئه‌و مروّفه
کوردپه‌روه‌رانه. برواننه لاپه‌ره‌ی ۴۴۸.

به لأم له یادم نه ماوه) تو کارت نه بی و ئیمه خه لاسه ده کهین. گهر گوتیشیان له وی کن ده ناسی؟ نه و ناوانه بلن.

تیوه کانیشی پیگوتم به داخه وه سه وادم نه بوو بیانوو سم، بویه هه مووییم له بیرچوونه وه. پاشی قسه و باسیکی زور که به یه که وه کردمان نه و رویشته و پولیسه که ش هات و بردمیوه بو ژووره که. بو لای ئیواری ديسان بردیاغه وه بو ژووری پرساران. ته ماشام کرد کابرا تورکمانه که نیبه و که سیکی کورده که پرسارانم لیده کا. زمانی زور وهک «کویی» یان ده چیت. پیاویکی له سه رخو و هیمنه. زور به پشوودریژی پرسارانم لیده کات. وهک کابرای تورکمان نه بوو که به سه رمدا بقیزئینت. له پیشدا گوتی:

- خه لکی کوئی؟

منیش له سه ر حسابی قسه ی زاهیری گوتم:

- خه لکی قه لادزیم.

که وامگوت کابرا واقیکی برده وه و زور به سه یری رووی تیکردم و گوتی:

- نه ی نه ی؟! جا چون وا

ده بی؟ تو پیشتر گوتته خه لکی رانیهم

و ئیستاش ده لئی خه لکی قه لادزیم؟

هه رکه وایگوت، زمانم تیکه ل بوو.

ده لئین قسه ی درو بوخوی هاوار

ده کات، هه ر ریک وابوو. هه رچی

ده مگوت بوم راست نه ده بووه.

هه ته ران په ته رانیکم ده گوت

نه بیته وه. بروا بکه ن گهر کابرای

تورکمان مابا و نه و قسانه می بیستبا،

شه ویلکه ی ده شکاندم، به لأم نه وه

هه رچی من ده مگوت ده نیووسی و

نه وه ی من نه مده زانی بوخوی

ده نیووسی. بینوو سینیش زوری

پرسیار لیکردم و پاشان بردیاغه وه

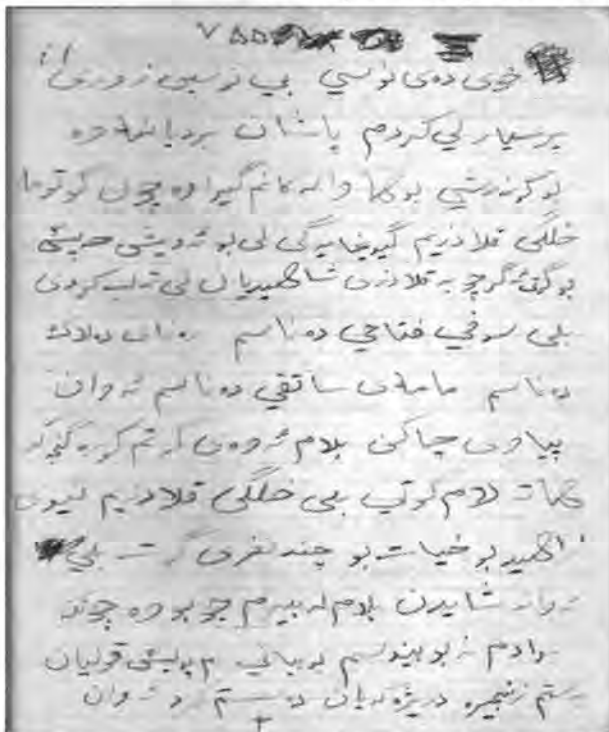
کونه ره شی. له وی بو هاواله کانم گپراهه وه که

چون گوتومه خه لکی قه لادزیم. کونخایه کی لیبو

نه ویش ده گه لمان زیندانی بوو، فیزی کردم که، گهر چووم بو قه لادزی و شاهیدیان لئ ته له ب

کردم، بلیم که «سو فی فه تاح»، «ره زای ده لاک» و مامه ی ساتق» [مه به سته ی سادقه - صادق].

ده ناسم. نه وانه هه مووی پیاوی چاکن.

گرتووخانهی قه‌لادزی

بۆ به‌یانئ سئ پۆلیس قۆلیان به‌ستم و سه‌ریکی زه‌نجیره درێژه‌که‌یان ده‌ده‌ستم کرد و سه‌ره‌که‌ی دی به‌ده‌ست پۆلیسیکه‌وه بوو. ئەوان سوار منیش پیاده، له‌ دووی خۆیان پاکیشام. بۆلای ئیوارئ بردیانم بۆ قه‌لادزی. له‌وئ له‌ به‌رده‌رکی قشله‌ی، چه‌ند نه‌فه‌ر ئاغای پشده‌ری ده‌گه‌ل «مه‌رکه‌زمه‌عموری» راوه‌ستا‌بوون و به‌عه‌ره‌بی قسه‌یان ده‌کرد. پاشان بردیانم ده‌ژوورئیان کردم. ده‌ژووره‌که‌دا چه‌ند که‌سی به‌ندی لیبوو که‌ منیان دیت، هه‌موو لیم خه‌بوونه‌وه و باس و خواسیان لیده‌پرسیم و هه‌زیان ده‌کرد به‌مناسن.

قه‌ول بوو زاهیر بیته‌ له‌ قه‌لادزی به‌بیت، به‌لام به‌ختی من چوو‌بووه بۆ کۆیه و له‌ مال نه‌بوو. بیته‌وه‌ی زاهیر ببینم و دۆخه‌که‌ لیکبه‌ینه‌وه، شه‌و دووباره‌ بردیانم بۆ لای مه‌رکه‌زمه‌عموری بۆ پرسیاران. ئەویش تورکمان بوو، به‌لام پیاویکی باش بوو. ده‌ستی کرد به‌ پرسیاران و منیش وه‌ک چۆن ده‌گه‌ل زاهیری قسه‌مان برابوووه گوتم قه‌لادزه‌ییم و له‌و دێیه‌ داده‌نیشم و فلانه‌ که‌س و فیساره‌ که‌س و «سۆفی فه‌تاح» و ئاغای دێیه‌که‌ ده‌مناسن. هه‌رچه‌ند قه‌ت هه‌یچیانم نه‌دیوو و نه‌ناسیبوو له‌ فه‌تاحی برای ره‌زا زیاتر. رۆژ بووه و پۆلیسیک ده‌رکه‌ی کرده‌وه و هه‌رای کرد:

— «حه‌مه‌ مه‌ولوود مسته‌فا!»

له‌ ته‌سکه‌ره‌ی عێراقیه‌که‌مدا ناوی بابم «مسته‌فا» بوو^۱ و منیش خۆم به‌و ناوه‌ ناساندبوو. هاتن و بردیانم بۆ لای کابرای گه‌وره‌ی مه‌رکه‌ز. له‌ ژووره‌که‌ی که‌ وه‌ژوور که‌وتم، دیتم پر بوو له‌ ئاغا و پیاوی کۆک و پۆشته. منیش ئەوه‌ نازانم ئەو جه‌ماعه‌ته‌یان له‌به‌ر من هه‌تاوه. حه‌یف که‌ ئیوی ئاگاکه‌ و دێیه‌که‌م له‌بیر چۆته‌وه، به‌لام له‌ زاهیری بیرسن ئەو ده‌زانیت. کابرای گه‌وره‌ی مه‌رکه‌ز له‌کن هه‌موو ئەو جه‌ماعه‌ته‌ پرووی تیکردم و گوئی:

— کابرا، بۆ راستی نایئ؟ تۆ کئی؟ خه‌لکی کوئی؟

— تاکه‌ی بلیم، من «حه‌مه‌ مه‌ولوود مسته‌فا»م و خه‌لکی پشده‌ریم و ئی فلانه‌ دیم؟

— زۆر باشه، ده‌کری پیم بلئی کئ تۆ ده‌ناسئ؟

ئوی هه‌موو ئەو که‌سانه‌م هه‌لدا که‌ فێریان کردبووم. ئەوه‌ نازانم که‌ ئەو جه‌ماعه‌ته‌ی له‌وین هه‌مووی ئەو که‌سانه‌ن که‌ من نیوم بردوون.

— گه‌ر ئەو که‌سانه‌ ببینی ده‌یانناسیه‌وه؟

---

^۱ کاپتان لیره‌ ده‌لئ ناوی باوکم مسته‌فا بوو، به‌لام ده‌بئ هه‌له‌یه‌ک روی دابئ. ئەو له‌ شوئیک پشتر ده‌لئ که‌ ناوم حه‌مه‌یه و ناوی باوکم مه‌لووده و ئەو "چرچی"یه‌م به‌ دواوه‌ نییه. که‌واته‌ ده‌بئ ناوی بابی باوکی واته‌ باپیری له‌ ته‌سکه‌ره‌ی عێراق، مسته‌فا بووبئ.

چۆن نایانناسمه وه؟ چاوم بیهستی دهیانناسمه وه.

لهوانه که لیره دانیشتون کیهیان «سۆفی فهتاح»؟
ئای هاوار چیم لیتقه و ماوه! جا ئیستا لهو جهماعه ته کامه یان بلیم؟ جا ئەمن چوو زانم ئەوانه
له بهر من هاتون، دهنه قسه ی ئاوا گه وره م نه ده کردن. لهو فکرانه دا بووم که یهک له ئاگاگان به
چاو ئیشاره ی کردم و به چاو ترووکاندن حالی کردم که ئەو که سه ی له په نای ئەو دانیشتووه، سۆفی
فه تاحه. سه رباقی ئەوهش وه ها په شوکابووم که لیتی حالی نه ده بووم و نه مه زانی ده لئی چی! له
وه لأمی مه رکه زمه عموریدا گوتی:

قوربان ئەوانه هیچیان هه و نین.
تیکرا ده ستیان کرد به پیکه نین. ژوو ره که یان گه رمه ی پیکه نینتی کرد. هه مان ئاغا که به چاو
ئیشاره تی دام، به پیکه نینتیکی زیره کانه وه وه ده نگ هات و گوتی:

ئوه یه سۆفی فه تاح مالخراب. خو ئەونده شیان چه رمه سه ری داوی خوشت ناناسی.
دیسان جهماعه ت له قاقایان دا و هه ولیان ده دا بهو شیویه هه له که م بو راست بکه نه وه.
هه مان ئاغا نه هیشت کابرای مه رکه زمه عمور وه ده نگ بِن و پرسیا ری زیاترم لیتکات، هه ر زوو
جله وی قسانی گرتوه ده ست و گوتی:

مالۆتران، ئاغای دئییه که تم.
ئهو جار یه که یه که خه لکه که ی پِن نیشاندام و پیناساندم. خو ش خو ش درێزه ی به قسان
ده دایه وه و نۆره ی که سی نه ده دا تا نه کا که س قسه یه کی نه کات که بۆمان راست نه کریته وه.
ئهو جار پرووی ده کابرای گه وره کرد و گوتی:

به گم، بهو سویند و بهو قورنانه ی ئەو کابرا داماره وه کی نوکهری تیمه وابوو. قه بری
باب و باپیری ئیستاش له دئییه که ی منه. بینه قورنانی له سه ری هه لده پهرم. ئەو
مالۆترانه ش ئەوکات که من ئیستا ژنم نه هیتابوو، گرانی بوو و خه لک له برسان ده مردن،
هه ر وه مانزانویه مردوو. ئیستا که لیره به زیندوو یی ده بیینم پتی گه شامه ته وه.
بهو قسانه ی کابرای ئاغا، سوکناییه کم به دلدا هات و دلکه وتم نه ما و زه ریف هاتمه وه سه رخۆ.
جهماعه که ته وه ها ده ستیان کرد به قسه کردن و ورته ورت ده گه ل کابرای گه وره، که که س ئاگای له
من نه ما. پاشی کیشمه کیشیکی زۆر، کابرای گه وره لئی پرسیم:

ئهو کاته ی که گرانی بوو، به چ خه تیکدا چووی بو ئیرانی؟
قه دیمی ده ئین: (گه ر زمان لیتگه ری سه ر سَلامه ته)! ریک وایه. نازانم بو هاته سه ر زارم و گوتی:

قوربان به خه تی رواندزیدا چووم بو ئیرانی.
برتیکی دیشی پرسیا ر لیکردم و پاشان دوو پۆلیسی بانگ کرد و ده ستووری دا ده کونه که یان
کردمه وه. له وی هه موو باسه که م بو به ندییه کان باس کرد و هه موویان به دل بوو تا گه یمه ئەو

ناسته‌ی که گوتومه به رواندزی‌دا چووم بۆ ئیرانی، ئیتر هه‌موویان به سه‌رمدا هاتن:

— نه‌ده‌بوو باسی رواندزم کردبایه، ئیستا ده‌تئیرنه‌وه بۆ رواندز و له‌وێ مه‌حکمه‌ ده‌کرێ. گهر گوتبات له‌ خه‌تی په‌شده‌ری ئاودیو بوومه، نه‌وکات ههر لیره مه‌حکمه‌ ده‌کرای و کارت هاسان ده‌بوو.

ئه‌وه زاهیریش هاتۆته‌وه و دوو رۆژیکه له‌ مالن را خواردنم بۆ ده‌هینیتته ناو گرتووخانه‌که. ئه‌ویش ههر رۆژی یه‌که‌م که بۆم باسی قسه‌کانم کرد، گوتی که کارێکی خه‌راپت کردووه و نه‌ده‌با باسی رواندزیت کردبایه. ههر وه‌ک باسم کرد، قسه‌که به‌ زارمدا هات و نه‌گه‌رایه‌وه. گهر ئه‌و قسه‌شم گۆریبایه ئیتر به‌یه‌کجاری لیم ده‌که‌وته‌ن گومان و دردۆنگی.

به‌ره‌و گرتووخانه‌ی رانیه و هه‌ولێر

ئه‌و رۆژه‌م لێ ئاوا بوو و به‌یانی هات. چاوم لیکرد سێ پۆلیس به‌ زنجیره درێژه‌که‌یانه‌وه لیم په‌یدا بوون. به‌ سه‌ریکی زنجیره‌که قۆلیان گۆله‌ کردم و سه‌ره‌که‌ی تریشیان دا به‌ ده‌ست یه‌ک له‌ پۆلیسه‌کان. دیسان وه‌ک مه‌یمونی له‌دوای خۆیان رایانکیشام. به‌ ناو بازاری قه‌لادزی‌دا که ده‌یانبردم، چه‌ند نه‌فه‌ر قه‌لادزه‌یی که نه‌مه‌ناسین، به‌لام دیار بوو ئه‌وان میان ده‌ناسی، هاتنه‌ پێشمان و داوایان له‌ پۆلیسه‌کان کرد که زنجیره‌که له‌ قۆلم بکه‌نه‌وه، له‌ وه‌لامدا پۆلیسه‌کان گوتیان با له‌ شار وه‌ده‌ر که‌وین جا ئه‌وجار. «زاهیر»ی دلسۆز و خه‌مخۆر بیستبووی که رامده‌گوزن بۆیه، ده‌گه‌ل خۆی نان و سیگار و هه‌ندیک که‌لوپه‌لی پێویستی بۆ هینابووم. ته‌نانه‌ت که‌میکیشی پاره دا به‌ پۆلیسه‌کان تا ده‌گه‌لم باش بن. له‌ولاشه‌وه «مامه‌ی سادقی»ش هاتبوو و به‌ په‌رۆشه‌وه دلخۆشی ده‌دامه‌وه و به‌و حاله‌ که‌وتینه‌ ری. ماوه‌یه‌ک که به‌رپۆه‌ بووین گه‌یشتینه‌ چۆمی «ژاراوی»^۱. له‌وێ پۆلیسه‌کان گوتیان گهر پێتخۆش بیت، ده‌توانی له‌و چۆمه‌دا مه‌له‌ بکه‌ی. کورد ده‌لێ: کوێر چیت ده‌وێ، دوو چاوی ساغ!

قۆلیان کردمه‌وه و خۆم ده‌چۆم هه‌ویشت و وه‌ک گۆلی خۆم شووت و هه‌رچی چلکی کۆن بوو له‌خۆم کرده‌وه. ئه‌وانیش ئیستره‌کانیان به‌ره‌للا کرد تا تیریان خوارد. پاشی هه‌سانه‌وه‌یه‌کی باش ئه‌وان سوار بوون منیش به‌بێ زنجیر وه‌پیشیان که‌وتم هه‌تا ناو رانیه. له‌وێ بریانم ده‌ ژووریکیان کردم. هینده‌ی پینه‌چوو، ته‌ماشام کرد «تۆفیقی مه‌لا سه‌دیقی» ده‌گه‌ل «وه‌ستا بیه‌جه‌ت»ی هاتنه‌ لام. منیش هه‌موو نه‌قل و باسی خۆم بۆ گێرانه‌وه. زۆریان دلخۆشی دامه‌وه

^۱ ژاراوی، ژاراوا، ژاراوه ناوی گوندیکه که له ۸ کیلۆمێتری باشووری قه‌لادزی به‌ره‌و رانیه‌یه هه‌لکه‌وتوو. ئیستا شاره‌دێیه. مه‌به‌ستی کاپتان چۆمه‌که‌ی ئه‌و گونده‌یه.

و گوتیان که تيمه وچان نادهين تا له و وهزعت خه لاسی ده که ين.

شهوی لهوی نووستم و بو بهیانی دوو پولیسم لئ وه ژوور که وتن و دیسان زنجیره درېزه یان له دهستم گو له کرد و وهک مهیمونی وه پيش خو یان دام. له قهراغ شاری توفیقی مه لای به خو ی و دوو نه فهری دی په یدا بوون. په جای له پولیسه کان کرد تا چهند دهقه بهک پراوه ستین. گوتی ناردوومه تا پیاو یک و ئیستر یک بین بو حه مه دی با سواری بیت و به پیمان نه و ریگایه نه بریت. سووکیکی پیچوو که کابرایه کی سه ید به خو ی و دوو ئیسترانه وه وه دیار که وت. منی سواری به کیان کرد و بوخوشی سواری نه وه ی دی بوو. خواحافیزیم لیکردن و که وتینه ریگا. پيش نه وه ی وه ری بکه وین، مه لا سه دیق و وه ستا بیجهت داوایان له پولیسه کان کرد تا له ریگایه نه و زنجیرانه م له دهستی ده ربهینن، به لام له به ختی ره شم مه رکه زمه عمور یک به چهند پولیسه وه لیتمان په یدا بوون. بو کو ی ده چوون؟ نازانم! نه وه نه بی که تا «سه رخمه ی»^۱ ده گه لمان هاتن و له وی لایان دا. پاشی نه وه ی که بریک رویشتین پولیسه کان نه رخیان بوون که مه رکه زمه عمور نایابینیت، هاتن و زنجیره که یان له جومگه ی کردم ه وه. تا لای تاو په رانئ گه ییشتینه کو یه. له قهراغ شاری زنجیره که یان لئ قایم کردم ه وه و سه ریکی به پولیسیک و سه ره که ی تری له دهسته کانی من دا، نه وان سوار و منیش پیاده، به و حاله به ناو شاردا که ده رویشتین تا مبهن بو سه رایه، خه لک هه مووی به ده ره وه بوو. زوریان په رو شم و زگیان پیم ده سووتیت. که گه یه سه رایه له وی یه کراست ده ژوور یان کردم تا به یانی.

به یانی له خه ویان راست کردم ه وه و ده ماشینیکیان هاویشتم به ره و هه ولیر. له ویش ده ژوور یکیان کردم که به ندیه کانی زور به ریژ بوون و زوریان حوورمهت گرتم. شه و له هه ولیر نووستم و بیانی نه وندهم زانی هاتن که له پچه یان به هاو به شی له دهستی من و «نه نوه ر دل سوز» کرد تا مانهن بو گاراجئ. ناواته خوازم نه وه ی من نه و روژی دیتم، که سه نه بیینیت. مه رگی خو م به ناوات خواست. ده زانن بو؟ ناخر من کورته بالا و نه نوه ر دل سوزیش بالا به رز. ده ستیشمان به یه که وه که له پچه کراوه. نه و خرم و که سیکی زوری هاتبوون بو گاراجئ تا مالئاوایی لیبکه ن و به ری بیبکه ن. بوو به ماچوموچ کردن و ده ست له مل کردتیک نه بیته وه! نه یه ک و نه دوو و نه ده! نه نوه ریش که نه وه ی دیت، گه رم داها ت چو ن! هه رکه سیکی دیبا، دهستی ده ملی ده کرد. ناگای له من هه ر نه ما! کاتیک دهستی ده ملی ده کردن، دهستی منیشی ده گه ل دهستی خو ی هه لده هی تیا به وه! ئیتر باسکم هینده ی نه ما بوو لیته وه. نه و ده سته م هه ر به حه واوه بوو. هه رچهند جار یک دهستی

---

^۱ "سه رخمه" ناوی گوندیکی گه وره بووه سه ر به رانیه که بنکه به کی گه وره ی پولیسی لیبووه. کاتیک که به نداوی "دوکان" درووست ده کریت، نه و گونده به ته واوی ده که ویته ژیر ناو، به چه شنیک که نه م گونده ئیستا هیچ ناسه وار یکی لئ نه ما وه ته وه.

هه‌لده‌هینایه‌وه ده‌ستی منیشی وا هه‌لده‌هینایه‌وه که ده‌یه‌ینامه سه‌ر په‌نجه‌ی لاقانم! سه‌یر نه‌وه بوو که‌س ناگای له من نه‌بوو تا وشیارى بکاته‌وه و به نه‌نوه‌ری بلّی کاکه پیلّی نه‌و داماوته دهره‌ینا، بۆ وا ده‌که‌ی؟ نه‌و رۆژه سه‌گ به حالم بیت. هه‌ر خۆم ده‌زانم چی به‌سه‌ر هینام. به‌جاریک لایه‌کی شاره‌که که‌وتبوو سه‌رمان. خۆ نه‌وه نه‌بوو یه‌که‌یه‌ک و دانه‌به‌دانه بێن و ده‌ستی ده‌ ملی که‌ن، پۆل پۆل ده‌هاتن! منی سه‌ربه‌قوریش له نیویاندا نه‌و پیلهم هینده‌ی نه‌ماوه لی‌یتته‌وه. هه‌رچی هاوار ده‌که‌م و ده‌گورپنم که نه‌ی هاوار قۆلم پچکرا، بۆ خاتری خوا نه‌نوه‌ر پیلهم هاته‌ ده‌ر، هه‌یچ، هه‌ر گوئشی لیم نه‌بوو! هه‌ر وه‌کوو ده‌گه‌ل نه‌ویشم نه‌بێ! وا گه‌رم داها‌تبوو که له‌بیری چوو‌بووه که‌له‌پچه له‌ده‌ستی من و نه‌و دایه.

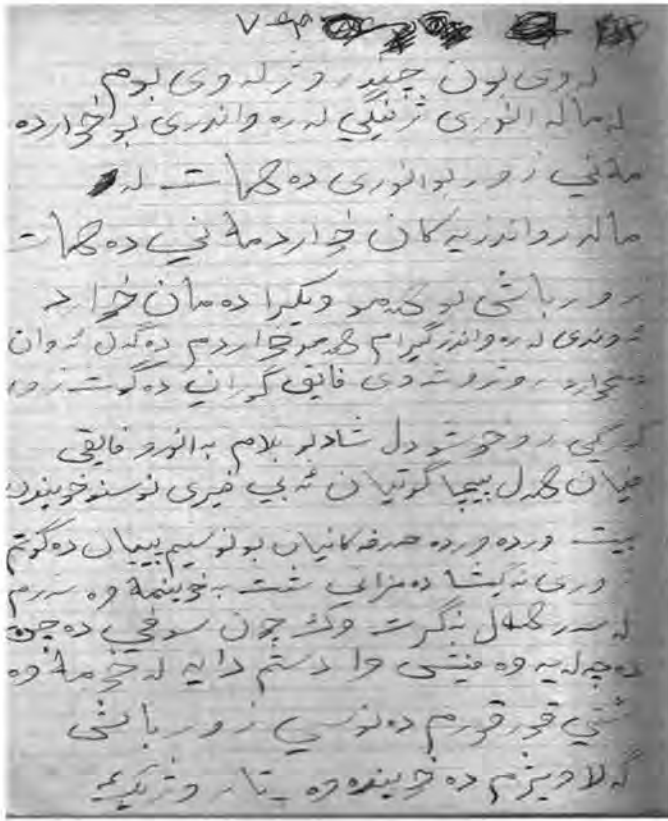
پاشی ماوه‌یه‌کی زۆر پۆلیس هاتن و ده‌ ماشینیان ناین. خۆ ده‌ستیان له‌یه‌خه‌مان نه‌ده‌کرده‌وه. جارێ نه‌نوه‌ر دایکیکی قه‌له‌وی هه‌بوو ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت. ده‌ ماشینی‌شدا هه‌دای نه‌ده‌دا. وه‌ک سو‌الکه‌ران له‌به‌ر پۆلیسه‌کان ده‌پارامه‌وه که ده‌رگا‌که‌ی داخه‌ن و نه‌جاتیم بیت له‌و حاله‌. «به‌هه‌زار (قیلی سه‌قیل)^۱ ماشین که‌وته‌ ری و خۆمان گه‌یانده‌ گاراجن و نه‌جاتیم هات له‌چنگ هه‌ولتیریان. له‌ ماشینی‌دا که سارد ببومه‌وه، نه‌وجار ژانی ده‌ستم نامانی پیه‌ه‌لگرتبووم. نه‌وه‌ندی ته‌کان دابووم، هه‌موو ده‌ستم دارووشابوو هه‌یچ، ژانکی بیتامانی‌شی تیگه‌رابوو که ته‌نگی پیه‌ه‌لچنیبووم. دیسانیش شووکرانه‌ بژیرم که زیندووم. تا نه‌من بم، نه‌و رۆژه‌م له‌بیر ناچیتته‌وه.

گرتووخانه‌ی رواندز

هه‌رچۆنیک بیت نه‌ورۆژه‌ چووین بۆ رواندز و له‌ویش راست ده‌ ژوو‌ریکی گرتووخانه‌یان کردین که پر بوو له‌ بارزانییه‌کانی که له‌ سابلاغ بوون و ده‌گه‌ل شیخ نه‌حمه‌د هاتبوونه‌وه بۆ عی‌راق. زۆریانم ده‌ناسی و یه‌ک له‌وان «فایق برای محهمه‌د مه‌حموود» بوو و «سه‌دی محهمه‌د علی‌ ناغا»^۲ ده‌گه‌ل رواندزییه‌کان له‌وی بوو، که ئیمه‌یان دیت، هه‌موو هاتن و لی‌مان وه‌کو‌بوون. هه‌موومان نه‌وه‌نده‌ به‌ دیداری یه‌کتر شاد ببووینه‌وه که ژانی شان و پیلهم له‌ یاد چوو‌بووه و ده‌ستم ده‌ ملی هه‌موویان ده‌کرد و یه‌کترمان ماچ ده‌کرد. له‌ ماله‌ نه‌نوه‌ری، ژنیکیان له‌ رواندزی ده‌ژیا و خوارده‌مه‌نییه‌کی زۆری بۆ نه‌نوه‌ری ده‌نارده‌ گرتووخانه‌که. هه‌روه‌ها له‌ ماله‌ رواندزییه‌کانیش را خواردنیکی زۆر ده‌هات بۆ گه‌راوه‌ رواندزییه‌کان و هه‌موو گه‌راوه‌کان به‌یه‌که‌وه‌ داده‌نیشتین و هه‌ر

^۱ له موکریان نه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌ به‌کار دێنن. پێده‌چێ که سه‌رچاوه‌کانی عاره‌بی بێ، به‌لام مانای هه‌زار به‌ده‌بته‌ختی، هه‌زار ماندووبوون، هه‌زار فی‌ل و گزی ده‌دات.

^۲ دیار نییه‌ چی نووسیه‌وه. یا سه‌عید محمد علی‌ ناغایه‌ یا سه‌عیدی محمد سه‌سن ناغایه‌.

خواردنتیکی هاتبا بهیه کهوه ده مانخوارد. ئەو چەند پۆژەى له پواندز گيرام، هه موو خواردنم له سه ر ئەوان بوو و ده گەل ئەوان خواردنم ده خوارد.

کەشى گرتوو خانەى پواندز زۆر باشتەر بوو له و گرتوو خانانەى که من پيشتەر له وى بووم. گرتوو هەکان زۆر به کگرتوو تر بوون و ده خەمى به کتردا بوون و پشتى به کترىان ده گرت. گەر کيشه به ک هه با، هه موو به به که وه چارىان ده کرد. جارى پۆژ و شه و فايه ق گۆرانى ده گوت. ئەو زۆر

کوپرئى پوو خووش و دلشاد بوو. زۆرم خووش ده ويست. به فايه ق و به ئەنوهى تتيانهه لپيچام که ده بى فئيرى نووسين و خوئينده وه بيم. ورده ورده چه رفه کانيان بو نووسيم و پييان ده گوتم که چى به چييه. ئەوه ندهى نه کيشا که راهاتم و ده مزانى شت بخوئينه وه. ته ماشام کرد زۆر خووشه و ئيتر سه رم له سه ر هه لنه گرت. وه ک چۆن سوڤى ده چن ده چله يه وه، منيش ئاوا خه ريك بووم و ده ستم دايه فير بوون. له خو مه وه شتى قۆرقۆرم ده نووسى. زۆر باش «گه لاوئيز»^۱ ده خوئنده وه تا پۆژئىک پۆليسه کان هاتن و گوتيان له ئيران را «سه رههنگ شوکرى» ده گەل «قولى خانى نه غه ده»^۲ سى دئنه پواندز.

۱ مه به ستى "گوڤارى گه لاوئيز" ه. ئەم گوڤاره كوردى بوو كه له سالانى ۱۹۳۹ هه تاكوو سالى ۱۹۴۹ى زايىنى بلّاو ده كرايه وه. بهرپرسانى ئەم گوڤاره خوالئخو شبووان "ئيبراهيم ئەحمەد" و "عه لانه دين سه ججادی" بوون.
 ۲ بۆ زانیاری زیاتری له سه ر "قولى خانى نه غه دهى"، لاپه ره ی ۴۲۸ى ئەم كتيبه هه لده نه وه.

خوالیخۆشبوو مسته‌فا ره‌به‌ر

که ئه‌وه‌م زانی، عه‌یبه‌ت دای‌گرتم و ترسم لێ نیشتم.
به‌ کوره‌کانم گوت بێ و نه‌بێ ئه‌و سه‌ره‌ه‌نگه‌ بۆ من
دێته‌ پرواندز تا من وه‌رگرێته‌وه‌ و مهابته‌وه‌ بۆ ئێران.
ئه‌نوه‌ر و هاواڵه‌کان زانیان زۆر تیکچوووم بۆیه‌ ده‌ستیان
کرد به‌ دلدانه‌وه‌م و جارێک ده‌یانگوت:

— ئه‌وه‌ له‌به‌ر تۆ نابه‌ن و ئه‌وانه‌ ئێشی حکومه‌تیان
هه‌یه‌ و چ ئیشیان به‌ تۆیه‌.
جارێکیش ده‌یانگوت:

— جا چکارێکیان به‌ تۆیه‌؟ ئه‌وه‌ نیه‌ پیاوی وه‌ک
زێڕۆبه‌گ و کێ و کێ هه‌یه‌، بۆ دین بۆ لای تۆ؟ و له‌و شتانه‌!
به‌لام من ده‌مزانی و به‌ دلمدا هاتبوو که‌ بۆ من دێن.
دلم وه‌ک گونی هه‌لاجی لێیده‌دا. وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو که
پێم بلێن گۆری خۆت هه‌لقه‌نه‌، ئه‌وه‌ سه‌ره‌ه‌نگت
ده‌گاته‌ سه‌ر، هه‌ستیکی ئاوام هه‌بوو که
دلخۆشیدانه‌وه‌ی کوره‌کانیش هێوه‌ری نه‌ده‌کردمه‌وه‌.
ئهو شه‌وه‌ هه‌ر فکرم له‌خۆم ده‌کرده‌وه‌ و نه‌مه‌زانی
چاره‌نووس به‌ره‌و کویم هه‌لده‌دیڕیت. هه‌رچی ده‌مکرد
خه‌و به‌چاوانمدا نه‌ده‌هات. بۆ به‌یانی کاتیک تاو
هه‌لات، بیستم که‌ جه‌نابی سه‌ره‌ه‌نگ و قوڵی خان
هاتوون بۆ پرواندز. ئیتر دلم وه‌ کوته‌کوته‌ که‌وت، وه‌ها
لێیده‌دا وه‌خته‌ بوو له‌ سینگم بێته‌ ده‌ر. ده‌و عانه‌شدا،
ته‌ماشام کرد «مسته‌فای ژنبرام»^۱ هاتۆته‌ به‌ر ده‌رکی

گرتوو‌خانه‌که‌ی و داوای من ده‌کات. که‌ چوو‌مه‌ لای، پاشی چاک و خۆشیه‌کی زۆر گوتی:

— چوووم بۆ رانییه‌ و له‌وێ به‌میان گوت که‌ دراوی به‌ گرتوو‌خانه‌ی پرواندز، بۆیه‌ به‌په‌له‌ هاتوو‌مه
تێره‌ تا بتبینم. ها ئه‌وه‌ ته‌سه‌که‌ره‌که‌ت. ئه‌وه‌ «تۆفیقی مه‌لا سه‌دیقی» له‌ رانییه‌ دایمێن و گوتی زوو بۆی
به‌ره‌!

باوه‌پرم نه‌ده‌کرد! نه‌مه‌زانی له‌ خۆشیان چ بکه‌م! پروو‌حیکم هاته‌وه‌ به‌ر و به‌خۆم گوت جا
ئه‌وجار سه‌ره‌ه‌نگ با هه‌ر له‌ ئه‌ژنۆی خۆی بدات. هه‌ر باسی من بکات رێک ته‌سه‌که‌ره‌ی به‌ دم
داده‌ده‌م. ده‌گه‌ل مسته‌فا وه‌ده‌ر که‌وت پۆلیسه‌کان ده‌رکه‌ی ژوو‌ره‌که‌یان کرده‌وه‌ و گوتیان:

^۱ مه‌به‌ستی خوالیخۆشبوو "مسته‌فای ره‌به‌ر" بووه‌.

— فەرموو جەناب سەرھەنگ تۆی گەرەكە!

رووم دە كورەكان كرد و گوتم:

— ها! نەمگوت سەرھەنگ لەبەر من دیت بو ئیترە تا بەگرت و بەداتەووە بو ئیترانی!
پۆلیس وەپیشخویان دام. لە دوورەووە چاوم لیکرد ئەووە سەرھەنگ و قولی خان لە ژووری قایم
مەقام، لە تەنیشت یەكتر، لەسەر سەكۆیەك هەلتوتەكاون و بە چاوی مشتەری لیمدەپروانن و
هەلمدەسەنگینن. تەنانەت چاوانترووکیینن و لەبنەووە بە سەبرا دەگەل یەكتر دەدوین. قایم
مەقامیش بەرانبەریان لە شوینی خۆی دانیشتوووە. دیارە كە تەسكەرەم وەرگرتوووە و تا رادەیهكی
زۆر ترسم لێ پەویووەتەووە، بەلام پیاوانتانی لەپشتەووە ئەو حكومەتانە چۆناوچۆن پیکهاتوون، بۆیە
مەترسی بردنەووەم بو ئیتران هەر لەسەرم بوو و دەمزانی كە مەدەنەووە بە ئیترانی گرتن و كوشتنم
یەكە. ئیتر بەخۆم گوت لە مردن واووەترمان نییە و چاوی من كالتەر نییە لەو هەموو شەھیدانە ی لە
پێی كوردوستان گیانیان دانا. با لێیان بێمنەت بم خۆم داماو نیشان نەدەم. باوەر بكەن وا لە
ژوورەكە وەژوور كەوتم وەك سەریان پێووەنەبێ. رووم لە قایم مەقام و پشتم دە وان كرد و سەر
بلیند و دەنگ دلێر، قیت چەقیم. قایم مەقام كوردە و خزمی «مەمەدی شێروانی» یە و ژنەكە ی
بارزانیه. رووی تیکردم و گوتی:

— تۆ بۆچی راستن ناڵی؟ خەلكی كویتی؟

— بەگم، چەند كەرەتم گوتوووە، عێراقیم و خەلكی رانییەم.

— كوانی تەسكەرەت؟

— فەرموو.

دەرمهینا و دامتی. تیر چاوی لیکرد و جوان سەر و ژووری دەكرد. وەرگەراییەووە و گوتی:

— ئەو تەسكەرەیه ساختیە.

— گەرەم، گەر ساختیە بو داویانە بە من؟

— رووی لە قولیخانێ كرد و پرسى:

— كویندەرییە؟ باوكی ئیوی چیه؟

— سابلأغییه و ئیوی باوكی نازانم. ئەووەندە دەزانم پێیدەلێن «مەمەدی مەولوودی»

— لە دیموكرات چكارە بوو؟

لە وەلامدا قولیخان وەكوو ماری ژەھراوی دەرشایەووە و بوختان و درۆی وای دەكرد بە دژی
من كە بە خەونیش شتی وام نەدیوو. وای بو سەری لیدەدام كە دەتگوت بە دژی ئەو چەكەم
هەلگرتوووە و دەیهەوی تۆلەم لێبكاتەووە. شتی وای دەگوت كە دە قوتوووی هیچ عەتتاریكیدا
نەدیتراووە.

تا ئیترەتان لەبیر بیت پاشان دەگەریمەووە سەر ئەو باسە. لێرەدا دەبێ باسی ئەووە بكەم كە كاتی

خۆی که له زیندانی کۆیه بووم، به «میرزا همه ده مینی کۆیه»^۱م گوتوو که ته سکه ره ی عیراقیم هه یه و باش له ده ردی من حالی ببوو و دلخۆشی ده دامه وه و ده یگوت:

— ترست نه بی هه موو هه ولی خۆم ده دم تا پرزگارت بکه م و ده چمه لای «کاکه زیاد»^۲ی و داوای لێده کم که کارێک بکات تا ته سلیم به ئیرانت نه که نه وه.
تۆ مه لێ که همه ده مین ده گه ل کاکه زیاد قسه ی کردوو و کاکه زیادیش ده گه ل «موتسه پریفی هه ولیتر» قسه ی کردوو تا به جوړیک له به ندم خه لاس بکه ن. ئه وه من تا ئه و ساته کاکه زیاد ناناسم، هه ر ناوم بیستبوو. میرزا همه ده مینیش خۆی له ئه سلدا سابلایغیه. له ولشه وه روژیک پێش هاتنی سه ره هه نگ شوکری و قولیخان، دیتم «شیخ عه لاهه دین»^۳ هاتۆته به ر ده رکه ی گرتوو خانه که ی. هاتبوو تا «سه ید موسلیح» به ره لآ بکات که ئه ویش له و گرتوو خانه یه گیرابوو. که میک هاته ژووری و ئه حوالی گیراوه کانی پرسی. ئه و که پێشتریش منی باش ده ناسی، ده ستم له کونی شیشه ئاسنه کاندایه ره هینا و گوتم:

— قوربان ده ستت بینه پێش با زیاره تی که م.
ده ستی ده کونی ئاسنه کان نا و ماچم کرد. گیراوه کانیش یه که یه که ده ستیان ماچ کرد و پاشان گوتی:

— همه د، مه راق مه خو به سه ید عه لی حیجازی ده لێم به ره لآلات بکات.
— قوربان ته سکه ره ی عیراقیشم هه یه.
— چاتر. ئه وه ش به سه ید عه لی ده لێم.
ئه وه نده قسه یه له ناوماندا تیه پری و مالی ناوه دان بی پاشان چوو بو به سه ید عه لی گوتبوو. ئیتر من له و کونه ره شه یدا ئاگام له هیه چ نییه که ئه و خه لکه باشه به شوین کاری منه وه بوون تا پرزگارم بکه ن له و دۆستاخه. خودا هه لئاگرێ کوردی عیراقی وه ک کوردی ئیرانتی نین. کوردی ئیرانتی دوو به شن. به شیکیان پیاوه گه وره کانیا ن که زۆر خو به که مزان و ترسه نوکن. هه زاری وه کوو من ده که ن به قوربانی ئه وه ی که ئه فسه ریکی ئیرانی پێیان بلێ مه رحه با. جا له مه ر ئه وانه شتی عه جایبتان بو ده نووسم که چه ند ترسه نوک و بیکیفایه تن، بو هیه چ نابن و بو ئه وه نابن که پشتیان پی بیه ستی. به شه که ی دی، کاسب و هه ژار و نه خوینده وارن که زۆر باش و به ریزن، به لآم هیه چیان له ده ست نایه ت و بیده سه لاتن، به رده وام غه دریان لێده کریت. کوردی عیراقی وا نین. ئه وه ی من

^۱ بو زانیاری زیاتری له سه ر " میرزا همه ده مینی کۆیه "، لاپه ره ی ۴۵۱ ی ئه م کتیه هه لده نه وه.

^۲ بو زانیاری زیاتری له سه ر " کاکه زیاد "، لاپه ره ی ۴۲۶ ی ئه م کتیه هه لده نه وه.

^۳ مه به ستیان "حه زره تی شیخ عه لانه دینی حوسینی نه قشه ندی" یه که هه ولده دم له مه ولا ناوه که یان به شیوه ی دروستی خۆی بنووسمه وه. هه ره ها ده توانن بو زانیاری زیاتر له سه ر ئه و گه وره پیاوه کوردپه ره ره، لاپه ره ی ۴۶۶ ی ئه م کتیه هه لده نه وه.

دیتم و ده گه‌ل منیان کرد، ده بِن ده میژوودا بنووسریته‌وه. گه‌وره و بچووکی، کاسبکار و سه‌پانی، دارا و نه‌داری هه‌مووی پیاوم هاتنه به‌رچاوی. تا توانیان هه‌ولیان بو دام نه‌دریمه‌وه به ئیران و نه‌کوژریم. ئه‌وان ده‌یانزانی درانه‌وه‌م به ئیران و هه‌لاوه‌سینم به قه‌ناره‌وه یه‌که.

جا با بيمه‌وه سهر باسه‌که‌ی سهره‌هنگ و قولیخانی. وه‌ک گوتم، قایم مه‌قام ئه‌و رۆژه زۆری خو لئ تووره‌ کردم. ده‌یگوت که تو راستی نالیی و درۆ ده‌که‌ی. منیش ته‌سکه‌ره‌که‌م وه‌ک که‌ر ده‌زه‌پرینتی. نیوی باوکیشم مسته‌فایه نه‌ک مه‌ولوود. جا سه‌یر ئه‌وه‌بوو که سهره‌هنگ وه‌ک زمانی به‌ ده‌رزی دوریایی وا بوو، مه‌قی لیوه نه‌ده‌هات. پیموایی زمانی نه‌ده‌زانی، به‌لام ئه‌و قولیخانه ئه‌وه‌ی ده‌یگوت نه‌یده‌گوته‌وه. هه‌تا بو‌ی کرا بو سه‌رمی لیده‌دا. شتی وای ده‌گوت که بو‌خۆم پیم سه‌یر بوو. ئه‌و شتانه‌ی ده‌یگوت هیچی نه‌سل و نه‌ساسی نه‌بوو، ده‌نا بو‌خۆم ده‌زانم، ئه‌وه‌نده به‌رانبه‌ر ده‌وله‌تی ئیرانی ته‌قه‌م کردوو و زه‌برم لیداو، که به‌ خوینی سه‌رم تینوون. له‌لای ئه‌وان گرتن و کوشتنم یه‌که، ئیتر پیوستی نه‌ده‌کرد که قولیخان ئاوا بیتمی بکات و ئه‌و هه‌موو درویانه وه‌سه‌ر یه‌ک بنی. بو‌یه وای ده‌کرد تا خو‌ی شیرین بکات له‌لای ئه‌و سهره‌هنگه. ئه‌و رۆژه سه‌عاتیک زیادتر مرخیش مرخیشیان ده‌گه‌ل کردم و پاشان ده‌ ژوووریان کردمه‌وه. ئه‌نوه‌ر و هاواله‌کان که منیان دیت هه‌موو هاتن و ده‌وره‌یان دام. دیار بوو له‌خۆم زیاتر ده‌ خه‌ممدا بوون. منیش هه‌موو حه‌یسوبه‌یسه‌که‌م بو‌ گپرانه‌وه. ده‌بی ئه‌وه‌ش بلیم که ئه‌وه‌ی عه‌یه‌ت و دل‌پراوکی بوو له‌ به‌ده‌ئدا، نه‌ما‌بوو. ئه‌و شه‌وه زۆر به‌ خو‌شی رامانبوارد و بو‌ به‌یانی پاش خواردنی نانی به‌یانی له‌په‌را پۆلیسه‌کان تیکیان هاویشت و بوو به‌ رۆژی قه‌روه‌یسی کوژراو. هاواله‌کان له‌ کونی شیشه‌کانی حه‌پسخانه‌ پرسیان:

— ئه‌وه چ قه‌وماوه؟

— گوتیان: ئیستا سهره‌هنگ بو‌ تیره‌ دیت.

دیسان ترسه‌که‌م لینیشته‌وه و دل‌کوته‌ دایگرتم. به‌ خۆم گوت که تازه ته‌واو، ئه‌ورۆ ده‌مده‌نه‌وه به‌ ئیرانی و هه‌زار فکر و خه‌یالم ده‌کردن. له‌ دووره‌وه چاوم لیکرد ئه‌وه «سه‌ره‌هنگ شوکری» به‌ خو‌ی و «قولی خان» هه‌وه ده‌گه‌ل «فازل» ی که جیگری «سه‌ید عه‌لی حیجازی» بوو و هه‌روه‌ها ده‌گه‌ل چه‌ند ئه‌فسه‌ر و پیاوی پۆشته وه‌ژوووری سه‌رایه که‌وتن چوون بو‌ سه‌ری. ته‌واو دانه‌نیشتبوون که دوو پۆلیس هاتن و بردیانم بو‌ سه‌ری. له‌ مه‌ودای ژوووره‌که‌م پرا تا گه‌یمه‌ سه‌ری بو‌ ژوووری ئه‌وان، ترسه‌که‌م هه‌ر ده‌هاتوو زیادی ده‌کرد، تفم له‌ زاریدا ویشک ببوو. که سه‌رم ده‌ژوووری نا، فازلێ که پێشتر هه‌ر به‌توو‌ره‌یی و به‌ ناخۆشی ده‌یدواندم و لپی‌رسینه‌وه‌ی ده‌گه‌ل ده‌کردم، زۆر به‌ ئارامی و به‌ رووخۆشی هه‌رای کردم و گوتی: حه‌مه، رۆله وه‌ره ژوووری.

که ئه‌وه‌م بیست ئه‌هیکم هاته‌وه به‌ری و پشوویه‌کم خوارده‌وه و گوتم ئه‌وه له‌ب‌ز و شیوه دواندنه‌ی فازلێ بيموو نییه! چوومه ژوووری و سلّوم کرد و رووم ده‌ وان و پشتم ده‌ سه‌ره‌هنگ و

قولیخانی کرد. قایم مه‌قام پرووی تیکردم و دیسان هه‌مان پرسپاری پِیشوو لی‌کردمه‌وه، به‌لام نه‌ختیک به‌توندرتر گوتی:

— کابرا بلنی بزنام، نه‌تو بو راستی نالی؟ تو کی؟ کوئنده‌ری و چ که‌سیکی؟
— به‌گم، هه‌ر نه‌وه‌یه که‌گوتومه، پشده‌ریم، عی‌راقیم، نیوم همه‌ده، بام مسته‌فایه، له‌وه زیاتر چیت‌ر نازانم بلیم.

هه‌ر که‌وامگوت، تووره‌بوو چاوی لی‌ده‌رپه‌راندیم و ده‌نگی به‌سه‌رمدا هه‌لینا و وه‌ک مار ده‌رشایه‌وه. زوری وه‌ر وه‌ر کرد و پاشان فازل هه‌لی دایه‌گوتی:

— به‌گم نه‌وه عی‌راقیه، به‌لام له‌میژه‌چوته ئیرانی.
هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی گوت، له‌برینی خووم حالی بووم. زوو زانیم نه‌وه کاری شیخ‌ع‌لانه‌دینییه، وه‌ی دایکم به‌قوربان‌ت بئ. جا هه‌ر واش بوو. شیخ له‌گرتوو‌خانه‌گوتی ده‌چمه‌لای سه‌ید ع‌لی حیجازی خه‌لاست ده‌که‌م. فازل‌یش که‌معاوینی سه‌ید ع‌لی حیجازی‌یه‌ئاوا له‌سه‌رم وه‌جوابه، زوو زانیم کاری شیخی بووه. ئیت‌ر نه‌و ترس و سامه‌ی ریم نیشتبوو، به‌جاریک نه‌ما. نه‌وجار زمانم کرایه‌وه و هه‌ژده‌ره‌ه‌ژده‌ر ده‌ستم کرد به‌قسان و گوتم:

— قوربان، جه‌نابی قایم مه‌قام، نه‌وه ته‌سکه‌ره‌که‌م له‌خزمت‌ت دایه، چه‌نده‌ی شایدیش تو ده‌لئ، من هه‌مه. له‌وه زیاتر چی دیت ده‌وی؟

— نه‌وه ده‌لئی چی؟ تو ئیرانی و نه‌و ته‌سکه‌ره‌یه‌ش ساخته‌یه.
— قوربان گه‌ر من ئیرانی بام وه‌ک نه‌وانه‌ده‌بووم، (رووم ده‌سه‌ره‌نگ و هاواله‌که‌ی کرد) ئیرانی نه‌وانه‌ن. ته‌ماشای ره‌نگ و رووخساریان بکه و ته‌ماشای ره‌نگ و رووخساری منیش بکه. نه‌وانه‌چونکه‌تریاک‌کیشن وه‌ک ده‌مه‌نجه‌لیدا پیشابن ئاوان، دیوته‌چهند لاوازن.
نه‌وجار رووم ده‌پۆلیسه‌کان کرد و گوتم:

— تو خوا کاک‌ی پۆلیس راستی بلین، نه‌وه من ماوه‌یه‌که‌لیره له‌لاتان گیراوم، دیتووتانه‌من تریاک بکیشم یان تریاک بخووم؟

پۆلیسه‌کان له‌قه‌ژمه‌ی^۱ بیکه‌نینییان دا و نه‌یان‌توانی وه‌لامم بده‌نه‌وه و به‌ده‌م قاقاوه له‌ژووره‌که‌چوونه‌پیشخانه‌ی. قایم مه‌قام توژیک زه‌رده‌ی هاتئ، به‌لام شهرمی ده‌کرد له‌بهر سه‌ره‌نگی ده‌ری

---

^۱ نه‌م وشه‌یه به‌وجۆره‌ی که‌نووسراوه، نووسیمه‌ته‌وه. وئیده‌جیت که‌نه‌م وشه‌یه "قه‌ژمه - قه‌شمه" بیت که له "قه‌شمه" سه‌ده‌یت. قه‌شمه‌ر به‌دوو مانا ده‌دات. یه‌کیان به‌چکه مه‌یمون، نه‌وه‌ی تریان به‌مانای گالته‌پیکردن و تیز‌هاویشتن. مه‌به‌ست نه‌و بیکه‌نینه‌یه که له‌دوای گالته‌پیکردن‌تیک ده‌کرد‌ریت. نه‌وده‌م (ته‌نانه‌ت ئیتستاش) باوه‌بووه بو‌پاره‌پیدا کردن به‌چکه مه‌یمون‌یان ده‌هیتانه‌ناو بازار و گالته‌جاریان پیده‌کردن و خه‌لکیان پین وه‌بیکه‌نین ده‌خست. لیردا مه‌به‌ستی کاپیتان نه‌وه‌یه که‌پۆلیسه‌کان چه‌شنی نه‌و بیکه‌نینه‌ی که‌خه‌لک به‌قه‌شمه‌ری ده‌که‌نن، ئاواش پۆلیسه‌کان به‌و ئیرانیانه‌بیکه‌نیون. مه‌به‌ستی کاپیتان له‌به‌کاره‌یتانی نه‌و وشه‌یه سووکایه‌تی پیکردن به‌و دوو راسپارده‌یه‌ی ده‌وله‌تی ئیران بووه. وه‌ک قه‌شمه‌ر شوپه‌اندوونی و بیکه‌نینی پۆلیسه‌کانیشی به‌بیکه‌نینی خه‌لک‌کانتیک شوپه‌اندوووه که‌به‌قه‌شمه‌ر پیده‌که‌نن.

ببری. هەر له‌بەر خۆیه‌وه زهرده‌ی ده‌هاتن. فازلیش بپه‌رده نه‌وه‌نده پیکه‌نی ره‌ش و شین ببۆه. قایم مه‌قام یه‌ک دوو جاران زمانی خۆی ده‌گه‌ست و چاوی لێ زه‌ق ده‌کردمه‌وه به‌و ماناییه‌ که به‌سه‌ لێی بپه‌روه و چیت مه‌لێ. قولیخان و سه‌ره‌هه‌نگیش چاوه‌روانیان نه‌بوو که ئاوا بیان‌شکینه‌وه. پته‌ت لێدایان ده‌قه‌لشان، نه‌وه‌نده قه‌لس بیون نه‌بیته‌وه. زۆر باشیش ده‌مزانی گه‌ر مبه‌نه‌وه بو ئیرانی هەر له‌ ریوه‌ که‌والم له‌ حاجه‌ت ده‌خه‌ن. گوتم هه‌رچی ده‌بێ با بیته‌ به‌ ...ری قه‌له‌نده‌ر. من که‌ی نه‌وانه‌م پێ پیاو بووه‌ تا ئیستا بۆیان دابنوینم. نه‌وانه‌ که‌ ناوی منیان ده‌بیست، ده‌چوون له‌ باوه‌شی ژنه‌کانیانه‌وه‌ جا چۆن ده‌هیتلم له‌ سه‌ره‌مه‌رگیشمدا نه‌وانه‌ پیم خۆش بن. به‌و جو‌ره مه‌جلیسه‌که‌م وا خۆش کردبوو نه‌بیته‌وه. نزیکه‌ به‌ پانزده‌ ده‌قان له‌سه‌ر نه‌و ئیرانییه‌ تریاک‌کیشانه‌ رویشتم. نه‌گه‌ر قایم مه‌قام وسکتی نه‌کردبام، وا زوو لیم نه‌ده‌په‌ریوه، به‌لام لیم تووره‌ بوو و گوته‌:

— وست به‌ سه‌گباب، هەر که‌سانی وه‌ک ئیوه‌ بوون که‌ هینده‌ی نه‌مابوو ئیمپراتوریکی وه‌ک ئیران تیک‌ بدنه‌ن و لیک‌ هه‌له‌وه‌شیتن. دمت داخه‌ به‌سه‌ تیدی.
فازلیش له‌ولا را هه‌لی دایه‌:

— هەر وه‌کی تیکیش درا.

دیسان قایم مه‌قام به‌ سه‌رمدا رشایه‌وه‌ و ده‌ستیکرد به‌ جینودان، وه‌ک به‌رووی خواردبێ و وسکتی کردم. ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بووم و قایم مه‌قامیش چاوی له‌ ته‌سه‌که‌ره‌که‌ ده‌کرد و لیکیده‌دایه‌وه‌ تا بزانی چه‌ندی به‌ چه‌ندییه‌. که‌وته‌ په‌رسیاران له‌ «قولی خان»، نه‌ویش له‌ وه‌لامدا ده‌یگوت که‌:

— نه‌وه‌ من ده‌یناسم و سه‌تجارم دیوه‌ و من سێ سعات له‌ سابلاخ دوورم، به‌لام هه‌مووکه‌س ده‌ناسم و له‌و شتانه‌. منیش هه‌لمدایه‌ و گوتم:

— قوربان، به‌گم، بزانه‌ نه‌وه‌ی نه‌وه‌ ده‌یلێ هه‌مووی درۆیه‌. چۆن سێ سعات له‌ سابلاخ دووره‌ و هه‌موو رۆژیش له‌ سابلاخه‌؟ ناخه‌ر با منیش هیچ نه‌لیم خۆتان بزانی نه‌وه‌ ده‌گه‌ل عه‌قل ده‌گونجی؟ ته‌ماشای چۆن نه‌وه‌ هه‌موو درۆیانه‌ پیکه‌وه‌ ده‌نیت. تێوی باوکیشم نازانیت و ته‌مایه‌تی له‌جینی که‌سیکی تر مقه‌بلینیت. نه‌دی نازانی که‌ تیره‌ عیراقه‌ و تیره‌ هه‌موو شتیک به‌ ته‌سه‌که‌ره‌یه‌. قوربان من بیسه‌وادم، به‌لام تێوه‌ سه‌وادتان هه‌یه‌، ناکا تێوه‌ش فریوی نه‌وه‌ درۆیانه‌ بخۆن؟

که‌ نه‌وه‌ قسانه‌م پێگوت، دوو پۆلیسه‌که‌ی بانگ کرد و گوته‌ی نه‌وه‌ی لابه‌ن، ده‌ژوورێی که‌نه‌وه‌. له‌ پێگایه‌ که‌ ده‌گه‌ل پۆلیسه‌کان ده‌چوومه‌وه‌ بو ژووره‌که‌م، چه‌ند که‌رته‌ پۆلیسه‌کان دایکی خۆیان به‌قوربان کردم. که‌ وا له‌ دمی هه‌موویانم دایه‌وه‌. له‌و رۆژه‌وه‌ پۆلیسه‌کانیش خۆشیانده‌ویستم. که‌ چووینه‌وه‌ لای هاواله‌کان، من هیچم نه‌گوت، پۆلیسه‌کان به‌ تام و چێژه‌وه‌ نه‌وه‌ی من به‌ قایم مه‌قام و سه‌ره‌هه‌نگ و قولی خانم گوتبوو، بو‌ هاواله‌کانیان گێرایه‌وه‌.

پاشی نه‌وه‌ قسانه‌ که‌ کردم له‌ ژووری قایم مه‌قامی، ئیتر هیچ ترس و دله‌کوته‌م نه‌مابوو بگه‌ره‌ و ره‌یه‌کی سه‌یرم گرتبوو، به‌لام دوودلیش بووم. له‌لایه‌ک فازلم ئاوا بینی که‌ کارچاکیم ده‌کات و زانیم

که شیخ رایسپاردوو، له لایه کیش نه و میرغه زه بانه له ئیرانه وه بو من هاتوون، نه کا گونگه لیک بینه وه و دلی عیراق رازی بکن و مده نه وه به ئیران؟ هه چه ند نه وه خته ی بریک پاش من نه و انیش له ژووری قایم مه قام وه دهر که وتن، به لام نه وانه نه وهنده فیله زان و دلره قن، بویه که میکم دلره اوکتی هه ره بوو که به خوشیه وه هیچ پیمه وه دیار نه بوو. نه وان که له ژووره که وه دهر که وتن، پولیسیک خه به ری هیئا که نه وه به ته مان بچنه وه بو ئیران. هاواله کانم که زیاتر له خووم په رووشم بوون نه وان له پولیسه که یان پرسه که:

— کاری همه ی چی لیته اته وه؟

— به سه رهه نگیان گوتوو که تیوه هیچ به لگه یه کتان پی نییه. بچنه وه ئیران سجیل و مه دره کی بینن تا بزانیان ئیرانییه یا عیراقیه؟ نه و انیش چوونه وه تا سجیلی بینن. که پولیسه که نه وه ی گوت، له نه ژنوی خووم دا. هاواله کانم گوتیان نه وه چیه بو وا ده که ی؟ گوتم تیوه نازانن. گهر بیتوو نه وانه سجیل و به لگه ی بینن، سه ت روحم پیبیت، روحنیکم پیناهیتان. هاواله کانیش به تیکرا دلداریان ده دامه وه که کار نییه خودا چاکی نه کا و له و قسانه. به لئ، نه وه سه رهه نگ رویشته وه و بوخووم به خووم گوت که چهلئ له و پله یه نه جاتیم بوو. به نه ستوی شکاویان فانی بوون و هیوادارم نه یانینمه وه، که چی دوو روژ له رویشته وه سه رهه نگی تپه ری بوو که له پررا پولیسیک له ده رگای دا و هه رای کرد:

— همه مه ولوود مسته فا، وه ره ده ری.

منیش وامزانی نه وه هاتوو که به یکجاری مده نه وه به ئیران. هاتم که ده ست ده نه ستوی هاواله کانم بکه م تا گه ردنی خویمان پی نازاد و مالتاویان لیکه م، که چی پولیسه که هه لیدایه:

— مالتراپ نه وه چ ده که ی؟ هه سه ته زووبه خووت کوکه وه به ره للا ده کری. ده بی بچی که فیلی بوخووت په یدا که ی.

ئیرت هاواله کانم کردیانه هه رای خوشی و له لایه ک منیان ده باوه ش ده گرت و له لایه کیش په لاماریان بو پولیسه که ده برد و زیاتریان زانیاری لیده ستاند. له میژبوو که له رانییه و له کویه رایانته سپاردبووم که گهر داوای که فیلیان کرد ناوی نه و چوار که سه بده. یه کیان «حاجی ته های به زاز» نه وه یتریان «مه لا قادری نانه وه» و نه وانه یترم له یاد نه ماون.

به آن، پۆلیسه که بردمی بۆ لای مه‌رکه زمه‌عمه‌وری که نیوی «یوحه‌ننا» بوو. کابرایه‌کی چاو چه‌پوراست و گرووی و زۆریش ناشیرن بوو. که چووم، له‌پیشدا داوای پارهی لیکردم. منیش که تازه

٧٨٩
 خاوه بلی بویسه که پردمی بو
 لای مه‌رکه زمه‌عمه‌وری لیکرایه‌خا بو
 کابرایه‌کی چاو چه‌پوراست گرووی بو
 مه‌رنا شیرن که چوم له‌پیشدا داوای
 پارهی کردیشتی تازه زمه‌عمه‌وری بوی بو
 گه‌نایه‌م له‌دینارم داویه‌گوتی
 زامته‌ گه‌یه‌ گه‌مان بویسه که چه‌ملا
 قادری نانه‌وای گه‌نایه‌ستی قه‌ت نه‌یه‌
 لایه‌گوتی ده‌بیه‌ که فلی دو‌صد دیناری
 گوتی ده‌بیه‌ که فلی دو‌گه‌زار دیناری
 له‌دلی خوم داگوتی به‌بابه‌وت ده
 رگه‌نه‌ کانت مرم اصراق پیاوی
 وای تیلایه‌ بوی ازه‌مانه‌ نامدی نوسی

ژنبراکه‌م پارهی‌کی بۆ
 هینابووم، پینچ دینارم دایه‌ و
 جا نه‌وجار هاته‌ قسه‌ و
 داوای زامنی لیکردم. منیش
 ناوی قادری نانه‌وام دا و
 پۆلیسه‌که‌ش گورجیکی چوو
 قادری نانه‌وای هینا. نه‌وه
 من قه‌ت قادری نانه‌وام
 نه‌دیوه. کابرای
 مه‌رکه‌ز مه‌عموری له‌ قادری
 پرسی:

- ده‌بی به‌ که‌فلی
 ٢٠٠ دیناری؟
 - ده‌به‌ که‌فلی ٢٠٠٠
 دیناریش.
 له‌ دلی خومدا گوتم
 وه‌ی به‌بابه‌وه‌ ده‌به‌ر

گونانت مرم عیراق که پیاوی وه‌ک قادری نانه‌وات تیدایه. ناخر نه‌دی و نه‌ناسیو، کن نه‌و کاره
 ده‌گه‌ل من ده‌کات، نه‌منیکی ده‌وله‌تی تیرانی به‌دوایه‌وه‌ و هه‌موو سه‌ر و سه‌کوتی گونگه‌له‌. زۆر
 پی اوانه‌ زه‌مانه‌تنامه‌ی له‌پیش دانا و نه‌ویش ئیمزای کرد. له‌حه‌ساری دیناریکم دا به‌ پۆلیستیک تا
 بۆم بچیت «مه‌لا قادر» م بۆ به‌ئینتیت. تا مه‌لا قادر هات من چوومه‌وه‌ لای هاواله‌کانم و خواحافیزیم
 لیکردن و گه‌ردن ئازاییم لینه‌ستاندن. بپروا بکه‌ن که نه‌وان به‌په‌له‌لا کردنم، له‌خوم زیاتر شاد و
 شوکور بوون، شایان بۆ ده‌گیرام.

هەر که ئازاد بووم...

مهلا قادر هات و بهیه کهوه له گرتوو خانه وه ده ره که وتین. به کراست بر دمیوه بۆ ماله خویان. نهو رۆژه و بۆ شه ویش هەر له ماله نهوان بووم و زۆریان قه در و حورمهت گرتم که له بیرم ناچیت. به راستی مائاوه دان و مائکراوه بوو. بۆ به یانی خوا حافی زیم لیکردن و دهستی به کترمان ماچ کرد و چووم سواری ماشین بووم به ره وه ههولیر.

له ههولیر که دابه زیم توشی «جهردیس» ی بووم. نهو کۆنه هاوالیکم بوو که زه مانیکه بهیه کهوه قاچاخچیتیمان ده کرد و مائمان له عیراق ده کپی و ده مانبرده ته وریز ده مانفرۆشت. له پیشدا نهو منی دبیوو، به لām من نه مدیتبوو. چاوم لیکرد که سیک بانگم ده کات! که ئاورم دابه وه جهردیس! تیر به کترمان ماچ کرد و پاش چاک و چۆنییه کی گهرم و گور بر دمیوه بۆ مالی خویان. شه و رۆژیک له مالی نهوانیش بووم و پاشان ده گه لām هات بۆ گارجی و سواری ماشینی کردم بۆ کۆیه. له کۆیه شه رمم کرد بچمه مالی میرزا حه مه ده مینی، چوومه «خانی مه لای گه وره». که دوور و نیزیکی نهو ئی بووم، دیتم کاروانیکه سابلایغیانی لیبوو. نهو شه وه تا به یانی له لایان بووم و بۆ به یانی هەر ده گه ل نهو کاروانه چووم بۆ قه لادزی بۆ ماله زاهیری خه یات. که زاهیر منی دیت به کجار زۆری پیخۆش بوو. ماوه ی مانگیک له مالی نهوان بووم. رۆژ له دوای رۆژ چاتری ریز و حورمهت ده گرتم. هه چکات ناتوانم چاکه کانیان فه رامۆش بکه م. خۆم به قه رزداریان ده زانم. شه وه شه وه ش که زاهیر له مال نه ده بوو، ده چووم بۆ مالی «حاجی عه بدوللا» ی که خۆیشی سابلایغی بوو. رۆژیک له «چایخانه ی که ریم» ی بووم، ته ماشام کرد «باشچا ووشیک»^۱ و دوو پۆلیس گوتیان وه ره با برۆین. خه لکه که پرساریان کرد که نه وه ی بۆ کوئی ده به ن؟ چی کردوو؟ و له و شتانه. گوتی من هه یچ نازانم، مه رکه زمه عمور ده یه وئ. خودا هه لئاگرئ خه لکه که چه ند نه فه ریان تا به رده رکه ی سه رایه ده گه لām هاتن. ته نانه ت زاهیر ده گه لām هات بۆ لای کابرای گه وره. دلایان نه ده هات به ته نیا جیم به یلن. له وه ده ترسان که به مگرن و به کراست به ده نه وه به ئیران. بۆخۆشم هەر نهو ترسه م هه بوو. زاهیر له کابرای گه وره ی پرسى:

— بۆچیتانه دیسان؟

— من نازانم بۆ چییانه، به لām له رواندزه وه داوایان کردوو.

^۱ نهوسا دوو چایخانه ی کریم هه بوو. ۱- چایخانه ی کریم نه سه ده ۲ - چایخانه ی که ریم هه شاش. ده بی کریم حشاش بیت، چونکه جیرانی وه ستا زاهر بوو. ئیستاش ماوه. (مامۆستا ستار حه مه تابه ر)

^۲ نهو وشه یه "Başçavuş" ترکیبه و پله یه کی سه ربازییه به رامبه ر به "گروه بان یکم" ده فارسیدا و "رقیب اول" ده عاره بیدا و "Sergeant major" ده ئینگلیسیدا که به جیماوه له حکومه تی عوسمانیه کان له عیراق.

که وای گوت، له نه ژنۆ به ژیرم مرد! زانیم چ باسه! گوتم بن و نه بن مام سه رههنگ سچیل و کاخهزی هیناوه، جا ههر واش بوو. زاهیر بریک به زمانی عه ره بی کابرای مه رکه زی دواند و پاشان کردیانه وه به کوردی. زاهیر گوتی:

— چار چیه؟

— ده بن پۆلیسی ده گه ل بنیرم.

— ناخر زمانی داوه و گهر ویستبای بۆی دهر باز بیت له میژ بوو نه و کاره ی ده کرد! چ پۆلیست به پۆلیس ده کات. کاکه من زمانی ده بم با بوخوی بجیت بۆ رواندز و خوی بناسیتیت.

— نابن شتی وا.

ناخر زاهیر زۆری خوا بیش لیکرد و هیچ فایده ی نه بوو. پیمو ابن ناخری زاهیر سه ت دیناری ده زاری گووشی جا رازی بوو. گوتیشی با زامنی کیش بیتت جا پاشان پروات. زاهیریش ههر له وی بوو به زامن و له سه رایه وه ده رکه وتین. چهند ههنگاو یک له سه رایه دوور نه که وتیوینه وه که زاهیر گوتی:

— رامه وهسته و هه لئ و خۆت خه لاس که!

— ناخر تۆ بوو یته که فیلم؟ چۆن شتی وا ده بیت؟ من کاری وا ناکه م و هه لئایه م.

— تۆ کارت به من نه بن! خۆ من نا کوژن، زۆر زۆر سه ت دیناریکی تر ده ده م. تۆ برۆ خۆت خه لاس که ده نا، نه و جار بتگر نه وه ده دیوی تیرانیت ده که نه وه و رۆحت لئده ستین.

ده ری هینا هه شت دیناری دام و گوتیشی که له هه رجیگایه ک بووی کاخه زم بۆ بنووسه پاره ت بۆ ده نیرم تۆ خه می پاره مه خۆ. که نه و قسانه ی پینگوتم، ده سه ره که ی ده رهینا و به چاویه وه گرت و فرمیسکی به ردانه وه. من که نه وه م دیت، کوئی گریانم هه ستا و ده ستان له نه ستۆی یه کتر کرد و ده خۆماندا ده کولاین و به چاوانیش فرمیسکمان ده باراند، به لام چونکه کوئی گریان له نه و کماندا وه ستاوه، قسه مان بۆ ناکرئ. نه و رۆژه زۆر ماته م گرمی چونکه، زاهیر گریا و منیش گریام. چهند نه فه ره لادزه یی هاتن و گوتیان چ بوو؟ چیتان کرده وه؟ زاهیریش بۆی باس کردن که له رواندزی ویستوو یانم.

په نابردن بۆ شیخ له تیف

من به ته ما بووم بچمه «خه لان» ئی لای شیخ عه لائه دینی. گوتیان مه چۆ ئه و خه تی، برۆ بۆ لای «شیخ له تیف». پاشان چووینه چایخانه ی و چایه کمان خوارده وه و ئینجا چوون که میکیان نان و سیگار و شپه و بره یان بۆ ده چاره که یه کی نام. بریک ده گه لم هاتن تا له شار دوور که و تمه وه و له ویش یه کترمان ماچ کرد و چاره که م به کۆلی دادا و که و تمه ریگا. به نئو پشده ردا به پتییان پری سولیمانیم گرت و به چهند رۆژان لای چیشتانئ بوو که چوومه ماله شیخ له تیفی. ته ماشام کرد پر بوو له قاچاغی سابلأغی و عیراقی. که وه ژوور که وتم و سلأوم کرد ئیتر هه موو ناسیامه وه و هه موو به جاریک ده وره یان دام. به ربووینه ئامیز و ماچوموچی یه کتر تا ماندوو بووین. ئه وانه ی له وئ بوون: حه سه نی قزلجی، زه بیحی، ره حمان ئیمامی، سه یده گو له ی سه مه دی، محه مه مد سمیل و چهند نه فه ری دی. هه ژاریش چوو بوو بۆ به غدا یه. خه به ریان دا به شیخ له تیف و هات. زۆری به خیر هیتان و دانیشتین حیکایه تی خۆم و ئه وه ی به سه رم هاتبوو، هه مووم بۆ گتیرانه وه. له ماله شیخ له تیفی سن جه مه پلاو گوشت بوو که که لی تیدا ده خنکا. نیوه رۆیه نان هات ئه وه هه وه لجارمه ده گه لیان نان ده خۆم. به کوره کانم گوت:

- تۆ خوا هه موو رۆژ ئه و پلاو خۆریشته هه یه؟
- گوتیان: نیوه رۆ و شه و پلاو گوشته و به یانیش رۆن و ماست و شتی تره.
- گوتم: ده ی، که وایه پاله و په ستۆم دن، لیره بۆ هیچکونیه ک نارۆم، ئه وه چینگامه تا ده مرم. دوو مانگ زیاتر له و ماله بووم، له و ماوه یه دا شیخ له تیف رۆژده گه ل رۆژ خولقی خۆشتر بوو، به لأم پیاوه کانی ده یانبوغزان دین. هه رچه ند له بهر شیخی نه یانده وئیرا به ئاشکرایه ی هیچ قسه یه ک بکه ن. ئیتر بۆ وایان ده کرد؟ نازانم! به لأم وا دیار بوو له میژه ئه وان کوره کان ده بوغزینن. وا هه لکه وت که شیخ له تیف قاچاغ بوو. ئیمه قاچاغه کانیش هه موومان وه دووی که وتین. چوو بۆ شارباژیری و له دییه ک به نیوی «سیتکه»^۱ قووتمان داکوتا. رۆژی دوو مه ر ده کوژرایه وه و ده رخوارد ئه و جه ماعه ته ی ده درا که ده گه لی بوون. نه پۆلیس ده هاتنه سه ری و نه ئه ویش بزئوی ده کرد.
- رۆژیک شیخ میوانی هه بوو. هه مووی پیاوی گه وره بوون. سه ری ده گه ل میوانه کان قالد بوو هۆشی له ئیمه نه ما. نانی نیوه رۆیه خورا، به لأم ئیمه قاچاغه کان که هه موومان له دیویکی بووین، نانیان بۆ نه هیتانین. پیاوه کانی شیخی زانیان که شیخ سه ری قالد بۆیه نانیان بۆ نه هیتانین. له و عانه یدا من چوو بووم بۆ سه ر ئاوی، که هاتمه وه له بهر ده رکی چیشخانه که دیتم که میوانه کان هه موو نانیان خواردوو و نوکه ره کانی شیخیش ئه وه خه ریکن نان ده خۆن. هیچیان منیان نه دیبوو. یه کیان گوتی

^۱ سیتکه گوندیکه له باکووری رۆژه لاتی سلیمانی هه لکه وتوو و ۲۳ کیلۆمتر له و شاره دووره.

ئەرى ئەو نانى نابەن بۇ ئەو ديموكراتانە؟ يەكى تریان هەلى دايه و چەند قسەيه كى خەراپى گوت. زۆر لەسەر دلم گران هات، بەلام هيچ وەسەر خۆم نەهيتنا. كە ئەووم بيسىت، لامدا كە بجمه وه ديوه كهى خۆمان، نۆكەرەكان هەستيان بە من كرد. چوومه وه نيو كورەكان و بە دواى مندا نۆكەرئىك هات و بانگى كردين بۇ نان خواردين. زەبيحى هەلدايه و گوتى: ئەرى ئەو بۇ ئەورۆ ناغان بۇ ناهيتن؟ گوتيان: وەرن دەگەل تيمە بخۆن. كە واى گوت، ئيتەر كورەكان توورە بوون و داوايان كرد كە نانيان بۇ بيتە ديوه كە و ناچن بۇ ئەوئى نانى بخۆن. من زۆرم پيگوتن كە ئەورۆ شىخ ميوانى هەيه و سەرى قالە و پياوه كانيش هەروهها، قەيدى چييه با تيمە بچين بۇ ئەوئى نانى بخۆين، بەلام پييان داگرت كە ناچين بۇ ئەوئى نانى بخۆين. كە وام بينى، زانيم ئيسكمان ليره گران بووه و وردەورده ليمان ماندوو بوون با شىخيش هيچ نەلئ و ئاگاي لە هيچ نەبن، بەلام پياو دەتوانئى لە ناوچاوان و ئاكارى پياوه كانى شىخ ئەوه بينيت. بويه پريارم دا فكرئىك بە حالى خۆم بكەمه وه. هەستام چووم لە چيشتخانەى دەگەل پياوه كان تير و پرم خوارد. پاشان داوام لە پياوه كان كرد دوو-سى نانم دەئى پلا و گوشتى دەئيو دەكەم. گوتيان: بۆچيته؟ وەللا ئەوانە زيز بوون، زەبيحىش زۆرخۆره، بوى دەبەم بەشكوو بيخوا. نيگەران مەبن نايبەم بۇ ديوه كەيان و ناشلئيم كە ئيوه زانوتانە. دەى باشە، هەرچەندى دەتھەوئى بييه. منيش چەند نانم پر كرد لە گوشت و كراسيكي كۆنم هەبوو، دەئيو ويم نا و وەبن پيلي خۆم دا و وەدەر كەوتم. هەرايان كرد:

— ئەوه بۇ كوئى دەچى؟ ئاخەر نەتگوت بۇ زەبيحى دەبەم؟ ئەدى بۇ واوه دەروئى؟

— ئاخەر زەبيحى شەرم دەكات، دەزانم ليره ناىخوات، دەيبەم بۇ سەر كانى و پاشان ديم زەبيحى دەبەم بۇ ئەوئى تا بيخوات.

— راست دەكەى، برۆ بييه.

كانيبه كە لە قەراغ دئى بوو، چوومه ئەوئى و توؤيىك دانيشتم ديتم كەس ديار نيبه. بە هەم زانى و بەبن هيچ قسە و باسئىك شىخ لەتيف و سيته كم بەجيهئيشت و روئيشتم. زۆر نەروئيشتبووم كە شەو داهاى و لە بەختانم تووشى دئيه كى چووكە بووم. لام دا مالئىك و شەوم لەوئى روؤز كرده وه. بۇ بەيانى مىلى پريگام گرت بەلام نەمدەزانى بەرهو كوئى بچم؟! لەخۆرا سەرى خۆم هەلگرت و بە چەند شەو و روؤزان هاغمە «رايهت»^۱ شەو درەنگە و سەگان بە حەپەحەپى دەورەيان دام. مالئىك لە پيشەوهى دئيه كە بوو، لە ترسى سەگان و بۇ ئەوهى خەلكى دئى لە خەو خەبەر نەكەمه وه، خۆم دەمالەكەى هاوئيشت كە پاشان زانيم مالى «عەلى ئاغا»ى بوو. كە چوومه ژوورئى، پر بوو لە ژن. هەر كە سەر و سەكوتى چلكنى منيان ديت، دەورەيان دام و بە پرسياران هورووژميان بۇ هيتام.

— تۆ چ كەسى؟ كيبى؟ بەو شەوه درەنگەى بۇ هااتويه ئيره؟ چيت دەوئى؟ تۆ نازانى ئيره ماله كيبه؟

^۱ «رايهت» گونديكە لە بالەكايەتى و ۲۱۷ كيلۆمىتر لە «سليمانى» و ۷ كيلۆمىترى لە «حاجى عومەران» دووره.

— کچی دایکی دایکم بو وا ده کهن؟ من له ترسی سه گان خوّم لیره کوتاوه، وه لّلا پیاوئکی خهراپ نیم و ریوارم و ریگام ون کردوو و ... ده کری پیمبلین تیره مالی کییه؟ تیره مالی «مینهی علی ناغایه».

له هه ر کام له و ژنانهم پرسى تو چی نه و ماله ی؟ گوتیان من ژنى مینه م. پیموایی پینج ژن گوتیان که ژنى مینه م. ده دلی خوّمدا گوتم ده بئ نه و مینه یه چ لاوچاکیک بیت؟ زورم هه ز ده کرد بیبینم به لام له مال نه بوو. چوو بوو بو کوئی؟ نازانم! ده و قسانه دا بووین کابرایه ک وه ژووور کهوت و لیپرسیم: نه وه لیره چ ده که ی؟ ژنه کان نه یانه تیشتم من جوابی بده مه وه و گوتیان: نه وه له ترسی سه گان خوئی دیره کوتاوه. کابرا دیسان روی ده من کرد و گوتی:

— راست به وه بزائم، ههسته وه پیتشم که وه دهی، با برۆینه دیوه خانی، تیره جینگای تو نییه. دیسان ژنه کان وه جواب هاتن و گوتیان:

— لنگه ری با نایتکی بخوات، برسی دیاره پاشان بیبه دیوه خانی.

— نایهه وی، راست به وه دهی.

وه پیش خوئی دام یه کراست بو دیوه خانی. که وه ژووور که وتم پر بوو له خه لک. سلّوم کرد و کهس نه بوو سلّوم بستینیتته وه و ته نانهت کهس نه یگوت دانیشه. منیش له سه ره خو پیلّاوه کانم دا که ند و له جیوه دانیشتم. نه وه ماویه ک تیه ریوه به لام کهس لیمنایرسن چ کهسی و چ ده که ی لیره؟ هه ر ته ماشام ده کهن و هه لّمده سه نگینن. به ینتیکی باش تیه پری، له پر علی ناغا لیپرسیم:

— تو چ کهسی؟ له چی ده که پری؟ بو چووی ده دیوی ژنانه وه؟

— قوربان له ترسی سه گان. وایان هه لیچام نه بیتته وه. چاوم لیکرد ده که ناوه له بوو و منیش خوّم ده وی کوتا، ئیر من چوو زانم نه وی دیوی ژنانه؟!

— باشه بلن بزائم، به و نیوه شه وه ی و به و سه ر و گوئلاکه ته وه له چی ده که پری؟ نه گه ر پیاوئکی چاکی، بوچی به روژ نارۆی؟

زوری له و پرسیارانه لیکردم و منیش له بهر نه وه ی پر بوو له عالهم نه مده ویرا ناوی خوّم بلیم و ناشکرا بم، له ناعیلاجیان هینده م درو بو کرد و قسه ی درو بو خوئی هاوار ده کات هیچ، له ولاشه وه من له درو کردن زور نازا نیم، هه ر زوو له دم و چاوم را دیار ده کات که درو ده که م. علی ناغا که زانی دروی ده که ل ده که م گوتی: راست به وه. راست بوومه وه. پیلّاوه کانت ده پی که بزائم. پیلّاوه کانم ده پی کرد. پرووی ده پیاوئکی خوئی کرد و نه مری پیکرد تا له دیم وه ده ر بنیت. کابراش قوئی گرم و وه پیشخوئی دام. کابرا پیاوئکی باش بوو. به و دره نگانه ی شه وی، نه و ریگایه ی ده که لم هات و له و ریگایه دا هه زار جار جنیوی به ناغایان دا. نه و جار هه ندیک چرا له تاریکایی شه ودا وه دیار که و تن. جا کابرا گوتی: نه و چرایانهت دیوه؟ نه وه «خه لان»^۱.

^۱ نیوانی "خه لان" و "رایهت" ۴ کیلومیتره. نه و گونده شوینی نیشته جیبوونی هه زره تی شیخ علائه دینی نه قشبه ندیه.

گیرسانه وه م له خه لانی

به و جوړه کابرا تا خه لانی ده گه لم هات و به وشه وه و به تاقی ته نن گه راپه وه. منیش ورده ورده چوومه ناو خه لانی. نه وه دره نگایی شه وه، هه موو عالم نووستون، له پرا و به بیرم هاته وه که «مسته فای زینه تی» به ماله وه هه لاتوو و هاتوته خه لانی. هه چهند نه و چاره یان ترسم لینیشتبوو که به نیوه شه وه له دهرکه ی ماله کان بده م، به لام خووم به پیوه رانه ده گرت، بویه وره م دا به خووم و له دهرگایه کم دا. ژنتیک وه دهنگ هات و گوتی: نه تو کئی؟ ده لئی چی؟ خوشکئی ماله «مسته فای زینه تی» کیهه یه؟ بریک پراوه ستام چ دهنگ نه بوو. نه وه نده م زانی دهرکه کرایه وه، تو مه لئی له به ختی باشم من ریک له دهرکه ی مالی مسته فام داوه. مسته فا دهنگی ناسیوو مه وه و گوتبوی نامه ردان! نه وه دهنگی حه مه یه! ئیر به هه له داوان هاتوو دهرگای کرده وه. هه ر له بهر دهرکئی یه کترمان ده باوه شئ گرت و به ماچان وه رگه راپینه یه کتر. نه و چار ژنه که ی و کچه که ی قوئیان ماچ کردم و ده ستیان کرد به گریان و شینئیکی گه رم. شه و که زوری نه ما بوو نه وانیش نان و چایان حازر کرد و به یه که وه نانی به یانیمان خوارد و نه و چار مه لا بانگی دا. چهند سه عاتیک هه ر من به سه رهاتی خووم بو نه وه ده گیراپه وه و نه ویش بو من. من که نه متوانی دریزه به به سه رهاته کان بده م و خه و و شه که تی هیرشی بو هینام و نووستم. بو لای تیواری ده گه ل مسته فای چوومه خانه قایه، شیخ له مالی بوو. کوره کانی له وی بوون و زوریان به خیر هینام. ته ماشام کرد «حه مه دی کا خدری»^۱ له وی بوو. نه ویش قاچاغ ببوو و له وی خوئی دالده دا بوو. زوری پینه چوو شیخ وه دهر کهوت و هاته خانه قایه. چوومه پیش و ده ستیم ماچ کرد و لئیرسیم: تو حه مه دی مه ولوودی نی؟ به لئی بوخووم. زوری به خیر هینام و له په نا خوئی داینام و لیم که وته پرسیاری به سه رهاتم. منیش له سه ر پرا هه مووم بو گیراپه وه تا نه و جیهی که هاتوومه ته مالی «عه لی ئاغای رایه تی» که چوونی به نیوه شه وه له ماله خوئی وه دهری ناوم. که نه وانهم بو شیخی گیراپه وه، زور له عه لی ئاغای قه لس بوو و گوتی:

— لیره دانیشه و مه ترسی، ناسمان پرووخی نایه لم چیت به سه ر بیت. تو ئاگات لئ نییه که من چهنده م حه ول بو داوی لای سه ید عه لی حیجازی!

— قوربان چاک ده زانم.

له سیبه ری شیخی له خه لانی دانیشتم. من و «حه مه دی قادری» له خانه قایه ده نووستین و نه وه ی له ماله شیخی ده خورا، ئیمه ش ده مانخوارد. من ده گه ل کوره کانی شیخی نانم بو ده هات و ده گه ل نه وان ده مخوارد. له خانه قایه هه موو روژیک پر ده بوو له میوان. پلاو و گوشت وه ک خوئی بوو. زور باش بووم لوا بوو. ده و په ری قه در و ریزدا بووم. بوچی ئیرانییه کان زانیان که له خه لانیتم!

^۱ حه مه ی کا خدری یا حه مه مه دی قادری. بو ناسینی نه و تیکۆشه ره بروانه لاپه ری ۴۵۴ نه م کتیه.

دهسەر حكومه تی عیراقییان كرد بو گیانی من به لآم پۆلیسه كان كه هه موو كورد بوون و ده یانزانى من كیم و بو له خه لانیم، خو یان تینه ده گه یاندم. «مه لا حه سه ن» باشچا ووش بوو، له حاجی ئۆمه ران مه ئور بوو. ئه و منى نه ده ناسی. رۆژىكى من له خانه قايه له خزمه ت شیخیدا دانیشتبوووم و هاته لای شیخی و گوتی:

— یا شیخ رۆژ نیه له ئیرانه وه مخابه ره مان بو نه یه، داواى حه مه دى مه ولوودى ده كه ن. ده لێن لێره له خه لانیه یه. پیتی بلن با ناگای له خو ی بیته و نه گه ر مه فره زه هات، خو ی وه دیار نه خات.

— شیخ گوتی: ئه وه تا حه مه دى مه ولوودى، نه قه ت چاوم پیتی كه وتوو و نه ئه ویش منى دیوه. كه شیخ منى پى نیشان دا و منى پیناساند، لیم هاته پيش و ده ستى ده ده ستى نام و زۆرى به رووخوشى ئه حوالی پرسیم و گوتی:

— خه مت نه بى، شیخ سلامه ت بى هیچ بوته نا یه ته پيش و زۆرى ئامانه تی شیخی دام. ئیتر له وه وه بووینه دوست و تا خه به ر ده هات له ئیرانه وه، ده هاته خه لانى و شیخی ناگادار ده كرده وه. ماوه یه ك به سه ر چوو، رۆژىك من له خانه قايه ده گه ل كوره كانى شیخی و «حه مه دى كا خدرى» گالته مان ده كرد، له ناكاو خه به ریان هینا كه ئه وه مه فره زه یه ك هاتنه ناو دى. پۆلیسیکیان له پيشه وه هاته ناو دى و واى كرد تا من خه به رم بى و له خو م حالى بم كه ئه و مه فره زه یه بو من هاتوون تا من خو م ون كه م. هه ر له دووره وه به تووندى گوتی:

— ئاخى من ده گه ل حه مه دى مه ولوودى نان و ییوازم خواردوووه؟ له كو ی من ئه و ده ناسم؟ من چووزانم حه مه دى مه ولوودى چكاره یه؟

زۆر زوو كوره كانى شیخی وه خو كه وتن و گوتیان برۆ نىو باغى و خو ت حه شار ده تا پۆلیسه كان ده پۆن. ده خو م نووسام چوومه باغى. له باغیش تا قه تم نه هینا مى شاخیم گرت و وه شاخى كه وتم. پۆلیسه كان كه نو كه س ده بوون له خانه قايه له حه مه دى مه ولوودیان پرسى بوو، كه هیه چیان گیر نه كه وتبوو گه رانه وه. منیش له كیوه كه هاتمه خوارى. بو لای ئیوارى مه لا حوسین باشچا ووش هاته لای شیخی و گوتی:

— به گرمه هه موو رۆژى كا خه زىك دى كه تیدا داواى حه مه دى ده كه ن. هه راسانیا ن كرده وین. پیم باشه حه مه دى پروات بو شوینىكى دى. ئه وان ئه خباریان هه یه كه لێره یه و ده ترسم بو خه راپ بیته.

— شیخ: نا با نه روا ته هیچ شوینىك. با لێره له لای خو مان بیته چاكتره. ئیتر له و رۆژه وه مه فره زه به و دىیه ی فیر ببوون. به شه و و رۆژ به سه ریان داده داین و داواى منیان ده كرد. رۆژى هه ر پیمده كرا له و باغ و له و كه ند، له و مدبه ق و له و مه زرا خو م حه شار ده م. ببومه كیشه بو ماله شیخیش.

---

¹ پنده چى كه كاپیتان مه به ستى "بروسكه" واته "په یام" بوو بیته كه به نامه، تیلیگراف یا بیته له نىوان دوو شوین ره وانه ده كرىت.

حه‌مه‌دی مه‌ولووده مه‌نگوری

رۆژیکی له رواندز را هاتن و به شیخیان گوت که ده‌زانیان حه‌مه‌د له‌لای تۆ دالده دراوه و لای تۆیه. ده‌بێ بمانده‌یه‌وه. شیخیش حاشای لیکرد و گوتی شتی وا نییه و نه‌بووه. نه‌وان به وه‌لامی شیخ باوه‌ریان نه‌کرد و چوون بۆ «زینوی». له‌وی شیخ عوبه‌یدوللایان به تووندی هه‌لیچابوو که ده‌زانیان حه‌مه‌د لێره‌یه و ده‌مانه‌ه‌وێته‌وه ده‌نا، وا ده‌که‌ین تا وا بچێ. شیخیش ده‌لی راسته‌ لێره‌یه، په‌له‌م لیمه‌که‌ن تا چه‌ند سه‌عاتی دی ته‌سلیمتان ده‌که‌م. له‌ زینوی «حه‌مه‌ده مه‌نگوریک»-ی لیبوو که باوکی نیوی «مه‌ولوود» بوو، شیخ گورجیکی کوره‌که‌ی ده‌نیرێته لای حه‌مه‌دی مه‌ولووده مه‌نگوری و هه‌ره‌شه‌ی لیده‌کات و پێنده‌لێ:

— ئیستا ته‌سلیم به‌ پۆلیسانت ده‌که‌م، به‌لام بێتوو نیوی حه‌مه‌دی مه‌ولوودی بێنی، زمانت ده‌برم. نه‌کا هیچ بلێی! گهر له‌داریشته‌ بدن نیوی حه‌مه‌دیت به‌زاری دا نه‌یه‌ت! هه‌ر جیگایه‌ک بته‌بن هیچت بۆ نابێ و ده‌گه‌رێته‌وه چون، نه‌وان ده‌زانن که تۆ نه‌و حه‌مه‌ده‌ نی که نه‌وان داوای ده‌که‌ن. سه‌رتان نه‌ئیشتم، حه‌مه‌دی مه‌ولوودیان وه‌پیش خۆیان دا و بردیان بۆ رواندزی. له‌وی پۆلیسه‌کان هه‌موو ده‌یناسن و ده‌زانن که نه‌وه حه‌مه‌ده مه‌ولووده‌که نییه که لیده‌گه‌رین، به‌لام دیسان هیچیان ده‌نگی ناکه‌ن. که مالی شیخیش زانیان حکومه‌ت هێرشه‌ هیناوه تا بمرن، گوتیان وا باشتر ته‌گه‌یریکیش له‌ تۆ بکه‌ین. منیان ده‌ماله‌ پیره‌ژنیکێ کرد. دیوکی چووکه‌ بوو ده‌ ژیر عه‌ززی دا. جه‌م ده‌گه‌ل جه‌می نان و خواردنم بۆ ده‌هات. به‌ رۆژ ده‌رنه‌ده‌که‌وتم شه‌وانه‌ نه‌بێ که دی چۆل ده‌بوو ده‌چووومه‌ سه‌ر ئاو. لێره‌دا به‌جێ ده‌زانم که نه‌وه بلیم، ئاوه‌دان بیت کوردوستانی عێراقی. گهر له‌ دونیادا پیاوه‌تی هه‌بیت له‌ کوردوستانی عێراقی هه‌یه، له‌ هیچ جیگای تر نییه. نه‌وه‌ی من به‌ چاوی خۆم له‌ عێراقیم دیوه‌ ده‌ تاريف نایه‌ت. وه‌ختی زۆر ده‌وێت بۆ باسکردنی. کوره‌ جا پیاوه‌ گه‌وره‌کانیان چه‌ند به‌ ته‌أسوفن!

به‌لێ، پیره‌ حه‌مه‌ده مه‌ولوودیان دوو مانگان له‌و گرتووخانه‌ بۆ نه‌و گرتووخانه‌یه‌ هه‌لده‌داشت. پاشان هینایان بۆ حدودی و ته‌سلیمی ئێرانیان کرد. جا سه‌یر نه‌وه بوو که سه‌ره‌نگ شوکری ده‌گه‌ل ئاگاهو‌تی پیران و مامه‌شی هاتبوو بۆ پۆستی «گه‌رووی شینکی» بۆ پێشوازی حه‌مه‌دی مه‌ولووده مه‌نگوری. سه‌ره‌نگ من باش ده‌ناسیت و دوو جارن له‌ گرتووخانه‌ی رواندزی منی دیوو، که چاوی به‌ پیره‌ حه‌مه‌دی ده‌که‌وی، تووره‌ دبیت و به‌ پۆلیسه‌کان ده‌لێ:

---

¹ پێنده‌چیت مه‌به‌ستی کاپیتان "ته‌عه‌سوب" که هه‌مان وشه‌ی "تعصب" ه که له‌ عه‌ره‌بیه‌وه په‌رپوه‌ته‌ ناو زمانی فارسی. کوردی رۆژه‌لاتیش له‌ زمان فارسانه‌وه نه‌و وشه‌یه‌ به‌کار دێن. بۆ وێنه‌ ده‌لێن: کابرا له‌سه‌ر میلیله‌تی خۆی چه‌ند به‌ ته‌عه‌سوبه، واته‌ کابرا چه‌ند هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی توند و پته‌وه.

— عجب حمدی مولودی برای من آوردی؟! این چیه؟ این چه حقه‌بازیه؟ [یانی: نه‌وه چ همه‌دی مه‌ولوودی‌که بۆتان هی‌ناوم؟! نه‌وه چیه؟ نه‌وه چ ساخته‌کاریه‌که؟]

— پۆلیسه‌کان ده‌لین: قوربان له زینوی و خه‌لانی له‌وه همه‌دی مه‌ولوودی زیاتری لی نییه. سه‌ریاقی نه‌وه‌ی باش ده‌زانن که نه‌وه همه‌ده هه‌مان همه‌دی نییه که نه‌وان به شوئینیدا عه‌ودالین، دیسان نه‌وه داماو‌هی به‌ره‌للا ناکه‌ن و له خانئی و نه‌غه‌ده و ره‌زایه و چه‌ند جیگای تر ده‌یگرن. جا وه‌ره همه‌دی مه‌ولوودی وه‌به‌ر ده‌ستی نه‌منیان بکه‌وی. جا بۆ که‌ولی ناکه‌ن؟ وه‌ک بۆخوی ده‌یگپراهه‌وه له هه‌موو شاره‌کان له گرتوو‌خانه‌یان هاویشتوو‌ه و تا بۆیان ده‌رکه‌وتوو‌ه که نه‌وه هه‌مان همه‌دی نییه که لیی ده‌گه‌رین، که‌ولیان له حاجه‌ت خستوو‌ه هی‌نده‌ی ئالوو‌ز و جه‌زه‌به و ئازاری بده‌ن. جا با بۆخوی بۆتان بگپرتته‌وه. هه‌ر باس ناکرئی که چییان به‌سه‌ر نه‌وه داماو‌ه هی‌ناوه. پاشی نه‌وه‌ی که یه‌ک دوو مانگ ده‌یگرن، نه‌وجار ته‌سلیم به‌ عی‌راقیی ده‌که‌نه‌وه. من نه‌وه هه‌ر ده‌کونه‌که‌ی ماله «پوو‌ره په‌ریزاد»‌سی دام. شه‌و بوو له‌په‌ر خه‌به‌ریان دامی که نه‌وه همه‌دی مه‌نگور هاته‌وه. منیش خۆم پینه‌گیرا و به‌وه شه‌وه وه‌ده‌رکه‌وتم یه‌کسه‌ر بۆ زینوی. شه‌و دره‌نگ بوو که گه‌ییشتمه زینوی. یه‌که‌راست چوو‌مه ماله همه‌دی تا بزانه‌م چ باسه‌! که چووم دیتم چه‌ند که‌سیک له خه‌لکی دئی پییه‌وه هاتوون و گه‌رمی قسانن. که وه‌ژوو‌ر که‌وتم و چاوی به‌ من که‌وت، ده‌ه‌ری بوو، نه‌وه‌ی ده‌یگوت نه‌یده‌گوتته‌وه.

— ره‌ببی مالت خه‌را بۆ وه‌کی خه‌را بووه. نه‌وه چ کاریک بوو ده‌گه‌ل منت کرد هه‌ی ... منیش سه‌رم داخستوو‌ه و مه‌قم لیتنایه‌ت و ناویرم بلیم له‌ل، هه‌ر که ده‌مه‌ه‌وی زار هه‌له‌پچرم، برینی ده‌کولیتنه‌وه و به‌ ده‌نگی به‌ره‌زه‌وه تووک و دو‌عام لی‌ده‌کات و قسه‌م پی‌ده‌لی. مالی خه‌لکه‌که‌ ناوه‌دان بی‌ت، که‌میکیان هی‌تو‌ه کرده‌وه به‌لام نه‌وه هه‌ر به‌ پی‌وه‌م و نه‌ که‌س ده‌وی‌ری خو‌لقم بکات تا دانیشم و نه‌ خۆم ده‌وی‌رم جو‌وله‌ بکه‌م. باش بوو خه‌لکه‌که‌ که‌میکی تر دل‌یان داوه‌ و هاته‌وه سه‌ر خۆ جا نه‌وکات دایانیشاند‌م. که ته‌ماشای همه‌دی‌شم ده‌کرد نه‌وه‌نده لاواز بووه که وه‌ک داری ره‌قی لی‌هاتوو‌ه، به‌زه‌ییم بۆی پیدا ده‌هاته‌وه. همه‌دی وه‌رده‌ورده زاری قسانی کرانه‌وه و ده‌ستی کرد به‌ راز و گله‌یی. بۆی گپراهه‌وه که چی به‌سه‌ر هاتوو‌ه و چۆنیان به‌ ده‌ست به‌ستراوی ئازار داوه. بروا بکه‌ن نه‌وه ده‌یگپراهه‌وه من ده‌ترسام. قسه‌کانی تا دره‌نگایه‌کی شه‌وی خایاند و پاشان خه‌لکه‌که‌ بلاءه‌یان کرد و منیش چوو‌مه‌وه بۆ خه‌لانی بۆ ژوو‌ره‌که‌ی خۆم.

بۆ به‌یانی شیخ عه‌للاه‌دین ناردی له‌دوو‌ی همه‌ده مه‌نگور و هات. له‌ولاشه‌وه شیخ کوره‌کانی به‌ دوا‌ی مندا نارد و هاتن منیان ده‌گه‌ل خۆیان برد بۆ لای شیخی. که چووم، شیخ له‌ سابات بوو و چه‌ند نه‌فه‌ری سو‌فی له‌لا بوو که ده‌سته و نه‌زه‌ر راوه‌ستابوون. همه‌ده مه‌نگوریشی دانا‌بوو قسه‌ی بۆ ده‌گپراهه‌وه که چی به‌سه‌ر هاتوو‌ه و له‌ ئیران و عی‌راق چییان لیک‌کردوو‌ه و چۆن به‌ده‌ست به‌ستراوی زه‌حمه‌ت و ئازاریان داوه. منیش که وه‌ژوو‌ر که‌وتم و سلّوم کرد، گوتی:

— نهو هتا كه له گاكهم، هه‌ی ره‌ببى به‌خېر نه‌ه‌ی.

شېخ زه‌رده‌یه‌كى هاتى و منیش ناوېرم هېچ بلېم. هه‌ر نه‌و به‌سه‌ره‌هاتى خو‌ی ده‌گېرايه‌وه و شېخیش پېنده‌كه‌نى. همه‌د مه‌نگور نه‌وه‌نده داخ و رقى له من بوو كه به‌سه‌ره‌هاته‌كه‌ی خو‌ی ده‌گېرايه‌وه بو شېخى، سیله‌یه‌كى چاوى هه‌ر له سه‌ر من بوو به‌لام له‌به‌ر شېخه‌كان نه‌یده‌وېرا له‌بزی بگه‌ړى. پاش تاوېكى كه له‌وى گونمان بو به‌سه‌ره‌هاته‌كانى همه‌د هه‌لخست نه‌وجار شېخ گوتى: پر‌وه بو ژووره‌كه‌ی نه‌وه‌كوو پو‌لیس یا كه‌سېك بېت و بزاند لېره‌ی. عه‌بدولقادر كورې ده‌گه‌ل ناردم و چوومه‌وه بو ژووره‌كه‌ی خو‌م^۱. قه‌ت ناتوانم چاكه‌ی شېخى زینوېم له‌بېر بچېت. ناخر رېك پاشى هاتنه‌وه‌ی همه‌ده مه‌نگورې، حكومه‌تى تېران زانى كه كلأوى چو‌ته سه‌رى بو‌یه، به‌تووندى ده‌سه‌ر حكومه‌تى عېراقى كرد كه بمرگن و ته‌سلیم بكه‌نه‌وه. حكومه‌تى عېراق باش ده‌یزانى كه همه‌ده مه‌نگورپان له‌باتى من گرتووه و ته‌سلیم به‌تېرانپان كردو‌تووه ئېتر نه‌وجار ناوای بو ناچېته سه‌ر و ده‌بى بمرگیت و نه‌و كېشه‌یه له‌كو‌ل خو‌ی بكاته‌وه. به‌قوربانى شېخى زینو‌ى بم، وای بال به‌سه‌رمدا كېشابوو كه كه‌س نه‌یده‌وېرا بو لام بېت. ته‌نانه‌ت هه‌ره‌شه‌ی له‌ همه‌ده مه‌نگورې كردبوو كه بېتو زمانى هه‌لخلیسكى، زمانى له‌ پشت سه‌رى را ده‌رده‌هېتى. هه‌رچى لېتان پرسى تو، هه‌ر بلنى نام همه‌ده و باېم مه‌ولووده. گه‌ر وا بلنى هېچیت بو نابى و له‌كو‌لت ده‌بنه‌وه. باېم به‌قوربانى بى شېخ، ناخر كى نه‌وكاره ده‌كات كه گيان و ژيانى خو‌ی و مریده‌كانى بو كوردېكى ناواره‌ی وه‌ك من ده مه‌ترسى بهاوېت. نه‌وه‌ی شېخ ده‌بكرد پېشمه‌رگایه‌تى بوو، كوردایه‌تى بوو. نه‌وكاته كه من له عېراقى بووم، شېخ كورېكى هه‌بوو نېوى «مسته‌فا» بوو. حه‌یف كه ده‌ حېزبى شېوعیدا بوو. زور كورې چاك بوو. ئېستا كه قوتابى عېراقى دین بو شو‌ره‌وى و له‌ زمان نه‌وان ده‌بېسم كه مسته‌فا زور گوراوه به‌داخه‌وه.

نه‌وه‌ چهنده مانگه له‌و ژووره ته‌سكه‌دا خو‌م هه‌شار داوه. وه‌ك دېل و زېندانى وام. هه‌ر به‌دره‌نگایى شه‌و نه‌ویش بو سه‌رناو‌ى ده‌هاتمه‌ ده‌ر. له‌ولاشه‌وه پو‌لیس وه‌ك دال لېمده‌گه‌رېن تا بمرگن و ته‌سلیم به‌تېرانم بكه‌نه‌وه. زور ده‌ترسام به‌ شوېنم بزاندن و به‌سه‌رم داده‌ن و بمرگن.

---

^۱ سه‌باره‌ت به‌ به‌سه‌ره‌هاته‌كه‌ی نه‌و "حه‌مه‌دى مه‌لووده مه‌نگور"ه‌ی، به‌رېز "سه‌ید عه‌بدولره‌حمانى حوسېنى نه‌قشبه‌ندى"، له‌ كېتیبى (سادات نقشبندى و جنبشهای ملی كرد در گذر تاریخ) وه‌رگېرانى محمد بانه‌ای، چاپى "ارومیه - موسسه انتشاراتى حسینی" له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۵۲۰۵ ناماژه‌ی پېداوه كه له‌به‌ر گرېنگى باسه‌كه، ده‌قه كوردیه‌كه‌بیم له‌ لاپه‌ره‌ی ۳۵۶ داناوه.

غەنى بلووریان

شەویک بەفریکی زۆر باریوو. ولات سارد و بەستەلەک بوو. کورەکانی شیخ عەلانی هاتنە ژوورەکەم و ئاگاداریان کردمەووە کە چەند مریدیکی سابلاغی هاتوون و لەخانەقایەن تا بچم بو ئەوی و بیانینم. دلم خۆش بوو و دە دلی خۆمدا گۆتم باشە دەگەل ئەو سابلاغییانە چەند کاتیک بەسەر دەبم و کەمیک خەبەریان لێ وەرەگرم. هەستام چووم. ئەو شەووە تا درەنگانێکی لەلایان بووم. پاشان هەستام کە بچمەووە بو ژوورەکەم، کەچی کورەکانی شیخی گوتیان لێرە بنوو، تازە شەو درەنگە و کەس نایەت، بەیانی نانەکەت بخۆ و پرۆو ژوورەکەت. منیش لەخودام تەلەب بوو کەمیک زیاتر لەوی بێنمەووە. شەومان درەنگ کرد و بۆی نووستین. دەشیرین خەو داوووم وەختیک بەخۆم زانی زەلامیک سواری سەرم بوو. زەندەقم چوو و زۆر ترسام، دە دلی خۆمدا گۆتم کارم تەواووە تازە، گیرام. کە خۆم پاتەکاند، تەماشام کرد کابرا پێدەکەنت. بە دەنگی را ناسیمەووە کە «غەنى بلووریان»-ه. رابووومەووە و دەستمان کردە ملی یەکتەری. لە خۆشییان بە هیچ لێکنەدەبووینەووە. ئەو شەووە تا مەلابانگدانێ هەر قسەمان کرد و بەسەرھاتەکاغان بو بەکتر باس دەکرد. غەنیش رایکردبوو. کورپنکی دی دەگەل بوو تێوی «محەممەد شاپەسەندی» بوو بەلام ئەو شەکەت بوو و بۆی کەوت و نووست. ناحەقیشی نەبوو ئەو داماو، لەقسان دە بەفری حاجی ئۆمەراندە بەجێدەمێنیت و بە زەحمەت گەیبوو یە خەلانێ. خەلک خەبەر بوونەووە بو نوێژکردن و منیش «غەنى»-م هەلگرت بردمەووە ژوورەکەى خۆم، گۆتم با خەلک لە نوێژان ببنەووە و نەمانبێن پاشان دەچینەووە بو خانەقایە. غەنیش وەک خۆم تەمبەل بوو لە نوێژکردن دا. حەزی لە نوێژ نەدەکرد. پێشتر کە لە خانەقا دەنووستم، بەیانی زوو سۆفیەکان راستیان دەکردمەووە. دەبا بەو سەرمايەى پرۆم لەسەر حەوزی دەستنوێژان بشۆم. ئەوجار بێمەووە خانەقایە و نوێژ بەکەم ئەویش بە جەماعەت. پاشان سۆفیەکان چەند نوێژکی دیکەیان دەکرد و منی سەرەقوو پریش ناچار بووم تا لێدەبوونەووە نوێژم کردبایە. ئەوئەندەى لە خەلان بووم، ئەوئەندەم نوێژ کرد کە گەر پەنجە سأل نوێژ نەکەم، قەرزدار نابم هیچ، قەرزى پێشووشم داووەتەو. تا بەھار داھات غەنى دەگەلم لە خەلانێ بوو پاشان ئەو رۆیى بو «سولیمانی». ئەو سابلاغییانەى دەگەلێشم بوون و کاتی خۆی پێشمەرگە بوون ئەوانیش دەیانھەوێ بچن بو شارەکانی تر و لەرێگا کە دەیانگرن دەلێن ئێرانین. ھەمویان گرتبوون و لە کەرکوک رایانگرتبوون و حکومەت پارەشى دەدانێ. منیش بەخێر عێراقیم و تەسکەرەم ھەبە و ئەو دەردەم دەدەنێ. ناوێرم تاو بینم. شەو و رۆژ لە ژوورپنکی تەسک و ناخۆش دام کە ھىوادارم بەنسێب دوژمنیشم نەبێ. لە ترس و دلەراو کە یە کدا دەژیم نەبیتەووە. رۆژ بەدوای رۆژ ژیانم زیاتر بێ تال دەبوو.

^۱ مامە غەنى بلووریان لە کتیبى بیرەوھەرییەکانى خۆیدا بە ناوی ئالەکۆک و لە لاپەرەى ۸۰ باسى ئەو سەفەرى دەکات و دەلێ کە لە کۆتایى مانگی رەشەمەى سالى (۱۳۳۶ھ/۱۹۴۸ز) روى داو.

گهراڻه وهی بۆ ناوچهی مه هاباد

ئه وکات حه مه ده مینی برام له که رکوک گیرابوو. کاخه زم بۆ نووسی که کارێکی وا بکه له گرتووخانه رابکهی و بئیه لام. به کۆمه گی «کوری شیخ ئه حمه دی خانه قایه» له گرتووخانه راپکرد و خوێ گه یانده من له خه لانی. چهند نه فهر نازه ربايجانیش که کاتی خوێ ديموکرات بوون له ته ورزێ ده گه لم له خه لانی بوون. دوو که سیان برا بوون به ناوه کانی «پولاد» و «بولود». ¹ ئه وانیش کاتیک که شیخی زینوی ده چیتته هه ولیری، پولاد ده چیتته لای شیخی و داوای لیده کات که شیخ کارێکی وا بکات ئه وان بێن بۆ زینوی. شیخی هه ر پینجیان دینیت بۆ زینوی. ئیتر ئه و جه ماعه ته هه موومان له زینوی و خه لانی خر بوینه وه و ناگامان له به کتر هه بوو. رۆژنیک شیخ عه لانه دین پینگوتم:

— حه مه د، ئه وه ده چم بۆ به غدايه کارم هه يه. بۆتۆش ده چمه لای سه يد عه لی حيجازی، ده سته لیته لئاگرم تا تۆ نازاد نه کات.

— به بابه وت به قوربان بم، له دونیا و قیامت تۆ شک ده بم.

شیخ چوو بۆ به غدايه و پاشی چهند رۆژنیک گه رابه وه. عاله مه که هه مووی چوون به پیریه وه من نه بێ که له ترسی پۆلیسان نه مده وێرا خۆم وه دیار خه م. که خه لکه که هه موو ده گه ل شیخی هاته وه بۆ ناو دێ، کاتیک که ده وره ی چۆل بوو و ته ماشام کرد پۆلیس له وی دیار نین، چوومه خزه ته ی و زیاره تم کرد. فه رمووی:

— حه مه د وه ده رکه وه، بۆ هه رجیگابه ک ده رۆی نازادی.

---

¹ سه فه رخان قه هره مانیان له کتیبی بیره وریه کانی خۆیدا به ناوی خاطرات صفرخان - سی و دو سال مقاومت در زندانهای شاه - در گفتگو با علی اشرف درویشیان - ل ۸۲ سه بارهت به و دوو که سه ئاوا ده نووسن: (ئه و دوو که سه (پولاد و بولوت) له کاتی شۆرش بۆ لاشویکیه کانی دژی تزاری رووس له سالی ۱۹۱۹ هه لدین و دین بۆ لای ئیران و ده گیرسینه وه. هه لبه ت زۆر مندال بوون که هاتن بۆ ئیران. زۆر له زه بر و به غیره ت و شه رکه ر بوون. له داوی گه لاوێژی سالی ۱۳۲۰ ئه و دووانه له ناوچه ی مه راعه ی بۆخویان ده سته لاتدار بوون. هه وه له کان ده گه ل ئیمه بوون. ئه وان له ناوچه ی مه راعه دوو یا سه مانگان ده گه ل ده وله ت شه ریان کرد. پاشان دۆران و هه لاتن بۆ کوردستان تا ئاخری ته مه نیشیان له کوردستان مانه وه). مامۆستا هه ژار موکریانی له کتیبی چیشتی مچویدا له زمان کاپیتان حه مه دی مه ولوده وه ده لێ (بلوت قه ده ریکیش چه ته ی مسته فا خانی خوێریاوا بوو). هه لبه ت به و مانایه ی که چه کداری مسته فا خانی خوێریاوا بووه، ده نا مسته فا خان، ئاغا و ملکدار بووه نه ک چه ته. به و به داوا چوونه ی که بۆم کردوو ئه و دوو که سه له گوندی "قه ره داغ" له ناوچه ی شامات نیشه جی بوون. دوو ئه فسه ری فیرقه ی ديموکراتی نازه ربايجان بوون که پاش تیکچوونی کۆماره که یان له ته ورزێ، هاوړی ده گه ل کۆمه لیک له ئه فسه ره فارس و نازه ریه کانی تر ئاواره ی کۆماری کوردستان بوون و پاش رووخانی کۆماری کوردستانیش په نایان برده باشووری کوردستان (عێراق). ماوه یه ک له زیندانه کانی ئه و ولاته ده گیرن. پاشان ده گه ل "صفرخان قهرمانیان" له زیندان راده کهن و له سیبه ری شیخ عه لانه ددینی نه قشبه ندی (که مالمیزاده) له زینوی و خه لانی، خۆ حه شار ده دن.

له جیوه داها تمهوه و قۆندهره کانیم ماچ کرد. ئیتر له ورپۆزهوه ترسم له پۆلیسان نهما و ئهوانیش کاریان به من نه بوو. ئهوه که پهت به ئاشکرا ده چوومه زینووی و رایه تن. رۆژانه ده ئیو خه لکیدا بووم و به بن ترس و دلپراوکی ده خولامهوه. به وجۆره ی پامده بوارد و تامم له نازادی ده کرد. پێشتر له بهر برینی خۆم ئاگام له مأل و مندالم نه بوو. ئیستا که نازادم و ده توانم له عیراق به نازادی بزیم، خه می مندالان خهوی له چاوان هه لگرتووم. زۆریان ئاره زوو ده کهم. نه مده زانی چۆنیان ببینم. له لایه کیش پیمخۆش بوو کۆنه دۆست و هاوالان له ناوهوه ببینمهوه و بیان دویتم تا به شکوو بتوانین دیموکرات ساز بکهینهوه و سه ره له نووی ده ستی بکهینهوه. «پولاد» و «بولوت» زۆریان هه ز ده کرد بچنهوه بۆ عه جه مستانی و سه ردانی مأل و مندالانی خۆیان بکه نهوه، به لام هیه چ ده ره تانیان نه بوو. نه رێگا به له د بوون نه ده یانویرا. ده بوایه هه موو رێگا که به له دیکیان ده گه ل بوایه. رۆژیک با سه کهم له کن کردنهوه گوتم با بزنام هه ر وا تامه زرۆن بۆ چوونهوه، پیمگوتن:

— من زۆر ئاره زووی مأل و منداله کانم ده کهم، ئه دی ئیوه؟ هه ز ناکه ن سه ردانیکی ولات بکه نهوه؟ دلتان نایههوی بچنهوه ناو خه لکی خۆتان؟

— به رپوه لالا له خۆداشمان ته له به به لآم چۆن؟ خۆ له سنوور ئاودیو بین ده گیرین.

— خه متان نه بن، من هه موو رێگا که به له ده م و خه لکه که هه موو ده مناسن و نا لای میانداوویتان ده به م و له ویش را بوخۆتان به له دن و به هاسانی ده توانن بچنهوه بۆ ناو خه لکی خۆتان و پاشانیش به کده گرینهوه و دیننهوه بۆ ئیتره. نایهتیلین که س پێزانن.

— ئه دی ئه گه ر گیرین؟

— تفهنگان په یدا ده که ین و له رێگا هه رکه س پێشمان پێگرێ ته قه ی لیده که ین. گه ر تفهنگمان پێت کارمان هاسانتره.

— ئه دی چۆن تفهنگ په یدا که ین؟

— هاسانه، من ئه وه ده مانچه یه کی برنهوی درێژم هه یه و بۆ ئیوه ش شتیکی په یدا هه ر ده که م.

که زانیم ئه وان پارزین، گورجیکی چوومه لای شیخی و گوتم:

— یا شیخ گه ر رات له سه ر بیت، من و ئه وه عه جه مانه زۆر ئاره زووی منداله کامان ده که ین و ده مانههوی برۆین بۆ لایان و بیانینین.

— ده ی زۆر باشه به لآم ده بن ئاگاتان له خۆتان بیت.

— به سه رچاو هه ر واده که ین به لآم گه ر تفهنگمان پێت کارمان هاسان ده کاته وه. ئه گه ر جه نابت کۆمه گمان بکه ی و له خه لکی دێیه که پێنج تفهنگی خه راپۆکه مان بۆ وه رگری زۆر باش ده بن.

— ئاخه ناتانگرن؟

— قوربان گه ر ئیوه هیممهت بکه ن و دۆعای ئیوه مان له پشت بیت ناگیرین. من له خۆم پاده بینم.

— ده ی زۆر باشه، با بزنام.

قەت چاکەى ئەو شیخە ناتوانم لەیاد بکەم. هیندەى پینەچوو ۳ تەنگى پینچتیر و سَن تیری لە رەعیەتەکان هەستاند و دايمى. تىستا دوومان بىتەنگ مابووینەوه.^۱ چووومە لای «مینهى عەلى ئاغای» رایەتى و دوو تەنگم لەویش وەرگرت و بۆ لای شەوی خۆمان ساز کرد بۆ پۆیشتنەوه. شەو کە تاریک داها، وەرکەوتین و حدودمان تپەرانند. شەوانە شەوپرەومان دەکرد و بە پۆزیش خۆمان حەشار دەدا تا چووینە «شامات»-ی.^۲ من لەوی بەلەد نەبووم پۆلاد زۆر باش بەلەد بوو. لەوی چووینە مائىكى کابرا دۆستی پۆلادی بوو.^۳ تىوی «کەرىمى زارایە» بوو. نازانم «سولتان ئاغای شیخ ئاغای»^۴ لەکوئى زانیبووی تىمە لەو مائەن، پیاویكى خۆى ناردبوو بەدواماندا کە دەبى بىن بۆ مائە تىمە. تىمەش هەستاین چووین. تەماشام کرد بۆخۆى لە قەرەغ دىی چاوپریمانە و هەموومانى برد بۆ مائە خۆى و زۆرى حورمەت لىناین و سَن شەو و پۆزان نەپهتشت برۆین و دەپلۆ و گوشتى گرتین. ئەو ماوەیەى کە لە مائە سولتان ئاغای بووین زۆرمان قسە لەسەر خۆمان کرد کە چ بکەین و چ نەکەین؟ ئەو فەرمان هاتە سەر کە برۆین بۆ نازەربایجانى شۆرەوى و هەموومان لەسەر ئەو بریارە کوک بووین. سولتان ئاغای کە زۆرى پىباش بوو ئەو کارە بکەین گوئى دەتیرمە لای «سەیدی زەمبیلی»،^۵ ئەگەر گوئى برۆن، باشە دەنا. مەرۆن. چەندى هاوارم کرد کە شیخ و شتى پىناوی، چکارمان داوه بە شیخ؟ لەولای را پۆلاد هەلیدایە:

— من بە قسەى شیخ دەکەم، من دەزانم چ سەیدىكى گەرەبە.

— گوتم ئاخىر تۆى عەجەم چکارەت داوه بە سەیدی زەنبیلی مال خراب؟

— دەنا دایکم مری و بابم مری، بى ئىزنى شیخ لە جى خۆم نابزووم.

ئەوجار وای لىهاتبوو کە سولتان ئاغای دەستی هەنگرتبوو و دەیگوت کە پتویست ناکا پرس بە شیخى بکەن بەلەم پۆلاد پتو چەقاندبوو کە هەر دەبى پرسى پىبکەین! بەو شەوهى سولتان ئاغای پیاویكى نارد بۆ لای سەیدی زەمبیلی و پرسى پىکردبوو، شىخیش گوئبووی نەکەن برۆن. لەسەر قسەى شیخى پەکمان کەوت و ئەو فەرمان لەبیر خۆمان بردهوه. شەویكى کە بۆ خەوتنان چووینەوه مائە کەرىمى زارایە، بىرمان لەوه دەکردهوه کە تىمە ئاوا بە پىیان ئەولاولەولا بکەین تىدادهچىن، باش وایە سەرەو ئەسپىک بۆخۆمان پەیدا بکەین. پۆلاد گوئى:

^۱ کاپىتان پوونى ناکاتەوه کە دەو سەفەرەیاندا کت و کت دەگەلپەتى. لە قسەکانى کاپىتان حەمەد را وا دەردهکەوى کە ۵ کەس بوون. ۱- "بولوت"، ۲- "پۆلاد"، ۳- کاک حەمەد، ۴- "عیسا" کوریکى سەهەى ۵- "صفرخان قەرمانیان"
^۲ محالى شامات ناوچەیه کە لە پۆزناوای شارى ميانداو و لە باشوورى گۆمى ورمى و پۆزهلەلاتى محالى شاروتیران و باکوورى محالى چۆمى مەجىدخان هەلکەوتوو. چەند گوندىک لەخۆ دەگریت کە زۆرەیان کوردنشینن.
^۳ بە پتو گىرانهوى کاپىتانى کە لە داهاوتودا دەیخوئیننەوه ئەو گونده ناوی تالۆ بووه.
^۴ بۆ ناسینى ئەو تىکووشەرە بروانە لاپەرەى ۱۶۶۹ى ئەم کتیبە.
^۵ لە زاراوهى موکریاندا زۆرجاران جىگای دوو پىتى "ن" و "م" دەگۆردى وەک ئەنبار بۆ ئەمبار. حەمبأل حەنبأل. لىرەش زەنبیل کراوه بە زەمبیل. نووسەر هەول دەدات کە وشەکە لەوهلا وەک ماکی خۆى بنووسیتەوه.

— من ټو ټیوهی هه موو به له دم. خه لکه که ی هه موو ده ناسم و ده مناسن. «سارم ټاغا» یه که هه به زور زالمه ده گه ل خه لک، ټه سپی چاکیشی هه به، بو نه چین خوځه که به ته ویله که ی داده ی و ټه سپی خوځمان ده رکیشین و بروین؟

هه موومان له سه ری پړک که وتین و شه ویک چووین سن بارگینی باشمان له ته ویله که ی ده رکیشا. ټیمه پینچ که س بووین، دوو ټه سپی دیکه مان پوښت بوو. پولاد گوتی:

— تازه که وای لټهات، له فلانه دټی، (که ټیوه که م له بیر نه ماوه)، کوټخابه کی لټیه له ټاغا که ی به ددغه پرتره، با بچین سه ری ټو چاکه ی نه وه به شکوو له ته ویله ی ټو دا ټو دوو که سه شمان بکه ین به سوار. دټیه که نیزیک بوو. من و پولاد چووینه ته ویله ی کابرای و هاواله کانی تریشمان له قه راغ دټی ټه سپه کانیان راگرتوو. من و پولاد یه که و جله وی بارگینیکمان به ده سه ته وه گرت تا بیکیشینه ده ری. ده گه ل له ته ویله ی وه ده ره که وتین، کابرا پییزانی. من له دواوه بووم و کووتوپر پامالی دا من. منیش ده ستیکم به جله وی بارگینه که وه بوو ده ستیکیشم به تفه نکه که مه وه. کابرا رو بوویه تفه نکه که م. ټیوه قدی تفه نکه که به ده سه تی من بوو قوند اغیش به ده سه تی ټو. کابرا تفه نکه که راده کیشیت و منیش نایده من. هاوکات کردی به قیره قیزیک نه بیته وه. پیم شووره یی بوو تفه نکه که له ده سه ت ده ری ټیت و بکه ومه بهر تیزان، بویه هه رچوټیک بیت جله وی بارگینم ده ورک له ده سه تم ها لاند و هه ر به وه ده سه تم ده سه تم برد بو ده مانچه که م تا فیشه کیکی تیسره وینم، چاک بوو پولاد به فریای هات و تفه نگیکی ده بهر پی کرد و کابرا تفه نگی منی به ردا و به هات و هاوار کردنه وه هه لات. ټیمه ش سوار بووین و بو مان ته قاند. ټو شه وه تا توانیمان دوور که وتینه وه و هاتینه شاخه کانی «توتتاغاجی»^۱. روژ له ووی خو مان حه شار دا. بیرمان کرده وه که ټیستا ټو کابرایه ټیمه ی دیوه و کردی به وه به زمه، له وانه یه ټه منیبه ی ټو ناوچانه وه دوامان که ون، باشتر وایه ماوه یه که بروینه وه بو عیراقی بو ټیو عیلق، پاشان دیسان دینه وه. هه ر واشمان کرد و به بارگینه وه چووینه وه بو عیراقی به لام له بهر شیخی نه چووینه وه بو زینوی، گوتمان تفه نکه کاتمان لیده ستیته وه. ماوه یه که له ناو عیلق بووین و دوا ی چهند روژیک دیسان گه راینه وه بو تیرانی. من به هاواله کانم گوت که جاری پیشی له بهر ټیوه نه متوانی منداله کانم بینم، ټه وچار ده بی چاوم پییان بکه ویتته وه. بویه ده بی ټه وچاره کاریکی وا نه که ین بیینه بهرچاوان. ټه وکه په ته ش ده گه لیان چوومه وه بو لای «تالاو»^۲ سی ماله ټاشناکه ی پولادی. خاوه ن مال گوتی له وکاته یه وه ټیوه بارگینه کانتان له ساری ده رکیشاوه، وه ک سه گی هاری لټهاتوه و پیاوه کانی له گیان ټو خه لکه بهر بوون. ده سه ت له که س ناپارین. که ټه وه مان بیست ټاورمان گرت و گوتمان ده بی عاقلیان که ین. هه ستاین چووین له سه ر ریگای پیاوه کانی ساری، سیله مان دا کوتا. ماشیټیک هات و پامانگرت. چهند نه فهر سابلغی ناسیاو و چهند ټاشنا یه کی پولاد و ټه فسه ریکیش ده گه ل زنه که ی ده ماشینه که یدا بوون. ټه فسه ر و زنه که ییمان هیتانه خوار ی له ماشینه که و پولاد

^۱ "توت ټاغاچ" گوندیکی کوردنشینه که له ۱۵ کیلومیتری باکووری مه هاباد هه لکه وتوه.

^۲ "تالاو" گوندیکه له محالی شامات و له ۲۴ کیلومیتری روژتاوای میانداو هه لکه وتوه.

نهفسهري داگرت. ژنهكهي دهستي كرد به گرياني. كه ژنه دهگريا زگم زور پي سوتا. ههچه‌ند نه‌وانه زگيان به ژن و مندالي تيمه ناسووتيت. سه‌رباقی نه‌وش داوام له پولادي كرد كه به‌سيه‌تي و له‌وه زياتر دايمه‌گره. كورپيكي سنه‌ييمان ده‌گه‌ل بوو نيوي «عيسا» بوو، نه‌ويش خوئي ليخوشكردبوو كه ههر دهيكورژم به‌لام نه‌مه‌يشت. كه ميكيان قسه ده‌گه‌ل نه‌فسه‌ره كه كرد و هه‌ره‌شه‌مان ليكرد كه خه‌لكي زه‌حمه‌ت نه‌دات. ته‌گه‌ري ماشينه‌كه‌مان له كار خست و به‌جيمان هيشتي به‌لام كابراي نه‌فسه‌ر بارگه و بنه‌يه‌كي زوري پي‌بوو هه‌موومان ليته‌ستاند و بارمان كرد و دوور كه‌وتينه‌وه.

يه‌كراست چووين بو لاي سندووسي^۱ (نيوي ديه‌كه‌م له‌بیر نه‌ماوه) و له‌لای ناشنايه‌كي «سه‌فه‌رخان»^۲ ماينه‌وه. كابرا نه‌و بارگه و بنه‌يه‌ي نه‌فسه‌ره‌كه‌ي كه پيمانبوو، بردی له ده‌شتی تاقه‌تي كرد و تيمه‌شي برده نيوي بيستانكي كه هه‌مووي گوله‌پيغه‌مبه‌ره بوو. ده نيوي گوله‌پيغه‌مبه‌ره‌يدا خو‌مان هه‌شار دا. ژن و مندالي كابراي، نان و چايان بو‌هينان و پاشان له‌به‌ر شه‌كه‌تي ته‌خت بوئي نووستين تا لاي نيوه‌پويه.

كه هه‌ستايين له خه‌وي، كابرا به خوئي و ژنه‌كه‌يه‌وه مريشكيكي زوري ساز كردبوو. پاش نان خواردن به خاوه‌ن مالمان گوت كه نه‌و كه‌لوپه‌له‌مان بو بفروشه و پووله‌كه‌مان بو بينه‌وه. من پيمگوت: ده‌پرومه‌وه بو لاي سابلاغی و ناتوانم له‌سه‌ر فروشتني نه‌و شتانه‌پاوه‌ستم، گه‌ر بو‌ت موميان ده‌بئ تو ۲۰۰ تمه‌نم بده‌يه با بو منداله‌كامي به‌رمه‌وه. كابرا پاره‌كه‌ي بو هينام و گوتي نه‌گه‌ر فروشتم باقی پووله‌كه‌شت ده‌ده‌مي، به‌لام له‌و ۲۰۰ تمه‌نه زياتر چاوم به پاره‌ي تر نه‌كه‌وته‌وه. پولاد بپياري خوئي دا و گوتي من ده‌چمه‌وه بو «قه‌ره‌داغ»^۳ ي و سه‌رپيكي منداله‌كانم ده‌ده‌مه‌وه. سه‌فه‌رخان و هاواله‌كه‌شي گوتيان تيمه‌ش ده‌چينه‌وه بو «شووشه‌واني»^۴ و سه‌رپيكي له منداله‌كانمان ده‌ده‌ينه‌وه. گيره و كيشه زوره و لي‌ره باس ناكري.^۵ خولاسه نه‌وان روپيشتي و تفه‌نگه‌كانيان به‌سه‌ردا به‌جيه‌يشتم. من و عيسا ماينه‌وه به نه‌و هه‌موو تفه‌نگانه‌وه. ويستان له‌به‌ر تفه‌نگه‌كان بچينه‌وه عيراقی به‌لام نه‌وكات ديسان من نه‌مه‌ده‌تواني منداله‌كانم بينمه‌وه.

^۱ "سندوس" ناوي كووني محالي "نه‌غه‌ده" يه. كه ئيستاش به گوند و ديهاته‌كاني نه‌وشاره كه ده‌كه‌ويته نيوان سي گوشه‌ي باشووري گولي ورمي و شاري نه‌غه‌ده و سنووري باكوري مه‌هاباد، ده‌گوتري سندوس.

^۲ نه‌و كه‌سه صفرخان قهرمانيان ناوتي. بو زانباري زياتر پرواننه‌لاپه‌ره‌ي ۴۳۰ ي تمه‌نم كتيه.

^۳ قه‌ره‌داغ گونديكه له ناوچه‌ي شامات و له لاي روزه‌لانه‌وه ۳۹ كيلوميتر له "تالاو" و ۴۱ كيلوميتر له ميانداو دووره و ده‌كه‌ويته ۳۲ كيلوميتر باكووري مه‌هاباد.

^۴ نه‌و گونده‌يه كه سه‌فه‌رخان لاي له‌دايك بووه و لاي گه‌وره بووه و خاو و خيزانه‌كه‌ي له‌وي ژياون و له ۳ كيلوميتر شاري "عه‌جه‌بشير" هه‌لكه‌وتوه.

^۵ سه‌رم به‌سه‌ر هه‌ردووك كتيبي بيه‌ره‌ويه‌كاني سه‌فه‌رخانيدا كرد (خاطرات صفرخان - سي و دو سال مقاومت در زندانهاي شاه - در گفتگو با علي اشرف درويشيان. هه‌روه‌ها لحظاتي از زندگي صفرخان قهرمانيان نووسيني: به‌روز حقي) تا به‌شكوو باسيك له كاپيتاني تيدا بدوزمه‌وه، به‌داخه‌وه ته‌نانه‌ت بو يه‌ك وشه‌ش باسي كاك حه‌مه‌دي نه‌كردوه. نه‌وه بو‌مان ده‌رده‌خات كه به دلپيشاوي ليك هه‌لپراون و سه‌فه‌رخان نه‌ويستوهه باسي كاپيتان بكات.

دیتنه وهی مندالہ کانم

به ناقابلی ده گه ل عه جه مه کان لیکهه لبراین. نه وان رویشتن و نیمه ش تفهنگ و فیشکه دانی نه وانیشمان له خوومان قایم کرد و وه ری که وتین. له ناستی «قه ره قه ساب»^۱ تووشی ده ستیک ده رویش بووین که له بازاری «قه باکه ندی»^۲ وه لاغیان کربوو و ده یانبرد بو عیراقی بو فروشتن. من ده رویشه کانم باش ده ناسی. یه کیان «سه ید نه حمه د» بوو که زور هاوال بووین. پاشی چاک و خووشی گوتیان وهرن سوار بن با به یه که وه برۆینه وه بو عیراق. من به عیسام گوت:

— من ده روومه وه بو لای سابلآغی و سه ری که له مندالہ کانم ده ده مه وه و توش له وانه باشرت ده ست ناکه وی، ساز به ده گه لیان برۆوه بو عیراقی و نه و تفهنگانه ش بده وه به شیخی و پاشانیش من خووم دیمه وه.

عیسام ده گه ل ده رویشه کان خست و ههر ده رویشه و تفهنگیکیان ده شانی کرد و خواحافیزیمان له یه کتر کرد. نه وان رویشتن بو عیراق و منیش ورده ورده به ریگی «مه حمه شه» یدا ملی ریگام گرت بو سابلآغی. بو لای به یانی گه یمه باغی «قازی محه مه د»^۳ که چوومه قوناغی، باغه وانه که له خه ویکی قوولدا بوو، که راستم کرده وه و سه ری هه لیتنا و منی بینی به تفهنگه وه له سه ر سه ری راوه ستاوم، له ترسان قسه ی بو نه ده هات. من نه وم زوو ناسیه وه که «مسته فای کوری مرادی به فر فروش» بوو. مسته فا خووی پیشتر پیشمه رگه ی کوردوستان بوو. به هیدی و هیمنی دواندم و پیمگوت که مه ترسه و من حه مه دم. که ناسیمیه وه، راست بووه و شالوی بو هینام و ده ستی هاویشته نه ستوم و یه کترمان وه بهر ماچان دا. نه و جار زوو خووی خر کرده وه و ژنه که شی نان و چای حازر کرد. پاشی نان خواردن بیخه وی و شه که تی هیزشی بو هینام. نه وانیش له ناو بیستانی جیگایه کیان نیشان دام و گوتیان لیتره بنوو، تیتره نه مینه. پیش نووستم به مسته فام گوت که چووی بو ناو شار، به خورشیدی ژنم بللی حه مه د له باغیه. کاریکی وا بکه مندالہ کان بینیت و بیت. منیش چووم که بنووم به لام له و شوینه نه نووستم که نیشانی دام، چووم بو باغی «حاجی کاکه مینی» که له و باغه دوورتر بوو. هه رچه ند له بهر مه ترسی خووم و له خووشی دیتنه وه ی مندالہ کانم له سه ر هه ست نووستم و نه مه یشت شه که تی به سه رمدا زال بیت، به و حاله ش سه ر خه ویکم شکاند. پاشی خه ویکی کورت و خووش، ههر وا که پراکشا بووم، چاوم له ناسمانی بری

^۱ نه و گونده نیستا سه ر به شاری نه غه ده یه و له ۱۱ کیلومتری باشووری "محمدیار" و له ۳۴ کیلومتری باکووری شاری "مه هاباد" هه لکه وتوووه.

^۲ نه و گونده له ۱۰ کیلومتری باشووری میانداوا هه لکه وتوووه و له کونه وه بازاریکی وه رزانه ی بهر و بوومی گوندنشینانی لیته و له ناوچه دوور و نیزیکه کان را ده ستردی لادیی و مه ر و مالاتی لیده فرورشریت.

^۳ نه و باغه به (باغی ساوا) به ناوبانگ بوو که باغی پینشه وا قازی محه مه د بووه.

که چەند بۆلیند و تەرزه! هەزار ئاوات و ئارەزوو بەبەرچاومدا دەهاتن و دەچوون! دەیان خۆزگە و بریام بەسەر کردنەوه! هیوام دەخواست منیش ژیا نێکی تەرازم هەبووایە و وەک بابی خەلکی، مندالەکانم لە باوەشی خۆمدا بان و ناگام لێیان بوایە. بەلام چ بکەم؟ کوردم و زۆر لیکراو. بەوه دلخۆشی خۆم دەدایەوه که مندالەکانم لەوانەیه ئیستا لێم تێنەگەن بەلام که گەورەبوون و زۆلمی عەجەمانیان دیت، دەزانن که باوکیان بۆ ئەو ژیا نەهی هەلبژاردووه؟! ئەوکات دەزانن کوردبوون یانی چی! چاوه کانم که وا لە ئاسمانی سامال بریبوو فکر و خەیاڵ وەک بنیتشت لەبەر یەک دەکشراوەوه. بیرم لەوهی دەکردهوه که مندالەکانم ببینم چۆن دەتوانم خۆم راگرم و وره بەرنەدم تا بە چەماوم نەبینن؟! تا کات زیاتر تێدەپەری، زیاتر ئوقرەم لێهەلەگیرا و دلەکوتم هەلەکشا و هەناسەم قورستر دەبوو.

شەیتانم بە نەحەت کرد و هەستام چوومهوه نێو بیستانی و خۆم دەنیو گۆلەپێغەمبەراندان مات کرد. لای چێشتانی بوو و مستەفا هەر وه دیار نەکەوت. ئەوجار ژنەکە ی نان و خواردنی بۆ هێنام، که لە خواردنی بوومهوه، ئیدی کهم کهم نیکەران دەبووم. لەپر تەماشام کرد ئەوه خورشید مندالەکانی وه پیشخۆی داوه و دەهات چۆن! لەترسانیش زوو زوو ئاورپکی لە داوه دەدایەوه که نەکا کەس ببینیت. دیار بوو که خورشید بە مندالەکانی نەگوتبوو دەوبەمە کن بابتان. نەبھیشتبوو که مستەفاش لە کنیان باس بکات. که هاتە نێو بیستانی و چاوی بە من کەوت، لە گابۆری دا، دەگریا چۆن! وەک بارانی بەهاری ئاوی بەچاواندا دەهاتە خوار. ئامینی کچم تەمەنی ببوو بە ۱۲ سالان، خانە ی کورم ۶ ساله یه و فامیشم ئەوه نەندە چکۆلەیه که نافامی. ئامین منی ناسیوهوه و ئامبازم بوو دەستی دە ئەستۆم کرد. بۆ ئەوهی مندالەکانم تەفەنگ و فیشەکم پێنەبینن و نەکا لەلای مندالی گەرەکتی باسی بکەن، پێشتر تەفەنگ و فیشەکدانە کهم دە نێو دێراوێکیدا دانا و گیام بەسەر دادان و خۆشم لەوی دانیشتم. لەوه لاهه خانە ی کورم که منی دیت لەناو گۆلەبەرپۆژاندا دانیشتووم، رووی تیکردم و وه دەنگهات و گوتی:

— مامە، رازی گۆلەپێغەمبەرەیه کی لێکەمەوه؟

— حەز دەکە ی ستیان لێکەوه بەقوربانتم بم. وەرە ماچیکم دەبه.

که وا بە گەرمی جوابم دایهوه، تەماشایەکی سەیری کردم. دلخۆش ببوو که نێزەم داوه گۆلەشامی لێکاتەوه. ئەو ئیستا منی نەدەناسی. هەر وهیدەزانی من باغەوانم. که تەماشای دایکی و ئامینی کرد که دەگرین و منیش دەستیکم دە ملی ئامین و دەستیکیشم دە دەستی دایکی دایه و خۆش خۆش ماچیان دەکەم و دلخۆشییان دەدەمەوه و فرمێسکیان بۆ دەسپرمهوه، گۆلەشامیەکی دانا عەرز ی و هاتە پێشەوه و بە خورشیدی گوت:

— دایه ئەوه کتیه؟

ئەویش بە دەم گریان و هەنێسکەوه جوابی دایهوه:

— باوخته رۆله گیان!

پیلی خانم گرت و هینامه پیشه‌وه و به‌خۆمه‌وه گۆشی و ماچم کرد و بۆنیم هه‌لمژی. دیار بوو باوه‌ری نه‌ده‌کرد. دیسان دایکی دلنیای کرده‌وه، جا ده‌گه‌لم راهات. ماوه‌ی سه‌عاتیک پینکه‌وه بووین. ورده‌ورده ترسم لئ په‌یدا بوو که نه‌کا سه‌ریاز بیته سه‌رم؟ خو ئه‌وانهم له‌لا بیت هیچم پیناکرئ و ده‌گیریم. رازیم کردن که برۆنه‌وه و بریک پاره‌م پیبوو، دامنئ و به‌ریمکردنه‌وه. ئه‌وانم که به‌رپرکرده‌وه، ماینه‌وه من و مسته‌فا. ئه‌ویش ده‌ستیکرد به‌ پرته و بۆله:

— تۆ زۆر دل‌ه‌قی و هیچ نه‌گریای، وای له‌و دل‌ه‌ی نه‌تۆ هه‌ته و...

سه‌رجه‌م سئ رۆژان له‌و باغه‌ بووم. رۆژیکیان مسته‌فام نارد بۆ لای کوری قازی تا بیت بیبینم. کوری ره‌ش لای ئیواریکی په‌یدا بوو. تا دره‌نگانیکی به‌ سئقۆلی گه‌رمی قسان بووین و پاشان رۆیی.^۱ بۆ به‌یانی هاواله‌کانم زانیان که له‌ باغیم، دیار بوو مسته‌فا پییگوتبوون. ئه‌و رۆژه زیاتر له‌ ۲۰ نه‌فه‌ر هاتنه‌ لام. هه‌مووی وه‌ختی خۆی پیشمه‌رگه‌م بوون.

---

^۱ سه‌باره‌ت به‌و دیداره، وتووێژیکم ده‌گه‌ل به‌رێز "عه‌لی قازی" کوری پیشه‌وای نه‌مر پینکه‌هتاوه که ده‌توانن له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۰۸ ئەم وتووێژه بخوێننه‌وه.

قاوه خانەى «قازىباوا»^۱ يە

پاشان دەگەل «هاشمە كۆيرى» وەرپى كەوتم كە برۆمەوہ بو عىراقى. هاشم پىيخۆشبوو لاجانن دەگەلم بىت. ئەو شەوہ ھاتمە «قازىباوايە» كە دىيىكە يەك سەعات لە سابلانغى دوورە. لە رتيە رووم دە هاشم كەرد و پىمگوت كە ئەوشۆ ھەوسە لەى رويشتنم نييە. دەمەھوئى ئەوشۆ لادەمە قازىباوايە. كە رۆژ بۆوہ تا لاى شەوئى دەچمە ناو مېشەى و تۆش برۆ لە چايخانەى قازىباوايە نان ومانم بۆ بىنە ناو مېشەى. گوتى:

- خۆ چايچىيە كە كورى «مينە كرمانجى» يە!
- جا خۆ پىشمەرگەى خۆم بووہ و باشى دەناسم، با برۆينە وئى.
- من لە نيو مېشەى راوہستام تا هاشم بزانتى كنى لە چايخانە يە. پاش تاويكى ھاتوہ گوتى:
- دوو قاچاغچى لييە، يە كيان «رەحيم»-ە و ئەويتريان «سولتان پشەتە گورگ»-ە. تىستا نان دەخۆن، كە خەلاس بوون دەرۆنەوہ ناو شار.
- ئيمەش تا ئەوان لە نانى بوونەوہ لە مېشە خۆمان خافلاند و پاشان چووينە ژوروى چايخانە كە.
- كە «مەممەدى مينە كرمانجى» چاوى بە من كەوت، لە خۆشيان خۆى دەباوہشى ھاويشتم و دەستى كەرد بە نووكە نووكنى! پاشان دانىشتين و ملمان دەبەر قسان نا. لە پال قساندا لىم پرسى:
- دەمەھوئى ئەوشۆ لىرە بىتمەوہ، دەليى چى و نالئى چى؟
- زۆر باشە. دوو مانگيش دەبى ئەمىنيە و نە سەرباز بەو رىنگايەدا نەھاتوون. ھەز دەكەى چەند رۆژان لىرە بىتمەوہ. بە رۆژ بچۆ بۆ ناو مېشە يان بۆ شاخ و بە شەويش وەرەوہ تىرە بنوو.
- زۆر باشە.
- كە لە قسان بووينەوہ ئەو زوو چۆوہ بۆ مالى لە ناو دى و ھىلكە و رۆنى بۆ ھىتاين و خواردمان. پاشى نانخواردن پوولم دا بە هاشمى تا بچىتە شارى و پەستە كىكم بۆ بكرىت، ھاوكات خەويكى قورس داىگرتم. بە مەممەدىم گوت: لەكوئى بنووم؟ بردمى لەدەرەوہى چايخانە جىگاي بۆ راختم. مەممەدىم وشيار كەردەوہ كە نەكا شتىك روو بدات، زوو راستم كاتەوہ. گوتى ئەرخەيان بە و بەراحتى بنوو. تەفەنگ و دەمانچە كەم دەبن سەرم نا بەلام فيشە كدانە كەم پىوہ بوو، لىم نە كەردەوہ. كراسىكى رەشى عەجەمىم لەسەرەوہ دەبەر كەردبوو فيشە كدانە كانى داپۆشبوو، ديارنەدە كرا كە لەبن كراسە كە چىم پىوہ يە. بەو حالەوہ بۆى چووم لە خەويكى قوولەوہ. لە پىر دىتم بىكىك رايئەلە كاندم. بە ترسەوہ گوتى:

---

^۱ «قازىباوا - قازىباوا» گونديك بوو لە ۸ كيلۆمىترى رۆژناواى مەھاباد كە تىستا وەبن بەنداوى ئەو شارە كە وتووە. پاشان ئەو گونديان راگواست بۆ قەراغ ناوہ كەى ئەو بەنداوہ كە تىستا لە ۱۰ كيلۆمىترى رۆژناواى مەھابادە. ئەو گونديە ملكى بنەمالەى قازى بوو.

— راست بهوه. زووبه خۆت پزگار که. سهرباز و «گوربان» وهسهرت کهپران. منیش زوو پاپهیریم. تهماشام کرد تاو ههلاتوووه و براکهی محهممه چایچییه و خۆی که یاندوتته من تا قوتارم کات. بهپهله دهستم برد بو تفهنگه کانم کهچی، لهوئی نه مابوون. له تاوان ههواکه و تم و تهماشام کرد ۳ نه فهر گروبان هاتنه بهردهرکی چایخانهی. منیش نهوه له بهر دمیانم. نهوهنده بهختهوهر بووم که خه بهری منیان نه دابوو، ته نیا خه بهری قاچاغچیان دابوو. هاتبوون قاچاغچیان بگرن. نهوه کهسهی که خه بهره کهشی دابوو ده گهل گروبانه کان بوو. که چاوم بهوی کهوت، له نه ژنۆ به ژیرم مرد. هیزم لیبرا. نهوه کهسه نیوی «محهممه د» بوو، زور چاک منی ده ناسی. وهختی خۆی بهیه کهوه له ریگای رواندز فهعله بووین. من به ملکه چی ته ماشایم کرد تا نه مناسیتیت و به گرتم نه دات. نهویش به چاو تییگه یاندم که مه ترسی. گروبانه کان روویان ده من کرد و لییان پرسیم که:

— سوئی قاترت نه دیوه بهو ریگایه دا!
گوتم نا!

محهممه دی جاسوس نه هیشت گروبان پرساری دیکه م لیبکات و هاته ناوقسان و پییگوتم:

— سوئی ههسن ماندوو نه بی! نهوه ده پوئی بو شاری؟

— به لئی نه پوئه لا ده چم بو شاری.

— ئیستا سوئی بوچی باره که مه کهم بو نانیری بهس نییه؟
گروبانه کان پرسیان: نهوه کییه؟

— نهوه خه لکی «سهرووکانی» یه، ۳ مانگه باریکم گهنم پین قهرزداره و بووم نانیرتهوه.
گروبانه که رووی تیکردم و کهمیک به گرژی گوتی: سوئی بوچی قهرزه کهی ناده یهوه؟
گوتم قوربان با پرۆمهوه به سههرچاو بوئی ده نیرم.

گروبانه کان ته ماشای چایخانه یان کرد و به چایچییه که یان گوت که قاترمان رای کردوو، نه دی نه یانگوت که له قاچاغچیان ده که پین. پاشان محهممه دی جاسوس به گوربانه کانی گوت ئیوه پرۆن بو ئیو دئی و منیش ته ماشایه کی نهوه ده ور و بهرهی ده کهم و دیمه وه لاتان. بهو شیوه یه نهوانی بهری کرد و خۆی له چایخانه که مایه وه. که گروبانه کان ون بوون، رووم ده چایچی کرد و نقورچیکم لیدا و گوتم:

— سه گباب کوا تفهنگه کانم؟

— نهوه تانی!

له بهر ده رگای چایخانه که هه ندیک گول چه قیندار بوون، نهوه چایچییه که ده زانی گروبان دین بو چایخانه که، یه کهم شت چاوی بهو تفهنگانه ده کهوتی و یه کراست له بن سهرم ده ریان دینیت لهو جار ه گول له یان داویت. ههر چاک بوو گروبانه کان نه یانروانیبوو نهوه گولانه، دهنا قونداغه کهی جوان به ده ره وه بوو. نهوه پرۆه نهوه «محهممه د یوسف» ه، زور پیاوانه پوچی منی کپییه وه. قهت له بیرى ناکه م. گوتی:

— خۆت كۆكەو، من خەبەرى قاچاغچىيانم داو، ئىستا لە شارى را ئەمىنيە دىن، ساز بە با پرۆينه ناو مېشەى.

تا گرويانەكان چوونە ناو دى بگەرئىن، ئىمەش بەرەو مېشە وەرئىكەوتىن. لە رىگايە تىرمان قسە كرد. گوتى:

— لە سابلاغى من بە شووېر دەزانن. پىتمدەلەين جاسووسى، ئەگەر جاسووس بام ئىستا تۆم بەگرتن دەدا و كۆلئىكم پاره وەرەدەگرت. من بۆ نان خۆم دەتتو ئەو گىزاوہ هاويشتووہ. ئىستاش زوو كاخەزىكم بۆ بنووسە و مەدەيە.

گوتم بەچاوان. ھەر زوو قەلەم و كاخەزم لە گىرفانم دەرھيتنا و نووسىم:
ئەو كورە پوچى منى كرئىەوہ.

دامە دەستى، گرتم و ھەردوو لاچاويم ماچ كرد و گوتم تا ماوم چووگەى تۆم. ئىنجا دەبوايە پرواتەوہ بۆ نىتو دى. رىنوئىنى كردم كە لە مېشەى خۆم تاقتە كەم و كاتىك ئەوان گەرانەوہ مېش برۆم و لەو ئارامانە نەمىنمەوہ. بىتو پىت بزنان، خراپ دەبى. لەو قسانەدا بووين، غەلبەغەلبى گرويانەكان ھات كە لە چۆمى دەپەرانەوہ. بۆ ئەوہى لاق و قوليان تەر نەبى، سواری كۆلى سۆفییەكى پىر دەبوون و ئەو داماوەش دەپەراندنەوہ. محەممەد گوتى:

— من دەپۆم و نايەلم واوہ بىن، تۆش خۆت وەدەر مەخە، ئىستا دەيانبەمەوہ بۆ شارى. محەممەد منى بەجىھىشت و چۆوہ بۆ لای گرووبانەكان لە چايخانە. من گيانى خۆم بەو محەممەدە قەرزدارم. زۆر ئاواتم بوو كە پۆزىك بىتەوہ چاكەى بدەمەوہ، بەلام پۆزگار واى فرىداوم كە وا وىدەجىت بە ئاوات نەگەم. وەختىك داىكى ئەو محەممەدە ھاتە زىنوئى. كورئىكى ترى لە بەغدايە بوو و دەيوست بچىت بۆ لای ئەو كورەى. من مالم لە خەلانئى بوو. مندالەكانم ھىنابوو خەلانئى و زۆر نەدار و پروت بووم.^۱ داىكى لە خەلانئى ھاتە مالم. لال بىم، ئىستاش لەسەر دلەمە كە ھىچم نەبوو بىدەمى.

ئەوان كە چوونە چايخانەكە، مېش بەنئو مېشەيدا چوومە ئەوبەرى قازىباويە. كە تەماشاي رىگايەم كرد، پىنج نەفەر ئەمىنيە لەژىللا دىن بۆ چايخانەكە. لەوئى برىك راوہستان و تەماشايەكى دەوروبەرى چايخانەكەيان كرد و پاشان چوونەوہ بۆ شارى. مېش تۆزىك لەنئو مېشەكە خۆم خافلاند و تەفەنگەكەم لەنئو مېشەى تاقتە كرد و چوومەوہ چايخانە زگ چايچىيەكە. گوتم:

— ئاخىر كابرأ تۆ بۆچى تەفەنگت لەبن سەرم دەرھيتنا؟ بەشكوو گرتبايانم؟! ئەودەم چىم كردبايە؟ گوتى كاكە، من ھەموو پۆزى زۆر درەنگ راست دەبوومەوہ. بەختى تۆ ئەورۆ زووتر راست بوومەوہ تا چا و نانت بۆ حازر بكەم. لە رىگا تەماشام كرد ئەو گرووبانانەى بەرەو چايخانەكە دىن، گوتم با تا ئەوانە نەگەيونە سەرى بچم لانىكەم تەفەنگەكە لەژىر سەرى دەرھيتم. تەفەنگەكەم دەبردە نئو مېشەى

^۱ بەداخەوہ لەناو دەفەتەرەكانى كاپىتاندا ئەو بەشە كە مالم و مندالەكانى دەبات بۆ "خەلان" ئى تىدا نىيە.

به لآم گرووبانه كان زوو گهينه دهركى چايخانهى و چارم نهما و ده نيو گوله كانم نا. ههر چاك بوو به يانروانييه ناو گوله كان دنا، منيش و دتیه كهش و توش تيدا ده چووین.

بريک به سهري روپيشتم، باش بوو له و به لايهش به سلامت ده رچووین. نه و جار ناهيکمان هاته وه و نان و چايکمان خوارد و جا چوومه وه نيو ميشه ي و تفه نگم هه لگرت و ههر به نيو ميشه يدا چوومه بهر «ديبؤکر»^۱ و له و تيشرا به شاخيدا داگه پرامه «سهري مهيدانئ». له وئى چايخانه يه كى ليبوو و چايچيه كه كونه دؤستم بوو نيوئى «تهها» بوو. نه و پوژه تا شه وئى لاي تهها پامبوردا، شه و قاچاغچى هاتن و ده چوونه وه بو زينوئى. «مسته فای زينه تى» شيان ده گه ل بوو. ره گه ليان كه وتم و بو لاي شه وئى گه ييشينه وه بو زينوئى. له وئى يه ك-دوو مانگ پامبوردا به لآم خه مى مندالآن جه جمينى پينه هيشته بووم. ديسان هه وای چوونه وه بو لاي مندالآن كه وته وه سهري. ده گه ل عه بدوللا كوره كه ي شيخى قسه م كرد و تيمگه ياند كه به تهماي چيم! پيمگوت كه بو تفه نگ به كهس ناليم و تكام ليكرد كه ده مانچه كه ي خوويم بداتى و منيش ده مانچه يه كم هه يه، دوو ده مانچان ده باخه لم ده نيم و به پوژيش پووم قهيدى ناكات. مالى ناوه دان بيت به ليني دامئ و گوتى: كه ي ساز بووى وه ره لام ده مانچه كه ت ده مئ. كوره كانى شيخى زوريان جامين ده ويستم، شيخ بوخوشى زورى حورمهت ده گرتم. شه ويك چوومه لاي شيخى و له برياره كه ي خوم ناگدارم كرده وه و گوتم:

— ناره زووى منداله كانم ده كه م، ئيزنم بده سه ريكيان بده م.

— گوتى برؤ به لآم وشيارى خوت به.

هينده ي بلئى يه ك و دوو خوم تيكن، ده مانچه ي كورى شيخيم وه رگرت و ده گه ل چهند نانتيك ده ناو توريينتيك نا و له كؤلى خوم قايم كرد. ده مانچه كه ي خوشم ده بهر پشتينديم نا و وه شاخى كه وتم. به پوژيش ههر ده روپيشتم تا گه يمه لاجانئ و له و تيشرا هاته وه ده ورره ي سا بلاغئ. له وئيش چوومه باغى^۲ و ناردم خورشيد هات به لآم منداله كانى نه هينابوو. ليمپرسى:

— بو منداله كانت نه هيناوه؟

گوتى نامين له قوتابخانه يه و خانه ش نه موئرا ده گه ل خوم بيه تيم. ناخر، جارى پيش كه هاتبوويه وه به هه موو كه سى گوتبوو كه ده گه ل دايكم چووينه لاي بابم، بوئه نه موئرا نه و جار ه بيه تيم. تاويك لام بوو و به قسان گه رم داهاتين و به ده م گريانه وه ده يگوت:

— بو هاتووويه وه؟ ناخر ده گيرئى! نه وده م قورئى كوتى به سه رماندا كه ين؟

^۱ «ديبؤکر» له ۷ كيلؤمىترى پوژناواى گوندى «قازياوا» و له ۱۷ كيلؤمىترى پوژناواى «مه هاباد» هه لكه وتوووه و به ناوچه ي مه نكورايه تى هه ژمار ده كريت.

^۲ به روونى ديار نيه كه مه به سى كامه باغه؟ ره نكه ديسان چووبيته باغى پيشه وا قازى محه مه د (باغى ساوا) يا به نه گه رى زور مه به سى باغه كه ي خوئيه تى كه ئيستاكه شوئنه وارى نه ماوه و خانوبه ره ي لن سازكراوه و به كه ره كى «باغى سمائل ناغا» به ناوبانگه.

منیش که می‌کم وره دایه‌وه و هه‌وڵم دا ترسه‌که‌ی له دل بره‌وینمه‌وه و هی‌وه‌ری بکه‌مه‌وه. پاشان گوتی: نه‌گه‌ر ده‌ته‌ه‌وی ده‌چم ئیستا مندا‌له‌کانت بۆ دینم؟

— نا تازه قه‌یدی نا‌کا به‌لام بۆ به‌یانی وه‌ره‌وه و مندا‌له‌کانیش ده‌گه‌ل خۆت بیته. به‌نا‌قایی باشه‌یه‌کی له‌زاری هاته‌ ده‌ر و به‌جی‌یه‌شتم.

شه‌و له‌ با‌گی نه‌مامه‌وه و چووم بۆ «ئیندرقاش»‌ی ماله‌ برای «عه‌زیز به‌گی». به‌ک‌جار زۆری حوورمه‌ت گرتم. ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی به‌ته‌نیم و یه‌ک شاییم پینه‌بوو. گوتم ده‌رۆمه‌ لای ئا‌غایان بۆ سو‌ال کردن. شه‌و خانه‌خو‌تی‌ه‌که‌م نارده‌ لای کو‌پی «که‌ریم ئا‌غای» تا به‌شکو‌و بۆی ممکین بیت و پا‌ره‌یه‌کم بۆ بنی‌ری‌ت؟ «عومه‌ر ئا‌غا» ۵۰ مه‌نی به‌ نو‌که‌ره‌که‌یدا بۆ ناردم که‌ نی‌وی «مارف» بوو. مارف گوتی: عومه‌ر ئا‌غا ده‌لی بروا له‌ دی‌یه‌که‌ تا «که‌ریم ئا‌غا» نه‌یزانیوه، ئه‌گه‌ر بزانی‌ خه‌راپ ده‌بی بۆ ئه‌و. مارف که‌ زۆرم بۆ به‌په‌رۆش بوو، گوتی «باشتر وایه‌ برۆی تا ئه‌و نه‌یزانیوه.

چوومه‌وه مالی خانه‌خو‌تی‌ه‌که‌م و هه‌ر قوونم دادا، دوو نه‌فه‌ر پیاوی که‌ریم ئا‌غای وه‌ژوور که‌وتن و گوتیان: ئا‌غا ده‌لی زوو بروا له‌ دی‌ی. خانه‌خو‌ی گوتی: با نانوما‌نیکی بخوات پاشان بروات. نو‌که‌ره‌که‌ به‌ تو‌وره‌یه‌وه وه‌ده‌نگه‌ات و گوتی ئاخ‌ر تو‌ نازانی نا، با بروات باشتره. ده‌گه‌ل‌کو‌و وای گوت، ترسم لینیشت و گوتم با په‌ندیکیان به‌سه‌ر نه‌هینن، راست بوومه‌وه و خودا‌حافی‌زم کرد و چه‌ند نا‌تیک و بره‌ په‌نیری‌کم وه‌رگرت و وه‌ده‌ر که‌وتم. پیاوه‌کان تا سه‌ر چۆمی دوا‌به‌دوام هاتن، که‌ ئه‌رخه‌یان بوون له‌ چۆمی لامداوه ئینجا گه‌رانه‌وه. منیش له‌ وه‌به‌ری چۆمی له‌ په‌سیو‌کی تو‌زی‌ک نووستم. که‌ خه‌به‌رم بۆوه و دیتم شه‌و دره‌نگه، ئه‌وجار ورده‌ورده‌ هاته‌وه با‌گی. هیشتا شه‌وی ماوه، چوومه‌ نی‌و دی‌راو‌یکی دیسان نووستم، وه‌ختیک خه‌به‌رم بۆوه دیتم رۆژ بلینده. هه‌ستام نان و په‌نرم ده‌ره‌ینا و ملم له‌ خو‌اردنی نا. له‌ دوور پا‌ ته‌ماشام کرد خو‌رشید مندا‌له‌کانی ده‌گه‌له‌ و زه‌لامیکیشی له‌ پیشت ده‌روات، که‌ تو‌زی‌ک هاتنه‌ پێشه‌وه دیتم «سه‌ید مه‌حموودی جندو‌که»‌یه. هه‌ر نی‌وه‌که‌ی وایه. بریک ده‌گه‌ل جندو‌که‌ی یه‌ک‌ترمان به‌خۆمانه‌وه گو‌شی و چاو و دل‌مان پیک روون بوونه‌وه، به‌لام ده‌گه‌ل خو‌رشیدی ده‌ستیان کرد به‌ گریان‌یکی نه‌بیته‌وه. هه‌ر پیمده‌کرا دل‌خۆشیان بده‌مه‌وه. به‌ حالیکه‌ هی‌وه‌رم کردنه‌وه. ئینجا دانیش‌تین ده‌گه‌ل مندا‌له‌کان خه‌ریکی قسه‌کردن بووین و پامده‌مۆسین و بۆنم ده‌کردن. خانه‌ی کو‌رم ئه‌وجار ده‌مناسیته‌وه و خۆم ده‌باوه‌شی ده‌هاو‌یت و پێیده‌گوتم:

— باب‌ه ئه‌دی بۆ نایه‌وه مالی؟ عه‌جه‌مان ده‌تگرن؟

زۆریان ده‌گه‌ل دانیشتم و لێیان تیر نه‌ده‌بووم. ئه‌و ۵۰ مه‌نه‌ی پیمبوو دام به‌ خو‌رشیدی و به‌ریم‌کردنه‌وه به‌لام نه‌مگوت له‌و ده‌وره‌ ده‌سووریمه‌وه، گوتم ده‌رۆمه‌وه بۆ عی‌راقی. هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌ گریان‌ی، گریان‌یک که‌ به‌ردی ده‌توانده‌وه. به‌و حاله‌ به‌جیان هیشتم. منیان به‌یه‌ک‌جاری رووخاند. حال‌م زۆر خه‌راپ بوو، وه‌ک مار جینگلم ده‌دا. فرمیستی مندا‌له‌کانم و

هه نسیکه کانیان، به هیچ له بهر چاوه کانم لانه ده چوون. ئەو پوژە فکری پیس پیسم به سهریدا ده هات. هیچکات خووم وا زه لیل و بیده ره تان نه دیوو. هه رچوونیک بیت دلخووشی خووم ده دایه وه و ئەو نه هاهمه تیانه شم به به شیک له کوردایه تی ده زانی و ناله و فرمیتسکی منداله کانیشم به داره داره یه ک بۆیان داده نا تا بزانی پئی کوردایه تی تووش و سه خته و ده بی خووی بۆ حازر بکه ن. به و قسانه که میک هاهمه وه سه رحال و به دلته نگی ملی پینگام گرت و به نیو باغی دا چوومه سه ر چومی و هه ر به جله وه خووم به چومی دادا و تاویکی زور له ناوه که دا مامه وه. ئینجا هه ر به ته ری چوومه نیو میسه ی «حه سه ن خانی» و له سه ر روو بۆی که وتم. وه ختیک راست بوومه وه لای تاوپه رانه و شانسم هینا گه رما بوو، ده نا نه خووش ده که وتم.

توونیک خووم خافلاند و که شه و نیشت، ملی پینگام گرت و چووم بۆ «له ج»^۱ و لام دا بۆ ماله «حه مه دی». ئەوانه چهن بران و حه مه د برای چووکه یانه و به داخه وه نیوی براکانی دیکه م له بیر چوته وه. له ده رکیم دا و ده رکه یان لیکر ده مه وه له پیدشا نه یان ناسیم و هیچ موبالاتیان پئ نه دام تا له پر برا گه وره که ی ناسیمی، ئەو که ره ته ی لیم هالان. ژنه کانیان له دیویکی دی بوون که بیستیان، هه موو به ورد و درشت لیم وه خر بوون و زورم بۆ به په رووش بوون. دایکه که یان هورپه و پووم ده گریا. زوو سه ماوه ریان ساز کرد، هیلکه و روونیان بۆ دانام، خواردم و چام به سه ردا کرد. له قساندا گه رم ببوین تا پوژ بۆوه. براگه وره که ی به سه لاحی نه زانی له ناو دی مینمه وه، بردیانم بۆ چاداران تا له وی بنووم. چادره کان له وه به ری چومی بوون، له وی چیغیان گرتبۆوه، چووین بۆ ئەوی و جیگایان بۆ چاک کردم. ئەو جیگایه ی من لئیده نووستم، که س شکی نه ده کرد. ئەوه نده کفت بووم که نه مزانی چوونم خه و لیکه وت. با زوری له سه ر نه پووم، ئەو برایانه ۳ پوژان به تیر و ته سه لی، به پیز و حوورمه ت، رایانگرتم. شه و حه مه د که براچووکه بوو و نوکه ری «حه مه لان»^۲ ییش بوو، هاته لام و ته گبیرم پیکرد که ده لئی چی بنیرمه لای حه مه لانی بۆ پاره؟ گوتی:

— زور باشه به لام من ده چم پئیده لیم. ئەگه ر تووی ویست، ده تبه م بۆ لای، ئەگه ریش لئپرسی به ته نئی، بلن چهن نه فه رم ده گه له و ئەوان له شاخین و چاوه پروانی منن.
گوتم باشه!

ئهو چوو بۆ لای حه مه لانی که ناغای دی بوو. له جی دوو به شه و دوو ناغاشی هه یه. یه کیان حه مه لان بوو یه کیشیان «سمایل ناغای کوری سلهمان ناغای ئیندرقاشی». به حه مه لانی ده لئی:

— ئەوه حه مه دی مه ولوودی له قه راغ دئییه. من ده چوومه وه مالت، ته ماشام کرد ره شاییه ک دیاره، که چوومه پئشئ گوتم چ که سه ی؟ لیم هاته پئش و گوتی من نانا سی؟ ته ماشا ده که م ده مانچه ی رووتی به ده سه ته وه یه. روانیم ناسیم حه مه ده. گوتی پرۆ به ناغا بلن پاره م بۆ بنیرئی!

^۱ گوندیکی میژووییه که له ۲۵ کیلۆمتری باکووری مه هاباد و له سه ر پئی میانداو - داره له ک - ورمئی هه لکه تووه.

وای به ئاغا گوتبوو که نهیتوانیبوو بهتهنیا قهرار بدات. ناردبووی به دوای سمایل ئاغای تا بهیهکهوه تهگیبیریک بکهن. له دیوهخانن بهیهکهوه گردببوونهوه و به حهمهدی پیاویان گوتبوو برۆ حهمهدی مهولوودی بانگ که با بیته ئیره. حهمهد به ههلهداوان هات و منی برد بۆ لایان. که چووین ههرتک ئاغا لهبهر دهرکتی راولهستابوون. سلّوم کرد و چاک و چۆنیان دهگه‌ل کردم و بریکمان قسه کرد و دهریانهینا ههریه که و ۱۰۰ تمه‌نیان دامی و سوتندیان خوارد به قه‌بری باوکیان که لهوه زیاتریان ده مألدا نییه. به حهمهدیشیان گوت بچۆ لهمالی کۆلتیکی نان و پیخۆر بۆ داگره بۆ هاواله‌کانی. گوتم نامان زۆر پییه و نه‌مویست. نه‌وه‌نده‌شیان ره‌جا لیکردم که له ملکێ نه‌واندا هیچ کاریکی نه‌که‌م که ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی کیشه‌یان بۆ ساز بیت. حهمهدیشیان راسپارد تا به‌ریم کات. ده‌گه‌ل حهمهدی هاتینه‌وه بۆ چاداران و له‌وی خۆم تیکوه‌ریپنجا که برۆم به‌لام حهمهد گوتی:

— به‌قسه‌م ده‌که‌ی بچۆ بۆ «داره‌له‌کی»^۱، له‌ویش پوو‌لتیکی له‌ئاگانێ نه‌وی وه‌رگره و پاشان بۆ کوی ده‌چی بچۆ!

له‌وی که‌س نانا‌سم. بچمه‌ ماله‌ کی که‌ بینیرمه‌ لای ئاگان و جی مه‌قانه‌ بیت؟
 «مرادی ئاشه‌ خالی» پیاوی «حه‌سه‌ن ئاغا»یه. وه‌پیشم که‌وه ده‌گه‌لت دیم، ماله‌که‌ت نیشان ده‌ده‌م و بو‌خۆم ده‌گه‌ریمه‌وه. پیم خۆش نییه‌ من ببینیت و تۆش باسی من لای نه‌و مه‌که.
 گوتم زۆر باشه‌!

چادره‌کان له‌ داره‌له‌کی نیزیک بوون. حهمهد ده‌گه‌لم هات و ماله‌ مرادی نیشان دام و گه‌رایه‌وه. شه‌و راکشابوو و ولات تاریک و تنۆک بوو. چووم له‌ دهرکیم دا و دهرگا کرایه‌وه. نه‌گه‌ر ده‌بینم خۆ نه‌و موراده‌ ده‌ناسم، هاوال قاجاغچیمه‌ و زۆر دۆستین! نه‌و له‌و تاریکاییه‌دا منی باش نه‌ده‌دی. گوتی تۆ کی‌ی؟ گوتم حهمهدی مه‌ولوودیم. هیشتا قاجم له‌ دیوی دهری بوو که‌ ئانبازم بوو و ده‌ستی هاویشته‌ مالم و به‌ربووه‌ ماچکردنم و هه‌له‌په‌تنام و ده‌ دیوی ژوورنی هاویشتم. نه‌و له‌ من خۆشحالت‌ر بوو. باوه‌ری نه‌ده‌کرد نه‌من بم که‌ له‌ دهرگای ماله‌که‌ی ده‌ده‌م. مراد ۳ ژنی هه‌بوو. گوران‌دی به‌ سه‌ریاندا، راست بنه‌وه. ماله‌ته‌ هه‌مووی خوودار^۲ کردن! نه‌و به‌سته‌زمانانه‌ عه‌به‌سابوون!^۳ وای کرد به‌ گوپه‌ و هه‌را، که‌ به‌کپن راستبوونه‌وه، ده‌ستووری دا: زووبن نانومان حازر که‌ن. نه‌مگوت که‌ له‌لای حهمهدی نانم خواردوووه‌ و هه‌ر گوتم که‌ نان و پیخۆرم پیبووه‌ و خواردووومه‌ و برسیم نییه‌. موراد بریک شیتۆکه‌یه، له‌ حه‌یفی نه‌وه‌ی گوتومه‌ نانم خواردوووه، ده‌ه‌ری بوو و ژنه‌کانی داگرت به‌ جنیوان. ده‌ستوپیی پین ون کردن، هه‌ر تیکیان داویشتم، نه‌یانده‌زانی چ بکه‌ن، من نه‌مویرا چ بلیم، بیده‌نگ بووم و خۆم گیل کرد. به‌و شه‌وه‌ دره‌نگه‌ی پلاوی پین سازکردن و مریشکی کوشته‌وه

^۱ گوندیکه له ۲۳ کیلومتری باکووری مه‌هاباد و له‌سه‌ر رێی میانداوا - داره‌له‌ک - ورمیی هه‌لکه‌تووه.
^۲ له "خیدار" یان "فیدار" هه‌هه‌واتوووه. به‌ عاره‌بی نه‌خۆشی "صرع"ه. له موکریان به "خوودار"ش ده‌یلتین.
^۳ "حه‌په‌سان"، "واقمان"، "ورمان"

و نامان خوارد و تا نيزيك به يانی دانيشتين و ملمان له قسه كردن نا. ئەو شهوه خەوی له چاوی ئەو ژن و مندالنه حەرام كرد. ئەوانيش دهگهلمان تا به يانی قوت ببوونهوه و خهونووچكه دهپيردنهوه و نه يانده ويزا بنوون. پاشان منداله وردەكاني ترساند كه نه كه ن لای كه س باس بكەن كه كه سمان له مالتیه! جا كه هيلاك بووين جیگایان بو له ژوورتيكي بو چاك كردم و لتي نووستم.

(ئەو بەشە له ناوه پراستی دهفتەری چواره مدا هاتووە كه له بەر رەچاوكردنی كاتی رووداوه كان و ههروهها پيوه ندييان دهگه ل دريژه ی باسه كان گواستوو مه ته وه بو تيره له كو تاي بي ره وه ريه كانی كاپيتان - وريا).

سووتانم له نيوان شهري مهلا مستهفا بارزانی و ره حيمي قازيدا

جا ليره دا ئەوهم وهبير هاتهوه كه وهختيك ئەمن چووم بو خاكي شوپهوی، «قادری مهحمودزاده»^۱ چوبوو لای مهلا مستهفا باسی منی كردبوو مهلاش له جوابدا گوتبووی:

— ئەرى ئەوه چييه هينده باسی هه مەدی ده كه ی؟ ئەو خو پرييه چييه؟ باسی ئەو مه كه لای من، به سه.

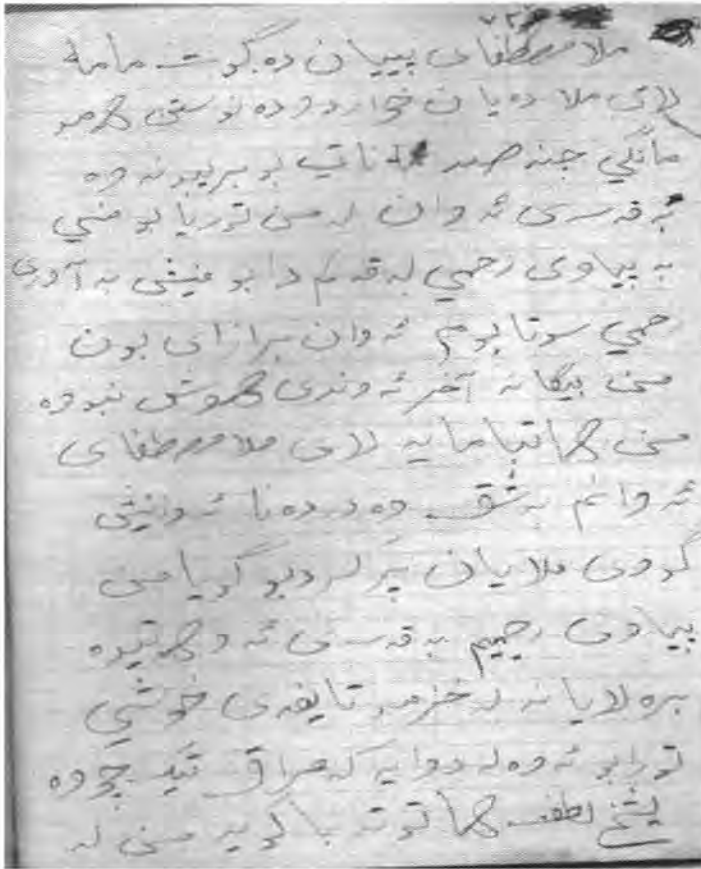
جاریکی له شه ره كانی ته رگه وه پ و مه رگه وه پ چووم بو شنويه، له وئ شیخ ئەحمەد زوری هەول دا له لای مینمه وه و نه چمه وه بو ته رگه وه پ و مه رگه وه پری. ئەو ده یزانی شه پر كه ر و له زه برم و ئەو هاوالانه شم له خۆم باشتەن، به لām و یژدانم قه بۆلی نه كرد. ده مزانی مهلا مستهفا و هاواله كانی له مه ترسی دان، بۆیه هاتمه وه محالی مه رگه وه پ. كه هاتمه وه، مهلا مستهفا تۆزیک له من تۆریا بوو، واده كا:

— تۆ بو له لای من رویشتووی و منت به جیهیتشتوو و چوویته وه بو شنويه؟

---

^۱ خوالیخۆشبوو "قادر مهحمودزاده" یان "دوكتور ناسۆ" یه ك له دامه زیننه رانی رنكخراوی لاوان بوو كه ده گه ل "غەنی بلووریان" له سه رده می كو ماریا پیکیانیه ئنا و پاشان تیکه ل به حیزی دیموکرات بوونه وه. ناوبراو یه ك له و خوینکارانه بوو كه له به هاری ۱۳۴۶ هه تاوی له لایه ن ده و له تی كوردستانه وه ره وانە ی باکو کرا تا له وئ بخوین به لām، پاش تیکچوونی كو مار هاته وه سابلاغ. ئەو جار پاشی چەند سالتیکی تر په زیوان ده بته وه دیسان ده چیته وه باکو و له وئ پاشی چه رمه سه ریه کی زۆر ده توانی پروانامه ی یزشکی وه ریکریت. دوكتور ناسۆ له "باکو" و له "کوبا" ده ژیا و ده گه ل کاپیتان هه مه د دیداری ده کرد و زۆری لئ نيزیک بوو. به ریزی بی ره وه ریه كانی خو ی نووسیوه ته وه به ناوی (خاطرات پرماجری قادر محمودزاده "دکتر آسو")

تکایه پرسپاری لیبکهن که بو ئەودەم من خوێری نەبووم و باش بووم؟ ئەدی ئەوکاتە که چوار دەوریان گیرابوو و چووم بە خۆی و بە دوازدە ئەفسەرەکانیەوه لە مردن پزگام کردن، بو ئەودەم خوێری نەبووم و باش بووم؟ ئیستا ئەوه لە خاکی شۆرەوی دەگەڵ «پەحیمی قازی»^۱ و

«عەلی گەلاوێژ»^۲
 لەسەر میراتی کوردوستان
 کێشه و هەرایان بووه و
 یەک گوتیوەتی من لەسەر
 تەختی کوردوستان
 دادەنیشم و تاجی
 کوردوستان لەسەر دەنیم
 و مەلا مستەفاش
 گوتیوەتی من
 رەئیس جمهوری
 کوردوستانم و بەو
 شتوێهە لە سەر میراتی
 کوردوستان کهوتووونەتە
 گیانی یەکتەر.

^۱ لە لاپەرەیی ۱۹۷۱ دا زیاتر لەسەر دوکتور پەحیمی قازی بوخوێننهوه.

^۲ بەرێژ «عەلی گەلاوێژ» (ناگری) لە سالی ۱۹۲۳ لە گوندی «ساروو قامیش» لە دایک دەبیت. خوێندنی سەرەتایی لە تەوریز دەخوینیت و لە سەر دەمی کۆماردا بە پلە کاپیتانی دەگات. لە لایەن دەولەتی کوردستانهوه دەگەڵ ۶۰ کەس خوێندکاری تر لە ناوڕیلی سالی ۱۹۴۶ دا بوو خوێندن نێردرا بوو مەدرەسەیی نێزیمی باکو. پاشی تێکچوونی کۆمار دەگەڵ چەند خوێندکاریکی تر لە ئازەربایجان مایهوه. لەوێ درێژەیی بە خوێندن دا و پروانامەیی دوکتۆرای لە بەشی ئابووری وهردەگری. بەرێژی هەم دەستی نووسینی هەبووه و هەم لە سالی ۱۹۴۷ بیژەری رادیۆ «کۆمەل» لە باکو بووه که لە موکریان بە رادیۆ «دزە» مەنشووور بوو. ماوهیەکیش بیژەری رادیۆ «پیک ایران» بوو لە بولغەرستان. پاشی سەرکەوتنی شۆرشێ گەلانی ئێران وهک ئەندامیکی حیزبی تووده گەرایهوه بوو ئێران و دواتر لە سالی ۱۹۸۳ بە تاوانی ئەندامیتی ئەو حیزبە گیرا و لە سالی ۱۹۸۸ لە تاران لەسێدارە درا.

خوالتیخو شیبوو دوکتور په حیمی سهیفی قازی

من پینج سالن به تاقی ته نیا له شاریکی
 بچوکی نازهر بایجان به ناوی «کوبا»^۱ ده ژيام و
 ناکام له کاری ته وان نه بووه و ته نانه نه
 مه لا مسته فام دیوه و نه نه حوالی پرسیوم نه
 نامه یه کی بو ناردووم تا تییدا بنووسیت ملت
 شکی بو نه و کو له خرمه ته ی به منت کردن و
 گرده پانت ورد بن بو نه و چاکانه ی ده گه ل
 منت کردن. سهره رای نه وهش به من ده لئی
 خوئی؟ یا نه و کوردانه ی دی، له ماوه ی نه و
 پینج ساله دا به کیان نه وهنده ده ماره یان نه بوو
 بلین با حال و نه حوالی کی نه و کابرایه ی
 پرسیون ناخر پروژیک له پروژان ناسیومانه و
 خه لکی شاریکین و هاو زمانین و له سهر کورد
 و له سهر کوردوستان مال و مندالی
 به جیهیشتووه و ناواره و دهر به دهر بووه. له

ماوی نه و پینج ساله دا من دوو که رت هاتوومه ته باکو به و هر که رته ی دوو پروژانی لیووم،
 ئینجا له وی چاوم به و کوردانه ی دی که وتووه. نه وده م نه مزانیوو که مه لا مسته فا هر له کویتشه.
 چند نه فهر سا بلاغی که خو یان کردبوو به برزای مه لا مسته فا و پینان ده گوت «مامه» و لای مه لا
 ده یانخوارد و دنووستن و هم مو مانگی چه ندسه ت «مه نات»^۲ ی بو پریوونه وه و به قسه ی نه وان
 له من توری بوو. منی به پایوی په حیم قازی له قه له م دابوو. منیش به ناوری په حیم قازی به وه
 سووتابووم. جا نه وانه برزای بوون و من بیگانه! ناخر مه لا مسته فا نه وهنده ی هوش نه بووه که
 ده بوایه زانیبای که گهر من هاتبامه لای، نه وانه م هر به شه قان له دهره ی مه لا وه دهر دهنه. هر

^۱ کوبا یان قوبا (Kuba - Quba) شاریکه له ۱۶۸ کیلومتری باکووری "باکو یان بادکوبه" پیتته ختی ولاتی نازهر بایجان
 هه لکه وتووه.

^۲ دراوی فهرمی ولاتی نازهر بایجان، "مه نات" ی ناوه و دراوه وهرده که شی (کپیک - qəpik). وشه ی مه نات به
 په چه له ک پروسیه "мошета" (مونتتا). پیش تیکه لوی ولاتی نازهر بایجان ده گه ل په کیه تی سو فیه ت، ناوی
 دراوه که ی هر "مه نات" بوو. له سالی ۱۹۲۳ که نه و ولاته به فهرمی تیکه ل به سو فیه ت بووه و بانکی ناوه ندی
 سو فیه ت له باکو نوینه رایه تی ده کاته وه، نابووری نازهر بایجان به فهرمی گریده دریت به نابووری شو ره وی و
 دراوه که یان ده کرت به "روبل" که روبلیک په کسان بوو ده گه ل په ک "مه نات". له لایه ن خه لکی نه و ولاته هم
 وه ک مه نات و مهیش وه ک روبل حیسابی بو ده کرا و ناوی ده هات.

ئەوانە گۆپى مەلایان پىر كىردبوو كە گۆيا من پياوى رەھىم. بە قسەى ئەو ھەتپو بەرەللايانە لە خزم و تايغەى خۆيشى تۆرابوو.

ئەو لە دوايە كە عىراق تىكچوو و «شىخ لەتيف» ھاتۆتە باكوپە و منى تەلەب كىردوو. منىش لە كوپايە را ھاتوو مە باكوپە و ئىتر پاشى شىخ لەتيفى نەيانھىشت بچمەو بە كوپايە و گوتيان لە باكوپە دانىشە و لىرە بژى. ئەودەم كە ھاتوو مە تە باكوپە ئەو قسانە دەبىسەم و بۆم دەگىرئەو كە مەلا مستەفا و ئەو تاقمە، چۆنيان دەم دە جەرگى يەكتر ناو دەنا، ئاگام لە ھىچ نەبوو. ئەو چەند وەختەى ئەو ھەموو ھەيسوبەيسە پرووى داو و منىش بىخەبەر لە ھەموو شتىك. پاشەملە چۆنيان كوتام؟ بە كىيان فرۆشتووم و بە چەنديان مەزەندە كىردووم؟ ھەر بۆخۆيان دەزانن! من ئاگادارى ھىچ نەبووم. لە راستىشدا لەو زياتر چ چاوەروانىيە كىشم لە ئەوانە نىيە. دەگەل وىژدانى خۆم پاكەم و لە ھەموو كەسەيش بىياكم. نە بە نانى ئەوان بووم و نە قەرزى ئەوانم لەسەرە. من لە مندالايەو و بار ھاتووم كە لە ھەموو عالەم بىمەنتەم و كەس بە گەرەى خۆم دانەنن، جگە لە نىشتمانم. كەسەيش بە دوژمنى خۆم نازانم، جاش و پياوى دەولەت نەبن. ئىتر ئەو تاقمەش چ دەلەين با بلەين. ئەو جەماعەتە داخ و دەرديان زۆرە، بەلام كۆلەسەوادە كەم چاك كار ناكات ھەمووى بنووسم. جا وەرە قورپى ھەموو دونيايە وەسەرى خۆت مەكە كە لەبەر مىرات بەشكردى كوردوستان و خۆكردن بە كۆپخاى كوردوستان، ھۆشى ئەو پەيان نىيە وەدواى خويندەن و سەنەتتىكى بگەون! ئاخەر لە ولاتى شۆرەوى خويندەن زۆر ھاسان و بەلاشە، لە قوتابخانە لىياس و خەرجى، ھەمووى لەسەر دەولەتە. مەلا و رەھىمەيش لەسەر پياووتى كىردنى لەسەر ئاوى ھەمامى و خۆ بەسەر يەكتر رانان و تەخشان و پەخشان كىردنى خاكى كوردوستان سەريان لەو لاو و جەيلانەى بارزانىش شواندبوو و نەيانھىشت فىرى سەنەت و خويندەن بن. ھەمووى بە كۆپىر كەرانەو بە كوردوستان. ئەگەر ئەو گەنجانە ھەر كامە و شتىكيان خويندەبايە، زۆرى كۆمەگ بە كوردوستان دەكرد بەلام ھەر كامە و شۆفارىكيان چووبوو دەبن ھەنگلنەو، ھۆشيان لىپرابوو. چ نەمايو بە يەكترى نەلەين.

رەھىم كۆپىكى ئاساىى بوو، ئىستاش كەس ئەو ناناىت، تال و سوپىر نەدەيوو، مندال بوو، ناردبوويان بۆ خويندەن. لەبەر خاترى گۆرى قازى حورمەتيان بۆ دادەنا، كەچى دەگەل مەلاى دابەستبوو. ئەودەم دەورى «باقىرۆف»ى بوو. باقىرۆف پياوى وەك رەھىمى خۆش دەويست. بە قسەى كەسانى وەك رەھىمى قازى زۆر كەسى ئازار دا و تووشى بەلەي كىردن، يەكيان من. كە ھاتمە خاكى شۆرەوى ھەر ناوى مەلام دەھىنا و دەمگوت مەلامستەفا من دەناسىت. ئەو مەنىش نازانم كە رەھىم لەلاى باقىرۆف و دەولەتى ئازەربايجانەو وەك مار بە مەلا مستەفايەو داو و واى بۆ تىچاندوو نەبىتەو. منى داماو و لە ھەموو شتىك بىخەبەرىش ھەر دەمگوت مەلامستەفا دەناسم. ھەر لە يەكەم رۆژەو كە وارىدى خاكى شۆرەوى بووم لەسەر ئەو قسەيەى گرتيانم و

یه کسەر له زیندانیان کردم. زۆریان ئهزیهت و ئازار دام. ده میك دهیانگوت تۆ جاسووسی و ده میكیش دهیانگوت «شیخ»^۱ ئهتۆی ناردوووه بۆ لای «سهید عهزیزی»^۲. خولاسه منیان داناوو به خائین و جاسووس. هه رچی باسی خۆمم بۆ دهکردن و ده مگوت برۆن لهو کوردانهی ئیره بپرسن، ئهوان هه موو ئه من ده ناسن، كه چی كهس نه بوو باوه رم پێبكات و كه سیش نه بوو به فریام بگات. به ئێ، له ولا مه لا به پیاوی ره حیم قازیم ده ناسیت و خۆم لێنادات و به خوێپریم ناو دێنیت، له ولاشه وه ره حیم كه زانیبووی ناوی مه لا مسته فام هیتاوه، لیم به رق داكه وتوووه و خۆم لینه ناس ده كات. خواش کاریکی وای كرد كه باقرۆف و دهسته و دايره كهی به خائین ده رچوون و هه موو به جهزای خۆیان گه یشتن و ته رت وتونایان كردن. ئینجا من به ره لّلا كرام و خوهرمه تیان گرتم. كه هاته مه ده رێ به ره حیم گوت ئاخ ره پیاوی چاك ئه وه ندهی من له گرتوو خانه بووم بۆ تا قه جارێك له منت نه پرسی؟ جوابه كهی ئه وه بوو: نه مزانیوه. درۆی ده كرد، ئه و ماشه ی باقرۆفی بوو. ته نانه ت پرۆژێکی هاته ئه و گرتوو خانه یه ی كه منی لێ گیرابووم. له دا لانه كهی به رانه رم تپه پری و له ئاستی من رووی ده ولای كرد.^۲

---

^۱ ده بێ مه بهستی كاپیتان خوالیخۆشبوو "حاجی سهید عهبدو لّلا ئه فهندی" (شه مزیزی - گه یلانیزاده) كوری "شیخ عهبدو لقادر" ی ساداتی نه هری بوو پیت كه ده بیته باوکی "سهید عهبدو لعه زیزی" شه مزینی.

^۲ ده بێ مه بهستی كاپیتان سهید "عهبدو لعه زیزی شه مزینی" بوو پیت كه كوری حاجی سهید "عهبدو لّلا ئه فهندی" كوری "شیخ عهبدو لقادر" له سادات و خانه دانی نه هری. ئه ویش یهك له و ئه فسه رانه بوو كه ریزه كانی ئه رته شی عێراقیان به جیه پشست و ده گه ل پشمه رگه كانی بارزانی تیکه ل به هیزی پشمه رگه ی كوردستان بوون. هه روه ها یهك له ئه ندامانی حیزی "هیاو" بوو. وهك خوێندكار له به هاری ۱۹۴۶ ی زاینی ده گه ل ۶۰ لای تر نارد رایه باكو و هه ر له وێ مایه وه. سهید عهبدو لعه زیز گه یلانیزاده پرۆژی پینجشه ممۆ ۱۳۷۷/۱۲/۲۷ ی هه تاوی له شاری ورمێ ما ئناوایی له ژیان كرد.

^۲ له سه ر ئه و ناكو كیه ی كه كاپیتان باسی ده كات له وێ بلاگی روانگه بابه تیکی ته سه لی له سه ر نووسراوه به ناوی (ناكو كی ئیوان ناوه ندی كورده موها جیره سیاسیه كانی مه سكه و و باكو- جه میل حه سه نلی) كه بۆ زانیاری زیاتر ده توانن سه ردانی بکه ن. هه روه ها به ریز "ره حمان حه له وی" له كتیبی (از مه اباد تا با یكانور) له لاپه په ی ۸۹ ئاماژه ی به و ناكو كیه یانه كردوووه.

ویتنه پیک له دانشنیک له کاتی سه ففري ماموستا هه ژار موکريانی بۆ نازره رايجان - باکو سالی ۱۹۶۲ز دانیشتون له راسته وه: نه وهی سهری
 دياره نه ناسراوه ته وه. ره جيم سه يفي قازي، ماموستا هه ژار، ساري ويلي (هونه رهنديگی نازهری)، نه ناسراو، راوه ستاو له راسته وه:
 عبدالقادر مه حموودزاده (دوکتور ناسق)، محهمه دی مه ولودي (کاپيتان محهمه دی مه ولوديان)، جه عفه رپور (هونه رهندي نازره رايه جان)،
 نه ناسراو

«کاپیتان همه‌دی مه‌لوده چرچی»

له‌ناو

دهق و سه‌رچاوه‌کاندا

نووسراوه کانی دوکتور ئاسۆ

کتیبی: (خاطرات زندگی پرماجرای دکتر آسو)، نووسینی: دکتر قادر محمودزاده (آسو)
(لهو به شه دا دوکتور ئاسۆ (قادر مه محمودزاده) باس لهو سه ردمه ده کات که له زیندانه کانی
سیبیریا گیراون. ئیستا که ستالین مردوو هیناویانن بۆ زیندانیکی تر ههر له سیبیریا و که میک
دۆخیان باشتره) وه رگی رانی له فارسییه وه: وریا ماملت.

دیتنه وهی محهمه دی مه ولودی له زیندانه کانی شۆره وهی - لاپه ره ی ۲۶۰
له پاش دوو رۆژ مانه وه له [ازبورنی پونکت- ئیزبورنی پونکت، (ئه و ناوچه یه ی که
زیندانییه کانیان لئ کۆکردبوونه وه)] به یانی زوو عه زیزی هاو پیم (مه به سستی عه زیز فه رهاد) له به
شادی و که یفخو شیه کی زۆره وه له حه وشه گه وه که ی «لاگیر» هاته ژووره وهی «براک» و گو تی:

— خه به ریکی خو شم پیه!

— گو تم: چی بو وه؟

وه مزانی به ره للامان ده کهن.

— گو تی: حه مه دی مه ولودی (محهمه دی مه ولودی) م دیت!

سه رم سوور ما!

— گو تم: ناخر حه مه دی مه ولودی له کو ئی و ئیره له کو ئی؟ ئه و له ئیرانه و به دژی رژی می پاشایه تی
شۆرش ده کات.

— گو تی: هه سه با بچین به چاوی خو ت ببینه! به هیمنی گازی که نه کا له خو شیان ببوریته وه.
من ده گه ل عه زیزی له ژووری براک وه ده رکه وتین و له دووره وه دیتمان ئه وه حه مه دی
مه ولودی، ئه و سه ره نگی (مایور) زه مانی قازی محهمه دی و ئه و قاره مانه نه ته وه یه، سه رقالی
کۆکردنه وهی قونیچکه سیغارانه که له حه وشه ی زیندانه که فری دراون. هه موویانی کۆ ده کرده وه
و بره تووتنه کانی ده پال په ره رۆژنامه یه ک یا ههر کاغه زیکی تر ده کرد و سیغاریکی لئ ساز ده کرد
مژی لئده دا تا خه م و ناسۆری ناخیی به دوکله ی ئه و سیغاره وه ده رهاو ئیت. ئه و دیمه نه دزیوه
راییچله کاندم.

— عه زیز گو تی: ئیستێ بگره، من ئیستا به جه فه نگان ده یدو ئیم و لئیده که م به گالته.

عه زیز خو ی له سووچیکی شارده وه و بانگی کاک حه مه دی کرد:

— حه مه! حه مه! ناغای مه ولودی!

کاک حه مه دی مه ولودی که داها تبو وه بۆ قونیچکه سیغاران قووشقی بوو و به کپن له جیبی خو ی

راست بۆوه چاوی له ده‌وروبه‌ری خۆی ده‌گیرا، گوێچکه‌ی خووران‌د و قامکه‌ گچکه‌که‌ی جوان له گوێچکه‌ی پارکرد و شله‌قاندی، وه‌یزانی گوئی زرينگاوه‌ته‌وه‌ یان به‌ هه‌له‌ گوئی لێ بۆوه. که‌ دیتی ده‌نگه‌که‌ نه‌ما دیسان داهاته‌وه‌ و خه‌ریکی قوئێچکه‌ سیغار کۆکردنه‌وه‌ بۆوه. ئه‌وجاره‌ عه‌زیز به‌ ده‌نگێکی به‌رزتر و شه‌قتر هاواری کرد:

— همه‌دی مه‌لودی! کاک همه‌د!

مه‌لودیان ئه‌وجاره‌ وه‌ک شیتانی لێهات و چاوی له‌ملاوله‌ولا ده‌گیرا تا عه‌زیز خۆی لێ ئاشکرا کرد و بۆ لامان هات. کاک همه‌دی داماو که‌ ئیمه‌ی دیت، زوو ئیمه‌ی ناسیه‌وه‌ و به‌ هه‌له‌ داوان

دوکتور ناسۆ (قادر مه‌حمودزاده) و کاک همه‌دی مه‌لوده‌ چرچی

لێمان نێزیک بۆوه و رامالی کردین. مالتانه، وه‌ک مندالان له‌ گابۆرپی ده‌دا و ده‌نامیزی وه‌ردێناین.

ئیمه‌ ئه‌ومان هێتا لای خۆمان و ده‌گه‌لمان بو به‌ هاوسه‌فه‌رمان. من و عه‌زیز له‌ ئۆردوگای بێگاری، به‌ کارکردن پارێه‌کی باشمان وه‌کۆ کردبوو. به‌و هۆیه‌وه‌ له‌ ناو هاوڕیپیان و

زیندانییه‌کاندا به‌ چینی ده‌وله‌مه‌ند ده‌ناسراین. قسه‌مان ده‌رۆیی بۆیه، به‌ بۆنه‌ی دیتنه‌وه‌ی قاره‌مانی نه‌ته‌وه‌یی کورد و دوژمنی شێلگیریی رژیمی پاشایه‌تی، له‌ لاروک (دوکان)ی ئۆردوگا، گوشت و برینج و پۆن و باقی که‌لوپه‌لمان کړی و به‌ هاوکاری دۆستان پلایکی باش و خۆشمان لێنا و لێدا. بۆ فراوین ده‌وری ۱۰ که‌سمان بانگه‌یشتی سه‌ر سفره‌که‌مان کردبوو. له‌ ده‌وری یه‌کتر کۆبۆینه‌وه‌ و ده‌مانخوارد به‌ شیوه‌ی دۆزینه‌وه‌ی کاک همه‌دی پێده‌که‌نین که‌ چلۆن واق مابوو. ئیتر ئه‌و پرووداوه‌ ببو به‌ هه‌وینی فشه‌ و گالته‌مان. کاک همه‌د ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ بوو که‌ وه‌ها سفره‌یه‌کی گه‌رمی نه‌دیوو هیچ، رێخۆله‌کانیشی وه‌ها چێشتیکی چه‌وریان نه‌هاړیبوو.

قورتمان له‌ پلاو و گوشته‌که‌ بری و ده‌نکمان لێ نه‌هێشته‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر شه‌ره‌فی کاک همه‌د خواردمان. کاک همه‌د هه‌ر ده‌ردی دایه‌. لای خه‌وتنان دیتمان که‌ کاک همه‌د حالێ تێکچوو! له‌ مه‌بالێ نایه‌ته‌ ده‌ر. به‌داخه‌وه‌ قوونه‌فه‌ره‌ی خوینی (ئیسحالی خوینی) گرت و ژانه‌ زگیکی تووند و ژگچوون، به‌جاریکی تێکی دا. ورده‌ورده‌ په‌نگ و پرووی مردووایی گرت و ده‌ستمان لێ شووشته‌وه‌. به‌په‌له‌ چووین له‌ ژووری پزیشکی زیندان ده‌رمانمان بۆ وه‌رگرت و به‌ قسان دلخۆشییمان ده‌دايه‌وه‌

به لأم کاک همه ده جه جمنی لئهه لگیرابوو.

کاتیک که خه لکه که بلاوه یان کرد و من و عزیز له بان سه ری بووین، پرووی ده من کرد و وه سه ته تی بو ده کردم. گوتی:

— میرزا قادر، نه من ده مرم و چاوم به ولاتی خو مان ناکه و ته وه، وه سیتان بیت نه وه ی پیتان ده لیم بو م به دی بهینن.

— گوتم: کاک همه ده ئینشاللا چیتان لیتایه ت و سلامت ده بن. شتی واهه فرموو. به لأم چیت ده دل دایه بیفه رموو و له سه ر چاومی داده نتم.

— کاک همه ده فرمووی: له سابلأغی باغیکم هه یه، نیوه ی ئی خو مه و نیوه شی ئی «عه لی تووتنچی» یه، کوری «حاجی که ریم شیری»، تاجر و بازرگانی به ناوبانگی تووتن له سابلأغ. له ناوه راستی باغه که ماندا، داریکی قه یسی تیدایه و ئی منه. گهر گه رایه وه بو ولات چوو یه وه بو سابلأغ، نه هیللی عه لی تووتنچی نه و داره قه یسیه داگیر بکات. کاریکی واکه که نه و داره به مندالکانی من بگات به کوره که م «خانه» و کچه که م «نامین».

من و عزیز له فرقه ی پیکه نینمان دا به لأم کاک همه ده گوتی به جه فه نگی مه گرن و زور به رژدی باسی نه و داره ی ده کرد.

نه وه ش وینه یه کی به رچاو له دلپاکی و ساکاری پیاویک که پروژگاریک فه رمانده ی کو مه لیک له گیانفیدایانی خو نه ویستی نیشتمان بوو.

لاپه ره ی ۲۶۳

ئیمه له و زیندانه کارمان نه ده کرد، چاوه پروانی چاره نووسمان بووین. ده یانویست له پاش مردنی ستالین کاری ئیمه ش راست بئین و به لایه کمان داده ن. زوربه ی به ندرکراوه کان خوازیا ر بوون بگه رینه وه بو تیران. بو نه وان گرنگ نه وه بوو که له و جه هه ننه مه ی ده رباز بن نه گینا، چ به خه یالیان نه ده هات که له تیران کامه رژیم له سه ر کاره؟ رژیمی پاشایه تیه؟ فاشیستییه؟ یان نه ته وه ییه. چوون هه موو نه و رژیمانیه یان پنه و جه هه ننه مه ی ستالین و شو ره وی پیاشر بوو و به گیان و دل ناماده بوون بگه رینه وه ولاتی خو یان به بی له به رچاو گرتنی ته نگ و چه له مه کانی. له و نیوه نده دا چاره نووسی من و عزیز و نه حمده قه ره چه مهنی و سه عید خانیان و محه ممه دی و حه مه دی مه ولودی (محمد مولودیان) جیاواز بوو.

حه مه دی مه ولودی حو کمی له سیداره دانی هه بوو و هه ر پیتی له خاکی تیران دانابا، له سیداره یان ده دا...

لاپه ره ی ۲۶۸

... پاشی چه ند پروژان من و عزیز فه رهاد و حه مه دی مه ولودی یان بو ژیان و کارکردن ره وانیه ی شاری «قوبا» کرد که شاریکی سرووشتجوان بوو. باغه سیوه زور و زه به نده کانی ناوباگی هه بوون. دیاره چوونی ئیمه بو نه و شاره له سه ر رینوینی هه ندیک له دوسته کان بوو نه گینا ئیمه هه یچ

شوئینیکمان پینهدهزانی.

لهوئی زوو له سوخوژی ژماره ۱۲ له نیزیکی شاری «قوبا» همهدی مهولوودی کرا به پاسهوانی باغی سیوان و ههر لهوئی مالیان دایه و نهسیپکی باشیان خسته ژیر پی و تاپریکی راویشیان له مستی نا...

لاپه‌ره‌ی ۳۰۴

... همهدی مهولوودی له سوخوژی ژماره ۱۲ زنی هینا و بوو به بنه‌ماله و کچی بوو که ناوی نا «رووناک»...

لاپه‌ره‌ی ۳۷۹

... شیخ له تیف پتاوئیکی قسه‌خویش و خویش مه‌شرب بوو. قه‌له‌و و که‌مجووله‌بوو. کاتی خوئی له عیراق ده‌گه‌ل کاک همهدی مهولوودی له کوردستان دوور ده‌خه‌رنه‌وه و به‌یه‌که‌وه له زیندانا ده‌بن. به‌یه‌که‌وه زوریان شوخی و جه‌فنگ ده‌کرد.

شیخ له تیف به نه‌قلی بزنه‌که‌ی همهدی مهولوودی زور پیده‌که‌نی و به‌زمی ساز ده‌بوو. نه‌قلی ئه‌و بزنه تا ماوه‌یه‌کی ویردی زمانی کوردان بوو. وه‌ک ده‌گیرنه‌وه همهدی مهولوودی له سوخوژه‌که‌ی کاری لیده‌کرد له نیزیکی شاری «قوبا»، بزنیکی ده‌کری و تا که‌لک له شیره‌که‌ی وه‌رگری. ئیرانییه‌ک قوشمه به پیکه‌نینی خوئی دیت و به کاک همه‌د ده‌لتی که مندالتیک به‌ره‌لا بزنه‌که‌تی ... وه. کاک همه‌دی ساده و ساکار وه‌ده‌زانی ئه‌و کوره به‌راستییه‌تی، تو‌وره بزنه‌ی بگره و چه‌قوئی وه‌به‌ر ملی بنی و که‌ولی بکه و گوشته‌که‌شی باوئی به‌ر دمی سه‌گان.

له نیتوان تیمه هاوشاریاندا، ئه‌و کاره‌ی کاک همه‌د ده‌گه‌ل رووداوئیکی دیکه پیکمان ده‌گرت و هینده‌ی دیکه زیاتر پیده‌که‌نین. به‌ک له هاوشارییه‌کامان ژنه‌که‌ی چاوی له‌ده‌ری بوو. پتاوه‌که‌شی وه‌ک ئه‌وه‌ی وابوو که هیچ رووی نه‌داوه، نه‌بای پیداهاتووه و نه‌باران. ئه‌وه‌نده بیده‌مار و پشتملپان بوو که ببوو به ویردی زمانی خه‌لک. جا ئیمه‌ش بزنه‌که‌ی کاک همه‌دییمان له به‌رامبه‌ری ژنی ئه‌و کابرایه‌ی داده‌نا و ده‌مانگوت جا وه‌ره همه‌دی مهولوودی بزنه‌که‌ی له‌سه‌ر کارئیکی که له‌سه‌ر ویستی بزنه‌که‌ نه‌بووه و نه‌کراوه، ئاوا سزا ده‌دات و لیتی خویش نابن به‌لام، کابرا ژنه‌که‌ی ئاوی له ئاوه‌رویه ده‌رکردوو که‌چی، ئیستاش خوئی پی پیاوه و سمیلتیکی قنجی داناوه و خاوه‌ن پله و پایه‌یه و به‌سه‌ر چهند خه‌لکیکی داماو و نه‌داردا فیز لیده‌دا و خوئی راده‌تی و فه‌رمان ده‌دا. ئیتر بزانی یان نه‌زانی ژنه‌که‌ی دل‌ی که‌س ناشکینتی و شه‌ره‌فی بو نه‌هیشته‌ته‌وه...

لاپه‌ره‌ی ۴۵۲ تا ۴۵۵

(باسی کاک همه‌ده‌مین راتب | راتبی برا و پوورزای کاپیتان)

... له هاوینی ئه‌و ساله‌دا نامه‌یه‌ک هاته‌ مالم که له‌لایه‌ن ئیداره‌ی ئاسایشی شو‌ره‌وه‌ی به‌ناوی

(تیم، گن، بن) وه نووسرابوو و داوای منیان کردبوو. نهو ئیداره توقینه ره نامه ی بانگه‌یشت بو هرکه س بنیژیت، به دنیاییه وه خیر نییه و گونگه‌لی به دواوه یه. کورد و کرمانجی ده‌بن دست له خوت بشویه وه. من ده‌گه‌ل ره عنای هاوسهرم لیکمان دایه وه که بچم. وه سیتم کرد و ره عناش روو به قوبله دوو دهستی له حه‌وا کردن و به چاوی به‌گریانه وه له خودای ده‌پارایه وه تا یارمه تیمان بدات. یای فامی جیرانیشمان له باسه که ناگادار کرده وه.

له کاتژمیری دیاریکراو چوومه ئیداره ی پۆلیسی نهینی شوپره‌وی، ریک لهو شوینه‌ی که هه‌شت مانگان گیرابووم. ترس و دل‌ه‌راکه هه‌موو جه‌سته‌می داگرتبوو. نه‌مه‌زانی چ باسه و بو بانگیان کردووم؟ هینده‌م دوعا کردبوو و نزام بردبوو که خوداش له‌ده‌ستم وه‌ئامان هاتبوو. له‌بهر ده‌رگای چاوه‌روانی، به‌پنوه راوه‌ستام. پاش نیو کاتژمیر بانگ کرام بو ژووری نه‌ولاتر. نه‌فسه‌رتکی پله‌دار، بالابه‌رز، موو ره‌ش و سمیل قه‌یتانی له‌پشت میزه‌که‌ی دانیشتیوو. زور به مرچ و مونی و ویشک و

برینگ وه‌لامی سلاوه‌که‌ی دامه‌وه و به هیما تییگه‌یاندم که دانیشم. کاتیک له‌سه‌ر نه‌سکه‌مله‌که‌ی دانیشتم، پرسیی:

— (حه‌مه‌ده‌مین تۆرابی) ده‌ناسی؟
 — گوتم: هیچ زانیاریم له‌سه‌ری نییه. وینه‌یه‌کی له ناو پاژۆ (هه‌فنه‌یس، فایل، دۆسییه، پرونده)‌یه‌کی نه‌ستووور ده‌ره‌ئینا و پێشانی دام. هه‌رچی لئی ورد بوومه‌وه، نه‌متوانی بیناسمه‌وه. نه‌و که‌سه‌ی له وینه‌که‌دا دیار بوو که‌سیکی کز و برۆتاشراو و چاو له قووله‌وه‌چوو. بوو که‌ پیاو به‌ دیتنی زنده‌قی ده‌چوو. سه‌رتان نه‌هیشتم، هه‌رچی کردم و کراندم نه‌مناسییه‌وه. به‌ کابرام گوت که نایناسمه‌وه و نه‌و که‌سه‌م قه‌ت نه‌دیوه.

کاک حه‌مه‌ده‌مین راتب. نه‌و وینه‌یه له باکو گیراوه.

کابرا گوتی:

— نه‌وه که‌سه‌ برابه‌کی هه‌یه له «قوبا» به‌ ناوی محه‌مه‌د مه‌ولودیان (حه‌مه‌دی مه‌ولودی)! که‌ وای گوت، زوو زانیم که‌ نه‌وه حه‌مه‌ده‌مین، کوری سو‌فی مه‌ولودی. بیستبووم که‌ له‌ سه‌ر سنووری عیراق نه‌منیه‌کانی شای ده‌یگرن و له‌ زینداندا نه‌وه‌نده‌ی نه‌شکه‌نجه و ئازار ده‌دن که‌ شیت ده‌بیت و تازه‌ نابیته‌وه مرو‌فتیکی ناسایی. به‌ کابرای نه‌فسه‌رم گوت که‌:

— گەر ئهوه هه مان همه ده مین بیت؟! له ژیر جه زره بهی ساواک و جه لاده کانی رژیمی پاشایه تیدا نه یوانیوه زیاتر بهرگه بگریت و تیکه لی کردوو. ته واریش نه فسه ره نازهرییه که به زمانی پرووسی و تورکی تییه گه یاندم که:

— دوکتور له زیندانی (پسخولوژ) پشکینی بو کردوو و نووسیویه تی که ساغ و سه لیمه. تیستا نهو له تیوان نهو که سانه ی که ده یانناسیت و ناوی داوه، به کیان نه تووی و ده لی که قادر ده مناسیت!

— گوتم: ته واریش سه روان، نهوه پیاویکی بیزه پ و نه خو شه، له چوار گوشه ی جیهان پاونراوه، نه له عیراق و نه له ئیران نه یانه یشتوو به ژیی بویه، په نای بو ولاتی سو فیه ت هیناوه. جیی خو یه تی که به دلوفانییه کی سو سیالیستی لی برون و بیبه نه لای برا که ی همه ده ی مه ولودی له شاری «قوبا» تا له وی ژیا تکی شایانی مرو فانه بو خو ی بونیات بنیت.

پاشی نهو قسه و باسه و نهو پرسیار و وه لمانه من ئیزن درام که بگه ریمه وه ماله خو م. لهو رووداوه مانگیک تیه پری. روژیک له ده رگای مالیان دا. دیتم که نهوه همه ده مینه به سه ر و سه کتیکی زور ویران و چلکن. جله کانی کون و دراو، تا بللی کوله وار په نای بو من هیناوه. زوو ناردمه همه مام و ده ستیک جلی تازه و خاویتم دایه ده گه ل کلاویکی شاپوی به نرخ، که وشی تازه و چاویلکه ی ره ش و کراوات و کاتز میتریکی دهستی و یه کی گیرفانی ش، کامیرایه کی وینه گرتن و له کورته ببریتمه وه، هه رچی بو پیاویکی که شخه و بهرداخ پیویست بوو پیشکه شم کرد و پوولتیکی باشیشم ده گیرفانی نا. پاشی دوو روژ میوانداری کردنی کاک همه ده مین له ماله خو م، چوو بو لای ره حیم ناغای قازی. نهویش له لایه ن فیرقه ی دیموکرا ته وه کولتیکی ده ست و دیاری و یارمه تی بهرچاو بو کورده وه و پییدا. «عشق خان» برای نارامی هه رمه نی گاراجدار، پیاویکی وینچوو و وه نیوکه و تووی شاری میاندواو و فیرقه ی دیموکرا ت بوو. نهو پیشنیاری کرد که همه ده مین به ریته لای خو ی و نهو باغه ی که به ده سه ته وه یه تی به همه ده مینی بسپی ریت و مانگانه ۵۰ پوبلی وه ک مه عاش بداتی و که ره سه ی ژیا نی بو دابین بکات و خواردنیشی بداتی. ته نانه ت گه ر چه زیشی لی بیت، ژنی بو بخوازی ت و شه وانه ش بینیرته خو بندنگا. خوالیخو شبوو عشق خان زوری چاکه بو کاک همه ده مین هه بوو.

همه ده مین به رده وام سه ردانی کاکي ده کرد و هه موو جاریش لیان ده بوو به دمه قاله و جنیو و بوله بولی برابانه، وه ها که جیی ساغی کاکي نه ده ما که جنیوی پینه دات، ئینجا ده گه راپه وه بو باکو. له ویش که هاوریکان و دوستانی لومه یان ده کرد و به سه ری ده رویشتن، دیسان ده چوو له لای عشق خان کن مال و حالی خو ی.

شه ر و هه لالی همه ده مین ببوو به بنیشته خو شه کی زاری خه لک و ئیتر هه موو که س له وه تیگه بیوون و دنیا ببوون که همه ده مین تیکه لی کردوو و ئاکاره کانی و ئاخه فتنه کانی ناسایی نییه.

عیشق خان تاپریکی دابوو به کاک حه مه ده مین تا شهوانه پاسه وانی باغه که ی پئی بدات و که چاوی به گورگ، به راز، چه قائل و نازه لی در که وی، به تاپره که تیانگری. رۆژنک کاک حه مه ده مین ده گه ل کابرایه کی نازه ری لی ده بیته دمه قائل و ره پیتی ده نی. کابرای نازه ری هه ل دیت. کاک حه مه ده مینیش به تاپره که ی له پشته و هرا فیشه کی پیوه ده نی و هه موو ساچمه کانی له سمته کانی کابرا نازه ری به تال ده کات. هات و هاوار ده ست پیده کات که حه مه ده مین نه و پیاوه بیته نوایه ی کوشت. حه مه ده مین که نه و هه را و بگره ده بیست، له ترسان راده کات و له تاریکی شه ودا ده چپته مالی کاک عه لی گه لاویژ. هه ر له ده رگا ده دات به کاک عه لی ده لی که پیام کوشتوو و خوم ده مالت هاویشتوو. کاک عه لیش که باش له قانون و دۆخی شۆره وی ناگاداره و هه روه ها نه ندانی کۆمیته ی ناوه ندی حیزی دیموکراتی نازه ربا یجانه و هه رده گه پرتوه و و پیده لی:

«بو کاک حه مه ده مین پیتوایه ئیره کوردستانه که هه رکه س که سیکی بکوژی بچپته ماله شیخ و ناغایه کی و خوی حه شار بدات؟ مه گین نازانی ئیره خاکی شۆره وییه و که ل به موو به بنده؟ ئیستاش دانیشه با چاره یه کت بو بدۆزمه وه».

هاوکات که کاک حه مه ده مین له دالانه که ی ماله کاک عه لی گه لاویژ به په شوکاوی دیت و ده چپت تا به لکوو کاک عه لی ده راویکی پرونی بو بدۆزیته وه، کاک عه لی ته له فۆن ده کات بو ئیداره ی ئاسایش - پۆلیس و (میلیسیا)ی شۆره وی. پاش تاویکی که م، دین کاک حه مه ده مینی داماو تیکوه رده پیچن و ده یگرن.

که ماوه یه ک له و رووداوه تپه ری، بیستمانه وه که کاک حه مه ده مینان به پینج سال زیندانی و بنگاری له (لاگیر)ه کانی سیبیریا حوکم داوه. به داخه وه کاک حه مه ده مین له ویش هه دای نه ده دا و پیتی به دمی خوی نه ده گرت و ده گه ل خه لکی به شه ر ده هات و جنیوی پیده دان و زیندینه کانیس تیانه لده دا. نه و کارانه ی وای کردبوو که ماوه ی زیندانییه که ی بو دریز بکه ونه وه.

به هه لکه وت ده که ویته هه مان (لاگیر) که دوکتۆر مسته فا شه لماش له وی به ند کراوه. ده گه ل نه و ده بیته هاومه نزل. دوکتۆر مسته فا که ئاکار و کرده وه نابه جتییه کانی کاک حه مه ده مین ده بینیت، به سه ری ده چپت و نه سیحه تی ده کات تا نه یانکاته وه به لام، حه مه ده مین قه لس ده بیته و په لاماری دوکتۆر مسته فا ده دات تا لییدات که به ندییه کانی تر وه سه ر ده گه رین و دوکتۆر مسته فا له چنگی کاک حه مه ده مین پرگار ده کهن.

حه مه ده مین پیش نه وه ی ده زیندانی که وی، ده گه ل کاک حه مه دی مه ولودی برا گه وره ی، به رده وام شه ری ده کرد و نه ده حاواوه. حه مه ده مین به کاک ده گوت که: «کاکه گیان من ها تووم خزمه ت پیبکه م و نوکریت بکه م». ناغای مه ولودیانش (حه مه دی مه ولودی)، له وه لامدا ده یگوت: «من له چنگی تیوه له عیراق هه لاتم ها تمه شۆره وی، ئیستا نازانم له داخ تیوه لیره وه به ره و کوئی هه لیم؟»

حه‌مه‌ده‌مین چه‌ند‌جاریک ویستبووی که له زیندان هه‌لبیت و هه‌موو‌جاریش ده‌گیر که‌وتبۆوه و هه‌موو‌جاریش ماوه‌ی زیندانییه‌که‌یان بۆ درێژ ده‌کرده‌وه. تا ئه‌وکاته‌ی که رژیمی سوسیالیستی شۆپه‌وی تیک‌پروخا (١٩٩١ز) و ئالۆزی و بشیوی په‌یدا بوو و سنوره‌کان کرانه‌وه و هه‌مه‌ده‌مین توانی بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئێران و له ده‌وری به‌نداوی سابلاغی که‌پریکی دروست کرد و تیی‌دا ده‌ژیا. هه‌مه‌ده‌مین که هاتیشه‌وه سابلاغی ده‌گه‌ل خزم و که‌سه‌کانی دانووی نه‌ده‌کولا و به‌رده‌وام ده‌گه‌لیان به‌شه‌ر ده‌هات و نا‌کوک بوو. خودا‌وه‌خیری گیری.^١

لایه‌په‌ی ٤٧٨ تا ٤٧٩

کاک هه‌مه‌دی مه‌لودی که له ئیمه به‌ته‌مه‌نتر و به‌سال‌چوو‌تر بوو، پیاوکی دلناسک بوو. زوو‌وو لیمان ده‌په‌نجا و زیز ده‌بوو. دوو مائی هه‌بوو، یه‌ک له «قوبا» ئه‌وه‌په‌ریش له «باکو». له باکو به‌یادی رۆژانی پێشمه‌رگایه‌تی، پارتیزانی، قاچاغ‌چیتی و هه‌روه‌ها هه‌لگه‌په‌رانه‌وه‌ی له ده‌وله‌تی ئێران، دیواری ماله‌که‌ی کون‌کون کرد‌بوو. وه‌ک ئه‌وه وابوو که له هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بپیتکن و له ژێر

^١ مام هه‌مه‌ده‌مین یان مام هه‌مه‌مین (وامان بانگ ده‌کرد) هه‌ر وه‌کوو دوکتور ئاسۆ ئاماژه‌ی پێداوه، زه‌برای نه‌مر کاپیتان بوو. چالاکیکی سیاسی بوو که ده‌گه‌ل نه‌مر سوله‌یمان موعه‌بنی، مامه‌ غه‌نی بلوریان و کاک جه‌لیل گادانی و کۆمه‌لیکی تر له تیک‌کۆشه‌رانی گه‌ل، به‌تاوانی ئه‌ندامبوون له‌ حیزبی دیموکراتی کوردستان له‌ زیندانی ته‌وریز و زیندانی قه‌سر له‌ تاران بۆ ماوه‌ی ١٠ سالان ئه‌شکه‌نجه‌ی زۆر درا و به‌ته‌ی کاک جه‌لیل گادانی له‌ ژێر ئه‌شکه‌نجه‌دا باری ده‌روونی تیک‌چوو و خۆی نه‌گه‌رته‌وه که کاک جه‌لیل شاهیدی هه‌موو به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی ناو زیندان بوو که چۆن مام هه‌مه‌مین له‌پاش ئه‌شکه‌نجه‌دانی، کتوپر باری ده‌روونی تیک‌چوو. مامۆستا محه‌مه‌دی خه‌زیش له‌ په‌رتووکی (له‌ قه‌ره‌سلاخه‌وه بۆ سوئید ل ٢٣٨) له‌سه‌ر کاک هه‌مه‌ده‌مین دواوه و به‌هه‌مان شیوه‌ی کاک جه‌لیل گادانی باسی ده‌کات. دوا‌ی کوپه‌ره‌وه‌ی، ئه‌شکه‌نجه، نازار، مائوترا‌نی و ده‌ربه‌ده‌ریه‌کی زۆر له‌ سالی ١٩٩١ گه‌په‌یه‌وه‌ سابلاخ، به‌لام به‌داخه‌وه‌ باری ده‌روونی ناسه‌قامگیر بوو. خزم‌وه‌کس زۆریان سه‌ول ده‌گه‌لدا که له‌ مائی ئه‌وان پمپه‌ننه‌وه‌ یان ئیزنیان بدات مائی بۆ بگرن. به‌لام هه‌راهه‌را و گرمه‌گرمی ناو شار، ئه‌وی نازار ده‌دا. له‌کن جه‌زیره‌ی مه‌هاباد که‌پریکی له‌ چه‌له‌نگ و مه‌قه‌ببا و شه‌رشالات ساز کرد‌بوو و له‌وێدا ده‌ژیا. خه‌لکی به‌ئه‌مه‌گی سابلاخ و ده‌ورووبه‌ر زۆر چاکیان ناگا لیبوو. مرۆفیکی به‌کجار نیشتمانپه‌روه‌ر بوو و هه‌تا ئیسقان باوه‌ری به‌ کوردایه‌تی و نازادی و یه‌کسانی هه‌بوو و کوردستانی به‌قیله‌ی خۆی ده‌زانی، هه‌ر بۆیه‌ش له‌ ناو خه‌لکدا زۆر خۆشه‌ویست بوو. له‌ یادمه‌ که سویندی ده‌خوارد دیگوت: (به‌خاکم، به‌نیشتمانم، به‌ کوردستانم، به‌ ئالام، به‌ زمانم). له‌سه‌ر راوێژی مام هه‌مه‌مین هه‌موو مندالی بنه‌ماله‌ش لیبی فیر بیوون و ئه‌وانیش هه‌روا سویندیان ده‌خوارد. یه‌کیک له‌ منداله‌کان (پامیار) که له‌ هه‌مووان گچکه‌تر بوو و له‌ مانای "زمان"، وه‌کوو زمانی دایکی (که مه‌به‌ستی سوینده‌که‌ی مام هه‌مه‌مین بوو) تینه‌ده‌گه‌یشت و پیبی وابوو مه‌به‌ستی مام هه‌مه‌مین زمانی ناو زاره. که سویندی ده‌خوارد، کاتیک ده‌گه‌یشته‌ ئه‌و به‌شه‌ی که ده‌یگوت سویند به‌ زمانم، ددانیشی ده‌گه‌ل ده‌خست و ده‌یگوت: (به‌خاکم، به‌ نیشتمانم، به‌ کوردستانم، به‌ ئالام، به‌ زمانم، به‌ ددانم....) ئه‌و به‌ ددانه‌ تا ماوه‌یه‌کی زۆر بیوو به‌ چیکای جه‌فه‌نگ و پیکه‌نینی کۆبوونه‌وه‌کانی شه‌وانه‌مان. به‌داخه‌وه‌ له‌سه‌ر ریکای جه‌زیره‌ش نه‌یتوانی هه‌لبیکات له‌به‌رته‌وه‌ی هاتوچۆی زۆر به‌سه‌روه‌ه‌ بوو، بۆیه‌ له‌ دۆلی مه‌عه‌دن له‌ سه‌ره‌وه‌ی باخی مکائیل کۆنه‌ ژووریکی بیده‌رک و په‌نجه‌ره‌ی لیبوو و ئه‌وی کرده‌ مزلی خۆی. ئه‌وی شوینتیکی ئارام و بیده‌نگ بوو. مخابن که له‌ کۆتایه‌که‌ی سالی ٢٠٠٠ی زایینی به‌ هۆی راهه‌ستانی دل ته‌رمی بیکانی ئه‌و دلسۆزه‌ی نیشتمان له‌و ژووره‌دا ده‌دۆزرپه‌ته‌وه. رۆحیان شاد و یادبان هه‌رمان.

چاوه دڙی دابیت، جا چ له ناو ماله کهیدا یان له دهرهوه را. وای له و دار و دیواره کردبوو که بتوانی چاوی له همموو که لښ و قووژبني ماله که بیټ تا به خه یالی نه کا بین دهرهوی بدن با دهرهفتی نهوهی هه بیټ که بوی دهرچیت و هه لښ.

کاک همه د بۆ هه موومان چه شنی مهلا نه سره دینیک بوو. پیاویک بوو خو شمه شرب و قسه خو ش. قهت لښ ماندوو نه ده بووی. به داخه وه جاروبار به بڼ هیچ هو کاریک قه نس ده بوو و ده غه زرا و پاش تاویکی تر ده یزانی که له خوړا غه زراوه و هه له ی کردوو، جا دیسان ده هاته وه لامان.

کاک محه ممدی مه ولودیان (حه ممدی مه ولودی، به محه ممدی راتبی ش ده ناسری) له زمه نی نه مر قازی محه ممد، پله ی «کاپیتان» ی هه بوو. پاشان پله که ی به رز

کاک همه دهمین راتب - راتبی. نه و ونه یه له مه هاباد و کاتی که رانه وه یان له دواي پروخانی شوړه وی گیراوه. سپاس بۆ وه ستا عه بدولای خه یات و هاوری که ی که نه م و یتنه به ی بۆ ناردم.

بۆوه بوو به سره هه نگ. فه رمانده یه کی چالاک و له زه بری هیزی پيشمه رگه بوو. نه و له پرابردووی خو ی زور شتی خو ش خو ش بۆ باس ده کردین. ده یگوت:

کاتیک پيشم به له شکر ی سه ربا زانی شای گرت که ده یانویست له سه قزه وه بچنه سه رده شت، دوو سه رهه نگیان ده گه ل بوو که به ديلم گرتن. چاوم به قه فه سیکی که وت که دوو کوتری تیدا بوو. که کوتره کانم له قه فه سه که یان دهره یتنا، سه رهه نگ هاواری لښ به رز بۆوه که: نه وه چ ده که ی؟ نه وانه کوتری نامه به رن. کاک همه دیش له وه لامي سه رهه نگی شاهه نشاهیدا سه ری هه رتک کوتران هه لده قه تن و ده لښ: نه وه ده یانکه م به که باب تا جارتکی دی نامه ی یتوه بۆ دام و ده زگای سه لته نه تی نه گوازیته وه.

کاک همه د پيش دهرکه وتی له یتران و هاتنی بۆ شوړه وی، (پاش پروخانی کوماری کوردستان) ماوه یه ک له ناوچه کانی مه هاباد و بوکان و سه رده شت ده گه ل هیزه کانی ده ولت شه ری چریکی ده کرد. له ساله کانی ۱۳۲۸ و ۱۳۳۰ هه ر رووداویک روویدا با یان گورزیک له هیزه کانی ده ولت درابا یان له سه ربازه کانی ده ولت کوژرابان، یه کسه ر به سه ر کاک همه دیان داده هیتنا و ده ولت ده یگوت کاری (حه ممد مه ولودیان) ه. بۆ به زیندووی گرتی نه و له لایان ده ولت

شاهه نشاهیه وه خه لاتیکى گرینگ و بهرچا و تهرخان کرابوو تا بیدهن به و که سهى کاک حه مه ديان بو بگرى.

له کو تايى سالى ۱۳۳۰ له رینگای کيوه کانی باکوورى رۆژئاواى ئيرانه وه، يانی هه مان رینگای که مه لا مسته فا بارزانى و خه باتگيره کانی پيدا هاتبوونه شوره وى، کاک حه مه دش هات بو خاکی شوره وى و داواى په نابه ريتى کرد. يه که وه دوو ده يگرن و سى سالان ده زيندانى ده که ن و بو (لاگير) ه کانی سيبيريان نارد و بيگاريان پیده کرد. وه ک له پيشووتريش باسم ليوه کرد، له دۆخينكى دلته زيندا کاک حه مه دم دوزيه وه و له خو مانم نيزیک کرده وه. محه مه د مه ولوديان ده يگوت له تيرورى قازيزاده دا تيدا بووم به لام نه و نه يکوشتووه. ته نانه ت حه سره تى ده خوارد که بو ده گه ل نه و شه رنه نگيزانه هيرشى کرد ته سه ر ماله که سى کى تر و کوشتيان و مال و داراييه که يان به تالان برد. نه و به رده وام ئاواتى وا بوو که خيزانه که ي ده گه ل تاقه کوره که ي به ناوى «خانه» (له بنه رهدا ناوى عه بدولر ه مان ه به لام، له خو شه ويستييان پيان گوتوه «خانه» - نووسه ر) بين بو لای له شوره وى و ده گه ل نه و بزين. نه و نيگه رانى نه وه بوو که کوره که ي ريبازى بابى نه گرته به ر و خو بدورينى و بيته جاش و پياوى ساواک و ده ولت. له باکو په ده گه ل ره حيم ئاغای قازى به رده وام شه ر و کيشه ي هه بوو. ده گه ل يه کتر نه ده سازان. کاتیک هه ستى به وه ده کرد که ره حيم ئاغا له مال نييه، ده چوو بو ماليان و هه رچى دل و يستباى هه لیده گرت و ده بيرد وه ک راديو، تيليفزيون و هتد. ژنه که ي ره حيم ئاغاش ده ستى وه به ر نه ده هيتا و هيجى پينه ده گوت. ته نانه ت ره حيم ئاغاش قه ت هيجى پينه ده گوت و خو يشى لى تووره نه ده کرد. به پيچه وانه وه ده يگوت که چ ناکرى ده گه ل کاک حه مه دى، نه و سه رپشکه و ئيختيارى مالى منى هه يه.

رۆژينكى کاک حه مه د هاته مالمان و له به ر ده رگای مالمانه وه به پيکه نين و خو شحالييه وه به ره عناخامى هاوسه رمى گوت: مزگنينم ده يه، ره حيم ئاغا به ردی گورچيله ي هه يه و له نه خو شخانه که وتوو. ده زانى نه و به رده چيه؟ نه وه هه مان زه رده چيوه يه يه که له ئيرانه وه بويان نارد بووم و ره حيم ئاغا لى خواردم و نه يدامه وه. ئيستا لى بووه ته به ردی گورچيله.

به و قسه يه ده يو يست پيمان بلن که هه رکه س زولمى ليکات، خودا ئاواى به سه ر دىن. نه وه له حاليک دابوو که بوخوى له و ژيانه پر ره مز و پازه ي خويدا زوردارى ده گه ل سه دان که س کردبوو. که واته باش وايه که س له زاكونى وه گه ر خو گيل نه کات، له به رنه وه ي رۆژينک ديت که رۆژى وه رگه رى. ده لىن له پاش شو رشى گهلانى ئيران له سالى ۱۹۷۹ ئيزيان دابوو به کاک حه مه د که بگه رپته وه زي دى خو ي، له خو شيان جه لته ليده دات و گيان ده دات و له گورستانى باکو ده ينيژن.

لاپه رهى ۵۲۲

ده و لاپه ريه دا ده لى: کاک حه مه د که بوخوى چه ند سالان له عىراق ژيا بوو زورى حه ول دا تا من نه چمه وه بو عىراقى.

پۆژنامەى «كوردستان»ى ژمارە ۸۵ لاپەرەى ۲

ئۆرگانى حیزبى دیموکراتى كوردستان
(پېنجشەممۆ ۲۱ خەرمانانى ۱۳۲۵)

[لە میرەدىۋە]

سوپاس

ئەمن محمد مولودى بە خۆم و پېشمەرگە كائەۋە كە ماۋەيەك بوو لە گوندى بەلەجەر كارمان پى ئەسپىردرابوو ئاڭايانى بەلەجەر بە نىۋى مامەند ئاڭا و فارس ئاڭا و برايانى مامەند ئاڭا ھەمىشە بە بوونى ئىمە شاد و خۆشحال بوون و ھەموو پوژى دىدەنيان لى دەكردىن و دەپانگوت ئىمە بە بۆنەى خۆمان لە ھىچ جۆرە خۆدەپىناۋانئىك كۆتايى ناكەين و ئامادەين بە مالى و بە گيان دە رىيى نازادى و پاراستنى ئالاي موقەدەس و بە دوژمنايەتى ئىرتىجاع گيانبازى بكەين. ديسان پوژى جەژنى رەمەزان تەۋاۋى پېشمەرگەكانى بەلەجەريان دىدەن كەرد و جىژنەپىرۆزەيان لى كەردىن. لە بەروارى ۹-۶-۲۵ لە لايان جەنابى پۆتپۆلكۆنىك مستەفا خۆشناۋ بە ئىمە راگەيەندرا كە پۆستى بەلەجەر بگوزىنەۋە بۆ «مىرەدى». ئاڭايانى بەلەجەر بە گوزىنەۋەى ئىمە زۆر غەمناك بوون و تا مىرەدى دەگەلمان ھاتن و بەرپىيان كەردىن.

كە چووينە پۆستى مىرەدى، ئاڭاي پەسول ئاڭاي جەۋائەردى ھات بە پىرمانەۋە و لە پۆستى مىرەدىش دىدەنى لى كەردىن و لە ماۋەى چەند ساعاتان كە لەكىمان دانىشتن پەسول ئاڭا بە قورئانى مەجىد سۆيىدى خوارد كە: (ئەمن بە نۆبەى خۆم ئامادەم دە رىي نازادى و پاراستنى خاكى كوردستان و ئازىنى دەستورى پېشەۋاى مەحبوبدا لە ھىچ جۆرە خۆدەپىناۋانئىك روو ۋەرنەگىرەم). پاشان دەستى لەناۋ دەستى ھەموۋان نا و زۆر بە دلخۆشى و شادمانى بەجىي ھىشتىن، ئىمە ئەۋ ئاڭايانە: پەسول ئاڭا، مامەن ئاڭا، فارس و سايرى بە كوردىكى نىشتمانپەرۋەر دەزانين و زۆريان سوپاس و قەدرزانى لىدەكەين.

كاپىتان محمد مولودى [

سو پاس

ئەمەن محمدە ولودی بەخۆم و بەشمار گەکانەمەوه کە ماو بەک بوو
 ئە گۆندی بە لەجەر کارمان یی ئە سیردرا بوو آغا یانی بە لەجەر
 بە تیری مامند آغا و فارس آغا و برابانی مامند آغا هەمیشە بە بونی
 ئی مەنادو خوشحال بوون و هەموو روزی دیدە نیان لی دە کردین
 و دەمانگوت ئیما بەنبو بەی خومان لە هیچ جورە خودە پیناوتانیک
 کوتایی ناگەین و آمادەین بە مال و بە گیان دەری ی آزادی و
 پاراستنی آلائی مقدس و بە دوژمنایەتی ارتجاع گیانازی بکەین
 دیسان روزی چیرۆنی رمضان تەواوی پێشەر گەکانی بە لەجەریان
 دیدەن کرد و جیزنە پیروزە یا لی کردین لە بەرواری ۹-۶-۲۵
 لە لاپەن جنایی پوت پو لگۆنیک مەسکلی خوشناو بە ئی مەرا گە پیندرا
 کە بوستی بە لەجەر بگۆزینە وه بو میره دی آغا یانی بە لەجەر
 بە گۆزینە وهی ئی مە زور غەمناک بوون و تەمیرە دی دە گەلمان
 هاتن و بەریان کردین .

کە چوینە بوستی میره دی آغا ی رسول آغا ی جوانمردی
 هات بە پیرمانە وه و لە بوستی میره دیش دیدە نی لی کردین و لە ماو هی
 چەند سەعاتان کە لە گەمان دانیشتن رسول آغا بە قرآنی مسجید
 سویندی خوارد کە ئەمەن بەنبو بەی خۆم آمادەم دەری ی آزادی
 و پاراستنی خانگی کوردستان و آژینی دەستوری پێشەوا ی
 مەحبوب دالە هیچ جورە خودە پیناوتانیک روو مەز نە گیرم یا عەمان
 دەستی لە ناو دەستی هەمووان ناو زور بە دلخۆشی و شادمانی
 بە جی ی هیشتین .

ئی مە ئە و آغا پانە : رسول آغا . مامند آغا فارس و سا بیری
 بە کوردی گکی نیشتمان پەرۆەر دە زانین و زوریان سو پاس و قەدر
 زانی لیدە گەین کاپیتان محمدە ولودی

رۆژنامە ی " کوردستان " ی ژمارە ۸۵ لاپەرە ی ۲
 ئۆرگانی حیزبی دیموکراتی کوردستان
 (پینچە مەمۆ ۲۱ ی خەرمانانی ۱۳۲۵)

نووسراوه کانی دوکتۆر کهمال مهزههر

دوکتۆر کهمال مهزههر له کتیی «کورد و کوردستان له بهلگه نامه نهینیه کانی حکومهتی بهریتانیدا» بهرگی یه کهم و چاپی دووهه م که له سالی ۲۰۰۹ چاپ کراوه وهرزکی تهرخان کردوو به رووداوه کانی کۆماری کوردستان له بهلگه نهینیه کانی دهولهتی ئینگیلیدا. له بهشیکدا باس له وهسیه تنامه ی پیشه وای نه مری کوردستان دهکات که به خهتی مامۆستا مهلا «سه دیقی سیدقی» نووسراوه. جا مامۆستا کهمال مهزههر ههولیداوه که تیشک بهاویته سهر وهسیه تنامه که ی پیشه وای و له روانگه جۆراوجۆره کانه وه ههلیسه نگیییت تا بهرپه رچی ئه وهسیه تنامانه بداته وه که به درۆ ههلبه ستراون بۆ پیشه وای. له درێزه دا باسیکی کاپیتان ده گپریته وه له و پتوه ندییه دا که دهقاوده ق لیتره دایده نیتمه وه.

داستانه که ی محهممه دی مه ولود

حه ز ده کهم کۆتایی ئه م بابته به کورته باسیکی یه کتیک له رۆله هه ره دلسۆز و ساکاره کانی مه هاباد بهینم که ناوی محهممه دی مه ولوده، له سالی ۱۹۶۱ وه دکتۆره نه سرین فه خری و دوکتۆر عیزه ددین مسته فا ره سول و من له نیزیکه وه ئه زاته مان ناسی و به دل خوشمان ویست و پرێزیکتی تایبه تیمان لی ده نا.

خوالێخۆشبوو محهممه دی مه ولود پیره کوردیکی ساکار و ره شید و به جه وههر و لای خه لک خوشه ویست و پرێزار بووه، ههر زوو ههستی کوردایهتی ره سه ن پالی پتوه ناوه ببیته پیشمه رگه یه کی دلسۆزی کۆماری مه هاباد (کوردستان) و نیزیک خودی قازی محهممه د. ئاوا بوونی خۆری ئه و کۆماره و له سیداره دانی پیشه وای و هاوه له کانی و کرداره چه په له کانی دوژمن ناخی ده روونی خاوینی ده هه ژین، خۆی ده گه ل خۆیدا بریار ده دات تۆله یه ک بستینیت، بیر ساکاری ئه م نه خشه یه ی بۆ داده پرێزیت - ئه و مه لایه ی بهر له سیداره دانی تهلقینی قازی محهممه دی داوه خۆل و دۆی به سه ردا بکات و به سواری که ریک چه ند بۆی بلووت هیند شاربه ده ری بکات (۱۳۵)، ئه نجام محهممه دی مه ولود په نا ده باته بهر ولاتی سوڤیهت و له شاری باکووی پایته ختی نازه ربايجان تا کۆچیدوایی له کۆتایی هه فتاکانی سه ده ی رابردوودا به قه دره وه ژیا.

دوکتۆر کهمال مهزههر له پهراویزیکدا به ژماره (۱۳۵) که دایناوه ئاوا ده نووسیت:

(۱۳۵) شایانی باسه محهممه دی مه ولود بۆخۆی زۆر ده گمه ن توخنی ئه و باسه ده کهوت، به لام که لیک جار دوکتۆر ره حیمی قازی و دوکتۆر عه لی گه لاویژ و کاک عه بدوللای برای دوکتۆر موراد و

ژماره یهک نازهریی وهک دوکتۆر پۆئیندیژ ئەم باسهیان بۆ گێراومه تهوه، ههروهها به بۆنه ی سأل یادی مههابدهوه پوختهیم له وتاریکدا نووسی که پیم وایه له پۆژنامه ی (کوردستان) بلاو کرایهوه، بهو بۆنه یهوه برای به پیز مامۆستا عهبدو لالی حهسه نزاده ناگاداری کردم که ئه مه لایه ناوی مهلا سدیق بووه و پیاویکی خهراپ نه بووه، پیتی وابوو بهو کاره ی نه رکیکی ئایینی به جی ده گه یه نیت، برای به پیز مامۆستا هاشمی که ریمیش له م پۆژانه دا له له ندهن نه مه ی دوویات کرده وه و به پیتی گێرانه وه ی دیموکراته کانی نه و دیو سافاک^۱، به زۆر هه ره شه ی کوشتن، گه لیک له پیاوه ئاینیه کانی مه هاباد و ده وره بهران ناچار کرده وه قسه ی ناشیرین دژی کۆماری مه هاباد (کوردستان) و پیشه وا بکه ن و ته نها مه لایه ک زاتی کرده وه به رپه رچیان بداته وه و له سه ر نه وه شه هیدیان کرده وه.

دوکتور کهمال مه زههر

^۱ (سازمان اطلاعات و امیت کشور) به کورتکراوه یی (ساواک)، له کۆتایی سالی ۱۳۳۵ ی هه تاوی (۱۹۵۶ ز) دامه زرا. به دنیایه وه ساواک نه بووه، ره نگه دوکتور کهمال مه به سستی (روکنی ۲) ی نه رته ش بووبی که هه مان کاری ساواکی ده کرد.

بیره وه ریه کانی ره ئیس به کر

ره ئیس به کر

(عه قید عه بدولکه ریم چه ویزی)

گه شتیک به ناوی کۆماری کوردستاندا

۱۹۴۴ - ۱۹۴۷

بلاو کراوهی: ئاراس

چاپی دووهه م

چاپخانهی وه زاریتی پهروه ده

هه ولتر - ۲۰۰۱

(به کر عه بدولکه ریم چه ویزی) که زیاتر به

(ره ئیس به کر) ناودێره، یه ک له وه ئه فسه رانهی

عێراق و خه لکی باشووری کوردستان بوو که

پله و پایه ی سه ربازی خۆی له ده ولته تی عێراق

به جیه ئیشت و تیکه ل به هیزی پيشمه رگه ی

کۆماری کوردستان بوو. له لایه ن وه زیری شه ری

کۆماره وه، به ریز همه حوسین خان سه یفی قازی، کرا به فه رمانده ی جه بهه ی سه رده شت.

لا په ره ی ۷۸

(لیره باس له وه رگرتنی ماموریه ت ده کات له لایه ن پيشه واوه تا بجیه ته ره به ت و بیته فه رمانده ی

ناوچه ی سه رده شت و بانه چوون له وێ جگه له همه دی مه ولودی که سی تری لینییه - نووسه ر)

پۆژی دوا ی نه وه که گه یشته مه هاباد چوومه سه ردانی چه زره تی پيشه وا که له وێ کۆمه لیک

له سه روک عه شیره ته کانی له خزمه تدا بوون. که چاوی پیمکه وت فه رمووی: « بۆچی وا دره نگ

هاتی، نه وا چه ند پۆژیک ده بیته که ناردوومه به شوینتا و چاوه ریت ده که م». پیموت که هیچ

فه رمانیکی به و جوهره م بۆ نه هاتوو، ئیسته ش که لیره م به هۆی پشوودانی خۆمه وه هاتووم. نه و جار

فه رمووی: «هه رچه ند نه و پۆ فریا ناکه وی، به لām هه ر ئیسته تی به دواوه هه رچی سه ربازیکی بارزانی

له نیو مه هاباددا، دی و ده ستت ده که ون، کۆیان بکه ره وه سه به ننی ده چیت بۆ ره به ت.

هه رچی نازووکه و پتویستییه ک هه بیته بۆت ده نترین چونکه نیوچه ی که ورک زۆر شله ژاوه و

عه شیره ته کانی بانه لایه نگری حکومه تی تاران ده که ن. جا له و نیوچه یه جگه له همه دی مه ولود

و (۲۸) کەس زیتەر هییزی دیکهمانی لی نییه. ئەو عەشیرەتانەش ئەمەیان بە ھەل زانیو و ھێرشیان بردۆتە سەر نێوچەکە. لەبەر ئەوە عەشیرەتی گەورک نەیانوانیو بەرەنگاریان بنەو و ھەلاتوون و خۆیان گەیاندۆتە رەبەت و زۆربەیی دێھاتەکانیشیان سووتیندراو. بۆیە دهنههوی که به زووترین کات بگهیتێ ئەووی و ھیندی پیت دەکرتی بارزانی کۆ بکەرەو. دەستەلاتشت دەدەمێ که تیییک لەوان و لە عەشیرەتەکان و دانیشتوانی نێوچەکە و خەلکی دیکە پیک بێنە و چەکداریان بکە و ھەر یەکەشیان مانگانە (۱۲۰) ئەنیان دەدریتێ، دەگەل ئازوووقەیی پتویستی خۆیان و مأل و مندالیان.

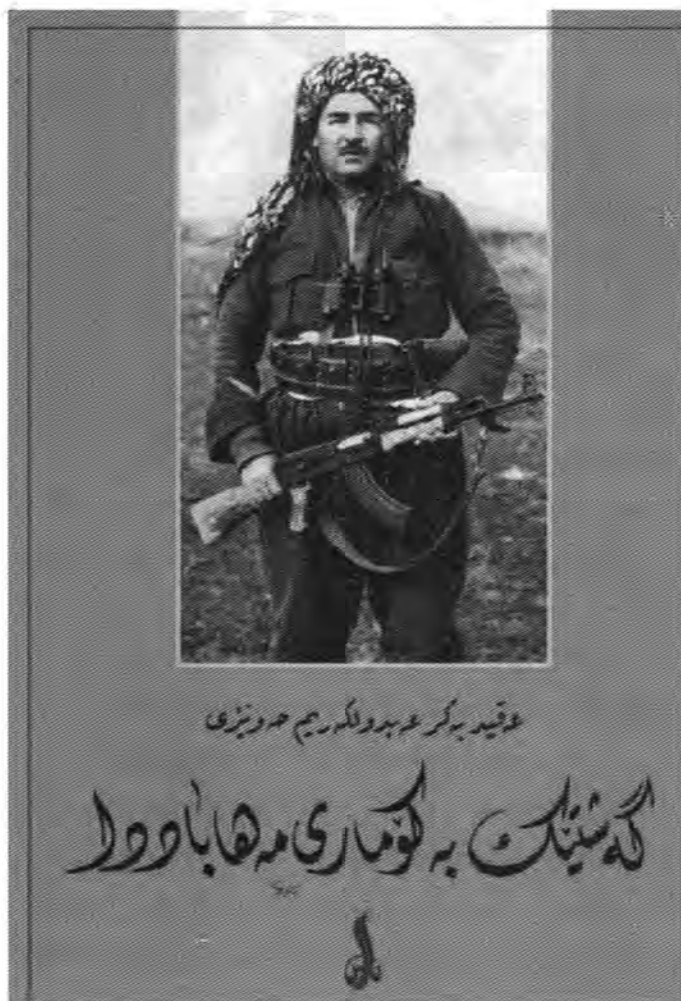
شەری مەکلۆوی لاپەرەیی ۹۲

مەکلۆو گوندیکە، کەوتۆتە سەر رینگای نێوان سەردەشت و بانە. لەووی پۆستیکێ ئیمە بە سەرکردایەتی کاک حەمەد مەلود، بۆ چاوەدێری ئەو رینگەییە داندراوو. مانگێ تیری کردبوو بەسەر کۆبوونەووەکەماندا، دەگەل سەرلەشکر ئایرووم، چوار بارزانی بۆ کپینی ھەندیک شتومەکی پتویست بۆ مەکلۆو دەچوون دەبینن کە ستونیکێ (رتل) سەربازی ئێرانی، (۴) تانک و زریۆشیان دەگەل و ماشینەکانیشیان بە سەرباز و چەک تەنراو و نیازیان ھەییە لە مەکلۆو بەرەو سەردەشت تێپەرن. سەرلەشکر ئایروومیشیان دەگەل دەبیت.

بارزانییەکان دەستوبردانە دادەمەزرین و ئیشارەت دەدەنە ماشینەکەیی سەرلەشکر کە رابووستێ. لەو کاتەدا کە ماشینەکەیی سەر لەشکر دەیھەوی دوور بکەوئتەو نەرنجۆکیکی تێدەسەرەوینن، بەلام بەداخووە ھیچیان ناتەقینەو، لەم ھینانە و بردنەدا شەر بە گەرمی دەستپێدەکات، جەماعەتی حەمەدی مەلودیش کە لە نێو گوند دەبن دەکەونە نێو شەرەکەو، مەکلۆو ش زۆر لە رەبەتەو دوور نییە و دەگەل بەدەنگھاتی تەقەکان دەستوبردانە چەند بارزانییەکم ئامادە کرد، لە ھەمانکاتیشدا (۱۰۰) سواری گەورک کە دەگەل کاکەللا ئاغا لە رەبەت بوون پیکەو بەرەو مەکلۆو رۆیشتن، ویستمان لە دوو لاو تابلۆقەیی شەرەکە بدەین، پیش ئەووی بگەینە ناو شەرەکە دوژمن چاوی بە ھێزەکەمان کەوت کە بەھاوکاری کاک حەمەد مەلود و ھێزەکەیی دەچین، ھیندەیان پیکرا، کە بەرەو سەردەشت ھەلینن، کە گەیشتینە مەکلۆو دێتمان، چوارە کەس لە دانیشتوانی گوند بە دەستی دوژمن شەھید و بریندار کران، سەربازیکێ [پیشمەرگە] کاک حەمەد مەلودیش شەھید کرابوون، زۆر بەپەلە بریندارەکانم پەوانەیی مەھاباد کرد، کە لەویشەو بئێردرین بۆ نەخۆشخانەیی تەررێز، چوار مندالی بیباوک لە یەک مالد خەرپ بریندار کرابوون.

سەبارەت بەو رووداو پاپۆرتیکمان بۆ مەھاباد نووسی و ئەوانیش تارانیاں ئاگادار کرد لە چۆنییەتی شکاندنی پەیمان و ریکەوتنامەیی ھەردوو لا، لە لایان سەرلەشکر ئایروومەو داویان لە

تاران کرد که زور به توندی ئایرووم سزا بدریت. پاشان فرمانتیکم له لایان پیشه‌وای به‌ریز بۆ هات (ئهو هیزه‌ی من پێوه‌ندی تهنێ به شه‌خسی پیشه‌وا هه‌بوو، له‌بهر ئه‌وه فرمانم له هه‌یچکە‌سینکی دیکه وه‌رنه‌ده‌گره‌ت) که جارێ ئیمه هه‌یچ هه‌رشیک نه‌که‌ینه سه‌ریان، به‌لکوو لێژنه‌یه‌ک له نوونه‌رانی تاران - مه‌هاباد بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی ئهم کاره‌ساته پێک بێت تا تاوانباری هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی رێکه‌وتنامه‌که سزا بدریت.

نووسینه کانی که ریم حیسامی

کتیبی (له بیره وه ریه کانم، بهرگی - به کهم، له مندالیه وه تا سالی ۱۹۷۵، نووسینی: که ریمی حسامی، لاپه رهی ۱۹۹).

پتویسته بگوتری که ئەم رووداوهی که کاک که ریمی حیسامی دیگیرتته وه له سالی (۱۳۳۱ هـ - ۱۹۵۲ ز) رووی داوه. برواننه لاپه رهی ۱۹۸
حه مه دی مه ولودی

پوژیک له دوکان دانیشبووم، براده ریکی حیزی له شنۆیه را گه یشتی و په شوکاو بوو، گوتی: «ژاندارمه ی «ده شته بیئل» حه مه دی مه ولود و محه مه دی عه و لا چه په و هاشمیان گرتوه و ئیستا هینایانن بو نه عه ده و له ژاندارمهری حه پسن. هه ساتم و چوو مه ژاندارمهری. به ئاجودانم گوت: «بیستوو مه چه ند دز له شنۆ گیراون، هاتووم بزائم کین و چۆن گیراون؟ تا بو روژنامه بنووسم». ئاجودان گوتی: دز نین، خه لکی مه هابادن زه مانی دیموکرات هه لاتوون، تاوانی قه تلیان له سه ره.

- ده کرئ بیانینم؟ ره نگه بیاناسم!

- بچۆ، نه وه له زیندان دان.

که چوو مه زیندان راست بوو، کا حه مه دی مه ولودی و محه مه دی عه و لا چه په و هاشم بوون.

لیم پرسین:

- چتان گوتوه؟ له کوئ گیراون؟

- گوتیان: له پاسگای (کانی سپی) له ده شته بیئل گیراوین و گوتومانه هاتووین خووری بکپین. عیلاجمان نه که ی، نه جاتیمان نایه.

چوو مه لای ئاجودان. گوتم: ده یاناسم. به خوړایی بو خه لک تووشی زه حمه ت ده که ن. نه وانه کاریان خووری کپینه و هیچیان له سه ر نییه.

- باشه، ئیمه ده یانئیرینه مه هاباد، له وئ به ریان ده دن.

- بو ده یانئیرنه مه هاباد؟ لیره من ده مه ده سه به ریان، ئازادیان که.

- نه دی من لیره کا بخۆم؟

- باشه شیرنی تو من ده یده م.

- بچۆ له نیتو بازار شاهیدنامه یه ک به ره، چه ند که س ئیمزای بکه ن که نه وانه بیتاوانن.

هاته وه بازار و شاهیدنامه م به ده که س ئیمزا کرد و بردمه وه لای ئاجودان. پینج تمه نم دایه و هه رسیکم هینا ده ر و ده گه ل براده ریک ناردمنه بالغچی مالی خویمان. له بازار سه ت تمه نم کو کرده وه، لیباسم بو کپین، سی روژ له بالغچی حه سانه وه و رویشتن. به داخه وه کا حه مه دم نه دیته وه به لام، پاش چه ند سال هاشم و محه مه دم له عیراق دیتنه وه.

نووسینه کانی عهبدوڤلا ئه حمه د ره سول پشدهری

(عهبدوڤلا ئاغای پشدهر)

کتیبی: (یادداشته کانم) به پینووسی (عهبدوڤلا ئه حمه د ره سول پشدهری) به شی یه کهم - به غدا

۱۹۹۲

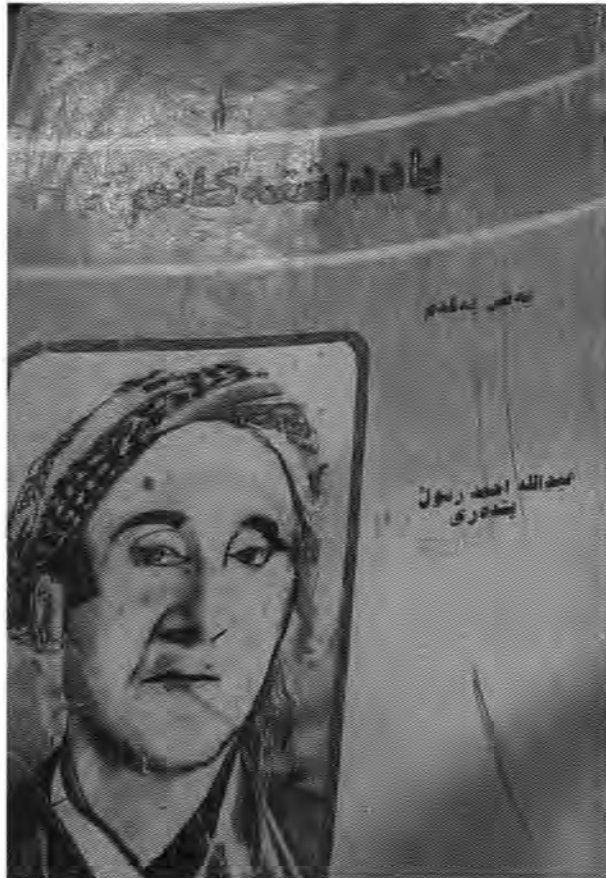
له لاپه رهی ۴۲

(لیره دا نووسه ر ده

یادداشته کانی خۆیدا بو باسکردن
له سه ر دۆخی کۆماری کوردستان
پشت ده به ستی به بینراوه کانی
خۆی و وته کان چه ند که سایه تیه
به رپرس له ناو کۆماردا که یه کیان
کاپیتان حه مه دی مه ولوده - وریا)

له لاپه رهی ۸۵

سه باره ت به شه ری قاره مانانه ی
کاک حه مه دی مه ولوده چرچی له
گوندی (بناویلن) ی ناوچه ی
سه رده شت ئاوا ده نووسی:
حکومه تی تاران یه که مجار له
ناوچه کانی سه قز و بوکان ده ستیان
کرده جم و جوول و هاتنه پیشه وه و
بریارنامه ی شهروه ستاندونیان

خسته ژیر پپی خۆیان. له خه تی (بانه) شه وه به ره و سه رده شت هاتن و له گوندی (بناویلن) که
ده که ویتته مابه پنی (بانه) و (سه رده شت) پیش به سوپای تیران گیرا و به سه رکرده یه تی (حهمه ی
مه ولود) سه رلقیکی سه ربازی کۆماری مه هاباد که له و رینگایه واجبی پیسپیرابوو به توندی له سوپای
تیرانیان دا و زیانیکی زۆریان پیگه یاند و نه یانه یشت بگاته سه رده شت.

له لاپه‌ره‌ی ۸۷

نووسەر سه‌بارته به شه‌ر له گوندی (میر شیخ حه‌یده‌ر) ئاوا ده‌نووستی:
دوای چه‌ند شه‌و و پوژ شه‌ر و لیكدان نه‌وه‌بوو به‌كر ئاغا خو‌شی هات بو به‌ره‌كه‌مان وه‌كوو
سه‌ردان و پشكنین (تفتیش) و زور رازی بوو ئیشوو کاری (به‌ره) و ریكخستنمان و له‌سه‌ر داوای
ئیمه (حه‌مه‌ی مه‌لود)یش له ناوچه‌ی (په‌به‌ت)ه‌وه گوازته‌وه لای ئیمه به‌ خو‌ی و لقیکی
سه‌ربازییه‌وه چونكه به‌ره‌ی ئیمه‌ کلیلی ده‌رگای سه‌رکه‌وتن بوو و هه‌موو گر و گه‌رمای ئاگری شه‌ر
که‌وتبوو سه‌ر ئه‌و به‌ره‌یه.

له لاپه‌ره‌ی ۹۲

نووسەر باسی پاشه‌کشی حه‌مه‌دی مه‌لودی ده‌کات پاش بیستنی خه‌به‌ری پرووخی کۆمار و
ده‌ئێ: له پوژی ۱۷ی کانونی یه‌که‌م (سه‌رماوه‌ز-آذر) وه‌کوو له‌بیرمه زور سه‌رکه‌وتنمان وه‌ده‌ست
هینابوو و زور خو‌مان له سه‌ربازگی سوپا نیزیک کردبووه هه‌ر بو شه‌وی داهاوو واته شه‌وی ۱۷-
۱۸ کانونی یه‌که‌م له کاتیکدا که به‌و سه‌رکه‌وته زور دلخو‌ش بووین و من خو‌م به هۆی ماندوو بوون
و هیلاکی گه‌رامه‌وه باره‌گا چونکه دوو شه‌و بوو نه‌خه‌وتبووم و چه‌ند خزمیکیشمان له ئالانه‌وه
هاتبوون به چه‌ند چه‌کداریکه‌وه بو ئه‌وه خو‌یان به‌شداری داگیرکردنی سوپای ئابلو‌قه‌دراوی
سه‌رده‌شت بکه‌ن و ئه‌و شه‌وه میوانی ئیمه بوون تا‌کوو به‌ره‌یان بو ده‌ستنیشان بکه‌ین. ئه‌وه‌بوو
سه‌عات ۱۲ی نیوه‌شه‌ خه‌وتم و له سه‌عات یه‌کی پاش نیوه‌شه‌وا یه‌کیک به‌ ده‌نگیکی (بزپکاوه)وه
بانگی کردم وتی: کاک عه‌بدو‌للا هه‌سته له خه‌و، خه‌به‌ریکی زور ناخو‌شم هیناوه (یاخوا ملم
بشکیت). منیش هه‌لسام و وتم چییه؟ چی قه‌وماوه؟ دیتم (سه‌ید حه‌سه‌ن) خه‌لکی مه‌هاباد که
ناسیاوی خو‌مان بوو نه‌گریا و له ریگاوه به‌ په‌له‌ هاتبوو وتم چییه؟ بوچی نه‌گری؟ وتی: قوو‌ر کراوه
به‌سه‌رماندا و پشتی هه‌موومان شکا. کۆماری مه‌هاباد پرووخوا. منیش واقم و پر ما و نه‌متوانی قسه
بکه‌م و هه‌رچی بیرم کرده‌وه بزانه‌م ئه‌مه‌ خه‌ونه یا نا؟ بو‌م ساغ نه‌ئه‌بووه چونکه سه‌ید حه‌سه‌ن
خۆی هیندی درۆ و شتی هه‌بوون و له‌وانه‌شه‌ گالته‌مان پێ بکات. ناوبراو جانتاکه‌ی خۆی راکیشا
و چه‌ند به‌یانیکی له‌و به‌یانانه‌ی که قازی محه‌مه‌د مۆری کردبوون هینا ده‌ره‌وه و دایه ده‌ستم.
کاتی خویندمه‌وه وام هه‌ست کرد که وا گرانیی و قورسایي ئه‌م شاخ و کتیوانه‌ی کوردستان
که‌وتووته سه‌ر شانم. راستی بو ماوه‌ی چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌که‌ نه‌متوانی قسه بکه‌م له‌به‌ر گریان.
له‌دواییدا ناردم به‌ شوین حه‌مه‌ی مه‌لودا. که ئه‌ویش به‌ ریکه‌وت ئه‌و شه‌وه هاتبوووه باره‌گای
خۆی. به‌یاننامه‌که‌م دایه ده‌ستی. کاتیک خویندییه‌وه هه‌ر شیت بوو. خه‌ریک بوو له هۆشی خۆی
بچیت. دوای ماوه‌یه‌که‌ گریان وتی تکام وایه چه‌ند چه‌کداریکی خو‌تانم ده‌گه‌لدا بنیره هه‌تا‌کوو
ئه‌گه‌مه گوندی (هه‌مران) لای زی‌پۆ به‌گ چونکوو ئه‌ترسم عه‌شایر له‌م سه‌ر ریگایانه شه‌رمان

پیتفرۆشن بۆ خاتری چه که کاغان و ئەگەر گەیشتمە لای زێرۆ بەگ لە وێو هەموومان پروو ئەکەینەو لای مەهاباد. هەرچەند که ناشزانین داخوا وەزعی مەهاباد چۆنە و سوپای ئێران گەیهشتۆتە مەهاباد یا نا؟ چونکە سەید حەسەن رۆژی ۱۷ لە مەهاباد دەرچوو بوو و ئەو رۆژە سوپای ئێران نەگەیشتبوو مەهاباد. ئیتر من سێ چوار چە کداری خۆم دەگەڵ حەمەمی مەولودا رەوان کرد چونکە خەلکی ناوچە کە هەموو کەسی منی ئەناسی و کە ی نە یوترا بیر لە پروتکردنی ناوبراو بکەنەو بە هۆی چە کداری ئیمە کە دەگەلیا بوو. بەلام ناوبراو لە هەمران فریای زێرۆ بوگ نەگەوتبوو چونکە ئەویش وەکوو ئیمە ئاگادار کرابوو و بەیاننامەکانی پێگەیشتبوو و هەر بە پەلە لە ترسی عەشایری گەورەک و مەنگور دەرچوو بوو بۆ لای مەهاباد. لە دواییدا زانیمان کە زێرۆ بەگیش و حەمەمی مەولودیش هەردووکیان تووشی هەندێ پیاو خراپ و پزنگران هاتبوو بەلام خوا پزگاری کردبوو و بە سەلامەتی گەیشتبوو نە دەرورەری مەهاباد و لەو گوندانە ی ئەوێ چەند رۆژ مابوو نەو. بەیاننامە کە ی قازی محەممەد بریتی بوو لەو چەند دێرانە ی خوارەو:

(برایانی بەرێزی بەرە ی....)

وێرای ریز و سلۆ. ئاگادارتان دەکەم کەوا سوپای ئێران گەیهشتە تەررێز و حکومەتی (جە عفەر پێشەوهری) پروخا بەبێ ئەو ی هیچ بەرگری لە خۆی بکات. بۆ ئیمە لەپاش هەلسەنگاندن و لێکدانەو بەکی زۆری کێشە کاغان لە هەموو پرووینکی سیاسی و عەسکەرییەو، پزیرمان دا کە وا بەرەکانی جەبەهەکانی شەرمان چۆل بکەین و بەرەو پیری سوپای ئێران بۆ بەخێرەیتانیان. ئینجا تکام وایە کە ئەوانە ی عێراقین بگەرنێو عێراق و ئەوانە ی ئێرانیشن خۆیان بدەن بە دەستەو لە نزیکترین شوێنی سوپای ئێران.

براتان محەممەدی قازی)

لە لاپەرە ی ۱۰۵

سەبارەت بە پەنابردنی حەمەدی مەولودی بۆ عێراق ئاوا دەنووسیت:
 ... ئەوکاتە سەرۆک عەشیرەتەکان ئەو نەندە نفوز و دەستەلاتیان هەبوو کە وا خەلکی لێقەوماو و دەر بەدەر لای خۆیان پەنا بدەن و تا چەند کە سێکی خەلکی مەهاباد هاتنە لای مەحموود ناغای هێرۆ لەوانە ی ئیکتیکیان سەید مستەفای سیدی و ئەوێتریان حەمەدی مەولود بوو. مەحموود ناغای ریزێ لێگرتن و لە دواییدا سەید مستەفا فەرمانی بەخشینی (عەفو) بۆ دەرچوو و گەرایەو مەهاباد و حەمەمی مەولودیش ماو بەک هاتە قەلادزی تا دەفتەر نفوسی عێراقیشی بۆ وەرگیرا بەلام لە دواییدا رۆیشت بۆ پرووسیا لە رێگای قاچاغەو و لەوێ بە پەنا هەندە وەرگیرا.

کتیبي: اسناد احزاب سياسي ايران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به كوشش بهروز طيراني

له لایان سه روکی گشتی شاره بانی تیران - پاسیار یه که م حیسام وه زیری - واژوا^۱

^۱ نه و به لگه به له کتبی اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۶ - لاپه ره ی ۳۷۷ بلاو کراوه ته وه و ههروهه له ناوهندی نارشوی (اسناد ملی ایران) هه به.

بیره‌وه‌رییه‌کانی مامه «غهنی بلوریان» سه‌ده‌ی کاره‌سات

نووسینی: برابیم فه‌رشی

ل. ۱۵ - پێش ئه‌وه‌ی نیروی موته‌فقین واریدی کوردستان بێ، پۆلیسی ره‌زا خان بۆ ئه‌وه‌ی پێش به‌ بڵاوکردنه‌وه‌ی ئه‌و فیکر و بیر و باوه‌ره نه‌ته‌وايه‌تییه‌ بگری، ته‌دارکی هێرشیکێ بینی، هه‌ر ئینسانیکێ که هه‌ستی لێده‌کرد قاچاغچیه‌ و هات‌وچۆی عێراق ده‌کات و له‌ رێگای هێنانی گۆفاری گه‌لاوژه‌وه، بیر و باوه‌ری نه‌ته‌وايه‌تی بڵاو ده‌کاته‌وه، هێرشی کرایه‌ سه‌ر. له‌ ناوچه‌ی میانداو و مه‌هاباد و ده‌وروبه‌ر کۆمه‌لێکیان گرت و له‌ کوردستان دووریان خستنه‌وه بۆ باشوور و باکووری ئێران و شیراز و کرمانیان په‌وانه‌ کردن. له‌ ئێو ئه‌واندا حوسینی فروه‌هر و محهممه‌دی مه‌لودی ئه‌و دوونه‌فهره‌ ته‌نها که‌سانیک بوون که له‌و هێرشه‌دا ده‌ستگیر کران که ده‌ستیان له‌ جه‌ریاناتی کۆمه‌له‌ی ژ.ک و هێنانی ئه‌و گۆفاره‌ له‌ عێراقه‌وه بۆ داخیلی ئێران هه‌بووه. ئه‌و دوو که‌سه، که ئه‌وه‌می حوسینی زێرینگه‌ریان پێده‌کوت دوايه‌ شو‌ره‌تی خۆی گۆپی و کردیه‌ حوسینی فروه‌هر، له‌ زیندانی برازان ده‌گه‌ڵ ئیمه‌ بوو ۱۵ ساڵ حوکم درابوو، له‌وێ مه‌سلول بوو و دوايه‌ هاته‌ ده‌ری، ئازاد بوو مرد.

حوسینی فروه‌هر یه‌کیک له‌ دامه‌زرینه‌رانی کۆمه‌له‌ی ژ.ک بوو. ره‌حیم له‌شکری کارمه‌ندی نیداره‌ی فه‌ره‌ه‌نگ، حه‌مه‌ده‌مینی خاته‌می کارمه‌ندانی پایه‌به‌رزی سه‌بتی ئه‌حوالی مه‌هاباد، ره‌حمانی که‌یانی، قادری قادری، قادری موده‌ره‌سی ئه‌و ئینسانانه‌ بوو که بنه‌مای کۆمه‌له‌ی ژ.ک یان دامه‌زراند.

به‌لام ئه‌وانه‌ هیچیان نه‌گیران، ته‌نها که‌سیک که گیرا حوسینی فروه‌هر بوو و ده‌گه‌ڵ حه‌مه‌دی مه‌لودی. ئه‌وه‌م بازجوویی به‌و جوهره‌ و به‌و شکه‌له‌ی نه‌بوو، ته‌حقیق بکه‌ن بازجویی بکه‌ن و شکه‌نجه‌ بکه‌ن، ئه‌سه‌راره‌رگرن. حکومه‌ت نه‌یده‌ویست ده‌نگه‌که‌ به‌رز بکاته‌وه و په‌خش بێته‌وه که ئه‌وانه‌ له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی میلی گیرون، به‌لکه‌ به‌نیوی قاچاغچی ئه‌وانیان گرت. هه‌رچی قاچاغچی بوو خپریان کرده‌وه، ئه‌وه‌ی تێیدا بوو و تێیدا نه‌بوو و هات و چۆی عێراقی ده‌کرد، گیرا، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و هات و چۆیه‌ بپرن.

سالی ۱۳۲۰ ئه‌وانه‌ گه‌رانه‌وه، هاتنه‌وه مه‌هاباد و له‌ سالی ۱۳۲۰وه‌ خه‌باتی کۆمه‌له‌ی ژ.ک سه‌ری گرتوه‌وه، سه‌ر له‌ نوێ به‌ جیددی تر ده‌ستی پێکرده‌وه. پاش ئه‌و هێرشه‌ ئه‌وانه‌ی نه‌گیرابوون و ما‌بوونه‌وه‌ جموجۆلیان نه‌ما و پاشه‌کشه‌یان کرد و کۆمه‌له‌ی ژ.ک بێ چالاکی ما‌یه‌وه. به‌لام ئه‌وانه‌ به‌ عینوانی شه‌ونشینی هه‌وتووی جارێک شه‌وانه‌ له‌م ماڵ و ئه‌و ماڵ له‌ ده‌وری یه‌ک خپرده‌بوونه‌وه‌ و کاری حیزبایه‌تی ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی بوو، ئیرتباتیان به‌یه‌که‌وه‌ نه‌پێی.

ل. ۱۶. سینه‌های سه‌یار و ئینگلیسیه‌کان

- که ریڅکراوی لاوانی کوردمان دامه‌زراند و چالاک بووین و کارمان ده‌ست پیکرد، رۆژیک ماشینیکی ئینگلیسی هات سینه‌های سه‌یاری هینابوو بۆ چوارچرای مه‌هاباد، له‌وێ جه‌نگی به‌ینی ئالمان و ئینگلیستانیان نشان ده‌دا. که ئیمه هاتینه ده‌ری چووین، وه‌کوو وا ته‌بلیغ کرابوو نه‌و نه‌فکاره‌ی که هاتبوو ده‌میشکمانه‌وه و امان هه‌ست کردبوو، و امان به‌ گوێدا خوێندرا بوو له‌ولا و له‌ولا، مشه‌خه‌س {دیار} نیه ئینسانتیکی مشه‌خه‌س ته‌بلیغی کردووین. له‌ جیگایان که داده‌نیشتین به‌عه‌ که‌سیک زیاتر ئیمه ئینگلیسی مان به‌ دوژمنی کورد ده‌ناسی، چوونکوو وا و باس ده‌کرا که ئینگلیس بوو که ته‌قسیمی کوردستانیان کردوه. نه‌یانه‌یشت کورد بیته‌شت و به‌ حکومه‌ت بگا. زۆرتر ئیجساساتی ئیمه دژی ئینگلیسی زۆر شه‌دید {توند} بوو به‌و بۆنه‌وه نه‌وه‌ش که گوێتان ئینگلیسیه و هاتوو ه‌مایش ده‌دا و نه‌وانه معاوینی کونسوولی ته‌وریزن، ئیمه هاتین به‌ دژی نه‌وانه ده‌مونستراسیونیکمان ساز کرد.

عه‌کسی ئیستالینمان هینا و له‌سه‌ر ماشینمان دانا و هاتین به‌ ده‌وری چوارچراکه‌دا گه‌رپاین و به‌ ده‌وری نه‌و کابرایه‌دا. سینه‌ماکه‌مان قه‌تع {بری} کرد و په‌رده‌کامان ده‌دراند و په‌رده‌ی سینه‌مامان سه‌نگباران کرد. خه‌به‌ریان به‌ قازی محه‌مه‌د دا که جه‌ریانتیکی وا هه‌یه قازی محه‌مه‌د هات و نه‌سیحه‌تی ئیمه‌ی کرد و گوئی نه‌وه شه‌خسیه‌تیکی خاریجیه و هاتۆته ولاتی ئیمه، ده‌بی ئیمه به‌رخوردیکی عاقلانه و نه‌جیبانه بکه‌ین و نابێ نه‌و جووره‌ حه‌ره‌که‌تانه بکه‌ین و نه‌و فیلمه‌ ده‌دری، کێ پینخۆشه ته‌ماشای بکا و کێ پینخۆشه ته‌ماشای نه‌کا، به‌رخوردی توند مه‌که‌ن. نه‌مه‌ی ئارام کرده‌وه به‌لام ته‌زاهوراته‌که‌مان کردبوو. کاره‌که‌ی خوێمان کردبوو پاشان نه‌و کابرایه‌ چووبوو له‌ لای مه‌قاماتی شوپه‌وی شکایه‌تی کردبوو که مه‌نته‌قه‌ی ئیوه شلوقه و عه‌ناسوریک به‌ ته‌حریکاتی شوپه‌وی وای ته‌وجیه کردبوو، هاتوون نه‌و کاره‌یان کردوو و ئیهان‌یان به‌ مه‌موری سیاسی ئینگلیس کردوو. ته‌عدادیک نه‌فسه‌ری رووس هاتن بۆ ته‌حقیق {لێکۆلینه‌وه} کردن. نه‌لبه‌ته نه‌من نه‌وانه ده‌لیم نه‌وانه قابیلی هه‌زفن. نه‌وانه بۆ ئیتلاع. هاتن ته‌حقیقاتیان له‌ ئیمه کرد که نه‌و کاره بۆ کردووتانه و نه‌و ئالا سووره چیه هه‌ل‌وداوه له‌سه‌ر چوارچرایه، ئیمه‌ش ئالایه‌کی سوورمان له‌وێ داوو. بۆ نه‌و سازمانی جه‌وانانه‌ی که دروستمان کردبوو، ئالایه‌کی سوورمان داوو له‌سه‌ر به‌رده‌که و نه‌و جیگایه‌ی که مجه‌سه‌مه دروستکرابوو له‌ چوارچرا.

کێ به‌ ئیوه‌ی کوتوه نه‌و ئالایه هه‌لکه‌ن و کێ به‌ ئیوه‌ی کوتوه که موزاحیمی خه‌لک بن؟ کێ به‌ گوتوو ئیوه‌ی بکه‌ن بچن ته‌زاهورات بکه‌ن و کێ به‌ ئیوه‌ی کوتوه عه‌کسی ئیستالین بینن و نه‌و ئالا سووره ئی ئیمه‌یه و به‌ ئیوه مه‌رپوت نیه. منیش جوابم داوه نه‌و ئالا سووره ئالای شوپه‌ی کورده و هیه‌ج مه‌رپوت به‌ ئیوه نیه، چه‌کوچ و داسی ئیوه‌ی پتوه نیه نه‌گه‌ر چه‌کوچ و داسی

ئىۋەى پىۋە بايە، ئىمە لىمان نەدەدا. ئەۋە ئالاي شۆپشى خۆمانە. من بە زبانی ساكارى خۆم دىفاعم كرد. منيان هىنا گرت و حوسىن فروهەر و محەممەدى مەلود و تىعدادىكى دىكەشيان گرتن. بۆ ئەۋە نىشان بەن كە رەسىدەگىمان كرد و تەنبىمان كردن و فلاغان كردن. گوزارىشتىكى بەنەۋە بە مەقاماتى خۆيان. هەشت، نۆ، دە، رۆژان ئەوانيان لە قاۋەخانەيەكى رۆژانە پادەگرت و شەۋانە دەچۈنەۋە مالى و رۆژانە دەھاتنەۋە قاۋەخانەكە. منىش سەرھەنگىكى پووس بوو بىرىكى گۆى كىشام و گوتى تۆ دەبى دەرس بخوینى و دەست لەو كارانە ھەلگرە بىرۆ دەرس بخوینە و ئەۋە ئالايەش بىنە خوارى لەۋى.

ل. ۱۷. دانىشتى رىكخراۋە لاۋان دەگەل كۆمەلەى ژ.ك

موزاكەرەى ئىمە دەگەل كۆمەلەى ژ.ك لە مالىە حەمەدى مەلودى كرا. نوینەرانى كۆمەلەى ژ.ك سەدىق حەيدەرى و دلشادى رەسولى و زەبىحى بوون. من و كورپىكى تر بە ئىۋى عەزىز فەرھادى نوینەرانى سازمانى جەۋانانى كورد بووين. پىشتەر لەلايەن جەمەى خۆمانەۋە لەتىۋ باغى ھەلبىزىردران كە بچىن قسە دەگەل ئەۋانە بكەين. ئەۋانى مەسائىليان مەتپەح كرد كە ئىۋە چىتان دەۋى؟ دەرخواستو {داۋا} چىيە؟ ئىمەش بە شكلىكى ساكار كۆمان ئىمە خواستمان ئەۋەيە كوردستانى ئازاد بكەين. كۆمەلەى ژ.ك كىش ئەۋدەمى شوعارى كوردستانى گەرەى ھەبوو. دەگەل حىزبى ھىۋا لە عىراق پەيۋەندىيان ھەبوو. پىشتىرش لە سنور زەبىحى و ئەۋان دانىشتىيان دەگەل مىرحاج و ئەۋان ھەبوو. ئىمە كۆمان خواستەكەمان ئەۋەيە موبارەزە دەكەين بۆ كوردستان و ئىتىھادى شۆرەۋىش بە دۆستى مىللەتى كورد دەزانين و دژى ئىنگلىسىن و ئىنگلىس دۆژمنى مىللەتى كوردە.

ل. ۲۷. سارق موسەلەح ، قاچاغچى و مەسەلەى نەتەۋايەتى

لە كوردستانى ئەۋدەمى دا قاچاغچى ھىرۆئىن و تىراك نەبوو، عناسورىك بوون مالىتجارەيان ۋارىد دەكرد و ئەۋانە ئىرتباتى حىزبىشيان بەرقەرار دەكرد. نەشرىياتى كە لە عىراقەۋە دەھات بە ۋەسىلەى ئەۋە قاچاغچىيانەۋە دەھات. حوسىنى زىپىنگەران، حەسەن فروهەر بۆخۆى يەكىك لەۋ قاچاغچىيانە بوو كە بۆخۆى لە مۇئەسسەسىنى كۆمەلەى ژ.ك بوو و تەفەككورى مىللى لە عىراقى دەرك كرد، لە قاچاغچىگەرەيدا. ئەۋە ئەفكارەى ھىناۋە لە سابلاغى عىددەبەكى لە خۆى كۆكردەۋە. كۆمەلەى ژ.ك يان تەشكىل كرد. حەمەدى مەلودى يەكىك لەۋ قاچاغچىيانە بوو. بەنابەرىن قاچاغچى بەۋە مەفھومى نەبوو. قاچاغچى لە بازارى مەھابادى ئىعتىباريان ھەبوو. قاچاغچى لە مەرزى عىراقى را ھەتا ۋارىدى پىرانشار دەبوون، ۋارىدى مەھاباد دەبوون. دەۋ

مهسیره دا ده دوازده مایان ده ژياند، بيجگه له شاری. نه سپيان ده نارد مالوتجاره يان موته فهرق ده کرد. له مالى موخته لږ له دې موخته لږ په خشان ده کرد بو نه وهى گمرک نه يانگرې. ژاندارمهرى نه يانگرې. ده هاتنه وه مه هابادې ٦،٧ رږژان له مه هابادې ده بوون، خو يان به مه موره کان نيشان ده دا و له بازارې ده گه پران و شهوانه به قاچاخ ده ياننارد، بوخو يان نه ده چوون، ده ستيان هه بوو، نه و ده ستانه يان ده نارد نه و مالوتجاره يان ديناوه، وارىدى شاريان ده کرد.

به نابه رئين قاچاغچى تاجيرىک بوون که مال و جنسى غه يري گومرگيان له عيراق وارىدى تيران ده کرد و ده يان فروشت به قيمه تىک. هه ر قاچاغچى حه ددى نه قىل له ده وره ي ٨،٩، ده مال له ده وريان زيندى ده کرد. سارىق موسه له حيش له نيو کوردستانيدا، له عورفى کوردستانيدا نه وه بووه، موسه له ح چوونکو وه ده گه ل ژاندارمى به شه ر هاتووه، چوون موخالىفى حکومه تى مه رکه زى بووه، خه لک حيمايه تى ليکروون.

نه مه ر پاشاى سارىق موسه له ح يان حه مه تالى مه شهوور، يان مام روسته مى مه شهوور که نه وانه سارق موسه له ح بوون. نه وانه له زه مانى په زاشا سارق موسه له ح بوون له سو سنايه تى و ناو مه نگوپان و گه ورکايه تى نه ترافى سه رده شت نه وانه نفوزيان هه بوو له تيو جه ننگه لدا. ديهقانان کو مه گيان پينده کردن. چاويان بوون، ئيتيلاعاتيان پي ده گوتن. ژاندارم هاتبان خه به ريان پينده دان. نه وانه ده گه ل خه لک خه رابه يان نه ده کرد. خه لکيان رووت نه ده کرد، نه وان رپگايان به ژاندارمى ده گرت نه يانده هيشت ژاندارم نه منيه تى هه بې له مه نته قه دا. جلوگيريان ده کرد. نه و سارق موسه له حانه ته فوکورى ناسيو ناليستى و رووحى ميليان هه بوو، به لام به و شکلهى عه رزى نه ندامى ده کرد. رووحى ميلييه. به و عيلله ته ش نه و سارق موسه له حانه وه ختيک تفه گيکيان نه ستاندايه يان نه سپى مالیکيکيان رڤاندايه کو مه کيان ده کرد به و ديهقانه فه قيرانه که يه تيم ماوه ته وه، باب و که س و کارى نه ماوه. يه تيمه کانى ئيداره ده کرد، يا «عه شه هى مي زي»^١ له نه ترافى سنه ي که يه کيک له سارق موسه له حه کانى گه وره ي نه ترافى سنه يى بوو. مه شهووره عه شه هى مي زي. هه شه مي زي ديه که له نه ترافى سنه ي، نه ترافى مه نته قه ي به ينى سنه و مه ريوان، نه و شه خسه ئينسانىک بوو ١٥،١٤ سالان سارق موسه له ح بوو. زه مانى په زاشا سارق موسه له ح بوو. زه مانى محمدره زاشا سارق موسه له ح بوو. کابرايه کى به حوره مت و ساحيب ئيحتيرام بوو. نه مه ئيستيفاده مان له وانه ده کرد. نه وانه له تيو رووستاياندا نفوزيان هه بوو. نفووزى که لاميان هه بوو...

^١ (هه شه مي زي) گونديک که له ٥٣ کيلوميتري باشوورى رږژاناواى شارى سنه و له ناوچه ي هه ورامان هه لکه وتووه.

بیره وهرییه کانی مامه «غهنی بلوریان» ئاله کۆک

به سه رهاته کانی سیاسی ژیانم - ستۆکهۆلم - ۱۹۹۷ - کۆکردنه وه و ناماده کردنی حامید گه وهه ری

کاکه مین باسی «چهته» کانی سهردهمی پاشایهتی رهزاشای بۆ دهکردم و دهیگوت «چهته» کان بیاو خهراپ نهبوون، واته دزی و رتگرییان نهدهکرد و له حکومهت و ژاندارم عاسی بوون. له سهردهمی دهسهلاتداریهتی رهزاشادا ژاندارم خه لکی گونده کانی کوردستانی هه راسان کردبوو. ته شقه له یان پیده کردن و بیانوو یان پیده گرتن و دایانده پلۆسین. به رتیلیان لیده ستاندن و له ژیان جازیان کردبوون. له بهر ئه وه له نیو گونده کاندایا مروقی ئاوا هه لده کهوت که دهست له ژیان بهردا و له قینی ژاندارم وه چیا کهوی و ببی به چهته. ئه وان پریان به ژاندارمه دهگرت و ده یانکوشتن و چهکیان دهکردن و جاروبارهش ئه سپ و ولاخی سهروک عه شیره ته دهوله تخوازه کانیان دهبرد. هه ره ئه و چه تانهش بوون که داکوکیان له گوندیه کان دهکرد و دهستی فه قیر و هه ژار و ژنی هه تیوباری گونده کانیان دهگرت و یارمه تییان پیده کردن، خه لکی لادی چاو و گوئیان بوون و هاتووچوو کردهوی ژاندارم و ئاغا مله ویره کانیان پیراده گه یاندن و یارمه تییان ده دان. جل و لیاسیان بۆ ده شوشتن و قهند و چای خویمان له زاری منداله کانیان ده گیراوه و بۆ چه ته کانیان ده برد. کاکه مین میشکی پر بوو له و زیانیاریانه و هه میشه لیده کۆلیئه وه تا پتر سه ریان لیده ره پنی، ئه و روژانه هه ر گوئی به رادیووه بوو. هه رچه نده ئه وکات خه لک که متر رادیوی هه بوو، به لام ئیمه رادیویه کی Blupunkt ی باتریداری ئالمانیان هه بوو، که کاکه مین قهت لئی جیا نه ده بووه و هه موو هه واله کانی ده گرت.

ئه و ههروه ها له مه ر قاچاغچییه کانی سهردهمی رهزا شاش ده دوا و دهیگوت وا بیر نه که یئه وه قاچاغچی ئه و سهردهمی شار مروقی خویری و تریاک و هه شیش فروش بوون. ئه وان که سانیک بوون بۆ ئه وهی گومرگ به دهوله تی ئیران نه دهن و شتومه ک به هه رزان له گه رمین بینن، به نهینی سه فه ریان ده کرد و دۆل و چیاکانی کوردستانیان ده پری و زۆر جاریش تووشی مه ترسی ده بوون، ئه وان به گشتی کوتال، په ره سیغار، عه تر، سابوون، چایی و شتی له و بابه ته یان دهینا و خه لکیکی زۆر له شار و گونده گان به هوئی مامه له ده گه ل ئه وان ژیانی خویمان دا بین ده کرد. ئه وان به کۆمه ل و پرچه ک هاتووچوی گه رمیتیان ده کرد و جار جارهش ده گه ل ژاندارمه پتکه ه لده پڕزان و به کوشتنی ژاندارمه یه ک ده بوونه نوقلی مه جلیسان و خه لکی شار و دئیان شاد و دلخۆش ده کرد. ئه و قاچاغچیانه مروقی به هه ست و کورد دۆست و نیشتمان په ره ریان تیدابوو که له گه رمینه وه گوفا ر و روژنامه ی کوردیان ده گه ل خویمان دهیتنا و ده یانگه یانده ده ست دۆست و هه واله آنی پروونا کبیریان. له بهر ئه مه لای خه لک به حورمهت بوون و پریزان لیده گیرا...

ئه وسا جموچۆلی سیاسی بواری نه بوو ، هه ر چه شنه بزاقیکی سیاسی له ئیران و به تاییه تی له

کوردستان دا به توندی سهرکوت ده کرا. لهو ههل و مهرجه دا ژماره یه ک رووناکیبری مه هاباذ بۆ ئه وهی پۆلیس ده ستیان پینه گا ده ستیان ساز کردبوو، و ههر شه وهی له مائیک کۆ ده بوونه وه و جورابینیان ده کرد، شه وچه له یان ده خوارد و گوئیان ده دایه قه وانی سه ید «عه لی نه سغه ر» و باسی کوردایه تیان ده کرد. له ئیو نه و گروپ و ده ستانه ی شه وانده دا ژماره یه ک رووناکیبری چالاک و به کرده وه، دامه زرانندی کۆمه له ی ژبانه وه ی کوردیان هیناوه ته بهر باس، نه وان شه وئیک له شه وانی په مه زانی ۱۳۱۷-۱۹۳۸ باسی دامه زرانندی کۆمه له ی ژبانه وه ی کوردیان کرده. کاکه مین ده یگوت نه و دیارده یه ی له زمانی هه فائیککی هاوگه په کی به ناوی «په رحمان» بیستبوو، نه و به راشکاوی نه یده گوت رحمان کییه، به لام له توپی قسه کانیدا که له ناوی تیکوشه ران ده دوا ده رکه وت که په رحمان کییه؟

... پاشان خۆی قیت کرده وه و دهستی له باخه لی نا و له سه ره خۆ کوته کاغه زئیکي چرووکی و چریشاوی و دووله تی ده رهینا و به هیمنی و به ده نگیکي نزم گوتی: دا وه یخوئنه وه نه وه هه مان به یاننامه یه که خه لک باسیان لیده کرد و به دیواری مزگه وت و بازاره کانی شاریان لکاندبوو.

هه رچۆتیک بوو ده قی به یاننامه - ده ست نووس- که م خوئنده وه. له ودا داوا له جه ماوه ری کورد کرابو، که به هانای نه و لاوانه وه بچن که بو کوردستانیکي سه ره خۆ خه بات ده که ن. کاکه مین ده یگوت: پۆلیس به تاوانی نه و بلاوکراوه یه گه نجینکی به ناوی «حاجی خوسره وی» گرتوو و چه ند که سیشی له و پتوه ندیه دا بو هه ریمی ژووروی ئیران یانی «شیراز» و «کرمان» دوور خستوته وه. نه وانیه ی که من شاره زایانم «حوسینی زیرینگه ران» و «محهمه دی راتبی» (حه مه دی مه ولودی) ن که دورخراونه ته وه. نه و له درێزه ی گوتنه که یدا رایگه یاند ده نگو ده شار که وتبوو که «حاجی» یان شکه نه چه کرده و ته نانه ت ده یانگوت لوتیان بریوه، به لام هیه چی نه درکاندوه.

شه وئیکي تر، کاکه مین سه ری باسه که ی کرده وه و گوتی ده لێن له په وتی نه و گفتوگۆیانه دا که هه فالان بۆ دامه زرانندی ریکخراوئیکي سیاسی کردویانه، ژماره یه ک گه نجی خورت، به لام که م نه زموون رایان و ابووه که دامه زرانندی هه ر ریکخراوه یه ک بۆ راکیشانی سه رنجی جه ماوه ر بۆ لای ژ-ک پشتگیری کردنیان له و، بانگه واژیک به نه هینی بلآو بکریتته وه به لام زۆربه ی هه فالان ده گه ل نه و بیره نه که وتوون و نه و هه نگاوه یان به کرده وه یه کی ناوه خت زانیوه، که چی نه و چه ند که سه به بی ئیزنی لایه نه که ی تر بۆخویان نه و کاره یان نه نجام داوه و بوون به هۆی وشیار کردنه وه ی پۆلیس و گیرانی هه فالانینان، له ئیو نه و به شه دا ناوی «عه زیزی زه ند» ی (عه زیز ئالمانی) و «عه بدولپه رحمانی زه بیحی» له سه زاران بو.

کاکه مین به گویره ی گوتنی دۆستانی، ناوی گروپیکي ده برد که له ده ستیه ی شه وانده دا به شدار بوون، به لام پاشان بۆم ده رکه وت، که نه و بۆ خویشی یه کیک له و که سانه بووه، که له گروپی نه و هاوڕێیانده دا به شدار ی کرده. ناوبراو، ناوی نه و که سایه تیانه ی به مجوره ریز ده کرد: قاسمی قادری

ماموستای قوتابخانه، سه‌عیدی یۆسفی کارمه‌ند، محمه‌دئه‌مینی خاتهمی کارمه‌ند، محمه‌دی نه‌سحابی ماموستای قوتابخانه، عه‌لی مه‌حموودی ماموستای قوتابخانه، په‌حیمی له‌شکری کارمه‌ند، په‌حممانی که‌یانی دوکاندار، قادری موده‌پرسی کارمه‌ند، په‌حممانی سه‌دیقی رووناکبیر، په‌حممانی زه‌بیچی گه‌نج، حاجی خوسره‌وی گه‌نج، محمه‌دی پاتبی (حه‌مه‌دی مه‌ولودی)، حوسینی فروه‌هر (حوسینی زپینگه‌ران)، محمه‌د په‌سوولی وه‌ته‌میشی ناسراو به (سه‌رسوور)، عه‌بدولی که‌رباسی، محمه‌دی قاسمی (مه‌له‌ک) به‌رگدرو، په‌حممانی ئیمامی کارمه‌ند. محمه‌دی نانه‌وازاده رووناکبیر، محمه‌دی بابانزاده رووناکبیر، نه‌جمه‌دینی ته‌وحیدی کارمه‌ند، محمه‌دی علمی کارمه‌ند. محمه‌دی یاهو کارمه‌ند، په‌حممانی عه‌له‌وی خوتندکار، عه‌زیزی زه‌ندی (عه‌زیز ئالمانی) رووناکبیر، مه‌لا عه‌بدوللای داودی (مه‌لای حه‌جۆکی) رووناکبیر، محمه‌دئه‌مینی شه‌په‌فی دوکاندار و حه‌بییی سابوونچی (میره‌که‌رئ). دواجار ده‌رکه‌وت ژماره‌یه‌ک له‌و تیکوشه‌رانه له‌ سالی ۱۳۱۷- ۱۹۳۸ دا راسته‌وخو ده‌ستیان هه‌بووه له‌ دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی «ژ- ک» دا و بۆ منیش ده‌رکه‌وت که‌ کاکه‌ مین نه‌ندامی ژ- ک بوو.

لاپه‌په‌ی ۳۳

کۆبوونه‌وه‌یه‌کی دوولایانه له‌ نیتوان ئیمه و سێ نوینه‌ری کۆمه‌له‌ی ژ.ک به‌ ناوه‌کانی دلشاد په‌سوولی، «سه‌دیقی حه‌یده‌ری» و «عه‌بدولپه‌حممانی زه‌بیچی» له‌ مالی «محمه‌دی پاتبی» (حه‌مه‌دی مولودی) له‌ گه‌ره‌کی خپه‌ی پیکهات. دلشاد په‌سوولی دروشمی سه‌رکه‌وتی خه‌باتی ژ.ک بۆ پزگار کردنی کوردستانی گه‌وره و دامه‌زراندنی ده‌ولته‌تی کورد کۆبوونه‌وه‌که‌ی کرده‌وه. ده‌رباره‌ی پهبازی کۆمه‌له‌ و بزووتنه‌وه‌کانی پهبشی کورد قسه‌ی کرد و گوتی: لاوان ده‌بی پهبشی خه‌باتی کۆمه‌له‌ی ژ.ک بگرن. ئینجا سه‌دیقی حه‌یده‌ری و په‌حممانی زه‌بیچی هه‌ر کامه‌یان له‌مه‌ر چۆنه‌تی نه‌ندام بوونی ئیمه له‌ کۆمه‌له‌دا قسه‌یان کرد و ئامانجی کۆمه‌له‌یان ده‌رباره‌ی په‌کیه‌تی و هاوخه‌باتی کورد شی کرده‌وه....

لاپه‌په‌ی ۳۸

... بابه‌کامان به‌ تیکراییی به‌ره‌و گاراژ هاتن، که‌ ئیمه به‌رنه‌وه و به‌رگری له‌ کاره‌که‌مان بکه‌ن و نه‌هیتن له‌ دایکی نیشتماندا یاری بکه‌ین. له‌ لایه‌ن رهبه‌رایه‌تی کۆمه‌له‌ی ژ.ک هه‌وه حه‌مه‌دی مه‌ولودی «بۆ چاوه‌دبیری کردن له‌ ئیمه‌ دیاری کرابوو. ئیمه به‌ومان گوت بچن پهبشیان بگری و بیانگه‌په‌ته‌وه. کاک حه‌مه‌د به‌ره و پهبیان چوو بوو و گوتبووی:

من له‌ لایه‌ن سه‌رکردایه‌تی ژ.ک هه‌وه بۆ چاوه‌دبیری کردنی نه‌و کۆپه‌ی نومایش داندراوم و له‌ ترسی نه‌وه‌ی نه‌کا به‌ چوونی ئیوه بو نیتو گاراژ کاره‌ساتیک بقه‌ومئ، ناتوانم ربه‌گه‌تان بده‌م بچنه‌ نیتو گاراژ، تکاتان لیده‌که‌م بگه‌رپه‌ته‌وه.» نه‌وان گه‌رابوونه‌وه به‌ ئام ویکرا چووبوون بۆ مه‌حه‌که‌مه‌ی قازی» و رووداوه‌که‌یان بو قازی محمه‌د گه‌رابووه. قازی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه پهبشوازی گه‌رمی، نه‌وانی هیدی

و نارام کړدبڼووه و گوتبووی:

— پراوه ستې پوژې نومایش خوم لیتان ده گيرمه وه تا بزنان پوڼه کاغمان چه نده مهردن...

لاپهړی ۵۴

دوو سې پوژې پاش گه پانه وهی قازی له ته ورتیز، زانیم که میرحاج و مسته فا خوشناو خویان کو

کړدو ته وه و له باره گای ژک برؤن. پرسیارم لیکردن

— نوغر بې؟

— هیندیک گیر و گرفت هه یه ده مانه هوئی بچینه باغی «سه عیدی همه قاله ی» باخه که ی به باغی «مه عاریف» ده ناسراو له و بهری کاک سه عید لایه نگرانی کومه له باغی «عهزیز ناغا» ی هه لکه وتبوو، که تیس تا نه خوشخانه ی «سیل» ی لې دروست کراوه. گوتم:

— ناکرې میوانی پیکخواوی لاوانی ژک بن و تیمه پتر له یارمه تیتان که لک و هرگرین؟

— له بهرزه وهندی هیچ لایه نیکدا نیه که تیمه لیره بین. تیمه ده پوین، به لام داوات لیده که بین جارچاره و هره باغی کاک سه عید و سه زمان لې بده.

شهوېک بو چاوپیکه وتیان چوومه باغی کاک سه عید، دیتم میرحاج و مسته فا خوشناو ده گه ل

«همه دی مه ولوودی»، «محه مه دی سه لیموکه ی»، «سمایلی پیروزی»، «باقی حه سه نه شه لی»،

حاجی حه سه نه شه لی»، «مارفی پوورزه ریفی» و «هاشمی کورد» له ژیر شوقی فانوو سیک

دانشتون و نامیلکه یه کیان به ده سه ته وه. جیا له هاشم نه وانی تر نه خوینده وار بوون. منیش چووم

له لایان دانشتم. میرحاج نامیلکه که ی دامی و گوتی: نه وه به فارسی نووسراوه، ده کړی بومان

بخویننیه وه بزاین چی تیدایه؟» نامیلکه که م لې و هرگرت. ده فته رچه یه کی بچوکی چرچ و چو ل

بوو. له سه ری نووسرابوو «حزب توده چه میگوید و چه می خواهد» واته حیزبی توده چه ده لې و چ

ده خوازی. نووسراوه که م بو خویندنه وه، به لام شتیکی نه وتوم لې به دی نه کرد که بونی «چه پی تیدا

بې، هیچ باسیکی ده رباره ی سوسیالیزم و مارکس و لیتینی تیدا نه بو. گشت داواکان له چوارچیتوهی

یاسای بنه رته تی تیراندا زه ق کړدبووه. بوم روون نه بوو نه و نامیلکه یه یان چون وه ده سه ته هی نابوو،

به لام پاشان زانیم «عهزیزی زه ند» (عهزیز نالمانی) و «غه فوری مه حموودیان» خه ریکن به

لایه نگری کردن له و نامیلکه یه شه وانه له گه ره کی مزگه وتی (سور) کو ده بنه وه و گفتوگوی له سه ر

ده که ن. نه و کړدوه یه بوو به هوئی ناره زامه ندی گروپیک له نيو کومه له ی ژک دا. پیه رایه تی ژک

زور یه کی له چوارچرای شاری مه هاباد پیک هینا، که خه لکتیکی زور به شداریان تیدا کرد. له و زور

یه دا «قازی» له مهر شپوهی هه لسورانی سیاسی وتاری ده دا. له و کاته دا که قازی قسه ی ده کرد، له

نیو جه ماوهره که دا ده نگو داکه وت، که ساتیک ده یاننه هوئی هیرش بکه نه سه ر کو بوونه وه که و تیکی

ده ن. من له نیو خه لکه که دا بووم که دیتم گروپیکی چه کداری دوازه که سی له هاوړیانی «حاجی

حهسه نه شەلی» هاتنه نێو خەڵکەکه، خەڵکەکهش به ناپه زامه ندى ته ماشای ئەوانیان ده کردن و ئەوانیش له نێو خۆیاندا هەر بۆله یان بوو، به لām ده ستیان نه بزوت. چه ند روژ دواى ئەو کۆبوونه وه یه، غه فوری مه حمودیان له كوچه ی جوله كان كوژرا. ژماره یهك ده یانگوت ناوبراو دژی كۆمه له په یوه ندى به تارانه وه هه بووه و هیندیكیش ده یانگوت ئەو مروفتیكى سیاسى و دژ به ژ.ك بووه، به لām زۆریه ی شاره زایان له و باوه رهدا بووون كه غه فوری مه حمودیان سه ر به «هاشم ئوف» ه یه كێك له كاربه ده ستانى سوڤیه ت له «ورمى» بووه. هه رچی بوو كوژرانه كەى غه فوری مه حمودیان رهنگ و بۆنى سیاسى هه بوو، و ئیستاش به دروستى روون نه بۆوه بۆچی كوژرا؟ به دواى ئەو رووداوه دا، «عه زیزی زه ند» مه هابادی به جى هیشت و چۆوه ته ورژ و له وئى نیشه جى بوو. ناوبراو ده گه ل چه ند هاو فكري سیاسى خۆى لقى حیزبى توده ی له ئازهربايجان دامه زراندا، به لām به دواى دروست بووتى «فیرقه ی ديموکراتى ئازهربايجان» له ته ورژ، عه زیزی زه ند و هه قالاى نێوى رێكخراوه كه یان گوڤرى و تیکه لى فیرقه ی ديموکراتى ئازهربايجان بوون، ئیتر ئەوسا عه زیزی زه ند كارى نه ما و چوو تاران و له وئى ما یه وه. ئەو په وته پێشان دهدا كه غه فوری مه حمودیان و «عه زیزی زه ند» سه ر به و بیره سیاسیه بوون كه هاشم ئوف ویستویه تی. یانى دامه زراندى رێكخراویكى چه پى سه ر به رێباز و بیروبووونى كاربه ده ستانى سوڤیه ت له كوردستان و ئازهربايجاندا. ئەگه ر ئەو بوچوونه راست بێ، مه حمودیان له و رێگا یه دا سه رى دانا نه ك له رێگای پیوه ندى ده گه ل تاراندا.

لاپه ره ی ٨٠

... سه دىقى خاته مى ئەندامى كۆنى حیزب بوو. له سه رده مى كۆماردا، پێشمه رگه و نووسه رى بنكه ی پێشمه رگه ی كۆمارى كوردستان له گوندى «مه كلاوى» له نزیك سه رده شت بوو. كاپیتان «حه مه دى مه ولودى» فه رمانده ی ئەو بنكه یه بوو. ئەوكات، سه رده شت به ده ست ئەرته شى ئیرانه وه بوو و (سه روان كه شاهه رز) فه رمانده ی سه ربازخانه ی سه رده شت بوو. كاتێك هیزه كانى سوڤیه ت رژانه نێو خاكى ئیران، خۆیان له سه رده شت نه دا و ئەوئى وهك خۆى ما بۆوه. شارى سه رده شت سه ر به كۆمار نه بووه به لām گونده كانى ده وره بیه رى ده گه ل كۆمارى كوردستان بوون. چونكه (كاپیتان مه ولودى) خۆینده وارى نه بوو، سه دىقى خاته مى ئەركى نووسینه كانى ئەوى به رتۆه ده برد. روژێك ئەرته ش هه ول دهدا ئەو بنكه یه بگرێ. پیرۆژنێك له نێو دارستانه كانى نزیك بنكه ی مه كلاوى خه رىكى دار كۆكرده وه ده بێ، هه ر كه چاوى به سه ربازان ده كه وئى، به په له خۆ ده گه یه نیتته پێشمه رگه كان و ئەوان ئاگادار ده كا، چونكه دوژمن گه مارۆى گونده كه ی له پێشمه رگه كان ته نگ كرده بۆوه، ئەوان نه یان توانى بوو له مقه ره كه یان بیننه ده ر و به ناچار دیوارى مقه ره كه یان كون كرده بوو، و له به رامبه ر تانك و توپى دوژمن راوه ستابوون و ده ستیان كرده بۆوه.

دوژمن ده گاته سهریان و دیواری مه قه ره که یان به سهردا ده روختن یه کیک له پشمه رگه کان به (کوکتول مولوتوف) هیرشی کردبووه سهر تانکی دوژمن که به داخه وه کوژرابوو. سهر نه نجام پشمه رگه کان له تاریکی شه و که لکیان وه رگرتوو و توانیبوو یان خو ده رباز بکه ن و بچن بو نئو دارستانه که. سه دیق خاتمی یه ک له وه پشمه رگانه بوو که له وه شه په دا نازایانه دهستی کردبووه. له کوئی مانگی ره شه مه ی سالی ۱۳۲۶-۱۹۴۸، حکومت ناوی مه شموله کانی هه لاهه سی و هه ره وه کو چاهه پروان ده کرا، من و شاپه سهند له ریزی نه واندا بووین. به م پیته مه هابادمان به جیهیشت و به روژناوای مه هاباد و ریگی «میدان» دا پرسان پرسان خو مان گه یانده ناوچه ی پیرانشار و چووینه گوندی که (گه سگه سک)، سهید «ته ها» کوری شیخ (عه لانه دین) نه وکات له گه سگه سک نیشته جی بوو. شه وه له گه سگه سک ماینه وه و به یانی زور ده گه ل سوئیکی مریدی شیخ «عه لانه دین» به ره و گوندی «خه لان» وه ری که وتین. (کوئه لاجان) مان وه پشت سهر نا و به «دوله نی» دا خو مان گه یانده مالی شیخ عه لانه دین له گوندی خه لان.

لاپه ره ی ۱۱۷

من به رپرسی پیوه ندی ده گه ل شاره کانی سهر دهشت و سه نه بووم، عه زیز به رپرسی سه قز و بوکان بوو. ره حیمی سولتانیان به رپرسی نه غه ده و پیرانشار بوو. هاشمی حوسینزاده که کادرکی لئوه شاهه ی حیزب بوو، نیردرا بو سه قز تا به نهینی له وی بژی و هاریکاری کوئمیته ی سه قز بکات. هه ره وه ها هاشمی حوسین زاده و سه دیقی خاتمی نه ندانی کوئمیته ی جوتیاران بوون، هاشم به کاروباری ناوچه کانی «چومی مه جید خان» و «شامات» و «محال» راده گه یشت و سه دیقی خاتمی ناوچه کانی گهورک و مه نگوری سهر په ره شتی ده کرد.

ئیمه بو نه وه ی جوتیاران به ره و حیزب راکیشین، ده گه راین سه روکی تیره ی عه شیرته کاغان ده دوزیه وه. نه گه ر توانیامان نه وه بو لای حیزب راکیشین، ته واوی که سانی سهر به تیره ی نهومان له حیزبدا کو ده کرده وه. هه ره وه، ئیمه به شوین که سانی وه ک (هؤمه ر پاشای جه نگه ل) و (مام روسته م) دا ده گه راین. هؤمه ر پاشای جه نگه ل و مام روسته م له عه شیرته ی سوئسنی چه ته ی سهرده می ره زاشا بوون، نه وان له ناوچه کانی مه نگور، مامه ش، گهورک و سوئسنایه تیدا ناسراو و ناودار بوون و جوتیاران یارمه تیان پیده کردن و له به رامبه ر حکومتا ده مانپاراستن. ئیمه، نه وانمان ره گه ل خو مان ده خست و به مجوره جوتیاره کان پشتی حیزبیا ن ده گرت. نه وه چه تانه دژی خه لک نه بوون و خه لکیان پروت نه ده کرد، به لکو ئاسایشی ژاندارمه یان تیک ده دا و نه یانده هیشت نازار به خه لک بگه یه نن. به گشتی نه وان خاوه نی بیرى ناسیونالیستی و کوردایه تی بوون و روخی نه ته وه بیان هه بوو و به مجوره ههستی خو یان ده رده بری نه وان نه گه ر چه کیکیان وه چنگ که وتبا، یان نه سپی مالکیکیان رفاندبا، له جیاتی یارمه تیان به جوتیاره هه ژاره کان ده کرد.

خه‌لک به چاوی ریژ و حورمه‌ته‌وه ته‌ماشای ده‌کردن و به ئینسانی باشی نیو کۆمه‌لیان ده‌ناسین و له کاره‌کانیادا پرسیان پێده‌کردن. به گشتی، له ژبانی کورده‌واری ئه‌وه سه‌رده‌مدا، دیارده‌ی چه‌ته‌گه‌ری ئه‌وه مانا و مه‌فه‌وومه‌ی نه‌ده‌به‌خشی، که له نێو فه‌ره‌ه‌نگی فارس و عه‌ره‌ب و تورکه‌کاندا هه‌یه‌بوو. چه‌ته‌گه‌ری له نێو کورداندا به دیارده‌یه‌کی گرنه‌گ ده‌ژمێردرا هه‌ر وه‌کوو قاچاغچی کوردیش ئه‌وه مانایه‌ی نه‌بوو، که له نێو نه‌ته‌وه‌کانی تردا مانایان ده‌کرده‌وه، دیاره ئه‌مرۆ ئه‌وه دیارده‌یه‌ی له نێو خه‌لکی کوردیش وه‌ک پێشوو نه‌ماوه. ئه‌وکات، له کوردستاندا کوردان قاچاغچیه‌تی تریاک و هێرۆئینیان نه‌ده‌کرد. قاچاغچیه‌کانی ئه‌وه سه‌رده‌م سه‌ره‌رای هێنایی کووتال، چا، په‌ره سیغار، عه‌تر و شتی تری له‌م بابه‌تانه، ئه‌رکی گرنه‌گی پێوه‌ندی حیزبیان به‌مله‌وه بوو، و نامه، کتیب و پۆژنامه‌یان له باشووری کوردستانه‌وه ده‌هینا. حوسینی زێرینه‌گه‌ران و حه‌مه‌دی مه‌لودی، دوو ئه‌ندامی دامه‌زرێنه‌ری کۆمه‌له‌ی ژ.ک، یه‌ک له‌و قاچاغچیه‌یه‌ بوون، که هه‌ستی کوردایه‌تیان له نێو خه‌لکدا به‌هێز ده‌کرد.

هه‌رکام له قاچاغچیه‌کان به لانیکه‌مه‌وه ۱۲-۱۰ بنه‌ماله‌یان له‌سه‌ر ریگای هاتووچۆی خۆیان له تێوان باشوور و پۆژه‌لاتی کوردستاندا ده‌ژیاندا و له نێو شاره‌کانیشدا خه‌لکیکی زۆر سویدیان لێده‌بردن، به گشتی ده‌کرێ بلیین ئه‌وان بازرگانیک بوون که گومرگیان به‌ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان نه‌ده‌دا.

جیا له‌وانه‌ چه‌ند که‌سیکی تریش هه‌بوون به‌ناوه‌کانی «به‌حرالعلوم»، «قاسمی ئه‌حمه‌دی» و «عه‌لی عه‌جه‌م» که پێشتر ئه‌فسه‌ری «فیرقه‌ی دیموکراتی ئازه‌ربایجان بوون و له سه‌رده‌می «پیشه‌وه‌ری» دا رایان کردبوو و هاتبوون له کوردستان گیرسابونه‌وه. ئاگاكان ئه‌وانه‌یان راگرتبوو، و بو خۆبندنه‌وار کردنی منداله‌کانیان که‌لکیان لێوه‌ده‌گرتن. ئه‌وانیش بۆ خۆیان فیره‌ کوردی ببوون و ژنی کوردیان هێنابوو. ئه‌وانه تیکه‌لاویکی زۆریان ده‌گه‌ل خه‌لک هه‌بوو، چونکه یارمه‌تی خه‌لکیان ده‌دا خه‌لک ریژی لێده‌گرتن، به‌لام پاشناوی عه‌جه‌میان هه‌ر له‌سه‌ر بوو.

ئه‌وان نامه‌یان بۆ خه‌لک ده‌نووسی و پینه‌چیتیان ده‌کرد. به‌حرالعلوم، گوند به‌گوندی ناوچه‌کانی گه‌ورک، مه‌نگور، شامات و محال ده‌گه‌را و به‌بی وه‌رگرتنی پاره‌ پێلاوی خه‌لکی چاک ده‌کرده‌وه. ئیمه ئه‌وانه‌مان کرد به ئه‌ندامی حیزب و به‌هۆی ئه‌وانه‌وه ژماره‌یه‌کی زۆرمان بۆ نێو حیزب پاکیشا. ئه‌وکات، حیزب له گونده‌کاندا شانه و کۆمیته‌ی هه‌بوو، و خه‌لک به‌تیکراییی باش بوون و که‌س سیخووری بو دوژمن نه‌ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ئه‌وه کاته‌ش که ئیمه له مه‌هاباد پامان کردبوو و له گونده‌کاندا ما‌بووینه‌وه و کاری حیزبیمان ده‌کرد، ئاگاكانی سه‌ر به (روکنی ۲)ش گه‌روگرفتیان بۆ نه‌ده‌خولقاندین.

(حه‌مه‌دی کیسه‌لان) بۆ خۆی ده‌یگوت بۆ «روکنی ۲» کار ده‌کات، به‌لام ئه‌گه‌ر ئیمه پۆژیک به‌نزیکی دێیه‌که‌یدا تێپه‌ر بباین و لامان نه‌دایا و نانتیکمان ده‌گه‌ل نه‌خواردبا، ده‌هات و گله‌یی

لیده کردین. ناگانان ده هاتن بۆ لای یتیمه و ده یانگوت: «یتیمه ش مالین و پیاوه تیمان له ده ست دیت، پیمانخوشه خزمه تان پتی بکه یین. یتیمه ش هه رجاهی ۴ - ۵ کەس دە چووینه لایان و له مالیان ده ماینه وه و له په ناوه ش کاره کاغان ده کرد و ئەوانیش خزمه تیان پیده کردین. به دواى ته واو بوونی کاره کاغان، خانه خوتیه کاغان ده یانگوت: «ئێوه برۆن و منیش ده چم راپۆرتیک ده نووسم بۆ «پوکنى ۲» و ده لیم فلان که سیکم دیتوه.

چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول
لایه پرهی ۳۳

[پێکهوت: ۱۹-۹-۳۷]

ژماره: ۵۹۲-۴۶

یه کیک له ئەندامانی حیزبی کۆمه له مه بهستی کۆمه له ی ژێ. کافه] که ده سالی ۲۵ [۵۱۳۲۵] هه لاتۆته عێراقی یتیش له تیوان تیران و باکو قاسیده و پیه کی له تیرانه و پیه کی له باکو وینه کانیشمان هه نه.

یه کیک له ئەندامانی کۆمه له مه بهستی کۆمه له ی ژێ. کافه] له ده رفهت که لکی وه رگرتوه و هه لاتۆته عێراقی و ماوه یه کی زۆره له وی ده ژێ. وا دیاره که ئەو ماوه یه به شیوه ی قاچاخ ها توته وه ناوچه ی مه هاباد - سنۆ - سه رده شت و بوکان. به رده وام له تیوان کورده کان و ئەندامانی کۆمه له له پیه ندی دایه ....

● عه بدوللا بارزانی ....

● محمه مه ده مه لود خه لکی مه هاباده. یه کیک له له زه برترین و به تو اناترین ئەندامانی کۆمه له ی ژ. ک. ه. ناوبراو به رده وام له تیوان عێراق - تورکیه - تیران و باکو له هام وشۆ دایه. ناوبراو له چالاکترین و شاره زاترین که سه کانی ناو کۆمه له ی ژ. ک. بووه که سالی ۱۳۲۵ هه لاتۆته عێراق.

● دلشاد په سولی ...

سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ

نووسینی «سەید عەبدولرەحمانی حوسینی نەقشەبەندی»، وەرگێرانی محمد بانەای، چاپی

«ارومیە - موسسە انتشاراتی حسینی» لە لاپەرەوی ۲۰۵ - ۲۰۷

(وەرگێر لە فارسییەووە بۆ کوردی: وریا ماملن)

(و - ۵) کاک حەمەدی مەولودە چرچی

کاک حەمەد پیاویکی بەغیرەت و شوۆرشگێر بوو. فێلەزان و ساختەچی نەبوو. پێش ئەوێ شەهید قازی محەممەد لە ساڵی ۱۹۴۶ بێتە سەرۆک کۆماری کوردستان، کاک حەمەدی وەک یەک لە دۆستە نزیکیەکانی خۆی بە ئەژمار دەهێنا. چونکە یەكجار بەغیرەت و دلێر و نەترس بوو و هەرەها لە بەرانبەر دوژمناندا کەسیکی بەهێز بوو. کۆماری کوردستانی لە ناخی دلەووە خۆش دەویست و لە هەمانکاتیشتا کەسیکی ئەمەگناس و پەیماندار و چاکەلەبیر بوو. هەر بۆیە لە سەردەمی کۆماری کوردستاندا بە یەک لە کەسە هەرە نزیکیەکانی پێشەوا قازی محەممەد دەناسرا. ناوبراو دۆستی گیانی گیانی کەسیک بوو بە ناوی (مستەفا زینەت)^۱ کە بەردەوام دەگەڵ یەکەر بوون و لە هەموو کار و چالاکییەکانیدا کاک مستەفا هاوکاری بوو. جگە لەوێ هەردووکیان لەسەر تاووە و بە باب و بە باپیریانەووە لە موریدانی مالباتی بەرپرسی ساداتی نەقشەبەندی بوون، هەرەها لەبەر ئەو هۆکارگەلەش کە حەزەرتی شیخ عەلاوەدین گشت پەنابەرەکان و ئەو کەسانە لە دەست زۆلم و بێدادی دەستەڵاتدارانی بەدکار و زۆردار رایان دەکرد، بە باوێشی گەرمیان وەریدەگرتن و، هەمەلایەنە یارمەتی دەدان و مالهەکی بۆ کردبوون بە ئەنوا و حەشارگە و دالته مألێان. دەگەلکۆو داو و دەهۆکان لە دژی کۆماری مەهاباد^۲ سەرکەوت و ئەو کۆمارە لە زستانی ساڵی ۱۳۴۷ هەتاوی تێکچوو، کاک حەمەد و کاک مستەفا پەنایان بۆ گوندی «خەلان» هێنا. حەزەرتی شیخ فەرمانی دا یەکەو مألێکی گونجاویان بۆ ئامادە بکەن و چەند کەسیکیشی ناردە مەهاباد تا مأل و مندالەکانیان بۆ بێننە خەلان. براکە ی کاک حەمەدی، بەرپرسی «حەمەدەمین»ی مەولودە چرچی یەک لە ئەندامانی بنەمالەکی بوو^۳ کە بۆ ماوێ چەند سالان

^۱ مەبەستیان خوالێخۆشبوو "مستەفا زینەتی" یە.

^۲ کۆماری کوردستان دروستە نەک مەهاباد. لەبەر ئەوێ لە کتێبەکەدا وا نووسراوە بۆیە منیش لێرە دەقادهق نووسیومەتەو.

^۳ رەنگە بەرپرسی کاک سەید عەبدولرەحمانی نەقشەبەندی بەباشی رووداوێکی نەهاتبێتەووە زەینی بەلام وەک لە نووسینەکانی کاک حەمەد را دەردەکەوێ پێشتر مألێ مستەفا زینەتی لە خەلان. بۆوە کە کاک حەمەد دەچێتە خەلان. پاشان کە کاک حەمەد لە خەلان دادەمەزری، بە شوێن حەمەدەمینی برابردا دەنێرێتە زیندانی کەرکوک، تا لەوێ پارێکات و بێت بۆ خەلان. هەرەها بنەمالەکی کاک حەمەدی کەمێک زیاتر لە سألێک و پێش سەفەرەکی کاپیتان بۆ شوۆرەوی لە ساڵی ۱۳۳۰ چوون بۆ خەلان.

له ژیر سیبهری حهزرتی شیخ علاوه‌دین ده‌ژیان و گشت بژیوی ژیانیان له‌لایه‌ن جه‌نابی شیخه‌وه دابین ده‌کرا.

لیره‌دا دوو رووداوم له‌بیر ماوه که بۆتانی ده‌گپرمه‌وه:

• نیوانی حکومه‌تی عیراق و ده‌وله‌تی تیران خۆش ببوو. ده‌وله‌تی تیران داوای له حکومه‌تی عیراق کرد که ده‌بێ به زووترین کات و بیدواکه‌وتن حه‌مه‌دی مه‌لولوده چرچی بده‌نه‌وه به تیران تا به تاوانی داگیرکردنی چه‌کوچۆلی شه‌ری ده‌وله‌تی تیران، دادگایی بکری‌ت. وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی تیران بۆ چه‌نده‌مینجار و له‌وپه‌ری پێداگری و مکو‌ریدا، داوای کاک حه‌مه‌دی ده‌کرده‌وه و ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت. به‌ویستی خوا، له‌گوندی خه‌لانی په‌نابه‌ریکی دیکه‌ی لی‌بوو به‌ناوی «حهمه‌دی مه‌لولود». له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که نیوانی دوو ده‌وله‌تی تیران و عیراق له‌سه‌ر کاک حه‌مه‌دی مه‌لولوده چرچی تیکنه‌چیت و له‌لایه‌کی تریشه‌وه داواکراوه‌که‌ش (کاک حه‌مه‌دی مه‌لولوده چرچی) پارێزراو بێ، حه‌زرتی شیخ داوای له‌و که‌سه‌ کرد که ناوی (حهمه‌د مه‌لولود مه‌نگور) بوو خۆی به‌ پۆلیسی عیراق بناسین تا ئه‌و بده‌نه‌وه به‌ تیران. به‌لێنیشی پێدا پاشی چه‌ند رۆژان له‌ زیندان رزگاری بکات و بیگه‌رینتته‌وه ناو مالموندالی خۆی.

جیگری ناوه‌ندی پۆلیس (ئیسماعیل ئه‌فه‌ندی) حهمه‌ده‌ مه‌لولوده مه‌نگوری وه‌رگرت و له‌ سنووری حاجی ئۆمه‌ران دایه‌وه به‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی ئه‌رته‌شی تیران. ئه‌وانیش بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر بردبوویانه‌ نه‌غه‌ده‌ی. زیاتر له‌ چه‌ند کوردی مه‌هابادی که‌ سه‌ر به‌ ده‌وله‌ت بوون و پێشتر کاک حهمه‌دی مه‌لولوده چرچییان ده‌ناسی و ته‌نانه‌ت هاموشۆشیان ده‌گه‌ل یه‌کتر هه‌بوو، بانگ ده‌که‌ن تا بزانی ئه‌وه هه‌مان حهمه‌دی مه‌لولوده که‌ به‌شونیدا وێلن؟ پاشی لیکۆلینه‌وه‌ و بینه‌وبه‌ره‌ی زۆر، بۆ به‌رپرسی تیرانی ناشکرا ده‌بێ که ئه‌و که‌سه به‌ هه‌له‌ گیراوه و ئه‌و که‌سه نییه که‌ لێی ده‌گه‌رین! له‌ ئاکامدا ده‌بیتزیه‌وه خه‌لانی. زۆریان داوای لی‌بووردن له‌ حه‌زرتی شیخ کرد و گو‌تیان:

— به‌داخه‌وه ئه‌و خه‌به‌ره‌ی له‌لایه‌ن ولاتفرۆشان و نه‌مامه‌کانه‌وه له‌ گونده‌کانی سه‌رسنوور گه‌یبوو ده‌ستمان، هه‌له‌ و درۆ بووه.

ئهو نیشتمانفرۆشانه ئامانجیان له‌و خه‌به‌ره‌ هه‌له‌ و نه‌مامییانه ئه‌وه بوو تا گوشار بۆ حه‌زرتی شیخ بینن تا دالده‌ی ئه‌و په‌نابه‌ر و لێقه‌وماوانه‌ی له‌ ده‌ست بێدای حکومه‌تی محهمه‌د په‌زا شا هه‌لدین، نه‌دات. به‌ خۆشیه‌وه ئه‌وجاره‌ش سه‌ریان وه‌ به‌رد که‌وت و سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون. به‌و شیوه‌یه له‌ سیبهری بریاری ژیرانه و به‌جیتی حه‌زرتی شیخ علاوه‌دین، کاک حهمه‌دی مه‌لولوده چرچی له‌ داوه‌ش رزگاری بوو. (سپاس بۆ خودا)

• له‌ سالی ۱۹۴۷ز نامه‌یه‌ک له‌لایه‌ن حاج سه‌ید بابه‌شیخ (سه‌رۆک وه‌زیرانی کۆماری مه‌هاباد له‌ سالی ۱۹۴۶ز) گه‌یشته ده‌ستی حه‌زرتی شیخ علاوه‌دین. ناوه‌رۆکه‌که‌ی به‌و شیوه‌یه بوو: [به‌ نیاز بووم بۆ یه‌ک له‌ مندا‌له‌کانم زه‌ماوه‌ند بکه‌م. بۆ کری‌نی که‌ره‌سه‌ی پتویست چه‌ند که‌سه‌یکم نارده‌ ساب‌لخ. له‌ گه‌پانه‌وه‌دا کاروانه‌که‌یان له‌ قاوه‌خانه‌ی «گرده‌به‌ردان» له‌لایه‌ن حهمه‌دی مه‌لولوده چرچ و هاو‌ریکانی که‌ هه‌موویان چه‌کدار بوون پێشیان پێده‌گرن و پرووتیان ده‌که‌ن و ته‌واوی جلکی بووک و گیاز و خواره‌مه‌نییه‌که‌یان به‌ نه‌یتی و دوور له‌ چاوی تێوه هه‌تاوه‌ته خه‌لانی. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی باره‌که‌ی ده‌ست به‌سه‌رداگرتوه‌وه، به‌ یه‌ک له‌

باوه پیتراوه کانی من که ده گه ل کاروانه که ی بووه گوتووہ کہ به حاج سہید بابہ شیخ بلین: من
حہمہدی مہولودہ چرچیم، ئەو کارہم بۆیہ کرد لە تۆلہی فلانہ رووداو. ئەو رووداوہ خۆی
(حاجی سہید بابہ شیخ) لیتی خہ بہردارہ. بەرپرژ حاجی سہید بابہ شیخ لە نامہ کەدا داوا ی لە
حەزرتی شیخ عەلاوہ دین کردبوو کہ ئەو مألہی لە حہمہدی مہولودہ چرچی وەرگرتتہوہ و
بۆی بنیریتتہوہ مہاباد.

حەزرتی شیخ، حہمہدی بانگ دەکات و نامہ کہ ی بۆ دە خوئنتتہوہ و بە کاک حہمەد دە ل: (گەر کاری
ئیتوہ بہ، بہ بێ قرہ و بہ بێ ہیچ دوودلیہک مألہ کہ دە بێ بدەنہوہ بہ حاجی سہید بابہ شیخ و نابێ دەنکی
کہم بێ. دەمہەوئ ہەر ئەمڕۆ بیان دەمہوہ بہ نویتنەرہ کہ ی حاجی سہید بابہ شیخ تا بۆی بہریتتہوہ.)
حہمہدی مہولودہ چرچی لە ژبیر ئەو کارہی نەدا و راشکاوانہ ہەموو راستیہ کہ ی بہ شیخ گوت و گشت
مألہ کہ ی دایہوہ بہ حەزرتی شیخ عەلاوہ دین و ئەویش بۆ حاجی سہید بابہ شیخی ناردہوہ. کاتیک کاک
حہمەد مألہ کہ ی دەدایہوہ بہ حەزرتی شیخ عەلاوہ دین، لە بنہ خۆیہوہ دە یگوت: (لە تہواوی تہمەغدا
ئەوہ یە کہ مہجارہ دەبینم کہ شیختیک لەسەر شیختیک بکاتتہوہ). دیسانیش ہەر بوخۆی وەلامی خۆی
دەدایہوہ و دە یگوت: (ئەو کارہ لە خەلانئ جیی سەرسوورمان نییہ، لە بہرئتہوہ ی حەزرتی شیخ
عەلاوہ دین کاری نەشیاو لە ہیچکەس و لە دژی ہیچکەس قەبول ناکات.)

پاش ماوہ یەک بہرپرژ شیخ لە تیفی حەفید بۆ چاوپنکەوتنی حەزرتی شیخ عەلاوہ دین ہاتہ گوندی
«خەلان»^١. لەوئ کاک حہمەد مان بە شیخ لە تیف ناساند. کاتیک دە یویست بە گہریتتہوہ داوا ی لە
حەزرتی شیخ عەلاوہ دین کرد تا ئیزن بدات کاک حہمەدی مہولودہ چرچی دە گه ل خۆی بہریتتہ لای
خۆیان لە گوندی (نہوتئ). حەزرتی شیخ عەلاوہ دین رازی بوو و کاک حہمەد بۆ ماوہ یەک لە لای شیخ
لە تیف مایہوہ.^٢ پاش ماوہ یەک بۆ جاری دووہم گہرپاہوہ بۆ خەلانئ. ئەو جارہ یان ئیزنی لە حەزرتی
شیخ عەلاوہ دین وەرگرت و بہ نہینئ رینگای ولاتی شۆرہوی گرتتہ بہر (سوؤقیہت) و ئیتر لە وکاتتہوہ ہیچ
ہەوائیک و زانیاریہ کمان لیتی نییہ.

پاش ئەوہ ی لە تیران لیبوردنی گشتی درا، برای کاک حہمەدی بہ ناوی حہمەد دەمین دە گه ل باقی ئەندامانی
بنہ مألہ کہ ی گہراندہوہ بۆ مہاباد.

---

^١ وەک لە بیرہوہ ریبہ کانی کاپیتان حہمەددا خوئندمانہوہ بە کہ مہجار کاپیتان دە گه ل کۆمە لیک لە ہاوریکانی خۆی
لە کۆمە لہ ی ژ.ک، لە مألئ شیخ لە تیف دە گیرسیتتہوہ. بہوپیئہ کاپیتان و شیخ لە تیف پشتر یە کترین ناسیوہ.
^٢ لەو سەفەرہدا کاپیتان بہ مال و مندالہوہ چوو بوو بۆ نہوتئ لای نەمر شیخ لە تیف.

مامۆستا مه لا «عهبدوئلا حه سه نزاده» (حه ياكى)

تۆرى ميديايى «رووداو» له بهرنامه يه كى خويدا « به ناوى «په نجه مور»، ميواندارى له بهرئيز مامۆستا مه لا «عهبدوئلا حه سه نزاده» كه به مامۆستا مه لا «عهبدوئلا حه ياكى» ش مه نشووره كرد و له سه ر ميژووى خه باتى بهرئيزيان دوان.¹ له خوله كى 0:05:00 ي بهرنامه كه دا باس له ژيانى منداليى مامۆستا كرا، و تيدا مامۆستا ده فهرموئى كه من له سه دهرمى كۆمارى كوردستاندا منداليكى 6 - 7 سالانه بووم له گونديكى ناوچه ي سه رده شتى. له راستيدا زۆر شتم له ياد نيه، به لام بنكه يه كى پيشمه رگه ي كۆمار له گوندى «هه مران» بوو و به و هۆيه وه ئه خبارى كۆمارمان زۆر بۆ ده هات و ده مانبيستن.

پيشكه شكارى بهرنامه كه له مامۆستا ده پرسن:

- مامۆستا وه ك له بيرتان مابن كى له فهرمانده كانى ئه وكاته له و ناوچه يه دا ناوبانگى هه بوو؟
- مامۆستا: ئه وه ي زۆر مه شهوور بوو له وى، پياويك هه بوو به ناوى «حه مه دى مه ولوودى». خه لكى مه هابادى بوو. دوايه ش كه كۆمار تيكچوو چۆ بۆ ئيتيحادى سوڤيه ت و له سالانى ئه خيردا ئه مرى خوداى كرد. ئه و به كاپيتان ده ناسرا، كاپيتان حه مه دى مه ولوودى. ئه وه يه ك - دوو جار هاته گونده كه ي ئيمه. له پاشان ناوى «زيرۆ» هه بوو، «زيرۆى هه ركى»، ئه وانه ناويان ده هات.
- پيشكه شكار: ئه وانه له ئازابه تيدا ناوبانگيان هه بوو يا له چيدا بوو؟
- ئه وانه وه ك فهرمانده ي نيزامى بوون. به تاييه ت حه مه دى مه ولوودى وه كوو ئه فسه ريك ته له قى ده كرا چونكى يه ك له و پيشمه رگانه بوو كه ته دريب و راهيتنانى سه ربازى ديتوو. له بهر ئه وه به نيوبانگ بوو. دياره ناوى خه لكى ديكه ش له ئه و گوره تر هه بوو وه كى قازى محه ممه د و سه يفى قازى و حاجى بابه شيخ و مه لا مسته قاي بارزانى به لام له مه نته قه كه ي ئيمه ناوى ئه وانه هه بوو.

وتووژی بهریز عهلی کهریمی دهگه ل نهجمه ددین تهوحیدی^۱

بهریز نهجمه ددین تهوحیدی بهک له خوینده واره کانی زه منی خویان و نه نامانی کومه لهی ژک بووه. بهریز عهلی کهریمی له ریکه وتی ۱۹۹۹/۰۵/۲۲ کانژمیر ۱۲:۱۸، کاتیک که بهریز تهوحیدی له تیرانه وه به سه فهر ده چیت بو ولاتی سوئید، هه ل ده قوژیته وه و سهردانی ده کات و وتووژیکی گرینگی ده گه لیان پیکدینتی و سه باره ت به پرودا وه کانی سه رده می کو مار و به تایه ت نه و باس انه ی که په یوه ست بوون به نهر ماموستا عوله ما (عه بدولپه حمانی زه یحی) ده گه لیان دینته بهر باس. له ناواخنی وتووژیکی ۴۰:۵۶ خوله کیدا و له خوله کی ۱۳:۱۲:۰۰ دا له وه لایمی نه و پرسیاره ی کاک عه لیدا که لئی ده پرسن: ده نیو کومه له یدا (مه به ستیان کومه له ی ژک ه)، رابیته ی نه نامه کان له بواری پاک ی و سه دا قه ته وه چو ن بوو؟

نهجمه ددین تهوحیدی: نهوکاته موقه ده سات زوری حوکمی ده کرد. خه لک زور به بیر و باوه ر بوو له پروی مه زه به وه. یانی پیان وابوو که گه ر کاریکی ده گه ل په کیک له په فیه کانی خویان بکه ن، نه وه خه یانه تیکی گه وره یان کردوو و چاویان کویر ده بن. ته نانه ت جاریکی حه مه دی مه ولوودی که پیاویکی بیسه واد و نه خوینده وار بوو؛ خو ناوتان بیستوه؟

عهلی کهریمی: به لئ.

نهجمه ددین تهوحیدی: جا حه مه دی مه ولوودی زور به شه هامه ت بوو، پیاویکی حیسابی بوو. رۆژیکی به پرتاو هاته ئیداره ی بو لام و گوئی بو خاتری خودای چیم لیده که ی؟ گوتم: چ بووه؟ چ قه و ماوه؟ گوئی: چاوم کویر ده بن. گوتم: بو؟ چیت کردوو؟ بو کویر ده بی؟ گوئی: به بهر ده رکی «حه مامی پووتی» دا راده بردم. دیتم ژن له حه مام ده هاته نه ده ری و به له چکه که یان خویان باوه سین ده کرد و عاره قه ی حه مامیان لیده کردوه. له ناویاندا ژنی «حامیدی مازووچی» تیدابوو، پاشان زانیم که نه وه ژنی حامیدی «مازووچی» یه. منیش چاوم پییکه وتوو. تازه دلنیام که هه ر کویر ده بم. چیم لیده که ی؟ چی بکه م ئیستا؟^۲ نه وه م بویه بو گپرانه وه تا بزنان ناوا پاک بوون

۱ [https://youtu.be/Jrfqh09XZjc?t=\(۷۹۳](https://youtu.be/Jrfqh09XZjc?t=(۷۹۳)

۲ کاتیک که کومه له ی ژک نه نامیکی ورده گرت، پیشتر سوئیدیان پښ ده خوارد جا شه رهی نه نامیتیان پیده به خشی. ماموستا هه ژار موکریانی له چیشتی مجبور و له لاپه رهی ۱۵۵۷ ناوا باسی سوئیده که ده کات: سوئیدنامه که حه وت به ند بوو. به داخه وه به ته واوی له بیرم نه ماوه، به لام تیدابوو که: «به قورعان و نالای کوردستان و شه رفم سوئید ده خوم له مرووه به دل و گیان بو نازادی کوردستان تیده کوشم و تا مردن قوسور ناکه م؛ هیچ به رژه وه ندیه ک وه پیش به رژه وه ندی خزمه ت به ولاته که م ناخه م؛ برای حیزیم به قه د خوم خوش ده وی؛ هه تا مردن به زمان، به قه له م، به ئیشاره و به هیچ جوړی خه یانه ت به حیزب ناکه م و راستی ل نالیم و ناوی نه یی نه نامان لای که س نادرکنیم» مه به سستی کاپیتان نه وه بووه که له بهر نه وه ی سوئیدی بو کومه له خواردوو که قه ت خیه نه ت به کومه له و هاوړیکانی نه کات و ئیستا که چاوی به ژنی حامید مازووچی که وتوو وه ده زانی نه و کاره خیه نه ت و چاوی کویر ده بن.

پێکهوه. ئهريوه ئللا! خودا شاهيده عيني قسهكاني همهدي مهولوودي ئاوا بوو. دهیگوت فلان کهس، تازه من کوێر ده بم.

رۆژێکی همهدي مهولوودي چوو بوو ۱۲ نه فهر ئه فسه ري ده رجه يه کي ئيراني له «ميره دێ» ی را به ئه سيري هینابوونه وه. جا من رۆژیک ديم ئه وه جه ماعه تیک ئه فسه ر له لای قازی محهممه راوه ستاون، پرسيم ئه وانه کين؟ بۆ له لای قازی راوه ستاون؟ گوتيان ئه وانه همه دي مهولوودي له جه بهه ی ميره دێ ی را به يه خسیر گرتوونی. جا په يمانيان ده گه ل ئيران ئه هه بوو که هه رچی ده ينيرن ده بێ مه ئموورینی مه هابادی کۆنترۆلی که ن نه بادا چه ک و ئه سله حه ی بنيرن بۆ بانه و سه رده شت. ته نیا خوارده مه نيان ئيزن دابوو که ده ربازی بێ. همه دي مه ولووديش ته ماشای کردبوو که ئه و ئه فسه رانه ئه سله حه يه کي زۆريان شاردۆته وه تا ييبه ن ده ربازی که ن. وه ئله ی، به سه ري تۆ، ئه و شه وه ی په زيراييه کيان لێ کرد، نه بيته وه. هه ر «کۆنياک» يان دانێ.

**خوينه ري هيژا! پيش ئه وه ی لاپه ره ی بيره وه رييه کاني مامۆستای گه وه ی کورد مامۆستا
هه ژار هه لده ينه وه، با پيشتر سه رنجيکی ئه و کورته باسانه بده ين**

پيشمه رگه

کتیبي رۆمانی پيشمه رگه - نووسینی د. په حيمي قازی يه که م رۆمانی کوردییه به زاراوه ی سۆرانی و له سه ر قاره مانیتی و له زه بر بوونی پيشمه رگه نووسراوه.^۱ له پيشه کي ئه م کتیه دا و له لاپه ره ی ۸، نووسه ر باسیکی کورت له سه ر دۆزینه وه ی وشه ی (پيشمه رگه) ده ور و وژینتی و بۆمان باس ده کات که ئه م وشه يه چۆنا و چۆن بوو که ساز کرا و دۆزرايه وه؟ تیدا ئاوا ده لێ:

[... وشه ی پيشمه رگه، دیاری و بيره وه رييه کي به نرخ و خۆشه ويست و به پرژه که له يه که مين کۆماری نه ته وایه تبي خودم وختاری کوردستانه وه، بۆمان ماوه ته وه]. پاشان نووسه ر کورته يه ک له رووداوه که باس ده کات به لام له لاپه ره ی ۱۰۹ و ۱۱۰ ی هه مان کتیدا راستی رووداوه که ئاوا ده گيرته وه:

^۱ به باوه ري ساخکه ره وه ی (کوردبوون) و زۆر که سیريش، له رۆمانی (پيشمه رگه) دا، که پيشمه رگه يه ک به ناوی (پيرۆت) رۆل ده گيری، ده بێ کاپيتان همه دي مه ولوودي بووی. به و پيشه ی که کاک همه د له باکو ده گه ل د. په حيم قازی به يه که وه ئاواره بوون و به رده وام ده گه ل يه کتر بوون، دوور نييه که له به شيکی زۆر له رۆمانه که دا، ژيان و به سه رهاتي کاپيتانی کردبیته هه ویني ئه و رۆمانه. چون رۆلی پيرۆت له و رۆمانه دا زۆر ده گه ل که سایه تي کاک همه د و قاره مانه تيه کاني يه ک ده گرنه وه.

[جا کاک بینایی^۱ به (هیمن)^۲ نه سپاردبوو که بو گه لیک وشه ی فارسی و عه رهبی که له رپه وی خه باتی سیاسیدا به کار ده هیترین وشه ی کوردی په تی بدۆزنه وه و له کاری بیتن. هیمن به سه روکی کۆمیسویتی که بو ئەم کاره ی دیاری کرابوو داندرا بوو. هیمن له وه لامی کاک بیناییدا گوتی:

— قوربان وه لاهی قسه یه کی هینده خو شم پییه که نه گهر بو ت بگیرمه وه ره نگه باوه ږم پئ نه که ی. نه وه دوو روژ بوو ژوماره یه ک له براده رانی خوینده وار و هونه رمه ند و پسپوړ و زماناسم وه کو کوردبوو که بزنان له زمانی کوردیدا له جیاتی وشه ی سه رباز و نیرامی و عه سه کر و مجاهید و فیدایی، چ وشه یه ک له کار بیتن، زۆرمان قسه و باس له سه ر کرد، کیشه و هه رایه کی گه وه په یدا بوو، به لام نه تیجه وه گیر نه که وت. هه موو ماندوو و شه که ت بووین و داوای چامان کرد. پیره پیاویتی دنیادیتوو^۳ چای بو هیناین و به پیکه نینه وه گوتی با نه خوینده واریش بم، خو کافر نابم بلیم کیشه ی مامۆستا کان له سه ر چیه؟ له وه لامدا پیمانگوت که به پیچه وانه، ره نگه بتوانی یارمه تیشمان بده ی. جا بلن بزانی له باتی سه رباز له کوردیدا چیت پئ شک دئ؟ پیره دیسان پیکه نی و گوتی: بییه لا بن، بو هینده خو تان ماندوو ده که ن. مه گهر نه تانبستوو له رابردوو دا له نیو کورده واری به پیاوی له خو بو ردوو یان ده گوت (پیشمه رگه).

جا نه وه هاتوو مه ته خزمه ت نه وه خه به رت پیبده م چونکه ده زانم خه به ری وات زۆر پیخۆشه. کاک بینایی نه وه وشه یه ی زۆر به دل بوو. له خو شیان چاوی پر بوو له ئاو و له وه لامی هیمندا گوتی:

— بییه شی و زولم و زۆرداری له حه دبده ر، هه موو کوردی کی خاوه ن شه ره فی کردۆته نیشتماپه روه ر و نه وه هه سته نیشتمانپه روه ریبه پشتیوائیتی به هیز و دانه واوه بو وه ده سه تیه تانی نازادی و سه ربه خو یی گه له که مان. جا بزانه نه وه پیره نه خوینده واره تا چ راده یه ک خاوه نی هه سته نیشتمانپه روه ریبه که نه وه وشه جوان و پرمانایه ی له سه ر قامووسی زمانی نه ته وه که مان زیاد کردوو. به راستی پیاو که نه وه وشه یه ده بیست خو به خو کوردی کی کۆلنه ده ر و نازا و به کار و نه ترس و کارچاکی دپته پیش چاو و هه ویا و هومیدی پتر و قایمتر ده پئ].

^۱ (بینایی) ناوی نه ننی پیشه وا قازی محهمه د بوو له کۆمه له ی (ژ.ک).دا.

^۲ (هیمن) له راستیدا ناوی نه ننی مامۆستا محهمه د نه مینی شه یخولئیسلامی (مامۆستا هیمن) بوو له سه رده می کۆمه له ی ژ.ک، که پاشان وه ک ناوی نه ده بی که لکی لیوه رگرت.

^۳ له دیمانه یه کی تیلیفیر یونیدا، به ریز کاک هاشمی کورد یه ک له پیشمه رگه کانی کۆمار، ناوی نه وه پیاوه دنیادیتوه دپدرکینی و ده لن که سیک بووه به ناوی (ئه حمه د سه مال).

کاک په حیم قازی هم ئەندامیکی بنه ماله ی سهر به رزی قازیه، هم بهک له ئەفسه ره کان بووه که ئیردراوه ته باکو، هه میش له نیزیکه وه ئاگاداری هه موو پرووداوه کان بووه و گهر بوخویشی له ناخی پرووداوه کان نه بووی، ئەوه سهرچاوه ی باوه پیکراو ورده پشالی پرووداوه کانیاں بو باس کردوو. خۆزگه زیاتر باسی ئەوه ی ده کرد که ده ولته ی کوردستان بو پئویستیان بهم وشه به هه بووه؟ کئ بووه ئەو وشه به ی پشنیار کردوو؟ یان جیا له ماموستا هیمن، ئەو که سانه کئ بوون که هه ئبژیردراون تا ناوه که بدۆزنه وه و زۆر پرساری تریش.

ههر له و پتوه ندییه دا میژووناس و گهریده ی کورد خوالیخو شبوو ماموستا «که ریم زهند» که خو ی له سهرده می کو ماری کوردستان له وئ بووه پرووداوه که که میک زیندوو تر له دیمانیه کی تیلقیزیوئیدا ده گپریته وه و ده لئ:

[له سهرده می کو ماری کوردستاندا، به فهرمانی پیشه وا قازی محهمهد لیژنه بهک دانرا به مه بهستی دۆزینه وه ی ناویک بو هیزی کوردی، لیژنه که بریتی له هه ژار موکریانی، هیمن موکریانی، محهمهد توفیق وهردی و که ریم زهند بوو. ئەم لیژنه به له دانیشتیکی تایبه تدا، گه لئک ناویان تاوتوئ کرد. لیژنه که ههر له مشتومردا بوون که له ناکاو خزمه تگوزاریک که له وئ بووه و به رده ستی ده کردن و ناوی میرزای ره شیدی بوو گوئی: ئاغانان ده بینم تپوه چه ند کاتزمیری که خه ریکن که ناویکی شیاو بدۆزنه وه، له کاتیکدا تیمه ناوی پیشمه رگه مان هه به، له میژه به کار براوه. لیژنه که ناوه که یان به شادومانیه وه وهرگرت و ناوی پیشمه رگه یان پیشکه شی پیشه وای مه زن کرد، ئەویش زۆر لای په سهند بوو و ناوی پیشمه رگه به فهرمی ناسرا.]

چه ته و قاچاغچی

ئهو دوو پرووداوه ی که پیشتر باس کران، تا راده به کی زۆر بهک ناوه روکیان هه به و تیاندا ده رده که وئ که پیشتر ناویک بو هیزی چه کداری کورده کان بوونی نه بووه، بوئه ویستوو یانه ناویک بو ئەو هیژانه بدۆزنه وه. لیره دا پرسیار دپته گوڕ که ئاخو پیش دروستبوونی کو ماری، کورد دژی حکومه ته کان شه پریان کردوو؟ گهر شه پریان کردوو چه کداره کورده کان ناویان چ بووه؟ خه لک چوئیان ناو لیتاوان؟ ئەدی حکومه ته کان یا پیاوانی حکومه ت به چ ناویک ناویان بردوون؟ ئەو چه کداره کوردانه چ پیگه به کیان له ناو دلئ کو مه لگای کوردیدا هه بووه؟

بو هه لسه نگانندن و شوڤه له سهر ههر بابه تیکی کوون و میژوویی، مروڤ ده بئ خو ی له کات و زمانی ئەو سهرده مدا ببینیته وه و کو مه لگای ئەوکات ببینیته پیش چاوه کانی خو ی و له مه پر و خاله به هیژه کانی ئەوده م ببینیته دنا، شوڤه کان و رای به لاپندا ده پروات.

شاراوه نییه که سهرده مانی کوون پیگه و ده سه لاتی عه شیره ته کان وهک هیز و ههروه ها پیاوانی ئایینی له بواری ئایینی، به کلاییکه ره وه بوون و قسه ی به که میان کردوو له دابین کردنی ناسایش

له كۆمەنگاي كوردەوارى. لەو نىۋەدا تەنيا عەشیرەتەكان بوون كە ھىزى چەكدارىان ھەبوو كە پىيان گوتراو چەكدارانى فلانە عەشیرەت (دەگمەن شىخىكىش چەكدارىان ھەبوو). حكومەتەكان لە رىگاي ئەو دوو دياردەبەدا توانىويانە دەستەلاتى خۆيان بەسەر كورددا بسەپىنن.

لە دەقە مێژووئەكاندا بە دەیان شۆرشى بچووك لە ناوچە جياوازەكانى كوردستان پرويانداو ھەك ياخييونەكانى «ھەمە ھەتو»، «ھەمە تال»، «خەلەل قەننە كون»، «ھۆمەر پاشاى جەنگەل»، «مام رۆستەم» و ... كە زۆربەيان ياخييونىكە لە دەست ئاگانى عەشیرەت و ئەمنىيەكانى حكومەت. پروون و ئاشكرايە كە لە لاىبەن حكومەت و عەشیرەتەكانەو ھەو ئەو كەسانە بە ناشىرىنترىن شىوہ پىشانى خەلك دەدرىن و ھەزاران ناو و نرتكە و بوختانىان بۆ ھەلدەبەستى و ھەك دز و رىنگر و چەتە و ... باسيان دەكەن. ھەك چۆن ئىستا لە ئىران بە پىشمەرگە و قارەمانەكانى كورد دەلەين تىرۆرپىست و پياوكووژ و ... يا لە توركيە بە گەريلا و خەباتگىرانى كورد دەلەين تىرۆرپىست و «چەتە». شاراوەش نىيە كە پىشمەرگە و گەريلاكانى كورد لەناو دلى ھەر كوردىكى بەشەرەفدا جىيان ھەبە و ھەك رەمزى كوردابەتە چاويان لى دەكرى.

بە دلىيايەو ھەكسانىك كە زۆردارى دەيانگەبىنن سەر ئىسكانيان و لە ئەنجامدا ياخي دەبن، شۆرش ھەلدەگىرسىنن و نامادە دەبن گيانى خۆيان بۆ نامانج و مەبەستەكەيان دابىنن، بۆ داکۆكى لە خۆيان لە بەرانبەر دوژمنەكانىاندا زمانى شەر و تىكھەلچوون بەكار دىنن. لەو گرژيانەدا رەنگە دەستكەوتى ھەك چەكوچۆل، ئەسب، يا ھەر چەشنە كەرەسەبەك دەستيان بکەوى كە بۆخۆيان ناوى لىدەنن «دەستكەوت» و دوژمنىش پىيان دەلى «تالانكردن» و بە ئەنجامدەرانىش دەلەين «چەتە و تالانچى و دز» يا ھەر چەشنە ناوىكى نەشياو، كە تا ئىستاش ئەو رەوتە بەو شىوہبەيە. لەخۆرا نەبوو كە لە سەردەمى كۆمارى كوردستاندا بەرپرسان ھەخۆ كەوتن تا ناوىك بۆ ھىزى چەكدارى كۆمار بدۆزنەو ھەك لە ئاكامدا ھەشى پىرۆز و پرفەرى (پىشمەرگە)يان دۆزىيەو.

مامە غەنى بلورىيان لە بىرەوھەريەكانى خۆياندا بە ناوى «ئالەكۆك» كە كاك حامىد گەوھەرى بىلاوى كردۆتەو ھەروھەلا لە كىتیبىكى تردا بە ناوى (سەدەى كارەسات) كە بەرىز برايمى فەرشى بىلاوى كردۆتەو ھەك لاپەرەكانى پىشتر بە تەسەلى خويندەماننەو؛ لە زمان «كاكە مین» ھەو بەجوانى پىناسەى بەرەى گەل و بەرەى دوژمنانى بۆ كردىن. بۆى باس كردىن كە زۆربەى ئەو كەسانەى بە دز و رىنگر ناويان دەھىتان، ھىزى داکۆكىكار لە گەل يان شۆرشگىرانىك بوون كە بە دزى دەستەلاتى زال و زالما تىكۆشانىان دەكرد. ھەر لەو پىوھەندىيەدا خوالىخۆشبوو (عەقىد عەبدولكەرىم ھەوئىزى ناسراو بە رەئىس بەكر) لە كىتیبى بىرەوھەريەكانى خۆياندا بە ناوى گەشتىك بەناوى كۆمارى كوردستاندا لە لاپەرەى ۸۰ دا ئەو باسە دەورووژىتەت و ئاوا لەسەرى دەدوى:

[... ھەلبەتە بەردەوام داگىركەرانى كوردستان مەسەلەى ئابىن و ئابىزانىيەت پىيان كردۆتە چەكىكى خۆرت دز بە كورد و خواستەكانى و ھەمىشە كۆمەنگاي كوردەوارىيان بەو چەكە

توقاندووو و سه‌ریاکی بزووتنه‌وهی نازادبخوازه‌کانی کوردیان به چه‌ته و ږیگر پیشان داوه و سه‌دان پروپالانتته‌ی هه‌رزانیشتیان بو هه‌لبه‌ستووو که گویا نه‌و بزووتنه‌وانه دژ به ده‌سته‌لاتی پاک‌ی ئیسلامه، نه‌ک هه‌ر نه‌وه به‌لکوو و ږیرانکردنی کوردستان و کوشتنی گچکه و گه‌وره‌ی کوردیان به‌هه‌لال داناوو. به‌نیوی ئاینی ئیسلامه‌وه بیر و هه‌ستی نیشتمانیان له‌نیو کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریدا کپ کردووو و سووتاندووو....]

له‌وه‌رگێرانیکی مامۆستا شێرکو هه‌ژاردا به‌ناوی «مانۆ، چیرۆکی نه‌زانراو» نووسینی جونگ چانگ و جۆن هه‌لیدی - به‌شی دوو، نووسه‌ر باس له‌نسکو، سه‌رکه‌وتنه‌کان و پرووداوو نه‌بیستراوه‌کانی (مانۆتسی - تونگ)، ږیبه‌ری نه‌فسانه‌یی گه‌لیی چین ده‌کات. له‌به‌شیکدا باس له‌وه ده‌کات که مانۆ له‌سه‌ره‌تای شوڤشه‌کۆمۆنیستییه‌که‌وه هه‌یزی چه‌کداری پیکه‌یناوه و بو‌گه‌یشتن به‌ئامانجه‌کۆمۆنیستییه‌کانی به‌ره‌و چیاکان هه‌لکشاوو و چه‌ته‌یی کردووو. واته‌ مائی ده‌وله‌مه‌ند و زۆردارانی تالان کردووو. له‌لایه‌ره‌ی ۸۰ ږا باس له‌یه‌که‌م ږۆژه‌کان ده‌کات که مانۆ توانیوتی ده‌ست به‌سه‌ر هه‌یزیکی چه‌کداردا بگرت که ۱۵۰۰ ږیاو ده‌بوون. بو‌نیشته‌جیبوونی نه‌و هه‌یزه‌ له‌شوئیتیک، ږووی له‌زنجیره‌چیا «جینگگانگ» (Jinggang) کرد که ده‌وری ۱۷۰ کیلۆمیتریک له‌باشووری «وینجیاشی» (Jiangxi) دووره‌که‌هه‌ر له‌میژه‌وه‌مه‌لبه‌ندی «چه‌تان»^۱ بوو. مانۆ ږیریاری دا که نه‌وی بکاته‌بنکه‌ی کاری. مانۆ نیوانی ده‌گه‌ل چه‌ته‌یه‌کی سه‌رکه‌وتووی نه‌و مه‌لبه‌نده‌دا هه‌بوو که نه‌ویش ۵۰۰ که‌سی هه‌بوو. نه‌وانه‌به‌ئیحاره‌ی زه‌وی و باج‌نه‌ستاندن له‌خه‌لکه‌که‌ده‌ژیان. ... له‌دریژه‌دا کتیه‌که‌ده‌لئ:

[...کاتیک که مانۆ به‌سه‌ربازه‌کانی گوت که نه‌وان خه‌ریکن ده‌بن به‌«ئاغای شاخ» - چه‌ته‌، - ئینگجار زۆر چه‌په‌سان، چونکه‌نه‌وان بو‌بوونه‌چه‌ته‌نه‌بوو که چووبوونه‌ږیزی شوڤشی کۆمۆنیسته‌وه، به‌لام، که به‌ناوی ږارته‌که‌وه ده‌دوا دلنای کردنه‌وه که نه‌وان ده‌بوونه‌چه‌ته‌ی تایه‌تی - به‌شیک له‌شوڤشیکي نیونه‌ته‌وايه‌تی. مانۆ ږی‌گوتن که چه‌ته‌یی باشترین هه‌لیک بوو له‌به‌ر ده‌میان چونکه: «قه‌ت هه‌یچ ئاغایه‌کی شاخ له‌ناو نه‌دراوه، چ‌جای به‌ئیمه‌ده‌گات»....]

نه‌و نمونانه‌و ده‌یان نمونه‌ی تریش باس له‌وه‌ده‌که‌ن که له‌هه‌ر شوئیتیک زۆلم و زۆرداری هه‌بئ، ده‌نگی نارازیش هه‌یه‌و هه‌رجار به‌شیه‌یه‌ک خو‌ده‌نوئیت. نه‌وه‌مافی هه‌ر مرۆفیکه‌که‌به‌رانبه‌ر به‌زۆردار دژکرده‌وه‌پیشان بدات. چاوه‌ږوانیش له‌هیارانیان ناکرئ که به‌فریشته‌و په‌ری ناویان بئین به‌دلناییه‌وه‌به‌ناحه‌زترین شیه‌نیویان لئ ده‌ئین.

^۱ نه‌و شوئینه (Jinggang Mountains / 井冈山 / Jinggangshan) له‌به‌ر شوڤشی مانۆ به‌شوئینی له‌دایکبوونی سوپای سووری چینی و (بیشکه‌ی شوڤشی گه‌لیی چین) دئته‌نه‌ژماردن و لایان ږیروزه‌و سالانه‌به‌میلیۆنان که‌س سه‌ردانی نه‌و زنجیره‌چیا به‌ده‌کن. ته‌نانه‌ت به‌زمانی چینییش نه‌و ناوچه‌یه‌به‌کویستانی (چه‌تان) ناودێره.

چیشتی مجبور - بیره وه ریه کانی مامۆستا هه ژار موکریانی

کتیبی: چیشتی مجبور، نووسینی: عهبدوهره حمان شه ره فکه نندی (هه ژار)، ئاماده کردن و سه ره رشتی چاپ: خانی شه ره فکه نندی، چاپی به که م، سالی ۱۹۹۷

نهر مامۆستا هه ژار موکریانی له کتیبی چیشتی مجبوردا سه بارهت به کاپیتان همه دی مه ولوودی له لاپه ره ی ۳۳۰ را ئاوا ده نووسیت:

له نیوه رۆیه کدا له فرگی باکو دابه زیم. هه شامه تیکی زۆر به گوله وه هاتبوونه به خیره تیانم. وه تاغ تکیان له ئوتیل توریست دام. کورده کانی ولاتی خۆمان له باکو: دوکتۆر ره حیم قازی، عه لی گه لاویژ، دوکتۆر قادری مه محمودزاده و ژنه سابلأغییه که ی، عه بدوللا (برازی دوکتۆر مرادی ره زماوه ری کرمانشی)، همه دی مه ولوده چرچ - که کۆنه هه والی زه مانی کۆمه لهم بوو - به کجار زۆری ئازهر بایجانی هه والیشم دیتنه وه که له ته ورزێ ئاشنا بووین...

... دلم به دیداری نه وه هه موو دۆست و ئاشنایانه گه شایه وه. شه وانه تا سه عات به ک و دووی شه و ده ورم چۆل نه ده بوو. که خه لک بلأوه یان ده کرد، تازه همه دی مه ولوود سه رپیکی قسانی فت ده کرد و قهت نه بده هیشت تا ولات رووناک ده بوو چۆرتیک بده م. قسه ی رابردوی خۆی بو ده کردم؛ ده شیکوت: >> نه وه ک مرم، تو له بیرت نه چت، بینوسه...>>. وا بیست و چوار سال له وه ده مه رابردوه؛ همه مردوه؛ منیش زۆرم سه رگوروشته ی نه وه له بیر نه ماوه. به لام هه رچۆتیک بئ سه رچل بو ت ده گیرمه وه.

جاری با بزاین همه م له که یه وه ناسیوه: همه ی مه ولوود، پیاویکی نه خوینده وار، دز، زۆر سه رشیت و شه پرفروش بوو. سابلأغی وه زال هه تباوو. دزی به ئاشکرای ده کرد. جاریک ده چینه ژوو له ماله جووله که یه ک. جووله که ده گه ل ژنه که ی نوستون. همه د ده سه نۆتیک هه لده گرتی، پانه ویان له ده رکه وه ناچی، جووله که بانگ ده کا: کاکه هه مه د گیان، تیلوتیل! ئاوا بو ت ده ده رکه وه ناچی!

له دامه زرانندی «ژی-کاف» دا هاته حیز به وه. پیاویکی به برشت و موخلیس بوو. «ژی-کاف» که ده پشدا خه لکی ده ترساند، تفه نگه اویشتن و ترساندن له عۆده ی همه د بوو. ده گه ل هیزی چه کداری کۆمه له له هاوکاره هه ره ئازا و به کاره کان، له شه ری مه کلآوی ده وری سه رده شت، له نه ترافی سه قز، ناوی ده رکرد. پلینگیک بوو له بهر هه زار که س نه ده پرینگاوه. هه موو زۆرمان خۆش ده ویست.

عاره ق خۆریکی بیوتنه بوو. پیره پشمه رگه یه ک بو ی گیرامه وه که همه د له مه کلآوی ده ناو مالتکدا قه تیس ماوو؛ دوو ژمن ده وری دابوو؛ ئاگریان به ماله که وه نابوو. چه ند که سیکی گیان باز خۆمان گه یاندی. دیوارمان بری:

— همه د وه ره خۆت خه لاس که.

— عاره قتان بو هیناوم؟ نه گه ر نه تانه تیاوه برۆن، من هه لئایه م!

دوای نه وه قازی خۆی ته سلیم کرد و بارزانی به ره و شو کشانه وه، همه د ره گه لیان که وت و له هه موو شه ره کانی ده وری قاربت و ده شتی شو دا زۆر به ئازا ناوی ده رکرد. نه ویش و پرای شیخ نه همه د و بارزانیه کانی که چوونه وه عیراق، خۆی ته سلیمی عیراق کرد و دوو سال له که رکوک گیرا. پاش چه پس ماوه یه کی زۆر سه رگه ردان مایه وه. بیستبووی که شیخ له تیف بو ناسریه لای به سرا دوور خراوه ته وه، خۆی گه یاندبوویه. به خیری ناسلامه تی ببوه چیشتلینه ر و پیاوی بازاری شیخ. شیخ له تیف ده یگوت ده مالی

کولی کردبووم و نهمدهوئرا هیچ متهق بکهه. زۆرم شیخه عه‌رهب و پیاوی گه‌وره‌ی کورد لئ میوان ده‌بوو. چیشته یان زۆر سوئره، یان زۆر بئ خوی؟

— کاکه همه‌د بۆ وات کردوو؟

— نهو میوانانه‌م پئ خوئنتال بوون!

کاله‌کی ده‌کری، همه‌موی قاش ده‌کردن. کامی بیتامه له‌به‌ر من و میوانانی داده‌نا! روژیک ئیشتیای گونه به‌رانم کرد. همه رویشته پری بوغچه‌یه‌کی هیتا.

— نهو همه‌موو چیه؟

— کوره هه‌ر لئی گه‌ری! چووم به‌قه‌سابه‌که‌م گوت: «گون!» تیم نه‌گه‌یشته. هه‌ردوو ده‌ستم کرده گوی باراندم و ده‌ستم بۆ گونی کابرای برد! چه‌ندین قه‌سابی بانگ کرد و بۆی گپرانه‌وه. هه‌ر که‌سیان چه‌ندی گون له‌لا بوو هیتایان و قه‌راره‌هه‌موو روژ بۆم کۆ که‌نه‌وه و پوولیش نه‌ستین! له‌به‌غدا شاگرد عه‌کاس بووم؛ روژیک له‌به‌ر ده‌رگای دوکان وئستابووم؛ همه‌په‌یدا بوو:

— هه‌ژار دینت وا لیده‌که‌م! دونیات بۆ گه‌رام. وازم له‌شیخ هیتا!

بردمه‌وه مه‌نزله‌که‌ی که‌ده‌گه‌ل همه‌ی ره‌شادی پیکه‌وه بووین. شه‌ویک همه‌ی ره‌شادی چوار براده‌ری تری له‌سه‌ر شه‌ره‌فی همه‌ی مه‌ولوود ده‌عه‌وت کردبوو. سفره‌ی عاره‌قیان ساز دا.

— کاکه همه‌د فه‌رموو.

— کاکه نهو جیقنه-جیقنه عاره‌ق خواردنه‌وه‌م به‌که‌یفی نیه. تیهو بخۆنه‌وه، تا نۆره‌م هات بۆم ده‌و قاپه‌ قووله‌ بکه‌ن!

پتر له‌نیو بوتل عاره‌قی بۆ کۆ ببۆوه. به‌یه‌ک بین به‌سه‌ریه‌وه‌نا و یه‌ک جئ ته‌خت لیبی که‌وت و تا به‌یانی دره‌نگ وه‌هۆش نه‌هاته‌وه!

چه‌ند روژیک زۆر خووشمان پیکه‌وه رابوارد. ئیواره‌یه‌کی سه‌رما که‌چوممه‌وه، همه‌د خوی ساز کردوو ده‌روا. ره‌شادی گوتی: ده‌ترسم دلئ له‌تیمه هیشابئ. گوتم: نا، همه‌د چه‌ند ساله‌ دزی و چه‌ته‌یی نه‌کردوو، فیل که‌وتۆته‌وه یادی هیندووستان! همه‌د گوتی: ئای ره‌حمه‌ت له‌بابت. به‌خودای بۆیه ده‌رۆم!

له‌گوندی خه‌لان، له‌نیزیک سنووری ئیران بیوه میوانی شیخ عه‌لانه‌ددین. وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی ئیران چه‌ند جاریک له‌عیرا‌قی خواستوو که‌همه‌دی مه‌ولووده چرچ زۆری سه‌رباز و پۆلیسی تیمه‌کوشتوو و ده‌گه‌ل بارزانیان هاتۆته‌ عیراق، همانده‌نه‌وه، فایده‌ی نه‌بوو. که‌زانراوه‌وا له‌خه‌لانه، قوڵیخانی قه‌ره‌په‌یاغ و سه‌ره‌نگیک ده‌ئیرنه‌ره‌واندز، ده‌ئیرن همه‌د ده‌گرن. حاکم له‌ره‌واندز کوردیکه‌.

— کوره تۆ ئیرانیت؟

— نه‌خیر قوربان خه‌لکی خه‌لانم و عیراقیم. نه‌و قوڵیخانه ده‌لئ ده‌یناسم و هاوسه‌نگه‌رم بووه.

— قوربان هه‌رسیک ته‌لاقم که‌وتبئ، به‌حه‌یاتم نه‌فه‌سم له‌ترياک نه‌داوه!

— یانی چی؟

— یانی نه‌گه‌ر ئیرانی بام وه‌ک جه‌نابی سه‌ره‌نگ ئاو به‌لووئدا ده‌هاته‌ خوار و ملم چرچ و باریک و په‌نگ تولخ ده‌بووم!

حاکم ده‌لئ: برۆ، تۆ عیراقیت، ناتگرم!

کابرایه کی زینوهی ناوی همه می مه ولود، ده چیتته دیوی تیران چا بفرۆشن؛ ده یگرن:

- ناوت چیه؟

- همه می مه ولود!

بیبه ورمی و رۆژی دوو جار دارکاری بکه تا دوو مانگ.

- راستی بلن!

- نازانم

قولیخان ده بن که: ئەوه کوشتوومانه له بن داراندا؛ ده لئێ ئەوه نیم که تێوه ده لئێن. قولیخان کابرا ده بینت، ده لئێ: خوا هه لئاگرئ ئەو به ده بخته تان بۆ گرتووه؟ ئازادیان کرد و هاتهوه زینوی. منیش وه ک خه لکی تر پیتهوه چووم.

- ده ی کاکه همه چۆن گیرای؟

- کوربه ههر لینگه ری، نازانم چ سه گباییک ناوی وه ک ناوی منه، ده لئێن زۆری پۆلیس و ئەفسه ر کوشتووه. دوا ی دوو مانگ لئیدان و تیهه لدان به ره لآ کرام. ئاخ ئەو سه گباهم گیر بینایه و خوینیم بخواردایتهوه!

- جیم ده ده به ی پیت بلئیم؟

- ههرچی تۆ بلی.

- بوغچه جغاریه ک بیته!

- ها به قوربان!

- کاکه ئەم برابه ی خووت بوو! منم ئەو همه دی مه ولوده ی تۆیان له باتیان گرت!

- ده ک مالت به سی چه پی قورئ گیرئ! جا ئیستا بلئیم جئ؟!

- هیچ مه لئێ، تۆزیکیش تووتنم بده یه و چایه که ش بلئێ ده م که نه وه!

له که رکوک شاگرد عه کاس بووم. همه م لئێ په یدا بوو:

- کاکه له که رکوک کاسبیه ک ده که م ...

ماوه یه ک فیشه کی به قاچاغ ده برده سوله یمانی. به هۆی مه جیدی کاکه وه کاریکم له بیمارستانی گه ره ی که رکوک بۆ دۆزیه وه، شه وانه پاسدار بئ و به رۆژ نازاد. حقووقیش مانگئ ده دینار. زۆر زوو خۆی خوشه ویست کرد. دوکتۆر عه بدولپره زاق (سه رۆکی بیمارستان) گوتبووی: شه هاده جنسیه ت بۆ وه رده گرم تا بتوانم حقووقت بۆ زیاد که م.

رۆژیک گوتی: قهرزیکم له سه ر عه بدولخالقی حاجی ئەللایه - که سابلاغیه کی قاچاغچی بوو - قه رار بووه ده مانچه م بۆ بکری، پووله که ی خواردوووه. ئیستا به قه تار له به غداوه دیت. ده لئێ چی؟

- همه د شه ر و هه را ساز مه که! تۆ بۆخووت قاچاغی.

رۆیشت. هاته وه گوتی: له قه تار هینامه خوار پووله که م لئێ ساندوه.

جاریکی تر هات گوتی: من ده چمه رووسیا، تۆ نایه‌ی؟

— نه خیر.

هەر ئه‌و شه‌وه تهنگی دابۆوه به بیمارستان و رویشتبوو. ئیتر له‌و ساله‌وه که هه‌زار و نۆسه‌د و په‌ینجا و به‌ک بوو، نه‌مزانی چی به‌سه‌ر هات. له‌ سالی شیتست سه‌فه‌ره‌که‌ی بو گپرامه‌وه:

« له‌ که‌رکوکه‌وه هاته‌مه‌ دزه‌ی مه‌رگه‌وه‌ر، حاجی سه‌ید عه‌بدوڵلا نه‌فه‌ندی گوتی: منیش پیاویک ده‌نیتم خه‌به‌ریکی سه‌ید عه‌زیزی کورم بزانی. کابرا سه‌یدیکی تووتن فرۆش بوو. باریک تووتنی قاچاگی هینا و رویشتین. له‌ ری نسحه‌تی کردم: تۆ شکاکی نازانی لیت دردۆنگ ده‌بن؛ خۆت لال و که‌ر که‌ی باشه. ده‌چووینه هه‌ر مایک ببومه به‌زمی ژنان! ئاویان پێ ده‌کیشام؛ ده‌ستیان بۆ قوونم ده‌بردا! به‌و حاله‌ به‌ ناو جه‌لالاندا که‌یشتینه نزیکی سنوور. خانه‌خوینکه‌مان ده‌مانچه‌یه‌کی لێ ساندین که‌ شاره‌زایی سه‌ر ئاراسمان بکا. ده‌گه‌ل سه‌ید خۆمان له‌ ناو گیشه‌ گادا شارده‌وه که‌ به‌ روژ تیرانی نه‌مانینن. شه‌و که‌ خه‌به‌رم بۆوه عاسمانی پر له‌ نه‌ستیره، نازانم چ وه‌خته:

— سه‌ید! سه‌ید!

نه‌خیر خه‌به‌ر نییه. به‌ ته‌نیا هاته‌مه‌ سه‌ر چۆمی ئاراز. جله‌کانم نایه‌ تپو پانکه‌که‌م، قوتووی تووتن و په‌رم ده‌ که‌ناری سه‌رکلاره‌ چه‌قاند. خۆم به‌ چۆمدا دا. له‌ تیرینه‌ی چۆم ماندوو بووم، پفاندمی، بیهۆش بووم. به‌ره‌به‌یاتیکی تاریک چاوم هه‌لینا: رووت، نه‌ پانک نه‌ کلۆ، له‌ پان به‌ره‌ژوورم له‌سه‌ر ره‌لم و لاقم له‌ ئاو دایه. چرا دیارن. خواجه تیره تیرانه یا رووسیا به‌ سه‌گبایک جاریکی فیری دوو که‌لیمه‌ رووسی کردبووم، مالم لێ نا:

— ئیدی سودا! (وه‌ره تیره)

له‌ پر شه‌ش سه‌ربازی رووس رووی تهنگیان تێ کردم و ده‌ستیان به‌ستم. ده‌له‌رزیم، یه‌کیان پانتۆکه‌ی خۆی به‌ شانم دادا. هاوارم ده‌کرد سیغار! سیغار! چه‌ند نه‌فه‌سیکیان به‌ ده‌مه‌وه‌ کردم. بردیاغه‌ باکو، ده‌ چه‌پستیکی تاریکدا خۆم دیته‌وه. تاقه‌ یه‌ک نه‌فه‌ری تیدا بوو؛ له‌ سووچیک کروشمه‌ی کردبوو. سیغار! سیغار! کابرا پاکه‌تیکی تووتنی ماخۆرکا که‌ هه‌مووی قسل و زه‌رنیخه، بۆ هینام. یه‌ک مژ کیشام. هه‌ر راست بوومه‌وه و مالم ده‌ ملی کابرا نا، یه‌کترمان وه‌به‌ر شه‌قان دا! پاسه‌وان له‌ فیته‌ی دا، هاتن:

— خه‌به‌ر چییه‌؟

— هیچ قوربان گالته‌مان ده‌کرد!

کابرای هاوژیندانم جووله‌که‌ بوو؛ گوتی: به‌ تۆمه‌تی دزی له‌ بانک گیراوم، ئه‌دی تۆ؟

— جاری نازانم...

بردیانم به‌ر له‌ هه‌موو شتیکی به‌ زه‌ره‌بینی درێژۆکه‌ له‌ قوومعه‌وه‌ ته‌ماشای ناو ریخۆله‌یان ده‌کردم که‌ وه‌ره‌قه‌م نه‌خواردبێ.

— چکاره‌ی؟

— نه‌قلی خۆم گپراوه.

— ده‌ی بۆ ده‌لیی رووسی نازانم؟ ئه‌دی بۆ له‌سه‌ر چۆم به‌ رووسی ده‌دوای؟

— هه‌ر ئه‌و دوو که‌لیمه‌م ده‌زانی، نه‌گه‌ر ئه‌و کابرایه‌ی فیری کردووم تووشی بم ده‌بێ بیکۆژم!

— نه‌خیر تۆ جاسووسی ئینگلیسانی، شیخ عه‌بدوڵلا تۆی ناردوووه.

— ده ئتوه ده تەيارىكم تىن، بۆمام بەدەن؛ تا بچم بە سەيد عەبدوللاى دادەم!

— ئەو قسانە بۆ خۆت باشە...

جۈولەكەى ھەوالم بەو شەرەشەقە زۆر كەيفى ھاتبوو؛ ھەموو پوژ ھەلۋايەكى بە شەقامان دەکرد. پوژى يەكشەممە خزم و قەومى ھاتبوونە دىتنى، گوتى: ھەمووتان بچن چغارە يتن! باوھىتىك چغارەم بۆ ھات و بوومە شای لە سەر تەخت! لە باكو پراپانگويزتم بۆ زىندانى فلان، لەوتوھ بۆ فلان شار... (پەنگە ناوى پەنجا شارى گوتىن كە لەبىرم نەماون). لە زىندانىكدا ئەفسەرانى ئەلمانىش ھەبوون؛ زۆر خۆش دەژيان. لە تاو ھەلاتەوھ دەھاتتە بەر تاو؛ وەرزيشيان دەکرد؛ جگەرەى باشيان ھەبوو. دواى ئەوان بۆ نىوسەعات تىمە دەچووینە ھەسار، قونچكە سىغارەكانىئامان ھەلدەگرتەوھ، زىندانىھەكى پروسمان دەگەل بوو، نەقىزەى دروست كەردبوو؛ تا من دوو قونچكە ھەلدەگرتەوھ، ئەو ھەمووى دەچىنەوھ. خاككەندازىكى ئاسنم لەسەرى دا، نوقمى خويتم كەرد، لەويش پراپانگويزتم. نزيكەى دوو سال لەو زىندان بۆ ئەو زىندان پراگويزرام، تا ستالين مرد. باريان كەردم ھىناميانە سەحراى كەرەكەلپاخ، چەندىن مليون ھەشامەتى تىرى لى بوو كە لە سىبىريا و ھەموو زىندانەكانى شوپرەوئەوھ ھىتربوون. دەتگوت ھەشەرى تىرەكەرە! برسى و پرووت و سەرگەردان بە ناو ئەو ھەزارە زىلەدا دەخولامەوھ بەلكوو يەككىك پارچە نائىكم بداتن. كەابرايەكى ئەرمنەنى، ديار بوو پوولنى زۆرە، گوتى: ئەررى تۆ لە ئاشپەزى دەزانى؟

— عەجەب كەرىكى! بەدبەخت من ئاشپەزى كورى شىخ مەحموود پادشای كوردستان بووم! چىشتم بۆ لىدەنا و خزمەتم دەكرد و لە خىتوھتەكەى دەنوستم. گۆلاويكى لى بوو، قاپەكانم لىدەشووست. ھەتپوئىكى قوتەم لى پەيدا بوو، بە توركى تىي پراخورىم:

— ناوت؟ كوتندەرى؟ چكارەى؟

ھەر تۆقىم. بىن و نەبى ئەوھ پۆلىسى سىبىيە و دەمبەنەوھ زىندان.

— برا من فەقىرم، كوردم، ھاتووم بەرىم كەنەوھ بۆ عىراق.

بانگى كەرد:

— مارق وەرە ئەوھ ھەمەدى مەولوودە لە من ترساوھ!

قادرى مەحموودزادە و مارقى فەرھادى^۱ ھەردووك سابلاغى، كە سى سال پىش ھاتبوون دەربارەى دروست كەردنى حىزبى لاگرى پرووسان قسە بكەن؛ ھەر لە سنوور گرتبوونيانن و بردبووياننە سىبىريا. ئەو مابەينە بە پوژ داريان پىشكاندوون و بە شەو دە ھەپسيان كەردوون. ئەوانىشيان ھىناوھتە لای من. قاپ و قاچاغم ھەر لەوئى بە جى ھىشت و چوومە لای سابلاغيان.

ئەوانيان قبوول كەرد بچنە باكو، ھەوليان بۆ منىش دا، بردياغە ئازەربايجان لە گوندىك بە ناو «كوبا» لە سەد كىلۆمىترى باكو كرامە پاسەوانى باغاتى دەولەت. ئەوئىم زۆر خۆش بوو. بەلام پەھىم قازى ناچارى كەردم بىتمە باكوئە. حقووقى پەناھەندەگى وەرەدەگرم؛ خانووم دراوھتەن. ئەوھ تۆم لىرە دىتەوھ...

باشە كاكە ھەمە، وەختى لە بەغداوھ چوويە خەلان بە ھەواى دزى و چەتەيى كەردن چىت بە چى كەرد؟

---

^۱ ئەو كەسە ناوى عەزىزى فەرھاد بووھ نەك مارق فەرھاد، وا ديارە ماموستا ھەزار ناوھەكى لەبىر چۆتەوھ بۆيە بە ھەلە نووسىويەتى.

له خه لانهوه تهنه گیتکم په پيدا كړد. ده پيشدا به تهنيا ده چوموهوه ده وري سا بلاغ. له هه ركوي ته مينه يه ك، نه فسه ريكم دهس كه وتبا ده مكوش و كه لويه له كه و نه سپ و چه كه كه م دنواوه به دزي ده مفروشت. پوليس وهك چاوتيشه ليم ده گه ران. روژي ك خوم كړد به چايخانه ي قازياوادا؛ كه له و به وري چوم بوو. قاوه چي گوتي: نامه (ده بې هه له ي تايپ رووي دايت و نهم وشه يه مامه يه نه ك نامه - وريا) خوت بشاره وه! ده سته يه ك ژاندارم و شاره باني هاتن له تو يان ده و پرسی و رهنكه بگه رپنه وه. غارم دا له بن كه ندالتيك، له ناو سپينداراندا (ده بې هه له ي تايپي رووي دا بې، سپيدار دروسته نه ك سپيندار - وريا) خوم دريژ كړد. شاره بانيه كي كورد ي سا بلاغ ي هاته سهر كه ندال، راست به سهر مندا ميزت! لتي راست بوومه وه:

— سه گباب ده تكوژم!

— همه د ده غيله راكه، نه وه له تو ده گه رين!

بو شهر يكه چه ته، «بلوت» ناوم ره گه ل كهوت كه نازه ربايجاني و زه ماني پيشه و هري نوابانگي هه بوو؛ قه ده ريكش چه ته ي مسته فاخاني خو پرياوا بوو. نه وپش له چه پسي كه ركوك نازاد كرابوو. نه وچار ده گه ل قاله ته گه راني و چه ند چه ته يتيكي تر كه ببويينه هه ژده كهس له تيران كه وتينه كار. جاريك برايمه سووري قاچاغچيمان پروت كړد كه ده يانگوت خه بهر به ده ولت ده دا. دوو باري بارگين كوتالمان لې ساند، هيئامانه وزنده رې، له دهشت ده ناو گيشه گيامان خست. سبه ي هاتينه وه بارمان كړد و چووينه پستي ده رمانې. له وي زانيمان كه گيا خراوه ته جتيكاي كوتال و چه ند تو يتيكمان لې دزراوه. هاتمه وه ته شقه له م ده خه لكي وزنده رې هالاند. ناخري به تهنه گيتكي تاپر ده ستم له شهر به ردا. مالمان برده قاراوا. دا يكه دزيكمان په پيدا كړد كه له بوكان بومان بفروشي. مالي برد و نه هاته وه. مايه باش ده رچووين!

شه وېك له پشت تورجان له كيو ويه سته قاوه ناردمانه مالي حاجي بابه شيخ كه نامان بو بنيري. بو هه ژده كهس نو ناني ناردبوو! قه رارم كړد تو له ي لې بكه مه وه.

بريارمان دا ناغاي زه لام زه لام پروت كه ين. چووينه سهر شه ابي به رده زه رد، ده ست و لاقمان به ست؛ بردمانه نه شكه و تتيك. «په پوهلوه زريم ده يه بهرت ده دم»، داواي په نجا هه زار تمه مان كړد. مه لاهات و پاش چه قه ي زور پي ك هاتين به شهش هه زار رازي بين. پوهلمان وه رگرت و ناغا رو ييشت و پتر له چوارسه تهنه گچي كورد و تيران ي ده وريان دا ين. كردمانه شهر، پياو يتيكمان ليكوژرا. له تاريخايي شهودا - كه ده ورممان گيرا بوو - يه ك له دوژمنه كان گوتي: وهرن له لاي منه وه ده ربا ز بن! ريگه ي دا ين و كه لاك به كو له وه ده رچووين، تير ليك بلا بوو ين. خوم و سې كهس هاتينه قاوه خانه ي به ردان. هه ژ - نو بارگين و تيستر به باره وه به سترابوونه وه. گوتيان جيازي بووكي حاجي بابه شيخه. ده مم هه لبه ست و بارمان برد و رو ييشتين. گه رامه وه گوتم: به حاجي بابه شيخ بلين همه ي مه ولوود ماله كه ي برد؛ چونكه نه و بو هه ژده كهس نو ناني ناردبوو! مالمان له عيراق فروشت. نامه ي حاجي بابه شيخ بو شيخ علائه دين هات. گرتي انم، ناخر پوهشكه يان لې ساند مه وه. نه مده زاني شيخ له سهر به كتر ي ده كه نه وه!

كاك هه ژار! من له دونيادا زورم تال و سويري ديوه؛ با نه وه شت بو بگيرمه وه؛ نازانم كام سال بوو، رهنكه تو له بيرت بې، زوريان سا بلاغ ي به تومه تي قاچاغچيه تي بو شيراز دوور خسته وه؛ منيش يه كي ك له وانه بووم. نه حقووق، نه بريو، به ره لندا، برو كار په پيدا كه! ده چووم له مهيدان ده گه ل فاعلان راده وه ستم، جاروبار كاري قوره كاريم ده ست ده كهوت. له ماليك فه عله بووم؛ پيريژني خاوهن مال گوتي و هره ببه نو كه رم! نيجازه ي له شاره باني ساند و پيناسه كه مي لاي خو ي گل دا يه وه؛ بوومه نو كه ر. گه سك ليده!

کاروباری ماله بکه! پاشان ده گه‌ل دوو مندالان بچمه دهر بیانگتیم. شایه‌ک پوولی گیرفانی نه‌ده‌دامن. مندال یه‌کی دوو قرانیان روژانه ده‌ده‌نت؛ شتیکم له‌وان ده‌دزی بو جگه‌ره. جگه له ماندووو بوونی زور و بت پوولی و ناتاجی، بوله و جیتیو پیریزن له گیان وه‌په‌زی کردبووم. بپریم دا خوم له پولیس بدمه‌وه و راکه‌م. خو ناشکری به جاده‌دا پرؤم. ریگه‌ی لادیم گرت به‌ر؛ نابه‌له‌د. به خه‌یال ده‌چمه نیسفه‌هان، جاریک چوار شه و رویشتم، کوچه‌ری قه‌شقای تیان گه‌یاندم که ریگه‌م هه‌له کردوه؛ گه‌پامه‌وه. به شه و ده‌پویشتم، به روژ خوم ده‌شارده‌وه که نه‌منیه نه‌مینن. له دیهات سوالی نام ده‌کرد. به‌یانیه‌ک له‌بن به‌ردیک نوستبووم؛ نه‌منیه‌ک به سواری تیی راخویریم:

— تو چیت؟!

— ناغا گیان ده‌گه‌ل کابراه‌ک له نیسفه‌هان پتکه‌وه کریکار و شه‌ریک بووین، پووله‌که‌ی منی دزیوه؛ له‌وه‌گه‌پریم!

— درو ده‌که‌ی! تو ره‌نگه له هه‌لاتووه‌کانی شیراز بی؛ به‌لام هینده‌ رووت و که‌سیفی ناتگرم!

— ناغا گیان خیریکم پت بکه!

— مردووت مری کن بیستوو‌یه‌تی سوال له نه‌منیه‌ بکری؟!

قرانیک‌ی دامی، جله‌کانم هه‌مووی به‌دروانه‌وه چوو بوون. وا شپوش‌رول بیووم هه‌موو له‌شم به‌ده‌ره‌وه بوو. نه‌مجار نه‌مده‌ویرا بچمه سوالی نانیس. منداله‌ورکه به‌ردیان تیده‌گرتم و به «شیتته شیتته» شوینم ده‌که‌وتن. ئیواره‌یه‌ک له‌لای هه‌مه‌دان گه‌یمه‌ قاوه‌خانه‌ی سه‌ر ریگا. کابرا خه‌ریک بوو دایخا. هه‌رام لئ کرد: دایمه‌خه! درگای بو کردمه‌وه. گوتم: چای ده‌م که! پتر له ده‌چام خوارده‌وه. نان و هیلکه‌ بینه، زوو به! نام خوارد. کابرا گوتی: من ده‌چمه‌وه دی، تو شه و لی‌ره بخه‌وه و ده‌ره‌ک داخه.

— ناترسی دزیت لئ بکه‌م؟

— نه‌خیر ناترسم.

— به‌یانی له‌بیرت نه‌چن قه‌یماغ بینی، نانی تازه‌ش خه‌راپ نییه!

— به‌لئ به‌جاوان!

به‌یانی کابرا به‌باوه‌شیک نان و قه‌یماغ و په‌نیره‌وه هاته‌وه. تیر له‌وه‌پام و پتر له ده‌چای شیرنم خوارده‌وه. رووم تیکرد:

— مه‌شه‌دی ده‌زانی چیه‌ه؟

— به‌لئ ده‌زانم، یه‌ک شاییت پت نییه و حوکم ده‌که‌ی بینه بخوم!

ده‌بوغچه‌یه‌کدا دوو نردوو نان و دوو سه‌لکه په‌نیری بو پیتچامه‌وه، دوو قرانیشی دامی که له ریگه به‌چای بده‌م. هیندی‌کیش قهند و چای وشکی دامی.

گه‌بیوومه ناو کوردان. ئیواره‌یه‌ک له قه‌راغ دیه‌که‌وه لامدا؛ له مائیک داوای که‌تریم کرد. ژنه‌که‌ی که‌تری دامی و له‌سه‌ر کوچکاووم دانابوو بکولئ. مێرده‌که‌ی هاته‌وه؛ شه‌قنکی له که‌تری هه‌لدا و به‌پاله‌په‌ستو ده‌ری کردم.

سه‌رت نه‌په‌شتم! چل و پینج شه‌و و روژ به‌رووتی و سوالکه‌رینه‌و ریگایه‌م پینوا. چووومه گوندی ده‌رمان. گوتیان «میرزا قادر» کوری حاجی سألحی موشیری - نه‌وه‌هه‌ره پوولداره‌هه‌ره خه‌سیسه به‌ناوبانگه‌که‌ی سابلاغ که نه‌و گونده‌شی هه‌بوو- لی‌ره‌یه. هه‌ر دوور له‌ده‌رگای هه‌ساره‌وه دیتمی ته‌نیک‌ی بو ناردم؛ گوتی:

پرۆ لیره مه مینهوه! له عومرمدا ههر ئه و جاره فرمیسکم به چاودا هاتوووه... ته نه م بو فپی دا و ده رکه وتم. هاته گوندی زگدراو که ناگاهه ی میرزا که ریمی شاتری بوو. نه ویش وه ک میرزا قادری سابلای و ده یناسیم. مه یدان نه سپیک مندالی دی به قوچه قانیسه وه به پیرمه وه هاتن: «شیتته شیتته» پراویان نام. له تاوان خۆم به ناوده ستخانه ی مزگه وتا کرد. به ختی من کویتا له ناوده ست بوو، مندالی لئ ده رکردم. چوومه باغ که گوتیان ناغا به ماله وه له وینه. ههر که دیتیانم مات مان. حوسنی خانمی ژنی ناغا بانگی کرد:

— سهرت ده قورئ نئی! خو ئه وه گه ل وگونت هه موو به ده ره وه یه، بجۆ پشت داریک!
 جاجمیکیان بو هینام ده خۆمه وه پیجا. ههر ده سه جئ مه نه جئ پلاوی هینا. به یه ک هه لپه خواردم. زۆر زوو یه کی تری له پیش دانام؛ نه وسا تیرم خوارد. خانم ناردی ده ستی جلکی تازه یان بو هینام. ناویان گهرم کرد؛ خۆم ششت. به راستی حوسنی خانم له هه موو پیاوان پیاوتر ده رچوو...
 ده رۆژ وای به خیتو کردم، ته وای بووژامه وه. که گوتم ده چمه وه سابلای، جلکی ژن و منداله کانم و چل ته نی پوول دامئ. له سابلای هه موو رۆژ پۆلیس له منی پرسیبوو؛ که هه لاتوووه ده بیگی ریت. ههر ئه و شه وه بوومه وه چۆلنشین¹ و یاریده ی قاچاچیانم ده دا و جار-جاریش دزیم به به ره وه ده کرد. له و ریکه یه فیری گه دایش ببووم. نه گه ر له گوندیک ده مزانی دزیم بو ناکرئ، سوالم ده کرد. ده ربه ده ر مام تا په زاخان تیک چوو. هاته وه و بوومه خزمه تکاری کوردایه تی و ده گه ل تۆدا بوومه ئاشنا. هیتتا کۆمه له ی «ژی-کاف» دانه مزرابوو، رۆژیک چوومه زگدراو. به سه ر ته قه دا که وتم. ناغایانی ده ورره ر هاتبوون زگدراو تالان کن. ته نه نگیکم وه رگرت و به ربووومه گیانی دوژمنان. هه لمقه ندن و که ومه دوویان. یه کیان هه رای کرد: ئه و سه گبابه تان نه دیوه ده لئی به رگری له مالی بابی ده کا!

با ئه وش له حه مه د بگپرمه وه:
 له که رکوک چوووه چاخانه یه ک، گوتبووی که باب ده خۆم. ناردبوویان که بابیان بو هینابوو. که هه ستابوو به خاوه ن چاخانه که ی گوتبوو:

- کاکه ده ست خو ش!
- یانی چی؟
- له ولاتی مه، پیاو نه گه ر پوولی نه بوو ده لئ ده س خو ش!
- جوابه که ی چیه؟
- سه ر خو ش؟
- به و شه رته سه ر خو ش، هه موو رۆژ بیته وه لام «ده س خو ش، سه ر خو ش» بکه ین!

رۆژیک له چاخانه دانیشتوو، پۆلیسیک دیتته به رده می:

- مام قادر دونیات لئ گه رام، نه م ئیحزاره ئیمزا که.
- پرۆ من قادر نیم!

¹ چۆلگه رد، چۆلنشین، هۆبه نشین، هۆبه یی، هه وارچی، تاو لچی، چادر نشین.

- به خوا ده‌تاسم، مام قادری و ده‌بێ ئیمزای که‌ی!
- کورپه هه‌رسیک ته‌لاقم که‌وی من هه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچه‌م، به تو‌مه‌تی قه‌تلی پۆلیس و نه‌فسه‌ری ئێران له‌ عێراق و ئێران لێم ده‌گه‌ڕێن ب‌مگرن!
- کابرای چاخانه‌دار راست پیلی پۆلیس ده‌گری:
- کاکه ئه‌وه برای منه، تازه له‌ شێتخانه‌مان هێناوه‌ته‌وه، تا نه‌یکوشتووی پراکه!
- زۆر لۆمه‌ی هه‌مه‌ش ده‌کا که ئه‌و سه‌رگه‌رمییه به هیلکت ده‌با...]

(کو‌تایی بیره‌وه‌رییه‌کانی مامۆستا هه‌ژار سه‌باره‌ت به‌ کاپیتان هه‌مه‌دی مه‌ولوودی)

مامۆستای مه‌زنی کورد، عه‌بدولپه‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی، (هه‌ژار)

«چیشتی مجیور» و سووکه ئاورنک!

له دپره کانی دادی، هه وڵم داوه شروڤه یه ک له سهر هه ندیک دپړ و دهسته واژه که مامۆستای نه مر، هه ژاری موکریانی له چیشتی مجیوردا به کاری هیناون بنووسم که مه بهست لپی نه دا کوکی کردنه له کاپیتان همه د و نه بهر پرچدانه وهی قسه ی مامۆستا هه ژاره. ساخکه ره وه و کوکه ره وهی ئەم کتیبه له درێزه ی خوئندنه وه، لیکۆلینه وه و به دوادا چووندا، هه ندیک خالی هاتنه بهرچاو که به دروستی ده زانی لیره باسیان له سهر بکات و به ستینکی بیلابه نانه ساز بکات که تئیدا خوئنه ر خۆی بریار بدات.

له راسته وه خوالیخۆشبووان کاپیتان همه دی مه ولوده چرچی و مامۆستا هه ژار موکریانی - باکو - ۱۹۵۹ز

پهنگه له زۆر ویستگه ی ژیا نیی کاپیتاندا، زۆر شت پروویاندا بی که نووسه ری ئەو دپرانه لپی بیخه بهر بوویت و مامۆستا هه ژار و زۆر که سی تر لپی ئاگادر بووبن. ئەو خاله ش ده بن له بهرچاو بگرین که کاتیک پرودا وه کان کۆن بوون و تۆزی زه مه ن له سهریان نیشته، مروڤ ناتوانی به دلنیا یه وه له سهر پرودا وه کان بدوی، مه گین به لگه ی پشتنه ستوور و قه باله ی ده نگدلیتر ده بن هه نگلندا بی، ده نا هه رچی بگوتری ته نیا له خانه ی (وتی وتی) دا خۆی

ده بینتیه وه و چ نرخی زانستی و میژوویی نابیت، بۆیه هه وڵم داوه له درێزه ی باسه که دا پشت بهستم به هه ندیک به لگه و سه رچاوه تا بتوانم بهرچا و پروونییه ک ساز بکه م که خوئنه ر له ده لاقه یه کی تره وه بروانتیه مژاره که.

مامۆستا هه ژار و کاک همه د سه ره پای مه ودا ی زۆری ته مه نیان، به یه که وه دۆست و ناسیا و بوون و سابلاغی ئاسا، جه فه نگباز و قسه خۆش. نه مر مامۆستا هه ژار له چیشتی مجیوردا ده فه رموی: [همه دی مه ولوده چرچ (که کۆنه هه والی زه مانی کۆمه له م بوو). هه ر خودا ده زانی ئەو دوو کۆنه هه واله کاتیک گه یونه کن یه کتر، چۆنیان کات به گالته و قسه ی نهسته ق و بیره وری تال و

سوټر تېپه پړاندووه! هم ماموستا هه ژار له ژيانی ئاساییدا به که سټکی جه فه ننگباز و قسه خوښ ناسراوه و هم کاپیتان به که سټکی هاوشیوه. ئاساییه که دوو هاوړی که رۆژگار ټکی خوښ و ناخوښیان به یه که وه راباردووه و له گهرمی و ساردی رۆژگار یه کتریان بینووه، کاتیک له سهر یه کتر قسه بکه ن یا بنووسن، جه فه ننگ و پټکه نین له لټویان هه لپړی و ته عاروف و شهرم وه لا نټین. ئیتر ئه و جه فه ننگانه له کتیبیکدا وه ک چټستی مجبور که بنووسرین یا نه نووسرین، ئه وه خالیکی تره و زانایانی خامه به ده ست ده بټی رای له سهر بده ن.

ماموستا هه ژار کاتیک که ده چټی بۆ رووسییه و له باکو چاوی به کاپیتان حه مه د ده که وی، چهند شه وان به یه که وه رۆژ ده که نه وه. له لاپه رهی ۳۳۰ چټستی مجبوردا ئاماژه ی به سه فه ره که ی باکو داوه و ئاوی باس ده کات:

[... که خه لک بلاوه یان ده کرد، تازه حه مه دی مه ولوود سه ریکی قسانی فت ده کرد و قه ت نه یده هیشت تا ولات پرووناک ده بوو چوړتیک بده م. قسه ی رابردوی خوی بۆ ده کردم؛ ده شیکوت: <<نه وه ک مرم، تو له بیرت نه چټی، بینووسه...>>. وا بیست و چوار سال له وه ده مه رابردووه؛ حه مه مردووه؛ منیش زورم سه رگوروشته ی ئه و له بیر نه ماوه. به لام هه رچوړتیک بټی سه رچل بۆت ده گټر مه وه...]

وا ده رده که وی که کاپیتان زور به سه ره اتی خوی بۆ ماموستا هه ژار گټراوه ته وه که په ننگه ماموستا هه ژار هیچ گرینگی پټی نه دابن، بویه وه ک بۆخویان ده لټین که میکی له بیر ماوه و نه وانیشی له چټستی مجبوردا نووسیوه، جگه له دوو رووداو نه بټی، باقی تر کاپیتان به وه رده پریشاله وه له م کتیبیه ی به رده ستاندا نووسیویه تی که دوور و نزیک جیاوازیان هه یه ده گه ل یه کتر که هیوادرم خویننه رانی هیژا پټکیان بگرن و جیاوازییه کانیان ببینن.

دیاره ماموستا هه ژار به شیوه گټرا نه وه ی خوی، وه ستایانه نووسیویه تی و ویستوویه تی که بزه بخاته سهر لټوی خویننه ر و وه ک کومندیبیا به ک ده پراز ټینته وه. له زور شوینان که نه قله که ی له بیر چو ته وه یا نه یویستووه ناویک له هه لسووراوه سه ره کییه که بټینی (جا به ههر هویه ک بټی)، بۆخوی داستانه که ی رټکوپټیک کردووه و هه لسووراوی بۆ دوزیوه ته وه. بۆ غوونه دوکتور ئاسو (قادر مه حموودزاده) که به درټزایی ئه و ماوه یه ی له باکو بووه، له نزیکه وه ده گه ل کاپیتان ژیاوه و په ننگه به هه لده نه چوویم که بلیم، دوکتور ئاسو، کاپیتان حه مه دی له که سوکاری کاپیتان باشر ناسیوه و نزیکترین که س بووه لټی، بویه له کتیبه که ی به رټزبان زور زانیاری به نرخ سه بارت به کاک حه مه د ده ست ده که وی. دوکتور ئاسو له بیره وه رییه کانی خویدا نه قلیک ده گټر ټه وه و ئاوا ده لټی:

[... کاک حه مه د له باکو یه ده گه ل په حیم ئاغای قازی به رده وام شهر و کتیشه ی هه بوو. ده گه ل یه کتر نه ده سازان. کاتیک هه ستی به وه ده کرد که په حیم ئاغا له مال نییه، ده چوو بۆ مالیان و

هەرچی دلی ویستبای هه‌ئیده‌گرت و ده‌بیرد وه‌ک رادیۆ، تیلیفیزیۆن و هتد. ژنه‌که‌ی ره‌حیم
ئاغاش ده‌ستی وه‌بهر نه‌ده‌هینا و هیچی پینه‌ده‌گوت. ته‌نانه‌ت ره‌حیم ئاغاش قه‌ت هیچی
پینه‌ده‌گوت و خۆشی لی تووره‌ نه‌ده‌کرد. به‌ پینچه‌وانه‌وه‌ ده‌یگوت که‌ چ ناکرێ ده‌گه‌ل کاک
حه‌مه‌دی، ئه‌و سه‌رپشکه‌ و ئیختیاری مالی منی هه‌یه‌... [که‌چی، مامۆستا هه‌ژار هه‌مان نه‌قل که‌
ناوه‌کانی گۆریون و به‌ راویژی خۆیان رازاندوو‌یه‌ته‌وه‌ و به‌راستیش بزه‌ ده‌خاته‌ سه‌ر لیوان، ئاوا
ده‌یگیریتته‌وه‌:

[... دزی به‌ ئاشکرای ده‌کرد. جارێک ده‌چیتته‌ ژوور له‌ ماله‌ جووله‌که‌یه‌ک. جووله‌که‌ ده‌گه‌ل
ژنه‌که‌ی نوستوون. حه‌مه‌د ده‌سته‌نوێتیک هه‌لده‌گرێ، پانه‌وپان له‌ ده‌رکه‌وه‌ ناچی، جووله‌که‌ بانگ
ده‌کا: کاکه‌ هه‌مه‌د گیان، تیلاییل! ئاوا بۆت ده‌ ده‌رکه‌وه‌ ناچی!...]

پیاو نازانی که‌ ئه‌و نه‌قله‌ی مامۆستا هه‌ژار، پیشتر له‌ کوردستان و له‌ هه‌رته‌ی لاویتی و
بیده‌ره‌تانی کاپیتان پرویداه‌ه‌ یا نا؟ به‌لام دوور نییه‌ ئه‌و نه‌قله‌ هه‌مان نه‌قله‌که‌ی دوکتۆر ئاسۆ
بوویت و له‌ باکو پروی دابن و هه‌م دوکتۆر ره‌حیمی قازی و هه‌م دوکتۆر ئاسۆ و هه‌م باقی
کورده‌کانی دانیشتووی باکو بۆ مامۆستا هه‌ژاریان گیرابیتته‌وه‌، که‌چی مامۆستا هه‌ژار ناوه‌روک،
پروکار و په‌هێله‌ی نه‌قله‌که‌ی ئاوا گۆریوه‌، که‌ دووریش نییه‌ ئه‌سلی رووداوه‌که‌ی له‌بیر چووبیتته‌وه‌
یان نه‌یویستبێ ناوی هه‌لسووپاوه‌که‌ به‌ری و له‌ جیاتی دوکتۆر «ره‌حیمی قازی»، کردوو‌یه‌ به‌
«کابرای جووله‌که‌». گه‌ر کتیبی «چیشتی مجبور» بخوینینه‌وه‌ ده‌زانن که‌ مامۆستا هه‌ژار ئه‌و
که‌سانه‌ی که‌ سه‌رده‌می خۆی په‌خنه‌گری زیندوو‌یاد مه‌لا مسته‌فا بارزانی بوون، نه‌که‌وتوو‌نه‌ به‌ر
دلی نهر مامۆستا هه‌ژاره‌وه‌ و به‌ چه‌شنیک نوقوو‌رچی نووکی تیژی خامه‌ی تیکوتاون. وه‌ک له‌
لاپه‌ره‌کانی پیشووتر و له‌ به‌شی (سووتانم له‌ ئیوانم شه‌ری مه‌لا مسته‌فا و ره‌حیمی قازی دا)
خویندما‌نه‌وه‌؛ کاک حه‌مه‌د سه‌رباقی ئه‌وه‌ی ئه‌وپه‌ری ریز و دلسۆزی بۆ نهر مه‌لا مسته‌فا پیشان
داوه‌ و ته‌نانه‌ت دوو له‌ وینه‌کانی ئه‌و خوالیخۆشبووه‌ی له‌ ئالبومی وینه‌کانیدا به‌ یادگار هه‌ر
راگرتوو، به‌لام په‌خنه‌ی جیددیشی لیگرتوو. ئاخۆ بلێی مامۆستا هه‌ژار ئه‌و په‌خنه‌ی له‌ کاک
حه‌مه‌د بیستبیت و به‌ دلی نه‌بووبی؟ یا ئه‌و دلدوله‌مه‌ندی و می‌رخاسیه‌ی کابرای جووله‌که‌ که‌
ده‌گه‌ل کاک حه‌مه‌دی کردوو و ده‌ستی وه‌بهر نه‌هیناوه‌، نه‌یویستوو به‌ ناوی خوالیخۆشبوو ره‌حیم
قازی ده‌رچن، له‌بهر ئه‌و ئیواناخۆشیه‌ی که‌ کاک ره‌حیم ده‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فا بارزانی هه‌یبوو؟
یا هه‌ر هۆکارێکی تر!؟

لیرده‌دا به‌ پیوستی ده‌زانم که‌ نمونه‌یه‌کی تر له‌ کتیبه‌که‌ی دوکتۆر ئاسۆ بخه‌مه‌ پروو تا که‌سایه‌تی
کاپیتان و پیوه‌ندیان ده‌گه‌ل دوکتۆر ره‌حیم قازی بۆ ئیوه‌ خویننه‌رانی هیژا باشر وینا بکری که‌

فرۆکه‌خانه‌ی باکو - نازەربایجان سالی ۱۹۵۹ز کاتی پێشوازیکردن له مامۆستای مهزنی کورد مامۆستا هه‌زار موکریانی، له راسته‌وه: دوکتور عه‌لی گه‌لاویژ، دوکتور په‌حیم سه‌یفی قازی، کاک هه‌مه‌دی مه‌لووده چرچی، مامۆستا هه‌زار موکریانی، نه‌و که‌سه‌ی که‌ گۆله‌که‌ ده‌دات به‌ مامۆستا هه‌زار به‌ریژ دوکتور ناسۆیه و نه‌و که‌سه‌ی که‌ سه‌ری له‌ نیوان مامۆستا هه‌زار و ده‌کتور ناسۆ دياره، نه‌ناسراوه‌ته‌وه.

کاپیتان ته‌نیا ویستوووه‌تی خوالێخۆشبوو په‌حیم قازی نه‌زیه‌ت بکات، ده‌نا خۆی له‌ نازەربایجان دوو مائی هه‌بووه و له‌ هه‌یج په‌کی نه‌که‌وتوووه. له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۷۹ نه‌و نه‌قله‌ ده‌گه‌یژته‌وه:

[...په‌ڕۆژیکی کاک هه‌مه‌د هاته‌ مائمان و له‌به‌ر ده‌رگای مائمانه‌وه به‌ پێکه‌نین و خۆشحالییه‌وه به‌ په‌عنا خافی هاوسه‌رمی گوت: مزگینیم ده‌یه، په‌حیم ئاغا به‌ردی گورچيله‌ی هه‌یه و له‌ نه‌خۆشخانه‌ که‌وتوووه. ده‌زانی نه‌و به‌رده‌ چیه‌؟ نه‌وه هه‌مان نه‌و زه‌رده‌ چیه‌یه‌ی که‌ له‌ ئیرانه‌وه به‌ویان ناردبووم و په‌حیم ئاغا لێی خواردم و نه‌یدامه‌وه. ئیستا لێی بووه‌ته‌ به‌ردی گورچيله‌. به‌و قسه‌یه‌ ده‌یویست پیمان بلێ که‌ هه‌رکه‌س زولمی لێبکات، خودا ئاوا‌ی به‌سه‌ر دینێ...]

به‌لێ، که‌سایه‌تی کاپیتان وا بووه، زانیویتی که‌ نازی له‌لای دۆسته‌کانی کپاری هه‌یه، زانیویتی که‌ر مائی په‌حیم ئاغا گشتی له‌کۆل بنێ ده‌ستی وه‌به‌ر ناهیتێ. ویستوووه‌تی به‌و کارانه‌ هه‌م په‌حیم ئاغا نه‌زیه‌ت بکات و تۆله‌ی لێ بکاته‌وه (له‌به‌ر نه‌وه‌ی پێیوابوو په‌حیم ئاغا زه‌رده‌ چیه‌که‌ی لیخواردوووه یا ده‌ستنووسه‌کانی بردوووه و نه‌یداوه‌ته‌وه یان ...) و هه‌م بیانوووه‌ک بۆ جه‌فه‌نگ و پێکه‌نین بخولقینێ ده‌نا، له‌ ولاتیکی کۆمۆنیستی و تا سه‌ر ئیسقان به‌ کاری (ئیتیلعاتی و ئیستیخباراتی) ته‌نیو! به‌ په‌ڕۆی رووناک! بچی بۆ مائی خه‌لک! دزیان لێ بکه‌ی و خاوه‌ن مأل بتبین

و هیچت پینه‌لن! نه بووه و نه کراوه! نهو دزه غه‌واره‌یه‌ش ئیستا له دایک نه‌بووه که بتوانن لهو دوخه ئاسته‌مه‌دا دزی بهو چه‌شنه بکات. نه‌ویش له حالیکدا که ره‌حیم ناغا نه‌ندامی سه‌رکردایه‌تی فیرقه بووه، ده‌ستی درژ و له‌ناو ده‌سته‌لاتی ئازه‌ربایجاندا خاوه‌ن پله و پایه و دوست و ناسیو بووه.

یان له رووداوی شه‌ری به‌ناویانگی گوندی «مه‌کلاوی» که ههم مامه غه‌نی بلوریان و ههم ره‌ئیس به‌کر چه‌ویزی که فه‌رمانده‌ی نه‌و چه‌به‌هی سه‌رده‌شت بووه به وردی باسیان کردوو، کاپیتانیش له‌م کتیبه‌ی به‌رده‌ستندا به‌چری باسی ههموو رووداوه‌که‌ی گیرانه‌توهه و وه‌ک بینیوتانه زور بِن په‌رده و بیتاکانه له‌سه‌ر ورده‌کاریه‌کان دواوه به‌لام کاتیک گیرانه‌وه‌ی کاپیتان و ماموستا هه‌ژار پیک ده‌گرین، جیاوازیه‌کی زه‌ق خو ده‌نوینن. ده‌توانین به‌ ئاشکرا بلّین که نه‌و شتوه گیرانه‌وه‌یه و نه‌و جیاوازیانه له‌ ئاخه‌فتنی هه‌ردوو خوالیخو‌شبوو به‌ روونی دیته به‌رچاو.

بو زیاتر روونبوونه‌وه‌ی باسه‌که ئاماژه به‌ کتیبه‌ی (سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ) ده‌که‌م که له‌ لاپه‌ره‌کانی پت‌شوودا خوندتانه‌وه. به‌ دلنیا‌یه‌وه باسه‌که‌ی (حه‌مه‌دی مه‌ولووده مه‌نگور) تان چاو پیکه‌وتوو. نه‌و کتیبه‌ له‌ زمانی کورپی هه‌زرتی شیخ علائه‌ددینه‌وه نووسراوه‌توه که هه‌ردووک کاک حه‌مه‌ده‌کانی له‌ نیزیکه‌وه ناسیوه و رووداوه‌که‌ی له‌ نیزیکه‌وه بینیوه. هه‌مان نه‌قل خودی کاپیتان حه‌مه‌دیش به‌ وردی ئاماژه‌ی پنداوه و به‌ دلنیا‌یه‌وه چاوتان پیکه‌وتوو. وه‌ک ده‌بین موویان له‌به‌ینه‌وه ناچن، نه‌وه‌نده ویکده‌چن و لیکنیزیکن. به‌لام هه‌مان نه‌قلی (حه‌مه‌ده مه‌نگور)ی له‌ راویژه‌که‌ی ماموستا هه‌ژاردا هه‌یه که زه‌وی تا ئاسمان جیاوازن و ماموستا هه‌ژار به‌ که‌یفی خو‌ی وه‌رگه‌پراوه‌ته رووداوه‌که و ترش و خو‌یی کردوو تا بزه بخاته سه‌ر لئوی خوینه‌ر.

وه‌ک ده‌بینن ژبانی کاپیتان حه‌مه‌د پر بووه له‌ نه‌هامه‌تی. روژ نه‌بووه که ده‌گه‌ل مه‌رگ، برستی، بیبه‌رگی، نه‌شکه‌نجه، زیندان، ئاواره‌بوون و شاربه‌ده‌ر کردن ده‌سته‌ملان نه‌بووین. وه‌ک خو‌ی باسی ده‌کات (له‌ ته‌مه‌نی مندالیدا) ههموو دزیه‌کی کردوو تا له‌ته‌ناتیکی گیر بکه‌وی و له‌ برسان نه‌مری و په‌سیو‌یک بدوژیتته‌وه تا ریزنه‌ی بارانی به‌هاری ته‌ری نه‌کات، به‌فری زستانی به‌سه‌ریدا نه‌باری، گه‌رمای هاوین شه‌که‌تی نه‌کات و ته‌زووی پاییزی سپری نه‌کات. روون نییه ئیمه له‌و سه‌رده‌میدا بووباین و له‌و بارودوخه‌یدا که کاپیتان تیدا بووه ژبا باین، چو‌ن ده‌بووین؟ ئاخو‌چ که‌سایه‌تیبه‌کمان لئ ده‌رده‌چوو؟ ماموستا هه‌ژار له‌ چیشتی مجبورا ده‌دیان و به‌سه‌تان رووداوی وروژاندوو و له‌سه‌ر سه‌دان که‌سیش دواوه. وه‌ک به‌ریزیان له‌ پیشه‌کی کتیبه‌که‌یاندای باسی لئوه‌ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

[...گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتم له‌ ژباندای، قسه‌ی به‌ر ئاگردانه و چیرۆکیکه‌ بو لایکی ده‌گیرمه‌وه. ئیتر نامه‌وی بلّین نه‌ده‌بی نییه و عیلمی نییه. پتی ناوی فلانی بلّی بو له‌و جینگه‌ی وای نه‌گوتوو؟

بۆ فلانه وشەى عارەبى يان فارسى دەكار هیناوه؟ ئەگەر راست دەوى بە زمانىك نووسراوه كه له مهجلىسان قسهى پىندهكەم و ههچ خۆم پتوه ماندوو نه کردوو كه ئاسهوارىكى ئەدەبى بىت. ئەو كاری كه بۆ شهپهفنامەم کردوو و خۆم دەگەل ماندوو کردوو و بىر و مېشكەم هەلکوشیون، لێرهدا باسیان نییه...]

هەر به پێى قسهکانى مامۆستا ههژار، مرۆف دەتوانن خۆى رازى بکات كه بۆ لهو کتیبهیدا نهچۆته ناو ناخى باسهکان؟ بۆ پۆنهچۆته ناو کاکلی رووداوهکان؟ دەنا، ئەو مامۆستا مهزنهى کوردان و (بهتایبهت ئى من) گەر ویستبای رووداویكى میژووبى، ههملهلایه نه شی کاتهوه، ههلیوهشیتهتیهوه و لهبهریهكى نیتیهوه، به دهیان کتیبى وهك چیشتی مجبوری رهش ده کردهوه. نهر مامۆستا ههژار سهبارت به کاپیتان هه مهده دهفهرموی كه:

[...جاری با بزاین هه مهه له كهیهوه ناسیوه: هه مهی مه ولوود، پیاویكى نه خویندهوار، دز، زۆر سهرشیت و شهرفرۆش بوو. سابلأغى وهزآله هینابوو...]

کاپیتان خۆشى ههچ حاشای لى نه کردوو و له م بیره وه رییانهیدا باسی کردوو. وهك لهو بیره وه رییانهیدا دیتان کاتیک توانیوتى کار بکات، شانى وه بهر کارکردن داوه و له کرێکاری پا، تا بهردهستی وه ستای. له شاگرد قاوهچیتى پا تا شاگرد كه بابچیتى. له شوانکاری پا تا کرێکاری له رېگای هامبیلتون. له گۆزه فرۆشتى پا تا کاروانچیتى. له قاچاخچیتى پا تا بازرگانى کردن له نیتوان شارهکانى ناوچه کهدا. هەر هه مووی کردوو. ئیتر دزی کردنى کاپیتان به شیک بووه له ژيانى مندالیتى ئەو كه له ته مهنى ۶ و ۷ سال بۆ سه روو بووه و تا ده گاته ۱۳ و ۱۴ سال. كه کاتیک به سه رهاته کهى ده خوینینه وه و خۆمان به جی ئەو داده نین، به دلناییه وه ئەو حه قهى پنده دهین كه بۆ ئەوهى له برسان نه مرئ بچیت جووته كه وشیک له مه حکه مهى قازى، به پره یهك به سه ر دیواره وه، مه لافه یهك له ته نافی مالان و ... لیکاته وه و بیانفرۆشتى تا پارۆناتیک بخوات و پێى بژی. دیاریش نییه كه هه رکام له ئیمه (به مامۆستا هه ژاریشه وه)، گەر له شوین کاک هه مه دى مندال بووباین، چۆن ده رده چووین و چیمان لیده رده هات؟

پاشان کاپیتان كه ته مهنى گه و ره تر بووه و له هیز و باهووى خۆى رادیوه، به پهنج و تیکۆشانى خۆى بووه ته یهك له قاچاغچیه گه و ره کانى ناوچه که و ده گەل حوسینى زېرینگه ران (فروهر)، سه عیدی هه مه قاله، برایمه سوور، عه لی ریحانئ و برایمی حاجی ئەللا (ئیلاهی) و کئ و کئ، هه م سامانیان کو کردۆته وه و هه م توانیان گه و ره ترین کاریگه رى دابنن له گه شهى بیری کوردایه تی و نه ته وه یی له مه هاباد و بونیاتنانی یه که م حیزبى مۆدېرنى کوردی له پۆژه ه لاتی کوردستان وهك (حیزبى ئازادى کورستان) كه پاشان بوو به به ردی بناغه ی (کۆمه له ی «ژئ-کاف») و (حیزبى

دیموکرات).^۱ هاوکات بیته باوه پیکراوی تایه تی پیشهوا قازی محهمه و له ژیر نه مری به پزیزاندا ناماده بووه گیان دابنتی و مه ترسیدارترین جهوله کانی پی بسپیری، وهک قاره مانی کوردستان میدالی پی ببه خشی، بچی له تاران بکوژریت، یان هر به پی نه مری پیشهوا ده کریته

له راستهوه خوالیخوشبووان کاپیتان همه دی مه ولوده چرچی و ماموستا هزار موکریانی - باکو - ۱۹۶۲ز

پارزیهری بازاری مه هاباد له به رانه هر هیرشی عه شایردا و ملک و مالی خه لکی مه هه باد به نه و ده سپتردی و له ناکامدا ده بیته سه روکی ئیداره ی پولیسی مه هاباد و ناسایشی نه و شاره ی له نه ستو ده بی. جیا له وهی که کاپیتان ببوو به یه ک له ده وله مه نده کانی شاری سابلغ و ملک و زه و بیه کی زوری له پاش به جیما. هه رچهند ده وله تی پاشیه تی ئیران به خری داگیری کرد و له حکومه تی مه لایاندا به شیکی که می دهستی منداله کانی که وته وه که هه نوو که ش مندال و نه وه کانی له بهر نه و ملک و ماله هه ساونه وه.

به داخه وه ماموستا هزار یا له

میژووی ژانی کاپیتان ناگاداری نه بووه یان نه یویستووه باسی نه و میژوویه پرشنگداری کاپیتان بکات که کاک همه ده گه ل حوسینی زپرنگه ران (فروهه ر) و سه عیدی همه قاله که هه موویان کوره هزار و بیته نوای سابلغ بوون، به یه که وه قاچاغچیتیان کردووه و به یه کیشه وه به ردی بناغه ی یه که م حیزبی مؤدیرنیان له ناست رۆژه لاتی کوردستاندا داناوه و له سه ری تاریندراو و شاربه دهر کراون بو «شیراز» و شیرازه ی ژانیان پی هه لوه شاهه که سه رچاوه میژوویه کان نه وه پشتراست ده که نه وه که کومه له ی ژیاننه وه ی کورد و حیزبی دیموکرات له سه ر بناغه و بنچینه ی حیزبی نازدی کوردستان (به که میک گۆرانکاریه وه) بونیاد نرا و پاشان خه لکانی تر هاتن و بوون به نه ندای کومه له. سه یر نییه! بو ماموستا هزار خو ی له و باسه نه داوه؟ چون ده بی که سایه تیه کی هه لسوراوی وه ک ماموستا هزار له سه رده می کوماردا، که خامه یان سه رتوی کوردایه تیه، نه و میژوویه باس نه کات؟ مه گین به پزیزان نه ندای کومه له ی ژک و حدک نه بوو؟ یا هر زانیاری

^۱ بروانه لاپه رهی ۷۸ نه م کتبه.

له سهر نه بووه؟ به وپه پری سهر سوور پمانه وه ماموستا هه ژاری نه مر ته نیا نووسیویانه [له دامه زرانندی «ژی-کاف» دا هاته حیز به وه]. بِنِ ئه وهی باس له و میژوویه بکات که باسی کرا و دهیان سهرچاوهی میژوویی وه بآلی بۆ له ئه ستۆ ده دهن. دیاره به و چهند دپره ی که له پيشه کیه که یان نووسیویانه مروؤف وا لیده کات که ئه و مافه بدات به ماموستا هه ژار که مه به ستیان شی کردنه وهی پرووداوه میژوویییه کان نه بووه دهن، گهر ویستبای له سهریان بدوئی جیا له وهی بۆخوی له و سهرده مدا یه ک له هه لسووراوه چالاکه کان بووه، ده ی توانی که لک له ده یان و سهدان سهرچاوهی به که لک وه رگریت و رۆح وه بهر میژوو بِنِی، وه ک چۆن رۆحی وه بهر ویزه، شیعر و وه رگریان هیناوه.

گه وه زانای کورد ماموستا هه ژار له به شیکی بیره وه ریبه کانیدا ئاوا باس له چه ته بوونی کاپیتان ده کات و ده لئ: [..ئیتواره یه کی سهرما که چوممه وه، همه د خۆی ساز کردووه ده پروا. ره شادی گوتی: ده ترسم دلئ له ئیمه هینشایی. گوتم: نا، همه د چهند ساله دزی و چه ته یی نه کردووه، فیل که وتۆته وه یادی هیندوستان! همه د گوتی: ئای ره حمه ت له بابت. به خودای بۆیه ده پروم!...] لیره دا باش ده بوو که ماموستا هه ژار به روونی دهسته واژه ی «چه ته» و «چه ته یی کردن» ی بۆ خوینهر روون کردبایه وه و سنوره کانی ده گه ل یاخیبوون پائه نگاوتبا تا ئه و باسه نه بیته بنیشه خۆشکه ی زاری هه ندیک نه خوینده وار که وه ده زانن دونیا ههر ئه وه نده یه که ئه ورو ئه وان ده بیینن و میژوو ههر ئه وه نده یه که له چیشتی مجیور دایه و خۆیان ماندوو ناکهن تا بخویننه وه و ئاستی زانیاری خۆیانی پئ به رنه سهر و له شروقه کردنی باسه کان جیهانیینییه کی باشریان هه بی. که ماموستا هه ژار ئه و شیکردنه وه یه نه کردووه، وه ک پیشتر باس کرا، گله یی لئ ناکری، له بهر ئه وه ی گهر له سهر ههر وشه یه ک لیکدانه وه ی زمانه وانئ، میژوویی و ئه ده بی کردبا، نه کات به رگه ی ده گرت، نه په ر، دهن اچاوه پروان ده کرا که جه رده، پیاوکوژ و رپگر که بۆ پرووتکردنی خه لکی ئاسایی روویان ده و کاره ده کرد، ده گه ل ئه و که سانه ی که بۆ نیشتمان و له دژی داگیرکه ر و زۆرداران گورزیان ده وه شان، جوئی کردبایه وه.

به پئی پرسیاریکی ماموستا هه ژار و وه لامه که ی کاپیتان همه د که له (چیشتی مجیور) دا هاتووه، به روونی بۆمان ده رده که وی که کاپیتان همه د تا چ راده یه ک چه ته بووه و چۆنی چه ته یی کردووه و چۆن فیله که ی که وتۆته وه یادی هیندوستان؟ کاتیک ماموستا هه ژار پرسیری لیده کات که:

باشه کاکه همه، وه ختی له به غداوه چوو یه خه لان به هه وای دزی و چه ته یی کردن چیت به چی کرد؟

له گشتی وه لامه که ی کاک همه ددا که ماموستا هه ژار به ده ستی خۆی نووسیونی، نابینریت که کاک همه د به مآلی خه لکی ئاسایی دادابی و خه لکی خۆی پرووت کردبئ. به لکوو ده لئ که به سهر ئه منیه، ئه فسه ر، پۆلیس، ژاندارم، سینخوری ده و لته ت و ئه و ناغایانه ی له ناو حکومه تدا

دهستان دريژ بووه، داداوه. ريک هه مان کار که پيشمه رگه و تیکوشه رانی گه ل و نيشتمان دهیکه ن. نه وکارهی که پي ده گوتري شورش و خه بات. به پي نه و وتوويزهی که ساخکه ره وهی ئەم کتیبه ده گه ل به ريز کاک عه لی قازی کوری هه رگيز نهر «پيشه وا قازی محهمه ده» کردوو به تی،^۱ کاک همه ده هوکاری هاتنه وهی بو ناوچه که، هه لگيرسانه وهی شورش بوو، هه ره وک کاپيتان به روونی له بيره وه ريبه کانيدا باسيان ده کات.

ديسان هه ر به پي قسه کانی ماموستا هه ژار له چيشتی مجيورد، مروف پرسياریکی زه ق و گه وره ی لا دروست ده بی! ماموستا ده فهرموي که: (وه زاره تی ده ره وهی ئيران به فهرمی داواي له ده ولته تی عيراق کردوو که به هو ی نه وهی همه دی مه ولودی پوليس و ژاندارمی تیمه ی زور کوشتوو و وا و وا گورزی له ده ولته تی شاهه نشاهی وه شان دووه، بويه ده بی بيگرن و بیده نه وه به ئيران). نه و تاوانانه چی به سه ر دزيتی و چه ته بيه وه داوه؟ گه ر کاک همه د دز و چه ته بووه نه دی بو له نيوان دوو ده ولته تی ئيران و عيراق دادا جی نه بووه تييدا بسره وی و ته نيا داواي نه و کراوه ته وه و سه ره ننگ و لپيرسراوی تايبه تيان بو گه راننده وهی نه و ناردوته عيراق، به لام داواي زور له و که سانه ی که چالاکي وا ناوداری زه مانی کو مار بوون و پله و پايه يان له ناو کو ماردا چوار هينده ی کاپيتان بووه، نه کراوه ته وه، به ماموستا هه ژار يشه وه؟

نه و به لگه يه ی ده يبينن به لگه يه کی فهرمی و نه ينی ده زگا ئاسايشيه کانی ده ولته تی ئيرانه، که له سنه را بو وه زاره تی ناوخو و رووکنی ۲ که پاشان بوو به ساواک نو سراوه و باسی کاپيتانی ده کات. با به يه که وه بيخوئينينه وه و بزانین دوژمن چون کاپيتان ده ناسينی؟ به چ ناویک پیناسه ی ده کات؟ دز، چه ته يا پيشمه رگه و قاره مان؟

[وه زاره تی ناوخو - سه روکی گشتی شاره بانی ئيران - ژماره ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-۱، ريکه وه تی ۱۳-۸-

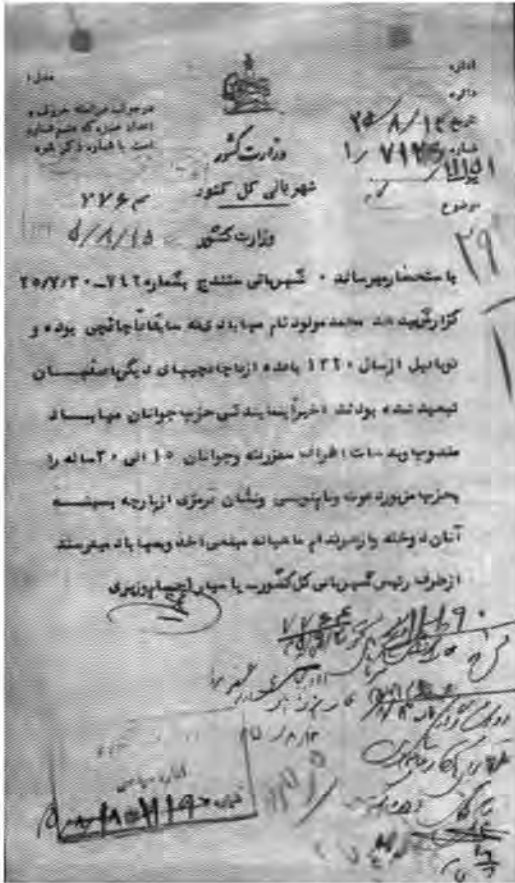
۱۳۲۵ (نه ينی)

بو وه زاره تی ناوخو

ئيداره ی پوليسي شاری سنه

به ژماره ی (۷۴۲) - ۲۵-۷-۳۰

^۱ پروانه لاپه رهی ۴۰۸

بیتان راده‌گه‌یینن^۱ که که‌سیک به ناوی
 محه‌مه‌دی مه‌ولود خه‌لکی مه‌هاباد که
 پیشتر قاچاغچی بووه، وهک ده‌لین له سالی
 ۱۳۲۰ ده‌گه‌ل که‌سانیکی تر له قاچاغچیبه‌کان
 بو شاری ئیسفه‌هان^۱ دوورخراوه‌ته‌وه،
 ماوه‌یه‌که به نوینه‌ری حیزی جه‌وانان
 مه‌هاباد هه‌لبژیردراوه و به دی و دیهاتی
 ناوچه‌ی سه‌قزدا ده‌گه‌رپی و نه و لاوانه‌ی که
 ده‌ته‌مه‌نی ۱۵ تا ۳۰ ساله دان راده‌کیشیته
 ناو حیزبه‌که‌یان و ناو‌نوسیان ده‌کات و
 هیمایه‌کی سوور که له پارچه‌ی دروست کراوه
 له‌سینگیان ده‌دات و له هه‌رکامیان مانگانه
 بره‌پاره‌یه‌ک وه‌رده‌گریت و ده‌ینیریته‌وه بو
 مه‌هاباد.

له لایهن سه‌روکی گشتی شاره‌بانی تیران
 - پاسیار یه‌که‌م حیسام وه‌زیری - واژوا^۲

هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی قایم و
 پشتنه‌ستووری دیکه له ده‌ولته‌ی پاشایه‌تی تیران ده‌خه‌مه‌ به‌ر دیدی خوینه‌ری هیتزا که تئیدا باس
 له‌که‌سایه‌تی، تاوانه‌کان و پو‌لی کاپیتان ده‌کات. نه‌و به‌لگه‌یه له ناریشیوی رینکخراوی ئیستیخباراتی
 و هه‌والگری «ساواک» به‌شیوه‌ی نه‌ینی هه‌لگیراوه و پاش تئیه‌ربوونی زیاتر له ۵۰ سال له کتیبی
 (چپ در ایران، به‌روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول، لاپه‌ره‌ی ۳۳ دا)
 بلأویان کردو‌ته‌وه. نه‌و به‌لگه‌یه‌ ناوا باسی کاپیتان ده‌کات:

^۱ نه‌و شاره ئیسفه‌هان نه‌بووه و شیراز بووه.
^۲ نه‌و به‌لگه‌یه له کتیبی اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به‌کوشش بهروز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۶ - لاپه‌ره‌ی ۳۷۷ بلأو کراوه‌ته‌وه و هه‌روه‌ها له ناوه‌ندی ناریشیوی (اسناد ملی ایران) هه‌یه.

تاریخ: ۳۷/۹/۱۹
ژماره: ۲/۵۹۲
ژماره: ۲/۵۹۲

یگی از عمال حزب کومله که از سال ۲۵ هجری متواری شدند تماماً واسط
ایران و یادگوبه هستند که هکس آنها بر دست است
یگی از عمال کومله با استفاده از موقعیت متواری شده و مدتها است در عراق بسر
برده اینکله اخیراً بطور قاچاقی وارد مناطق مهاباد - اشتریه - سرشفت - بوکان
شده مرتباً رابطه بین اکثراد
و عمال کومله میباشد.

بده با رئیس سازمان امنیت و
جای نظامت مربوطه در مهاباد
در استان سیستان و بلوچستان
مشغول این فعالیتها میباشند
لذا است مملکتی و لشکرکی است
مدعیان نظامت مهاباد است
شماره: ۳۷/۹/۱۹
ژماره: ۲/۵۹۲
ژماره: ۲/۵۹۲

۱- عیاله بارزانی، یکی از
رؤسای بارزان که در سال
۲۶ در عراق تحت تعقیب
سوده است ششماه روی
آشنائی با خیال قاضی محمد
در دهات وی پنهان شده بود
و در سال ۳۳ [۱۳۳۱]
بتهران آمده با خرید
بکدستگاه تاکسی مشغول
امرار معاش خود
بود و سرگزشت چهارراه
خبرالدوله کانه سرورگه
همیشه عمال کومله در آنجا
جمع میشوند اینک تا سیرده
بمحض جریان آخر عراق بارزان فرامجت کرده است و اغلب به تهران آمدند و
رفت نموده و رابطه بین عمال کومله تهران و عشایر بارزان و عشایر منطقه مهاباد
شده است
۲- محمدبولرد اهل مهاباد یکی از زیر دستترین افراد عمال حزب کومله - ۲ -
ک است نامبرده همیشه رابطه بین عراق - ترکیه - ایران - یادگوبه بوده است
نامبرده از زیر دستترین افراد کومله بوده که از سال ۱۳۲۵ هجری متواری شده بود
۳- دلشاد رسولی اهل عراق که از بدو تأسیس حزب کومله کردستان محسوب
میشود

۴- در زمان بین اهلای کومله و
حزب دموکرات کردستان عراق و
پنجرگن که آنی در این راستا
ایضا میگردند به شرح منته زیر
میراثند
تاریخ: ۳۷/۹/۱۹
ژماره: ۲/۵۹۲
ژماره: ۲/۵۹۲

یه کیک له ئەندامانی حیزبێ

کۆمه له مه بهستی کۆمه له ی ژێ. کافه
که له سانی ۲۵ [۵۱۳۲۵] هه لاتۆته
عێراقێ ئیستاش له نیوان ئیران و باکو
قاسیده و پێیه کی له ئیرانه و پێیه کی له
باکو و وینه کانی شمان هه نه.

یه کیک له ئەندامانی کۆمه له

[مه بهستی کۆمه له ی ژێ. کافه] له
ده رفهت که لکی وه رگرتوو و هه لاتۆته
عێراق و ماوه به کی زۆره له وی ده ژێ. وا
دیاره که نه و ماوه به به شتیه وی قاچاخ
ها تۆته و ناوچه ی مه هاباد - شنۆ -
سه رده شت و بوکان. به رده وام له نیوان
کورد هکان و ئەندامانی کۆمه له له
پێوه ندی دایه ....

(چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران،
جلد اول، لابه‌ری ۳۲)

• عه بدوللا بارزانی ....

• محهمه د مه لود خه لکی مه هاباده. یه کیک له له زه به برترین و به تواناترین ئەندامانی
کۆمه له ی ژ. ک. ه. ناوبراو به رده وام له نیوان عێراق - تورکیه - ئیران و باکو له هام وشۆ دایه.
ناوبراو له چالاکترین و شاره زاترین که سه کانی ناو کۆمه له ی ژ. ک. بووه که سانی ۱۳۲۵ هه لاتۆته
عێراق.

• دلشاد ره سوئی ....

به لێ، نه و به لگانه دوژمن نووسیه وتی. تیتیدا کاپیتان وه ک مه ترسیه ک بو ده ولته ی
شاهه نشاهی ده ناسینی. نه و دوژمنه ی بو پوو خاندنی که سایه تی نه یاره کانی له هه یج بوختان و
ناوزراندنیک ده ست ناپارێژی. گهر کاپیتانی به دز و چه ته و رێگر ناسیبا، هه یج شه رمی نه ده کرد و
چاوی ده قووچاند و ده یینووسی. وه ک ده بینن یا به قاچاغچی ناوی هه تاوه یا به (چالاکترین،

لهزه برترین، شاره زاترین و به توانا ترین ئەندامی کۆمه لهی ژ.ک) پیناسه ی ده کات. ههروهها باس له تیکۆشانی ریکخواهه یی کاک هه مه د ده کات. ته نانه ت باس له پاره وه رگرتن له لاوان ده کات بۆ کۆمه لهی ژ.ک. گوشاره کانی کاپیتان بۆ سه ر حکومه ت ئەوه نده کاریگه ر بووه که ده یانزانی ئەو ناو و ناتۆره ناحه زانه، که سایه تی ئەته وه یی کاپیتان له ناو کۆمه لانی خه لکدا خه وشه دار ناکات، بۆیه لهو به لگانه دا ده ق و دۆغر راستیه کانیان بۆ به رپرسیانی سه رووی خۆیان باس کردووه.

ئیتەر ئەو راستیه یانه و ده یان و سه دان سه رچاوه ی تر له به رده ست دان که پیمان ده لێن بۆ یه که مچار له سه رده می کۆماری کوردستان، وشه ی پێشمه رگه ساز کرا؟ چونکه پێشتر به هه موو ئەو که سانه ی وه ک کاپیتان هه مه دی مه ولوود، هه مه تال، هه مه هه تیو و... که له دژی حکومه ت و پیاوانی حکومه ت و ئاغا کاکان یاخی ده بوون و دا کۆکییان له مافی خۆیان و بیده ره تانان ده کرد و شوێشیان ده کرد، ده گوترا: «چه ته». وه نه بی که خه لکه که ئەو ناوه یان له سه ر دا بنێن نه خێر؛ له لایه ن داگیرکه ران و پیاوه کانیان، که گورزیان ویده که وت ئەو ده سه ته واژه یه یان به کار ده هینا، وه ک چۆن ئیستا به پێشمه رگه، شه رفان، شوێشگێر و گه ریلاکا مان ده لێن تیرپۆریست و چه ته و لهو شتانه. خۆ نه ده کرا له سه رده می کۆماریشدا هه ر به و وشه یه یان هه ندیک وشه ی بێگانه و نامۆ وه ک (قۆلسوور، سه رباز، عه سه که ر، جه یش و...) هێزی پێشمه رگه ی کوردستانیان پیناسه کردبا؟ که واته، ده بوا به وشه یه کی تریان بۆ دۆزیبا به وه که «پێشمه رگه» جێی خۆی گرت و ئیتەر لهو سه رده م را هه م به هێزی پێشمه رگه ی ده وه له تی کوردستان و هه م به گشت ئەو که سانه ی که له دژی حکومه ت و زۆرداران چه کیان هه لده گرت، ده گوترا پێشمه رگه یان شوێشگێر. سه رباقی هه موو ئەو راستیه یانه ش له یه ک شوێنیش نادۆزریته وه که کاپیتان چه ته یی کردبێ جگه له تالانکردنی مالی حکومه ت و پیاوه کانیان وه ک زه بر وه شاندن لێیان و ده سه تکه وت بۆ درێژه پێدانی ئامانجه نه ته وه یه کانیان.

هه ر سه به ره ت به و باسه له سالی ۲۰۱۵ ده گه ل مامۆستا شێرکۆ هه ژار موکریانی دیالۆگیکی به سوودمان کرد. مامۆستا شێرکۆ ئاوا یان فه رموو:

[...به کاره یانی وشه ی «دزی» و «چه ته یی» و ئەو شتانه له لایه ن هه ژاره وه یا هه ر که سیکی تره وه، به بی ئەو روونکردنه وه یه ی ئیوه که زۆر پنیویست و له جێی خۆیدا به، درشتکاریه ک ده نوینیت. سنووری نیوان «چه ته یی» و یاخیبوونی کورد له داگیرکه رانی نیشتمان، زۆر وابوو ه زۆر ناروون باس کراوه و له قه رینه (کۆنتیکست) ی واقعیی خۆیدا پیشان نه دراوه. ئەینا خۆ هه ر له جزیره ی رۆژئاوا ی کوردستان، ئەولادی «حاجۆئاغای هه فیرکان» که باسی رابه رینی خۆیان بۆ کوردایه تی له دژی مسته فا که مالی تورکیا ده کرد، وشه ی «پێشمه رگه» یان به کار نه ده هینا، ده یانگوت: (وه خته ک ئەم ژ بۆ کوردستان چه ته بوون). خودی ما ئۆ تسی تونگ، یه که م هه نگاوی

پیکهتانی لهشکری به چهته یی دهست پئ کرد، ههر به چهرفی چهته یی، له چیا ی به ناوبانگی چه تان...]

به لئ، رڼگری کردن له لهشکری داگیرکەر و پیاوه کانیان، لیخه فتانیان، به سه ردادان، تالانکردن و دابهشکردنی دهستکه وته کانیان به سه ر بنه ماله ی شهید، هه تیو و بیده ره تانه کان، ههروه ها بو بژوی خویان و بو درژه پیدانی نامانجه کانیان به دلناییه وه شانازییه کی گه وره یه. گه ره وانه پشتر پیمان ده گوتن «چه ته»، ئیستا پیمان ده گوتری «پشمه رگه» و له ویزه ی رۆژئاوا ییه کانیشدا نه فسانه یان لئ ساز ده کهن و به «پارتیزان» و «رابین هووده کان (رابین هوود - Robin Hood)» وه سفیان ده کهن. به نه گه ری زور ماموستا هه ژاریش مه به ستیان ههر نه وه بووه بو یه ده لئ: (فیل که وتوته وه یادی هیندوستان).

لیره که باسی رابین هوود کرا، بیره وه رییه کی مندالیم هاته وه یاد له نه نکم واته «خورشیدی ره بهر»، ژنی کاپیتان، ئاوا له سه ر که سایه تی هاوسه ره که ی ده دوا: (کاک همه د خه مخور، پشتیوانی هه ژاران و دژی ناداد په روه ری له کومه لگه دا بوو. که زانیای که سیک پتیوستی به یارمه تی هه یه، له هه یچ دریی نه ده کرد و له زاری خو ی و مال و مندالی ده گیرایه وه بو هاوکار یکردنی. که خو شی نه ی تونیا و دهستی نه پویشتا یارمه تی لئقه و ماوه که بکات، بو ی له ده وله مه نده کان و ده سترپویشتوکانی شار وه رده گرت، جا چ به تو بزی با، چ به دلخواز. ههر بو یه ش له ناو خه لکی

هه ژار و بیده ره تاندا یه کجار خو شه ویست و جینگای مه تمانه بوو و له ناو ئاغاوت و ده وله مه نداندا گوشتی تال بوو). هه رچه ند له ناو گه لی کوردیشدا هه ن که سانیگ که کاک همه ده کان به (رابین هوود - Robin Hood) و قاره مانی نه ته وه ی خو یانی ده ناسن و کتیب و لیکۆلینه وه ی خو یانی پشکه ش ده کهن، وه نه بی که ههر له ناو گه لانی تر دا نه و دیارده جوانه هه بی. خوالیخو شبوو ماموستا «ره حیم ساییر» له کتیبی (حکومه تی میلی کوردستان - لیکۆلینه وه یه کی سیاسی میژووی - چاپی یه که م ۲۰۱۱) دا خوالیخو شبوو کاپیتان محه ممه دی مه ولوده چرچی وه ک یه ک له و پشمه رگه و نیشتمان په روه ره کوردانه ناو دینی

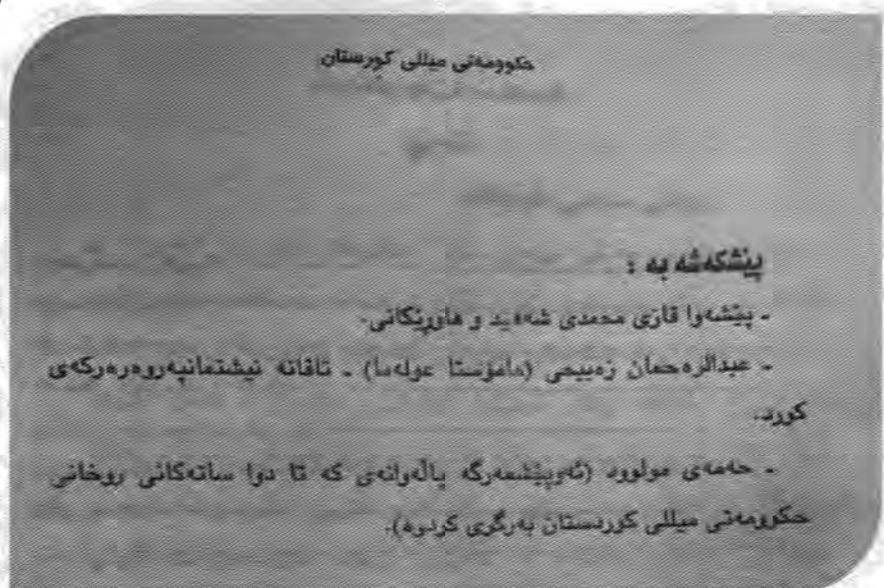

و له ریزه پښه‌وا و هاواله‌کانی و هه‌روه‌ها له ریزه‌ی عه‌بدو لږه‌حمانی زه‌بیحی (ماموستا عوله‌ما) داده‌نی که کتیبی خوی پښکه‌ش کردوو و له یه‌که‌م لاپه‌ره‌کانیدا ده‌نووسی:

[پښکه‌شه به:

- پښه‌وا قازی محمدی شه‌هید و هاوړیکانی.
  - عبدالره‌حمان زه‌بیحی (ماموستا عوله‌ما). تا‌قانه نیشتمانپه‌روه‌ره‌که‌ی کورد.
- حه‌مه‌ی مه‌ولوود (نه‌و پښمه‌رگه پاله‌وانه‌ی که تا دوا ساته‌کانی پروو‌خانی حکومه‌تی میلی کوردستان به‌رگری کردوو.)

رۆحی هه‌ردوو قاره‌مان، هه‌ردوو دل‌سۆزی نیشتمان، ماموستا هه‌ژار و کاپیتان هه‌مه‌دی مه‌ولوود شاد و یادیان هه‌رمان.

کتیبی:

(حکومه‌تی میلی کوردستان - لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی

سیاسی میژووپی - چاپی یه‌که‌م - ۲۰۱۱ -

نووسینی: ره‌حیم سابیر لاپه‌ره‌ی (۷)

سەفەرى كاپیتان دەگەل نەمر حەممە حوسین خانى سەیفى قازى بۆ شۆرەوى

وینەى ژمارە يەك

لە پاستەو: نەمران كاپیتان حەممەدى مەولوودیان و حەممە حوسین خانى
سەیفى قازى لە شارى كیسلوۆدسكى پرووسیه سالى ۱۹۴۶

چەند سال پيش، بەرئز
محەممەد پەزا سەیفى قازى دوو
وینەى بلاو كردهوه لە نەمر
حەممە حوسین خانى سەیفى
قازى لەرێكەوتى ۲۹ و ۳۰ مانگی
۹ى سالى ۱۹۴۶ى زایینی لە
شارێكى شۆرەوى گرتبوى بە
ناوى (Кисловодск -
Kislovodsk) ئەو ناوه لە زمانى
پرووسیدا بە مانای _ئاوى ترش)
دیت، ئاخەر ئەو ناوچەیهى كە
ئەو شارەى لێ هەلكەوتوو پەرە
لە سەرچاوهى ئاوى كانزایی و
ترش و گازدار كە لە كوردیدا
پیشان دەئین ئاوى گراوان. ئەو
شارە لە باشوورى ولاتی پرووسیه
هەلكەوتوو و بە شارێكى
گەشتیاری و جوان ناسیاوه.

ژۆزېف ئیستالین زۆر بەو شارە
سەرسام بووه و لەوێ كۆبوونهوه

گرینگ و نەهتینییهكانى رێك دەخست. لەو شارە جگە لەوهى كارگەیهكى گەورهى قورخانهى لیبوو،
هاوكات نەخۆشخانهیهكى تاییهت بە نەخۆشیهكانى دڵ و دەمارى لیبوو كە لەو سەردهمدا

پیشكەوتووترین كەرەسەكانى لێ دەست دەكەوت و گەورهترین نەشتهرگەرییهكانى لێدەكرا.

لە وینەكاندا نەمر حەممە حوسین خان كەسێكى دەگەلە كە كاك محەممەد پەزا بە دنیاییهوه
دەیفەرموو كە ئەو كەسە كاپیتان حەممەدى مەولووده. هاوكات دیتم كە كاك حەسەنى قازى گومانى
لەسەر وینەكە بوو كە ئەو كەسە كاپیتان حەممەد بێ! بەلگەى كاك حەسەن رێكەوتى سەر
وینەیهكەى كە رێك دەكاتە كۆتاییهكانى تەمەنى كۆمار و رێك ئەو كاتەیه كە كاپیتان لە جەبههه
سەردهشت بووه. هەرچەند روالهتی ئەو كەسەى كە لە وینەكەدا به چ لە روانگەى بهژن و بالاو و

وینهی ژماره دوو

له راستهوه: نهمران همهه حوسین خانی سهیفی قازی و کاپیتان
 همهه دی مهولوودیان له بهر دهم پهیکه ری ژۆزئف نیستالین له شاری
 کیسلوۆوۆدسک ی پرووسیه سالی ۱۹۴۶

چ له روانگهی سهروسیماره وهک
 کاک همهه دی دهچوو و
 تههه نه کهشی دهگه ل تمه نی نهو
 سهرده می کاپیتان نیزیک بوو.

بو وه رگرتنی زانیاری زیاتر کاتم
 نه به تلاند و یه کراسه پتوه ندیم به
 دایکمه وه گرت، بو م باس کرد و
 لیمپرسی ناخو بابت هیچکات
 دهگه ل همهه حوسین خان سه فهری
 کردوه بو نازه ریا یجان یا یهک لهو
 ولاتانه ی شوړه وی کون؟ دایکم له
 وه لameda فهرمووی که ناگادار نیم،
 یهک له بهر نه وه ی نه وکات من
 مندال بووم و نایه ته وه بیرم و له
 دایکیشم نه بیستوهه که بابم
 سه فهریکی ناوای کردب. یان
 کردوویه تی و به دایکمی نه گوتوهه.
 ناخر نهو سهرده م وا بوو که
 پیاوه کان بی نه وه ی پرس به مالتی

بکه ن، سه فهریان ده کرد و جاری وا هه بووه به دوو مانگ و سی مانگ نه ده هاتنه وه مالتی. به تایهت
 باوکم که ژوربه ی تمه نی به قاچاگی ده ژیا، ناچار بوو به پاریزه وه هه نگاو هه لپنیتته وه تا که س
 شوین و جیگای پینه زانیت. ههروه ها نهو قاچاچی بوو و شهو و پوژی دیار نه بوو. جاری وابوو
 به وه عده ی ۲ پوژان ده پوژی به لام ۲ مانگی ده گرت جا ده هاتنه وه، بویه من هیچ زانیاریم نییه لهو
 باسه و په ننگه چوو بیت، به لام به تیمه ی نه گوتب و تیمه نه یزانیان.

نهو دهم ده فته ره کانی کاپیتان چ سهر و سو راخیان نه بوو و منیش به گرینگم نه گرت، تا نهو
 ده فته رانه که و تنه ده ستم. به هو ی فراهه هه ندبوونی کتیه که درهنگ که و تمه سهر لیکو لینه وه ی
 زیاتر له سهر وینه کان. به داخه وه دایکیشم کوچیدوایی کرد و به جیتی هیشتین. داده «شه ونم» سی
 خوشکم و کاک «نارمان» سی خوشکه زام، له ناو کاخه زه کون و وینه کونه کاندای وینه یه کیان دوزیه وه
 که کاتیک بو یان ناردم واق مام. وینه یهک بوو هاوشیوه ی وینه کانی کاک محه ممه د پره زا، به هه مان
 ریکه وت، به لام له شوینیکی جیاواز تر. ئیر هاقه سهر نهو باوه ره که نه وه به هه لکه وت نییه که

وینیه کی هاوشیوه له مائی ئیمه له ناو شمه که کانی مالمندا ده دۆزرتیه وه. به و پیه ی ئه و وینانه ته نیا له مائی کچی کاپیتان هه بوون و له مائی کوری همه حوسین خان، که واته ههنگاوئیکی گه وره مان به ره و ساخکردنه وه ی میژووی وینه که ده بات و له پیداکریه که ی کاک محهممه د رهزا نیزیکترمان ده کاته وه.

بۆ زانیاری زیاتر پتوه ندیم کرد به کاک محهممه د ره زاوه و به تیر و ته سه لی سه باره ت به وینه کان دوایین. یه که مجار پیمنه گوت که وینیه کی هاوشیوه له مالمندا دۆزروه ته وه. سه ری قسانم ده گه ل کرده وه و زۆر پیداکرانه ده یانفهرموو که ئه و که سه کاک محهممه دی مه ولووده و ته نانه ت

ده یانفهرموو که به سالچووانی بنه ماله که شیان ئه وه پشتراست ده که نه وه. کاتیک که منیش ده نگم له و وینیه ده رهیتنا که له مالمندا دۆزراوه ته وه، هینده ی تر لۆمه ی منی ده کرد که چۆن نه ترانیوه ئه وه بایره ته؟ ئیستا ئه و له جاران زیاتر له سه ر قسه ی خۆی سووره که ئه و که سه کاپیتان محهممه دی مه ولوده.

ده گه لیان که ومه قسان له سه ر هوکاری سه فه ری ئه و دوو نه مره به یه که وه. به پرزیان ده یانفهرموو که» (ئه وکات همه حوسین خان کیشی زۆر چوو بوو سه ر، لاقه کانی وه ژان که وتبوون. هه ناسه برکه ده بوو. جووله ی زۆر پینه ده کرا.

ئه و که که سیکی چالاک و

وینیه ی ژماره سێ

له پاسته وه: نه مران کاپیتان محهممه دی مه ولوودی و همه حوسین خانی سه یفی قازی له شاری کیسلوودسک ی رووسیه سالی ۱۹۴۶ ئه وه هه مان وینیه که له مالمندا دۆزراوه ته وه

تاریخ: ۲۷/۱/۱۹
شماره: ۲/۵۹۲

یکی از اعمال حزب کومله که از سال ۲۵ هجری متواری شد...

ایران و یادگوه هستند که عکس آنها در دست است
یکی از اعمال کومله با استفاده از موفقیت متواری شده و مدتهاست در عراق پسر
برده اینکه لشراً بطور قاچاقی وارد مناطق مهاباد - سنویه - سرشت - بوکان
شده مرتباً رابطه بین اکراد
و عمال کومله میباشند.
۱- عبدالله بارزانی یکی از
رؤسای بارزانی که در سال
۲۶ در عراق تحت تعاقب
رسیده است نامبرده روی
آشنائی با خیال قاضی محمد
در دهات وی پنهان شده بود
و در سال ۱۳۳۲ [۱۳۳۱]
بسیه زن آمده با خرید
بکندسگاه تاکسی مشغول
انصراف سماش خود
بود و سرکوش چهارراه
فخرالدوله کسافه قیروز که
خبرنامه عمال کومله در آنجا
جمع میشوند اینک نامبرده
بمحض چربان لشکر عراق مبارزان مرجمت کرده است و اغلب به تهران آمد و
رفت نموده و رابطه بین عمال کومله تهران و عشایر بارزانی و عشایر منطقه مهاباد
شده است
۲- محمد مولود اهل مهاباد یکی از زیاده‌ترین افراد عمال حزب کومله - ۵ -
ک است نامبرده همیشه رابطه بین عراق - ترکیه - ایران - سادکوبه نبوده است
نامبرده از زیاده‌ترین افراد کومله بوده که از سال ۱۳۴۵ هجری متواری شده بود.
۳- دلشاد رسولی اهل عراق که از بدو تأسیس حزب کومله کردستان معاون

بمحض چربان لشکر عراق مبارزان مرجمت کرده است و اغلب به تهران آمد و رفت نموده و رابطه بین عمال کومله تهران و عشایر بارزانی و عشایر منطقه مهاباد شده است

هه‌سورواو بوو بهو بابته زور
ناره‌حتت بوو، بوئه بریار ده‌دات که
بجیت بو شوړه‌وی تا له‌وی
چاره‌سه‌ریکی بو بدوژیتته‌وه. ۱، ۲
له دریزه‌ی به‌دواداچوونه‌کانم بو
ئهو کتیبه، دپیره‌کانی به‌ک له
به‌لگه‌نامه‌کانی ئیداره‌ی روکنی ۲
(ساواک) سه‌رنجی منی بو لای خووی
پاکیشابوو، به‌لام هیچ لیلی
تینه‌ده‌گه‌ییشتم. له کتیبه‌ی (چپ در
ایران، به‌روایت اسناد ساواک، حزب
دموکرات کردستان ایران، جلد اول،
لاپه‌ره‌ی ۳۳) به‌لگه‌یه‌کی تیدایه‌باس
له‌وه ده‌کات که: (محهمم‌هدی
مه‌ولودی به‌رده‌وام له نتوان عیراق،
تورکیه، تیران و باکو له هاتوچو
دایه). ئهو دپیره زور نامو بوو، له‌به‌ر
ئهو‌هی هیچکات نه‌مانیستبوو که

کاپیتان له باشووری کوردستان و شیراز به‌ولاهه‌رتگای دوور چووین. تیتستا که ئهو وینانه‌ی ده‌بینین
و قسه‌کانی ئهو به‌لگه‌نامه‌یه‌له‌کن یه‌ک داده‌نئین، ده‌بینین که به‌لی، همه‌موویان به‌ره‌و قسه‌که‌ی
کاک محهمم‌ده‌زامان ده‌بن و بومان زیاتر پروون ده‌بیتته‌وه که ئهو که‌سه، کاپیتان محهمم‌هدی
مه‌ولوده. ره‌نگه‌کاپیتان له کوژی یادداشته‌کانیدا ناماژهی به‌و سه‌فهره‌دابن، مخابن که وه‌کوو زور
له وئستگه‌کانی ژبانی ئهو قاره‌مانه، ئهو به‌شه‌ش فه‌وتاوو، دهنه‌ده‌کرا زور شتی لی هه‌لک‌رئینین و
تیتدا (گهر سه‌فهرکی وه‌های کردبن) تیشک بهاوئیتته‌سه‌ر ئهو به‌شه‌له‌میژووی خووی و نهمر حه‌مه
حوسین خان.

۱ به‌هوئی ئهو‌هی که سه‌فهره‌که‌یان له و کاتهدا بووه که پروسه‌کان تیرانیاں داگیر کردوو و بنکه‌یان له مه‌هاباد و
ناوچه‌که‌دا هه‌بووه و به‌رده‌وامیش له پتوه‌ندییه‌کی پتودا بوون ده‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی قازییه‌کان، په‌نگه‌ئهو‌ان
پیشنیاری ئهو سه‌فهره‌یان به‌حهمه‌حوسین خان دابن.
۲ به‌ریز ره‌جمانی حه‌له‌وی له کتیبه‌که‌یاندا به‌ناوی (از مهاباد تا بایکانور) باسی ئهو سه‌فهره‌ی نهمر حه‌مه‌حوسین
خانی سیفی قازی کردوو.

کۆچیدوایی کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌لوده چرچی (۱۹-۴-۱۹۷۹ز)

یای (پرووناک - Рунак) گچی کاپیتان

سه‌بارت به ژبانی کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌لودودی له نازهر بایجان، تیکۆشام تا ده‌گه‌ل یای پرووناک کچی کاپیتان وتووێژیک بکه‌م و هه‌ندیک له بیره‌وه‌ریه‌کانیم بۆ باس بکات. یای پرووناک ته‌نیا که‌سیکه که ئاگاداری له دواساته‌کانی ژبانی کاپیتان هه‌یه. پوخته‌ی ئه‌و وتووێژه به‌و چه‌شنه‌یه:

— (من له ته‌مه‌نی چوار سالی‌مه‌وه له شاری ئیقانووڤوو - Ivanovo له پرووسیه‌ گه‌وره بووم و ده‌رسم خوێندوووه. ئه‌و خوێندگایه تایه‌ت بووه به‌ مندالی ئه‌و که‌سایه‌تییه شوێرشگێرانه‌ی که له سه‌رانسو‌ی جیهاندا شوێرشیان گێراوه و ئیستا پروویان له شوێره‌وی

کردوووه. واته‌ مندالی له هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی جیهانی لیبوو. باوکی منیش وه‌ک شوێرشگێرێک نه‌ژمارده‌یان ده‌کرد بۆیه منداله‌که‌یان له‌وێ دانابوو بۆ خوێندن. ته‌نیا له بۆنه‌کاندا یان له پشوووه‌کاندا ده‌ها‌مه‌وه لای بابم، زۆر به‌داخه‌وه نه‌ نه‌وه‌نده کات و شانسه‌م هه‌بوو که به‌تایه‌تی ده‌گه‌لی دانیشم و له ورده‌کاریه‌کانی ژبانی بکۆلمه‌وه، نه‌

---

۱ شاری ئیقانووڤوو یان Ivanovo یان Иваново شارێکه که له ۳۲۳ کیلۆمێتری باکووری رۆژه‌لاتی شاری مۆسکۆ هه‌لکه‌وتوووه که ده‌وری ۵ کاترێمێرێک و نیو له مۆسکۆ دووره. به‌ گه‌وره‌ترین شاری پێشه‌سازی له‌ بوا‌ری پارچه‌ درووستکردن هه‌م له ئاستی شوێره‌وی و هه‌م له ئاستی ئه‌وروپا دیته‌ نه‌ژماردن. هه‌روه‌ها یه‌که‌مین خوێندنگای شه‌وانه‌پروژی و ناونه‌ته‌وه‌یی له جیهاندا له‌و شاره‌ دامه‌زراوه. مندالی ئه‌و شوێرشگێر و پیاوه‌ سیاسیه‌ گه‌ورانه‌ی جیهانی لیبوو که باوکیان یا دایکیان له‌سه‌ر بیری چه‌پ گیانیان له‌ مه‌ترسی که‌وتوو و ئاواره‌ی شوێره‌وی بپوون. مندالی سه‌رانسو‌ی جیهانی لیبوو و په‌روه‌رده‌یان کردوون. له ئامریکای لاتینه‌وه تا چین له‌ ئه‌وروپاوه تا رۆژه‌لاتی ناوه‌راست و ئافریقا، هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌و نه‌سسه‌ په‌روه‌رده‌ ده‌کران تا بتوانن له‌ کاتی پێویست له‌ ولاته‌کانی خۆیاندا شوێندانه‌ری دابنێن له‌سه‌ر خه‌لکی ولاته‌که‌یان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی شوێره‌وی. یای پرووناکیش به‌ هۆی ئه‌وه که باوکی وه‌ک یه‌ک له شوێرشگێره‌کانی کورد له‌ ولاتی شوێره‌وی پێناسه‌ ده‌کرا، له‌و خوێندنگایه‌ په‌روه‌رده‌یان کردوووه. یای پرووناک ده‌یگێرته‌وه له‌به‌ر بوا‌ری ئاسایشی بۆ هه‌موو منداله‌کان ناوی خواراویان بۆ دانابووین و به‌ ناوی ئه‌سلی خۆمان که‌س بۆی نه‌بوو بانگمان بکات و ته‌نانه‌ت بۆخۆشمان بۆمان نه‌بوو که ناوی ئه‌سلی خۆمان باس بکه‌ین. که که‌میک گه‌وره‌تر بووین ئینجا ده‌گه‌ل منداله‌کانی دی که لێک نزیک ده‌بووینه‌وه له ناوی ئه‌سلی و به‌سه‌رهاته‌کانیان تیده‌گه‌یشتین.

ئەوکات ئەو بىر و مشوورەى ئىستاکانەم ھەبوو کە ئەو شتانە بە گرینگ بزائىم و بیانوسمەوہ.

جارجار دەمدیت کە کاخەز و پینووسى لەبەردەستە و دەنووسى. دەمگوت ئەوہ چ دەکەى؟ چ دەنووسى؟ دەیگوت ئەوہ مێزوویە، ئەوہ بېرەوہرییەکانمە، ئەوہ تاریخی کوردستانە، ئەو شتانەىە کە بەسەر خۆم و ولاتەکەم ھاتووہ. زۆر شتى بۆ دەگێرامەوہ و کەم شتم لەبېر ماوہ. یەک لەو شتانەى قەت لەبېرى ناکەم و دەرسىکى گەورەم لێوہرگرت ئەوہبوو کە:

مائمان لەناو باخدا بوو، من چکۆلە بووم و شەوانە لای تاریک بوونى دەترسام. زۆرجاران کە دەچوو مە مائە خالەم، بە پێیان دەھاتە مەوہ مائە خۆمان، دەتدى کە تاریک دەبوو، ترسىکى سەیرم رێدەکەوت. رۆژیک گوتم بابە من دەترسىم. ئەویش بە منى دەگوت کە ئەتۆ کچە کوردیکى و ھىچ شتىک لەو دوونیاىەدا نىیە کە کورد لىی بترسى. کورد کە لەدایک دەبن، ترس لە زگى دایکیاندا بەجیدلن جا دینە سەر دنیا. وا بە جوانى و بە ھەستەوہ بۆى باس دەکردم کە بە یەکجاری ترس لەمندا نەمابوو و باوہرم کردبوو کە کورد بەبیترس و خەوف لە دنیا دەبن و لە ھىچ ناترسن و زۆر لەخۆباىی بووم کە کچە کوردەم. ئیتر لە منیشدا ترس نەما).

باى رووناک لە بەشیکى تردا باسى شەرىکى دەکات کە ناوى شوین و جیگاکانى نەدەزانى، بەلام گریمانەم دەکرد کە مەبەستى شەرەکەى مەکلۆى بووبى، ئاوا ھاتە گۆ:

(۱۲ تا ۱۵ کەس بووین. لەشکرىکى زۆرى دەولەتى شای قەرار بوو بەسەرمان دادەن. بە ھاوړیکانم گوت ئەو شەرە، شەرى مان و نەمانە. گەر ئامادەن گیان دابنن بۆ کوردستان، ئەوہ رەگەلم کەون تا پێرا بەرانبەریان بىنەوہ، گەر ناشتانەوئى رەگەلم کەون، ئەو ھەر لە ئىستاوہ بچنەوہ مالى خۆتان و ژيانى خۆتان بکەن. بە خۆشییەوہ ھەر ھەموویان قارەمانانە و پیاوانە گوتیان ھەموومان ئامادەین گیانمان فیدای کوردستان بکەین، ئەو رۆژە لەشکرىکى ۲ ھەزار کەسىمان بە چەک و چۆلى قوورسەوہ شکاند و گورزىکى گەورەمان لیدان).

ئىنجا باى رووناک بە لەتکەوپەتکە ھەندىک لە بېرەوہرییەکانى کاپیتان ھەمەدى لە شەرەکانى محالى مەرگەوہر گېراپەوہ کە بۆ ئەوہى درېژە دادپى نەبى من لە نووسینەوہیان خۆ دەپارێزم، چون کاپیتان بۆخۆیان بە تىر و تەسەلى باسى کردووہ. لە درېژەدا باى رووناک گوتى:

(باىم کوردستانى زۆر خۆش دەویست، زۆر پێى لەخۆباىی بوو. نەخشەبەکى کوردستانى گەورەى ھەبوو، لە ژوورەکەى بەرامبەر بە خۆى ھەلپھاوہسىبوو. بە دوور و درېژى تىپرا دەما و سىغارى بە سىغار گر دەدا و ئاخى ھەلدەکیشا. جاریک لىمپرسى کە ئەوہ چىیە کە لە دیوارت داوہ؟ گوتى:

ئەو نەخشەى كوردستانى گەورەيە. بەداخەو ئەو چوار دەولەتە لىيان لەت كردووین و داگیريان كردوو. بەلام بۆ خەم نابى، چون دەزانم ھەرچوار پارچە يەك دەگریتەو. گەر منیش بەرم و نەببینم، دلنیام كە نەوێ داھاتووی كورد خوینی بۆ دەپرژن و لە بىگانان وەریدەگرنەو. پۆلە پروناك؛ پىمخۆشە ئەو بەزانی كە لێرە لە نازەربايجان ھەز ناکەم بەرم. دەيگوت: كە شۆرەوێ داو، تەپكەيە، ھەركەس پێوھەبى، دەربازبوونی نىيە. تپراويلكەيە، ھەر لە دوورەو ھەوانە، بەلام پووچە و چى تیدا نىيە. لێرە خۆم بە يەخسیر دەزانم. دەيگوت: پىمخۆشە لەدواھەناسەكانم لاق لەسەر خاكى خۆم دا، بىتم، جا بەرم. گويم لە وشەى كوردى بى، جا بەرم. باى كوردستان وە پرومەتم كەوئى، جا بەرم. لەناو خەلكى خۆمدا بەرم. كە مردم با خاكى كوردستان لە ناميزم بەگري و لەناويدا بنيزريم. جا كە ھاتوو نەمردم و جاريكى دى كوردستانم دیتەو، دەتەمەو ھەزەمەو كەن خوشك و براكانت و ناو ئەو خەلكەى ئەوئى، ئەو دەم دەزانى كە بابت كى بوو!

لە ھەموو تەمەندا تەنيا يەكجار دىتم كە با بىم گريا و فرميسك لە چاوى ھات. ئەویش كاتىك بوو كە لە بەرامبەر تلئيفيزيونى دانىشتبووين و ھەوالەكانى شۆرشى گەلانى ئىترانمان چاوى لىدەكرد. لەپەر تلئيفيزيون گوتى كە شا رويسشت و خومەينى ھاتەو. ئىتر با بىم دەستى كرد بە گريان و لە چاوانى بە ھىشو ئەسرين دەھاتنە خوار. نەيدەتوانى باوەر بكات كە دەتوانى بچیتەو كوردستان. دەيگوت يانى من دەتوانم كوردستان بىنمەو؟ من دەتوانم مندالەكانم بىنمەو؟ من دەتوانم خەلك و خاكەكەم بىنمەو؟ زوو زوو پرووى تىدەكردم و دەيگوت: پۆلە جوان ھالى بە بزائە ئەو تلئيفيزيونە راست دەكات يا درۆ؟ با من دلّم خۆش نەكەم.

گەر بۆ يەكەمجار ھاتەو كوردستان، ئاوات و قسەكانى باوكم لە گوچكەمدا دەزرینگانەو. نەمەزانی چى بكەم كە پۆھى باوكم شاد بكەم، لەپەر ھاتە زەينم كە بۆچى خاكى كوردستانى بە ديارى بۆ نەبەم؟ لەوچىك خاكى پيروزى كوردستانم بۆ ھىنا و لەسەر گۆرەكەى رشاندم و گوتم باوكە گيان ئەو ھەش ئەو خاكەى ئاوات بوو بۆى دا بىيەو و ماچى كەى و لە ژيريدا بنيزري. خودا و راستان واپانكرد كە خوشكە فاتم و كاك عەبدووللاى شەمامى تەلەفونيان بۆ كردم و گوتمان دەمانھەوئى بىينە نازەربايجان سەردانى خۆت و گۆرى باوكمان بكەين. چىت دەوئى بە ديارى بۆت بىينى؟ منیش گوتم لە من گەري و ئيوە بۆ من ديارين، گەر بۆت دەكرئى ھەندىك خاكى پيروزى كوردستان بىنە بە ديارى بۆ با بىم با بۆنى كوردستان بكات، با بە ئاوات بكات. بە خوشبىيەو كە خوشكە فاتم ھات، يەك كىسەى بچووكى خاكى كوردستانى دەگەل خۆى ھىنا بوو و بە ديارى بۆ گۆرەكەى باوكمان برد و بەسەر گۆرەكەيدا رشاندى).

نازەربايجان - باکو - سالی ۱۹۹۵ له راستهوه: به جلی کوردیهوه کاک عەبدوللا شەمامی - پەرویز ناغا هاوژینی یای
 رووناک - فایم مه‌ولودیان کچی کاپیتان - خالی یای رووناک - یای رووناک - دایکی یای رووناک - پووری یای رووناک -
 منداله‌کان له راستهوه: ناسلان کوری یای رووناک - رامیار شەمامی و ...

کاتیک شۆرشی گهلانی ئیران بلیسه ده‌ستینی و له سالی ۱۹۷۹ سه‌رده‌که‌وی، نه‌و ئاواره و شۆرشگێرانه‌ی که له دژی نه‌و ده‌سته‌لاته‌ تیکۆش‌ابوون و به‌و هۆیه‌وه خاک و ولاتیان جیه‌شتبوو، هیوا و هومیدیان بۆ گه‌رایه‌وه و دلخۆش بوون که باقی ته‌مه‌نیان ده‌توانن بچنه‌وه ولات و زیدی خۆیان. کاپیتان یه‌ک له‌و که‌سانه‌ بوو، کات نابه‌تلینی و کاروباره‌کانی پیکه‌خات تا بگه‌رێته‌وه کوردستان بۆ ناو خزم و هاوولاتیانی خۆی. به‌ته‌له‌فۆن خزم و که‌سانی له‌ مه‌هاباد ناگادار ده‌کاته‌وه که بریار وایه‌ رۆژی سێشه‌ممۆ پیکه‌وتی ۳۱ خاکه‌لیوه‌ی سالی ۱۳۵۸ (۲۰-۴-۱۹۷۹ز) به‌ فرۆکه‌ بگه‌رێته‌وه فرۆکه‌خانه‌ی (مه‌رآباد) له‌ تاران.

خزم و که‌س، دۆستان و ناسیاوان له‌ مه‌هاباده‌وه به‌ره‌و فرۆکه‌خانه‌ی تاران وه‌رپیکه‌وتن. له‌وی مامۆستا هه‌ژار موکریان‌ی و کاک جه‌لیلی گادانی‌یش دین بۆ پیشوازی کردن له‌ کاپیتان چه‌مه‌دی مه‌ولوودی. به‌داخه‌وه فرۆکه‌که‌ که‌ ده‌نیشتی‌ت کاپیتانی تیدا نابن. نه‌وه ده‌بیته‌ جینی سه‌رسوو‌پمانی هه‌مووان. کاتیک ته‌له‌فۆن بۆ باکو ده‌که‌ن و له‌ هۆکاره‌که‌ی ده‌پرسن، به‌داخه‌وه هه‌والی مه‌رگی کاپیتانیان پیده‌ده‌ن.

یای پرووناک کچی کاک حه مه ده گپرتتهوه که: (باوکم زۆر ئاواتی نهوهی ده خواست زیدی خوئی و خه لکی خوئی ببینتتهوه. ده یگوت نامههوی له غه ر یبایه تی بهرم. نئیمه له "قوبا" ده ژ یاین. پوژیک کاک په حیم قازی له "باکو" ته له فۆنی بو باوکم کرد و گوتی ئیستا له ئیران شا پوویه و ده توانی سه فهر بکه یه وه بو کوردستان، به لگه کانتیم بو بنیره با کاروباری سه فهره که ت بو جیبه جی کهم. نه ویش هه موو شتیکی بو نارد. بلیت کرا و بام خوئی ساز کرد بو گه رانه وه بو مه هاباد. شه ویک پیش سه فهره که ی، نه وه نده دلخۆش بوو که حه جمینی نه بوو و به رده وام له زووره که ی ده هات و ده چوو. تا به تلئیکی لای نیوه شه و له لای مامه وه پاشان به زۆری ناردمیته بو ماله

خۆم و گوتی به لām به یانی زوو وه ره وه مبه بو باکو. به قسم کرد. به یانی که چومه وه ده بینم ده رگام لینا کاته وه. له ده لاقه وه چاوم لیکرد نه وه باوکم به کراوات و ناماده له سه ر مۆبله که دانیشتوو. هه رچی هاوارم کرد وه لāmی نه دامه وه. ده لاقه کهم شکاند و چومه ژوور، به داخه وه دیتم که جهسته ی بیگیانی سارد بوته وه و جه لته ی دل لیداو و کوچیدوایی کردوو. بو من که هیچکات مروقی بیگیانم نه دیتبوو تا ماوه یه ک تووشی شوک بیووم و ته واو نه بووم، به تایهت که نه و که سه ش باوکم بی. ته نانهت که ئیستاش دتته وه یادم، خه م و ترس و یادی باوکم، ده بیته سنده کوئیک و بهر به نه وکم ده گری. دوایی له گوپستانی شاری "قوبا" به خاکمان نه سپارد. به پیتی گیرانه وه ی یای پرووناک و شایه دی خزمان، ریکه وتی کوچیدوایی کاپیتان، ده کاته ۳۰ ی خاکه لئیه ی سالی ۱۳۵۸ (۱۹-۴-۱۹۷۹ز).

گه ر وینه ی کتله که ی کاپیتان چاو لیکه ن، ده بینن که ریکه وتیکی هه له له سه ری نووسراوه. سه بارهت به و ریکه وته یای پرووناک به سه رسووپمانه وه وه لāmی دامه وه که نه وه له تو ده زانم که نه و ریکه وته هه له یه! نه و ده گه ل نه و ریکه وته ی که من نووسیومه هاوړا بوو، به لām نه یده زانی بو نه و ریکه وته له سه ر کتله که ی نووسراوه! و نه یده زانی له کوئی هه له یان کردوو! زۆر پیتی نارهت بوو. له هه مووی زیاتر به وه دلگران بوو که بو ده بی پاشی نه و چهند سه لهی که کتله که یان بو دروست کردوو، سه رنجی نه و هه له گه وره یه یان نه دابن.

له راسته‌وه: یای رووناک، په‌رویز آغا شووی یای رووناک و نه‌و مندا له‌ش نه‌وه‌ی یای رووناک. له‌سه‌ر کتله‌که‌ی نووسراوه محهممه‌دی مه‌ولوودی کورد

وتووئژ هکان

وتووژ ده گه‌ل دوکتور عیزه‌ددین مسته‌فا ره‌سول

پرسیار: له که‌یه‌وه کاپیتان همه‌دی مه‌لودت ناسی؟

ئه‌و زیاتر له ۲۰ سال له من گه‌وره‌تر بوو. سه‌ره‌تا سالی ۱۹۶۱ کاک همه‌دی مه‌لولووم له باکو ناسی. کاک همه‌دی پیاویکی سه‌یر و ده‌گمه‌نه له میژووی کورددا. به پیاویکی ئازا به‌ناوبانگ بوو. پیش جمهوریته‌تی کوردستان قاچاغچیتی کردوو. شتی بردوو به قاچاغ له نیوان مه‌هاباد و شیراز^۱ و نه‌وانه. جا ئیتر که جمهورییه‌ت دروست بوو، وه‌ک بلتین - ئیستا حیمایه‌ی پیده‌لین لای ئیمه - حیمایه یا موراقیبی پیشه‌وا قازی محهممه‌د بووه. دائیم ده‌گه‌لیا بووه بو هه‌موو شوینیکا. جا ئه‌دی بو ئه‌وی هه‌لبژاردوو؟ ئه‌وه‌ش دیاره پیوه‌ندییه‌کی کونی ده‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی قازیا هه‌یه.

پرسیار: کاک دوکتور چۆن زانیت که کاپیتان همه‌د خه‌ریکی ژیاننامه‌که‌یه‌تی و ئه‌و ژیاننامه‌یه چۆن ده‌ست بکه‌وی؟

ژیاننامه، من خه‌ریکم کرد. وتم کاک همه‌د چیت دیوه بیگیره‌وه. کاک عه‌لی گه‌لاویژ بۆی شه‌رح کرد و گوتی کاک همه‌د ئه‌وه عیزه‌ددین ده‌به‌ه‌وی ژیانی تۆ بکاته کتیبیک. له‌به‌ر ئه‌وه چیت دیوه له ژیانتا بیگیره‌وه و ئیتر ده‌ستی پیکردوو له منالیا و هه‌ژاری و فه‌قیری و باوکی و چۆن په‌روه‌ده

---

^۱ دوکتور عیزه‌ددین مسته‌فا ره‌سول به نه‌گه‌ری زۆر لیره‌دا زه‌ینی یارمه‌تی نه‌داوه. کاپیتان ته‌نیا به‌ک جار شیرازی دیوه که له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه بو ئه‌وی دوورخراوه‌ته‌وه (ته‌بعید - نه‌فی کراوه)، ده‌نا هه‌چکات توجاره‌ت و کپین و فرۆشتنی ده‌گه‌ل ئه‌وی نه‌کردوو. به‌لێ، کاپیتان قاچاخچی که‌لوپه‌ل بووه له نیوان سنووری خه‌یالی و ده‌ستکردی تیران و عێراق و سه‌رده‌میکیش باری له‌ودیو را هه‌تاوه و به‌عه‌جه‌مه‌کانی شاره‌کانی ورمێ و مه‌راغه و ته‌وریز فرۆشته‌وه.

کراوه و چۆن گهوره بووه و دوایی، ئەو ماوه‌یه‌ی قاچاخچیتییە چۆن بووه و چ پرووی داوه، ئەوانە‌ی باس کردبوو و هه‌روه‌ها پێوه‌ندیشی ده‌گه‌ڵ ما‌له‌ قازی له‌ که‌یه‌وه‌ بوو و بۆچی قازیش له‌ ناو خه‌لقی کورددا ئەوی هه‌لبێژاردبوو تا دا‌ییم ده‌گه‌ڵیا بێ؟ وه‌ک لێره‌ حیمایه‌ی پێ ده‌لێن، به‌س ئی کاک حه‌مه‌د ده‌گه‌ڵ پێشه‌وا‌ی له‌ حیمایه‌ش زیاتره‌. پێشه‌وا بۆ هه‌ر شوێنیک چووه‌ کاک حه‌مه‌دیشی ده‌گه‌ڵ بووه‌ له‌ ماوه‌ی جمهوریه‌ت. که‌ جمهوریه‌ت ته‌واو بوو هاته‌ عێراق.

پرسیار: کاک دوکتۆر گیان ئەو ژياننامه‌یه‌ چاپ کرا یا هه‌یج نووسینیکت له‌سه‌ر کردووه‌؟
نا، من به‌ته‌ما بووم بیکه‌م به‌ کتیب، دوایی من که‌ له‌ سو‌فیه‌ته‌وه‌ به‌ قاچاغ هاته‌وه‌ سا‌لی ۱۹۶۵ - ۱۹۶۶ - نه‌قله‌که‌ی درێژه - چوومه‌ قامیشلو و په‌ریمه‌وه‌ نه‌وبه‌ری تورکیا و له‌وێ را به‌ ئاوی دیجله‌ هاته‌وه‌ ئەولا بۆ لای ساسوار و ئاوش و زۆرئاوا که‌ دوو دێ بوون. له‌وێ به‌ سواری نارديانم بۆ لای مه‌لا مسته‌فا به‌ ۱۶ - ۱۷ رۆژ گه‌یمه‌ دیلمان. سا‌لیک له‌ دیلمان بووم. هه‌موو شه‌وی مه‌لا مسته‌فا ده‌هات و داده‌نیشت، عه‌زیز شه‌ریف له‌وێ بوو که‌ سه‌رکرده‌یه‌کی شیوعی بوو، مه‌لا مسته‌فا قسه‌ی بۆ ده‌گێرینه‌وه‌. سا‌لیک له‌وێ بووم و دوایش به‌یانی که‌ ۲۹ی حوزه‌یران بوو به‌ منی گوت لێره‌ دانیشتووی چ ده‌که‌ی؟ بۆ ناچی بۆ به‌غدا له‌وێ به‌شی کوردی هه‌یه‌ و ده‌رس بلێوه‌. کاغه‌زی دامێ بۆ وه‌زیریک به‌ ناوی ئەحمه‌د که‌مال فایه‌ق.

پرسیار: له‌ باکو ژيانی کاک حه‌مه‌دت چۆن چاو پێکه‌وت؟
به‌یانی زوو زوو ده‌هاته‌ سه‌رم له‌ کولیه‌ له‌ به‌شی داخیلی و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌دا و ده‌یگوت ده‌ چایه‌کی لێتی؛ منیش چام بۆ لێده‌نا. لێم ده‌پرسی چیه‌ به‌و به‌یانییه‌ زووه‌ هاتوویه‌ سه‌رم؟ ده‌یگوت چی بکه‌م خه‌وم لێنه‌که‌وتوووه‌ و بێتاقه‌ت بووم و هاتووومه‌ لات. ئیتر ده‌که‌وته‌ قسه‌ بۆم. جا خواردنی بۆ نه‌کردم. جا خواردنی چاکی لێنه‌نا. گه‌یبه‌ی چاکی بۆ نه‌کردین و بانگی ده‌کردین ما‌له‌ خۆی. ده‌چوو که‌مالیشی ده‌هینا،^۱ که‌مال مه‌زه‌هر. جا که‌مال ئەوکات ژنیکی پرووسی هه‌بوو، ژنه‌که‌شی ده‌هینا. ژنه‌ پرووسه‌که‌ی که‌مالی قسه‌یه‌کی قۆری کرد و گوتی ئەو گه‌یبه‌یه‌ شتیکی پیسه‌. له‌ زه‌مانی هه‌ربا ئێمه‌ ئەوانه‌مان ئەدا به‌ سه‌گ و پشیله‌. ئەدی تێگه‌یی کاک حه‌مه‌. گوتی ئیتر که‌مال و ژنه‌که‌ی به‌و ما‌له‌دا نایه‌نه‌وه‌. جا من بچم بازار بگه‌رێم و به‌ چه‌توونی ئەو که‌له‌ و گه‌یبه‌یه‌ په‌یا که‌م و نه‌وه‌ی بۆ بکه‌م، ئەو ژنه‌ش ئاوا بلێ! وه‌للا نابێ به‌و ده‌رکه‌یه‌مدا بێ. کاک حه‌مه‌د کاتی خۆیشی ته‌باخی بۆ شیخ له‌تییی کردبوو له‌ «حیلله» له‌ له‌لای بووه‌. ئیتر کتیبه‌کانیشی که‌ به‌ قاچاخ هاته‌وه‌ زۆریم له‌وێ دانا، له‌ به‌شیکی ناوخۆ دامنا. له‌بن ده‌ستی ژنیکی ئازه‌ریشا. وتم با لات بێ و ئەگه‌ر شتیکم نارد تۆ بیده‌ به‌ ئاکادیمی. که‌مال زانیبووی و چووبو لێ هه‌ستاندبوو و ته‌نانه‌ت زۆر کتیبی خۆیشمی و ده‌ستنووسی خۆیشمی تیدا بوو. ئەو ژنه‌ ده‌یزانی که‌ که‌مال په‌فێقمه‌ بۆیه

^۱ مه‌به‌ستیان دوکتۆر که‌مال مه‌زه‌هره‌.

متمانەى پيكر دبوو دابوويه.

پرسیار: هیچ بیرەوهرییهک ههیه بۆتى گيترابیتەوه له یهکیهتی سۆفییهت یا له کۆمارى کوردستان؟

زۆر شتى دەر بارهى قازى و دەر بارهى ئەو سۆفییهتیانەى لهوئى بوون، له بارهى ئەسەدۆفەوه. کۆمهلیک شتى ئەسەدۆفیشم لا بوو. ئەسەدۆف کییه؟ ئەسەدۆف ئەو وهختى من له باکو بووم ئەو مودیرى ئوتیلی ئین توریست بوو. ئەو ئوتیلە گەورەترین ئوتیلی باکو بوو. من لهوئى بووم جەمال عەبدولناسر هاتوو و لهوئى دابەزیوه، ئەوهى ئەندۆتیزیا لهوئى دابەزیوه سۆهارتۆ. ئەسەدۆف لهوئى مودیر بوو. من چوومه ئەوئى لای. هیتیریکی هیتنا و قۆرییهکی خسته سەر و چای لیتەنا. ئەسەدۆف له مەهاباد بوو. وتی من به ناوی ئیشی تيجاری ناردرا بووم بۆ مەهاباد بەلام له ئەسلدا لیتسراوى هەموو کارەکه بووم بەرانبەر به سۆفییهت. جا ئیتر ئەو باسى شەخسییهتی قازى بۆ کردووم. جا قازى محەمەد ئەلین زمانى زۆر زانیوه ئینگلیسى و فەرەنسى و تورکی ئیستانبولی و تورکی ئازەرى و فارسى و عەرەبى. ئەو ئەبوت قازى زۆر به کراوهی و به وازحى پرووسى قسەى دەکرد. ئەسەدۆف لیتسراوى جمهورییهتەکه بوو. زۆر به گەرەبى باسى قازى دەکرد. به کاک که مام گوت که وەرە من ئەسەدۆف دەناسم و وەرە شتى لى وەرگرە، بەلایهوه هیچ نەبوو. ئەو رەحیمی^۱ هەبوو بەلایهوه رەحیم سەرچاوه بوو بۆ ئیشی مەهاباد. بەلام ئەسەدۆف شتى زۆر لا بوو چون ئەو لیتسراو بوو. سەلاحەدین قوربانۆف هەبوو ئەویش مەسئولى عەسکەرى بوو له ئیشی مەهابادا، ئەویشم دیوه باسى قازى ئەکرد. قازى وەک ئەوان باسیان ئەکرد شەخسییهتیکی گەرە و هەلکەوتوو بووه له کورددا. ئەوهى قازى شتیکی دەگمەنه که مەلایهک له قەزایهک ئەو هەموو توانا و خۆئندهوارییهى هەبى. جا شەخسییهتی قازى، کۆمهلیکی کاک حەمەدى مەلودى بۆى باس کردووم. بەلام بهو نەوعەش ئاخرى قارەمانانە چۆ بەر سیداره. دەر بارهى ئیعدامه که قسەى قۆر ئەکرا بەلام خەلقى مەهاباد باش ئاگادارن که چۆن لە دار درا.

سپاس بۆ کاک (ئازاد بايز چه مچەمالی) که ئەم چاوییکەوتنەى به فیلم بۆ ئاماده کردم.

^۱ مەبەستیان خوالیخۆشبوو رەحیمی سەیفى قازیه.

وتووژ ده گەل کاک مه حموود (...)^۱

مالمان له گه‌ره‌کی ئه‌رمه‌نیان بوو. کاک حه‌مه‌دی مه‌لوودی له‌من به‌ته‌مه‌نتر بوو. ئه‌و سه‌روکی پێشمه‌رگه‌ی بوو. ئه‌گه‌ر ده‌چوه‌ سه‌فه‌ری یا له‌ شه‌ری ده‌هاته‌وه‌ دایکم و وان ده‌یانگوت کاک حه‌مه‌د هاته‌ته‌وه‌ به‌ بێمه‌زه‌ره‌تی. ئه‌من منداڵ بووم، بۆ پێشمه‌رگایه‌تی تفه‌نگیان نه‌ده‌دامی، بۆم هه‌لنه‌ده‌گیرا. تازه‌ ده‌هاتم بخوینم. ماله‌ کاک حه‌مه‌دی جیراغان بوون ماله‌ «میرزا سألحی ئازان» ییش (جه‌وانمه‌ردی) یان پێ ده‌لێن جیراغان بوون. پێش شه‌ه‌ریوه‌ری هه‌زارو سێسه‌د و بیست و نه‌وانه‌ که‌ رووسه‌کان هاته‌نه‌ ئێره‌ کاک حه‌مه‌د خه‌ریکی کاسی بوو. به‌بیری منیش نیه‌ چونکه‌ ئه‌من منداڵ بووم. باجه‌ خورشید خێزانی بوو. سێ کچ و کورێکیان هه‌بوو: باجه‌ ئامین، باجه‌ کافیه‌ و باجه‌ فاتم کچه‌کانی بوون و کوره‌که‌شی کاک خانه‌ بوو. کاک خانه‌ زۆر به‌ نازداری گه‌وره‌ بوو، نازدارێک بوو مه‌گین خودا بزانی. پێشمه‌رگه‌یه‌ک مسته‌فا چه‌په‌ (چاوشینی) یان پێده‌گوت پێشتر ناله‌ندی ده‌کرد. هه‌ر پێشمه‌رگه‌ی کاک حه‌مه‌دیش بوو، ئه‌و و دوو پێشمه‌رگه‌ی دیکه‌ له‌ ماله‌ کاک حه‌مه‌دی موخافیزی کاک خانه‌ی بوون. دایمه‌ کاک خانه‌یان ده‌ باوه‌ش دا‌بوو.

دوايه‌ که‌ رووسه‌کان هاتن ئێره‌ بۆمباران کرا، وه‌ده‌زانم ئه‌لعانه‌ عالم هه‌موو هه‌لاتن بۆ سه‌ر قه‌بران، خه‌لک ده‌گیرا. چون قه‌تمان ته‌یاره‌ نه‌دیتبوو. به‌ قامکی ته‌یاره‌که‌مان پێشانی خه‌لکی ده‌دا. له‌بیرمه‌ ده‌مگوت ئه‌وه‌تا ته‌یاره‌ ره‌ش، ئه‌وه‌تا ته‌یاره‌ ره‌ش. جا تا ئه‌و سألانه‌ خه‌لک ده‌یانگوت قامک رامه‌دێرن ده‌نا خه‌له‌بانه‌که‌ی وه‌ده‌زانی تفه‌نگتان پێیه‌ گولله‌ی پێوه‌ده‌تین، ده‌یه‌اوێ. به‌لێ عورووس ئێره‌یان گرت ئیدی ئه‌فسه‌ر و سه‌رباز پادگانیان چۆل کرد. ولات تیک چوو ئه‌فسه‌ر ده‌هات ده‌یگوت بابه‌ ئه‌و لیباسه‌ کوردی‌یه‌ی خۆت بده‌ به‌من چه‌که‌که‌شمت ده‌ده‌می چه‌ندیشت پوول ده‌وی ده‌تده‌می. هه‌لاتن رویشتن و بلاو بوونه‌وه‌.

پێش ئه‌وه‌ی عورووس بێنه‌ کۆمه‌له‌ی ژیکاف هه‌بوو. به‌ دزی لیکتر خرده‌بوونه‌وه‌ هه‌ر ئاوا کۆمه‌له‌یان ساز کرد. ئه‌گه‌ عورووس هاتن شه‌وانه‌ خه‌لک لیک خر ده‌بوونه‌وه‌ سرتیه‌یان ده‌کرد ده‌یانگوت عورووس ئاوا ده‌کا و ئاوا ده‌کا و قه‌راره‌ چه‌کمان بۆ بنێری. ئیدی ئه‌گه‌ر عورووس هاته‌ ئێره‌، لێره‌ ولات بوو به‌ هه‌رجومه‌رج. قازی محه‌مه‌د ده‌ستووری دا هه‌ر که‌س قودره‌تی هه‌یه‌ تفه‌نگی بکری و په‌یدای کا، هه‌رکه‌س نیه‌تی به‌ کۆله‌وه‌ژ و داری وه‌رن کیشکی بکیشن، هه‌ر شه‌وه‌ی مالیک بچنه‌ ده‌ره‌وه‌ی سابلاغی ده‌نا مه‌نگور و خه‌لکی دیکه‌ دێن تالانمان ده‌که‌ن. ئیدی عالمه‌که‌ هه‌مووی خرپۆوه‌ و وه‌دووی قازی که‌وتن، خه‌لک هێندێکی تفه‌نگیان کری.

له‌ قاوه‌خانه‌ی چاوشینیان پێ ده‌گوت ئه‌لحان بۆته‌ ماله‌ ئه‌حمه‌دی خمی، خه‌لک کیشکی ده‌دا هه‌ر شه‌وه‌ی مالیک. ورده‌ ورده‌ میرمیرینیان ساز کرد. یه‌ کێک ده‌بوو به‌ میر، خه‌لکیان به‌ سو‌عبه‌ت

^۱ له‌به‌ر هۆکاری تابه‌ت نه‌یویست بناسری

بانگ ده کرد، ده یانگوت ئەتۆ ئەو کارەت کردوو، جەریمەیان دەکرد. میریکیش لە گەرەکی رەزگەیان داندرا بە ئیوی محەممەد لاوازه. بابی ئەو عەبلایەیی بوو قاوه خانەیی هەبوو. ماله (جولفایی) یان پێ دەلێن، زۆر میریکی چاک بوو. میری گەرەکی ئیمەش سەدیقی سەسەری بوو. ئیستا دیموکرات دانەمەزراوو. جاریکی ئەوانە ناریدیان لەدووی قازی محەممەدی، کوتیان قازیش جەریمە دەکەین. یەکیکیان نارد کوتیان قوربان میرمیرنمان داناوه ناگامان لە ولاتیە. ئەلعانیش میر دەفرموئی یان دەبێ قازی بێتە ئیرە یا سەمەن جەریمەیی دەکەین. قازی کوتی عەک بارەکەللا. زیندەباد ناگاو لە ولاتیە، وەللاهی پیم ناکرێ و ناتوانم دەنا دەهاتمە خزمەتتان، بەلام سەمەنی دەدەم، وەلا ئەوهەندەیان جەریمەکرد. جا لەوهی دواوه وردە وردە لە گەل عورووسان بوون بە یەک.

شەویک عورووس بە پێگایەکی پەنا پردی سووری هەرە کۆندا ئەوهی لای باغی مکالیی بە ماشینی پرنوویان فریدا. هەموو دە پۆنی دابوو. هەمووی لێی نووسرابوو « زیددی یەهوود». هەموو ئی ئالمانی بوو گرتبوویان، ئالمان زیددی یەهوودی بوو. برونووه کان برونووی سەرتۆییان پێ دەگوتن، جا گەرە و چکۆلە هەموو جوړیکی تیدابوو، دەیانگوت تەیارەشکین. ئیدی قازی مەئووری نارد کوتی برون سەرو تەفەنگیکیان بدەن. ئیدی هەر کەس پێشمەرگە بوو تەفەنگی هەلگرت و هینایانە حەساری دارایی. هەمووی دە پۆنی دابوو، بە نەفتی و بەماسلە (گازۆئیل)ی پۆنەکیان لێ دەکردهوه و خاوپنیا دەکردنەوه. جا وردە وردە تەشکیلات ساز بوو، ژیکاف پەرەیی گرت و کاک حەمەدیش خۆی نیشاندا و بوو بە پێشمەرگە، دواتر بوو بە سەرۆکی پێشمەرگەیی.

کاک حەمەد پیاویکی زیرەک و بەغیرەت بوو. دەستە و مەستەیی ساز کرد. پێشمەرگەیان دەئیختیار نا. لە گەرەکی ئیمە یەستا پێشمەرگە دانەمەزراوو، کابرایەکی پێیان دەگوت عەزیزی قادر حەیرانی هاتبوو لە مزگەوتی فەقیران دەستنوێژی بشوا، لەوئێ لەقسان کابرایەکی رقی لێی بوو لە دەستاوه کانی مزگەوتیدا کوشتی. خەبەریان دا بە کاک حەمەدی، کوتی ئەوشۆ دەیگرم. لە چوارپێی مەولهوی بۆ سەری باغ و باغات بوو، چۆل بوو. کەس نەیدەوێرا بە شەو بچیتە ئەوئێ یا بچیتە گومبەزان. جا ئەو گومبەزانەش وەک ئیستا نەبوو، زۆر ناخۆش و خەفە بوو، دەرکەیی نەبوو. کاک حەمەد بەتەنێ چوو. تەواوی ولاتی گەرەبوو. هەتا بەیانی گەرەبوو نەیدیتبۆوه. بۆ سەبەینێ دیتیانەوه، کابرا ئیوی سەعید... بوو؛ گوێلک و مانگا و شتی هەبوو هەموویان راگوێست و ماله کەیان ئاورتیبەردا.

دواتر کە ژیکاف پەرەیی گرت میر حەج و محەممەد مەحموود و مستەفا خۆشناو وان هاتنە ئیرە، کاک حەمەد دەگەل هەموان پێوهندی هەبوو. دەیانگوت مستەفا خۆشناوی زۆر خۆش دەویست. تەنانەت دەیانگوت مستەفا خۆشناو چارده زمانان دەزانێ و زۆر زیرەکە. کاک حەمەد پێشمەرگەییەکی زۆر بەغیرەت و بەکار بوو، کەس نەیدەوێرا خۆی تێگەیهنێ. دەگەلکۆو تەشکیلاتی

دیموکراتی دامه‌زرا، کاک حه‌مه‌د هه‌میشه له‌جه‌به‌هی بوو. قازی زۆری خوش ده‌ویست. کاک حه‌مه‌دیان کرده‌په‌ئێسی جه‌به‌هی، هه‌میشه له‌جه‌به‌هان بوو. زۆرتر له‌جه‌به‌هی شاهیندژ و سه‌قزی بوو. نه‌گه‌ر شه‌ر کرا و شه‌ر ساز بوو و تفه‌نگیان دانئ. شه‌ره‌که عومده بوو و په‌ره‌ی گرت. له‌شکری ئیرانی له‌سه‌رده‌شتی مابوو. له‌وئ شه‌ر بوو کاک حه‌مه‌د پۆیشته نه‌وئ. «وه‌ستا برایم» یک هه‌بوو به‌ننای چاک بوو، «وه‌ستا برایمی مام که‌ریم» یان پئ ده‌گوت؛ ده‌ستی له‌به‌ننایه‌تی هه‌لگرت و بوو به‌پیشمه‌رگه‌. پیشمه‌رگه‌ی کاک حه‌مه‌دی بوو. له‌شه‌ر پیکیدا وه‌ستا برایم شه‌هید بوو، کاک حه‌مه‌د تهرمه‌که‌ی نارده‌وه و پاسبارد به‌ئیحترام و پزیزکی زۆره‌وه بینژن.

ده‌یانگێپراوه ده‌یانگوت هه‌رکه‌س له‌جه‌نگه‌ی شه‌ریدا هه‌لاتبا و جه‌به‌هی به‌جه‌په‌شتبا یا له‌خۆرا پاشه‌کشه‌ی کردبا، کاک حه‌مه‌د ده‌یکوشت. جاریکی ده‌ستیکی سئ- چوار که‌سی له‌جه‌به‌هی سه‌رده‌شتی پاشه‌کشه‌یان کردبوو و هه‌لاتبوون، کاک حه‌مه‌د گه‌راپۆوه و گرتبوونی. هه‌مووی کاغزی ده‌مل کردبوون و بۆ قازی محه‌مه‌دی نووسیوو ئه‌وانه له‌شه‌ری هه‌لاتوون، له‌سابلاغئ ئابروویان به‌رن؛ نه‌گه‌ر وا نه‌که‌ن جه‌به‌هی سه‌رده‌شتی به‌جئ ده‌هێلم. ئه‌وانه‌یان له‌سابلاغئ گێپرا، خه‌لک پئی ده‌کوئن هه‌ی ح...، هه‌لاتوون؟! یه‌کیانم له‌بیره ئیوی عه‌بلا... بوو.

زێرۆ به‌گ له‌سه‌رده‌شتی بوو، زێرۆ به‌گ شکاک بوو. کاک حه‌مه‌د ماوه‌یه‌کی ده‌گه‌ل ئه‌وی بوو. له‌هه‌رجێه‌ک شه‌ره‌که تووند بووبا کاک حه‌مه‌د غاری ده‌دا ده‌چۆ نه‌وئ. ده‌گه‌ل زێرۆ به‌گی شکاک بوو، ده‌گه‌ل بارزانیاں بوو. هێنده زیره‌ک و لێهاتوو بوو ئیویانگی ده‌رکردبوو. هه‌ر جه‌به‌یه‌ک کاک حه‌مه‌دی لیبووبا وه‌ی پیشمه‌رگه‌کانی دیکه‌ش زیاتر ده‌بوو.

که ولات تیکچوو، قازی محه‌مه‌د و چه‌ند که‌سی دیکه له‌مه‌هابادی را به‌ره و میانداوئ به‌روپیری سه‌رتیپ هومایوونی چوون. ئه‌و غایه‌نده و نوینه‌ری شای بوو. سه‌رتیپ هومایوونی له‌سه‌ر ئه‌سپی بوو، له‌شکره‌که‌شی ده‌گه‌ل بوو، کوتی: «همین که به مه‌هاباد رسیدیم قام حمد مولودها را بگیرد و تحویل من بدید» (ده‌گه‌لکوو گه‌په‌شتینه مه‌هابادی هه‌رچی حه‌مه‌دی مه‌ولووده بیانگرن و بیانده‌ن به‌من). کوتیان قوربان حه‌مه‌دی مه‌ولوودی یه‌ک نه‌فه‌ره. کوتی: «پیم وانیه، شتی وا نابئ. کوتیان به‌لئ هه‌ر یه‌ک نه‌فه‌ره. کوتی شتی وا چۆن ده‌بئ، ئه‌من چوومه جه‌به‌هی شاهیندژئ شه‌ر پکی زۆر توند بوو؛ پیمان کوتم وریای حه‌مه‌دی مه‌ولوودی به. چوومه سه‌قزی ده‌یانکوت وریای حه‌مه‌دی مه‌ولوودی به. ده‌چوومه سه‌رده‌شتی ده‌یانکوت وریای حه‌مه‌دی مه‌ولوودی به. کوتیان قوربان وه‌للا هه‌ر یه‌ک نه‌فه‌ره.

یه‌ستا ولات تیکه‌چوو بوو کاک حه‌مه‌د له‌جه‌به‌هی سه‌رده‌شتی را ده‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌کان ده‌گه‌رانه‌وه هیندیک له‌مه‌نگوران و خه‌لکی دیکه کوتبوویان ئه‌وانه به‌شکاوی ده‌گه‌رینه‌وه سابلاغئ، تیمه‌ش لیان ده‌ده‌ین و تالانیاں ده‌که‌ین و تفه‌نگه‌کانیشیاں لئ ده‌ستینین. وه‌لا خه‌به‌ریان دا به‌کاک حه‌مه‌دی. کاک حه‌مه‌دیش به‌پیشمه‌رگه‌کانی کوتبوو خوینم ده‌گه‌ل خوینتانه هه‌تا

ته حویلی شاریو نه دهمه وه و نه وگه پښمه وه شاری بو هیچ کوئی ناچم. وه لا له لای گه نه دار و گوچکه ده ری و نه و دیهاتانه، مه نگور و خه لک سه نگه ریان له پښمه رگه ی گرتبوو. ئیدی کاک همه د ده گه ل ده ستیک پښمه رگه ی پړوی کوتی جا دایانگرن، روحمو پښاندا نه به. وه لا لیتیان دابوون شکاند بوویانن. تفه نگیکی زوریان له مه نگوران نه ستاند بوو. هیندیک هه لاتبوونه گه نه دارو گوچکه ده ری. گه نه دار و گوچکه ده ری ویران کرابوون.

یه کیک له و پښمه رگانه ی له گه ل کاک همه دی بوو نیوی حه سه نی ره سووله شلقه ی بوو. ههروه ها نه و وه ستا برایمه ی پښتر کوتم، هه روا بیته وه محه ممه دی هیندوه ش، مه جید قوباد و هه ردووک ژن براکانی خو ی عه لی و مسته فای یاهه ری (ره هبه ر) و محیدینی ئایشی کولتیران له گه ل کاک همه دی بوون. نه و محیدینه نه گه ر قازی شه هید کرا و بوخوشی له کاک همه دی هه لپرا ئیدی تیکه لی کرد ده نا زور پښمه رگه ی چاک بوو. جا نه و کاک حه سه نی ره سووله شلقه ی ده گه ل پښمه رگه به کی چوو بوونه نیو دئی گه نه دارئ. گپراهه وه کوتی له نیو دئی بووین کولانه یه کی گه وره ی مریشکان بوو نه گه ته ماشام کرد په پویه کی سووری تیدابوو، دیتم ژتیک بوو خو ی ده ویدا شارد بووه. نه گه ر ده ستم ده وی پرا کرد کوتی براله پیای چاک به نافرته م، کوتم خوشکی ماتبه با نه تبینن.

به لی مه نگوره کان شکان، هاتینه وه کن کاک همه دی باسی ژنه که مان بو گپراهه، ؛ کاک همه د کوتی ده بی بچن نه و ژنه ی بیینه ئیره، نه مه ش هه ر دوعامان ده کرد خولایه نه و ژنه له وی نه مابئ و پویشتی، نه گه ر چووین ژنه که له وی نه مابوو. گه راپینه وه کوتم کاک همه د به خودای له وی نه مابوو. کاک همه د کوتی شتی وا نابئ. کوتم ده لی یه کیکی بنیره یا بوخوت بچو چاوی لی بکه، وه لا پښمه رگه به کی دیکه ی ده گه ل ناردم؛ کوتی بزانه راست ده کا؟ ده یگوت لی ده پرسم بو پښیان پی گرتین؟ بو ناوایان له ئیمه کرد؟ ئیمه له پوژیکي ناوادیان، له باتی ئیحترام و قه درمان بگرن، بو سه نگه ریان لی گرتین؟ خو نه وه نه منیان ده گه ل نه بامایه و له شکریان ده گه ل نه بایه هه موویان تالان ده کردن.

کاک همه د زور نازا بوو پښمه رگه ی وا هه ر نه بووه. یه کی قوله خپه بوو. کلاویکی تووکی له سه ر ده نا. کلاو خوودیان پی ده گوت. عورووس نیو بالتویه کیان دابوو به هه موان، نه ویش یه کی وای ده به ر دابوو. زستانان ده به ری ده کرد. تفه نگیکی قوله ی سه رتو پښی پی بوو. برنوی چاکی پی بوو؛ ده مانچه و خه نجه ریشی ده به ست ئیدی هه ر شیرن بوو چاوی لی بکه ی. نه ری وه لا هه میسه نه گه ر ده یانگوت کاک همه د هاتوته وه، دوو شه و پوژان لیره ده بوو، ئیدی به غار ده چوو هه به به کان، ماوه یه کیش به سه ر جه به ه ی سه رده شتی راده گه یشت.

به لی پښمه رگه گه رانه وه. خه لک بیستبووی له رییه پښیان پی گرتوون، نیگه ران بوون خه لکی دیهاتی سه ر رییه هاتبوونه سه ر جاده ی. کاک همه د هه تا تاقه داری ده گه لیان هات. وه لا هه رکه س

كوپ و كهس و كارى خوئى ماچ ده كرد پيشمه رگه كان ده يانگوت نه گهر كاك حه مه دمان ده گهل نه بووبا هم مووى ده شكايين. جا نه وده مى كاك حه مه د يه ك يه ك پيشمه رگه كانى ماچ كرد. گه ردن نازادى لى خواستن و كوتى نه وه نه نگو هم موو به سلامه تى گه يشته وه نيو كهس و كارى خو تان نه من ده پرؤم، تازه ناميننه وه. وه لا به نيو باغ و باغات و ميشه كانى «داشته مر» يدا پرؤيشته بووه لاي «قازياوا» سى. نه وده مى نه و سه دده ئيستا ساز نه كرابوو. پاش چه ند سالان كوتيان كاك حه مه د چوته عورووسياتى. ده ولت جاييزه و پوولى ده دا به هه ركهس بيگرئى يا راپورتى لى بدات. به ته واوى ديها ت و ولاتيان راگه يانده بوو هه ركهس ببينيته وه، خه به رمان لى بده نئ، ئيمه جاييزه ي ده ده ينئ؛ به لام ده ولت هه رچى كردى بويان نه گيرا. جا ئيدى نازانم دوايه ده گهل مه لامسته فاى يه كتريان گرته وه يان نا. پاش چه ند وه ختان كوتيان كاك حه مه د نه وه له مه سكه ويته، كاغه زيان بو ناردوو. جارئكى نه من نه مديت به لام كوتيان ها توتته وزنده رئى. نه وه قسه ي دواى تيكچوونى حكومه تى قازى بوو. ده ولت به له شكر و هيزئكى زوره وه چوو بوون، ده يانگوت زوو خوئى گو ريبوو، ليباسئكى قولئى، شرى ده به ر كرده بوو و خوئى كاواوى كرده بوو، مهر و ده واوى وه پيش خوئى دابوو نه وانيش به راستى وه يان زانيبوو شوانه، وه لا خوئى نه جات دابوو، نه يان ناسيبوو. جارئكىش كوتيان ها تيبوو ده يه كى، پيم وابئ نيوى دييه كه ي خه لان بوو. باجه خورشيد چوو بووه كنى.

جارئكيان كابرايه كى خه لكى ئيره «ده روئش حه مه دى ره جه ب» بيان پنده گوت ده گهل شيخ حه سه نى غه وسا باتئ ويستبوويان بچنه به غدايه. قه ديم ده يانگوت هه ركهس بيه وه بئته شيخ، ده بئ بچئته خزمه ت حه زره تى غه وس چله ي بكئشئ، له وه بچله ي بكئشئ رورئى ده نكه خورمايه كى بخوا، جا ده بئته شيخ، قه ديم ناوا بوو. جا نه وه ده روئش حه مه ده گيرايه وه كوتى پرؤيشته بووينه نه و ديوى، له وه بچله ي مە جليسيك بوو دانيشته بووين، باسى نازايه تى و غيره تى كاك حه مه دى مه ولووديان ده كرد. ده يان كوت قازى بيوى هيجى بو نه ده كرا، هه ر دوعاى بو ده كرد هيجى لى نه يه. له هه موو جه بهه كان دايمه حازر بوو. كوتى له منيان پرسى كوتيان كاك حه مه د پياويكى چون بوو؟ نه منيش كوتم وه لا پياويكى قولخه ره بوو كلاوخوودئكى له سه رده نا، زور به غيره ت بوو، نه گه ناوا چاوت لى كرده با به خووه نه بوو به لام نه گه ر پياو ده يدى ليئى ده ترسا. كوتيان ببينى ده يناسئوه؟ كوتم وه لا لاهى له ميژيشه نه مديوه، ره نكه. كوتيان له وانه كئهايان كاك حه مه ده؟ پئداها ت م تهما شام كردن، كوتم هيجيان هه ونين. وه لا له نه كاو يه كئكم ديت وه لا ده ستم ده نه ستوى كرد، ماچم كرد كوتم نه وه تا نه وه يه. كاك حه مه د كوتى كوپه پياوى چاك به بو خاترى خوداى ده نكنئ نه كه ي. كوتم نا بابه. باجه خورشيد و وانيش ها تيبون. پيمكوت چت پئويسته؟ كوتى هيجم پئوويست نيه. وه لا ناوام گوئ ليبوو نه و كابرايه كوتى بوخوم كاك حه مه دم له خه لانئ ديت.

وتووئژ ده گهل: كاك مه حموود (...) ۱۸-۴-۱۳۹۶ - ۹-۷-۲۰۱۷ يه كشه ممه.

ناماده كردنى: پارئزراوه

وتووژ دهگه‌ل کاک عه‌لی قازی (کوری ره‌ش)

پرسیار: کاک عه‌لی، به‌ریزتان ناوی کاک حه‌مه‌دی مه‌لوده‌چرچیتان بیستووه؟ ده‌یناسن؟
وه‌لام: نه‌وه‌نده‌ی من له بیرم بئ کاک محه‌مه‌دی مه‌لوده‌چرچی پیاوئیکی زۆر عاقل و شه‌رکه‌ر بوو. هه‌میشه ده‌گه‌ل مه‌رحوومی بابم زۆر پتوه‌ندییه‌کی نیزیکیان هه‌بوو. پاشان که کۆمار نه‌ما کاک محه‌مه‌د چوو بۆ باشووری کوردستان. هه‌روه‌ختیکی ده‌هاته‌وه بۆ باغی ساوای خۆمان، من ده‌چووم ده‌مدی و زۆر خۆش‌حال ده‌بووم. له پاشان چوو بۆ یه‌کیه‌تی سوڤیه‌ت و له‌وئ ره‌حیم ناغای سه‌یفی قازی زۆری ناگا لیبوو. ده‌وله‌تی شوڤه‌وی باخچه‌یه‌کی دابوو به کاک محه‌مه‌د و خه‌ریکی کشت و زه‌رغ و شتی وا بوو، له پاشان براهه‌ی محه‌مه‌د نه‌مین چوو بۆ رووسییه‌ی و له‌وئ بیسه‌ر و شوئن بوو نه‌مزانی چی لیهاته‌وه. فه‌قه‌ت کاک محه‌مه‌د له باکوئه‌ بوو و له باخچه‌که‌ی خه‌ریکی کاری خۆی بوو و سه‌ری خۆی پئ گه‌رم ده‌کرد. هه‌ر له‌و باخچه‌یه‌ش وه‌فات ده‌کات.

پرسیار: کاک عه‌لی ئه‌وکاته‌ی که کاک حه‌مه‌د له باشووری کوردستان بوو و ده‌هاته‌وه بۆ مه‌هاباد، به‌نازادی ده‌هاته‌وه یا به‌قاچاخ؟

وه‌لام: نا، نا، به‌قاچاخ چۆن! ئه‌و قاچاخ بوو. مسته‌فایه‌ک هه‌بوو که باخه‌وانی مه‌ بوو. ئه‌و ده‌هات ناگاداری ده‌کردمه‌وه. زۆریان ناگا لیبوو. هه‌میشه‌ش موسه‌لله‌ح بوو و ده‌مانچه‌ و تفه‌نگی پنبوو. هه‌میشه له کن مسته‌فای ده‌مایه‌وه. مسته‌فاش بۆخۆی هه‌م باخه‌واغان بوو هه‌م کیشکچی به‌رده‌رکی مالی ئیمه‌ بوو.

پرسیار: له‌و دیدارانه‌دا که ده‌گه‌ل کاک حه‌مه‌د کردووتانه‌ باسی چی ده‌کرد؟ کاک حه‌مه‌د له بیره‌وه‌رییه‌کانیدا ده‌لی که ویستووم شوڤش ده‌ستپیکه‌مه‌وه و ئه‌و باسه‌شم ده‌گه‌ل کوری ره‌ش کردووه. چیت له‌بیر ماوه له‌و باره‌یه‌؟

وه‌لام: به‌لی. ئه‌و پینشیاره‌ی به‌ من کرد. ئه‌لبه‌ته زۆر رابردوویه‌کی دوور و درێزه. کاک حه‌مه‌د هه‌میشه خه‌می کوردایه‌تی هه‌بوو و ده‌یویست کوردستان سه‌ربه‌خۆ بئ. ئه‌و وه‌ک براهه‌کی خۆشه‌ویست بوو بۆ من. ئه‌لبه‌ته ئه‌و زۆر له من به‌ عومرتی بوو. که ده‌هاته‌وه بۆ باغی خۆمان له‌وئ له‌ناو باخ چارداخیکمان هه‌بوو که هه‌میشه له‌وئ ده‌مایه‌وه. من له‌وئ ده‌چوومه‌ خزمه‌تی. له‌ باکوئه‌ش که ده‌بوو کاک ره‌حیمیش زۆری ناگا لیده‌بوو.

پرسیار: مامۆستا هه‌ژار له کتێبه‌که‌یدا به‌ ناوی چیشتی مجیۆر ده‌نووسن که حه‌مه‌دی مه‌لودی چه‌ته‌ بووه. ئاخۆ ئیوه له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ چه‌ زانیاریه‌کتان هه‌یه‌؟

وه‌لام: وه‌للا من نه‌مبیسووه و نازانم به‌لام که‌سیکی زۆر نازا بوو. هه‌میشه نێبانگی نازایه‌تی هه‌بوو. ژیان خانم هاوسه‌ری کاک عه‌لی لیبی دووپات ده‌کاته‌وه که چه‌ته‌ بو یا نا؟ کاک عه‌لی ده‌ وه‌لامدا ده‌لی: نا، نا، ئه‌وه‌نده ئه‌من بزانی چه‌ته‌ نه‌بووه.

سپاس بۆ کاک عه‌لی قازی و ژیان خامی هاوسه‌ریان که ئه‌و وتووژیه‌یان ده‌گه‌ل کردم.

په پراویزه کان

یای خورشید رههبر (هاوژینی کاپیتان)

یای خورشید رههبر که به (دایه خورشید) ده‌ناسرا، هاوژینی کاپیتان همه‌دی مه‌لوده چرچی بوو. له بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار و ده‌ستگورتی مه‌هاباد و له ریکه‌وتی ۲۷ خه‌رمانانی سالی ۱۳۰۱ ی هه‌تاوی له‌دایک ده‌بئی. دایکی ناوی «ئامین» و بابی ناوی «خه‌لیل» بووه که به «خه‌لیل مه‌زن» ده‌ناسرا. دوو برای له خۆی چکۆله‌تری هه‌بوو به ناوه‌کانی «عه‌لی» و «مسته‌فا». تمه‌نی دایه خورشید ده‌وری ده - یانزده سالان بووه که دایک و باوکی به هۆی نه‌خۆشی ده‌مرن و منداله‌کان هه‌تیو و بیچاوه‌دیر ده‌میتنه‌وه. دایه خورشید ده‌یگتیراپه‌وه که: (دوای مهرگی دایک و باهمان نه‌وه‌نده گچکه بووین که شه‌و داده‌هات و تاریک ده‌بوو، ده‌ترساین

له ژوره‌که‌مان بنووین، بۆیه هه‌ر سیکمان ده‌چووین له ته‌ندوویری ماله‌که‌ماندا خۆمان ده‌شارده‌وه. کاتیک که رۆژ ده‌بووه و ده‌مانه‌ویست بینه‌ ده‌ری، هه‌موو جارێ گیرمان ده‌کرد. نه‌وه‌نده مندال بووین که نه‌مانده‌زانی ده‌بئی یه‌کیه‌ک له ته‌ندوویره‌که بینه‌ ده‌ری، هه‌ر سیکمان به‌یه‌که‌وه هه‌لده‌ستاین به‌لام جیمان نه‌ده‌بووه و له زارکی ته‌ندوویره‌که گیرمان ده‌کرد. که سه‌رکه‌وتوو نه‌ده‌بووین، داده‌نیشترین تیر ده‌گریاین هه‌تا جیرانه‌کان به هانامانه‌وه ده‌هاتن و یه‌کیه‌ک رایانده‌کیشابنه‌ ده‌ری). ماوه‌یه‌ک ئاوا به بیکه‌سی، نه‌داری و بیده‌ره‌تانی رۆژ و شه‌وه‌کان تپیه‌ر ده‌که‌ن. کاک همه‌د ئه‌و سه‌رده‌م که سیکمی لاو و په‌به‌ن و هه‌روه‌ها له‌ناو هاوته‌مه‌نه‌کانی خۆیدا و له‌ناو چینی بیکه‌س و نه‌داردا خۆشه‌ویست بووه. ده‌گه‌لکوو چیرۆکی ئه‌و مندالانه‌ به‌ گوئی کاک همه‌د ده‌گا، خیرا خۆیان لئ به‌خاوه‌ن ده‌کات و بالیان به‌سه‌ر ده‌کیشی و ده‌بیته‌ پشت و په‌نایان و له بیکه‌سی ده‌ریان دینتی.

پاشان که دایه خورشید ده‌گاته تمه‌نی ۱۴ سالان، ده‌یخوازیت و ژبانی هاوبه‌شی پیکدینن. به‌ره‌می ئه‌و ژبانه‌ سێ کچ و کورپک بوون به ناوه‌کانی ئامین، خانه (به ناسنامه ناوی

«عبدالولپه حمان» ه، فاتم (به ناسنامه ناوی «نایشی» یه) و «کافی» یه. له پاش کوچ کردنی کاپیتان بو شوپوهوی، نهو ژنه قاره مانه له دژوارترین دوخدا، به کلاوچنین و پیچ بادان، منداله کانی گه وره کردووه. نهووه له حالیکدا بوو که گشت ملک و باغه کانیان له لایهن دهوله ته وه دهستی به سهردا گیرابوو. دایه خورشید تا کوئی ته مه نی ته سهر به رزانه به کاپیتان وه فادار مایه وه و منداله کانی پیگه یاند و دایمه زرانندن. ته نانهت تا نهوکاته که هه والی مهرگی کاپیتان یان پیدا، هه ر چاوه پوان بوو روژیک کاک همه د له ده رگای ماله که ی وه ژوو که ویتته وه.

به داخه وه له دواساله کانی ته مه نیدا له مه هاباد له لایهن منداله کانیه وه زوری کویره وه ری و بیوه فایی دیتن و به ناچار ماوه یه ک له مالی کاک عه لی برای ده ژیا و خزمهت کرا که له سابلخ به «عه لی یاوه ر» ده ناسرا. هه رکات دایه خورشید دلئی ته نگ ده بوو، ناوا دلداری خوشکی خوی

ده دایه وه و ده یگوت که: خوشکی گیان بوخوت ده زانی که هه موومان قهرزداري کاکمین، نیره هیچ مالی خوته، مالی کاکیشمه^۱. دایه خورشید پاش ماوه یه ک به یه کجاری چوو بو سهردهشت و له لای کچیکی به ناوی فاتم و زاواکه ی به ناوی کاک (عبدالوللا شه مامی) نیشته جی بوو و ریزی لیگیرا. یای خورشید له ریکه وتی ۱۳۷۸/۸/۲۷ ه و (۱۹۹۹/۱۱/۱۸ ز) دا کوچی داوی کرد و وه سییه تی کرد که له سهردهشت بینیزن و تهرمه که ی نه به نه وه بو سابلخ. ئیستا گلکوی نهو ژنه کورده، خوشی نه دیو، خونه ویست و به شمه ینه ته له گوپستانی شاری سهردهشته. روچیان شاد.

^۱ نهو خوشک و دوو برابه کاپیتان به (کاکه بانگ ده کرد) نه وه له وه لأمی نهو چاکانه بووه که کاک همه د له و روژه ناسته مانه دا وه ک کاکیکی گه وره بویان بووه ته سایه و سیبه ر و پاراستوونی. ته نانهت دایه خورشید پاش نه وه ی شووی به کاپیتان کرد، "کاک همه د" ی له زاران نه که وت.

عومەر ناچی

عومەر ناچی (Ömer Naci) له
ئهسلدا له تورک «چهرکهس»-ه کانی
لای قه فقاژه و له تایفه ی «جانخوت
- canhut Jankhot-». له بهر
شهره درێڤخایه نه کانی نێوان
قه یسه ری رووس و سولتانی
عوسمانی تایفه که یان کوچ ده که ن
به ره وه سنوره کانی تورکیه ی
ئه مپو. له سالی ۱۸۷۸ز له شاری
بورسا له دایک ده بی به لام هه ن
هه ندیک سه رچاوه که ده لێن له
نیستانبول له دایک بووه.

که میرمندا لیک ده بی هه موو
بنه ماله که ی له ده ست ده دات و
له لایه ن یه ک له به رپرسیانی
شاره که یان وه ک عه ولادی خۆی
هه لیده گریته وه و رۆی ده نیته
خویندنی. که که میک گه و ره ده بی

ده گه ل بنه ماله که ی زربابی که کاربه دهستی ده ولته ی عوسمانی ده بی، بار ده که ن بو به غدا. له وی
ماموستای تایبه تی بو ده گیریت و زمانه کانی عه ره بی و فارسی و فه رانسه به باشی فیر ده کات.
زۆری هه ز له وێژه ی تورکی بووه و ده گه ل شیعر و کتیب نێوانی خو ش بووه. پاشان ده بینیره وه بو
بورسا تا له کۆلێجی سه ربازی ئه و شاره دا زانستی سه ربازی فیر بی. له ناو کۆمه لدا به که سیک ی در
و شه رانی به ناویانگ بووه. وه ک له به لگه کاندایه ده رده که وی که سیک بووه که له قسه کردن و
لێدواندا زۆر به توانا بووه و توانیویه تی که کاریگه ری له سه ر خه لکدا بنی. به رده وام شیعر و
وتاره کانی له رۆژنامه گه و ره کان وه ک ۱۸۹۹ Musavver Fen ve Edebiyat dergisinde، Servet-

Çocuk Bahçesi، Cemiyet، Hürriyet، Vatan، i Fünûn چاپ ده کرا.

ده گه ل مسته فا که مال (ئه تاتورک) له زانکۆی سه ربازی «بورسا» ناشنا ده بن و ئه و یه کترناسینه
له داها تووی ئیمپیراتوریه تی عوسمانی و پاشان تورکیه و ته نانه ت ناوچه که شدا رۆلی خۆی

ده گيری. یه که مجار له رۆژی ۱۰-۰۲-۱۹۰۲ له ناو ئه پرتهدا داده مزری و له سالی ۱۹۰۳ به پرتده کری بۆ Üsküp و Prešova له بالکان. ههر له وی ده گه ل «ئامینه» ی ۱۷ سألان و کچی فه رمانده که ی خوی ناشنا ده بی و ده یخوازیت. له سالی ۱۹۰۷ به هوی نووسینی وتاریک له رۆژنامه دا هه پره شه ی لیکرا و هه لدیته پاریس و خوی حه شار ده دات. له وی ده گه ل کۆمیته ی ئیتیحاد و ته ره قی (Ittihad ve Terakki) یا هه مان تورکه ره گه زه رسته کان که مسته فاکه مال و هاوړیکانی بوون، پیوه ندی ده گه ل ده گیری و تیکه لیان ده بی و به هوی ئه وه که قسه زانی باش بووه کردوو یانه وته بیژی کۆمیته که یان.

له پاش رووداوه کانی پیش رووخانی ئیمیتراتوریه تی عوسمانی و لاوازیوونی ئه و زله یزه هاوړیکانی له کۆمیته ی ئیتیحاد و ته ره قی کاری بۆ ده کهن و کیشه کانی بۆ چاره سه ر ده کهن و ده گه رپته وه تورکیه. له سالی ۱۹۱۰ ی زایینی وه ک کاندیدی پارٹی ئیتیحاد و ته ره قی بۆ مه جلیس یا پارله مانی ئه وکات هه لبژێردرا و ده ستی کرد به کاری سیاسی. ته نانه ت وه ک وه زیر ناویان ده هینا. به لام ئه و خوی نه یووستوه کاری سیاسی بکات چونکه، زیاتر خو و خده ی شه پرخوازانه ی هه بووه و پیخۆشبووه سه رباز مینیته وه و له به ره کانی شه ردا بی.

له زۆربه ی ناوچه کانی ژیر چه پۆکی عوسمانیه کاندای وه ک قه فقا، ترابلۆس، تیران و بالکان شه ری کردوو. ده شه ری ده گه ل ئیتالیا ییه کاندای به شدار بووه، هه روه ها به داگیرسانی شه ری یه که می جیهانی له موسل، جزیره (گوندی هه زه ک) و دیاربه کر کوردی کۆمه لکوژ کردوو و ده ستی له که سه نه پاراستوو. چه شنی داعش سه ری کوردانی بریوه و له ناو چه قی شار و گونده کان دا هه لیهاوه سیون و کوردی پی چاوترسین کردوو. له ریکه وتی ۰۴-۰۱-۱۹۱۵ وه ک خۆبه خش له لایه ن ته لعه ت پاشا وه زیری کاروباری ناوخۆه ئه مری پیده کریت که سنووری تیران به زینیت و خه لکی کورد و نازه ری ئه و ولاته دژی رووسه کان ریک بخت. له دریزه ی ئه و چالاکیه یدا هه رکه سه دژی وه ستابا، له سیداره ی ده دا. له گه رمه ی شه ری رووس و عوسمانی ده گاته تیران و ناوچه ی کوردستان و نازه ره بیجان. ته نانه ت له نازه ره بیجان پشتیوانیه کی زۆر کۆده کاته وه بۆ بزووتنه وه ی (مشروطه خواهی). به هوی خۆتیه له قوتانی له کاروباری ئیرانییه کان ده یگرن و وه ک ده لین به سیداره حوکم ده دریت، به لام به سه رکه وتنی بزووتنه وه که ده رگای زیندانی بۆ ده کریته وه و رزگاری ده بی. ئیتر له وساو وه ک فه رمانده ی شه ره کانی رۆژه لاتی سنووره کانی عوسمانی ده گه ل رووسه کان دیته وه مه یدان.

له سالی ۱۹۱۲ له ده قه ری ئه رزرووم و ئه رزینجان به بیانوی جیهاد بۆ ئیسلام هیزیکی زۆر له عه شیرته کورده کان کۆ ده کاته وه. ئه و کوردانه ی ده گه لی نه که وتوون هه ر له وی سه ری په راندوون و کوشتوونی. ئیتر هه ر به و هیزه وه داده گه رپته باقی خاکی کوردستان و له دیاربه کر را تا موسل، هه ولیر، رواندز، سلیمانی و موکریان کورده کان فریو ده دات و شه ری ده ولته تی عوسمانیان

پئدەكات و بەكوشتيان دەدات.^۱ شېخ بابا سەعیدی و ھەمە حوسپن خانى سەردارى موكرى كه دوو له پياوه ھەلكەوتووھ كانی كورد بوون له موكریان، لەبەر ئەوھى فریوى قسەى ئەویان نەخوارد و ئەو شەپەیان بو ئیسلام نەزانی، لەجێوھ بە ھۆفانەترین شێوھ كوشتنى.

ئەو كوردكوژە لە رێكەوتى ۲۹ى مانگی تەموزى سالى ۱۹۱۶ (رۆژى شەممۆ ۷ى مانگی پەزىبەرى سالى ۱۲۹۵) لە تەمەنى ۳۸ سالیدا بە ھۆى نەخۆشى تیفووس دەمریت و لە شارى كەرکوک دەینێژن.

لەسەر ئەو كوردكوژە زانیارى زۆر ھەيە بەلام لەبەر نەبوونی دەرفەت بۆم نەلواوھ لیکۆلینەوھى لەسەر بکەم. ھیوادرام لە دادیدا ئەو ھەلە راو بکەم تا بتوانم بەو کارە چاوی نەتەوھەکم زیاتر بکەمەوھ تا دوژمنى خۆى بناسى و فریوى داو و دەوھۆیان نەخوات. ناوى ئەو کتیبەم لە پەراوێزى ژێرەوھ داناوھ و كە ھیوادرام شارەزایانى میژوو و زمانى توركى، شەنوكەوى كەن و بیکەنە كوردی.

---

^۱ لە کتیبى: (مەفرەزەكەى عومەر ناچى) ÖMER NACÍ BEY MÜFREZESİ دا، نووسینی Yrd.Doç.Dr. Sadık SARISAMAN و لە لاپەرەى ۵۰۷ را زۆر بە وردى باس لەو شەپانە دەكات كە لە ناوچەى موكریان و بەتایبەت لە سابلاخ و دەوروبەرى روویانداوھ كە بە فەرماندەیی عومەر ناچى كراوھ. تەنانت باسى ئەو عەشیرەتەنەش دەكات كە ھێزیان داوھتە عومەر ناچى.

کۆنسولی پرووسیه له سابلاغ (ئالیکساندیر ئیاس)

ئەو کۆنسولە کە سیک بوو بە ناوی ئالیکساندیر ئیفانوفیچ ئیاس (Iyas, Alexander Ivanovitch 1869-1۹۱۴). خۆی بە رەچەلەک خەلکی فینلاندىيە و لە ۲۷ی سېپتامبری سالی ۱۸۶۹یە لە شاری (لۆفیسای) ئەو ولاتە لە دایک بوو. هەم خۆتەندنی لە ئاکادیمی سەربازی تەواو کردوو و هەمیش لە کۆرسی زمانە پۆژەهەلاتیەکانی وەزارەتی دەرەووی پرووسیا خۆتەندکار بوو. جیا لە زمانەکانی فینلاندى، پرووسی و سوئیدی، شارەزاییەکی باشیشی لە زمانەکانی ئالمانی، ئینگلیسی، فەرانسی، لەهیتسانی، فارسی، تورکی، ئازەری و کوردیدا (کرمانجی) هەبوو. بۆ قەیسەری پرووسان لە زۆر شوێن خزمەتی کردوو بەلام لە سالی ۱۹۰۱-هەو بە فەرمی وەک

دیپلۆماتیکی بە ئەزمون لە ناوچە جۆراوجۆرەکانی ئێراندا نەرکەکانی پاپەراندوو. لە سالی ۱۹۱۲ وەک سەرکۆنسولی کۆنسولگەری پرووسیا لە سابلاغ درێژە بە کارەکانی خۆی دەدات. لە مانگی دێسامبری سالی ۱۹۱۴ دا بە فیتی جیهادیی خەلیفە عوسمانی، خەلکی توندئاژۆی ئایینی کە سیمپاتیەکی زۆریان هەبوو بۆ بابی عالی و خەلیفە عوسمانی، هان دران تا ئەو کۆنسولە لە مەهاباد بگرن و هەم سەری بپرن و هەم ژن و مندالەکە ئەتک بکەن. (ئیاس ژن و مندالی نەبوو). ئەو لە حالیک دایە کە هێزکی تورکان لە سابلاغ بوون و دەگەڵ عرووسان لە شەردا بوون. ئالیکساندیر ئیاس لە ترسی گیانی خۆی لە سابلاغ پای کرد و هەلاتە میانداو و لە پۆژی ۲۹ی هەمان سال و هەمان مانگدا دەگیرێت و دەیکوژن. پروون نییە کە لە میانداو کێ ئیاسی کوشت؟ سەرەداوەکان ناوی «سەمەد خانی شوجاعودەو لە مەرغەبی» دینن کە پێشتر لە قەفقاز ژیاو و

بۆ پشتیوانی له شه‌ری عوسمانییه‌کان گه‌راوه‌ته‌وه ناوچه‌که و به فیتی عوسمانییه‌کان سه‌ری ئه‌و کۆنسووله ده‌برێ. بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر کورده‌کانی دابینن سه‌ره‌ بره‌وه‌که‌ی ده‌به‌نه‌وه بۆ سابلاغ و له‌به‌رده‌رکی مائی قازی فه‌تاح که گه‌وره‌پیاوی مه‌هاباد بوو به‌جێده‌هێلن. ئیتر هه‌ندیک له‌و خه‌لکه‌ی سابلاغ که دلیان به‌ فه‌رمانی جیهادی بابی عالی خۆش بوو و له‌ گه‌مه‌ی بابی عالی و هێزی عوسمانییه‌کان بێخه‌به‌ر بوون، خۆشحالی خۆیان له‌و قه‌تله‌ ده‌رده‌به‌رن. به‌ پیتی ئه‌و زانیاریانه‌ که یه‌ک له‌ خزمه‌کانی ئییا‌س به‌ ناوی «جان چالینکۆ» له‌ کتیبی (IMAGES FROM THE ENDGAME; 1901-1914) دا باسی ده‌کات ئه‌و نیتگاتیف و به‌لگانه‌ی که له‌ کتیبه‌که‌یدا چاپی کردوون، ئی کۆنسوولی کوژراوی رووسییه‌ی تیزاری له‌ سابلاغ ئالیکساندر ئیقانوڤیچ ئییا‌س بوون که له‌ شه‌رێکی سپای رووس ده‌گه‌ل سپای عوسمانییه‌کان، له‌ناو شمه‌کی فه‌رمانده‌یه‌کی گه‌وره‌ و کوژراوی عوسمانییه‌کاندا دۆزراوه‌ته‌وه که ئه‌وه زیاتر قامکی تاوان بۆ کوشتنی ئه‌و کۆنسووله بۆ تورک و ئازهرییه‌کان راده‌کیشی و زیاتر ده‌رده‌که‌وی که به‌ ده‌و به‌سه‌ر کوردیان داهێناوه‌ تا شه‌ره‌که له‌ خۆیان دوور بکه‌نه‌وه. به‌داخه‌وه له‌ سابلاغ هه‌ندیک که‌س زۆر بێرێزی به‌ سه‌ری ئییا‌س ده‌که‌ن. له‌ راسته‌ی مه‌یدانی مه‌نگوران، گه‌مه‌ی پیده‌که‌ن و وه‌به‌ر شه‌ققانی ده‌ده‌ن و بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ چه‌قی شار هه‌لیداوه‌سن. ئه‌و رووداوه‌ وا له‌ له‌شکری رووسییه‌ی تیزاری ده‌کات تا له‌ رۆژی جێزنی مه‌لودی له‌ 12 ی ربيع‌الاول سالی 1334 ی مانگی و 1294 ی هه‌تاوی و (18-1916) هێرش بکاته سه‌ر شاری سابلاغ - مه‌هاباد و زیاتر له‌ 9000 که‌س ره‌شه‌کوژ بکری.

وتنه‌ی نهمر شیخ‌بابا سه‌عید به‌رزنجی (غه‌وس‌تاباد) و هه‌ندیک له‌ خزم و موریدانی، ده‌گه‌ل کۆنسوولی رووسییه‌ی تیزاری له‌ سابلاغ ئیلیکساندر ئیقانوڤیچ ئییا‌س. ئه‌و وینه‌یه‌ له‌ گوندی غه‌وس‌تاباد گیراوه.

شیخ بابا سه‌عیدی (به‌رزنجی - شیخ گولباب - غه‌وسابات - صدرالسادات).

نهر شیخ بابا سه‌عیدی به‌رزنجی (غه‌وسابات) ناسراو به (صدرالسادات) ده‌گه‌ل شیخ فخره‌ددینی برای ناسراو به (فخرالسادات) "راوه‌ستاو"

بیرکاری و ده‌رمانسازي کۆده‌کاته‌وه و له شيعر و ويزه‌ش دا ده‌ستی بالای هه‌بووه. شه‌هید شیخ گولباب شاره‌زایی ته‌واوی له‌سه‌ر چهند زمان هه‌بووه که توانیوتی به‌ره‌وانی قسه‌یان پیکات و پیمان بنووسیت و وه‌ریانگیري. نه‌و مروّقه‌ ئاینیه که به‌پیتچه‌وانه‌ی باوه‌ری نه‌وسه‌رده‌می پیاوانی ئاینی، که زمانه‌کانی غه‌یره‌ه‌ربییان به‌زمانی کافران پیناسه‌ده‌کرد و فیربوونی نه‌و زمانانه‌یان به‌حرام داده‌نا، به‌لام به‌رئیزیان به‌پیتچه‌وانه‌ی بیری ده‌کرده‌وه و فیربوونی زمانی بیگانان وه‌ک کرده‌وه‌ی ده‌رگای سه‌رکه‌وتن و گه‌شه‌ی گه‌ل و ئیسلام پیناسه‌ده‌کرد و له‌و پیناوه‌شدا خۆی فیری زمانه‌کانی عه‌ره‌بی، فه‌رآنسه‌وی، هیندی، فارسی، ترکی نازه‌ری و ئیستانبوولی کردبوو. لیزانین و شاره‌زایی شیخ بابای غه‌وسابات له‌ زماندا گه‌یبوویه نه‌و ئاسته که کتیبی "قانون" له (ابو علی سینا) که به‌زمانی عه‌ره‌بی بووه و هه‌روه‌ها، کتیبیکی دوو به‌رگی به‌ناوی "طب فرنگی" که به‌زمانی فه‌رآنسه‌وی بووه، وه‌ریانگیریتته سه‌ر زمانی فارسی.

شیخ بابا سه‌عیدی به‌رزنجی غه‌وساباتی، ناسراو به (صدرالسادات) ناودیر به (شیخ گولباب یا شیخ بابا)، سالی ۱۸۵۸ له گوندی غه‌وساباتی سه‌ر به مه‌هاباد (ئیتستا سه‌ر به بوکانه) له‌دایک بووه. بنه‌چه‌یان به خزمایه‌تی ده‌گاته‌وه سه‌ر کۆلکه‌ی شیخه‌کانی به‌رزنجی و به‌تایه‌ت پاشای کوردستان، شیخ مه‌حمودی نه‌مر.

زانایه‌کی ئاینی، رووناکبیر و رووناکیژی زه‌مه‌نی خۆی بووه. باوه‌ری به‌گه‌شه‌ی زانست و خویندن بووه و بو نه‌و مه‌به‌سه‌ته‌ش به‌غدا، نه‌لئه‌زه‌ه‌ری میسر و هیندووستانی به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه و له‌و سه‌فه‌رانه‌شیدا شاره‌زاییه‌کی باش له‌زانسته‌کانی پزشکی، ئیلاهی، نه‌ستیره‌ناسی،

شهید صدرالسادات له غهوسابات، یه کهمین دهرمانخانهی (دارالشفاء) له سهر نه ساسی زانستیی تهوکات کردهوه و به بیهرامبه ر ده رمانی خه لکی نه خویشی ده کرد. تهوکات که نه خویشی "گولی" زور بووه، به ریزیان بو کوردهوهی زانستی زیاتر له مهر هم نه خویشیه، سه فهری هیندووستان دهکات تا بتوانی له نازار و دهردهکانی نه و نه خویشانهی کوردستان که م کاتهوه. که له سه فهره که ش هاتهوه ناوه ندیکی پزیشکی له سهر حیسابی و خهرجی خوئی ده کاتهوه که تایهت بووه به چاره سهرکردنی نه خویشی گولی. یهک له کاره ههره گرینگ و بهرچاوهکانی صدرالسادات، دامه زرانندی ناوه ندیکی بوو به ناوی (قهله ندرخانه) که له ویدا هه ولی ده دا نه و شوینه بکات به مالی نه و لیه و ماو و برسی و نه دار و به له نگازانه که بیکهس و بی شوین بوون. شیخ بابا له و ماوه که مهی ته منی پر له شانازیاندا، یهک له و ده گمن پیاوه ناینینیانه بووه که باوه ری به جیایی دین له سیاست بووه. له سهر نه و تایه تمه ندیپانهی که له بان باس کران، به ردهوام به ردهنگی بهرپر سه غهواره کان بووه و له لایه ن نوینه رانی ولاتانهوه راویژی پیکراوه و حیساب بو قسه ی کراوه. یهک له و ده گمن زانا ناینینیانه بووه که دژی پاوانخوازی و داگیرکاری عوسمانیه کان هه لوئیستی گرت که له ژیر ئالای ئیسلام و جیهادهوه، شه ری په رپیدانی دهسته لاتی بابی عالی و خه لیفه کان عوسمانییان ده دا. له گهرمه ی شه ری قه یسه ری پرووس و تورکی عوسمانیدا، به شی هره زوری نه و شیخ و مه لا و پیاوه ناینینیانه کان نه و سه ردهم، هانی خه لکی کوردیان ده دا شه ر بو له شکری عوسمانی بکه ن به لام، شیخ بابا یهک له و دلسوزانه ی گهل و کوردستان بوو که هاوولاتیانی ناگادار ده کردهوه که نه و شه ره بو ئیسلام نییه به لکوو، بو داگیرکردنی ولاتیانه و لایه نهکانی شه ر درو ده کهن و له هه ست، گیان و شعوری نه و میلله ته بو به رژه وهندی خو یان که لک وه رده گرن.

(بازیل نیکیتین) بالویزی تهوکاتی کونسولی عرووسان، له پهرتووکی (ایرانی که من میشناختم) دا ده لی: کاتیک له شکری تورکان هیرشیان هینا، خو م گه یانده ناوچه ی ساوجبلاغ (سابلاغ/مه هاباد) و چوومه خزمهت دانیشمه ند و زانا، شیخ بابا و داوام لیکرد که نه و خه لکه ناگادار بکاتهوه که خو یان به دوور بگرن له و شه ره و فریوی درو و گزه ی تورکان نه خو ن و بیلایه ن بمیننه وه، له وه لامدا شیخ بابا فه رموی:

لا به داخه وه من به ته نیا ناتوانم پیش به نه زانیی بگرم.

هاندانی خه لک بو تیوه نه گلان له و شه ره و هه لوئیستگرتن له به رامبه ر جیهادی خه لیفه ی عوسمانی وای کرد تا له سالی ۱۹۱۵ بگیری ت و پاشان له گوندی "که ریزه ی گلی" له نزیک شاری بوکان به فه رمانی فه رمانده ی له شکری تورکان، (عومه ر ناچی به ی - به گ)، نه و زانا و بلیمه ته، نه و دلسوزه ی خاک و نیشتمان له سیداره بدریت. دیاره له سهر نه و مروقه مه زنه و نه و زانا و بلیمه ته چ له لایه ن میژوونووسانی بیگانه و چ به خامه ی نووسه رانی کورد، نه وه نده نووسراوه هه یه که وه چه ی داهاتووومان سه هله، گهلانی تریش له هه بوونی وه ها مروقه دوست و زانایه ک ناگادارییان هه بیت و شانازیی پییکهن. ماموستای نه مر، هه ژار موکریانی له مه دحی گه وره یی نه و زانایه ی کورددا ناوا ده فه رموی:

گیانی خوئی داوه به تۆ شیخ‌بابا *** باوی خوئی بوو نه‌گهر نه‌و مابا.

له‌م دواییانه‌شدا یه‌ک له‌ نه‌وه‌کانی نه‌و بنه‌ماله‌ سه‌ربه‌رزه‌ به‌ ناوی کاک (سه‌ید مه‌سعود سه‌عیدی) پاشی ماندوو‌بوون و زه‌حمه‌تکیشانی زۆر، توانیوئته‌ به‌پیتی به‌لگه‌ و سه‌رچاوه‌کان، هه‌روه‌ها وه‌ک میژوو‌یه‌کی زاره‌کی له‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌نیزیکه‌وه‌ ناگاداری ژبانی صدرالسادات بوون، کتیییک ناماده‌ بکات به‌ناوی: (زندگینامه‌ی عارف شهید، حضرت شیخ بابا سعیدی برزنجی).

رۆحی جه‌نابی صدرالسادات شاد و یادیان هه‌رمان.

پروانه‌ نه‌م سه‌رچاوانه‌:

(۱) - (زندگینامه‌ی عارف شهید، حضرت شیخ بابا سعیدی برزنجی) له‌لایه‌ن به‌رپرز (سه‌ید مه‌سعود سه‌عیدی) نووسراوه‌ته‌وه‌.

(۲) - میژوو‌ی نه‌ده‌بی کوردی - نووسینی عه‌لائه‌دین سه‌جادی - چاپی عیراق - لاپه‌ره‌ی ۵۴۹

(۳) - ساوجبلاغ مکرری (مه‌باد در آینه‌ اسناد تاریخی) نووسینی: فریدون حکیمزاده، ل: ۴۱، ۴۲،

۶۳۵، ۴۰

وینه‌ی نه‌م شیخ بابا سه‌عیدی به‌رزنجی (صدرالسادات) ده‌گه‌ل تاقمیگ له‌ موریدانی و خزم و خه‌لکی قه‌له‌نده‌رخانه‌ له‌ گوندی غه‌وسابات

شیخی بورهان

خوالیخو شبوو شیخی بورهانی به ئەسل ناوی «یوسف» بووه. بنه ماله که یان به ره چه لهک خه لکی «ماوهت» له باشووری کوردستان بوونه. کۆچ ده کهن بۆ رۆژه لاتی کوردستان له گوندی «سێلۆی» له محالی مامهش له دایک ده بێ. قۆناغه کانی سه ره تایی خویندنی ئیلاهیات له ناوچهی مامهشان ته واو ده کات. پاشان بۆ گه شهی زانسته که ی ده چیتته «تهوێله» لای شیخی گه وره ی نه قشبه ندی که که سێکی شاره زا بووه له زانسته کانی سه رده م و باوه ری به گه شهی زانستی هه بووه له کۆمه لگادا. له پاش ته واو کردنی خویندن له تهوێله، کۆچ ده کات و دیت بۆ ناوچهی سابلخ و له پیتشدا له گوندیک به ناوی «عیسا که ند» نیشته جێ ده بیت. ئە و جار له نیوان مه هاباد و بۆکان له گوندی «بورهان» نیشته جێ ده بێ و خانه قای لێ داده نێ و وانهی زانستی ئیلاهیات و ئایین به تینووانی ئە و زانسته ده لیتته وه. تا پێش هاتنی بۆ بورهان خه لک به «مه لا وسوو» ده یاناسی، ئیتر له و کاته وه که دیت بۆ بورهان، خه لک له زانست و خودا په ره ستی ئە و به ریزه تیده گهن، به «شیخی بورهان» ناوبانگ ده رده کات.

ئینجا کۆچ ده کات بۆ شوینیکی تر و ئاوه دانی ده کاته وه و خانه قای لیداده نێ که به گوندی «خانه قا» ناو دێ ره که ۸ کیلۆمیتریک له بورهان دووره. له ده قه میژوو بییه کاندا ئە و گونده وه ک زانکۆیه کی جیی مه تمانه و ده وله مه ند له بواری زانستییه وه ناوبانگی هه بووه. له هیندوستان و ئە فغانستانه وه تا ده گاته ئاسیای سه غیر و ولاتانه عه ره بی، خوینکاری هه بووه. گه وره پیاوانی وه ک پێشه وا قازی محه ممه د، سه یفولقوزات، هێمن و هه ژار خویندکاری خانه قا بوون.

شیخی بورهان هه رچه ند خۆی به ریبواری ته ریه قه تی «نه قشبه ندیه» ده زانی به لام فه لسه فه یه کی پێشکه و تنخوا زانه شی هه بووه و یه ک له پرونا کبیرانی سه رده می خۆی بووه باوه ری وا بووه که بۆ گه یشتن به پله و پایه ی شیخایه تی زانست کۆ بکه یه وه و بگه ی به مه قامی ته سه ووف یا عێرفانی و به دل له خودا نیزیکی بییه وه بۆیه، باوه ری به جینشین نه بووه. ئە و که خاوه نی ۱۱ کور بووه، نه یه یشتوووه کوره کانی شیخایه تی بکه ن ئیتر له دوای خۆیه وه شیخایه تی له وه چه یاندا پراوه ته وه. هه روه ها گشت ملک و مالی خۆی له خانه قا پێشکه ش به گه ل کرد و نهیدا به منداله کانی واته (وقف) ی کرد. گلکۆی شیخی بورهان هه ر له گوندی خانه قا ته سلیم به خاک ده کریت و ئیستا به مه رقه دی شیخی بورهان ناسراوه و بووه ته جیه کی پیرۆز و خه لک له شوینی دوور و نیزیکه وه بۆ ریزلێتان له دنیا به ک خزمه تی گه وره که به خه لکه که ی خۆی کرد، سه ردانی ئە و مه رقه ده ده کهن و فاتیحای بۆ داده دن.

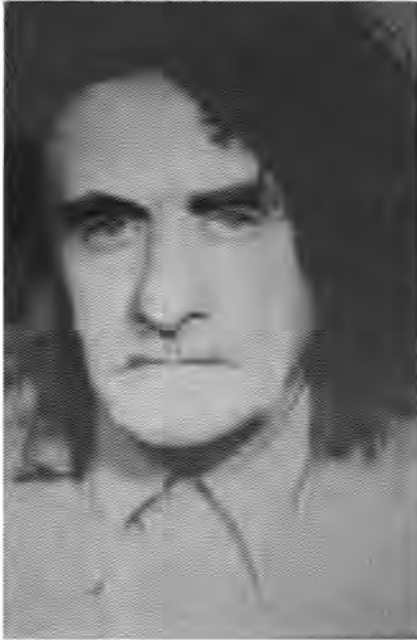
وه چه ی ئە و زانایه له ناوچه که دا به چه ند ناو ده ناسرێ نه وه: شه مسی بورهان، شه مسه دینی، سێپه ره دین یا (خاوانچه سێپه ره دین). شیخ عه بدولپه رحیم شه مسه دینی یه ک له کوره کانی

خوالتیخو شېبوو شیخی بورهان بووه. له سالی ۱۳۴۵ هه تاوی کوچیدوایی کردووه. خزمه کانی ده لاین که نیزیک به ۹۰ سال ژیاوه و ههر له گوندی خانه قای به خاک نه سپتردراوه. سپاس بو کاک توره ج شه مسی بورهان که له ناماده کردنی نهو کورته ژیاننامه په دا یارمه تیان دام.

گوندی خانه قا - سالی (۱۳۳۵ه - ۱۹۵۶ز) له چه په وه: شیخ عه بدولر ه حیم ۲- شیخ حه سه ن (کوربه کانی شیخی بورهان) ههروه ها نهو که سه ی له په شت سه ری شیخ ره حیم دیاره، میرزا "فه تاح فه تاحی قازی" یه و نهو که سه ی په شت سه ری شیخ حه سه نیش "میرزا حوسین فه تاحی قازی" یه ۳- مه لا فه تاح (کوربی شیخ عه بدولر ه حیم) ۴- میرزا عه بدولر ه حمانی جه و اغمه ردی قازی (مه مشهور به سالاری موکری و کوربی قازی فه تاح) ۵- سه ید حه سه ن شیخولئیسلامی موکری (باوکی مامونستا جنم موکریانی) ۶- میرزا خلیل فه تاحی قازی (کوربی میرزا ره سول باخچه)

وهستا چهسنه و وهستا چهمهدهمینی میعمار

وهستا چهمهدهمینی میعماری نازهر

وهستا «چهسنه میعماری نازهر» که وهستا چهسنه میعمار دهناسرئی، له نهسلدا خه لکی شاری سنه و له دایکیووی گه په کی قه تارچیان بووه. ههر له ویش ده گه ل یای «کشور له لاهی» زه ماوه مند ده کات. به رهه می نه م هاوژینییه دوو کوره. کوری گه وره ی ناوی «مه چه ممه ده نه مین» و کوری بچووکی ناوی «حاجی» ده بیته. وهستا چهسنه وهک میعماریکی ناسراوی سنه ده بیته. له ده یان کاری بیناسازی له و شارهدا ده ستیان هه بووه. په کیان مزگه وتی جامعهی سنه یه که له سه رده می ره زا شادا ساز کرا. پاشان به ره و موکریان کوچ ده کات. هه م له سه قز هه م له بوکان به تاییته له نویژهن کردنه وهی قه لای سه ردارای بوکان به شدار بووه. له سابلآغ په که م کاری له کاروانسرای سابلآغ ده بیته. پاشان میعمار و

به رپرسیاری سازکردنی پادگانی کونی سابلآغه له جیگای ئیستای ئیداره ی دوخانیات.

کشور خاهی هاوژینی له سابلآغ به سه ر مندآله وه ده چن و گیان ده دات و له گورستانی کونی سابلآغ نه سپارده ی خاک ده کریت که ده که وته داوینی کیوی داشمه جید له مه هاباد. پاشان وهستا حسن له سابلآغ «زله خا خاهی کاک» ده خوازیت و پاش ماوه یه ک به خاو و خیزانه وه روو له شاری سلیمانی ده کا و ههر له ویش کوچیدوایی ده کات. له کوره کانی وهستا چهسنه، مه حممه ده نه مین ده گه رپته وه بو سابلآغ و به «وهستا چهمه ده مینی میعمار» یا «میعماری نازهر» ناسراوه و شوین پنچه ی له زور شوینی سابلآغ هه ییه و زور جیگای متمانهی «وه ره هرام»، فه رمانداری سه ربازی سابلآغ بووه. کوره که ی تری وهستا چهسنه به ناوی «حاجی» ههر له سلیمانی ده مینیتته وه و ده بیته دارتاشیکی به ناوبانگی نه و شاره و ئیستاش زور له هاوشاریانی به ته مهنی سلیمانی له بیرانه. کاک حاجی خاوه نی پینج کور و دوو کچ بووه. کوریکی له سه ر کولکه ی بنه مال که پانه وه گراوه ته وه شاری سنه و له زانکوی سنه ماموستایه.

سپاس له یای نه سه مر میعماری نازهر کچی خوالیخو شوو وهستا چهمه ده مینی میعمار و کاک دیلان سه عیدی ده که م که بو نه و دپرانه یارمه تییان دام.

میرزا مه حموود عه زیمی

مه حموود عه زیمی کوری وه ستا مه جیدی خه یات (به رگدروو) یه به پیتی کارتیی پیتناسه که ی سالی ۱۲۷۵ه (۱۸۹۶ز) و له شاری ساوجوبلاغی موکری واته مه هابادی تیتستا و له گه ره کی حاج حه سه ن له دایک بووه. بنه ماله که یان قه ره بانغ بووه، ده گه ل بنه ماله ی مامیی به ناوی خوالیخو شبوو «عه زیم» که ۵ کور و کچیکی هه بووه و نه ویش به رگدروو بووه، هه موویان ده گه ل یه کتر ده ژین، به لام له ۳ خانووی دیواره دیواردا که ریژه یان ۴۰ بو ۵۰ که س ده بوون. مامه عه زیمی له سه رده می شه ری یه که می جیهانی و له کومه لکوژییه که ی سابلغ که له لایه ن هیزه کانی رووسییه ی تیزاری کرا، ده کوژریت. له پاش مه رگی نه و

دوو برایه (مه جید و عه زیم) کوره کانیان تا ساله کانی ده یه ی ۱۳۴۰ی هه تاوی به وپه ری لته اتووی له سه ر نه و پیشه یه به رده وام ده بن که عه بدوللا عه زیمی به به رگدروویه کی هه ره به ناوبانگی مه هاباد ده ناسرا. باقی نه ندامانی تری نه و بنه ماله یه که کاره کانی زانستی و کولتوری و نه ده پیدا چالاک بوون و خاوه ن ریژیکتی تاییه تی بوون له ناو کومه لگای خویندا. مه حموود پاش خرۆکه بوونی له مه کته بخانه کانی سه رده می قاجار و له به رده ستی ماموستایانی به رزی وه ک ماموستا مه لا عه بدولره حیمی سابلغی (ماموستا وه فایی) وه به ر خویندنی ده نین. سه ره تا به کتیه کانی «بوستان و گلستان» له سه عدی شیرازی و ههروه ها به پرنووسی تاییه تی قه دیمی فتری خویندن و نووسین ده بیت. پاشان که ره زاشا دیته سه ر حوکم له خویندنگای ژماره ۴۰ که تاییه ت به به سالچووان بووه و ماموستا «عه لی مه حموودی» به ریژه یی بووه، ده توانی پروانامه وه ریگریت به ژماره ۲۹۲ و به ریکه وتی ۱۳۱۸ی هه تاوی. میرزا مه حموود که به رده وام به هو ی خوینده وه و مو تالا کردن له ویژه ی فارسی و ههروه ها له دونیای شیعری کوردیدا وه ک نالی و وه فایی و ...، شاره زایی باشی په پیدا کردبوو بو یه زیاتر به گفته شیرنه که ی به ناوبانگ بووه که له قسه کانیدا هه میسه شیعره کوردی و فارسیه کانی تیکه ل ده کرد و په یامی دل ی خو ی ده گه یاندا. به هو ی مه رگی هاوسه ره کانی ناچار ده بن چه ند جارتیک ژن بخوازی. به هو ی کومه له رووداوه کانی سه رده می خو ی وه ک شو رشه که ی شیخ

عوبه‌یدوللای نه‌هری (شه‌مزینی) (۱۸۳۰-۱۸۸۳) ، شه‌ری پروسه‌کان و عوسمانیه‌کان، هیت‌رش و حکومه‌تداری سمایل ناغای له مه‌هاباد، سیټلوی سالی ۱۳۱۵ و پرووداوه‌کانی سه‌رده‌می کۆمارى کوردستان ناچار بووه به‌پیتی دۆخی سه‌رده‌م به‌رده‌وام پیشه‌بگۆریت، به‌تایبه‌ت له سه‌رده‌می ره‌زاشادا به‌رپرسی ئارد و خه‌له و نانی له‌شکری ده‌ولت بووه له ناوچه‌که که هاوکاریه‌کی باشی هه‌بوو ده‌گه‌ل باقی بازارییان له مه‌یدانی ئاردی ئه‌و شاره. له‌پاش مه‌رگی یای زارای هاوسه‌ریان له سالی ۱۳۳۱ی هه‌تاوی، سه‌رنجیکی تایبه‌تی ده‌دات به‌ تاچه‌که‌ی به‌رپز «شه‌ریف عه‌زیمی». وه‌ک کاک شه‌ریف ده‌فه‌رموی یه‌ک له هۆکاره‌کانی به‌خته‌وه‌ریم ئه‌وه‌یه که له‌بن ده‌ستی ئه‌و بابه‌ میتهره‌بانهدا په‌روه‌رده بووم.

به‌داخه‌وه مؤمی ته‌مه‌نی میرزا مه‌حموود عه‌زیمی له ریکه‌وتی ۹-۸-۱۳۵۹ی هه‌تاوی له شاری «گنبد کاوس» له باکووری ئیران ده‌کوژتته‌وه. ریک له کاتیکدا که کاک شه‌ریف له‌و شاره دادوه‌ری دادگا بووه (دادستان) و له‌وئ کاک شه‌ریف خزمه‌تی باوکی پیری خۆی کردووه. رۆحیان شاد و یادیان هه‌رمان سپاس بو کاک شه‌ریف عه‌زیمی که له نووسینه‌وه‌ی ئه‌م کورته ژياننامه‌یه‌دا یارمه‌تی دام.

وه‌ستا برایمی به‌ننا

خوالیخۆشبوو کاک که‌ریم حیسامی له کتیپی (کاروانیک له شه‌هیدانی کوردستانی ئیران) سالی ۱۹۷۱ لاپه‌ره‌ی ۱۶ سه‌باره‌ت به‌ وه‌ستا برایم ئاوا ده‌نووسن:

(وه‌ستا برایمی به‌ننا خه‌لکی مه‌هاباد که نه‌ندامیکی تیکۆشه‌ر و دلسۆزی حیزبی دیموکراتی کوردستان و یه‌کیک له‌و گیان‌بازانه‌ی رینگای ئازادی کوردستان بوو. پاش ئه‌وه‌ی هاته‌ریزی هیت‌ری به‌رگری، بو جه‌به‌هی سه‌رده‌شت ناردرا. له هه‌ولین شه‌ردا له‌گه‌ل له‌شکری حکومه‌تی تاران له (قولت) ناوچه‌ی سه‌رده‌شت پاش شه‌ریکی ئازایانه شه‌هید کرا).

هه‌روه‌ها له وتووێژیکدا که دۆستیکی به‌رپز ده‌گه‌ل کاک مه‌حموود (... سه‌باره‌ت به‌ کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولودی کردی به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه که له‌و کتیه‌دا چاپ بکری، کاک مه‌حمود له به‌شیک له قسه‌کانیدا زیاتر له‌سه‌ر شه‌هید بوونی وه‌ستا برایم ده‌وی و ده‌ل:

(... له‌شکری ئیرانی له سه‌رده‌شتی ما‌بوو. له‌وئ شه‌ر بوو کاک حه‌مه‌د رۆیشه‌ ئه‌وی. «وه‌ستا برایم» یه‌ک هه‌بوو به‌ننای چاک بوو، «وه‌ستا برایمی مام که‌ریم» بیان پێ ده‌گوت؛ ده‌ستی له به‌ننایه‌تی هه‌نگرت و بوو به‌ پیشمه‌رگه. پیشمه‌رگه‌ی کاک حه‌مه‌دی بوو. له شه‌ریکیدا وه‌ستا برایم شه‌هید بوو، کاک حه‌مه‌د ته‌رمه‌که‌ی ناردوه‌وه و پارسپارد به‌ ئیحترام و پرزیکتی زۆره‌وه بینژن).

محەممەدەى تۆكمەچى

خوالېخۆشبوو ميرزا محەممەد
تۆكمەچى ساوجبلاغ ناسراو بە وەستا
محەممەد لە شارى مەھاباد لە داىك بوو
و لە چواری رەشەمەى سالى ۱۳۹۰
كوچىدوايى كردوو.

پيش دامەزراندنى كارخانەى بەرق لە
شارى مەھاباد و كوومارى كوردستان،
خەرىكى سەنئەتگەلى وەك
ئەسلەحەسازى و ھەر وەھا چاككردەوھى
ماتۆر بەرقەكان، دەستگاكانى چاپخانە و
ھەر وەھا كيشانەوھى ئەقشەى سيم كيشى
بەرقى مزگەوتى سوور و زۆر بەيەك
وردەكارى سەنئەتى دىكە بوو. وەك
دەلێن ئەوئەندە زىرەك و وريا بوو كە

دوكتور شالک داواى لى دەكا كە دەگەلى بچى بۆ ئالمان و پەرە بە زانستەكەى بدات. تەنانەت تا
تارانش دەچن پىكەو كە برۆنە ئالمان بەلام تىليگرافى بۆ دى كە بابت زۆر نەخۆشە و بگەرێو،
ئىدى لەبەر ئەو وەستا محەممەد ناچى و دوكتور شالکيش بە تەنيا دەچىتەو بۆ ئالمان.

داواى دامەزراندنى كوومارى كوردستان بە داواكارى جەنابى پيشەوا بە ھۆى ناسينى ناوبرا و كە
بەربرسى كارخانەى بەرق دەبى دەينىرتە دەورەيەك بۆ تەوريز بۆ ماوھى ۳ مانگان بۆ فيربوونى
كارەكانى پەيوەست بە سەنئەتى بەرق تا بتوانى باشتر ئەوشوینە بەرپو بەرى كە بە ھۆى زىرەكى
و لىھاتوو بىەكى زاتى كە ھەيبوو، لە ماوھى ۲۰ رۆژ دەورەكەى تەواو دەكا و دەگەرپتەو بۆ
مەھاباد. دەگەل بەرپرسىارپەتى كارگەى بەرق لە و سەردەمەدا، جەنابى پيشەوا وەك ئەفسەرى
خۆى دايدەنتى و بە ھۆى متمانە و باوھرىكى زۆرى كە پى دەبىت دەيكاتە مەسئولى قوورخانە
كوومارى كوردستان. ھەر وەھا لە سالى ۱۳۴۹ ھەتاوى بەرقى سەردەشت و دوايە شنو دادەمەزرىنتى
و ھەميشە بە ھاناي خەلك ھاتوو و خزمەتى بە ولاتى خۆى كردوو. رووحى بەرزى شاد و يادى
بەخىر.

کاکه زیادى کۆیه

خوایێخۆشبوو «کاکه زیادى کورپى حه مه ئاغای گه وره» سالى ۱۹۱۴ له شارى کۆیه له دایک بووه . به مندالى خراوه ته بهر خویندن. مردنى زووى «حه مه ئاغای» باوکى، رى له کاکه زیاد گرت که درێژه به خویندن بدات بۆیه، ئه رکی بهر پرسیاره تى بنه ماله که ی گرت ه ئه ستۆ به لام، هه چکات له خویندن و خو تۆکمه کردن به زانست دانه پراوه . هه لۆتستى کاکه زیاد به رامبه ر به مه سه له کۆمه لایه تى و سیاسیه کان به لگه ی ئه وه ن که ئه م پیاوه هه لکه وتوو ه یه کیکه له که سایه تیه هه ره تیگه یشتوو ه کانى سه رده مى خو ی.

کاکه زیاد زۆر ریزی له خوینده واران و رۆشنییران

ده گرت و یارمه تى خویندکارانى ده دا بۆ ته واو کردنى خویندن. سه ره تای چالاکیه سیاسیه کانى کاکه زیاد سالى ۱۹۳۳ ده ستى پیکرد. ئه و سا له هاوړى ده گه ل سابیر ئیسماعیل و زه کی ئه حمه د هه نارى و مسته فا خوشنا و چه ند تیکۆشه ریکیتردا (کۆمه له ی موته نه ویرین) بیان دامه زراند که بوو به ئامرازیک بۆ داکوکی کردن له مافه کانى خه لکی کوردستان. سه ره تای چله کانیش کاکه زیاد رۆلێکی گرنکی گیرا له حزبى (هيوادا) و دواتریش له حزبى (رزگارى) دا وه ک فیداکارێکی گه وره ناوى ده رکرد.

ئه م تیکۆشه ره هاوکاریه کی زۆرى کۆمارى کوردستانى کرد له مه هاباد و په یوه ندییه کی به هتیزى ده گه ل پێشه وا قازى محه مه ددا هه بوو. سالى ۱۹۴۶ که پارتى دیموکراتى کوردستان دامه زرا، له کۆنگره ی یه که مدا کرا به جیگرى سه رۆکی پارتى. سالى ۱۹۴۷ له په رله مانى عیراقددا بوو به نووتنه رى ناوچه ی کۆیه. کاکه زیاد هه میشه له ریزی نیشتمانپه روه راندا بووه و له ته واوى خویشاندان و چالاکیه جه ماوه ریه کاندرا رۆلێ پێشهنگى بینوه. کۆنگره ی چواره مى پارتى له رێکه وتى ۱۰۰۳- ۱۹۵۹ له مالى کاکه زیادى له به غدا به ستره به ئاماده بوونى ۱۲۰ ئه ندامى کۆنگره. سالى ۱۹۶۱ ده گه ل هه لگیرساندنێ شۆرشى ئه یلول دا، په یوه ندى کرد به شۆرشه وه. هه روها له رێکه وتى ۶-۴-۱۹۶۳ به ئه ماده بوونى مه لامسته فا بارزانى کونگره یه کی نیشتمانى به ئاماده بوونى گشت حزب و عه شایر له کۆیه له مالى کاکه زیاد به ستره که نزیکه ی ۲۳ رۆژى خایاند. تا سالى ۱۹۷۵ به به رده وامى له خزمه تى گه ل و نیشتمانه که یدا بوو.

دوای ههرهس هینانی شۆرشى ئەیلول له سالی ۱۹۷۵ دا کاکه زیاد وازی له چالاکى سیاسى هینا و له بهغدا نیشتهجى بوو. سالی ۱۹۹۱ که کۆره وه مهزنه کهى گهلی کورد دهستی پیکرد کاکه زیادیش ده گهّل خیزانه کهیدا ئاوارهى تیران بوو. ئەم گهوره پیاوهى کورد روژی ۱۲-۰۴-۱۹۹۱ له شاری (نهغهده)ی پۆژههلاتی کوردستان کۆچیدوایی کرد.

رۆحیان شاد و یادیان ههرمان

سپاس بۆ کاک شێروان زیاد کورێ کاک زیاد و کاک دیاری مهحموود زیاد، نهوهی ئەو نهمره که له ئاماده کردنی ئەم کورته ژياننامهیه یارمهتییان دام.

کاکه زیادى کۆیه و مهلا مستهفا بارزانی له کاتی
کۆنگرهى چوارهمی پارتهى له پێکهوتی ۱۰-۳-۱۹۵۹ که له مالی کاکه زیادى بهسترا

قولی خانى نه غه دهى

له ئەسلدا ناوی «نه قى خان» و ناسناوی «بوزچه لوو» یه که به «قولی خان» دەناسریت و به ناویانگه. کورپی ره شیدولسه لته نه یه. له ده قههری نه غه ده و سندوس گه وره و سه روکی عیلى «قه ره په پاغ» بووه. ههر له و ناوچه یه ش له سالی ۱۲۹۴هـ - ۱۹۱۵ز له دایک ده بی و ههر له ویش له حوجره ی مه لایان و له مه کته بخانه کانی کۆن ده رس ده خوینیت. گرینگی به په روه رده کردن و هونه ر داوه. زمانه کانی کوردی و فارسی و تا راده یه کیش رووسی زانیوه. که سیکى ده نگ خویش بووه و

به دوو زمانى کوردی و نازه رى گۆرانى گوتووه. سى کور و کچى کى هه یه.

له ناوچه که ههر حکومه تیک ده سته لاتى به ده سته وه گرتبى، نه ویش به بی جیاوازی پشتیوانى لى کردووه. هاوکات ده گه ل هه موو هوژ و عه شیره ته کانی ناوچه که نیتوانى خویش بووه و ریزیان لیگرتووه. له رووداوه کانی سه رده می شه رى دووه می جیهانی که فیرقه ی نازه ربايجان دروست بوو، نه و بوو به ئەندامى فیرقه و له پاشان که مه جلیسى میلی نازه ربايجان دروست کرا نه و وه ک نوئنه رى قه ره په پاغ ه کان له ناوچه ی نه غه ده و سندوس بو نه و مه جلیسه هه لى ژیردرا. بو به رپوه بردنى نه رکه کانی چوو بو ته وریز و که سیکى چالاک بووه له کۆمارى خو سه رى (خودمختار) نازه ربايجان و پله ی «سه ره هه نگ» یشيان پى داوه. له کۆتاییه کانی ته مه نى نه و کۆماره دا وه ک بریکارى وه زى رى په روه رده ی نه م حکومه ته هاوکارى کردن.

له پاش رووخانى کۆمارى نازه ربه يجان به ههر کلوجیک بى، توانى خو ی له سزادانى حکومه ت ده رباژ بکات و نه و جار ه یان ده گه ل حکومه تى محه ممه د ره زاشا خو ده گونجینى. که له سالی ۱۳۵۷ بنچینه ی زنجیره حکومه تى پاشایه تى له تیران هه لکه ندرا و محه ممه د ره زاشا له تیران هه لات و حکومه تى مه زه بى مه لایان هاته سه رکار، ده گه ل نه وانیش نیتوانى خویش بوو و وه ک یه که م سه روکی شووپای شارى نه غه ده ده سته به کار کرد. له کۆتایى ته مه نیاندا کۆچ ده کات بو تاران و له ریکه وتى ۱۰-۴-۱۳۶۵ له گۆرستانى نه وشاره به ناوی «بهشت زهرا» ده یئیزن.

ژینیرال حه‌مه ره‌شید خانی بانه

«حه‌مه‌ره‌شید خانی بانه»، کوپری قادرخان، کوپری عه‌بدو‌ل‌ل‌ابه‌گ، کوپری بارام به‌گ، کوپری سوله‌یمان به‌گی بانه، (سه‌له‌مان) که له سالی ۱۸۸۹ی زایینی له گوندی «شوئگیزان» له دایک بووه و له سالی ۱۹۲۵ی زایینی له یه‌که‌مین هه‌نگاوی روبه‌روبوونه‌وه‌دا سوپایه‌کی دووسه‌د که‌سی رژیمی په‌هله‌وی له نزیک گوندی «وینه» له ناوچه‌ی «شلیتر»-ی سه‌ر به‌ فه‌زای «پینچوین» تیکشاند، له سالی ۱۹۲۸ی زایینی به‌ مه‌به‌ستی هاوکاری که‌سایه‌تی شوپشگیری ناوچه‌ی هه‌ورامان یانی «مه‌حموودخانی دزلی» شاری مه‌ریوانی له بنده‌ستی رژیمی په‌هله‌وی تیران ده‌ره‌یتاوه و سالی دواتریش شاری بانه‌ی گرت. به‌ هو‌ی ئه‌و روداوانه له ژیر گوشاری رژیمی په‌هله‌وی، حکومتی عیراق بو‌ ماوه‌ی دوو سال حه‌مه‌ره‌شیدخانی بو‌ شاره‌کانی «موسل» و «ئامیدی» دوورخسته‌وه. هه‌روه‌ها سالی ۱۹۴۶ی زایینی به‌شداري کۆماری کوردستانی کرد. هیزی پینشمه‌رگه‌ی کوردستان چوار ژینیرالی هه‌بوو به‌و ناوانه: ۱- حه‌مه حوسین خان سه‌یفی قازی ۲- عومه‌ر خان شکاک (شه‌ریفی - کاردار) ۳- مه‌لا مسته‌فا بارزانی ۴- حه‌مه‌ره‌شید خانی بانه. به‌ هو‌ی به‌شداريشی له کۆماری کوردستان له نیوان سالانی ۱۹۴۷ تا ۱۹۵۸ی زایینی له لایان رژیمی عیراقه‌وه بو‌ شاره‌کانی «پرومادی» و «که‌رکووک» دوور خرابه‌وه و له سالانی ۱۹۶۱ تا ۱۹۷۴ی زایینی له شوپشی ئه‌یلولدا رو‌لی گیرا. به‌رێز حه‌مه‌ره‌شیدخان له ریکه‌وتی ۱۹۷۴-۴-۱۲ی زایینی و له ته‌مه‌نی ۸۵ سالی دا، به‌ هو‌ی نه‌خۆشی کۆچیدوایی کرد و له گۆرستانی «شیخ شه‌مسه‌دین» له‌گوندی «دارو‌خان» یانی له زیدی باب و باپیرانی خۆی به‌خاک ئه‌سپێردرا.

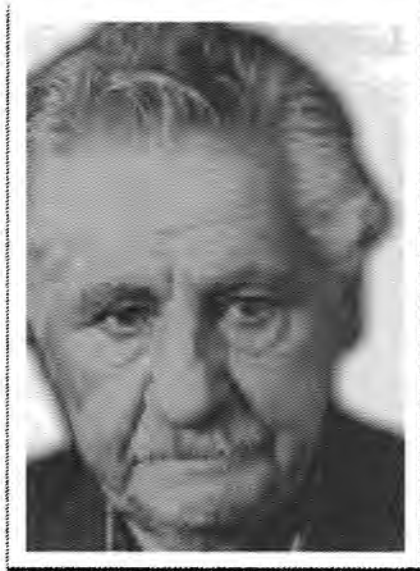
ژینیرال حه‌مه حوسین خانی سه‌یفی قازی و ژینیرال حه‌مه‌ره‌شید خانی بانه

سه فخران قاره مانیان

ناوی ته واوی «صفرخان قهرمانیان» ه. له سالی (۱۳۰۰-۱۹۲۱ز) له گوندی «شیشوان» له نيزیک شاری «عهجه بشیر» له دایک ده بیت. ناوی بابی «محمده ممد حوسین» و ناوی دایکی «گوهر تاج» ه. باوکی وهرزپر بووه و له دوختکی زور ناله باردا ژیاون. به ده ست ئاغای گونده که یانه وه نالاندوو یانه. چهند جاریک ده گهل چهند لاوکی گونده که یان به گز ئاگاهه یاندا چوونه ته وه. پاشان ده بیته نه فسه ریکی فیرقه ی دیموکرات و زور نازیه تی له خوئی پیشان ده دات. نه ویش وه ک زور به ی نه و فیدایانه ی نازه ریا جان ئاواره ی کوردستان ده بیت و چاره نووسی ده گهل کاپیتان حه مه دی مه ولووده

چرچی گریده دریت. سه فخران پاش نه وه ی که ده گهل کاپیتان دیته وه بو ناوچه که و لیکه له دهرن، له مانگی ره شه مه ی ۱۹۴۸ ده گریته و حوکی تیعدامی بو ده رده چی. پاشان ماوه یه کی زور که

چاوه پروانی له سیداره دان ده بی، له پر سزاکه ی بو ده کریته تاهه تایی و له شوپشی گهلانی ئیراندا له سالی ۱۹۷۹ پاشی ۳۱ سالان له زیندان نازاد ده کریته و نازه ریه کان وه ک قاره مانیکی نه ته وه یی پیشوازیان لیکرد. ناوبراو له لایه ن دوو نووسه ره وه بیره وه ریه کانی نووسراوه ته وه که ناوه کانیان به م چه شنه یه: [لحظاتی از زندگی صفرخان قهرمانیان، نووسینی: بهروز حقی]. هه روه ها: [خاطرات صفرخان قهرمانیان نووسینی: علی اشرف درویشیان]. سه فخران له ریکه وتی ۱۰-۱۱-۲۰۰۲ له تاران کوچیدوایی ده کات و له ئیمامزاده ی که ره ج ده نیژریت.

شههید حوسین لاسور (دادار - موکری)

(لهسەر داوای ساخکهرهوه تکا له هونهرمه‌ند کاک مسته‌فا دادار کرا که له زمان خۆیانه‌وه کورته‌یه‌ک لهسەر باوکی شه‌هیدیان و یه‌ک له قاره‌مانه خۆنه‌ویست و گیانله‌سه‌رده‌سته‌کانی کوردستان بنووسیت که جیتی خۆبه‌تی سپاسیان بکه‌م)

له نازای به نیتوبانگه‌وه تا قاره‌مانی
هه‌رمان و چیرۆکی کۆنی له یاد چۆوه!
«پیشمه‌رگه‌ی ون»!

زۆرن پیشمه‌رگه‌ی ون و نازای بێ نیتو؛ که ئەمه‌گدارانه له‌وپه‌ری خۆشه‌ویستی بێ قه‌ید و شه‌رت و به‌بێ هیچ چاوه‌پوانیه‌ک، خۆبه‌خشانه

و گیان فیدایانه شه‌قیان له هه‌رچی به‌رژه‌وه‌ندی مروّفانه و تاکه‌که‌سی و بنه‌ماله و جگه‌رگۆشه‌کانیان هه‌لداوه. سه‌ر له پیتاوه و گیان له سه‌رده‌ست به‌خوینی ئالیان میترگ و چیمه‌ن و لێره‌وار و زه‌نۆتر و زه‌به‌ند و ده‌ربه‌ند و دوڵ و ده‌ره و بازگه و پرژد و هه‌ل‌دێر و گه‌وه و بناری چپای هه‌له‌مووت و زه‌رد و ماه و دوند و لووتکه و تروپکی شاخی په‌نگاوپه‌نگ و چۆمی خوێن و زێی خوێری پر له شه‌پۆلی تاوێ هه‌دادان نه‌دیو و پرووباری مه‌ند و خه‌مباری میژووی خه‌باتی رزگاریخووازه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌یان سوورتر و گه‌شتر کردوه و ژيله‌مۆی ناگری خه‌باتی دامرکاوێ پیشینیانی کوردیان سه‌ر له‌نوێ گه‌شاندۆته‌وه و به‌ره و میژوویه‌کی نوێتر و هه‌رمان، هه‌نگاوی به‌هه‌ناویان هه‌ل‌تیاوه‌ته‌وه که گر و کلپه و گه‌فه‌ی ورشه‌داری خه‌باتی ئەو پیشمه‌رگه‌ بێتو و نیشانه؛ بوته ئەسته‌یره‌یه‌کی پرشنگداری قوبه‌شینی هه‌رده‌م جریوه‌دار و دره‌وشه‌داری میژووی خویناوی گه‌لی کوردی کۆیله و بن ده‌ست و تینووی سه‌ربه‌ستی و نازادی.

یه‌کیک له‌و پیشمه‌رگه‌ ون و نه‌ترس و نازا و جه‌نگاوهر و شه‌روانه به‌جه‌رگ و قاره‌مانانه‌ی شاری نازایان واته‌ «سابلاخ» و موکریان و کوردستان؛ شه‌هیدی نهمر کاک «حوسین لاسور» به‌ناسنامه پاشنا «موکری» که دوايه به‌بێ هه‌چ هۆیه‌ک و له داوای خویندنه‌وه‌ی «ئه‌سکه‌نده‌رنامه‌ی نيزامی گه‌نجه‌وی»، ده‌یکات به‌ «دادار» که ده‌بێته باوکی هونه‌ردۆستی کورد، «مسته‌فا دادار».

شهید حوسین لاسور و کوره‌کە ی.
هونەر مەند مستەفا دادار - موکری

له و کاتەدا که ده‌بێته ۱۳۴۱ ی هه‌تاوی و به‌رامبه‌ری زایینی ۱۹۶۲ کاک مسته‌فا کوری گه‌وره‌ی شه‌هید حوسین لاسور، دوای پینج کچان له‌ دایک بوو. واته‌ ئه‌گه‌ر بێین و بچین و تیی رامینین و لئی ورد بینه‌وه؛ ئه‌گه‌ر دایکی شه‌هیدی نه‌مر، کاک حوسین لاسور، سه‌ره‌تای ۱۹۱۵ دووگیان بوویت و نه‌مر کاک «وسین لاسور» ی ده‌ پشت و زگاندا گیراییت؛ ئه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بێته‌وه که نه‌مر کاک وسین لاسور ۱۹۱۶ هاتۆته‌ دونه‌یاوه. چونکه‌ هه‌ر له‌و ساله‌شدا زۆر که‌سی به‌رچاو له‌و نێوچه‌یه‌دا به‌ ده‌ست له‌شکری رووس گوژراون و شه‌هید کراون. وه‌ک ده‌گوتری که‌ کۆلکه‌ی نه‌مر حوسین لاسور ده‌گه‌رێته‌وه سه‌ر ناوچه‌ی کرماشان یا فه‌یزوللا به‌یگیه‌کان، گوندیک به‌ ناوی «کرمانجان».

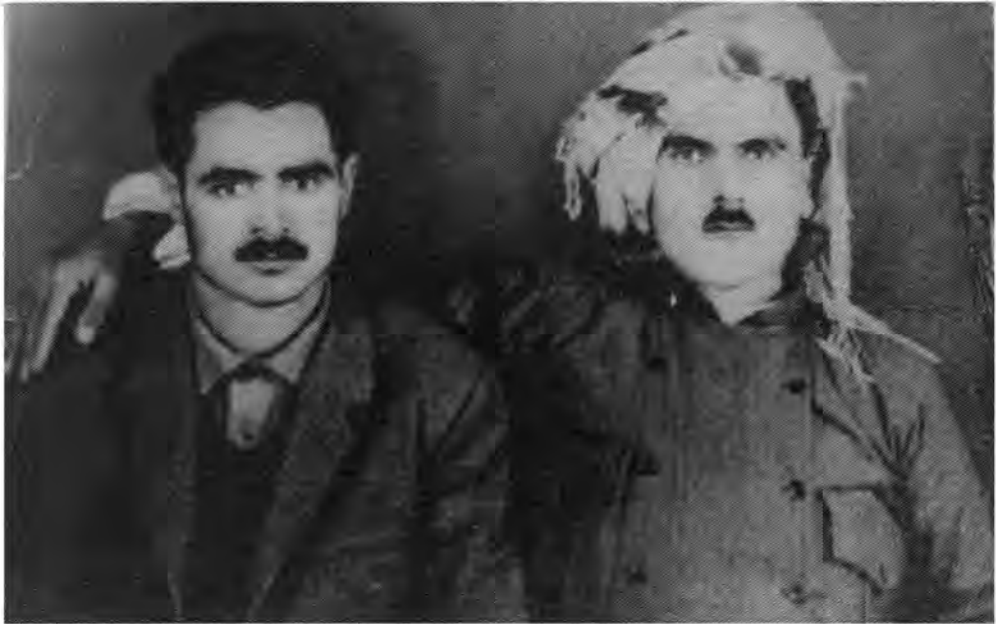
ئه‌و هاوینه‌ی ۲۰۲۱ بێته‌وه؛ ۵۹ سالی ره‌به‌ق به‌سه‌ر شه‌هیدکردن و تیرۆر و قه‌تلی سیاسی و به‌ ناهه‌ق پرشتنی خوێنی یه‌کێک له‌ پێشمه‌رگه‌ هه‌ره‌ نازاکانی ژیکاف و حدک و قۆلسووری پێشه‌وا قازی محه‌مه‌دی نه‌مر، واته‌ شه‌هید کاک حوسین لاسور، تیده‌په‌ری.

سه‌باره‌ت به‌ سال و شوێنی له‌ دایکبوونی نه‌مر شه‌هید کاک «حوسین لاسور» که‌ سه‌ت مخابن زۆر روون نییه‌ و گه‌ر سه‌تی-سه‌تیش روون نه‌بیت، لانیکه‌م ۹۵ له‌ سه‌تی، ده‌کریت راسته‌ و راست، ئاوابیت. واته‌ هه‌ر پاش گوژران و شه‌هید بوونی باوکی «کاک حسین لاسور» واته‌ کاک مارف» له‌ ۱۹۱۶ به‌ ده‌ست سه‌ربازانی له‌شکری رووسان، له‌ مه‌له‌بندی لاجان و مامه‌ش و پیرانان مه‌شه‌وور به‌ «مارف داله‌» له‌ عه‌شیره‌تی مامه‌ش، پێ دینیتته‌ سه‌ر خاکی کوردستان. یانی نه‌مر کاک «حوسین لاسور» هه‌ر به‌ مه‌لوته‌کی ده‌ باوه‌شی دایکی خۆشه‌ویستی دا، په‌رێوه‌ی سابلاغ ده‌بیت و دایکی که‌ ژنیکێ ده‌وله‌مه‌ند ده‌بیت، مێرد ده‌کاته‌وه.

له‌ چۆنیه‌تی ده‌وری جه‌وانی و تافی لاویه‌تی شه‌هید کاک «حوسین لاسور» مخابن هه‌یچم به‌ ده‌سته‌وه‌ نێ بۆ مێژوو. نه‌مر کاک «حوسین لاسور» زۆر به‌ گه‌نجی به‌ هۆی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی ژبانی کوله‌مه‌رگی و میراتی تالی ژینی کۆیله‌یه‌تی و ده‌رده‌ کورده‌وه، له‌ کوردستانی گه‌رمین و باشوور، واته‌ له‌ «په‌واندوو» تووشی گرتوو‌خانه‌ دیت و هه‌ر له‌وێش خۆی زیاتر به‌ فێره‌ نووسین

و خویندنه وه خه ریک ده کات. تیوبراو خاوهنی دهست خه تیکی جوان بووه. زۆر هوگری قورنانی پیرۆز و شانامه‌ی فیردهوسی و ئەسکه‌نده‌رنامه‌ی نیزامی گه‌نجه‌وی بووه. وه‌ک نهمر حاجی قادری کۆیی فه‌رموویانه: (ئه‌وه‌ی ئازایه‌ شانامه‌ ده‌خوئنی...)

به‌ وته‌ی نهمر عه‌لیشای «سه‌یدی زه‌مبیل» که کاک «حوسین لاسوور» له‌ مریدانی سه‌یدی نوورانی واته‌ باوکی ئه‌و زاته‌ بووه؛ ئاوا تاریفی نهمر کاک «حوسین لاسووری» ده‌کرد: نهمر کاک‌حوسین لاسوور هه‌موو گیانی هونه‌ری ئازایه‌تی بوو. ئه‌و له‌ یه‌ ککاتدا، «هه‌م سوارچاکی چاک بوو، هه‌م تفه‌نگچی و ئه‌نگیوه‌ی چاک بوو و هه‌میش مه‌له‌وانی چاک بوو». له‌ دۆسته‌ هه‌ره‌ نێزیکه‌کانی نهمر کاک و سین لاسوور که زۆریشبوون و مخابن ره‌نگه‌ هه‌یچ کامیان له‌ ژین و ژياندا نه‌ماين، ئه‌وانه‌ بوون:

شه‌هید حوسین لاسوور (دادار - موکری) ده‌گه‌ل یه‌ک له‌ هاوڕێکانی که خه‌لکی محالی ته‌رگه‌وه‌ر بووه. به‌داخه‌وه‌ ناوه‌که‌ی نازاند‌رێت.

شه‌هید «ره‌سوولی نه‌غه‌ده‌یان»، شه‌هید «حامیدی مازووچی»، نهمر کاک «حه‌مه‌دی مه‌ولوودی» (راتیبی) «مه‌شه‌وور به‌ ح.م. چرچی، نهمر کاک «حوسین ماملن» و نهمر کاک حه‌مه‌د «قادری» که ناسراو به‌ کاک «حه‌مه‌دی سه‌روکانن» و نهمر سید «محمد ئیسحاقی»، شه‌هید «عزیز یوسفی» ناسراو به‌ «عه‌زیزی حه‌مه‌ سیسی»؛ حه‌مه‌ ناقره‌یی، مه‌شه‌وور به‌ «حه‌مه‌ که‌چه‌ل» و شه‌هید «سید عبدالله ئیسحاقی «ئه‌ حه‌مه‌د توفیق» و شه‌هید «سه‌ید ره‌سوولی ديهقان» ناسراو به‌ «سه‌ید ره‌سوولی بابی گه‌وره»، ره‌شه‌ی فه‌للاحی ناسراو به‌ «ره‌شه‌ی قاچاغچی»، مه‌لا قادری لاجینی»،

«عهولای عهلی پشی» پورزای، ناسراو به «عهولآ گؤلّه» و هتد.

سهردهمی تافی لایوتی نهمر کاک وسین لاسور، هاوکاته دهگهآ بوونه به ئەندامی «کۆمه‌له‌ی ژیکافی» له «سابلاغ» واته مه‌هاباد. به وته‌ی نهمر کاک «مونته‌قیمی قازی»: نهمر «حوسین لاسور» دهره‌جه‌ی ئەفسه‌ری کۆماری پێ به‌خشا بوو و به‌هۆی نازایه‌تی که‌هه‌بیوه ده‌نیو دۆست و دوزمندا خو‌شه‌ویست بوو.

بۆ وینه به‌هه‌شتی «کاک برایم سه‌قه‌فی (ثقفی)» ده‌یگێراوه: نهمر کاک «حوسین لاسور» که‌تۆپیان پێوه‌ نابا، چاوی نه‌ده‌ترووکاندن.

هه‌روه‌ها خوالی‌خوشبوو نهمر کاک وسین لاسور مرۆفیکی ته‌رپۆش و شانازیدار و به‌جلك‌وبه‌رگ و لفته‌شۆر و سۆرانی به‌ردانه‌وه‌ بووه. له‌ کاتی سوارچاکیدا، لیباس و زمانی کوردی و ناسنامه‌ی کوردی پێ فخر بووه و بیجگه‌ له‌مانه، پیاویکی کوردی په‌سه‌ن و شۆخ و شه‌نگ و زۆر شاییه‌خۆ و له‌ ئاست زۆرداریتی شادا هه‌ر شای به‌خوێری و به‌نۆکه‌ر زانیوه.

له‌ سه‌رده‌می خۆیدا هه‌ر که‌ ناوی حوسین لاسور ده‌هات، به‌کسه‌ر خه‌لک ئەو سه‌فه‌تانه‌ی ده‌هاته‌ زه‌ین: می‌رخاسیک به‌ پروومه‌تییکی جوان، به‌ چاویکی زیت و گه‌شه‌وه، کورده‌واری گوته‌نی: «چاوی شیرانه و کال و به‌رانانه»، خالێکی شه‌رابی که‌ لاروومه‌ت و لاچاو و لاکۆمه‌ی راستی داگرته‌بوو، مرۆفیکی دآ گه‌وره، مێهره‌وان و به‌خشنده، سه‌خی که‌ په‌ین و پوول بۆ ئەو یه‌ک بوون. کوردیکی نازا، نه‌ترس، په‌سه‌ن، نیشتمانپه‌روه‌ر و گیانله‌سه‌رده‌ست. به‌ واتایه‌کی تر ناوی حوسین لاسور پێناسه‌ی ئەو خوو و خده‌ په‌سه‌ن و جوانانه‌ی بان بوون.

نهمر کاک سه‌ید په‌سوول دێهقان له‌ هه‌موو شوێنی که‌ باسی نهمر کاک وسین لاسور هاتبێته‌ گۆرێ، باسی نازایه‌یه‌تی و ده‌سته‌که‌ره‌وه‌یی نهمر کاک وسین لاسوری ده‌کرد. ئەو نهمره‌ ده‌یگێراوه‌ که‌ چۆن له‌ پێی نێوان گوندی «په‌سووی و خورینج» چه‌ته‌ و رێگر، پێشیان پێگرتوون و نهمر کاک سه‌ید په‌سوول که‌ زۆر گه‌نج بووه، شه‌مزاوه‌ و چلۆن نهمر کاک وسین لاسور، لێی تووره‌ بووه‌ و پێی گووته‌: ئیستا ئەوه‌ بۆ ده‌ست ناکه‌ یه‌وه‌؟ ها؟

یان کاتی خۆی، ساڵی ۱۹۸۱ که‌ له‌ گوندی «قه‌لاتی گه‌ده‌ی» مه‌نگورایه‌تی، شه‌هید دکتۆر قاسملوو له‌ ده‌وره‌ی «په‌روه‌رده‌ و باره‌ینانی» مامۆستایانی شۆرشه‌ نه‌غه‌ده‌ و پیرانشار گوتاری بۆ ده‌دان. شه‌هید سه‌ید په‌سوول دێهقان، «مسته‌فا دادار» به‌ شه‌هید دکتۆر قاسملوو ده‌ناسینیته‌ و پێی ده‌لێت: دکتۆر قاسملوو، ئەوه‌ کۆری نهمر «حوسین لاسور» ه. ئەگه‌ر له‌ بیرت مابێ، ساڵی موسه‌دیقی، له‌ گوندی «خورینجی» هه‌ردوو کمانی له‌ کادینیدا، شاردوه‌وه‌ و له‌ چنگ عه‌جه‌مای ده‌رباز کردین.

هه‌روه‌ها سالیکی که‌ نهمر وسین لاسور، کارداری گوندی «کتلی و به‌له‌بانێ» ده‌بیت و به‌ سواری قهند و چاو و کوتالی بۆ ماله‌ ناغای ده‌بیت بگه‌یه‌نیته‌ جێ، مانگه‌شه‌و یان ئەسته‌یره‌ به‌

ناسمانهوه بوون، دوو چه تهی چه کدار که باب و کور دهن، په لاماری نهمر «کاک حوسین لاسور» ددهن و ته نانهت به قهستی گوژتن ته قهی لیده کهن و به تیغه کی پانتول و شهروالییهوه دهن و به ته ما دهن پروتی کهن. نهمر کاک «وسین لاسور» دهه ری ده بیت و نیوی خودا و ره سوولان دینیت و خه نجه ره کالان ده کیشیت و به خیرایی و سوورعه تی سه سووره ینه ره، باب و کوره ی چه ک ده کات و به سووگره بو لای «هه باس ناغای» کیلی و به له بانن یان ده بات و هه باس ناغاش وه ک ده سخوشانه و خه لاتی نازایه تی، ده ستیک کهوا و پانتولی مرادخانی، پیشکیشی نهمر کاک وسین لاسور ده کات.

ههر له تافی لاویدا، له محالی لاجانی واته له گوندی سه ری نچاوه ی مامه شان که تفه نگی و کیشکی ناغای ده بیت؛ شهویکی تاریک و توون، نه حمده پولیس ناویک که ماوه یه ک پیشتر کارداری ناغای بووه، که نیوبراو به نه سل خه لکی باشووری کوردستان بووه، واته له و دیوی گهرمینن را دوا ی نه وه ی ژن و مندالی رادهستی گهرمینن ده کاته وه، به توله ی ناموسی؛ ده چپته سه ر مالی ناغا و ناغای ده گوژتیت. نهمر کاک «حوسین لاسور» که ناگاداری زوولمی ناغای ده بیت؛ له نه حمده پولیس وه دهن گ نایه و خو له پروداوه که ده بویری.

باسی نازایه تی و جوامیری پیشمه رگه ی ون نهمر حوسین لاسور ته واو نایت و خو ی کتیبوولکه یه کی گهره که.

یان کاتیک نهمر سه ید محهمده نیسحاقی، له زیندانی شایدا ده بیت، سیسه ره له سه ره نه و بنه ماله هه لناگریت و هه میسه چاوه دیریان ده کات. کاتیک بو یه که مجار نهمر کاک «سه ید محهمده نیسحاقی» برا گوره ی شه هیدی نهمر کاک «عه بدوللا نیسحاقی» ناسراو «نه حمده توفیق» رزگاری ده بیت له زیندان، مالیکی رهق و پروتی ده بیت. نهمر کاک وسین لاسور، وه ک هاوړتیه کی دلگه وره و سه خی، ماله که ی بو پر فشرش ده کات

یان به وته ی نهمر «دایه خورشیدی ره هبه ر» خیزانی نهمر کاک «حه مده ی مه ولوودی - پرتیبی» واته دایکی نهمر «نامینه خانمی» مه ولودیان، کاتیک مالی نهمر کاک «حه مده ی مه ولوودی» داگیر و مووسادره «کراوه، نهمر کاک «وسین لاسور» سی نه مه گدار به دوستایه تی نهمر «کاک حه مده ی، بیوچان به نیوه شه وان له «گوندی که له کووکه ی، بابی گهره» را به چه کی شاردراوه و کولنیک که لوپهل و یارمه تی مادی و مه عنه وی به بنه ماله ی نهمر کاک «حه مده ی مه ولوودی» راگه یشتووه. نهمر داده نامینی مه ولودیان - پرتیبی کچی نهمر کاک حه مده ی مه ولودی، له زمان دایکی نهمری واته دایه خورشیده وه زور شتی له سه ر نازایه تی و میهره وان، نهمر کاک «حوسین لاسوری» بیستووه که زور جار باسی لیوه کردووه.

نهمر کاک وسین لاسور داشداری لیقه و ماوان و هه ژارن بووه و دوژمنی داگیرکاران و ده وله تی تیران و تیرانچیتی و نیوچه په رستی بووه و له به ره ی دژی شا و شاپه رستان جیتی گرتووه و کوردستان

رووگه‌ی بووه و پۆله‌ی به‌وه‌فا و ئەمه‌گداری ژیکاف و کۆمار و هه‌روه‌ها قۆلسوور و کیشکچی نەمر «قازی محمد» بووه و ماوه‌یه‌ک به‌رپرسی کۆمیتە‌ی حدک له‌ محالی شاروێران و ماوه‌یه‌کیش سه‌رلک بووه له‌ داشکستان.

چه‌ندین جار به‌ ژن و منداله‌وه که‌وشه‌ن و سنووری ده‌ستکردی به‌زاندوه بۆ ئەوه‌ی وه‌ک پێشمه‌رگه‌یه‌ک به‌شداری راسته‌وخۆی شۆرش‌ی ئەیلوول بکات و مخابن به‌ هۆی سیخوڕ و گزیرانی شا و شاپه‌رستان، ده‌یگرن و ده‌گرتوو‌خانه‌ی ده‌که‌ن و دوایه‌ش به‌ری ده‌ده‌ن.

پێژدار کاک‌خانه‌ی ماملێ (عه‌زیز) کورپی نەمر کاک‌حوسین ماملێ ده‌یگێراوه، له‌ زمان دایکی واته‌ پوور نوسه‌رت، خێزانی نەمر و ده‌نگ‌خۆشی مه‌زنی کوردستان؛ مامۆستا «حوسین ماملێ» که‌ گوايه‌ کاتیک نەمر کاک «وسین لاسوور» شه‌هید ده‌کریت، شینی بۆ گێراوه.

یان نه‌نکه «خورشید» خێزانی تیکوشه‌ری دێرین و نەمر کاک «حه‌مه‌دی مه‌لود - پاتیبی» داستانی نازایه‌تی نەمر کاک «وسین لاسووری» بۆ منداله‌کانی و نه‌وه‌کانی گێراوه‌ته‌وه و به‌ گشتی باس له‌ بویری و دلیری ئەم مروّقه‌ نه‌به‌ز و چاونه‌ترس و میه‌ره‌وانه‌ ده‌که‌ن.

دیسان ده‌گێرینه‌وه:

سه‌رده‌می ده‌سته‌لانداریتی تیمسار وه‌ره‌ه‌رام، ژنه‌ ده‌ره‌جه‌داریکی عه‌جه‌م له‌ ده‌راوی چۆمی خوڕینی پردی سوور خه‌ریکی فه‌رش و مافووهره‌ شووشتن ده‌بیت و ده‌که‌وێته‌ به‌ر شه‌پۆلی به‌ سامی رووباره‌که‌ و له‌ نا‌کاو که‌ نەمر کاک «حوسین لاسوور» به‌ داشقه‌ و ئەسه‌که‌ی خه‌ریکی راگوازنی به‌ردی مه‌رپه‌ره، چاوی به‌و دیمه‌نه‌ ده‌که‌وێت که‌ ژنیک که‌ه‌وتۆته‌ نێو گێژاوی رووباره‌که‌، ئیدی زۆر مروّیانه‌ و جوامێرانه‌؛ خۆ ده‌هاوێته‌ نێو گێژاوی رووباره‌که‌ و ژنه‌ له‌ مردن پرگار ده‌کا.

هه‌روه‌ها ده‌گێرینه‌وه: سه‌رده‌می شا واته «گا زه‌رد» و گزیرانی حه‌مه‌ره‌زا شای گۆرپه‌گۆر واته تیمسار وه‌ره‌ه‌رام له‌ سابلاخ که‌ نەمر کاک «حوسین لاسوور» خه‌ریکی به‌ردی مه‌رپه‌ر گۆرتنه‌وه‌یه به‌ داشقه‌ و ئەسه‌که‌ی، تا بۆ په‌حمه‌تی «حاجی ساله‌ی شاتری» به‌ری، هه‌ر له‌و کاته‌شدا له‌ ژیر فه‌رمانده‌یی تیمسار وه‌ره‌ه‌رام، خه‌ریکن بيمارستانی شیر و خورشید، ساز ده‌که‌ن، هه‌ر له‌و کاته‌شدا «ئه‌فسه‌ریک»ی شا و وه‌ره‌ه‌رام پێش به‌ نەمر کاک حوسین لاسوور ده‌گریت: به‌رینگی پێده‌گریت و زۆری لێده‌کات که‌ ئەو به‌ردانه‌ ده‌بیت بۆ سازکردنی بینای نه‌خۆشخانه‌ شیر و خورشید ده‌کار کریت و «حاجی ساله‌ی شاتری» چی؟ بۆ کوێ؟ ناهێلم بۆ شوینی دیکه‌ی به‌هیت؟ ئەفسه‌ری شای که‌ ناگاداری تووڕه‌یی و چاونه‌ترسی نەمر کاک «حوسین لاسوور» نابیت، له‌ پرێکدا ده‌که‌وێته‌ به‌ر شالۆی شریخه‌ی قامچی، ئەو نه‌مه‌ره. ئەوه‌ ده‌ کاتیکدايه، ئیستاشی ده‌گه‌ل بیت، له‌ وێ ده‌وراند، به‌ ده‌گمه‌ن که‌سێک ده‌یوێرا نه‌ک هه‌ر نانگژای سه‌ربازیکی ئاسایی پادشاهی ئێران بدات، چ جێی ئەوه‌ی په‌لاماری ئەفسه‌ریکی به‌رزی قووبه‌ له‌سه‌ر شانی، شای دژه‌ کورد بدات. پاشان که‌ نەمر کاک حوسین لاسوور ده‌به‌نه‌ لای «وه‌ره‌ه‌رام» له‌به‌ر نازایه‌تی و هه‌قبه‌ده‌ست بوونی نەمر کاک

حوسین لاسوور، وازی لیده هیتن.

به راشکاوای ده توانم بلیم: زوربوون که باسی نازیه تی و نیشتمانه پوره ری و له خو بووردووی و میهره وانی و خوشه ویستی و دلگه وره پی و سه خی، بوون و مروف بوونی نهر کاک حوسین لاسوور یان کردووه یان نووسیویانه. مخابن یا شوینه ونکه کراوه یان له یادیان کردوه.

به لام یه کیک له و که سانه ی که نهر شه هید «حوسین لاسوور» ی وه ک ماموستای نازیه تی خوی ده زانی و ده یناسی و ده یناساند؛ نهر شه هید «سه یید ره سوولی بابی گه وره - دیهقان» بوو! به نووسراوه له م سالانه ی دواییدا دوا ی نهر شه هید سه یید ره سوولی بابی گه وره به ته نیا به ریز و دل سوژ و تیکوشهر، کاک مه لا محهمه دی خزی، له کتیه که یدا له ژیر نیوی «له قهره قشلاخه وه بو سوئید» له لاپه ره ی ۱۵۴، به چهند دیزیک، کورته یادیکی له ناشنا بوون ده گه ل کاک «عه لی کاکه سووری» باسکردوه و که چلون نهر کاک «حوسین لاسوور» سالانی ۱۹۶۰-۱۹۶۱ نه وه هه مووه کومه گه ی نهر شه هید کاک «نه حمه د توفیق» ی کردووه و جا له که لوپه ل و پو شاک را گرتوویه تی هه تا خیهوت و پیللو و هتد، گشتی ره وانه ی دیوی کوردستانی گه رمین و شورشی نه یلوول کردوه. دوا ی بیستنی تیرپوری سیاسی و شه هید کردنی نهر کاک «حوسین لاسوور»؛ شه هید کاک نه حمه د توفیق» وه ک دوستیکی به نه مه گ و چاکه ده چاودا؛ شوین تفه نگه کان و حقه و حقوقی شه هید حوسین لاسوور ده که ویت؛ که منداله بیسه ره رسته کانی له برسان نهر من.

سه بارهت به تیرپوری سیاسی نهر شه هید کاک حوسین لاسوور سهت له سه تی روون و ناشکرا بووه که کورده ساواکی و به غه ره زه کان و رق لیته لگرتوو له جوامیران و پیشمه رگه کانی سه رده می پیشه وای نهر و کوماری کوردستان له مه هاباد به توله ی تیرپوری ناغای «غه فوری محمودیان» نه نجام دراوه. قه تلیک و تیرپوریک که نهر شه هید حوسین لاسوور رچویشی لیتی خه به ردار نه بووه. دوا ی تیرپوری نامه رده انی نهر شه هید حوسین لاسوور، بگوژه کان و سیخوره کورده کانی ساواک و شای ئیران، به نیشانه ی خو شی و شادی و خه نی بوون، له یه کیک له رۆژنامه کانی شاهه نشاهی نه وکاتی ئیراندا به هه راوی و به دپری زلی سه ر دیردا ده نووسن:

(سه رنه نجام یه کیک له پاشماوه کانی «متجاسرین» کورد و کوماری رزیو و پو شالی کوردستان مان به سزای خوی گه یاند).

کاتیک نهر شه هید کاک حوسین لاسوور تیرپور ده کریت؛ ره نگه ته مه نی له ۴۴ تینه په ریپن یان نه وپه ره که ی سه ره تای ۴۵ سالی بوو بیت؛ نه گه ر له دایک بووی کو تاییه کانی ۱۹۱۶ بوو بیت! وه ختیک نهر شه هید حوسین لاسوور تیرپور ده کریت؛ ژنیک و ۷ مندالان واته ۵ کچ و دوو کووران له پاش خوی و به بی سه ره پرشت به جی ده هیلت.

نهر شه هید حوسین لاسوور بو کوردستان ژیا و بو کوردستان مرد. مه زلوومانه له دایک بوو و مه زلوومانه شه هید کرا و دوا ی شه هید بوونی؛ که ول کرا و پروت کرا.

«که م ژیا و که ل ژیا»
«یادی ئه و شههیده مهزنه ههرمان»
رێز و حورمهت و کپنۆش بۆ شههیدانی ههرمانی کوردستان
مستهفا دادار - موکری
۲۰۲۱-۴-۲۱

له راستهوه: نه ناسراو - شههید حوسین لاسوور و مندالیکهش هونهرمه نده مستهفا دادار

سەید محەممەدی سەیدی

سەید محەممەدی سەیدی

«سەید محەممەدی حاجی سەید رەحمانی»
یان «سەید محەممەدی سەیدی- سید محمد
سیدی» سالی (۱۲۸۲ھ - ۱۹۰۳ز) له شاری سابلاغ-
مههاباد له دایک بووه. کۆری گهرهه مهرحوومی
حاج سەید رەحمانی سەیدی بووه که بنه ماله یه کی
ره سه ن و کۆنی ئه وشارهن و ناسناویان (سیدی) یه.
سەید رەحمانی باوکی سەید محەممەدی یه ک له
گهره پیاوانی مههاباد بووه و له دامه زرانندی
یه کهم ئه نجومه نی شاری سابلاغ له زه مان
مه شروته ی ئیراندا ده ستی بالای هه بووه و ئه ندای
ئه و ئه نجومه نه ش بووه.

سەید محەممەد له ناو چینی ده ستکورت و
بێده رتاندای خۆشه و یست و خاوه ن پێگه بووه. دژ
به زالمان وه ستاوه ته وه و داکوکی له بیکه س و
داماوان کردووه. خۆی له به ره ی خه لک زانیوه و
هیچکات له ده وله مه ند، ئاغاوت و پیاوی

حکومه ت نیزیک نه کردۆته وه. ئه وه به و مانایه نییه که سەید محەممەد دوژمنکاری ده وله مه ند و
هاوشارییه کانی کردبێ، به پێچه وانه لای ئه وانیش خاوه ن رێز بووه.

پله و پایه ی کۆمه لایه تی سەید محەممەد و کاپیتان حه مه دی مه ولوودی له کۆکردنه وه ی هیزی
ئینسانی بۆ یه کلاکردنه وه ی پارسه نگی داژداران، له ئیوان غه فور مه حموودیان و پێشه وا قازی
محەممەد یه کلاکه ره وه بووه. بۆ پاراستنی شاری مههاباد له هێرشه عه شایر و ههروه ها له تۆکه
کردنی هیزی پێشمه رگه ی کوردستان پۆلی سه ره کییان گێراوه و ده بێ بلتین که به ده نه ی هیزی
نیزامی کۆمار و یا هیزی مروی حیزبی دیموکرات به شی هه ره زۆری له لایه ن ئه و دوو که سه وه
دابین ده کرا چوون خه لکی نه دار، کاسپکار و نه خوینده وار وه دوای قسه ی ئه وان ده که وتن. ناوی
نهیانی له کۆمه له ی ژ. ک. سدا (هه لگورد) بووه و سه روکی ده سته ی (هه لۆ) بووه له یه ک له
گه ره که کانی مههاباد.^۱

^۱ بروانه کتیی: سبیهری ئازادی - نووسینی کهمال عهبدوڵاهی - لاپه ره ی ۲۲۷

له بۆشایی نه بوونی حکومت له مه هاباد کاتیک که حکومت سه روک عه شیره ته کانی کرده فرمانداری مه هاباد،^۱ یه کهم کاری که کردیان نه وه بوو که نه و که سانه ی تیانان ده گه ل حکومتی ناوهندی و ئاوهوت و عه شیره ته کان خووش نییه و پینانوابوو بۆیان ده بنه گرفت، بیانکوژن دهن، بیانگرن و بیانده نه وه به حکومتی ناوهندی تا نه وان له ناویان بهرن. بۆ نه و مه بهسته دوو کهس بۆ نه وان گرینگی هه بوو ئه ویش کاپیتان همه دی مه ولووده چرچی و کاک سهید محهمه دی سهیدی بوو. کاتیک که قهره نی ئاغای مامهش ده بیته فرمانداری مه هاباد کو بوونه وه یه کی گشتی له سه روک عه شیره ته کان ده گریت و بریار ده دهن که کاری نه و دوو کهسه ته واو بکهن.

بۆ نه و مه بهسته هیزیکی زیاتر له ۸۰ کهسی چه کداری خو یان ده تیرنه سهریان تا بیانگرن به لام سهرکه وتوو نابن و کاپیتان همه دی مه ولوودی زور به روونی و به وردی باسی نه و رووداوه گپراوه ته وه و له ده قه میژوو ییه کانی شدا ئاماژه ی پین کراوه که زیندووترین و حاشاهه لته گرتین به لگه، نوتقیکی خوالیخو شبوو «حه مه ده مین مو عینی» وه زیری کیشوهر کو ماری کوردستان بووه که له روژنامه ی کوردستان، ژماره ۱۸ - سالی یه که م - شوممو ۴ په شه مه ۱۳۲۴ - ۲۳ فوریه ۱۹۴۶ له لاپه ره ی سه ره کیدا هاتوو.

سهید محهمه د خاوهن سه وادیکی مامناوهندی و خه تیکی خووش بووه. کاسپکار و ماوه یه کیش توجاره تی تووتنی کردوو. له ناو خه لکدا ناسراو و جیتی مه قمانه بووه. له بهر هه ندی پیشه وا قازی محهمه د بۆ ماوه یه ک وهک بهرپرسی ئیداره ی دوخانیاتی مه هاباد ده ستینیشانی ده کات و ئه ویش زور لیها تووانه کاروباره کان راده په رینتی و ناهیلتی که پرۆسه ی کشت وکال و بازرگانی تووتن که نه و سه رده م وهک شاده ماری ئابووری ناوچه که ی ده هاته نه ژماردن، په کی بکه وی.

زیندوو یاد سهید محهمه دی سهیدی له پاش تیکچوونی کو مار بۆ ماوه ی چند سالتیک له زیندانی ته ورز به تاوانی سیاسی و جیاخوازی ده گیری، به لام نه زموونه کانی له ئیداره کردنی کاروباری جووتیارانی تووتن که هه یبووه، وا له حکومت ده کات که دهسته وداوینی بینه وه و له پاش ئازاد کردنی له زیندان سه ره له نو تی له ئیداره ی دوخانیات دایمه زریننه وه. له به لگه یه کدا که له کتیبی (چپ در ایران، به روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول، لاپه ره ی ۱۵۸) ناوا ده نووسی:

---

^۱ پروانه کتیبی: کۆمه له ی ژبانه وه ی کوردستان - نووسینی حامید گه وهه ری - چاپی یه که م - هه ولیر - ۲۰۰۴، لاپه ره ی ۱۰۹

دوخی ئیداره کانی حکومت له مه‌هاباد له مه‌هاباد فه‌رمانبه‌رانی ده‌وله‌تی له کارمه‌ندانی ئیداره‌ی خه‌له‌ را گرتوویه‌تی تا دوخانیات، دادگوسته‌ری و سه‌بت و ئه‌حوال به‌ گشتی له سه‌رده‌می قازی محهممه‌د کاربه‌ده‌ست بوونه که ئیستاش له‌سه‌ر کاره‌کی خو‌یان هه‌ر ماون. هه‌موویان ئاواته‌خوازن که کوردستان سه‌ربه‌خۆ بی‌ت. یه‌ک له‌وان «سه‌ید محهممه‌دی سه‌یدی» یه‌ که سه‌روکی دوخانیاتی قازی محهممه‌د بووه و ئیستاش له بوکان کارناس و مه‌زنده‌که‌ره و شه‌و و روژ بو کۆمه‌له‌ [مه‌به‌ستی کۆمه‌له‌ی ژ.ک - ه] بانگه‌شه ده‌کات و له چالاکای دایه‌...

وضعیت ادارات دولتی مه‌هاباد

در مه‌هاباد کارمندان ادارات دولتی اسم از غله‌دارانی [دخانیات]، دادگستری]، ثبت و ثبت احوال عموماً در زمان قاضی محمّد مصدّی اموری بوده‌اند که فعلاً همان شغل را دارا می‌باشند عموماً آنها ارزشمندند که کوردستان مستقل شود از جمله سید

محمد سیدی رئیس دخانیات قاضی محمّد که فعلاً در بوکان کارشناس و ارزیاب دولتی است شب و روز بسنه‌ف حزب کمله [کومه] فعالیت می‌نماید. موضوع جالب و وضعیت غرّه‌نگ کوردستان است کلیه آسوزگاران و دبیران در مه‌هاباد و بوکان و سرده‌ست بلااستثناء از عمال قاضی محمّد بوده و اشکارا در میان شاگردان تبلیغ و سخنرانی نموده و حتی بزبان کردی در کلاس تدریس می‌نمایند و

اغلب اتفاق می‌افتد که اصولاً فارسی صحبت نمی‌نمایند و این موضوع باعث سر و صدای زیادی در مه‌هاباد گردیده و چنانچه این اشخاص از محل مستقل نشوند زبان غیر قابل جبرانی مبار خواهد آورد.

(این دور) نام ال یونان که یک کمیونست دوانته است مدت ۵ ماه است بنام کارشناس دخانیات وارد مه‌هاباد شده این شخص کلیه فعالیت‌های حزب کمله [کومه] در دخانیات و شهر را اداره نموده و اغلب جلساتی بنام مهمانی تشکیل و تصمیماتی مقتضی می‌گیرند - ۲ روز پیش نامبرده از طرف دخانیات مأمور خرید

به: دفتر ویژه
از:
موضوع: فعالیت افراد مشروحه زیر بنفع حزب پارت دمکرات

تاریخ: ۴۰/۱۲/۳
شماره: ۳۲۱/۵۱۱۹۳

نامبردگان زیر در مهاباد بنفع حزب پارت دمکرات فعالیت نموده و با عمال و طرفداران قاضی محمد و متواریان اخیر ایرانی عراق در ارتباط بوده و اکثر اوقات روز و ارس وقت و آمد می نمایند.

- ۱- معترف کریمی رئیس شیر و خورشید مهاباد که سابقاً وزیر فرهنگ قاضی محمد بوده.
- ۲- ابویی داروخانه دار که در زمان قاضی محمد وزیر بهداشتی بوده.
- ۳- عزیز صدیقی که در زمان قاضی محمد افسر و رئیس منطقه ستر و سراً بوده.
- ۴- حسین داودی مهابادی یا حسن داودی برادرش پسران حاجی داودی رئیس مجلس مؤسسات حکومت قاضی محمد.
- ۵- جعفر کریمی رئیس ستاد ارتش حکومت قاضی محمد.
- ۶- رحمان مدرسی که پدرش وزیر دادگستری قاضی محمد بوده و فعلاً خودش شهردار مهاباد میباشد. بعلاوه سید محمد سیدی - موقفی - کریم خسروی - شرفی - خلیل خسروی (وزیر ارتباطات قاضی محمد) صدیق حیدری.

(وزیر تبلیغات قاضی محمد) و شیخ الاسلامی
۳۲۱/۵۱۱۹۳ - ۴۰/۱۲/۳

بناغهی کوردایهتی و رهسه نایهتی تهو
کورده نیشتمانیه روه ره نهونده پتهو
داریژرابوو که له ههر ده رفه تیک که لکی
وهرده گرت تا بو کوردستان تیهه لبتیه وه. به
پیی به لگه کانی ساواک له هه مان
سه رچاوهی سه ری که باس مان کرد له
لاپه ری ۶۶ و ۶۸ دا به ژماره ی: ۵۱۱۹۳-
۳۲۱ و به ریکه وتی ۳-۲-۴۰ باسی سه یه
محه ممد سه یه دی و کو مه لیک که س
ده کات و ده لی:

بابه ت: چالاکي کردنی ناوبراوانی
ژیره وه بو حیزی پارتی دیموکرات
ناوبراوانی ژیره وه له مه هاباد بو
حیزی پارتی دیموکرات چالاکي ده که ن و
ده گه ل لایه نگرانی قازی محه ممد که بو
عیراق هه لاتوون له پیوه ندی دان و
زورجان له رتگای چومی ناراسه وه له
هاموشو دان. [ناوی که سه کان هه موو
ده نوسی که سه یه محه ممدیش یه ک
له وانه]

تاریخ: ۱۳۹۱/۰۷/۲۹
شماره: ۳۳۶-۳۰۲۲۴

موضوع: کیمیا، میرزا قاسم پسر شیوان کرد

چند روز قبل دو نفر مهاجری بنام میرزا قادر که خود را پسران زاده شاهی
محمد میرزا مکر و دیگری سید محمد که حامل ۶۰۰۰ تومان پول و مقداری
کارت مزین بودند از طریق آبدان شبیه عراق دوروی پانگاه دوستووسیه

کندهای نرجه بنام خود طلعه
بزرگ و رفته و آنها را با اسب
تسویه یکس از طرفداران
ملانصافی معرفی نمودند و
پانجاهمیله دورتر از سوادکوه
فرستادند و اضافه شده که
وجه راز افراد مزین مهاجرات
امراف جمع آوری کرده و ۲
نفر مزبور به مهاجرات مرابست
نمودند.
این صورت تصویر فرستاده
شود.
گورنگان: ساواک مهاجرات
جهت تحقیق و اعلام بگورنگان
موضوع

به امید شرف از آن اوقات
بر سال ۱۳۳۰ از آن روزها تا
که بر من پسران شاه ساواک
فر حوزة ری چون آمده اند
بعضی از دانشوران حوزة
عالی امور اداری و مدرسه
کرامان با گفتار بعضی دیگران
که در آن اوقات مستطاف آن
انسان با تکلیف شده و جهت
گفتار پسران پسران مستطاف
گفتار مستطاف فرود یک
مستطاف مستطاف و ساواک
فر حوزة ری یا مستطاف و پسران
مستطاف حوزة ری از گفتار
اداری و گفتار مستطاف
مستطاف مستطاف که پسران
مستطاف آن به مستطاف مستطاف
مستطاف به مستطاف مستطاف
مستطاف مستطاف و پسران
مستطاف مستطاف و پسران
مستطاف مستطاف و پسران

له به لگه به کی تر دا ههر له هه مان
سه رچاوه زیاتر له سهر سهید محهمه د قسان
ده کات و ده ریده خات که بو پشتیوانی له
خه باتی کورده کانی عیراق و به تاییه ت بو
پارتی دیموکراتی کوردستانی عیراق له پله و
پایه ی کومه لایه تی خو ی که لکی وه رگرتووه و
بره پاره یه کی خه یالی و زور وه ک یارمه تی
دارایی بو شو رشی کورده کانی باشوور
کوده کاتوه له نیوان ساله کانی ۱۳۴۱ تا ۱۳۴۰
به دهستی خو ی ده ییا و پیشکesh به
شو رشه که ی مه لا مسته فا بارزانی ده کات. نه و
به لگه به له لاپه ره ی ۹۱ سه رچاوه ی سه ره وه
ناوا ده لئ:

رئیکه وت: ۲۹-۱۰-۴۱

ژماره: ۳۳۶-۳۰۲۲۴

نهینی

بابه ت: یارمه تیدانی دانیشتووانی سه ر سنوور به شو رشیگیرانی کورد.

چهند رۆژ له مه و بهر دوو کهس له خه لکی مه هاباد به ناوه کانی میرزا قادر که خو ی وه ک
برازای قازی محهمه د ناساندووه و نه وه یتر که سیک بووه به ناوی سهید محهمه د، نه وانه ۶۰۰۰۰
تمه ن و هه ندیک کارت ی حیزیان پیبووه که له ریگای گوندی «شینئ» ی عیراق به رانه بر به بنکه ی
«دووستوو» [به نه گه ری زور مه بهستی گوندی «دۆله توو» یه] له لایه ن کو یخای گونده که
ده تیردرینه قه لادزی و له وی ده گه ل که سیک به ناوی «نه حمه د شه ریف» ده ناسیتندرئین، نه ویش
به په له نه و دوو که سه ده تیرته لای مه لا [مه بهستی مه لا مسته فای بارزانییه]. وه ک ده لئین که نه و
بره پاره یه ی له نه ندامانی حیزی له مه هاباد و ده روبه ری کو کردۆته وه. نه و دوو که سه
گه پراونه ته وه مه هاباد. بو پشتراستکردنه وه تیردراوه ته خزمه تان.
وه رگه کانی نامه: ئیداره ی ساواکی مه هاباد بو لیکۆلینه وه ی زیاتر و روونکردنه وه ی چۆنیه تی
رووداوه که.

نه و کورده نه ته وه ییه، نه و تیکۆشه ره ی کوردایه تیه، چاوه پر له هیوا و خو زگه کانی بو هه تایه
ویکده نیئت و سالی ۱۳۴۵ ی هه تاوی له مه هاباد کو چیدوایی ده کات و ههر له و شاره ش ته رمیی

پيروزيان پيشكەش بە خاكي پاكي نيشتمان دەكری.

پوڤحيان ههردەم شاد و ياديان ههрман

سپاس له كاك هيمن سهيدي، نهوهي مهرحوومي سهيد محهمهدي سهيد رهحمانی (سهيدي)

كه له ئامادهكردي ئهه و كورته ژياننامهيه هاوكاري كردم. [وريا].

دوو وینه له دوو وینستگه‌ی جیاوازی ژبانی یه‌ک له پيشمه‌رگه و قاره‌مانه‌کانی کۆماری کوردستان - "سید محهمه‌دی سهيدي" ناسروا به (سهيد محهمه‌دی سهيد رهحمانی)

زېږو به گي هه ركي

مايوږ «زېږو به گي به هادورې» يه ك له گه وره كاني عه شيره تي «هه ركي» له محالي «ته رگه وه پ» ه. به ريزيان وه ك كه سيكي شه ركه ر و به غيرت ناوبانگي هه بوو. يه ك له و نه فسه رانه ي ده وله تي كوردستان بوو كه وه ك ده گو ترې له لايه ن رووسه كانه وه نه و پله سه ربازيه يان پې به خشاوه به لام دوكتور قاسملوو له كتيبي «چل سال خه بات» دا ده نووسې كه بوخوي پله ي مارشالي بوخوي هه لېژارد بوو.^۱ پله ي زېږو به گ هه رچيه ك بوو بې له خو شه ويستييان له لاي پيشه وا قازي محه ممه د و حمه حوسين خاني سه يفي قازي كه م و زيادي نه كردوو.

زېږو به گ نه دامي كو ميه تي ناوه ندي حيزبي ديموكرا ت بوو. هه روه ها به ريزيان يه ك له نه دماماني نه و هه يته ته بوو كه سه فريان كرد بو باكو. له ري كه وتي سي شه مه ۳-۵ ي بانه مه ري ۱۳۲۵ هه تاوي - ۲۳- ي ئاوريلي ۱۹۴۶ هاورې ده گه ل پيشه وا به شداري كرد له رپوره سمې ئيمزا كردني په يمانې يه كيه تي و براهه تي ده گه ل نازه ربايجان له ته وريز. دوكتور قاسملوو له سه رچاوه ي سه ره وه دا و له فه سلې دووه مه مدا سه باره ت به زېږو به گ ده نووسې:

(كاتي ك كه بو و توويز ده گه ل هه يته تي نازه ربايجان له كو نسولگه ري شو په وي له ته وريز كو ده بنه وه، له سه ر خاوه نداري تي شاري ورمې ناگه نه نه نجام. كورده كان ده لېن ورمې ئي ئيمه يه و نازه ريه كانيش ده لېن ئي ئيمه يه. له و كو بوونه وه يه دا «زېږو به گ به هادورې» يه ك له سه رو ك عه شيره ته كاني «ئيلي هه ركي» كه پياوړيكي نه خو ينده وار به لام وريا و نه ترس بوو، كاتي ك نو ينه راني هه ردوو لايه ن له ژووري و توويزه كه دانيشتوون، نه سه كه مله ي خو ي هه لگرت و بردي له ناوه راس تي ژوره كه ي دانا و گو تي: به ريز هاشمو ف، (مه به ستي كو نسو ولي شو په وي له ورمې بوو) ئي س تا كه نه و ژووري ئي ئيوه يه، من ده توانم نه سه كه مله كه م له ناوه راس تي دابنيم و بلنيم نه و ژوره ئي منه؟ مه به ستيان له و قسه يه نه وه بوو كه ورمې له ناوه راس تي خاكي كورده ستان هه لكه و تووه و زور ترين دانيشتووه كاني ده وري ورمې كور دن و ناتوان دري كه وه ك به شيك له خاكي نازه ربايجان بي نه ژميرن.) زېږو به گ دواتر بوو به فه رمانده ي هتزي پيشمه رگه له جه بهه ي سه رده شت له شوين په ئيس به كر. خوالي خو شبوو (عه بدو لا نه حمه د په سول پشه ري) له كتيبي (ياد داشته كانم) به شي يه كه م - له لايه په ي ۸۷ باسي نه و جيگوړ كه يه له نيوان په ئيس به كر و زېږو به گ ده كات و ده لئ: [كو ماري مه هاباد زور په له ي نه كرد له دا گير كور دنې نه و سوپايه ي كه له سه رده شت ئابلوقه درابوو. هه ميشه

^۱ زياتر پرواننه كتيبي: جولانه وه نه ته وه يي كورد نووسيني: پروفيسور د. وه ديع جوه يده - وه رگيراني له ئينگليسيه وه: پروفيسور ي. د ياسين سه رده شتي ل ۵۴۱

به نامه و پاسپارده ئه‌یان ناردده سهر به‌کر ئاغا که په‌له بکات له گرتنی سه‌رده‌شت و داگیرکردنی ئه‌و سوپایه، تا ئه‌وه بوو زێڕۆ به‌گیان به‌خۆی و له‌شکرێکی زۆره‌وه نارد بوو فه‌رمانده‌یی ئه‌و به‌ره‌یه له‌ جیاتی به‌کر ئاغا، چونکه وایان ئه‌زانی که زێڕۆ به‌گ زیاتر شاره‌زای هه‌یه له‌و به‌ره‌یه‌دا و خه‌لکی ناوچه‌که‌ش باشر ئه‌یناسن... [به‌لام ره‌ئیس به‌کر (به‌کر ئاغا) له‌ کتێبه‌که‌ی خۆیدا به‌ ناوی گه‌شتیک به‌ ناوی کۆماری کورستاندا -بیره‌وه‌ریه‌کانی ره‌ئیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدوڵکه‌ریم هه‌وێزی) - (۱۹۴۴ - ۱۹۴۷) لاپه‌ره‌ی ۱۰۰ ده‌لی:] ... که ئه‌و نامه‌یه‌م به‌ده‌ست گه‌یشت کات ئیواره بوو، ده‌ست به‌جێ فه‌رمانم دا که ئه‌و ئازوووقه و خوارده‌مه‌نییه‌ی هه‌مانبوو به‌سه‌ر دانیشوانیدا، دابه‌ش بکه‌ین. زێڕۆ به‌گم کرده جینشینی خۆم و فه‌رمانم دایه که بوو رۆژی دوايه هێزه‌که‌مان به‌ره‌وه مه‌هاباد بکشێته‌وه].

جێی ئاماژه‌یه که خوالێخۆشبوو زێڕۆ به‌گ که خاوه‌نی ناوچه‌ی «باراندوز» له‌ ورمی و له‌ ده‌شته‌بیڵ بوو بوو ماوه‌ی ۲۰ سالان «غولام ره‌زا حه‌سه‌نی» ئیمام جومعه‌ی کوردکوژی ورمیی وه‌ک میتهر راگرتبوو تا خزمه‌تی یه‌ک له‌ ئه‌سپه‌کانی بکات.

له‌ راسته‌وه: ژه‌نه‌رال مایۆر محهمه‌د حوسێن سه‌یف قازی وه‌زیری هێزی کوردستان، ره‌شید به‌گی هه‌رکی، پێشه‌وا قازی محهمه‌د و زێڕۆ به‌گی به‌هادوری (هه‌رکی).

محەممەد تۆفيق وردى

«محەممەد» كورپى «تۆفيق»، كورپى «فەرھادئاغا»، كە ناسناوى «وردى» بوو. دە سالى ۱۹۲۳ لە شارۆچكەى «كۆيە» لە داىك بوو. خويندى سەرەتايى لە كۆيە تەواو كر دوو و پاشان لە بەغدا لە سالى ۱۹۴۴ لە پەيمانگاي مامۇستايانى سەرەتايى خويندەنەكەى تەواو دەكات. وەك مامۇستا لە خويندنگاكاني «تەقتەق» و «قەلادزى» دەستبەكار دەكات. لەبەر چالاكى سىاسى چەند جارن دەگيريت. پاشى دامەزراندنى كۆمارى كوردستان روو دەكاتە مەھاباد و خۆبەخشانە لە خويندنگەكاني ئەو شارە وانەى كوردى دەليتەو و لە گۆقارەكاني ئەوسەردەمدا وتار دەنوسيت. لەپاش پرووخانى كۆمار، دەگەرپتەو و عىراق و بۆ ماوئەيك دەگيريت. لە سالى ۱۹۷۵ كۆچى داويى كر دوو. مامۇستا محەممەد وردى خاوەنى دەيان شىئەرى نەتەوئەيە كە كەم كوردىك هەيە نەيانزانى. ئەويش هۆنراوئەى (ئەى شەھيدان) لە كە دەلى: ئەى شەھيدان، نامرئى ناو و نيشانتان. تا شەھيد خوينى نەپرئى... ئەوئەندەى كەوتۆتە بەر چاوم، تەنيا كىتبيكى لىكۆلئەنەو لەسەر فۆلكلورى كوردى لەدوا بەجئى ماوئە بە ناوى (فۆلكلورى كوردى - سالى ۱۹۶۱).

مەھاباد، سالى ۱۳۲۵ هەتاوى - ۱۹۴۶ زايىنى، لە چەپەو: مامۇستا محەممەد تەو فيق وردى، نەناسراو، ميرزا عەزىز مەولەوى، دوكتور محەممەد مەجدى

زاهیری ره سام

خوالیخۆشبوو «زاهیر کوری ره شید کوری سالح» له ریکهوتی ۰۱-۰۷-۱۹۲۴ له شارۆچکهی «کۆبه» له دایک دهبن. لهوێ به «زاهیری ره شیدی سالحه رهشی» ناسراوه. تا پۆلی شهشی سه رهتایی خۆیندووویهتی که نهو سهردهم کهمکهس سهوادی خۆیندن و نووسینی ههبووه. له تهمهتیکهی کهمدا زهماوندی دهکات و له قه لادزی نیشهتجی ده بیت. وهک بهرگدروویهکی لیزان لهو شاره کار دهکات. خه لکی قه لادزی کۆن وهک کاک «زاهیری بهرگدروو» دهیناسن.

دوکانه کهی ده بێته مه کۆی نهو کورده نازادیخوازانه که دلایان بۆ بزگاری نه ته وه که یان لیده دات. وهک نه ندای «حیزبی شیوعی عێراق» کراوه به بهرپرسانی جووتیارانی ده قهری قه لادزی و

له هه مانکاتیشدا بهرپرسی پتوه ندییه کانی نهو حیزبه بووه ده گه ل «ده وله تی کۆماری کوردستان» له مه هاباد.

له پاش تیکچوونی کۆمار و ههروه ها هه بوونی ریکه وتننامه ی «سه عدناباد» له نێوان ده وله تانی (ئێران، عێراق و تورکیه و ئه فغانستان)، که ده بوای داواکراوانی نهو سن ولاته راده ست بکرینه وه، حکومه تی عێراق به هوێ نه م ریکه وتننامه یه گوشاریکی زۆری خستبوو سه ره نهو ئاواره کوردانه ی پۆژه لاته و باشوور که بیانگرن و ئێرانییه کان بده نه وه به ئێران و عێراقییه کانیش سزا بدرین. کاک زاهیری ره سام لهو دۆخه دا ببوو به په نا و سێبه ری زۆربه ی نهو لێقه و ماوانه و جینگا و رینگای بۆ دابین ده کردن و ده یشاردنه وه. بۆ نمونه «ماموستا قانع» سی شاعیر و «ره ئیس به کر» و ... یه ک لهو لێقه و ماوانه بوون که کاک زاهیری ره سام هه شاری دابوون و ده یشاردنه وه و ده یپاراستن.

نه وانه ی که گیرابووشن هه ولێ ده دا به چه شنیک بزگاریان بکات. وهک خۆی که چه ند جارێک باسی کردووه، له لایه ن خه لکی قه لادزییه و ده وروبه ری به نه ئینی که لوپه ل و نامه و پۆست راده گوێزێته کۆماری کوردستان.

نهو خۆی ته نیا یه ک جار به که لوپه له وه ده چیت بۆ نه وێ. نه وکات له سه رده ست هیزی بیشمه رگه ی کوردستان به سه روکایه تی «زێرۆ به گی هه رکی» (به هادوری) له ناوچه ی سه رده ست

وهستا زاهيراي رهسام

ده بن. لهوئی وهزیریک ده بینیت و ئه ویش ده بینریت بۆ لای «دلشادی میرزا غه فوری» (دلشاد ره سوولئی) که لپرسراوی ئازووقه و خواردن بووه لهو ده قهره. پاشی حوورمه تگرتنکی زۆر به لۆری ده بینریتته مه هاباد. لهوئی قهول ده بیت که پیشه وای بینیت به لام، ته شریفیان لهوئی نابیت، له جیاتان دوو له نوئنه رهکانی به ناوهکانی « محهممه د یا هوو و مه نافی که ریمی» لهوئی ده بن. قسه یان ده گه ل ده برینتته وه و پری و شوین دیاری ده که ن که مانگانه دوو جار که لوبه ل بۆ کۆماری کوردستان بنیریت. کاک زاهیر که ده گه پرتته وه قه لادزی که سیک به کری ده گری به مانگن ۱۰ دیناران تا مانگن دوو جارن پۆست و شمه ک به ریت بۆ مه هاباد. ئه و که سه ناوی «مه لا ئه حممه د نئوچاوانی» ده بن.

له سالی ۱۹۵۹ به هۆی کار و خهباتی سیاسیه وه

ده یگرن و پاش ماوه یه ک رایده گوازن بۆ خوارووی عیراق و لهو ماوه یه دا فیری هونه ری وینه گرتن ده بیت. له سالی ۱۹۶۱ ده گه پرتته وه بۆ قه لادزی و زهوقی ده که ویتته سه ر پیشه ی وینه گرتن و دوکانیکی وینه گرتن لهو شاره ده کاته وه به ناوی «ستۆدیۆ پشدهر». ههر به هۆی پیشه که یه وه ئه مجار خه لکی قه لادزی ناسناویکی تریشی پنده به خشن و به کاک «زاهیری ره سام» بانگی ده که ن. وینه کانی کاک زاهیر که متر کوردیک هه یه که نه یدیتیت به لام، که س نازانی که ئه م وینانه ده ستردی مامۆستا زاهیری ره سامن. یه ک له وانه وینه یه ی «مارگاریت» ی پیشمه رگه ی شوپش که تفهنگیکی برنهوی ده شانی دایه.

له ریکه وتی ۲۴-۰۴-۱۹۷۴ که قه لادزی که وته به رقی ده ولته ی خوتنمژی سه ددام، به هۆی بۆمبارانی ئه و پرتیمه وه، کاک زاهیر بریندار ده بیت و کوریکیشی به ناوی «پشپره و» شه هید ده کریت و دوکانه که ی زه ره ریکی زۆری به رده که ویت. له و پیشه ی خۆی به رده وام ده بیت تا سالی ۱۹۸۸ که قه لادزی له لایه ن پرتیمی به عس خاپوور ده کریت و ده گوازریتته وه. دلی گه وره و کوردانه ی ئه م نیشتمانپه روه ری کوردستان له رۆژی ۰۸-۱۰-۲۰۰۹ له هه ولیر له لیدان ده که ویت و له کۆرستانی ئه و شاره ته سلیم به خاک ده کریت. پۆحیان شاد و یادیان هه رمان.

ماموستا ستار حه‌مه تايهر

تيبيني: دونيايه‌ك سپاسي كاك ستار حه‌مه تايهر و كاك ئاراسي كورپي كاك زاهير ده‌كه‌م كه له نووسيني ئه‌و دپړانه‌دا يارمه‌تيان دام. به‌داخه‌وه ئاماده‌كردني ئه‌و كتيبه دريژي خاياند و ده فري‌اي كاك ستار نه‌كه‌وت تا بيبي‌نيت. مخابن په‌تاي كورؤنا ئه‌و مروقه جوانه‌ي لئ ئه‌ستاندين. به‌ريزيان زؤر تامه‌زرؤ بوو ئه‌و كتيبه بخوئينيته‌وه. چه‌ند جاران به‌تايه‌تي داواي كتيبه‌كه‌ي ده‌كرد و له دوخي ئه‌و كتيبه‌ي ده‌پرسی. ههر ده‌تگوت دلي خه‌به‌ري داوه كه ته‌مهن به‌ره‌و كو‌تاييه. ده‌يانفه‌رموو كه به‌رده‌وام له زمان گه‌وره‌سالاني پيش خو‌ي باسي قاره‌مانه‌تي كاپيتان حه‌مه‌دي مه‌ولوودي بيستوو و له دووره‌وه وه‌ك قاره‌ماتيكي نه‌ته‌وه‌يي سه‌يرم كردوو. به‌تايه‌ت

خواليخوشبوو كاك زاهير ره‌سام زؤر باسي كاك حه‌مه‌دي بو كردووم. هه‌روه‌ها زؤر رووداوي له‌سه‌ر كاك حه‌مه‌دي ده‌زاني كه له رانيه و قه‌لادزي و كو‌يه روويانداوه و قه‌ول وابوو كه له كاتيكي گونجاودا له كو‌ي وتويزي‌كدا هه‌مووي بنووسمه‌وه كه‌چي به‌داخه‌وه نه‌توانيم وتوويزي ده‌گه‌ل بكه‌م و نه‌كاك ستار كتيبه‌كه‌ي بيني.

رؤحي كاك ستار شاد و ياديان به‌خير.

میرزا حەمەدەمینى كۆیه

ناوى تەواوى «حەمەدەمین حاجى قادر»ە كه به «میرزا حەمەدەمینى كۆیه» ناسراوه. له ڕێكەوتى ١٨٩٠ى زایینی له شارۆچكەى «كۆیه» له دایك دەبێت. له حوجرهى مهلايان خوێندووویهتى و زۆر زیرهك بووه. پیشه‌ى تىجارهت و بازرگانى كردوووه و ده‌گۆل ناوچه‌كانى ئێران سات و سه‌وداى هه‌بووه. زۆرى سه‌ردانى شارى سابلاغى كردوووه. ئەو پێشگری «میرزا»یه یادگارى خه‌لكى سابلاغییه كه به‌و ناوه بانگیان كردوووه. دوو ژنى هیناوه یه‌کیان كۆیى بووه به‌ناوى «جه‌میله عه‌بدولا» و ئەوه‌یتریان سابلاغى بووه و ناوى «ئامینه كچی حوسین» بووه

له بنه‌ماله‌ى «گوده‌رزى»یه‌كانى ئەو شاره‌ن. كه‌سیكى كوردپه‌روه‌ر و نیشتمانپه‌روه‌ر بووه. هاوكارى و پێوه‌ندیه‌كى باشى هه‌بووه ده‌گه‌ڵ به‌رپرسانى كۆمارى كوردستان. له ساڵى ١٩٨١ له گۆرستانى «كۆن»ى كۆیه ته‌سليم به‌ خاك كراوه. سپاس بۆ كاك شیروان كاكه زیاد كۆیى و كاك ئەكره‌م كۆرى خوالێخۆشبوو میرزا حەمەدەمین كه یارمه‌تیان دام بۆ ئەم كورته پێناسه‌یه.

هاشمی کورد

(هاشمی بهزاز یا هاشمی کورد) یهک له پێشمه‌رگه فیداکاره‌کانی کۆمار بوو. له ده‌سته‌ی کاپیتان همه‌دی مه‌لوودیدا خزمه‌تی ده‌کرد. مام هاشم له دوا‌ی تیکچوونی کۆمار، وێرای کاپیتان و ئه‌فسه‌ره قاره‌مانه‌کان په‌ریوه‌ی باشووری کوردستان (عێراق) بوو و پاشی گیران و چه‌رمه‌سه‌ریه‌کی زۆر، له هه‌ولێری ده‌لال نیشته‌جێ بوو. له سه‌فه‌ریکمه‌دا له ساڵی ۲۰۱۰ بۆ باشووری کوردستان، ئه‌و هه‌له‌م بۆ په‌خسا تا هاوێتی ده‌گه‌ڵ دایکم ئامینه مه‌لوودیان، کچی گه‌وره‌ی کاپیتان، هه‌روه‌ها کاک عوسمان رانییه‌ی سه‌ردانیکی کاک هاشم بکه‌ین که به‌داخه‌وه پیر و ناساز بپوو. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش زۆر به‌گه‌رمیه‌کی چاوه‌پوانه‌کراو پێشوازیان لێکردین و ده‌گه‌ڵ دایکم که‌وتنه‌ دونه‌ی بیره‌وه‌ریه‌ سه‌رنج‌راکیش و شیرینه‌کانی کۆن که ده‌گه‌ڵ کاپیتان هه‌یانبووه. به‌ریزیان زۆر له‌ نیزیکه‌وه‌ ناگاداریی وردی له‌ پروداوه‌کانی سه‌رده‌می کۆمار و شه‌ره‌کانی جه‌به‌هی سه‌قز، سه‌رده‌شت، مه‌کلۆوی و به‌تایبه‌ت دوا‌په‌ژه‌کانی کۆمار هه‌بوو. کاک هاشم تا دوا‌ساته‌کانی ژیا‌نی، خۆی به‌ پێشمه‌رگه‌ی کۆمار و وه‌فادار به‌ رێبازی پێشه‌وا‌ی کوردان، «حه‌زه‌تی قازی محه‌مه‌د» و کۆمه‌له‌ی (ژک) ده‌زانی. ته‌نانه‌ت تا کۆتایی ژیا‌نی، جلکی (مرادخانی) که‌ جلکی تایبه‌تی ناوچه‌ی مه‌هاباد و موکریانه، له‌به‌ر ده‌کرد. به‌داخه‌وه‌ ئه‌وکات ئه‌و ده‌فته‌ر و ده‌ستنووسانه‌ی کاک حه‌مه‌د سه‌ر و سو‌راخیا‌ن نه‌بوو، بۆیه‌ ئه‌و هه‌له‌م له‌کیس چوو، ده‌نا ده‌متوانی له‌سه‌ر دێ‌په‌دێ‌ری ئه‌و باسانه‌ی له‌ (کوردبوون) دان، ده‌گه‌لیان بدوێیم و زانیاری زیاتری له‌ سه‌ر پروداوه‌کان وه‌ده‌ست بێنم. کاک هاشم له‌ رێکه‌وتی ۲۱-۰۴-۲۰۱۳ له‌ هه‌ولێر کۆچیدوا‌یی کرد.

له‌ پاسته‌وه: ئامینه مه‌لوودیان (کچی کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌لوودی)، وریا ماملن و هاشمی کورد

هاشم فهراهاد

هاشم فهراهاد کوری سمايل له شاری ساښلاخ - مه هاباد له دایک ده بیت. بنه ماله که میان ساماندار بوون و شوړه تیان «فهرهاد» ه به لآم به «فهرهادی» بانگ ده کرین. ریښه وتی له دایکیوونه که ی نازاندریت. بنه ماله که میان سه نعه تکار ټکی به ناوبانگی ناسینګه ری بوون بویه وه ک کوری گه وره ی مالت یاریده ی باوکی ده کات و ناسینګه ریښی قابیلی لیده رده چی. قه د و بالای کورت و جوانچاکی زه مهنی خوی بووه. به لویکی شوخ و که شخه پوښ ناوبانگی ده رکردبوو. کوریښی نه ترس و به وره بووه به رده وام خه می خه لکی نه دار و بیده ره تانی خواردوو. دژی به سووک چاولی کړدنی چینی بالاده ستی کومه لگا له خه لکی نه دار بوو. به رده وام خوی له به ری

دژ به ده وله مند و چینی له حکومت نیزیک، ده زانی. په ننگه کارتیکه ری بی ری بولشویکی و کومونیسیتیش به سریدا زال بووبی که نه وسه رده م نه و نایدیولوژییه له گهرمه ی خویدا بوو و وره ی زور دابوو به خه لکی هه ژاری کومه لگه کان.

هاورپییه تی کاک هاشم ده گه ل کاپیتان هه مده دی مه ولوده چرچی و عه زیز زه ندی ناسراو به عه زیز ئالمانی، به تاییه ت حوسیتی زپرینګه ران که یه ک دامه زرینه رانی هه ر دوو (حیزی ئازادی کوردستان) و (کومه له ی ژي.کاف) بوو، له بهر چاوی که س شراوه نه بوو. به داخه وه له مانگی سه رماوه زی سالی ۱۳۲۰ هه تاوی له پرووداویکی زور نارووندا کاک هاشم له جهرگه ی بازار ته قه له کاک ره حمان شافعی ده کات و به دوو فیشه کان ده یکوژیټ.^۱

کاک ره حمان له بنه ماله یه کی ساماندار و ده سترویشتوو و هه روه ها خاوه ن ری زی ساښلاخ بوو.

^۱ بو زانیاری زیاتر پروانه نه و سه رچاوانه: خاطرات زندگی پر ماجرای دکتر قادر محمود زاده " آسو " ل: ۱۳۲ - تاریخ مهاباد، سید محمد صمدی، انتشارات رهرو مهاباد ل: ۱۰۸ - ناله کوک، نووسینی: غنی بلووریان، کوکړدنه وه ی و ئاماده کړدنی: حامید گه وهه ری ل: ۴۶

هەر ئه‌و پرۆژه له لایان چه‌ند چه‌كدارێكی سه‌ر به‌ عه‌شایر كه‌ خزم و نیزیكی كاك ره‌حمان بوون، كاك هاشم له‌ مائی خویدا ده‌دۆزنه‌وه و هه‌ر له‌وێ ده‌يكوژن. كاك هاشم كه‌ چه‌ند مانگیك ده‌بوو زه‌ماوه‌ندی كردبوو، هاوسه‌ره‌كه‌ی دوو گیان ده‌بیت. دواى تێپه‌ر بوونی چه‌ند مانگ له‌ كوژرانی كاك هاشم، تاقه‌ كچه‌كه‌ی به‌ناوی «زارا» له‌ دایك ده‌بیت.

محهممه‌دی قادری (حه‌مه‌دی كاك خدری)

محهممه‌دی قادری، كورپی خدر كه‌ به‌ «كاك حه‌مه‌دی سه‌روكانی» یان «كاك حه‌مه‌دی كاك خدری» له‌ سالی (1275هـ-1896ز) له‌ گوندى «سه‌روكانی» له‌ ناوچه‌ی نه‌غه‌ده و له‌ عه‌شیره‌تى مامه‌ش و له‌ بنه‌مائه‌یه‌كی ملكدار و ده‌ستپووی له‌ دایك ده‌بیت. له‌ منداڵیه‌وه له‌ لایه‌ن مامۆستای گوندى سه‌روكانی وه‌به‌ر خوێندن نراوه و پاشان له‌ حوجره‌ی درێژه‌ی به‌ زانستی خوێ داوه و به‌ كه‌سیكی زانا ده‌ناسرا. كوردێكی به‌هه‌لوێست و كوردپه‌روه‌ر بووه و پۆلى چالاكی گتپاوه له‌ رووداوه‌ سیاسیه‌كانی سه‌رده‌می خوێ. یه‌ك له‌و كه‌سانه‌ بووه كه‌ ئاماده‌كارى كردوووه بۆ هه‌لكردنى ئالای كوردستان له‌ نه‌غه‌ده. هه‌روه‌ها پێشمه‌رگه‌یه‌كی نه‌ترس و گیانله‌سه‌رده‌ستى كۆمار بووه كه‌ په‌لێ كاپیتانی پیدراوه. پاشی رووخانی كۆمار ئه‌ویش وێپرای سه‌دان تێكۆشه‌رى په‌ریوه‌ی باشوور ده‌بن و ماوه‌یه‌ك له‌ خه‌لان و زینوێ، له‌لای شیخ عه‌لئه‌دین خوێ هه‌شار ده‌دات و ماوه‌یه‌كیش له‌ به‌غدا ده‌بیت. پاشان كارى بۆ ده‌كریت و ده‌گه‌رێته‌وه پرۆژه‌لاتى كوردستان. به‌لام دیسان كۆل نادات و له‌سه‌ر كوردایه‌تى و تێكۆشان بۆ وه‌ده‌سته‌ینانی مافی نه‌ته‌وايه‌تى گه‌له‌كه‌ی، له‌ سالی (1332هـ-1903ز) زیندانی جه‌لدیان و جارێكیش له‌ گرتووخانه‌ی ورمێ و سالی (1347هـ-1968ز) له‌ به‌ندیخانه‌ی «قزل قلعه»-ی تاران ده‌گه‌ل كۆمه‌لێك له‌ چالاكانی كورد وه‌ك دوكتۆر عه‌لى مه‌وله‌وى، كاك جه‌لیل گادانى، ئه‌حمه‌د ئاهه‌نگه‌رى و كاك حه‌مه‌ده‌مین مه‌ولودیان یان (راتب) گه‌را و كه‌وته ژێر ئه‌شكه‌نجه و جه‌ززه‌به‌.

به‌داخه‌وه كاك محهممه‌د قادری و كاك حه‌مه‌ده‌مین مه‌ولودیان (راتب - راتبى) برائى كاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولوده چرچى، كاتیک له‌ زیندان ئازاد ده‌كرین، ئیتر ناكه‌ونه‌وه سه‌ر په‌وتى ژيانى ئاسایى خوێان و ئاسه‌وارى ئه‌شكه‌نجه‌ی ناو زیندان كار له‌سه‌ر مێشكیان ده‌كات و بارى ده‌روونییان تێكده‌چێ و تا كۆتایى سائه‌كانى ژيانیان به‌ ده‌رد و ده‌ركه‌وته‌كانى ئه‌شكه‌نجه‌ی زالمان، ده‌یاننالاند. كاك محهممه‌د قادری له‌ سالی (1308هـ-1979ز) له‌ گونده‌كه‌ی خوێان وا‌ته سه‌روكانی كۆچیدواى ده‌كات و هه‌ر له‌وێش به‌ خاك ده‌سپێدریت.

تۆفيقى مهلا سديقى

تۆفيق كورى سەدىق كورى عەلى لە سالى ۱۹۲۰ لە شارى كۆيە لەدايك دەبى. لە كۆيە و لە رانييه چۆتە خوئىندنگە. لە سالى ۱۹۳۱ را لە شارى رانييه نىشتەجى بوو. لە سالى ۱۹۴۰ بە ھۆى نەخۆشبيھو نەتوانى دريژە بە خوئىندن بەدات. ئىنجا بۆ ماوھى ۲ سالان لە كۆمپانياي نەفتى كەركوك كار دەكات. پاش ئەوھى لەوئىش واز لە كار دىنى، دەگەرپتەوھ بۆ رانييه و لەوئى دوكان دادەنى و بەردەوام لە ھاتوچۆى بەغدادا دەبى بۆ كرىنى شتومەكى ناو دوكان. ئەو دوكاندارپتبيھ و ئەو ھاموشۆيە بۆ بەغدا، دەبىتە ھۆى ئەوھ كە زياتر دەگەل شۆرگىران و پروناكبيران تىكەل بىت و خەباتى سياسى دەستپىكات. ھەر لەو

سەردەمشدا بووھ كە دەگەل كاپىتان ھەمەدى مەلودە چرچى ئاشنا بووھ و ھەك ئەركىكى نىشتمانى و مروئى يارمەتى كاپىتانى داوھ و تەسكەرەكەى (پىناسە) لە نفوسى رانييه دۆزيوھتەوھ و سەرلەنوئى بۆى دەرکردۆتەوھ و بۆى ناردۆتە زىندانى رواندز.

يەك لە ھاندەرەكانى بۆ تىكۆشانى سياسى، خوالىخۆشبوو عومەر دەبابە بووھ. لە رىكخستنى خۆپىشاندانەكەى سالى ۱۹۵۴ لە رانييه پۆلى سەرەكى گىرا و ھەر لەبەر ئەوھش دەگىرىت و پەوانە زىندانى موسل دەكرى. كە لە زىندان بەردەدرىت سەر لەنوئى دەست بە خەبات دەكاتەوھ تا نىسكۆى سالى ۱۹۷۵ كە ئاوارەى ئىران دەبى. كە لە ئىرانىش دەگەرپتەوھ بە خۆى و خىزانەكەى بۆ شارى سەماوھ دوور دەخرىنەوھ. خوالىخۆشبوو تۆفيقى مهلا سديقى لە كۆتاييەكانى تەمەنياندا بىرەوھرىيەكانى خۆى لە كىتپىكدا نووسىوھتەوھ بەناوئى (بىرەوھرىيەكانى پۆزانى حىزبىيەتى و پىشمەرگايەتى و دوورخرانەوھم).

مۆمى تەمەنى ئەو نىشتمانپەررە و ئەو تىكۆشەرە لە پۆزى سىشەممۆ پىكەوتى ۱۱-۴-۲۰۰۶ دەكوژپتەوھ و ناوئى بە سەربەرزى لەناو گەلى خۆيدا بۆ ھەمىشە دەمىنپتەوھ. پۆحيان شاد و يادىان بەخىر

سه‌ید عه‌لی حه‌جازه‌ی

لی‌واء (سه‌ره‌له‌شکر) عه‌لی مه‌مه‌د خالی‌د
حه‌جازه‌ی (۱۸۹۹ - ۱۹۷۶) به‌کیکه‌ له‌و پۆلیسه‌نه‌ی
که‌ به‌ بیبه‌زه‌ و دل‌ره‌ق ناسراوه‌. ناوی لکاوه‌ به‌
قۆناغی‌کی میژوویی له‌ رووداوه‌کانی دوا‌ی
جوانه‌مه‌رگبوونی کۆماری کوردستان به‌تایبه‌ت له‌
سزادان و کوشتنی بارزانییه‌کان و ئەفسه‌رانی
کوردی ناو کۆمار و زیندانی کردنی پروناکبیرانی
کورد له‌وسه‌رده‌م. هه‌روه‌ها هاوکاریکردنی
ده‌وله‌تی تیران بۆ به‌ده‌سته‌وه‌دانی داواکراوان.
سه‌ره‌له‌شکر (علی محمد خالی‌د الحه‌جازه‌ی) که‌
له‌ کوردستان به‌ (عه‌لی حه‌جازه‌ی) ناسراوه‌ له‌ سالی
۱۸۹۹ له‌ شاری مه‌دینه‌ له‌ حه‌جازه‌ (عه‌ره‌به‌ستانی
سه‌ودی) له‌ دایک بووه‌ له‌ ۲۷ ی ئابی ۱۹۷۶ (۲۷-
۸-۱۹۷۶ز) له‌ به‌غدا کۆچیدوا‌یی ده‌کات.

خویندنی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی له‌ شاری «مه‌دینه» له‌ عه‌ره‌به‌ستانی سه‌ودی (حه‌جازه‌) ته‌واو
کردووه‌، پاشان باوکی ده‌بنیتری بۆ ئیستانبول بۆ خویندن له‌ به‌شی ده‌رمان، به‌لام خویندنی له
ده‌رمانه‌وه‌ ده‌گۆرێ بۆ خویندن له‌ زانکۆی سه‌ربازی و په‌یوه‌ندی به‌ کۆلیژی سه‌ربازی له‌ ئیستانبول
کرد و په‌لی ملازمی (Teğmen - ستوان - lieutenant) دووه‌می له‌ سوپای عوسمانی ته‌واو کرد.
کاتیکی «مه‌لیک فه‌یس‌ل» ده‌کریت به‌ پاشای عێراق، سه‌ید عه‌لیش ده‌نیردیره‌ ئه‌و وڵاته‌ و له‌و
پۆستانه‌دا به‌رپرسیاره‌تی ده‌دریتن: جیگری ئیداره‌ی پۆلیسی «به‌سه‌ره»، سه‌روکی پۆلیسی «به‌غدا»،
جیگری سه‌روک پۆلیسی هه‌موو عێراق، له‌سه‌ر داوا‌ی مه‌لیک فه‌یس‌ل و به‌ پشتیوانی هه‌یزه‌کانی
ئینگلیسی جیگیر له‌ عێراق و به‌ فه‌رمانی تایبه‌ت، ده‌بیته‌ به‌رپرسی گشت ناوچه‌کانی کوردستان.
به‌هۆی ئه‌و خۆشخزمه‌تیانه‌ی که‌ له‌ کوردستان بۆ ده‌وله‌تی پاشایه‌تی ده‌یکات، په‌لی به‌رزتر ده‌که‌ن
بۆ (سه‌ره‌له‌شکر-لواء) و له‌ ریکه‌وتی (۱۹۴۸-۰۴-۱۴ تا ۱۹۵۰-۰۲-۱۲) ده‌کریت به‌ سه‌روکی
به‌رپۆبه‌رایه‌تی پۆلیسی گشت عێراق. ماوه‌یه‌کی کورتیش پارێزگاری «سلیمانی» بووه‌ و پاشان
پۆستی وه‌زیری ناوخوا‌ی عێراق وه‌رده‌گرێ. هاوکات نیوانی ده‌گه‌ل عبدالله بن علی «عه‌بدول‌نیلاه
بن عه‌لی» «نائب السلطنة»-ی عێراق خۆش بوو. کاتی خۆی خالی مه‌لیک فه‌یس‌ل‌ی مندال بوو
(که‌ «غازی»-ی بابی سالی ۱۹۳۹ له‌ رووداویکی ئۆتۆمبیلدا مردبوو و کوره‌ منداله‌که‌ی ده‌بوو گه‌وره‌

سەید عەلی حەجازی و عەبدولنیلاھ بن عەلی خالی فەیسەڵی دووھەم و " نائیب السلطنە ی عێراق

بوابە تا بە رەسەمی پادشایی کردبە. عەبدولنیلاھ بۆ "مەلیکە عالیە" ی بیوژنی غازی و دایکی ئەو فەیسەڵە بوو. سالی ۱۹۵۳ کە فەیسەڵی دووھەم بە رەسەمی بوو بە پادشا، ئەم « عبداللە» ه بوو بە « ولیعهد»، تا ۱۴ ی تەمووزی ۱۹۵۸. سەید عەلی حەجازی داردەستی ئەو بوو و ئەمرەکانی ئەوی

بەجێدەگەیان. وەک دەرەدەکووی، ئەو مەلیک عەبدولنیلاھ ه پێداگری کردوو ه وا بەسەر کوردەکان بێن و ئەو ئەفسەرە کوردانەش لەسێدارە بدن چارەنووس وا بوو کە کاتیک شوێش دژی حکومەتی پاشایەتی لە عێراق کرا ئەو مەلیک عەبدوللایە کەوتە بەر دەستی و خەڵک و تیکە تیکەیان کرد و پاشماوی لەشیان ههلاوه سی .

سەید عەلی حەجازی لە ناوچە ی کوردستان دژی کوردەکان و بەتایبەت بارزانیه کان بەرپرسانی یە کەم بوو، کۆمەڵێک تاوانی دژی گەلی کورد ئەنجام دا. عەشیرەتی بارزانی کە لەدوای رووخانی کۆمار بەشێکیان هیچ عیلاجێکیان نەما و ناچار بوون دەگەڵ شیخ ئەحمەد، خودانی بارزان بگەرێنەوه سنووری عێراق، سەید عەلی بە دەو و درۆ بەئێنی بە هەموویان دا کە سزا نادری و عەفو و دەکری بەلام لە دواییدا دەرکەوت کە هەمووی درۆ بوو. تەواوی پیاو و گەورەسالانی ئەو عەشیرەتەیان بۆ ماوێهکی دوور و درێژ زیندانی کرد. ئەو کوردکوژە دەستی سەرەکی هەبوو لە لەسێدارەدانی چوار ئەفسەری کورد (مستەفا خۆشناو، محەممەد محموود قودسی، خەپروللا عەبدولکەریم، عیزەت عەبدولعەزیز) بە بەئێنی درۆ و دەهۆ، ئەو ئەفسەرانی پازی کرد تا خۆیان پادەستی دەولەتی عێراق بکەن و پاشان لەسێدارە ی دان. هەرۆهە شەپۆلێکی بەربلای گرتن و زیندانی کردنی رووناکیانی کوردی وەرێ خست بە چەشێک کە زیندانه کانی باکووری عێراق بە گشتی، کێشە ی جێگایان هەبوو.

لەپاش تێکچوونی کۆمار و داگیرکردنەوه کوردستان لەلایەن دەولەتی ئێرانەوه دۆخی بارزانیه کان کە لە یارمەتیدانی کۆماردا خۆنیان دانابوو، ناجیگیر بوو و دەولەت تێهەلپێچان و دوو مەرجی بۆ دانان، یا چەک دابنن و وەک پەنابەر لە هەمەدان نیشتەجێ بن، یا خاکی ئێران جێهێلن. لەو کەش و دۆخەدا خوالێخۆشبوو مەلا مستەفا بارزانی هەوڵ دەدا تا رێگای

دهربازبوونیک بدۆزنهوه تا خۆی و عهشیرهتهکهی به چهشینیک رزگار بکات بۆیه، نامهیهک بۆ سههرلهشکر عهلی حیجازی دهنووسیت و داوای لیدهکات له تیان نهوان و دهولهتی عیراقدا نیوژیوانی بکات و چارهسهریک بۆ کیشهی تیان دهولهتی عیراق و بارزانییهکان بدۆزیتهوه. سههرپای نهوه که دۆخی بارزانییهکان لهو سهردههدا له دژوارترین دۆخدا بووه، بهلام خوالیخۆشبوو مهلا مستهفا ناماده نهبووه که واز له چهک بێنیت و له روانگهیهکی بههیزهوه نامهکه دهنووسیت و دهستی ناشتیان بۆ درێژ دهکات. دهقی نامهکه بهو چهشنهیه:

١٥-٤-٤٧ بۆ سههرلهشکر سهید عهلی حیجازی بهرێز

ویرای سلّو و ریز

١. ئەم نامه تایبهته بۆ ئیوهیه تا بینیرن بۆ سهروک وهزیرانی^١ بهرێز. داواکارین که به زووترین کات بگاته دهستی بهرێز سهروک وهزیر.
  ٢. له ناوهروکی نامهکهمانهوه دهردهکهوی که تیمه نیازمان پاکه و بۆیه دهمانههوی بۆ ئامانجیکی پاک و باش ههنگاو ههلبێنینهوه. گهرهکمانه به چهکهکهمانهوه مینینهوه. گهر ئیوهش نیازتان دهگهڵ تیمه پاکه، کهواته دهبن ریکهوتنیک بکهین. چارهسهری ئه و کیشهیه به پیاوانی بهرپرس و موخلیسی وهکوو بهرێزتان مسۆگهر دهبن.
  ٣. من متمانهم ههیه که ئیوه کهسکی موخلیسن بۆ وهتهن و بۆ دۆستایهتی دهگهڵ تیمه، له بهر نهوه ئاواتی من نهوهیه که ئه و کیشهیه به واستهی ئیوهوه هل بێ ئینشائه لّلا. من بهردهوام نامهتان بۆ دهتیرم و هیوادرام باسهکه وهپشت گوێ نهخه و ههول بهدنه به زووترین کات چارهسهریک بدۆزنهوه تا تیمهش بۆ ناشتی بێ هیوا نهبین ههروهها با حکومهتیش سهری بهو کیشهیهوه نههیش. له ههمانکاتیشدا داوا دهکهم تا ناوچهیهکی دیاریکراو و بیلایه ئمان بۆ تهرخان بکهن تا بتوانین خۆم و خه لکه کهم لێن بجاویننهوه تا ئهوکاته که موشکیله که بهدهستی ئیوهوه چارهسهر دهکری. چاوهروانی وهلامی ئیوهین بهوپهری ریز و ئیحتیرامهوه.
- واژۆ - مهلا مستهفا بارزانی]

^١ مه بهستیان سهروک وهزیران (صالح الجبر - صالح جبر) له که سهروک وهزیری سی و ههشتهمین کابینهی حکومهتی عیراقی له سهردهمی پاشایهتی بووه. حکومهتهکهی له ١٩٤٧/٣/٢٩ تا ١٩٤٨/١/٢٧ بهردهوام بووه.

۱۵/۴/۲۷

الى سعادة امير اللواء السيد علي حجازي المحتف

تحيّة واحتراماً

۱. نرسل لكم رسالة خاصة بواسطة سعادتم الى فخامة رئيس الوزراء نرجو التفضل بتقديرها الى فخامتكم بأسرع واسطة ممكنة.
۲. يتضح لسعادتم من مضمون الرسالة نحن نوايانا و سلامه مقصدنا من بقا بصوره سلي فاذ كانت نواياكم متماهنة فلابد من التصرف على التقاد وحمل مشكلتنا برأي الرجال المسؤولين المتماهين ان شاء سعادتم بوقت قريب
۳. اننا واثق من اخلاصكم للوطن وهذا يحكم لنا بل ذلك اننا نأمل ان تتحل مشكلتنا بتبرككم ان شاء الله و سوف اراسلكم دائماً فأرجو ان لا تهملوا قضيتنا وتسروا للحلا سريعاً لانه لا ننتظر ان تهبز الامالي شخصه اعاشة الرجال لانه تحتستاد الحكومه من بعد العمل
۴. وارجو ان تعينو لي منطقة ما يريده ابقو فيلا من رجال و تعينوا لنا رسالة للاعاشة من تبتهم قضيتنا على ايديكم و ننتظر جوابكم منهم فأشكر الله

علامه علي البارزاني

وتنهى نامه‌ی واژو کراوی مهلا مستهفا بارزانی که بو سید علی حجازی نویسوه.

محەممەد مەحمود (محەممەد قودسی)

ناوی محەممەد کۆری مەحمود ئەفەندی رەسامە، سالی ۱۹۲۱ و کاتیک خیزانەکیان ئاوارە و دەربەدەر بوون، لەشاری قودس لەدایک بوو و ئەم ناسناوی پێبەخشاوه. لەتەمەنی شەش سالی لەشاری موسڵ چۆتە خۆتەنگە و سالی دواتر خیزانەکیان گەراووتەوه بۆ سلیمانی و لەوی درێژە بەخۆتەنداوه. پلە سەرەتایی و ناوەندی لە سلیمانی تەواو کردووە و پاشان لە بەغدا چۆتە خۆتەنگە سەربازی و دوای دوو سال خۆتەندا سالی ۱۹۴۱ لەهەولێر دامەزراوه.

سالی ۱۹۴۲ بوو بە ئەفسەر و رەوانە پواندز کرا. لەوی دەگەڵ ھاوڕێ نیشتمان پەرورەکانیدا کەوتنە بڵاوکردنەوی بیری کوردایەتی و سالی ۱۹۴۳ پەيوەندی کردوو بە بزوتنەوه چەکدارییەکی ناوچە (بارزان). پاش شکستەینانی ئەو بزوتنەوهیە خۆی گەیانە مەهاباد و لەناو پریزەکانی سوپای کۆماری کوردستاندا خزمەتی زۆری کرد و ئازایەتیەکی زۆری نواند، لەبەر ئازایی و دلسۆزی ئەم ئەفسەرە تیکۆشەرە، پیشەوا کردووەتی بە نهقیب (کاپتان) و شان بەشانی ئەمەش لە بواری رامیاری و پۆشنبیریدا پۆلی گەورە گێرا و کرا بەسەرۆکی یەکتیتی لاوانی کوردستان لە ناوچە سەقز و بانە.

شەهید محەممەد قودسی لە وتارنووسین و وتار خۆتەندەوهدا بەهەرەیهکی گەورە هەبوو، بۆیە ناویان لێناوو (خەتیی شۆرش کوردستان) ئەم لاوه پۆشنبیرە لەبواری چیرۆک نووسینیدا بە مشوور بوو. چیرۆکی بڵاوکراوی هەیه و لە گۆفاری گەلاوێژدا چەند بەرهەمیکی بڵاوکراونەتەوه. پاش تیکچوونی کۆمار، محەممەد قودسی و سێ ھاوڕێکەیی مستەفا خشناو، خەیروللا عەبدولکەریم و عیززەت عەبدولعەزیز کەوتنە دەست کاربەدەستانی عێراق و لە ۱۹ حوزەیرانی سالی ۱۹۴۷ لەسێدارە دران. گەورەترین سامانی لەپاش بەجێماوی ئەم چوار قارەمانە نامە پیرۆزەکیانە کە پۆژی ۱۸ حوزەیرانی سالی ۱۹۴۷ نووسیویانە و تێیدا نامۆزگاری نەوهکانی دواي خویان دەکەن کە دلسۆزی کوردو کوردستان بن.

میرحاج ئاكره‌یى

«میرحاج ئەحمەد تاهیر ئاكره‌یى» ئەویش یەك لە ئەفسەرە كوردانەى ناو ئەپرتەشى عێراق بوو كە پشتیان لە هەموو پلە و پایەیه‌كى دەولەتى عێراق كرد و ژيانى خۆيان بۆ نەتەوه‌ى خۆيان تەرخان كرد. ئەو ئەفسەرە لە كۆمارى كوردستاندا پۆلى بەرچاوى هەبوو، هەم فەرماندەى لكى ٢ى هێزەكانى بارزانى بوو هەمیش چاوه‌دێرى دەولەتى كوردستان بوو لە جەبه‌ه‌ى سەقز و سەرا.

لە ١٩١١-١١-١٩ لە ئاكرى لەدايك بووه. خۆتندى سەرەتایى لە ئاكرى و ناوه‌ندى لە موسڵ و بەغدا تەواو كردوووه. سالى ١٩٣١ لە خانەى مامۆستاىان لە بەغدا وه‌رگىراوه و سالى ١٩٣٤

خۆتندى تەواو كردوووه. لە سالى ١٩٣٤ بۆ ماوه‌ى سالىك لە كۆلیجى سەربازى وه‌رگىراوه و پلەى ملازمى پێدراوه. بە هۆى هەبوونى رۆحىكى پاراوى كوردانە و لەزەبربونی لە بواری نووسین و لێدواندا، توانیویه‌تى كاریگه‌رى لەسەر خەلكانى دەوروبه‌رى دابنێ. لە سالى ١٩٣٠ دەگه‌ڵ هه‌ندىك لە لاوانى تر (گروپى لاوانى كورد) داده‌مه‌زرێنن كە هه‌لگه‌رى گوتارى نەتەوه‌یى بوون. پاشان كە رێكخراوى "داركەر" دروست بوو و بوو بە بناغه‌ى حیزبى (هێوا) لە ٢٧-٥-١٩٣٩ میرحاج و گروپى لاوانى كورد ته‌فلى ئەو رێكخراوه‌یه‌ بوون. وه‌ك نوێنه‌رى ئەو حیزبه‌ به‌ نه‌ینى سەردانى مه‌هاباد ده‌كات و ده‌گه‌ڵ چه‌ند كەسایه‌تى لاو و پووناكبیری ئەو شارە كە ته‌ژى بوون لە هه‌ستى كوردانە بەردى بناغه‌ى (كۆمه‌لی ژيانه‌وه‌ى كورد - ژ.ك) داده‌مه‌زرێنن. لە دروستبوونى كۆمارى كوردستاندا وێپرای ئەفسه‌ره‌كوردەكان و عه‌شیره‌تى بارزانى گه‌وره‌ترین خزمه‌تیان به‌و كۆماره‌ كرد. خوالێخۆشبوو مه‌لا مسته‌فا بارزانى مه‌ئمانه‌یه‌كى ئەوتۆى پێ بووه و بەرده‌وام راوێژى پێكردوووه. لە سەرله‌دانى شوێشى بارزانیه‌كان را تا گه‌رانه‌وه‌ى بۆ كوردستان لە شوێرییه‌وه، وه‌ك نیسێ ده‌گه‌ڵ مه‌لا مسته‌فا بارزانى بووه. گه‌ر نه‌تێین یه‌ك لە دامه‌زرێنه‌رانى پارتى دیموكه‌رات بووه به‌لام، لە یه‌كه‌مین ئەندامانى كۆمیتەى ناوه‌ندى پارتى دیموكه‌راتى كوردستانى عێراق دێته‌ ئەژماردن. لە رۆژى ١١-١٩٨٨ له‌ بەغدا به‌ هۆى نەخۆشى كۆچیدواى ده‌كات و رۆژى ١٣-١١-١٩٨٨ تەرمه‌كه‌ى لە شارى «ئاكرى» لە باشوورى كوردستان ته‌سليم به‌ خاك ده‌كړى.

مسته‌فا خوشناو

نهر مسته‌فا خوشناو

پۆلكۆفنىك مسته‌فا خوشناو» به‌ك له‌و چه‌ند ئه‌فسه‌ره كوردانه‌ى ناو ئه‌رته‌شى عىراق بوو كه تىكه‌ل به‌ كۆمارى كوردستان بوون و له‌ رىكخستن، دامه‌زراندن و راهىنانى هىزى پىشمه‌رگه‌ى كوردستان ده‌ستى با‌لای هه‌بوو. له‌ سا‌لى ۱۹۱۲ و له‌ گوندى «هه‌رمك» ناحىه‌ى «بىتواته»ى قه‌زای «پانىه» له‌ داىك بووه. تاقانه‌ كورى بنه‌ماله‌يان بووه. خویندى سه‌ره‌تاى له‌ شارى كۆیه و خویندى ناوه‌ندى له‌ هه‌ولێر ته‌واو كردوووه.

دواتر له‌ شارى به‌غدا خانەى مامۆستاىانى بریوه و ماوه‌ى دوو سا‌ل له‌ هه‌له‌بجه وه‌ك مامۆستا خزمه‌تیکردوووه. له‌ سه‌رماوه‌زى سا‌لى ۱۹۳۴ د‌چۆته قوتابخانه‌ى عه‌سكهرى و له‌ گه‌لاوێزى

سا‌لى ۱۹۳۶ د‌به‌ ئه‌فسه‌ر له‌ سوپای عىراقیدا دامه‌زراره‌وه. شه‌هید مسته‌فا خوشناو هه‌ر له‌ ته‌مه‌نى لاوێتیه‌وه هه‌ستى كوردایه‌تى و بىرى نه‌ته‌وايه‌تى له‌ د‌ل و ده‌روونیدا ره‌گى داكوتاره‌ و له‌ كۆتاى سیه‌كاندا رۆلێكى گرنگى گىرا له‌ دامه‌زراندنى كۆمه‌له‌ى «هيو» دا.

سا‌لى ۱۹۴۴ له‌لايه‌ن حكومه‌تى عىراقه‌وه كرا به‌ ئه‌فسه‌رى په‌یوه‌ندى له‌ ناوچه‌ى بارزان. له‌و ماوه‌یه‌دا به‌نهینى سه‌ردانى تىرانى كرد و په‌یوه‌ندى كرد به‌ كۆمه‌له‌ى ژيانه‌وه‌ى كورد (ژ.ك) ه‌وه. له‌سه‌ر ئه‌م هه‌لوێسته حكومه‌تى به‌غدا فه‌رمانى ده‌ستگىركردنى بۆ ده‌ركرد، به‌لام مسته‌فا خوشناو خۆى نه‌دا به‌ده‌سته‌وه و ده‌گه‌ل چه‌ند ئه‌فسه‌رىكى نىشتمانپه‌روه‌ردا په‌یوه‌ندى كرد به‌ بزوتنه‌وه چه‌كداریه‌كه‌ى بارزان ه‌وه.

له‌ كۆتاى سا‌لى ۱۹۴۴ كۆمه‌له‌یه‌كى دامه‌زراند به‌ناوى (كۆمه‌له‌ى ئازادى). مه‌به‌ست له‌ دروستكردنى ئه‌م رىكخراوه‌ سیاسیه‌ پىشخستنى بىرى كوردایه‌تى و فراوانكردنى بزوتنه‌وه‌كه‌ى

ناوچهی بارزان بوو. پاش شکستهینانی شۆرشهکهی بارزانی له بارزان، ئەم بزوتنهوهیه نهما. شهیدی نهمر له کۆتایی سالی ۱۹۴۵ خۆی گه یانده کۆماری کوردستان و له یارمهتیدانی ئەو کۆماره دا رۆلی کاریگهری گهتپرا.

گیانفیدا مستهفا خۆشناو پێشتر فهرماندهی لکی بهکی ههیزهکانی بارزانی بوو و پاشان بوو به فهرماندهی جهبههی سهرا و سهقز. وهک لهو دهفتهرانهی کاپیتاندا ئاماژهی پیده کریت، گه یوه ته پلهی فهرماندهی ههیزی پێشمه رگهی کوردستان. پاشی تیکچوونی کۆماریش هاوڕێ ده گه ل سێ ئهفسهری قارهمانی تر به ناوهکانی خهیروللا عهبدولکههریم، مهحه ممه د مهحموود قودسی و عیزهت عهبدولعهزیز له لایه ن دهولهتی عێراقه وه له رێکهوتی ۱۹-۰۶-۱۹۴۷ له سێداره دران. تهرمی ههریهک له شههیدان عیزهت عهبدولعهزیز له ئامیدی، شههید خهیروللا عهبدولکههریم له ههولێر و ههر دوو شههید مستهفا خۆشناو و مهحه ممه د قودسی له سلیمانی بهخاکی پیروزی کوردستان سپێردران.

له زینداندا و له دواساتهکانی ژانیاندا نامهیهکی هاوبهش وهک وهسیهتنامه دهنووسن که خۆی هه لگری په یامیکه بۆ نه ته وهی کورد و وهک مانیفیستیکی نه ته وهی ده بن لێی ورد ببینه وه. دهقی وهسیهتنامه به کۆمه له که به و چه شنهیه:

نهمر مستهفا خۆشناو

وهسیه تنامهی چوار ئه فسره ره قاره مانه که

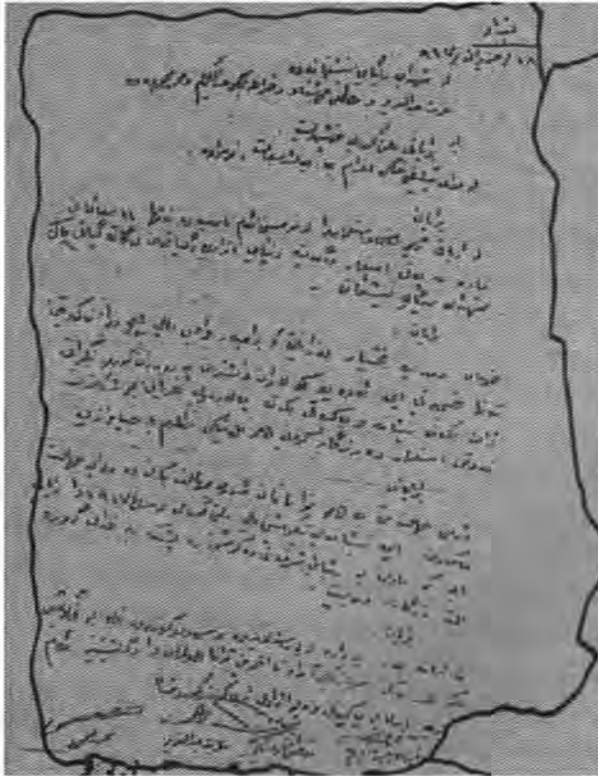
به غدا

۱۸ ی حوزهیرانی ۱۹۴۷

له شوهه دای ریگای نیشتمانه وه
عیزهت عهبدولعزیزو مستهفا
خۆشناو و خه یروئلا عهبدو لکه کریم و
محمه مهده محمووده وه
بۆ: برایانی میلیهتی کوردی
خۆشهویست

له دوا ی ته بلیغی حوکمی ئیعدام
به یه که سهعات نوسراوه
برایان: له ژانی ژۆر دهستی و
ئیستعماردا له نویسی ئه م نامه یه وه
ته نیا ۱۴ سهعاتمان ماوه به په تی
ئیستعمار ده گهینه دونیای نازادی و
گیانمان ده گاته گیانی پاکی
شوهه دای ریگای نیشتمان.

برایان: خۆمان زۆر به به ختیار

ده زانین که به رامبه ر واجبی میلی هیچ دوا نه که وتین ته نیا نه سیحه تی ئیمه ئه وه به که لاوان و
نیشتمان په روه رانی کورد (...) [ئه و دوو وشه یه به پروونی دیار نییه] بکه نه نیشانه و یه کیه تی بکه نه
په پرهوی خویان بۆ شکاندنی ته و قی ئیستعمارو زرگارکردنی هه موو میلیه تیکی مه زلوم بئ جیاوازی.
برایان: دوژمنی جه هالهت بن به هه موو تواناتان شه پری جه هالهت بکه ن وه دوا ی جه هالهت
مه که ون. ئیمه نیشانه ی تیکوشینی میلی میلیه تی کوردین له سالی ۱۹۴۷ دا. برایانی ئیمه که ماون
بۆ ریگای شه ره ف تیده کوشن و پشت به خودای گه وره میلیهت زرگار ده بی.
برایان: سه رکه و تمان بۆ بهر په تی سیداره، مانای بی ده سه لاتیمان نیه بۆ تیکۆشان. به لکوو وه ک
سه ربازیکی ئازا به هه موو توانایه که وه هه ولمان دا تا گه یشتینه ئه م نه تیجه یه. ئیدی بۆ یه کیه تی
وه بۆ نازادی. بژی کورد و کوردستان.

واژۆ

خیرالله عبدالکه کریم، مستهفا خۆشناو، عزیزهت عبدالعزیز، محمد محمود

ئەنوەر دۆسۆز

ناوی تەواوی (ئەنوەر حەسەن عوسمان ئەبوبەکر) بوو. لە ساڵی ۱۹۲۴ی زایینی لە «قەلاتی ھەولێر» لەدایک بوو. لە ھەرپەتی لاوتییەو ھەسەر قالی جموجۆلی سیاسی بوو و لە بزوتنەو ھێ قوتابیان ھەتسووپراو. لە ساڵی ۱۹۴۲ بەند کراو و بۆ «فاو» دوور خراو تەو. پاش ئازادکردنی لە شاری پەواندز بە فەرمانبەر دامەزراو. لە ساڵی ۱۹۴۶ وازی لە فەرمانەرایەتی ھیناوە و چۆتە ریزی شۆرشگیران لە کۆماری کوردستان لە مەھاباد. ھەر لە مەھاباد لەسەر پەرس و پای پیتشەوا قازی محەممەد و بە ئامادەبوونی میرحاج بەلەکی و ھەھاب ئاغای پیتشۆک زەماو ھندی کردوو. ھاوسەرەکە ناوی «حەلیمە» و لە بنەمالە ناوای ئەو مەلەبەندە و نەقشەبەندی بوو. لە کۆماردا دەبیتتە بەرپرسی گومرگ و دابەشکردنی خۆراک لە شاری نەغەدە.

پاش تیکچوونی کۆمارەکە گەراو تەو ھێراق و دەستگیر کراو و پاشان ئازاد کراو. جارێکی تر لە کەرکوک بۆ ماو ھێ ۲ ساڵ بەند کراو و پاش ئازادبوونی لە کۆمپانیای نەوتی کەرکوک دامەزراو. لە ساڵی ۱۹۶۰ رووی لە ولاتی سوڤیەت کردوو بۆ خۆتندن و لە زانکۆی (لۆمۆبیا) ھەرگیراوە و باو ھەرنامە ھێ ماجستیری ھەرگرتوو.

لە ساڵی ۱۹۶۵ بۆ دوو مانگ دەستگیر کراو، کە ھێچی لەسەر نەبوو، ئازاد کراو و پەبو ھندی بە شۆرشی ئەیلوولەو ھەر کردوو. پاش دوو ساڵ بە ئاگاداری ھەر کردایەتی شۆرش، بەرێگای سواریاوە گەراو تەو ھێ سوڤیەت و بروانامە ھێ (دکتۆرا)ی لە زمانی پرووسی ھەرگرتوو، لە ساڵی ۱۹۷۹ بە راویژکاری یاسایی لە ھەزارەتی راگەیاندنی ھێراق دامەزراو. ئەنوەر دۆسۆز زانا و زیرەک لە زمانی کوردی ھەر ھەبە و تورکی و فارسی و پرووسی بوو، ئەلمانی و فرەنسیسی زانیو. گەلێ وتار و بابەتی روژنامەوانی ھە ھێ.

ئەنوەر دۆسۆز لە ساڵی ۱۹۹۵ی زایینی کۆچیدوایی کردوو و لە گۆرستانی بنەمالە کەیان لە (باداوە) بەخاک سپێردراو. دوو کور و شەش کچی لە دوا بەجیماو.

[بەشیکی ئەم کور تە ژباننامە ھەم لە مائپەری کوردیییدیا ھەرگرتوو و بەشیکیشم لە روژنامە ھێ کوردستان، ئامادە کردنی: رەفیتق سالتح و سەدیق سالتح، چاپی ئاراس، چاپی ھە کەم، ھەولێر - ۲۰۰۷ و ھەرگرتوو]

حه زره تی شیخ عه لائه دینی حوسینی نه قشبه نندی (که مالیزاده له رۆژه لات)

خوالیخو شبوو حه زره تی شیخ
عه لائه دین حوسینی نه قشبه نندی کوری
حه زره تی شیخ جه لال له مانگی ره مه زانی
سالی ۱۳۲۴ ی مانگی (رپیه ندانی ۱۳۷۵
هه تاوی - February ۱۸۹۷) له گوندی
«زینوی شیخی» له دایک بووه. نه و گونده
پیشتر شوئی رپنویئی و زانستی ئایینی
رپیوارانی نه قشبه نندی بووه و باب و
باییرانی حه زره تی شیخ عه لائه دین (له
کوردیدا به شیخ «عه لائه دین» یش دیته
زمان و کاپیتان حه مه دیش هه ر به شیخ
عه لائه دین ناویانی هیناوه) له و گونده
په ره یان به ئایینی ئیسلامی و
پهروه رده کردنی تینووانی زانستی ئایینی
داوه و به (دارولئیرشاد - دارالارشاد)
پیناسه کراوه.

به گویره ی فهرمووده کانی حه زره تی سهید «ته ها که مالیزاده» کوره گه وره و جینشینی حه زره تی
شیخ عه لائه دین؛ پشتیان به خزمایه تی له لایه ک ده گاته وه «ئیمام عه لی نه قی» و له نه ویش را
ده گاته وه «ئیمام جه عفه ری سادق». له لایه کی تریشه وه له دایکی ئیمام سادقه وه به خزمایه تی
ده گه نه وه «قاسم کوری محه مه د» و له نه ویش را ده گه نه وه حه زره تی «نه بو به کری سه دیق».^۱
نه و مالباته مه زنه خزم و تایفه یان له هه موو به شه کانی کوردستان هه ن و خاوه ن ریز و حوورمه تی
گه لی خو یانن. به شیکی نه و بنه ماله یه له رۆژه لات ی کوردستان به که مالیزاده یا که مالیزاده ی
نه قشبه نندی ده ناسرین.

حه زره تی شیخ عه لائه دین هیشتا لاوئیکی ۱۹ سالانه ی که منه زموون بووه که باوکیان نه مری خوا
به جیده گه یینیت و کوچیدوایی ده کات. به لام لته اتوو ی و پهروه رده ی ره سه نیان وا ده کات که

^۱ بروننه کورتکراوه ی به ستیری نه و سه بورده یه: <https://bit.ly/۲aB۹AVe>

له‌لایه‌ن ږدینسپیه‌کان و خه‌لیفه‌کانی ئه‌و مآلباته، چه‌زهره‌تی شیخ‌ه‌لانه‌دین وه‌ک جیگره‌وه‌ی باوکیان قه‌بول بکه‌ن و ده‌ستی موریدانه‌یان بو به‌سینگه‌وه‌ بنین. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تینوان و موریدانی ئه‌و خانه‌دانه‌ به‌رده‌وام له‌گه‌شه‌ بووه‌ و گوندی «زینوی شیخی» توانای راگرتنی ئه‌و شه‌پوله‌ له‌ موریدانی نه‌بووه، چه‌زهره‌تی شیخ‌ه‌لانه‌دین له‌یه‌که‌م هه‌نگاویاندا گوندی «خه‌لان» وه‌ک دارولئیرشادی خوی هه‌لده‌بژیژی. به‌ پتی پله‌ و پایه‌ی ئایینی و کومه‌لایه‌تی و سیاسی ئه‌و مآلباته له‌ کوردستاندا، هه‌روه‌ها شوینی نیشته‌جیبوونیان له‌ شوینتیک‌ی گرینگ له‌ کوردستاندا که له‌ سیس‌وچه‌کی سنوره‌ ده‌ستکرده‌کانی کوردستان (باکوور، باشوور، ږۆژه‌لات) هه‌لکه‌وتووه، وایکرده‌وه‌ که به‌رده‌وام چه‌ره‌نووسیان ده‌گه‌ل ږووداوه‌ گرینگه‌کانی سه‌رده‌میان گرتی بدری و ږۆلی یه‌کلاکه‌روه‌ه و تا ږاده‌یه‌کی زۆر ږۆلی ناشتیخ‌خوازانه‌ بگین. په‌یمانی به‌ناوبانگی (سیسنور) له‌ ناوچه‌ی «دآلانپه‌ر» که له‌ سه‌رده‌می کۆمار کوردستاندا له‌لایه‌ن نوینه‌رانی (کومه‌له‌ی ژ.ک) له‌ ږۆژه‌لاته‌وه‌ و (حیزبی هیوا) له‌ باشووری کوردستان ئیمزا کرا، تیدا شیخ‌ه‌وبه‌یدیلا‌ی حوسینی نه‌قشبه‌ندی «شیخ‌ه‌وبه‌یدیلا‌ی زینوی» ده‌گه‌ل سه‌ید عه‌بدولعه‌زیزی شه‌مزینی، نوینه‌رایه‌تی حیزبی هیویان ده‌کرد. هه‌روه‌ها به‌شداریکردنیان له‌ شوږشه‌که‌ی چه‌زهره‌تی شیخ‌ه‌وبه‌یدیلا‌ شه‌مزینی را تا شه‌ر له‌ دژی رووسه‌کان و دآلده‌دانی خه‌لکی برسی له‌ قاتوقریه‌که‌ی ئه‌و سه‌رده‌مدا و زۆر ږووداوی تر، شوینپه‌نجه‌ی ئه‌و بنه‌مآله‌یه‌ دیاره.

له‌ سیبه‌ری ئه‌و بنه‌مآله‌یه‌دا هه‌موو چین و توژه‌کانی کوردستان ده‌سه‌سانه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌که‌ ئه‌و مآلباته‌ مه‌زنه‌ به‌گه‌شه‌پیده‌ریکی جوانی ئایینی ئیسلام ده‌ناسرتن، که‌چی باوه‌رپه‌ندانی گشت ئایینه‌کانی تر له‌لایان هه‌ساوه‌ بوون و هه‌ستیان به‌ ئوقره‌یی ده‌کرد. جگه‌ له‌وه‌ش له‌لایه‌ن گشت عه‌شره‌ت و شیخه‌کانی تری کوردستانیشه‌وه‌ ږیز و حوورمه‌تیک‌ی ئه‌وتوی ئه‌و مآلباته‌ به‌گشتی و چه‌زهره‌تی شیخ‌ه‌لانه‌دین به‌تایبه‌تی ده‌گیرا و قسه‌ی به‌ږیزیان له‌نتوان ناکوکیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می عه‌شیره‌ت و شیخه‌کاندا وه‌عه‌رزتی نه‌ده‌که‌وت. ناشتیخ‌خوازی، ته‌بابی و براهه‌تی، فه‌لسه‌فه‌یه‌ک بوو که هه‌لقولاوی تیروانییه‌ ئایینی و سۆفیگه‌رایانه‌یانه‌که‌یان بوو.

پله‌وپایه‌ی ئه‌و مآلباته‌ به‌تایبه‌ت چه‌زهره‌تی شیخ‌ه‌لانه‌دین له‌ ناو ده‌وله‌تانی داگیرکه‌ری کوردستانیش حاشای لینه‌ده‌کرا و به‌رده‌وام له‌ هه‌ولدا‌بوون که خۆ له‌ جه‌نابی شیخ‌نیزیک بکه‌نه‌وه‌ تا له‌ ږیگای به‌ږیزانه‌وه‌ بتوانن ئوقره‌یی و ئارامی له‌ ناوچه‌که‌دا به‌پارین. ئه‌و پیه‌ندییه‌ به‌چه‌شنتیک بووه‌ که هه‌رکات چه‌زهره‌تی شیخ‌سه‌فه‌ری کردبا بو عیراقی یان ئیران، گه‌ر له‌لایه‌ن شا و مه‌لکیکی ئه‌و ده‌وله‌تانه‌ پشوازی لینه‌کرا، به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ نوینه‌ریکی تاییه‌تی بو پیشوازی کردنی ته‌رخان ده‌کرا.

له‌پاش تیکچوونی کۆماری کوردستان و کۆماری نازه‌ربایجان، ئه‌و مآلباته‌ به‌گشتی و له‌ سیبه‌ری ږیباره‌ ژیرانه‌کانی چه‌زهره‌تی شیخ‌ه‌لانه‌دین زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری ئه‌ندامانی چالاک‌ی ئه‌و دوو

کوماره، په نایان بو حه زره تی شیخ علائده دین ده برد و به پرتیزیشان همه جوړه دهستی به سهردا ده گرتن. وهک له به لکه میژووویه کانداهاتووه، نهو زاته پیروزه له پاش تیکچوونی کوماری کوردستان، به که لگوه رگرتن له پتوه ندیه کانی خوئی ده گهل پاشای عیراق، هه ولیدابوو که مافی په نابه ریه تی بو پیشه واکازی محهممه د وه رگریت و گیانی پیشه واکازی. ته نانه ت نه و به لینه شی له به رپسانی ده ولته تی عیراق وه رگرتوو و پیشه واکازی محهممه دیشی لئی ناگادار کردوته وه، به لام پیشوا قایل نه بووه و مه هابادی به جینه هیشتوو.

حه زره تی شیخ علائده دین له ریکه وتی چوارشه ممو ۱۷ ی خه رمانانی سالی ۱۳۴۴ ی هه تاوی (۱۳۵۸، ۱۲، ۵ مانگی - ۸، ۹، ۱۹۶۵ زاینی) به هوئی نه خووشی دلوه، دلّه به روحم و گه وره که یان له لیدان که وت و خیلئ موریدان و خو شه ویستانی خو یانی به جیه تیش و له گوستانی (اعظمیه) له باکووری به غدا که شوینی هه تایی که سایه تیه گه وره کانه له عیراق،^۱ به خاک ده سپیتریت. سپاس بو به ریز سید جه بار که مالیزاده، نه وهی حه زره تی شیخ علائده دین له ولاتی ئالمان که یارمه تیدام نه و کورته ژیان نامه یه له سهر حه سهر تی شیخ بنووسم.

حه زره تی شیخ علائده دین حوسینی نه قشبه ندی

^۱ پروانه کتیبی (سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ) نووسینی "سید عه بدولر حمانی حوسینی نه قشبه ندی"، وه رگیزانی محمد بانه ای، چاپی "ارومیه - موسسه انتشاراتی حسینی" لاپه رهی ۱۸۰. - هه روه ها گو فاری هاوار - سالی دووهه م - ژماره ی ۷ - رتیه ندانی سالی ۲۰۰۰ - چاپی ئالمان - لاپه رهی ۲۱

سولتان ئاغا شېخ ئاغاي | شېخ ئاقاي

خوالېخۆشبوو سولتان ئاغاي شېخ ئاقاي - شېخ ئاغاي كورې حاجى باقر كورې ميرسولتان كورې برايم ئاغا كورې شېخ ئاغا كورې به يره م ئاغا له عهشيره تى دىبۆكريبه. داىكى كه نامۆزاي باوكى بووه، ناوى «قهمه رتanj» بووه. به پىتى سجيل له سالى ۱۳۰۰ ههتاوى واته ۱۹۲۱ى زايىنى له داىكبووه. ههنديك خزم و كهسيان پىيانوايه كه رهنكه ته مهنى سولتان ئاغا له وهش بانتر بووي. ئه و بنه ماله يه پشت له دواى پشتيان ده سترؤيشتوو، ملكدار و خاوهن زهوى بوون. زۆربه ي ملكه كانيان له تاللو، ستهك، گرده سوور و مهرجاناوى بووه. به هوى ئه وهى كه مالىي له گوندى تاللوئى بوو، ناوبانگيشى به سولتان ئاغاي تاللوئى ده ركردوووه. يه كجار زه ماوه ندى كردوووه و خاوهن ۲ كور و شهش كچ بووه.

له چاو مندالانى سه رده مى خۆي كه سىكى زيرهك و خوينده وار بووه و تا پولى سىي ناوه ندى خويندووويه تى. زۆر هوگرى موتالا و خويندنه وهى كتيب بووه. جگه له زمانى فارسى و نازه رى و كوردى، سى زمانى وهك فه رانسه وى، رووسى و عه ربه بى يشى تا راده يهك زانيوه. ميرمندالى ئه و خوالېخۆشبووه هاوته ريب بووه ده گه ل گه شه ي بىرى چه پ و سوسىاليزم له جيهاندا و ئه و يش به هيواي پىكه پىنانى سىستىمىكى دادپه روه رانه بو گه له كه ي له و بىره نىزىك بووه ته وه و له سالى ۱۳۱۹هـ - ۱۹۴۰ز به فه رمى له ته و رىز تىكه ل به رىكخراوى جه وانانى حىزبى توده بوو كه ئه و كات ئه و حىزبه يه كه م حىزبى هه لگرى ئالاي سوسىاليزم و چه پ بوو له تىراندا. ئه و كه سويندخۆرى كوومه له ي ژ.ك بوو، پاشان له كوومارى كوردستاندا پله ي بالاي سه ربازى پىدرا. به تىكچوونى كوومارى كوردستان ئه و ده ستى له خه بات هه لئه گرت و ده گه ل تىكۆشه رانى حىزبى دىموكرات، شانكه كانى ئه و حىزبه يان به نه پىنى به رتوه ده برد، هه ر به و هوىه شه وه پىنج جاران گىرا كه سه رجه م ده يكرده ۱۶ سال و ۳ مانگ. هه موو جارىش به به رتلىكى يه كجار زۆر كه كه س و كاره كه ي ده ياندا به به رپرسانى ئه و كاتى رژىمى پاشايه تى، به ريان ده دا. له زىندانه كانى جه لديان، ورمى، قزل حه سار، زه نجان و فه له كوئئه فلاك چه پسى بووه.

له شۆرشى جوتيارانى موكریان دژى ئاغاوت و ملكدارهكانى ناوچهكه له سالى (۱۳۳۰ هـ - ۱۹۵۱ز)، وهك شۆرشگير و پرووناكبيرىكى رهسهن پۆلى سه رهكى گيراپوه و يارمهتى وه زيرپرانى داوه تا مافى خويان له ئاغاوتهكان بستينن. ئه وه له حالتيك دايه كه بوخوى ملكدار و ئاغاوت بووه، بهلام باوهپرى تهواوى به يهكسانى و دادپهوهرى و مافى تاك و گهشهى كۆمهلگاي كوردهوارى ههبووه بو گهيشتن به پرزگارى و لهو پريهشدا نرخىكى زورى دانا. له سهردهمى شۆرشى چهكدارانهى ساليهكانى ۱۳۴۷ و ۱۳۴۸ بو ماوهيهك له باشوورى كوردستان تيكهال به شۆرشگيرانى رۆژهلاتى كوردستان دهبن، بهلام ههم به هوى گرفتى تهندروستى (چوون به هوى تهسادوف لاقىكى لهدهست دابوو) و ههم لهبهر پله و پايهى كۆمهلايهتى سولتان ئاغا كه دوكتور قاسملووو پييوابوو سولتان ئاغا له ناوخوى ولات زياتر دهتوانى خزمهتى بكات، بويه لهسهرداوى سهركردايهتى حيزبى ديموكرات و بهتاييهت شهخسى دوكتور قاسملووو هاتهوه ناو شار و بهو هويهوه بو ماوهيهكى زور گيرا. تهنانهت له دادگاي ئهوكاتيدا نهيهشتبوو پاريزهري بو بگرن و بوخوى بهرگرى له خوى كردبوو. ئه و داكوكييهى سولتان ئاغا وهها شارهزايانه بوو كه قازى و بهپرسانى دادگا پى سهرسام ببوون و لتيان پرسىبوو كه كى ئه و داكوكينامهيهى بو نووسىوى، له وهلام دا سولتان ئاغا دهلى كه من زوربهى تهمنم له زيندانا تپهپراندوووه و له ناو زيندانا فتر بووم.

خوالىخوشوو سولتان ئاغاى شىخ ناقاى

له ژيانى تاكهكەسى دا به كهسيكى رهنگىاو و ميرخاس و دلگهوره بهناوبانگ بوو، بهلام له ههمانكاتيشدا زوردارى له كهس قهبول نهكردوووه و لهسهرداوه رهواكانى گهلى خوى كۆتا نههاتوووه و شيلگيرانه و پيداگرانه تيكوشاوه تا دژى زوردارى و بيدادى بوهستتهوه جا ئه و كاره چ دهرنهجامىكى بو ئه وه ههبووبن به دل و به گيان ناماده بووه نرخهكهى بو دابنن. سولتان ئاغا له ۲۰ سپتامبرى سالى ۱۹۹۲ كۆچيدوايى دهكات و تهسليم به خاكى پيرووزى كوردستان كرا.

دوکتور ره حیمی قازی

خوالتخوشبوو «ره حیم قازی» یان «ره حیمی سه یفی قازی» کوری «سیف القضاة» شاعیر و گه وره پیاوی ناوداری کورد و موکریانه که له زمان خه لکی سابلآغه وه به «ره حیم ناغا» بانگ ده کړی برای شه هیدی نهمر «حه مه حوسین خانی سه یفی قازی» و ناموزای «پیشه وا قازی محه ممه ده» سی نهمره. له سالی ۱۹۲۶ له گوندی «گوئیگجه لی» و له بنه ماله یه کی ملکدار و ده سترپویو له دایک بووه.

ره حیم قازی له سیپتامبری ۱۹۴۵ له گه ل کچی سه دری قازی ژبانی هاوسه ری پیک دینن. تازه زاوا بووه که له لایه ن ده ولته تی کوردستانه وه ده گه ل ۵۵ کهس له خویندکاری تر له ناوریلی

سالی ۱۹۴۶ دا بو خویندن ناردرا بو مه دره سه ی نزامی له باکو. له نوکتوبری ۱۹۴۶ له کاتیک دا له باکو بووه هه سه نی کوری له دایک ده بن. چاره نووسی نه و باب و کوره وا ده بن که هه سه ن بو یه که مین جار له تمه نی ۲۵ سالاندا له مانگی ناوریلی ۱۹۷۱ له موسکو چاوی به بابی ده که وئی. پاشی تیکچوونی کو مار و شه هید بوونی برا و ناموزاکانی له لایه ن ده ولته تی ئیرانه وه، نه و بوی نه کرا بگه ریته وه کوردستان و ده گه ل چهند خویندکاریکی تر له نازه ربایجان مایه وه. له وئی سه ر له نوئی ژن دینته وه و له هاوسه ری دووهه می دوو کچی ده بن.

له مه دره سه ی حیزبی دریژه ی به خویندن دا و سالی ۱۹۵۱ چوو بو به شی دوکتورا و دیفاعی له بابته تی تیزی دوکتورایه که ی کرد که بریتی بوو له «حیزبی دیموکراتی کوردستان ریبه ر و ری کخه ری بزووتنه وه ی رزگاری نه ته وه یی کوردستانی ئیرانه (۱۹۴۵ - ۱۹۴۶)». هه م جیگری سه روکی فیرقه ی دیموکراتی نازه ربایجان بوو هه م به ریوه به ری رۆژنامه ی کوردستان بوو که له باکو ده رده چوو، هه م به ریوبه ری رادیوی ده نگی «کو مه ل» بوو که له موکریان به « رادیو دزه» به ناوبانگ بوو، له په نا نه و کارانه ش له باکو و له غه ربیایه تی کوئی نه داوه و یه که م رۆمانی کوردی به زاراه سورانی نووسی به ناوی (پیشمه رگه) که زور ده نگی دایه وه. هه تا ئیستا رۆمانی پیشمه رگه ۵ جار چاپکراوه ته وه و وه رگنیدراوه ته سه ر شتیه زاری کورمانجیش. یه که مجار له سوید و دوو جار له تورکیا چاپکراوه ته وه. هه روه ها به زمانی ئه رمه نیش چاپ کراوه، تا ئیستا له باشوور و ده ره وه ی

ولات له سەر رۆمانی پێشمه‌رگه تیزی ماستهر و ته‌نانه‌ت پێ. ئیچ. دی. (PHD) نووسراوه. رۆمانی پێشمه‌رگه وه‌رگێردراوه به‌ زمانى ئینگلیسیش و بریاره به‌و زمانه‌ش چاپ بکری. ئەو خوالیخۆشبووه کتیبێکی دیکه‌ی چاپ کراوه به‌ ناوی «بزووتنه‌وه‌ی رزگاریی نه‌ته‌واپه‌تی گه‌لی کورد و قازی محهمه‌د ۱۹۴۱ - ۱۹۴۷» که له‌ دواى مه‌رگیی له‌ ساڵی ۲۰۱۲ ده‌زگای چاپ و بڵاو کردنه‌وه‌ی ئاراس له‌ هه‌ولێر چاپی کردووه.

له‌ مانگی ئاوریلی ساڵی ۱۹۷۹ دواى ۳۳ ساڵ ژيان له‌ ئاواره‌بیدا و پاش پرووخانی ته‌ختی پاشایه‌تی له‌ ئێران، گه‌راپه‌وه‌ زیدی خۆی له‌ مه‌هاباد و له‌لایه‌ن خه‌لکی ئەو شاره‌وه‌ به‌ گه‌رمی پێشوازی لێکرا. بێ نه‌وه‌ی کات به‌ فیرۆ بدات ده‌گه‌ڵ تیکۆشه‌رانی حیزبی دیموکرات تیکه‌ڵ به‌ خه‌باتی سیاسی بوویه‌وه‌ به‌لام نه‌وجاره‌یان ده‌گه‌ڵ هه‌ندیک له‌ ئەندامانی بالای ئەو حیزبه‌ ناکوکییان لێ په‌یدا بوو و جیا بوونه‌وه‌ که به‌ «تاقمی هه‌وت که‌سی» یا «تاقمی کۆنگره‌ی ۴» نیو‌دێر بوون. به‌ ناچار دیسان رێگای غه‌ریباپه‌تی ده‌گرێته‌وه‌ به‌ر و ئیتر تا کۆتایی ته‌مه‌نیان بۆ مه‌هاباد نه‌گه‌راپه‌وه‌.

خوالیخۆشبوو په‌حیم سه‌یفی قازی له‌ رۆژی ۹ی مانگی مه‌ی ساڵی ۱۹۹۱ له‌ شاری باکو کۆچیدوایی کرد.
رۆحیان شاد.

میژووی دامه‌زراندنی په‌که‌م رادیۆ له‌ مه‌هاباد

له‌ میژووی شاری مه‌هابادا بۆ په‌که‌مجار له‌ سه‌رده‌می کۆماری کوردستاندا رادیۆ له‌ رێکه‌وتی رۆژی سێشه‌ممۆ ۱۰ی بانه‌مه‌ری ساڵی ۱۳۲۵ دامه‌زراوه و خوالیخۆشبووان مامۆستا هه‌ژار موکریان، عه‌لی خوسره‌وی و په‌حمان ئووه‌یسی بیژهر و نووسه‌ری رادیۆکه‌ بوون. له‌و پێوه‌ندییه‌دا وتووێژێکی درێژم ده‌گه‌ڵ کاک «عه‌لی قازی» کۆری پێشه‌واى نهمر کردووه که تێیدا کاک عه‌لی باسی له‌ سه‌رده‌می کۆمار کردووه و به‌تایبه‌ت رۆلی محهمه‌دی ماملێ له‌و رادیۆیه‌دا که له‌وئێ گۆرانی بۆ خه‌لک گوتووه. باوکم هونه‌رمه‌ند محهمه‌دی ماملێ چه‌ندجار باسی ئەو رادیۆیه‌ی بۆ گێراوه‌مه‌ته‌وه‌ که چۆن هه‌واله‌کانی جه‌به‌هی شه‌ری په‌خش ده‌کرد و چۆن گۆرانی لێ گوتووه، که جیا له‌ گۆرانی ئاسایی، سرودیشی گوتووه، به‌تایبه‌ت سرودی «خواپه‌ وه‌ته‌ن ئاواکه‌ی». هه‌روه‌ها یای «خورشیدی په‌هه‌ر» هاوژینی کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولودی که ده‌بێته‌ دایه‌گه‌وره‌م، به‌ ده‌یانجار باسی ئەو رادیۆیه‌ی بۆ ده‌کردین که چۆن باس و خه‌به‌ری جه‌به‌هه‌کانی شه‌ری ده‌کرد و به‌ کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولوده‌ چه‌رچییان هه‌لده‌گوت. ته‌نانه‌ت شتیکی تریشی باس کرد که به‌ پێویستی ده‌زانم

بینووسم و دهیگوت بلیندگۆیان لهسەر ماشینان دادهنا و به ناو کوچه و شهقامهکانی شارداهه گهرا و خه بهری سه رکه و تنهکانی پیشمه رگه یان به فه رمانده یی کاپیتان حه مه دی مه ولودی باس ده کرد. له کتیبی «شانیک به بهر شانی نیشتمانه وه» ژینواری عیزهت سلیمان به گ ده رگه له یی، لاپه ره ی ۳۴ نووسه ر باس له بیره وه ره یه کانی خۆی له سه رده می کۆمار و شادی و خۆشی کور و کچانی مه هاباد له و رۆژگارهدا ده کات، به تایهت دهنگی حه مه مه دی ماملن که له سه ر بلیندگۆیه کانی ئه و رادیۆیه بَلّو ده کرایه وه. تیدا ناوا ده نووسی:

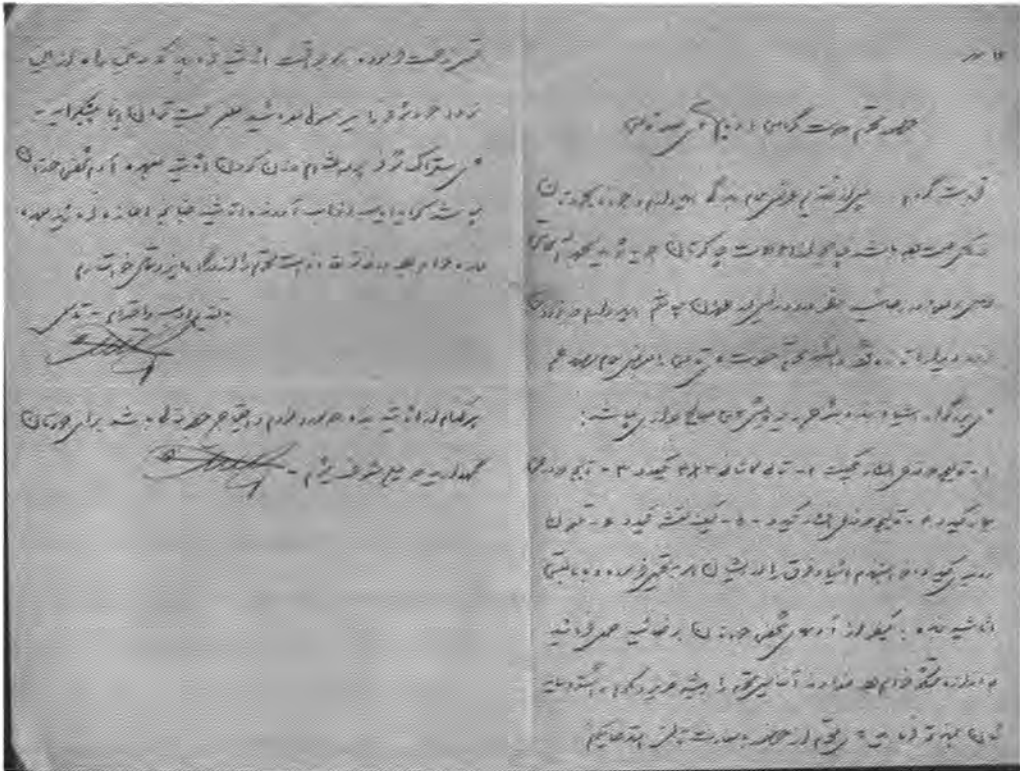
— (ناسوده یی خه لکه کهش له ژیا نی ئاسایی رهنگی ده دایه وه، من هه ر چه نده به ته مه ن هه رزه کار بووم، به لّام سه لیه ی پر جۆشی مه هابادیه کانی ئه و زه مه نه م له بهر چاو هه رگیز ون نابن. بۆ ده ر برینی زه وقی ئاهه نگ و خۆشیان، زۆر به ی ئیواران کچ و کورانی جوانی مه هاباد، به پین به ره و به ری مه حموودکان و لای باغی میکاییل رچکه یان ده به ست و شادی و شایان دونیای پر ده کرد له بهر ته پل و نایه و دهنگی شایه ره کان هه لده پهرین. ههروه ها ئیوارانیش هونه رمه ندی گۆرانییژی گه وره حه مه مه دی ماملن، راسته و خۆ له سه ر بلیندگۆکانه وه، به ده نگه خۆشه که ی مه هابادی ده هی نایه زه وق و سه فا، چ خه ونیک بوو ئه و رۆژانه خودایه، هینده کورت و له بیر نه کراون).

له راپۆرتیکدا به ناوی (کوردستان قسه دهکا) که رۆژنامه ی کوردستان ژماره ۴۳ - سالی یه که م - شه ممو ۱۴ بانه مه ر ۱۳۲۵ له لاپه ره ی یه که مدا چاپی کردوه، تیدا ده نووسی که: (ئیس تاسیونی رادیۆی مه هاباد پایه ته ختی حکومه تی میلی کوردستان ده گه ل ۵ ده ستگا بلیندگۆ که ۱- له حه وشه ی کانگای حیزی دیموکرات ۲- له پیشمه رگه خانه ۳- روه پروی شاره وانی ۴- روه پروی خانوی حه زره تی پیشه و ۵- روه پروی مرگه وتی عه باس ئاغا، نه سب کران) دانرا و په سمه ن کرایه وه و جیژتیکی جوان گیرا بوو.

ههروه ها گرینگه که ئاماژه ی پینکری که به ریزه لی که ریمی له کتیبی "ژیان و به سه رهاتی عه بدولپه رحمانی زه بیحی - ماموستا عوله ما" دا و له لاپه ره ی ۱۵۲۲۵ له زمان پرۆفیسۆر عیزه دین مسته فا ره سوله وه باسی یه ک له ئاواره کانی کۆماری کوردستان ده کات که په نای بردۆته سلیمانی و له مالی بابی پرۆفیسۆر عیزه ددین مسته فا ره سول دالده دراوه و ناوی (ده رویش عه بدولآ) یه و خه لکی سابلّاخ بووه و ژه نیاری ده فه ش بووه که به گوته ی خۆی له سه ر بلیندگۆی کۆمار (رادیۆی کۆمار) گۆرانی و سروودی گوتوه و ده فه ی لیداوه.

به‌نگهی ژماره یه‌ک^۱

نامه‌ی یه‌ک له به‌رپرسانی عه‌جهمی ده‌وله‌تی ئیتران له مه‌هاباد به ناوی «قاسمی» که دیار نییه به‌رپرسی کام ئیداره بووه و به‌دووری نییه هه‌مان کهس بی که کاپیتان باسی ده‌کات. ده‌گه‌لکوو ئه‌رته شی شاهه‌نشاهی له مه‌هاباد پاده‌که‌ن، ئه‌و به‌رپرسانه‌ش له ترسی گیانی خویان مآل و حالیان به‌جیده‌هیئن و ئه‌و شاره‌چۆل ده‌که‌ن. یه‌ک له‌وانه که ناسناوی قاسمی‌یه نامه‌یه‌ک له ورمی پرا بۆ نهمر سه‌دری قازی ده‌نیژی و به‌پارانه‌وه و لآلانه‌وه‌یه‌کی سه‌رشۆرانه و بی‌وینه داوای ماله‌که‌ی ده‌کاته‌وه. ده‌ق و وه‌رگێردراوی نامه‌که ده‌گه‌ل وینه‌ی نامه‌که لێره وه‌ک خۆی داده‌تیمه‌وه.

^۱ ئه‌و نامه‌یه‌ک کاک هه‌سه‌نی قازی بۆی ناردم که زۆریان سپاس ده‌که‌م.

[۱۳] ی پەزبەر

له خزمەت دۆستی بەرپز و خۆشەویستم کاک سەدری قازی
به قوربانت بم له پاش پيشكهشکردنی پرز و سلای بچووکانه، هیوادرام تیهوی به خشهنده و
میرخاس باش و سلامت بن. گەر دهخوازن له حالی منی خزمهتکاران پیرسن، له سیبهری خودای
لهشم ساغه و ئیستا له ورمی چاوه‌پروانی هاتنی سه‌رۆکم که بریار وایه له تارانوه بی. هیوادرام
به زوویهکی زوو دیدارتان ده‌گه‌ل تازه بکه‌مه‌وه. سلایم هه‌یه بو خزمهت زانای به‌پرپز هه‌زه‌تی
قازی.

ئاغای پایه‌به‌رز و خاوه‌ن شکۆ، که‌لوپه‌لی بچوکتان له‌لای کاک «سالح شاتری» سین که‌ئو
شتانه‌ن:

۱. جووتیک به‌په‌ی دوو گه‌زی ئه‌فشار.
۲. ده‌نکیک مافووری سی له‌ چواری کاشان.
۳. به‌په‌یه‌کی دوو گه‌زی بیچار.
۴. به‌په‌یه‌کی دوو گه‌زی ئه‌فشار.
۵. کیفیکی نه‌خشه.
۶. ته‌له‌فۆنیک سهر میزی.

تکایه‌ئو که‌لوپه‌له‌م له‌ به‌پرپزیان بو وه‌رگه‌وه و ئه‌وه‌ی ده‌شمینتیه‌وه ده‌گه‌ل که‌سیکی
باوه‌پینکراوی خۆتان بینیره‌ ورمی.

دونیا به‌ک سپاستان ده‌که‌م. له‌ خودا ده‌که‌م ته‌له‌بی که‌ ناویانگی چاکیتان زیاتر بکات و له‌وه‌ زیاتر
پرپز و که‌رامه‌تی پی ببخه‌ش و سایه و سیبهری له‌ گه‌شه‌ بی.

کاکي به‌پرپز و به‌ قه‌درم داوا له‌ به‌رده‌م وجودی به‌خیر و مه‌باره‌کتان ده‌که‌م که‌ئو زه‌حمه‌ته‌شم بو
بکیشن زۆرتان ناگا له‌ که‌لوپه‌له‌که‌م بی تا له‌ پرپگا لیم عه‌دم نه‌بی و نه‌شکین. تکایه‌ شۆفیره‌که‌ی
به‌پرپسار بکه‌ن. لیره‌ من بیست تمه‌ن پيشکری ده‌ده‌م به‌ کاک «ستراک» سی شۆفر به‌لام بار کردنی
که‌لوپه‌له‌که‌ له‌ گه‌ردنی خۆتانه. ته‌نانه‌ت کرپی هات و چۆی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ماله‌که‌م ده‌هینن گه‌ر
ئینن بده‌ی له‌ ئه‌ستۆی خۆم ده‌بی. له‌ کۆتاییدا هیوای ته‌مه‌ندریزی تیه‌وی به‌پرپز له‌ ده‌رگای خودای مه‌زن
داواکارم.

به‌و په‌ری پرپز و حوورمه‌ته‌وه - قاسمی

واژۆ

هه‌رکام له‌ که‌لوپه‌له‌که‌ی متان پتویست بوو، ده‌توانن لای خۆتان گلی بده‌نه‌وه و زۆریش شاد ده‌بم.

[واژۆ]

به لگه‌ی ژماره دوو^۱

رئیس‌کوت: (جوان)
 ناخوب‌تندرسته‌وه) وه‌زاره‌تی دارایی
 ژماره: ۶۵۹۴-۱۸۳۳۸ به‌شی
 مالی

هاویتیج: تاییه‌ت بۆ ئارشیوی
 گشتی

به‌رئیز سه‌روکوه‌زیری هیژا
 وه‌ک له نامه‌ی ژماره ۱۲۳-
 ۳۶۳ ریکه‌وتی ۵-۳-۲۲ سه‌باره‌ت
 به‌ره‌وشی گشتیی شاری مه‌هاباد
 باسم کردبوو دیسان یتان
 راده‌گه‌ییتم که به‌و چه‌شنه‌ی که
 سه‌روکی دارایی له تیلیگرافی
 ژماره ۴۱۲۲ - ۳-۵-۲۲ نامازه‌ی

پیدا بوو، تا ئیستا هیچ ئاوپریک له کیشه‌که نه‌دراوه‌ته‌وه و کارمه‌ندانانی ده‌ولت زۆر له دۆخیکی
 دژوار دان و ئیستاش شه‌رپروشان ده‌ست له شه‌رئه‌نگیزی هه‌لناگرن و له شه‌وی یه‌کی جوژه‌ردانی
 ئه‌وسال مالی ره‌ئیس‌ی دارایی که شوینی هه‌سانه‌وه‌ی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی بوو هیتیشی کرایه‌ سه‌ر
 و به ۱۰ تیران فیشه‌کبارانیان کردوو و به چه‌ند رۆژان جاریک به بیانووی آرد وه‌رگرتن هیتیش
 ده‌که‌ن سه‌ر ئه‌و ئیداره‌یه و هه‌ره‌شه له ره‌ئیس‌ی ئیداره‌که ده‌که‌ن - هه‌روه‌ها ئه‌و ره‌ئیس‌ه ده‌لنی
 که گشت شارۆمه‌ندانانی مه‌هاباد چه‌کدارن و پادگان و ژانده‌رمه‌ریش که‌سی لێ نییه تا بتوانن
 یتیشیان پێ بگری و شاره‌بانیش هه‌روه‌ها هیچی له ده‌ست نایه‌ت. ئیستا داواتان لێ ده‌که‌ین
 فه‌رمان بده‌ن له لایه‌ن وه‌زاره‌تی ناوخۆه‌ کاریکی جیددی بۆ سه‌قامگیری ئاسایش ئه‌و شاره‌ بکه‌ن
 و داواکارین له بریاره‌کانتان ناگادارمان بکه‌نه‌وه.

وه‌زیری دارایی سه‌روکی گشتیی دارایی

^۱ سپاس بۆ کاک هه‌سه‌نی قازی که ئه‌م به‌لگه‌یی دامێ.

به لڳه ی ژماره سټا

[وهزاره تی ناوځو - سهروکی گشتی شاره بانی تیران - ژماره ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-۱، ریکه وتی ۱۳-

۸-۱۳۲۵ (نهیتی)

بو وهزاره تی ناوځو

نیداره ی پولیسی شاری سنه به ژماره ی (۷۴۲) - ۲۵-۷-۳۰ پیتان راده گه یینی که که سینک به ناوی محه ممدی مه لود خه لکی مه هاباد که ینشتر قاچاغچی بووه، وهک ده لټین له سالی ۱۳۲۰ ده گه ل که سانیکي تر له قاچاغچییه کان بو شاری نیسفه هان دوورخراوه ته وه، ماوه یه که به نویتنری حیزبی جه وانان مه هاباد هه ئبژیردراوه و به دټی و دټهاتی ناوچه ی سه قزدا ده گه پری و نه و لاوانه ی که له تمه منی ۱۵ تا ۳۰ ساله دان راده کیشیتته ناو حیزبه که یان و ناو نووسیان ده کات

و هیما یه کی سوور که له پارچه دروست کراوه له سینگیان ده دات و له هه رکامیان مانگانه بره پاره یه ک وهرده گریت و ده ینیرتته وه بو مه هاباد.

له لایان سهروکی گشتی شاره بانی تیران - پاسیار یه که م حیسام وه زیری - واژقا

١ کهم به لڳه یه له نارشیوی بنکه ی ژین وه رگیراوه.

حیزی نازادی کوردستان

شهری چالدیران (۱۵۱۴ز) به‌دوای خۆیدا دوژمنداریتی و شهره درێژخایه‌نه‌کانی له نێوان ئیمپراتوریه‌تی عوسمانی و ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌کانی له ئێران لیکه‌وته‌وه. ئه‌و شهر و ناکوکیانه به‌ ئاشکرا مالیی کوردی وێران کرد و سه‌ره‌تایه‌ک بوو بۆ دابه‌شکردنی کوردستان له‌ داهاتوودا. له‌ په‌یمانی ئه‌رزروومی دووهم له‌ نێوان دوو زله‌یزی عوسمانی و مه‌مالیکی مه‌حسووره (ئێران) له‌ ۱۰-۳-۱۲۲۶ هه‌تاوی برابهر به‌ ۳۱ مه‌ی ۱۸۴۷ و له‌ ئاکامدا و له‌ پاش چه‌ند سالی تر دووژمنکاری و شهر له‌ سالی ۱۹۱۳ز که‌ کاری ده‌ستنیشانکردنی سنووره‌کانی له‌ نێوان ئه‌و دوو ده‌سته‌لاته‌ بریاری له‌سه‌ر در، سنووری ده‌ستکردی نێوان رۆژه‌لاتی کوردستان و باشووری کوردستان به‌ فه‌رمیی دروست بوو. ئه‌و دۆخه‌ تازه‌یه‌ به‌ دلێ کوردان نه‌بوو و به‌رده‌وام شو‌رش دژ به‌ داگیرکاران سه‌ری هه‌له‌دا. ئه‌و گوشاره‌ی که‌ کورده‌کان ده‌یانیه‌تا سه‌ر داگیرکه‌ران، وای لیکردن که‌ له‌ کۆشکی «سه‌عدئاباد» له‌ تاران، په‌یمانیککی ئاسایشی به‌ چاوه‌دێری ده‌وله‌تی بریتانیا مۆر بکری (۱۹۳۷ز). به‌پێی ئه‌و په‌یمانه‌ نابێ ئیزن بدری‌ت که‌ له‌ سنووری هه‌یچکام له‌ وڵاتانه‌ جمجۆل دژ وڵاتانی واژۆکه‌ریی ئه‌و په‌یمانه‌ بکری‌ت. بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش ری‌وشوونی توندیان گرت به‌ر. له‌سه‌ر ئه‌ساسی په‌یمانی سه‌عدئاباد ده‌بوایه‌ هاوکارییه‌کان له‌ بواری زانیارییه‌وه‌ تۆکمه‌ بکری‌ت و لابه‌نی به‌رانبه‌ری لێ ئاگادار بکرایه‌وه‌. له‌ خالی‌ حه‌وته‌می ئه‌و په‌یمانه‌دا راشکاوانه‌ هاته‌وه‌ که‌: (ئیمه‌ هه‌موو پیکه‌وه‌، هه‌رچه‌شنه‌ هه‌ول‌دان و پیکه‌یتانی خه‌باتی سیاسی، کولتوری و کۆمه‌لایه‌تیه‌کی تر له‌ هه‌ری‌می خۆماندا ده‌وه‌ستین و هه‌ولی نه‌هه‌شتینان ده‌ده‌ین)!

ئه‌و سنووره‌ خه‌یالی و ده‌ستکرده‌ ره‌نگه‌ ری‌گاخۆشکه‌ر بووی‌ت بۆ سیاسه‌تی ده‌سته‌مۆکردن و دابه‌شکردنی کوردستان به‌لام، قه‌ت نه‌یتوانی ئه‌و دوو جه‌سته‌یه‌ی نیه‌شتمان لیک دابیری. له‌ نێوانیاندا به‌رده‌وام هاتوچۆ هه‌بووه‌ و بازرگانی پرووی داوه‌ و ژنخوازی کراوه‌. گه‌ر واشبووی که‌ سنووره‌کانیان به‌ تووندی کۆنترۆل کردبێ به‌لام، به‌ لاری‌دا هه‌موشۆ هه‌بووه‌ که‌ پێی گوتراوه‌ ری‌گای قاچاغ و له‌و ری‌گایانه‌وه‌ که‌لوپه‌ل و سات‌وسه‌ودا له‌ نێوان ئه‌و دوو به‌شهی کوردستاندا به‌رده‌وام بووه‌.

مامه‌ غه‌نی بلوریان له‌ کتییی بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆیدا به‌ ناوی «ئاله‌کۆک» (لایه‌ره‌ی ۱۵ - ۲۳) له‌ زمان «کاکه‌ مین» هه‌وه‌ ده‌لی که‌ ئه‌وه‌که‌سانه‌ی بۆ کاری بازرگانی ده‌چوون هه‌موشۆی ئه‌ودویوان

---

۱ کریس کۆچیرا - میژووی کورد له‌ سه‌ده‌ی ۱۹ و ۲۰ - وه‌رگێرانی محه‌مه‌دی ره‌یانی - چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی کارون - تاران - ۱۳۶۹ی هه‌تاوی. لایه‌ره‌ ۲۷۷

ده کرد، پټيان ده گوتن قاچاغچى، به لآم نهك به و مانايه كه ده رمانى هوښهر و كارى نه شياو بكنه، بگره له تيرانه وه مافوور و فهرشيان ده برد و له ولاشه وه چاڼى، فدرده جل و كه لوپه لى رږڅانه ي خه لكان ده هټنايه وه. نه وانه گه وره ترين رږڅيان له گه شه ي سياسى و فهره نكي له نيوان نه و دوو به شه له جه سته ي كوردستانيان ده گټرا و به هټنا و بردنى خه بهر و هه وال يا هټناني بلاڅووك و گوڅاره كان بو رږڅه لات، كارى گه رريان له سه ر رووداوه كان داده نا. زور جارانش له بو كارى سياسى و ته شكيلاتى، رږڅى قاسيدان گټراوه. وهك مامه غه نى باسى ده كات، نه وانه به هټناني چاپكراوه كان له باشووره وه بو مه هاباد خه لكى تينو و تامه زروى نه و ناوچه يه يان دلخوش ده كرد له بهر نه وه ي، نه و گوڅارانه هه م شوټنده رريان ده بوو بو قټربوونى زمانى كوردى و هه م له گه شه ي بىرى نه ته وه يى خه لكه كه كارى گه رريان داده نا.

كاپتان حه مه دى مه ولوودى، حوسټنى زيرينگه ران (فرووهه ر) و سه عى دى حه مه قاله ي و ... نه و سه رده م قاچاغچى بوون. ته نانه ت كاك حه مه د پټناسه ي عټراقى بو دروستكرا بو و پټناسه ي تيرانيشى هه بووه، به هاسانى و به رده وام له هاتووچوى نه و دوو به شه له كوردستاندا بوون. هه موو نه و بلاوكروانه ي باشوورى كوردستانيان ده هټنايه وه بو مه هاباد و ده ياندا به خوټنده واره كانى نه و شاره كه جټن مه تمانه بوون وهك عه بدولپره حمان زه بيحى و عه لى زه ندى و ... ئىتر جيا له په يوه ندييه كى پته و ده گه ل چينى رووناكبير و نيستمانيه روهرى باشوور كه له داهاتوودا بوون به پشتيوانه هه ره سه ره كييه كانى كوڅمارى كوردستان.¹ هه ر نه و پټوه ندييانه وا ده كات تا نه و جه ماعه ته له رټگاي كاك حه مه د و باقى قاچاغچيه كان، پټوه ندييه ك دروست بكنه له نيوان حيزبى هيوا و رووناكبيرانى باشوورى كوردستان. نه و پټوه ندييانه وه ها گه شه ده كات كه له ساله كانى دواتر په يمانى سټ سنوور و هاتنى چه ند تيكوڅه رټكى وهك مسته فا خوښناو بو مه هاباد لى ده كه وټته وه. مامه غه نى بلورىان سه باره ت به و باسه ناوا هاتوته گو:

(پټش نه وه ي نىروى موته فقين وارىدى كوردستان بټ، پوڅلىسى ره زا خان بو نه وه ي پټش به بلاوكرنده وه ي نه و فيكر و بىر و باوه ره نه ته وايه تيه بگرى، ته داره كى هټرشىكى بينى، هه ر ئينسانىكى كه هه ستى لټده كرد قاچاغچيه و هات ووچوى عټراق ده كات و له رټگاي هټناني گوڅارى گه لاوټه وه، بىر و باوه رى نه ته وايه تى بلاو ده كاته وه، هټرشى كرايه سه ر. له ناوچه ي ميانداو و مه هاباد و ده وروبه ر كوڅمه لټكيان گرت و له كوردستان دوورىان خسته نه وه بو باشوور و باكوورى تيران و شيراز و كرمانيان ره وانه كردن. له نيو نه واندنا حوسټنى فروهه ر و محه ممه دى مه ولوودى نه و دوونه فهره ته نها كه سانټك بوون كه له و هټرشه دا ده سټگير كران كه ده ستيان له جه ريانا تى كوڅمه لى ژك و هټناني نه و گوڅاره له عټراقه وه بو داخلى تيران هه بووه. نه و دوو كه سه، كه

¹ برونه كتبى: حكومه تى كوردستان - كورد له گه مه ي سوڅيه تدا - نووسينى: نه وشيروان مسته فا - لاپه رى ۷۷

نه‌وده‌می حوسیتنی زیرینگه‌ریان پیده‌کوت دوايه شورته‌تی خوی گوژی و کردیه حوسیتنی فروهه‌ر، له زیندانی «برازجان» ده‌گه‌ل تیمه‌بوو، ۱۵ سال حوکم درابوو، له‌وی مه‌سلول بوو و دوايه هاته‌ ده‌ری، نازاد بوو مرد.

حوسیتنی فروهه‌ر یه‌کیک له دامه‌زیننه‌رانی کومه‌له‌ی ژک بوو. ره‌حیم له‌شکری کارمه‌ندی ئیداره‌ی فره‌ه‌نگ، حه‌مه‌ده‌مین خاته‌می کارمه‌ندانی پایه‌به‌رزی سه‌بتی ئه‌حوالی مه‌هاباد، ره‌حمانی که‌یانی، قادری قادری، قادری موده‌ره‌سی ئه‌و ئینسانانه‌ بوون که بنه‌مای کومه‌له‌ی ژک یان دامه‌زراند. به‌لام، ئه‌وانه هیچیان نه‌گیران، ته‌نها که‌سیک که گه‌را حوسیتنی فروهه‌ر بوو و ده‌گه‌ل

حهمه‌دی مه‌لودی. ئه‌وده‌م بازجویی به‌و جوړه و به‌و شکله‌ی نه‌بوو، ته‌حقیق بکه‌ن بازجویی بکه‌ن و شکه‌نجه بکه‌ن، ئه‌سرار وه‌رگرن. حکومه‌ت نه‌یده‌ه‌ویست ده‌نگه‌که به‌رز بکاته‌وه و په‌خش بته‌وه که ئه‌وانه له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی میلی گیراون، به‌لکه به‌نیوی قاچاغچی ئه‌وانیان گرت. هه‌رچی قاچاغچی بوو خریان کرده‌وه، ئه‌وه‌ی تیبدا‌بوو و تیبدا نه‌بوو و هات و چۆی عیراقی ده‌کرد، گه‌را، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و هات و چۆیه‌ بپرن.^۱

هه‌روه‌ک پێشتر باسمان کرد رۆلی کاپیتان له‌و پێوه‌ندیبانه‌دا له‌به‌ر چاوی حکومه‌تی ئێران شاراوه نه‌بووه و له‌نامه‌یه‌کی نه‌ینیدا له‌ریکه‌وتی (۱۹-۹-۱۳۳۷) به‌ ژماره‌ی (۵۹۲-۲۶) که له‌کتیبه‌ی (چپ در ایران - به‌روایت اسناد ساواک - حزب دموکرات ایران - جلد اول - صفحه ۳۳) ناوای له‌سه‌ر ده‌نووستی: (محهمه‌د مه‌لوود خه‌لکی مه‌هاباد یه‌ک له‌ زیره‌گیری و چالاکترین ئه‌ندامانی کومه‌له‌ی ژ-ک ه. ناوبراو به‌رده‌وام له‌نیوان عیراق - تورکیه - ئێران - بادکوبه [باکو] قاسید

^۱ بره‌وه‌ کتیبی: سه‌ده‌ی کاره‌سات - نووسینی برام فه‌رشی - لاپه‌ره‌ی ۱۵

بووه. نوبراو له هره پیاوه نازاکانی ناو حیزبی کۆمه‌له‌یه [مه‌به‌ستی کۆمه‌له‌ی ژۆ. کافه] که سالی ۱۳۲۵هه‌لاتبوو بو عێراق).

له ساله‌کانی پێش ده‌ستپێکی شه‌ری دووه‌می جیهانی، به هۆی دروستبوونی به‌ره‌یه‌کی به‌هیزی کۆمۆنیستی له رووسییه، که باسی له مافی گهلانی به‌شخوراو ده‌کرد و دژی سیاسه‌تی ئیستیعما‌ری ئیمپریالیسته‌کانی ده‌دا، به‌تایه‌ت ئیمراتوریه‌تی شاهانه‌ی بریتانیا که له چه‌وساندنه‌وه‌ی گهلانی جیهاندا له هیچ کرده‌وه‌یه‌ک خۆی نه‌ده‌پاراست، که‌ش و هه‌وای جیهانی به‌ره‌و گۆرانکارییه‌کی ده‌گه‌من له‌چاو پێشوو‌ی خۆی بردبوو و زۆربه‌ی حکومه‌ته‌کانی جیهان به‌هه‌ستیارانه‌تر هه‌لسوکه‌وتیان ده‌گه‌ل خه‌لکه‌کانی خۆیان ده‌کرد. له لایه‌کی تریشه‌وه هه‌ستیکی به‌ره‌برینی ناسیۆنالیستی له جیهاندا په‌ره‌ی نه‌ستاندبوو که گه‌لی کوردیش یه‌ک له نه‌ته‌وه‌کان بوو که له‌و سه‌رده‌مدا که‌وتبوو به‌ر کاریگه‌رییه‌کی نه‌وتۆی نه‌و هه‌سته ناسیۆنالیستییه و خۆیان به‌به‌شخوراو و قوربانی ده‌ستی ئیمپریالیسمی بریتانیا ده‌زانی. نه‌و سه‌رده‌مه‌ نه‌ک بو کورد به‌لکوو به‌سه‌رده‌می هۆشیاری نه‌ته‌وه‌یی بو زۆربه‌ی گهلانی جیهان ناودێره. هه‌ر له‌و سات و ئانه‌شدا، له جوغرافیای سیاسی ده‌وله‌تی عێراقدا هه‌ندیک کراوه‌یی هاته‌ ئاراوه و جم‌وجۆلی سیاسی دروست بوو و حیزبی هیوا (هه‌رچه‌ند به‌ نه‌ینی)، دامه‌زرا. هه‌روه‌ها له‌ بواری چاپه‌مه‌نی و رۆژنامه‌وانییه‌وه چه‌ند هه‌نگاوێکی گه‌وره هه‌لتیرایه‌وه. پێشتر گۆقاری «زاری کرمانجی» (۱۹۲۶ - ۱۹۳۰ز) له‌ رواندز ده‌رده‌چوو^۱ و گۆقاری به‌ناوبانگی «گه‌لاوێژ» (۱۹۳۹ - ۱۹۴۹ز) له‌ به‌غدا رێک له‌و سه‌رده‌مه‌ دایه که له‌ دایک ده‌بی و له‌ گه‌شه‌ی بیر نه‌ته‌وه‌یی له‌ناو کۆمه‌لانی خه‌لکی هه‌رچوارپارچه‌ی کوردستان به‌تایه‌ت باشوور و رۆژه‌لات گه‌وره‌ترین رۆل ده‌گێرێ.^۲

له ئێران په‌زا شا که له سالی (۱۹۲۱ز) به‌ کوده‌تا هاته‌ سه‌ر حوکم، به‌ که‌سیکی زالم و بیبه‌زه و خۆپه‌ره‌ست ناوبانگی هه‌بوو. له سالی (۱۹۲۵ز) نه‌رته‌شه‌که‌ی به‌هه‌ترتر و تۆکه‌مه‌تر کرد و که‌وته گیانی هه‌موو نه‌ته‌وه که‌مینه‌کانی پێکه‌ینه‌ری ئێران و یه‌ک له‌وان کورده‌کان. ترس له‌ په‌زا شا و بێدادی نه‌و دیکتاتۆره هه‌ناسه‌ی له‌ خه‌لک بپییوو. له‌ لووتکه‌ی زۆرداری په‌زاشادا و له‌ گه‌رمه‌ی ده‌سته‌لاتی نه‌و دیکتاتۆره‌دا، هه‌روه‌ها به‌ کارتیکه‌ری دۆخی سیاسی جیهان و به‌تایه‌ت باشووری کوردستان پۆلیک له‌ لاره‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی مه‌هاباد، که زۆربه‌یان له‌ بنه‌ماله‌ ده‌ستکورت و مامناوه‌ندییه‌کان بوون، وه‌ک رۆناکبیرێکی نه‌ته‌وه‌یی، نیشیمانپه‌روه‌ر و پێشکه‌وتنخواز، یه‌که‌مین حیزبی مۆدێرنی رۆژه‌لاتی کوردستانیان به‌ ناوی (حیزبی ئازادی کوردستان) به‌ نه‌ینی دامه‌زراند. نه‌و لاوانه نه‌و که‌سانه بوون:

^۱ پ‌روانه کتیبی: ژیان و به‌سه‌ره‌اتی عه‌بدولپه‌رمان زه‌بیعی - مامۆستا عوله‌ما - نووسینی: عه‌لی که‌ریمی ل ۶۳.

^۲ پ‌روانه کتیبی "سه‌ده‌ی کاره‌سات" - نووسینی ئیبراهیم فه‌رشی - ل ۱۵.

۱. عزیز زهندی (عزیز نآلمانی)
۲. حوسین فروهر (حوسین زپړینگه‌ران)
۳. عه‌بدو لږه‌حمان زه‌بیحی (ماموستا عوله‌ما)
۴. حوسین مکائیلی
۵. حوسین لبادی
۶. که‌ریم یا‌هوو
۷. غه‌فور مه‌حموودیان
۸. مه‌حموود مه‌حموودیان
۹. محهمه‌دی مه‌ولوودی (راتبی) یا (حه‌مه‌دی مه‌ولوودی)^۱

سه‌رچاوه میژووویه‌کان ناوی که‌سانتیک‌تیریش باس ده‌که‌ن که له حیزبی نازادی کوردستاندا نه‌ندام بوون به‌لام، وه‌ک ده‌رده‌که‌وئ نه‌ندامی دامه‌زرتنه‌ری نه‌و حیزبه نه‌بوون. به پئی هه‌ندی‌ک به‌لکه، نه‌و حیزبه له کوتاییه‌کانی سالی (۵۱۳۱۸) دامه‌زراوه.^۲ زوربه‌ی ده‌لین ناوی «حیزبی نازادی کوردستان» بووه و هه‌ندی‌کیش ده‌لین ناوی «حیزبی نازادیک‌خو‌ازانی کوردستان» بووه. نه‌و ناروونیه زی‌تر بو نه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه که دروست‌بوونی نه‌و حیزبه له که‌ش و هه‌وايه‌کی زور نه‌پنی و مه‌ترسیدار بووه که جگه له یه‌ک به‌یاننامه^۳ و نه‌ساننامه‌که‌یان^۴ چی تر له‌و حیزبه ده‌به‌رده‌ستدا نییه. چونکه ده‌سته‌لاتی ره‌زاشا له‌وپه‌ری هیزی خویدا بووه که ته‌نانه‌ت ئیزنی بیرکرده‌وه به بیروکه‌یه‌کی نه‌وتو لای نه‌و تاوانیکی گه‌وره بووه و هه‌رکه‌س تاوی نه‌و کارانه‌ی دابا، سه‌ری له‌سه‌ر داده‌نا.

وه‌ک به‌لکه میژووویه‌کان ده‌ریده‌خه‌ن و کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولویدیش له بیره‌وه‌ریه‌کانیدا ناماژه‌یه‌کی کورتی پیداو، له سالی (۵۱۳۱۹) ده‌وله‌تی ره‌زاشا له مه‌هاباد به شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان خه‌لکی خاوه‌ن پله و پایه و شویندانه‌ری کوومه‌لایه‌تی له‌و شاره که پڙه‌یان ده‌وری ۶۰ بو ۸۰ که‌س

^۱ نامیلکه‌ی (عبدالرحمان ذبیحی) کاریزمای ناتمام - نووسینی: ناسر باباخانی

^۲ بپروانه کتیبی: په‌نجا سال خه‌بات - نووه‌سینی جه‌لیل گادانی - جلدی یه‌که‌م - لاپه‌ری ۱۶ و ۱۷

^۳ زنجیره لیکوآئینه‌وه‌ی "گو‌فاری نیشتمان - لیکوآئنه‌ری: جه‌مال نه‌به‌ز - چاپی دووه‌م - سالی ۲۰۱۰ - هه‌ولتر لاپه‌ری ۹۰. هه‌روه‌ها بپروانه کتیبی ناله‌کو‌ک - کو‌کردنه‌وه‌ی و ناماده‌کردنی حامید گه‌وه‌ری - ستو‌که‌والم ۱۹۹۷ - لاپه‌ری ۱۶. هه‌روه‌ها گو‌فاری "توده" ارگان سازمان انقلابی حزب توده ایران در خارج از کشور له ژماره‌ی ۱۹ تیر ۱۳۴۹ لاپه‌ری ۱۰ ده‌نووسن: (له ساله‌کانی ۱۹۴۲ - ۱۹۳۹، ریک‌خراویکی چووکه به نیوی "حیزبی نازادی کوردستان" به رابه‌ری دوکتور عزیز زه‌ندی پیکهات. له و ریک‌خراوه‌یه جگه له به‌یاننامه‌یه‌ک به بونه‌ی هاتنی نه‌رته‌شی سوور بو باکووری تیران، که له‌ودا پیروزبایی کراوه له رزگار بوون له فاشیزم و داوای مافی دیاریکردنی چاره‌نووس بو که‌لی کورد ده‌کات، چ سه‌نه‌دیکی دیکه له‌به‌ر ده‌ستدا نییه) [له گو‌فاری گزینگ، ژماره ۱۷ لاپه‌ری ۳۹ وه‌رگیراوه]

^۴ هه‌روه‌ها بو خویندنه‌وه‌ی کوردی نه‌و نه‌ساننامه‌یه بپروانه گو‌فاری په‌یکی کوردستان ژماره ۳۴ اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۶ - لاپه‌ری ۲۷

بوونه، دوور دهخاتوهه بو شاره دوورهکانی ئیران به تایهت بو شاری شیراز.^۱

هەر لهو پێوهندییهدا ماموستا ناسر باباخانی^۲ پرووتر لهسەر هۆکاری ئەو دوورخستنهوانه دهووت و راستهوخۆ گری ده داتهوه به دامهزراندنی حیزبی ئازادیی کوردستان و ئەو حیزبهی به شتیکی دهگهمن و نوێ باس دهکات نه تهنیا له کوردستان به لکوه له سه رانسۆی ئیراندا. له درێژهدا ده لێ که له لایه ن شارۆمه ندیکی مه هابادی^۳ راپۆرتیک ده درێ به روکنی دووی ئه پرتشی شاهه نشاهی و ئه وانیش له هه ولی ئه وه دا ده بن که دامه زرینه رانی ئه و حیزبه بگرن بۆیه، هه ندیکیان راده کهن و هه ندیکیان زیندانی ده کړن^۴ و به شیکیشیان وه ک حه مه دی مه ولود و حوسپن زپینگه ران (فروهه ر) له زیدی خو یان دوور ده خرینه وه. هه ر له و باره یه وه خوالیخو شبوو دوکتور ره حیمی قازی له کتیبیکی ده ستنووسدا که به زمانی فارسی نووسراوه به ناوی «قاضی محمد و جنبش رهایی بخش ملی خلق کرد» که تا ئیستا چاپ نه کراوه روانگه یه کی تری هه یه و ده لێ:

[کۆمه لهی ژ.ک له مانگی ژوونهی سالی ۱۹۳۸ [۱۳۱۷هـ] له مه هاباد له لایان چه ند روونا کبیری نیشتمانپه روه ر دامه زرابوو به لام، له سه روبه ندی دیکتاتۆری په زاخاندان و له هه ل و مه رچی تپۆر و خه فه قاندا چالاکیه کانی کۆمه له به رچاو نه بوو. له مانگی مای سالی ۱۹۳۹، دامه زرینه رانی کۆمه لهی ژیا نه وهی کورد پێوه ندی ده گه ل نیشتمانپه روه رانی کورد له عێراق ده گرن و له سنوور چاوپیکه و تینک له نیوان نوینه رانی هه ردووک لا ده کړی. له و چاوپیکه و تنه دا بریار ده درێ هه ل سوورانی کۆمه له هه م له ئیران و هه م له عێراق په ره ی پیدری. به ک له نوینه رانی کوردی عێراق که ئه فسهر بووه، گوزاریشی بریاره کانی ئه و چاوپیکه و تنه ده دات به کاربه ده ستانی عێراق و له ئاکامدا ده و له تی عێراق و ئیران به پێی برگه کانی په یمانی سه عد ئاباد به شیوه یه کی هه مه لایه نه هه ل سوورانی (کۆمه لهی ژ.ک) ده خه نه ژیر چاوه دپری. له سالی ۱۹۴۰ - ۱۹۴۱ دا کاربه ده ستانی ده و له تی په زاخان شکیان له هه ندیک خه لکی مه هاباد کرد و دووریا ن خستنه وه.^۵]

^۱ پروانه کتیبی: تاریخ مهاباد - سید محمد صمدی - چاپ رهرو - سال ۱۳۷۳ - لاپه ری ۹۵

^۲ عبدالرحمن ذبیحی کاریمای نا تمم - ناسر باباخانی - بخش اول

^۳ اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۶ - لاپه ری ۳۳

^۴ پروانه کتیبی ئاله کۆک - کۆکردنه وهی و ئاماده کردنی حامید گه وهه ری - ستۆکهۆلم ۱۹۹۷ - لاپه ری ۱۶.

^۵ پروانه گۆقاری گرینگ، ژماره ۱۷ لاپه ری ۳۷

^۶ به دلنیا ییه وه دوکتور ره حیمی قازی له سه ر ئه و بنه مایه که ئه و ئه نداما نهی (حیزبی ئازدیی کوردستان) که له زیدی خو یان دوورخراونه ته وه و له داها تووشدا هه ر کۆله که ی (کۆمه لهی ژ.ک) بوون، بۆیه هه ر به ئه ندامانی (کۆمه لهی ژ.ک) ناویان ده با. ده نا، گشت سه رچاوه کان دامه زراندنی (کۆمه لهی ژ.ک) گرێ ده ده نه وه به دوای داگیر کردنی ئیران له لایه ن هێزه کانی هاو په یمانان و نه مانی ده سه لاتی په زاشا له ریکه وتی سپی خه رمانانی ۱۳۲۰ ی هه تاوی که ورده ورده دوورخراوه کان گه رانه وه مه هاباد و ئینجا ده گه ل باقی هاو ریا نیان قۆلیان هه لمالی بو ریکه خستنیکی تر که له سه ر ئه ساسی حیزبه که ی پێشوویان (حیزبی ئازادیی کوردستان) به هه ندیک گۆرانکاری له

وردهورده جوغرافىاى سياسىي تيران و دهولهتى رهزاشا كه له بنهوه پشتيوانى له ئالمانى نازى دهكرده، لهلايهن دهولهتاني روظئاوايى لاواز كرا و رهزاشا بو دوورگه «موريس» له ئافريقاي باشوور دوور خرابهوه. دهولهتى ئينگليس باشوورى تيران و دهولهتى شوپرهويش باكوورى ئيرانيان داگير كرد. له ناوهپاستى تيرانيش حكومهتى تيران ههر مابوو بهلام، به كزى و هيچ دهستهلاتيشى نهبوو. لهو بوشاييهى نهبوونى قهوارهى دهولهتى تيران و ههلاتنى كاربهدهستانى حكومهت له كوردستان و نازهربهيجان، ههروهها هاتنى ئهپتهشى سوورى شوپرهوى بو ئه و ناوچانه له روظى ههينى شهشمى گهلاويزى سالى (١٣٢٠هـ - ١٩٤١ز) كهشيكى لهبار بو ههناسهدانىكي سياسى پهيدا بوو كه بيوينه بوو. ئه و رووداوانهش واى كردبوو كه زوربهى ههلاتووكان يان دوورخراوهكانى (حيزبى نازادى كوردستان) بگهپرنهوه مههاباد. كاپيتان حهمهدى مهلودى تهناهت لهسه رهخساندن يا هاتنه ئاراي ئه و دوخه لهبار، راناوهستى و چهند روظيكت له شيراز دهمينتتهوه و لهو شاره رادهكات و به پييان و به شاخ و دهشت و بيابانادا، ريگاي روظئاوا دهگريت و دهگهريتهوه مههاباد و بو ماويهكى زور به نهينى له گوندهكانى دهور و پشتى مههاباد دهزى.

(حيزبى نازادى كوردستان) كه تهمهتيكى كورتى خو، به نهينى و لهژير گوشار و دهربهدهرى و دوورخستنهوهى ئهنادمهكانى تتهپر كردبوو. ئير له ستهبرى ئه و دوخه ئاسيشى و سياسيهوه دهيتوانى له كهشيكى نازادانهتر و به هتيزيكى تازهوه خو درهخه و به ريكخستنيكى نوئ بينهوه گوپهپانى خهبات. ئهنادمانى (حيزبى نازادى كوردستان) هيچ كاتيان نهبهتلاند و ئهوجار له ريكهوتى ٢٥ گهلاويزى ١٣٢١ به ناوى «كومهلهى ژيانهوهى كوردستان» كه به كورتكراوهى (ك.ژ.ك) يا به (ژ.ك) ناسراوه خويان ئاشكرا كرد. ئير ئه و ريكهوته به كوئايى تهمهنى حيزبى نازادى كوردستانيش دهژميردرى. دياره له و چالاكيه تازهيهياندا ههنديك له ئهنادمانى پيشووپان دهگهله نهبوو. بو وينه عهزى زهندي زياتر بو لاي حيزبى توده بايدابووو و داکوكى له سياسهتهكانى ئهوانى دهكرده. غهفور مهحمووديانيش زياتر بو لاي ئينگليسيهكان و تا رادهيهكيش بو لاي حكومهتى ناوهندى كلى كردبوو يان لانيكهه دهتوانين بلتي به رووسهكان بيتاوهر بووه.

ئهنادمانى كومهلهى ژيانهوهى كورد (كومهلهى ژ.ك) ههنديك دهستان له ئهساسنامهكهى حيزبى نازادى كوردستان وهردا و كهوته بانگهشه و ئهنادمگيرى بو حيزبهكهيان.^١ كاپيتان بههوى ناسياو بوونى له ناوچهى موكرىان روظيكي باشى ديتووو بو وهدهستهينانى پشتيوانى و يارمهتيدانى

ئهساسنامهكهياندا، كه له ئاكامدا (كومهلهى ژ.ك) دامهزرا. ئه و سهردهم كه شهپولى راگواستنى زورهملى له مههاباد روويدا، (كومهلهى ژ.ك) دروست نهبوو.

^١ پروانه كتيبى "رؤژهلاتى كوردستان له سهردهمى دوهم جهنگى جيهانيدا به پيى بهلگهنامهكانى يهكيهتپى سوقيهت له نووسينى دوكتور ئهفراسياو ههورامى و پيداچوونهوه و نامادهكردنى سديق صالح لاپههري ١١٣

ک.ژ.ک. چالاکیه کانی کاپیتان
 همه‌دی مه‌لوده چرچی له‌به‌ر چاوی
 روکنی دووی نه‌پته‌شی شاهه‌نشاهی
 ون ناییت و سه‌روکی گشتیی شاره‌بانی
 سنه له نامه‌یه کدا بو وه‌زاره‌تی ناوخوی
 تیران له ریکه‌وتی ۱۳ یی خه‌زه‌لوه‌ری
 ۱۳۲۵ ئاوا ده‌نووسئ:

اوه‌زاره‌تی ناوخو - سه‌روکی
 گشتیی شاره‌بانی تیران - ژماره
 ۱۱۱۵۱-۷۱۲۶-۱، ریکه‌وتی ۱۳-۸-
 ۱۳۲۵ (نه‌ینی)

بو وه‌زاره‌تی ناوخو

ئیداره‌ی پۆلیسی شاری سنه به
 ژماره‌ی (۷۴۲) - ۲۵-۷-۳۰ پیتان
 راده‌گه‌یینئ که که‌سێک به ناوی
 محهمه‌دی مه‌لود خه‌لکی مه‌هاباد
 که پیشتەر قاچاغچی بووه، وه‌ک ده‌لێن
 له سالی ۱۳۲۰ ده‌گه‌ل که‌ساتیکی تر
 له قاچاغچییه‌کان بو شاری ئیسفه‌هان

دوو‌رخاوه‌ته‌وه، ماوه‌یه‌که به نوینه‌ری حیزبی جه‌وانان مه‌هاباد هه‌لبێژێردراوه و به دئی و دیهاتی
 ناوچه‌ی سه‌قزدا ده‌گه‌رئ و ئه‌و لاوانه‌ی که له ته‌مه‌نی ۱۵ تا ۳۰ ساله‌ دان راده‌کیشیته ناو
 حیزبه‌که‌یان و ناو‌نووسیان ده‌کات و هه‌مایه‌کی سوور که له پارچه‌ دروست کراوه له سینگیان
 ده‌دات و له هه‌رکامیان مانگانه بره‌ پاره‌یه‌ک وه‌رده‌گریت و ده‌ینیرتته‌وه بو مه‌هاباد.

له لایان سه‌روکی گشتیی شاره‌بانی تیران - پاسیار یه‌که‌م حیسام وه‌زیری - واژۆ

به پیتی ئه‌و به‌لگه‌یه که ده‌ریده‌خات کاک همه‌د له‌پاش (حیزبی ئازادی کوردستان) له
 دامه‌زراندن و گه‌شه‌ی (کۆمه‌له‌ی ژ.ک.) دا رۆلی به‌رچاوی هه‌بوو و بی وچان هه‌ولئ بو داوه. له
 داها‌تووشدا ئه‌و حیزبه سه‌رله‌نوئ ناوی خوئی ده‌گۆریت به (حیزبی دیموکراتی کوردستان).

۱ اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به کوشش بهروز طیرانی - انتشارات اسناد ملی ایران - ۱۳۷۶ -
 - لاپه‌ره‌ی ۷۷

نامه‌ی "ئالما فاسوم" بۆ رۆژنامه‌ی کوردستان مینشئیری.

خامی ئالما فاسوم له نامه‌یه‌کدا بۆ میسیونئیرتیک دیکه له ئەمریکا که خه‌ریکی خۆ ئاماده‌کردن بووه بۆ کوردستان به کورتی باسی شه‌ری دئیۆکری و مەنگوران ده‌کا له سه‌ر کۆلکه‌ دارتیک بۆ چا لیتان. ئالما فاسوم ئەو نامه‌یه‌ی له ۱۷-ی ژووییه‌ی ۱۹۲۱ له‌سابلآغه‌وه نووسیوه و ئەو نامه‌یه له ژماره ۱۰-ی خولی ۱۳-ی کوردستان مینشئیری *The Kurdistan Missionary* له مانگی ئۆکتۆبری سالی ۱۹۲۱ دا چاپ بووه. به پیتی ناوه‌رۆکی ئەم نامه‌یه ئەو شه‌ره‌ ده‌بن له دووحه‌وتووی به‌که‌می مانگی ژووییه‌ی سالی ۱۹۲۱ رووی دابن. حه‌سه‌ن قازی

" نامه‌یه‌کی دیکه له "ئالما فاسوم" -هوه:

له نامه‌یه‌کدا بۆ یای ئەندرسون که له به‌رواری ۱۷ی ژووییه ۱۹۲۱ دا نووسیویه ده‌ئێ: " ئیستا ئەوه نزیکه‌ی دووسال ده‌بن که ئیمه‌ به‌که‌دیمان دی. ئەتۆ ئیستا خوتیندی خۆت له "Moody" ته‌واو کردووه. هیوا دارم ئەتۆش زۆر چه‌ز له کوردستان به‌که‌ی، هه‌ر وه‌ک ئیمه‌ که ئیستا ده‌یه‌که‌ین. کورده‌کان هه‌تا بلێی سرنجراکیشن. ته‌نێ پێیانخۆشه‌ زۆر شه‌ر به‌که‌ن. له‌وه‌تی ئیمه‌ هاتووین ته‌واو له‌و نزیکانه‌ی ئیمه‌ شه‌رێک قه‌وما. هه‌موو شه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر کۆلکه‌یه‌کی دار هه‌ئایسا. کوردتیک داوای ئەو کۆلکه‌یه‌کی ناشی ده‌کا بۆ سووته‌مه‌نی. ئیستا ئەو کۆلکه‌ داره‌ ئی ناشی گه‌وره‌یه‌ و ئیوکۆل کراوه‌ بۆ ئەوه‌ی ئاوی پێدا بڕوا و بازارش بگێرێ و شتیک نییه‌ که هه‌ر ئاوا به‌ هاسانی ده‌ستی لێهه‌نگیرێ و بدرێ به‌ که‌سیکی دیکه‌. هه‌رچوتیک بێ، ئەوان داوایان کرد و خاوه‌نه‌که‌ی ده‌ستی له‌وه‌ گێراوه‌ بیاندا. جا له‌ سه‌ر و گوێلاکی به‌کتری به‌ر بوون و ده‌ستیان کرد به‌ ته‌قه‌ کردن له‌ به‌کتری و له‌و پرووداوه‌ دا زۆر که‌س کووژران و بریندار بوون. هه‌ر دوو رۆژ له‌مه‌وبه‌ر به‌کێک له‌ برینداره‌کان له‌ گه‌ل هه‌موو نۆکه‌ره‌کانی هاته‌ لامان. ئەو چاوتیکی له‌ قیس دابوو و چه‌ند برینی دیکه‌شی له‌ به‌ده‌نی دا بوو. کوردتیک زۆر که‌له‌گه‌ت و جوانچاک بوو. کچه‌ دراوسێیه‌که‌مان پیتی گوتم هه‌ر ئەو کورده‌ پار زستانێ ژنه‌که‌ی خۆی هه‌ئاوه‌سیوه. ئەدی ئەوان شه‌رکه‌ری ئەوتۆن. بڕیا به‌ بڕیای خولای بێ ئەو ده‌مه‌ بگاته‌ که ئەو شه‌رکه‌رانه‌ ده‌سته‌مۆ بێن هه‌روه‌ک ئیندیانه‌کانی ئیمه‌ [!!]. به‌لام ئەوان له‌ زۆر رووه‌وه‌ ده‌بن په‌سن بدرێن..... "

نائبومی وینہ کانی کاپیتان

ئەو ۋىنانە لە سنووقەكەى كاپىتاندا ھەلگىرابوون. ھەبوونى ئەو ۋىنانە ۋىناى كەسايەتى و ئاوات
و خۆزگەكانى ئەو قارەمانەى كۆمارى كوردستان دەكەن.

مەلا مستەفا بارزانى

مهلا مستهفا بارزانی

Дружина курдских революционных
 героев в американском лагере.
 به سید له هاوره یی
 و نه به سید له هاوره
 له سید له هاوره
 له سید له هاوره
 له سید له هاوره
 له سید له هاوره

ئەو وئەنەيە لە زۆر سەرچاواندا بە نەمر شىخ سەئیدی پىران ناسىندراو، بە تايبەت كە پۇژنامەي (المصور)ى مىسر لە رىكەوتى ۲۴ى ئاپرىلى ۱۵۱۹۲۴ چاپى دەكات و بە شىخ سەئیدی پىران دەيناسىتى. ئەو زانىارىيە هەلەيە. پەنگە ئەو كە سانەي كە ئەو وئەنيان داوہ بە كاپىتان حەمەد ئەوانىش بە هەلە وا تىگەين كە ئەوہ شىخ سەئیدی پىرانە. لە راستىدا ئەوہ وئەني زانايى ئىلاهييات و بىرمەند، بەدیعولزەمان شىخ سەئید نوورسى، كورى سۆفى مىرزا، كورى عەلى، كورى خدر، كورى مىرزا خالىد، كورى مىرزا پەشانە كە بە (شىخ سەئیدی نوورسى) دەناسرئ و دەگەل برازاكەي بە ناوى عەبدولرەحمان لە ئىستانبوول گرتووويەتى. شىخ سەئید نوورسى، يەك گەورە پياوہ ئايىنيەكانى سەردەمى خۆي بووہ كە لە گشت توركيەدا مريدى هەبووہ و فەتحوللا گولەن خۆي بە شاگرد و مريدى تەريقەتى ئەو زانايە دەزانئ. بۇ زانىارى زياتر بىرواننە كىتیبى (ئىنسىكلۆپىدياي كورد و كوردستان، نامادە كردنى لىژنەيەك. بەرگى يەكەم، رىكخراوى زانست بۇ باس و توژيەنەو، چاپى يەكەم -

۲۰۱۸

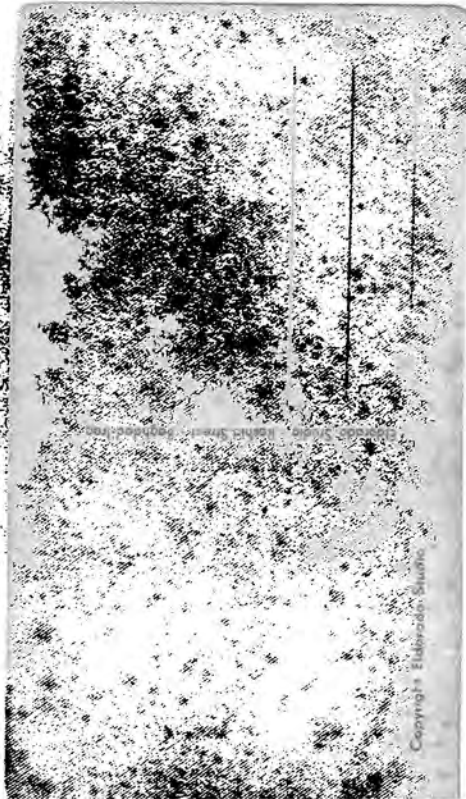

ئەو وێنەیه که لەناو ئالبۆمی کاپیتاندا
 هەنگیرابوو. بە جل و بەرگ و بە سەروسیمای
 را بە جوانی دیاره که وێنە ی هه پەرتی لاوتی
 یای خورشید رەهەبر، هاوسەری کاپیتانە.
 بەداخەو هەچ لە پشت وێنە که نەنووسراوە.
 کاتیک که لە ئینتیرنیت بە شوین قەدەمخێردا
 گەرام ئەو وێنەیه هاتە سەر و بۆیه منیش
 پیموابوو که قەدەمخێرە و لە چاپی پێشوودا
 ناوی قەدەمخێرم لەسەر نووسیوە، بەلام بە
 دواي چاپە کۆنەکه‌دا، کۆمەڵیک لە خزم و
 ئاشنایان گومانیان خستە سەر ئەو وێنەیه که
 قەدەمخێر بێت و بەلکوو ئەوانیش پێیانوایە
 که ئەو یای خورشید رەهەبرە لە هه پەرتی
 لاوتیاندا، بۆیه وێنەکه‌ی لەلای کاپیتان
 راگیراوە.

ΕΛΛΑΣ - ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΠΑΡΑΛΙΑ

کارتپۆستالیک له شاری پارالیای یۆنان

کارتپۆستایک له زهماوهندیکی که ژنانی ناوچهیهک
له کوردستان به جلی کوردیهوه دیارن

کیری میں وہ لہ لہ ہے

۱- کچھ نہ ہے وہ یہی

۲- قہر ہے خیر

۳- یہ کیری کے لیے ہے

۴- ۱۹۷۱ء کی تاریخ

(وفاقی)

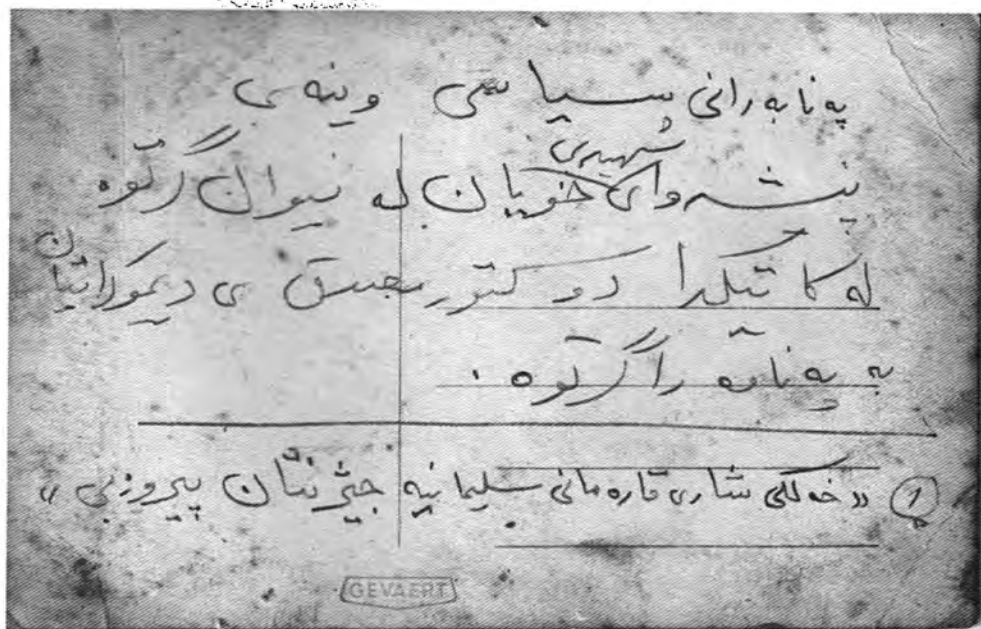
وہ کی

دیکھ کر یہ لہ لہ ہے

یہ وہی ہے

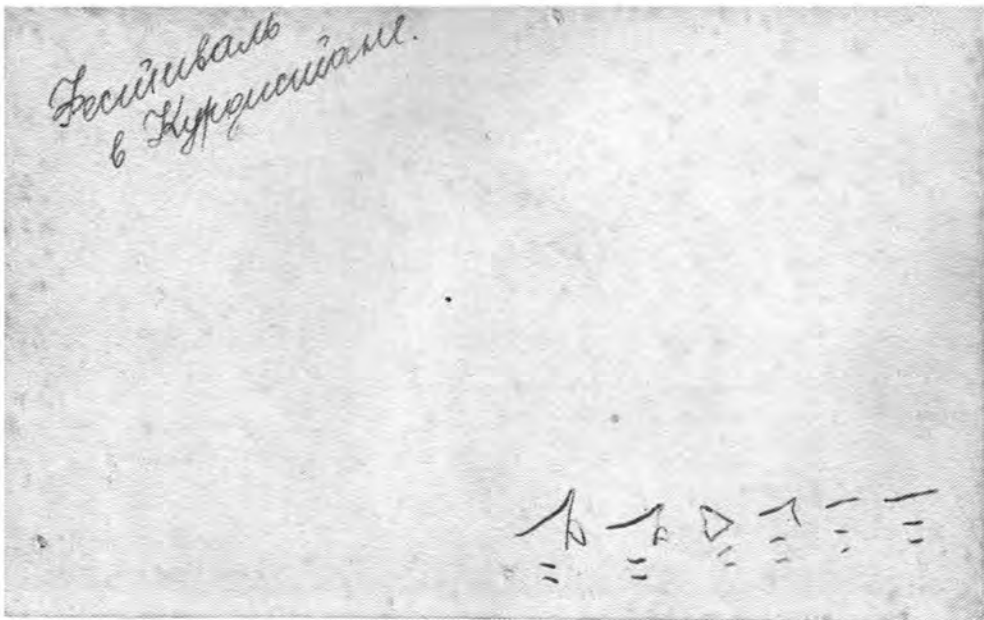
Spazzano
bancu Sloboro
Craga & Kypqu
manil

GEVAERT

کارتپۆستایێک له کوردستانهوه. وێدهچیت یاری میرمیرین بن. له پشته وینهکه به زمانی رووسی نووسراوه (فستیفال له کوردستان)

پشته وینهکه به

راوه ستوان له راسته وه: نامینه مه ولوودیان، محهمه د ماملن، کافیه مه ولوودیان، عه بدولر په حمان مه ولوودیان (خانه) نوسره ت ره حمانزاده. دانیشتوان له راسته وه: مسته فا ره هبه ر و خورشید ره هبه ر. منداله کان له راسته وه: تاهیر ره هبه ر، رووناک مه ولوودیان/خودایار، سوله یمان خودایار

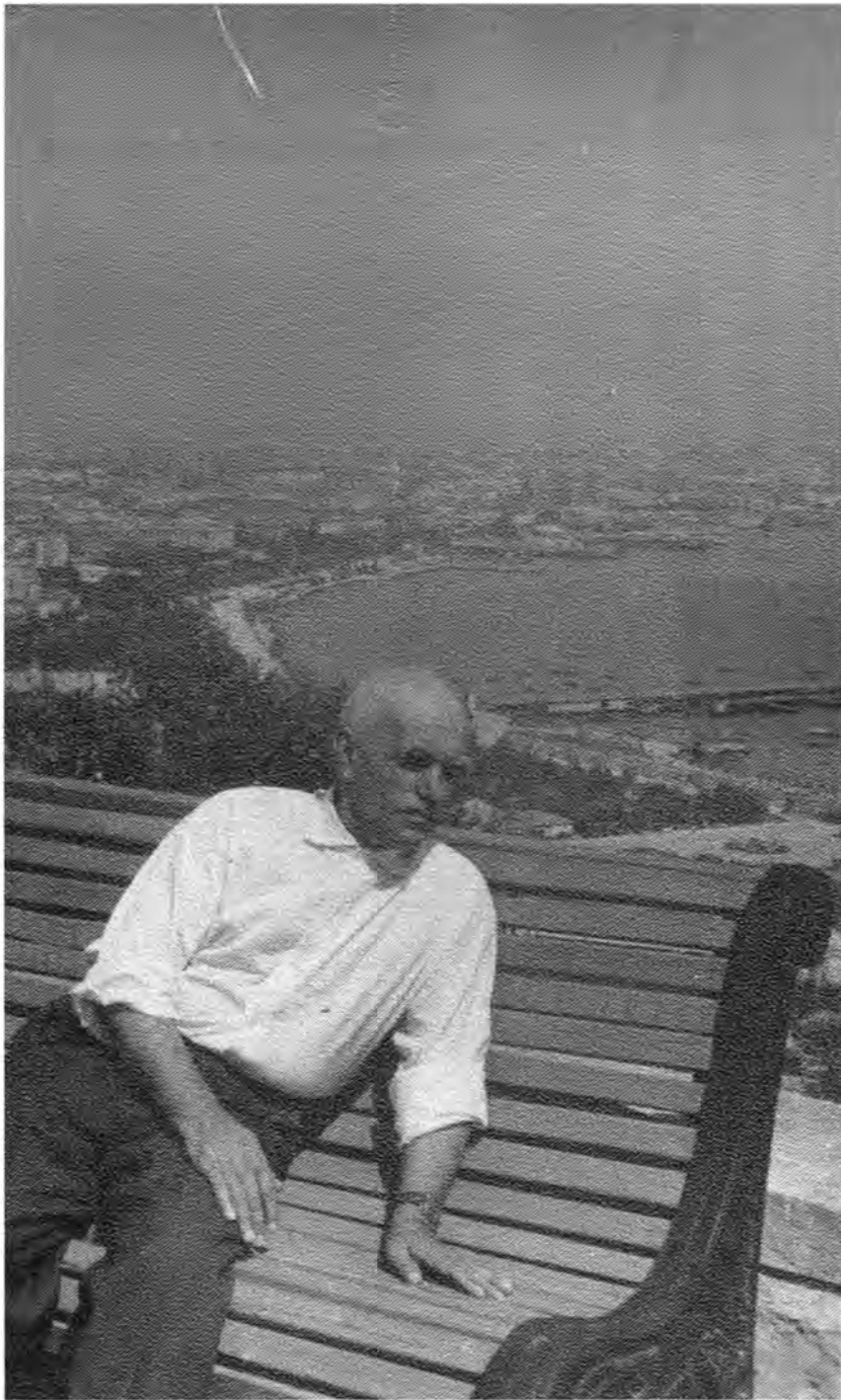

کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان)

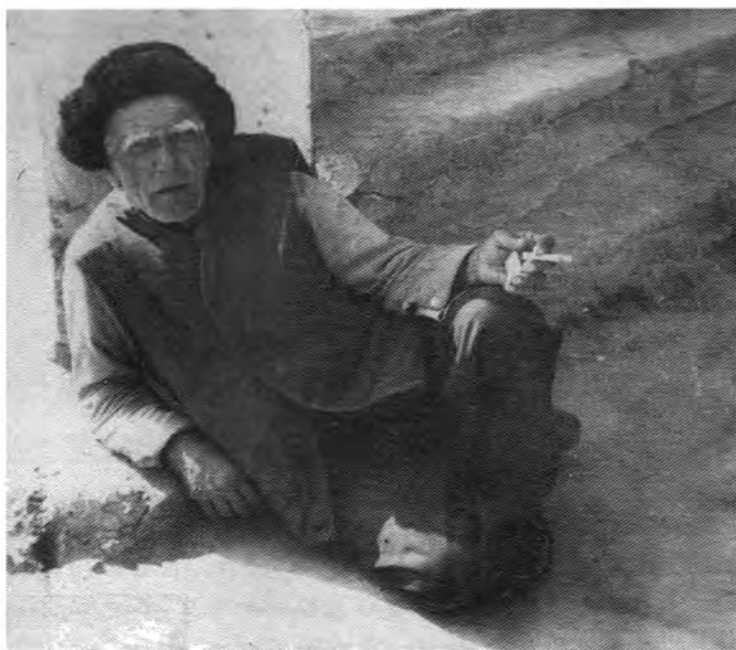
کاپیتان همه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان)

کاپیتان همه‌دی مه‌لووده چرچی (مه‌لوودیان) له باکوئی نازه، رایجان

کاپیتان همه‌دی مه‌لووده چرچی (مه‌لوودیان)

کاپیتان همه‌دی مه‌لووده چرچی (مه‌لوودیان)

کاپیتان همه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان)

وینه‌به‌ک له دانیشتنیک له کاتی سه‌فه‌ری ماموستا هه‌ژار موکریانی یۆ نازه‌ربایجان - باکو سالی ۱۹۵۹ز
 دانیشتوان له راسته‌وه: نه‌وه‌ی سه‌ری دیاره نه‌ناسراوه‌ته‌وه. ره‌حیم سه‌یفی قازی، ماموستا هه‌ژار، ساری ویلی
 (هونه‌رمه‌ندیکی نازه‌ری)، به‌نه‌گه‌ری زۆر عه‌لی خان سه‌لاح (گه‌لاوێژ)ه. راوه‌ستاو له راسته‌وه: عه‌بدولقادر
 مه‌حموودزاده (دوکتۆر ناسۆ)، محه‌مه‌دی مه‌ولودی (کاپیتان محه‌مه‌د مه‌ولوودیان)،
 جه‌عفه‌رپور (هونه‌رمه‌ندی نازه‌ربایه‌جان)، نه‌ناسراو

له یرب بډراست : ساری ویلی لهنډری چا وېلکه ناره رېچان ، لهر ژار بر قازی ،
 راوه ستون : هانیت نر سږی ناره رېچان ، جعفر بډر لهنډری ناره رېچان ، حیدری بولورده کله
 خزان ، قادی محمد زاره (سایه خن) ، رهنم ناره ربه الله کرمانشاه
 پیش کیش به ناسپارنه دهاور بکلیف لورده لاسکوه

نهوه نو سراوهی پشت وینه که به که به ده سخته تی دوکتور په حیمی سه یفی قازی نو سراوه. که ر سه رنجی بدن،
 دوکتور په حیم به جه فنگ له ناست ناوی کاپیتان همه د ده نوسن (که چهل) ته نانت له ناو ناخنی بیره وه ریه کانی
 کاپیتاندا ده خوئینه وه که شهیدی نمر همه حوسین خانی سه یفی قازی کاتیک ده بیهوئی دلی کاپیتان بیننه وه
 چی، به جه فنگ پییده لئ نهوه له کوئی (که چهل). سپاس بو کاک حه سنی سه یفی قازی که ده سخته تی دوکتور
 په حیمی سه یفی قازی بو پشتراست کردمه وه.

کاپستان همهدی مهولووده چرچی (مهولوودیان)

تالېومي وينه كان

کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان) و ماموستا هه‌ژار موکریانی. باکو ۱۹۵۹ز

خه‌دیجه پاتب خوشکی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی (۱۹۳۲ - ۲۰۲۱ز)

له راسته وه: فاتم (ثایشین) مه ولوودیان، عه بدولره حمان (خانه) مه ولوودیان، کافیه مه ولوودیان سالی
۱۹۵۲

دایه خورشید ره‌ه‌ب‌ر و ی‌ه‌ک له نه‌وه‌گانی

یه ک له کۆنترین وینهکانی کاپیتان حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی (مه‌ولوودیان)
پیده‌چی که نه‌م وینه‌یه له ته‌وریز چرکیندرا‌بن.

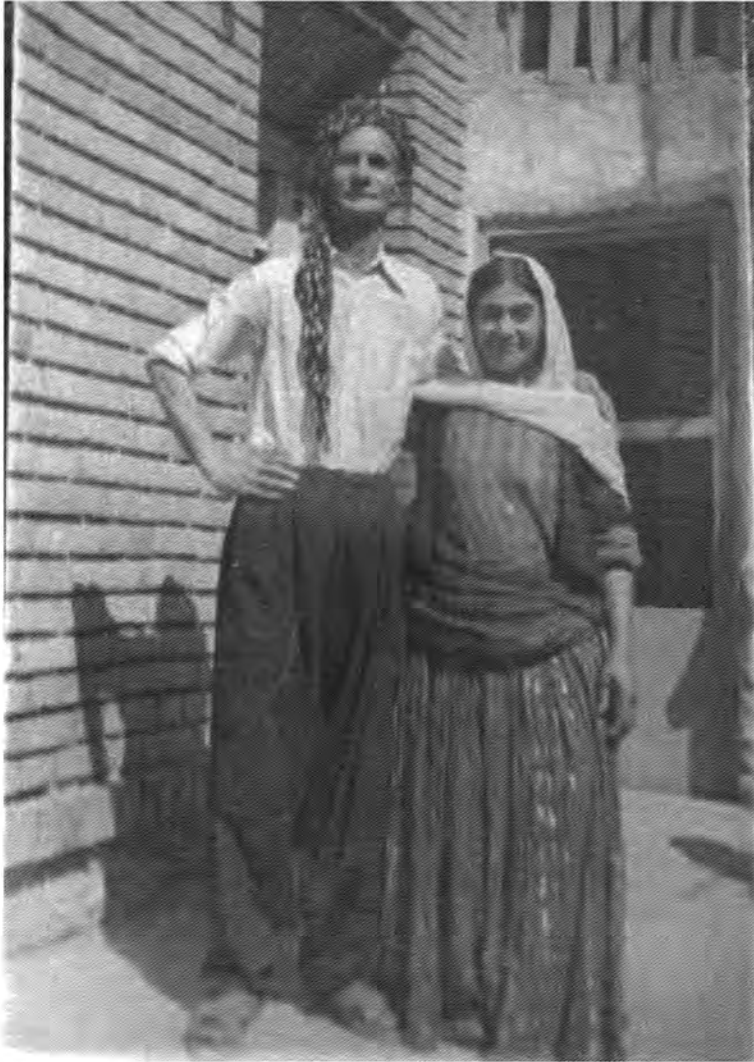
كۆلۆتېلى نەمر محەممەد نانەوازادە

نەمران كۆلۆنئېل محەممەد نانەوازادە و ژىنئېرال محەممەد حوسېن خانى سەيفى قازى

له راسته‌وه: عه‌لی ئا‌غای دئیۆکری (ئه‌میر ئه‌سه‌د) و میرزا ره‌حمه‌تی شافعی

ڪاڪ هاشم فھرہ جي مہنشور بہ ڪاڪ هاشم موزيقہ چي

له راستهوه: کاک عهبدو لا شهمامی، یای پوناک و یای فاتم مهولوودیان کچهکانی کاپیتان حه مهدی
مهولوودی - مههاباد سالی ۱۹۹۳

یای نامین مهولوودیان کچی کاپیتان حه مهدی مهولوودی و کاک هاشمی کورد (هاشمی بهزاز) ههولیر
سالی ۲۰۱۰

یای پرووناک کچی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی له باکو

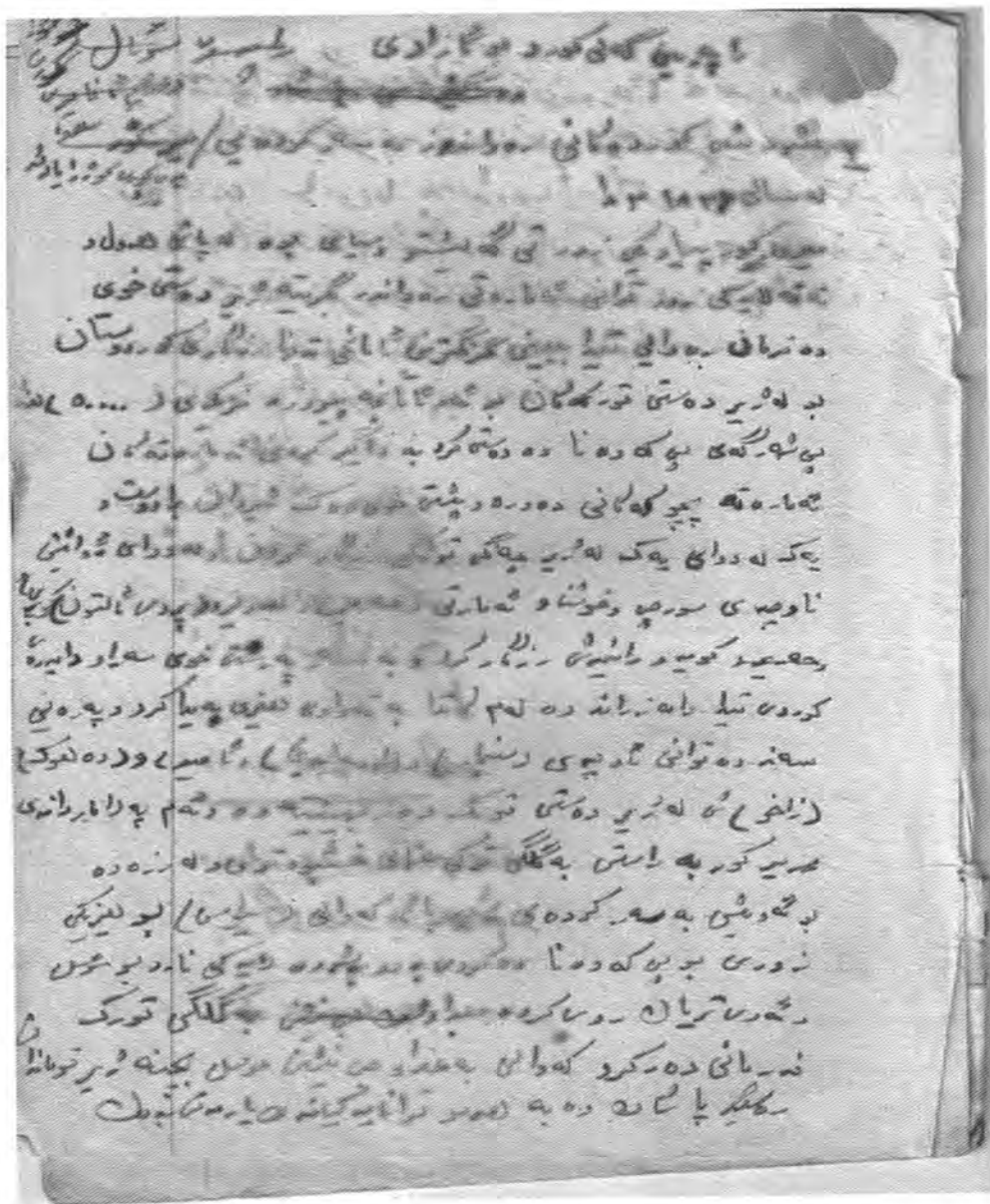

یای پرووناک کچی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی خویندنگا

بای رووناک کچی کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی له خوئندنگای ناونه‌ته‌وه‌بی ایوانوو

هه نديک له ده ستنووس و شيعره کانی کاک چه مه ده مینی پاتب - مه ولوودیان
 برا و پوورزای کاپیتان چه مه دی مه ولوودی.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من
الظلمات إلى النور
وقل يا محمد
والآل الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على
محمد وآله
الذين هم خير
خلق أخرجهم
الله من الظلمات
إلى النور
اللهم صل على
محمد وآله
الذين هم خير
خلق أخرجهم
الله من الظلمات
إلى النور

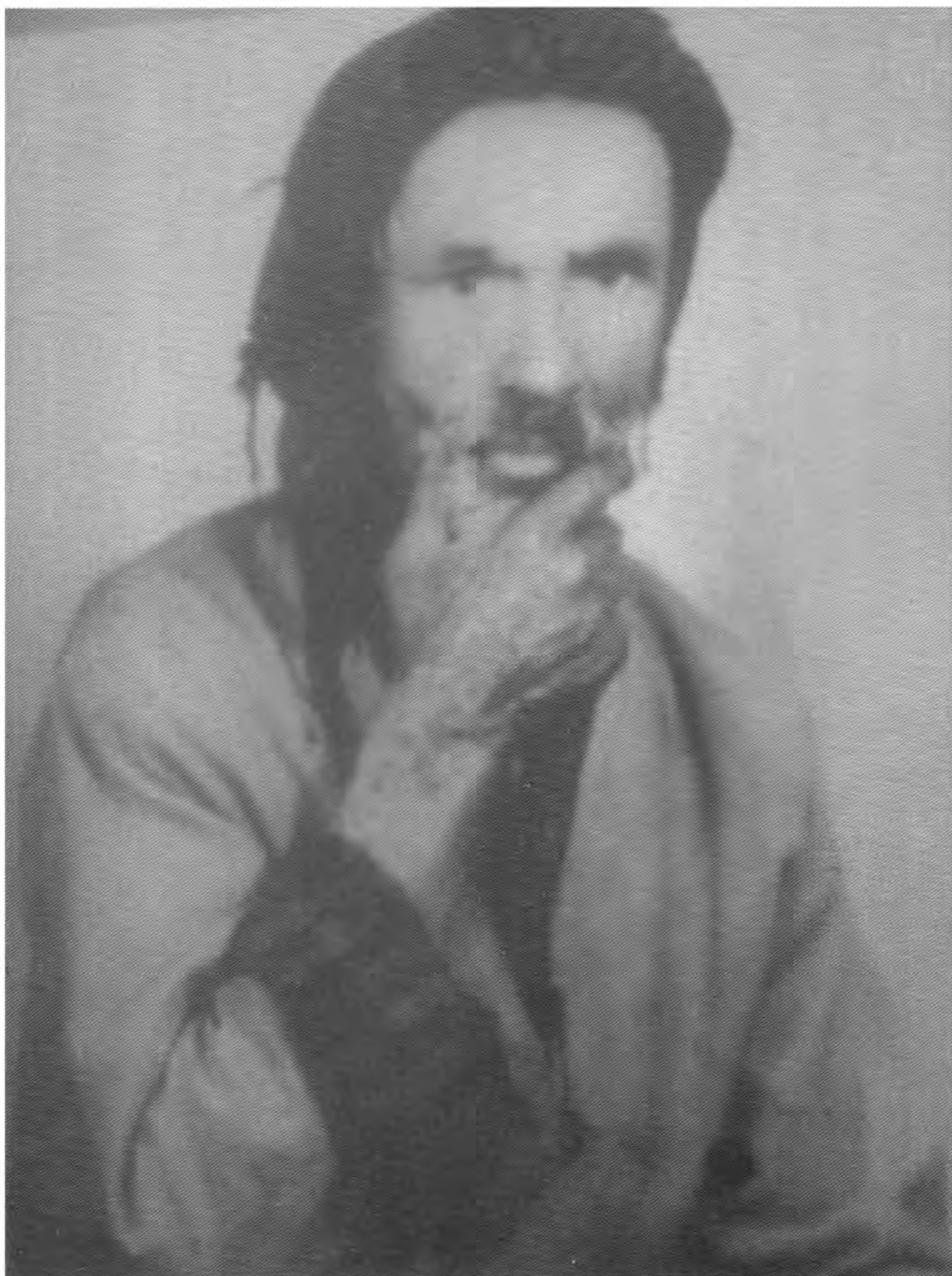
بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند
بگویم که تو را که که در میان ما نیستی

بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند
دالعا و که تو را که که در میان ما نیستی
بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند
بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند

بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند
بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند
بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند
بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند

بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند
بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند
بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند
بگویم که ما تو را آنکه از ما میماند تو را میماند

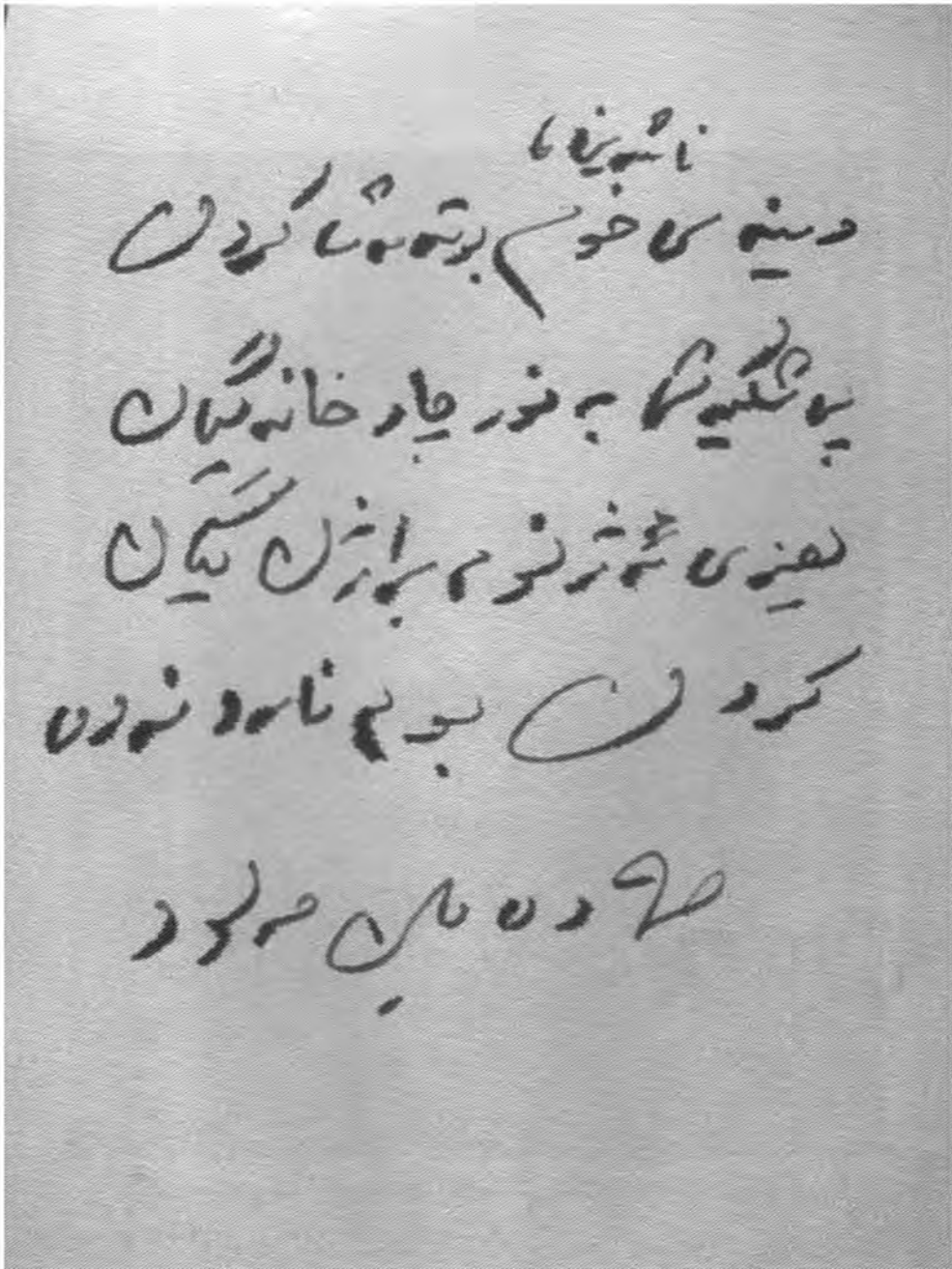

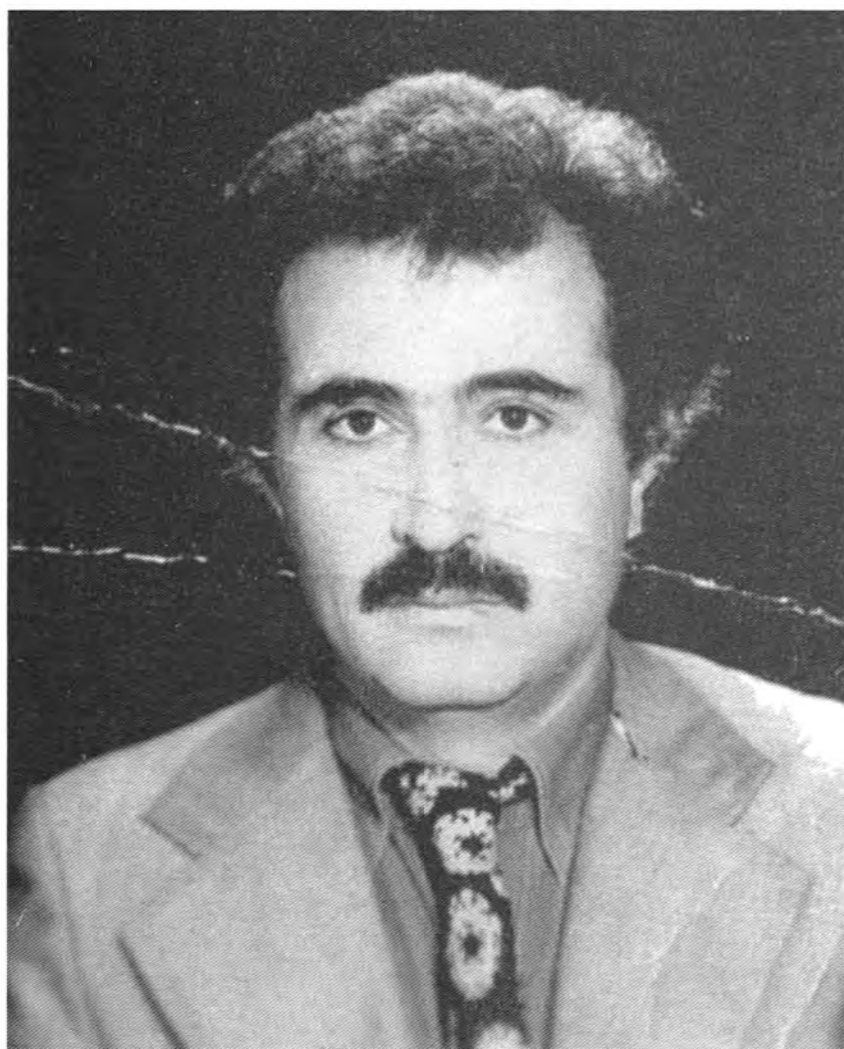
کاک همه‌ده‌مینی راتب - مه‌ولوودیان دایک‌برای کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی .

کاک همه‌ده‌مینی راتب - مه‌ولوودیان دایک‌برای کاپیتان همه‌دی مه‌ولوودی

پشتی وینه‌ک‌هی لاپه‌ره‌ی پیتشوویه که کاک همه‌ده‌مینی راتب - مه‌لولودویان دایک‌برای کاپیتان همه‌دی مه‌لولودی له شو‌ره‌وی را ناردوویه‌ته‌وه بو برازای خو‌ی واته کاک عه‌بدول‌ره‌حمان مه‌لولودیان (خانه) و براژنی‌ی یای خورشید ره‌ه‌بر که‌به ده‌ست و خه‌تی خو‌ی له‌سه‌ری نووسیوه.

کاک عه بدولپه حمان مه ولووديان (خانه) کوری کاپيتان همه دی مه لوودی

فهرهه نگوک

ئاماده کردنی: مامۆستا سألح بئچار

● ئ: ئ

ئاپۇرا: جەنجالى، تىكچىزان، قەرەبالغى
ئازەربايجانى شۆرەوى: ولاتى ئازەربايجانى
ئىستا كه پەيتەختەكهى (باكو) يە
ئاشپەزخانە: چىشتگە، موبەق، مەتبەخ،
مدبەق
ئاورگە: ئاگردان، كوانوو، كوانگ، سووئماك
ئاوكىش: سەقا

ئەتك: هەتك، ئاپروبردن

ئەرخەيان: دئنيا، بىگومان

ئەوچەل: بەلى، ئەرى، ئەوجار، ئىنجا

ئەوك: قورگ، گەروو

ئىشتيا: حەز، ئازەروو

ئىندىرقاش: دىيەكه له نزيكى مەهاباد

ئوين: يارى، گەمە، فىل، تەفرە، كەلەك

● ب: ب

بادەوہ: كۆلارەى له كاغەز دروستكراوى

مندالان، بەرزە حوايلە

بارگىن: بارگىر، ئەو ئەسپ و ماينەى تەنھا

كارى گواستەنەوى بار و بارخانەى پى

بكرىت

باكو: پايتەختى ئازەربايجانە، رۆژھەلاتىترىن

پايتەختى كيشوهرى ئەوروپايە

بپرست: توانا، تىن، وزە، هيز، تاقەت،

حەوسەلە

بەدگوز: قىن لەسك/لەزگ، بوغزاوى،

خيشاوى

بەرچىغ: تىلا، ئەستوون، ئەستوونەگ،

دەستەك، تەژە

بەردەرەشان: ناوى گوندىكە له نزيكى

مەهاباد

بەلەجەر: دىيەكه له ناوچەى

ناوەندىي شارستانى سەقز

بەلەنگاز: هەژار، نەدار، بەدبەخت

بوومەلىل: تارمايى، تاپۆ

بىبەزە: بىبەزەيى، دلرەق، بىرەحم

بىدەرەتان: بىبەنا، بىلانە، بىنەوا

● پ: پ

پادگان: سەربازخانە، قشلە

پليكان: پليكانە، پىپليكانە، قالدەرمە

پەژىوان: پەشىمان

پۆلوو: پشكو، پەنگر، ژىلەمو، ئەسكل

پۆست: هەم بە مانايى بنكەى سەربازى دىت و

هەم بە مانايى نۆرەى پاسەوانى دىت لە

بنكەيەكى سەربازى. هەرەوہا بە مانايى بنكەى

پشكىنى سەربازىش دىت.

پىل: پەل، بآل، قوئل

پىخۆر: هەرشتىك كه بەنانەوہ بخورى

● ت: ت

تا: بار، فەردە، لەرزوتا

تاقەت: هيز و توانا، شاردنەوہ، وەشارتن

تالووكە: پەلە، پەلەپەل، خىرا، دەستوبرد،

دەمودەست

تاوپەرەن: خۆرئاوابوون، پۆژئاوابوون

تاوہەلاتان: هەتاووكەوتنان

تخوون: نزيك بوونەوہ

ئەسپ و چوارپىن كاتىك كەيفى ساز دەبى.
ھەركات بۇ مروڧ بەكارى بېنن بارى
نەرتىنى دەگرى

● چ:

چاك: شەخس، مەزار
چىرىش: سىرىش، كەتيرە
چما: بۆچى
چەكەمە: جىزمە، جەزمە، كەوشى تا ئەژنۆ
چەلان: جاران، پىشوو، رابردوو، رابووردوو
چەلەنگ: دەفرى تەنەكە
چەنەوهرى: دەمەوهرى، دەمەدەمە،
چەنەبازى
چۆماغ: كوتەك، گۆپال، تىلا، خوترە، دەسكى
پاچ و پىمەرە
چىشنان: چىششەنگا، نىوان بەيانى و
نيوهرۆ

● ح:

حالى جاو: ھىلاک، خەستە، نەخۆش
حەجمىن: ئۆقرە، ئارام، توانا، ئىسراحت،
تابشت
حەسار: ھەووش، ھەوشە
حەشىمەت: ئاپۆرە، ھەشامات، دانىشتووان
حەوجە: پىويست، نىياز
حەول: ھەول، كۆشش
حەيس و بەيس: باس و نىياز
حوللەمەرەس: ئىفلاس، سەرساجى ەلى

● خ:

ترىزوو: ترۆزى، ئەجور
تەتەر: نامەبەر، پۆستەچى، كەس نامە دەبا
و دىنى
تەقلەكوت: بەپرتا، بەلەز، بەخىرايى، گورج،
شيوە ھەلاتنىكى ئەس
تووش: سەخت، نالەبار
توك: نەفرىن، دوعا، موو، قۇ

● ج:

جامىن: چارە، سەروسەكوت،
جلىتقە: ھىلەك، ھىلەگ، سوخمەى بى
قۆلى پياوانە، سەدرىە
جمخانە: توونخانەى ھەمام. ئەو شوئىنەى
ئاگرى لىدەكرىتەوہ بۆ گەرمکردنى ناوى
ھەمامى گشتى. لەبەر گەرمایەكى زۆرى كە
ھەبىووه و بە جەھەننەم
شووبھاندوووانەوہ و بە كورتكراوہى پىيان
گوتووه جمخانە.
جەربەزەيى: بزىوى، چەتوونى، ھاروھاجى
جەردەيى: رىگر، رىگا بەخەلكى گرتن و
رووتكردنەوہى بە زۆر
جەزرەبە: لىدان، ئەشكەنجە، نازاردان
جەغز: جوغز، بازنە
جورئەت: بوئرى، ئازايەتى، چاوانەترسى،
قارەمانى، مېرخاسى
جىرە: پشك، مووچە، بەشىكى ھەمىشەبىيە
كە كەسىك بۆ كەسىكى برىيىتەوہ
جىرەخۆر: مووچەخۆر
جىفرک: ھەئبەزىنەوہ و لاقە ھاويشتنى

خه‌رازی: وه‌رده‌وآله

خه‌وش: که‌موکوری، ناته‌واوی، که‌مایه‌تی،

که‌مایه‌سی

خورجین: توره‌که، کیسه

خۆسانسۆری: چاودیری خودی، (الرقابة

الذاتية)

ره‌جال: هه‌ژار، نه‌دار، فه‌قیر، بینه‌وا، ره‌جاله

ره‌ژی: خه‌لۆوز، ره‌ژوو، زووخآل

ره‌کیش: په‌لکیش، به‌زه‌ویدا راکیشان

● ز:

زاکون: یاساوریسا، شیواز

زردایک: باوه‌ژن، هه‌وی دایک

زنج: حه‌وشی له‌چه‌پهر و قامیش بو‌مالات

تتی کردن

زه‌ین: بیر، هۆش، هزر

زینو: باسکی شاخ و کتو

زینوی: گوندیکه له‌ناحیه‌ی حاجی

تۆمه‌ران، سه‌ربه‌قه‌زای چۆمان له

پاریزگای هه‌ولیر

● ژ:

ژووشک: ژیشک، زوشک، ژووژی، ژیزی

ژیکاف: (ژ.ک) کورت کراوه‌ی پیکخراوی

(گومه‌له‌ی ژیانه‌وه‌ی کورد)ه.

ژیللا: خواره‌وه، ژیره‌وه

● س:

سآلدات: سه‌ریاز، فیداکار

ساواک: (سازمان اطلاعات و امنیت کشور -

ده‌زگای هه‌والگری و ئاسایشی ولآت)ی

تیران له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی په‌هله‌وی دا

ساینقه‌لا: شارۆچکه‌یه‌کی پاریزگای

نازه‌ربایجانی رۆژاوبه، ده‌که‌ویته ناوچه‌ی

موکریان

● د:

دارۆغه: پاسه‌وان، هه‌سه‌س، سه‌رۆکی

پۆلیس

دردۆنگ: دوودل، به‌گومان، پاشه‌ل پیس

دژوار: ئاسته‌م، تووش، سه‌خت، زه‌حمه‌ت

دژوین: چلکن، نه‌سپتون

ده‌راغ: شانه، مه‌خزه‌ن، فیشه‌کدان

ده‌رخۆنه: پنه، سه‌ره‌پۆشیکێ گلینی

ده‌سکداره‌ ده‌خړیته سه‌ر ده‌می مه‌نجه‌ل

له‌سه‌ر ناگر

ده‌رمانداو: ده‌رمانخوارد، ژه‌هرخوارد

ده‌گه‌ل: له‌گه‌ل، له‌ته‌ک

ده‌هۆ: گزی، فیل، ده‌و، ته‌فره

دۆستاخ: زیندانی، به‌ندکراو، به‌ندی، هه‌پس

(تورکی: دوستاق - نازه‌ری: دوستاخ)

دیلمانج: وه‌رگیر، (مترجم - موته‌رجیم)

● پ:

پازی سه‌ربه‌مۆر: نه‌ینی پاریزراو

پژد: په‌زیل، پیسکه، چرووک، ده‌ستنووقاو

په‌پنچه‌کدان: قۆلبه‌ست، قۆلپنچ،

ده‌سته‌سته‌وه‌ به‌زۆر

سهر به مۆر: ئاشكرا نه كراو، نه بئيراو و

نه بئستراو

سهره چبوغ: سهره مۆدنه، سهره سه بيله بۆ

سيغار كيشان

سه كهت: تۆپيو، كه وتى، سه كهت، مردوو له

رئگه ي خراپه دا، له كار كه وتن

سه وله: ئه ستوركن -كولئره- له درشته ي ئارد

كه خۆراكى سه گه

سه ي: سه گ

سيخور: جاسوس، شۆفار، هه والددز

● ش:

شاروئيران: ده شتى شاروئيران، به كئكه له

ده شته فروان و به پسته كان له باكوور و

باكوورى رۆژه لاتى شارى مه هاباد له

رۆژه لاتى كوردستان

شپرزه: شپرئو، پهرئشان، بئحال

شمه ك: شتومه ك، كه لوپه ل، كه ره سه،

پئداويستى

شنگل: خو ته كان دان

شه په لاغه: زلله، شه پازله

شه پيوور: ئاميرئكى موزيكي هه واييه

شول: لقى بردراى دارى تهر

شير: شمشير، شمشير

شيمانه: ئه گهر، ريتئچوون، له وانه يه

(الاحتمال)

شيو: چئشت، ئاش، شام، دۆل

● ع:

عرووس: رووس، عهرووس

● غ:

غه واره: بئگانه، غه ريبه، بيانى

غوررابى خه و: قولاىى خه و، شيرينخه و

● ف:

فاسونيا: قوماش، پارچه ي پياوان، فاستونى

فانى: ونبوون، ديارنه مان

فراوين: فراقين، ژه مى نيوه رۆ، نيوه رۆژه

فله: فه له، ديان، خاچپه رست، مه سىحى

فه عله: شاگرد، كرئكار

● ق:

قاتر: هئستر، ئئستر

قامك: په نجه، ئه نگوست

قاو: ده نگو، ديعايه، هه وال

قشله: بنكه ي سه ربازى

قهرتاله: تريان، به رچنه، سه به ته، سه وهت

قهره ول: پاسه وان، ئئشكگر، نۆبه چى،

ئئشكچى، كئشكچى، سئره ي تفه نك

قه ول: به ئين، په يمان، سۆز

قووتار: كوئايى، ته و او بوون، پرزگار بوون

قومقومه: مه تاره ي سه فهر، تونگه ي جئگه ي

تراو

قۆرخانه: گه نچينه ي چه ك، جبه خانه

● ك:

كاپتان: كاپتن، فەرماندە، سەروران
كاروانسەرا: كارمەسەرا، خانووپەكى
گەورەپە، جىگەت پشوو دانى كاروانە
كايە: يارى، وازى، گەمە
كلفەت: كارەكەر، كەنيزەك، دايەن،
قەرەواش

كەژوو: قەياسە، كەژگ، كەژىكە كە سەر و
بنى چىغ و حەسىرى پىن دەگىرى
كەنگى: كەي، چ كات

كۆپىن: برە خۆراكى مانگانە، (بايەغى)
كىپلىنگ: جۆزىف روديارد كىپلىنگ (۳۰ ي
كانوونى يەكەمى ۱۸۶۵ - ۱۸ ي كانوونى
دووەمى ۱۹۳۶) نووسەر و رۆمانووس و
رۆژنامەنووسىكى برىتانى بوو كە لە سالى
۱۹۰۷ خەلاتى نۆبلى ئەدەبى بەدەستەينا.
خەلاتەكەي بەهۆى شىعر و كورته چىرۆك
و رۆمانەكانىەو پىنەخشا. يەككە لە
بەناوبانگىرىن فىلمەكانى جۆن هيوستن، ئەو
«پياوھى دەپويست پاشا بىت»، لە
چىرۆكىكى روديارد كىپلىنگ دروستكراوھ.
كىچاوا: دىيەكە لە نىزىكى شارى مەھاباد

• گ:

گازندە: سكالآ، گلەيى، نارەزايى
گالە: كلۆم، داخستن، قفلى دارىنى درگا
گاوكەردوون: سەر برىنى ئازەل بۆ پىشوازى
لە پياوې بە قەدر و حورمەت
گرژال: رەنگىكە بۆ (مەرەز/شال) كە نىوانى
رەش و سوورە، سوورى ئامال رەش، ناوى

گوندىكى سەر بە شارى سەردەشتى
رۆژھەلاتى كوردستانە
گورج: خىرا، بەپەلە، دەستوبرد
گوراندىن: نەپاندن، ھاوار بەسەرداكردىن
گورە: ھەراوھوريا، زەنا
گولمىخ:

بزمارىكى درىزى ئەستوورى سەرپانە
گولك: گوپرەكە
گۆنگەل: كىچەل، گرفت، تەنگزە، بەزم
گىرفانىپ: پارەدز، كەسىكە شتىكت لى بدزى
كە بە خۆت بى و پىي نەزانىت
گۆز: گۆز

• ل:

لە حەيفان: لە داخان، لە مەراقان
لەوتىچ: مشتىك، مستىك، چنگىك
لېوپرېژ: پر، لېوانلىو

• م:

ماشە: مقاش، مەقاش، سەبەتەپەكى دەم
تەنگى بن فرەوانە پراوھ ماسى دەچىتە نىوى
و دەيگرن

محەنج: سەروھەج

مرخىش مرخىش: يا مرخىش مرخىش
ھەناسە سوار بوون بە شتىكى قورس و
سەنگىنەوھ. لېرەدا تىوانجە بە ماناى ھەول،
بىنە و بەرە و قسە و باسكى زۆر و
بىبەرھەم.

مشكۆلزمە: قەرزاربار، منەتبار، ئۆبال

لهئه ستۆ

مه بالات: گرنگي، بهها

مه جوعمه: سيني، كه شهفه، ده فري دارين

مه كلاوي: ديهه كي سهرده شته، ده كه وئته

تيوان سهرده شت و بانه وه

مه گين: مه گهر، چونها

مه هاباد: (يان سابلاغ)، به ناوبانگترين

شاري روزه لاتي كوردستانه. مه هاباد سالي

1946 پايته ختي كوماري كوردستان بوو، كه

پيشه ووا قازي محمه د سه روك كوماري بوو

مه ودا: نيوان، نووكي خه نجه ر و شمشير

موبالات: مه بالات، (بي موبالات)

گوپينه دان، گرنگي پينه دان، خه مساردی

مؤدنه: دارجگه ره، دارجغاره

مؤله كه: موهله كه، جيگه ي ترس و مردن

ميچ: بان، سه قف

ميشه: ميشه، دارستاني «بي» له دم چه م

هه دا: ئارام، ئوقره، ئوخزن، هه راس

هه رمه نبي: ئه رمه ني، خه لكي ئه رمه نبي به

ئاين مه سجين.

هه نيته لگر: هه نيته هه لگر، ئه و كه سه ي

مووي ده موجاو هه لده گري به تاييه ت بو

ژنان

هه وشار: شاروچكه يه كه سه ر به پاريزگاي

ورمي له روزه لاتي كوردستانه، به پي

دابه شكردني ناوچه يي له كوردستاندا

هه وشار سه ر به ناوچه ي موكريانه.

هه روه ها كه وتووته تيوان شاري

تيكاب، ساينقه لا و فه يزولابه گي بوكان

هوردوو: (ئوردوو) شويئي كو بوونه وه ي

له شكر

هؤمه ن: ئامباز ، شالو، هيرش

هيچكاره:

بيكاره، هيچ له بارا نه بوو، بيكه لك

● ن:

ناحه ز: دزيو، ناشيرين، نه يار، ناپه سهند

نوبه چي: تيشكچي، كيشكچي، پاسه وان،

تيشكگر

● ه:

هاچهر: كليل، ناچهر، كريل، كليله، كليل

هاموشو: سهردان، به سه ركردنه وه

هاوال: هه فال، هاوري

هه تره: وره، غيرته، جه ساره ت

هه تك: ئه تك، ئه تك كردن، ئابروو بردن

● و:

وه تاغ: ژوور، ديو، هؤده، ئؤده

ويده چي: پيده چي، دوورنبيه، له وانه يه

● ي:

يائي: خانم، خاتوون (بو پريزلينان له ژنان

ده گوتري ت)

يه رغو: چومي يه رغو له مه هاباد

يه كپي: له پير، ناكاو

نهو سه‌چاوانه‌ی بۆ به‌لگه‌مه‌ندکردنی ئەم کتێبه سه‌ردانیان کراوه

۱. کتیبی: نگاه‌ی به‌تاریخ مه‌هاباد نووسینی: سید محمد صمدی.
۲. کتیبی: مه‌هاباد در آینه‌ی اسناد تاریخی نووسینی: فه‌ره‌یدوون چه‌کیم زاده.
۳. کتیبی: سه‌ردشت در آینه‌ی اسناد تاریخی، نووسینی: فریدون حکیمزاده.
۴. کتیبی: خاطرات زندگی پرماجرایی دکتەر آسو، نووسینی: دکتەر قادر محمودزاده (آسو).
۵. کتیبی: زبده‌ی تاریخ کرد و کردستان - نووسینی محهمهد ئەمین زه‌کی به‌گ - وه‌رگێران بۆ فارسی: یدلله‌ روشن اردلان.
۶. کتیبی: کاره‌ساتی میژوویی (کوشتاری خه‌لکی کورد به‌ده‌ستی سپای روسی تزاری) نووسینی: عه‌زیز وه‌لیانی.
۷. کتیبی: میژووی ده‌وله‌تی عوسمانی - محهمهد فه‌رید به‌گ.
۸. کتیبی: ایرانی که من میشناختم/ئێترائیکه که من ده‌یناسم) نووسینی (بازیل نیکیتین یان باسیلی نیکیتین).
۹. کتیبی: کۆمه‌لناسی کورده‌واری، دوکتور حوسین خه‌لیقی - به‌رگی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی الحوادیت - به‌غدا - سالی ۱۹۹۲.
۱۰. کتیبی: کیشه‌ی کورد ۱۸۹۶-۱۹۱۷ نووسینی م.س لازاریف. له‌ وه‌رگێرانی دوکتور کاوس فه‌فتان.
۱۱. کتیبی: کورته‌ میژووی بنه‌مآله‌ی قازی له‌ویلايه‌تی موکری - نووسینی: خه‌لیلی فه‌تاحی قازی - وه‌رگێر و ناماده‌کار: چه‌سه‌نی قازی.
۱۲. کتیبی: وتیلاگر روانگه‌ که کاک چه‌سه‌نی سه‌یفی قازی به‌رپۆه‌ی ده‌بات.
۱۳. کتیبی: «کورد و عه‌جه‌م» نووسینی نه‌وشیروان.
۱۴. کتیبی: فه‌ره‌ه‌نگی «هه‌نبانه‌ بۆرینه»، نووسینی مامۆستا هه‌ژار.
۱۵. کتیبی: یادداشته‌کانم، به‌ پینووسی: عه‌بدوڵلا احمد ره‌سوول پشده‌ری، به‌رگی یه‌که‌م.
۱۶. کتیبی: سه‌ده‌ی کاره‌سات، نووسینی: برام فه‌رشی، چاپی بنکه‌ی ژین.
۱۷. کتیبی: ئآله‌کۆک، نووسینی: حامید گه‌وه‌ه‌ری.
۱۸. کتیبی: سمکۆ و بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی کورد نووسینی: محمد رسول هاوار.
۱۹. کتیبی: راپه‌رینی کورد به‌ راپه‌رایه‌تی سمکۆ نووسینی: م.م فان بروونه‌سن. وه‌رگێرانی: شیرکۆ هه‌ژار.
۲۰. کتیبی: تاریخ هیجده‌ ساله‌ آذربایجان (بازمانده‌ تاریخ مشروطه‌ ایران). نووسینی احمد کسروی.
۲۱. کتیبی: فه‌ره‌ه‌نگۆکی خشل و پۆشاک‌ی ژنانه‌ی موکریان، نووسینی: مامۆستا عه‌بدوڵلا سه‌مه‌دی.
۲۲. کتیبی: نه‌خشه‌ی پیکه‌اته‌ی نه‌ته‌وه‌یی و ئایینی ئوستانی ورم‌ن - ناوه‌ندی بلآوکرده‌وه‌: سلیمانی، کتیبخانه‌ی ئەندیشه، سالی ۲۰۱۲.
۲۳. کتیبی: کورته‌ میژووی بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تییه‌کانی کورد. نووسینی: (دوکتور سادق شه‌ره‌فکه‌ندی)، وه‌رگێران له‌ فارسیه‌وه: ته‌ها عه‌تیقی.

۲۴. کتیبی: تینسکلۆپتیدیای کورد و کوردستان، ئاماده کردنی لیژنه یهک. بهرگی یه کهم، ریکخراوی زانست بۆ باس و توژی نه وه، چاپی یه کهم - ۲۰۱۸
۲۵. کتیبی: سمکۆ (سمایل ئاغای شوکاک) و بزوتنه وهی نه ته وایه تی کورد - چاپی یه کهم ۱۹۹۵ - ستۆکهۆلم.
۲۶. کتیبی: جولانه وه نه ته وه یی کورد نووسینی: پرۆفیسۆر د. وه دیع جوهیده - وه رگێرانی له ئینگلیسییه وه: پرۆفیسۆر ی. د یاسین سهرده شتی
۲۷. کتیبی: میژووی کورد له سه ده ی ۱۹ و ۲۰ (دا) نووسینی: کریس کۆچیرا - وه رگێرانی: محهمه د ریا نی - چاپی یه کهم - تاران.
۲۸. کتیبی: بیره وه ریه کانی ماژۆر مه لیکزاده هیربید.
۲۹. کتیبی: شاری وێران - نووسینی عه لی حه سه نیانی (هاوار) - چاپی دووه م - بڵاوکراوی مانگ.
۳۰. کتیبی: «کورد و کوردستان له به لگه نامه نه ئینییه کانی حکومه تی به ریتانیا دا»، نووسینی دوکتور که مال مه زه هر - بهرگی یه کهم - چاپی دووه م - سالی ۲۰۰۹.
۳۱. کتیبی: جمهوری ۱۹۴۶ کوردستان - نووسینی: ویلیام ئینگلتۆن - وه رگێرانی: سید محمد صمدی.
۳۲. کتیبی: سلۆ له سا بلآغ - نووسینی: نه حه دی نه نجیری.
۳۳. کتیبی: کۆمه له ی زیانه وه ی کوردستان - نووسینی: حامید گه وه هری.
۳۴. کتیبی: خاطرات آرداشس آوانسیان از اعضای گروه ۵۳ نفر به کوشش علی دهباشی. انتشارات شهاب.
۳۵. کتیبی: رۆژه لاتێ کوردستان له سه رده می دووه م جهنگی جیهانیدا به پتی به لگه نامه کانی یه که تیی سو فیه ت له نووسینی دوکتور نه فراسیا و هه ورامی و پیندا چوونه وه و ئاماده کردنی سدیق صالح.
۳۶. کتیبی: کورد و کوردستان له به لگه نامه نه ئینییه کانی حکومه تی به ریتانیا دا بهرگی یه کهم و چاپی دووه م له سالی ۲۰۰۹.
۳۷. کتیبی: سینه ری نازادی، نووسینی: (که مالی عه بدوللاهی) چاپی بنکه ی ژین، له سلیمانی - سالی ۲۰۰۸.
۳۸. کتیبی: اسرار محاکمه قازی محهمه د و یاراش. نووسینی: محهمه د رهزا سه یفی قازی.
۳۹. کتیبی: رۆژنامه ی «کوردستان» نۆرگانی فه رمیی حیزبی دیموکراتی کوردستان.
۴۰. کتیبی: ژیان و به سه رهاته کانی عه بولپه رحمانی زه بیحی (مامۆستا عوله ما) نووسینی عه لی که ریمی.
۴۱. کتیبی: مرگ بود، بازگشت هم بود - نووسینی: نجفقلی پسیان.
۴۲. کتیبی: تاریک و پروون - مامۆستا هیمن موکریانی.
۴۳. کتیبی: کاروانتیک له شه هیدانی کوردستانی ئیران - نووسینی: که ریم حیسامی - سالی ۱۹۷۱.
۴۴. کتیبی: بزوتنه وه ی پرگاری نه ته وایه تیی گه لی کورد و قازی محهمه د ۱۹۴۱ - ۱۹۴۷ - نووسینی ره حیمی قازی - ده زگای چاپ و بڵاو کردنه وه ی ئاراس - هه ولیتر.

۴۵. کتیبی: قیام افسران خراسان نووسینی: ابوالحسن تفرشیان.
۴۶. کتیبی: گه‌شتیک به‌ناوی کوماری کورستاندا - بیره‌وه‌ریه‌کانی - ره‌نیس به‌کر - (عه‌قید عه‌بدولکه‌ریم هه‌وێزی) - (۱۹۴۴ - ۱۹۴۷) - ب‌لاوکراوه‌ی: ئاراس - چاپی دووه‌م.
۴۷. کتیبی: سادات نقشبندی و جنبشهای ملی کرد در گذر تاریخ) وه‌رگیرانی محمد بانه‌ای، چاپی «ارومیه - موسسه انتشاراتی حسینی.
۴۸. کتیبی: خاطرات صفرخان - سی و دو سال مقاومت در زندانهای شاه - در گفتگو با علی اشرف درویشیان.
۴۹. کتیبی: لحظاتی از زندگی صفرخان قهرمانیان نووسینی: به‌روز حقی.
۵۰. کتیبی: (له بیره‌وه‌ریه‌کانم، به‌رگی - یه‌که‌م، له مندالیه‌وه تا سالی ۱۹۷۵، نووسینی: که‌ریم حیسامی.
۵۱. کتیبی: اسناد احزاب سیاسی ایران - (۱۳۲۰ - ۱۳۳۰) - به‌کوشش به‌روز طبرانی.
۵۲. کتیبی: چپ در ایران، به‌روایت اسناد ساواک، حزب دموکرات کردستان ایران، جلد اول.
۵۳. کتیبی: «ماتۆ، چیرۆکی نه‌زانراو» نووسینی جونگ چانگ و جۆن هه‌لیدی - وه‌رگیرانی مامۆستا شێرکۆ هه‌ژار - به‌شی دوو.
۵۴. کتیبی: چێشتی مجبور، نووسینی: عه‌بدوره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار)، ئاماده‌کردن و سه‌ره‌پرشتی چاپ: خانی شه‌ره‌فکه‌ندی، چاپی یه‌که‌م، سالی ۱۹۹۷.
۵۵. کتیبی: رۆمانی پێشمه‌رگه - نووسینی د. په‌حیمی قازی.
۵۶. دێمانه‌یه‌کی تیلیفیزیۆنی له میژووناس و گه‌رێده‌ی کورد خوالێخۆشبوو مامۆستا «که‌ریم زه‌ند».
۵۷. کتیبی: حکومه‌تی میلی کوردستان - لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی سیاسی میژوویی - نووسینی مامۆستا په‌حیم سابیر - چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۱.
۵۸. کتیبی: حکومه‌تی کوردستان - کورد له گه‌مه‌ی سوڤیه‌تدا - نووسینی: نه‌وشیروان مسته‌فا.
۵۹. کتیبی: په‌نجا سال خه‌بات - نووه‌سینی جه‌لیل گادانی - جلدی یه‌که‌م.
۶۰. زنجیره‌ لیکۆلینه‌وه‌ی «گوڤاری نیشتمان - لیکۆلهر: جه‌مال نه‌بەز - چاپی دووه‌م - سالی ۲۰۱۰ - هه‌ولێز.
۶۱. گوڤاری «توده» ارگان سازمان انقلابی حزب توده ایران در خارج از کشور له ژماره‌ی ۱۹ تیر ۱۳۴۹.
۶۲. گوڤاری گزینگ، ژماره ۱۷.
۶۳. گوڤاری هاوار - سالی دووه‌م - ژماره‌ی ۷ - رێبه‌ندانی سالی ۲۰۰۰ - چاپی ئالمان.
۶۴. گوڤاری په‌یکی کوردستان ژماره ۳۴.
۶۵. نامیلکه‌ی: عبدالرحمن ذبیحی کاریزمای نا‌تمام - ناسر باباخانی - بخش اول.
۶۶. کتیبی: (مه‌فره‌زه‌که‌ی عومه‌ر نا‌جی) ÖMER NACÍ BEY MÜFREZESİ دا و له نووسینی Yrd.Doç.Dr. Sadık SARISAMAN.
۶۷. کتیبی: IMAGES FROM THE ENDGAME; Persia Through a Russian Lens (۱۹۰۱-۱۹۱۴) نووسینی: جان چالیتنکۆ.

٦٨. کتیبی: زندگینامه‌ی عارف شهید، حضرت شیخ بابا سعیدی برزنجی) له‌لایه‌ن به‌ریز (سه‌ید مه‌سعود سه‌عیدی) نووسراوه‌ته‌وه.
٦٩. سه‌میژووی ئه‌ده‌بی کوردی - نووسینی عه‌لانه‌دین سه‌جادی - چاپی عێراق.
٧٠. کتیبی «چل سال خه‌بات» نووسینی نه‌مر عه‌بدوپره‌همانی قاسملووو.
٧١. کتیبی: بیره‌وه‌ریه‌کانی رۆژانی حیزبایه‌تی و پێشمه‌رگایه‌تی و دوورخرانه‌وه‌م نووسینی: تۆفیقی مه‌لا سه‌دیقی.
٧٢. له‌قه‌ره‌شلاخه‌وه‌ بو سوئید نووسینی: مامۆستا محهممه‌دی خزری - به‌رگی یه‌که‌م.
٧٣. کتیبی: (از مه‌هاباد تا بایکانور) نووسینی: «رحمان حلوی».
٧٤. کتیبی: «شانیک به‌ به‌ر شانی نیشتمان‌ه‌وه» نووسینی: ژینواری عیزه‌ت سلیمان به‌گ ده‌رگه‌له‌یی.
٧٥. کتیبی: سمکو - بارودۆخی سیاسی رۆژه‌لاتی کوردستان له‌ نێوان ساله‌کانی ١٩٠٦ تا ١٩١٨ی زاینی - نووسینی: هێما سوؤفی
٧٦. کتیبی: «Road Through Kurdistan, the Narratives of an Engineer in Iraq» - (Archibald Milne Hamilton)
٧٧. مآله‌پری کوردپیدیا. www.kurdipedia.org
٧٨. مآله‌پری فه‌ژین لیکس. www.lex.vejin.net
٧٩. مآله‌پری فه‌رمیی ماملن. www.mamle.net
٨٠. مآله‌پری نه‌مران. www.nemiran.com
٨١. ویبلاگی توێژین. <https://agiri.blogspot.com/12/2017/>
٨٢. ویبنووسی وینه‌کانی کۆمار: <http://weneykk.blogspot.com>
٨٣. ویبنووسی روانگه‌: https://ruwange.blogspot.com/2009/06/blog-post_18.html

سپاس بۆ ئو بەپېژانە كە زۆرم ماندوو كردن:

۱. كاك ھۆگر كاوانى
۲. كاك موحىب مەھابادى
۳. كاك ھىمىن سەيدى
۴. كاك راميار شەمامى
۵. ياي مەرزە مەولووديان
۶. ياي يەگانە جەفەرۇقا (Yegane Jafarova)
۷. كاك چايدۆست پەسول
۸. كاك حەسەن ئاغا مىراودەلى
۹. كاك ئاراس زاھىر پەسام
۱۰. كاك رامىن نەوزاد
۱۱. كاك تۇرەج شەمسى بورھان
۱۲. كاك عەبدولاخان ئەمىرى
۱۳. كاك عوسمان پانپەيى
۱۴. كاك ئازاد بايز چەمچەمالى
۱۵. كاك رزگار ئەزى (نەوھى مامۇستا گۆرانى شاعىر)
۱۶. كاك ئىبراھىم ...
۱۷. كاك مەحمود ...
۱۸. كاك نەبەرد پالانى
۱۹. كاك سمايلى ئاغا مەجىدى
۲۰. ياي سەرگول قازى
۲۱. كاك جەغفەر فەقن نەبى
۲۲. كاك سامپان شىخ مەھمەدى
۲۳. كاك سەتار فەرەجى
۲۴. كاك سۆران بارىكە
۲۵. كاك عىسا مېرگەسوورى
۲۶. ياي گولالە شەمامى
۲۷. ياي شەونم ماملن
۲۸. كاك ئارمان داودى
۲۹. كاك كامران ئىبراھىمىيان
۳۰. كاك ئارى كەرىم
۳۱. كاك عەتا مەھمەد
۳۲. كاك تۈانا حەمە
۳۳. كاك مەھمەد پەزا سەيفى قازى

ئىندىكس

ئ

ئارامى ھەرمەنى، ۱۹۹، ۲۰۴، ۲۲۰، ۳۲۷
 ئارمان، ۳۹۰
 ئازاد بايز چەمچەملى، ۴۰۲، ۵۳۹
 ئاستىرى جولهكە، ۱۷۳
 ئاغاخان، ۲۲۷
 ئالاي بېستانچى، ۶۹
 ئالىكساندىر ئىفانوفىچ ئىياس، ۴۴، ۴۱۵
 ئامىن عاسىيە، ۳۱
 ئامىنە سوور، ۵۴، ۵۷، ۷۸
 ئامىنە كچى حوسىن، ۴۵۱
 ئايشى قەل، ۳۰، ۳۱
 ئەحمەدى خىمى، ۴۰۳
 ئىسماعىل ئەفەندى، ۳۵۷
 ئىفتىخار، ۲۰۲، ۲۲۰، ۲۲۲
 ئىلخانى ھەرمەنى، ۲۰۲
 ئەتاتورك، ۴۱۲
 ئەحمەد توفىقى، ۴۳۵، ۴۳۷
 ئەحمەد شا، ۹۲
 ئەحمەد شەرىف، ۴۴۳
 ئەحمەد قەرەچەمەنى، ۳۲۴
 ئەحمەد ئاھەنگەرى، ۴۵۴
 ئەحمەدى ھەمە كەولەي، ۱۳۹
 ئەحمەدى مەلا شىخى، ۵۷، ۸۸
 ئەھدەدى ئەنجىرى، ۱۳۹، ۵۳۶
 ئەركان ئەفەندى، ۴۸
 ئەسەد خوشەوى، ۲۶۰
 ئەسەدوف، ۲۳۳، ۴۰۲
 ئەسەدى قاسمە لالى، ۴۶
 ئەمىر تومان، ۲۰
 ئەنۋەر ھەسەن عوسمان ئەبۇبەكر، ۴۶۵

ب

بابايوف، ۲۰۶
 بارامى دەلال، ۹۹
 بارامە كوئىر، ۸۲
 بارۆن، ۱۵۷، ۱۸۹
 باغى ھەسەن خانى، ۱۰۳، ۱۷۸
 باقروف، ۳۱۷
 باقى ھەسەنە شەلى، ۲۰۳، ۳۵۱
 بايزى عەزىز ئاغاى، ۱۷۷، ۱۷۸، ۲۴۷، ۲۵۲
 بايزە خىل، ۱۳۴
 برايم سەقەفى، ۴۳۴
 برايم فەرشى، ۳۴۴، ۴۸۰
 برايم ئاغا، ۴۶۹
 برايمى حاجى ئەللا، ۱۳۰، ۲۶۶، ۳۸۰
 برايمى ھەباسى، ۲۴۸
 برايمە سوور، ۱۳۰، ۳۸۰
 برايمە گۆج، ۸۶
 بلوت، ۲۹۹، ۳۷۱
 بوداغ خان، ۷۶
 بولود، ۲۹۹
 بەحرالعلوم، ۳۵۴
 بەرزنجى، ۱۸۴، ۴۱۷
 بەكر عەبدولكەرىم ھەوئىزى، ۲۳۵، ۲۴۰،
 ۳۳۶
 بەكر ئاغا، ۲۳۷، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۸،
 ۲۴۹، ۲۶۱، ۲۶۳، ۲۶۴، ۳۴۱، ۴۴۶
 بەيرەم ئاغا، ۴۶۹

پ

پاشاخان، ٧٩، ٨١

پولاد، ٢٩٩، ٣٠٠، ٣٠١، ٣٠٢

پوور نوسرهت، ٤٣٦

پووره په ريزاد، ٢٩٦

پيرزاده، ٢٢٢، ٢٢٤

پيشهوا، ١١، ٢٢، ٤٤، ١٣٤، ١٤٠، ١٤١، ١٥٤

١٥٩، ١٩٧، ١٩٨، ٢١٠، ٢٢٠، ٢٤٨، ٢٥٤

٢٧١، ٢٧٢، ٣٠٤، ٣١٠، ٣٣٤، ٣٣٥، ٣٣٦

٣٢٨، ٣٢٨، ٣٥٦، ٣٦٢، ٣٦٣، ٣٨١، ٣٨٣، ٣٨٧

٣٨٨، ٤٠٠، ٤٠١، ٤٢٠، ٤٢٥، ٤٢٦، ٤٣٢

٤٣٩، ٤٤٠، ٤٤٥، ٤٤٩، ٤٦٥، ٤٦٨، ٤٧١

٤٧٣، ٥٣٣

پيشه وهري، ٢٤٧، ٢٤٢، ٣٥٤، ٣٧١

ت

تاجرباشي، ١٤٥

توفيقى تارزنه، ٣٤

توفيقى مهلا سهديقى، ٢٧١، ٢٧٦، ٢٧٦، ٥٣٨

توفرشيان، ٢٥٧، ٢٦٠

ته لعهت پاشا، ٤١٣

تهلى، ١٢١

تهها كه ماليزاده، ٤٦٦

ج

جان چالينكو، ٤١٦، ٥٣٧

جه وانه ردى، ٤٠٣

جولفايى، ٤٠٤

جه رديس، ٢٨٨

جه لالى نامين به گ، ٢٦٣

جه ليل گادانى، ٣٢٩، ٤٥٤، ٤٨٢، ٥٣٧

جه مال عه بدولناسر، ٤٠٢

ح

حاج سهد پرحمانى سهدى، ٤٣٩

حاجوئاغاي هه فيركان، ٢٨٦

حاجى بابه شيخ، ٢١٠، ٢٣٥، ٣٥٩، ٣٧١

حاجى باقر، ٤٦٩

حاجى باوه شيخ، ٢١٠، ٢٣٥

حاجى بايز ئاغاي ديبوكرى، ١٨٣

حاجى تههاي به زاز، ٢٨٦

حاجى حسن زيبرى، ٢٥٣

حاجى حه سهنه شهلې، ٣٥١

حاجى حه سهنه شهلې، ١٦٩

حاجى خوسره وي، ٣٤٩، ٣٥٠

حاجى پرحمانى چه له بې، ١٧٧

حاجى سالح، ٩٢

حاجى سالحى موشيرى، ٣٧٢

حاجى سالهى شاترى، ٤٣٦

حاجى سه مه د خان، ٨٦

حاجى سهد عه بدوللا نه فه ندى، ٣١٨، ٣٦٩

حاجى عه بدوللا، ٢٨٨

حاجى قادرى كوئى، ٤٣٣

حاجى كه ريم شيرى، ١٧٦، ٣٢٤

حاجى له تيف، ١٤٦

حاجى مسته فا داودى، ١٠٣، ١١٩

حاجى مسته فا شاترى، ١٣٢

حاجى مشيرى، ٦٩، ٩٢، ١٥٥

حاجى نازمى، ٩٢، ٩٣

حاميد گه وهه رى، ٦٠، ١٤٦، ١٥١، ١٦٣

١٧٦، ١٨١، ٣٤٨، ٣٦٤، ٤٤٠، ٤٥٣، ٤٨٢

٤٨٣، ٥٣٥، ٥٣٦

حاميدى مازووجى، ٣٦٠، ٤٣٣

حوسنى خانم، ١٣١، ١٣٢، ٣٧٣

حوسين شاترى، ١٣١

حه‌مه شیت، ۱۶۶
 حه‌مه گاوآن، ۳۰، ۳۱، ۱۰۶
 حه‌مه گروئی، ۶۰
 حه‌مه گودیوی که بابچی، ۷۳
 حه‌مه هه‌تیو، ۶۰، ۳۶۴، ۳۸۶
 حه‌مه ئاغای گه‌وره، ۴۲۶
 حه‌مه ئاقره‌یی، ۴۳۳
 حه‌مه‌تال، ۳۶۴، ۳۸۶
 حه‌مه‌چه‌تر، ۵۰، ۵۳
 حه‌مه‌دی سه‌روکانی، ۴۳۳
 حه‌مه‌دی قادری، ۲۹۳
 حه‌مه‌دی کا خدری، ۲۹۳، ۲۹۴
 حه‌مه‌دی کیسه‌لان، ۳۵۴
 حه‌مه‌دی مه‌ولوودی، ۱۷۰، ۲۴۹، ۳۲۲، ۳۲۳
 ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰
 ۳۳۶، ۳۳۹، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۴، ۳۴۶، ۳۴۹
 ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۴، ۳۸۳، ۴۰۲، ۴۰۸، ۴۲۴
 ۴۳۵، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۸۰، ۴۸۲، ۴۸۴
 حه‌مه‌دی مه‌ولوودی، ۳، ۱۲، ۱۷، ۱۸، ۲۶
 ۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۵۳، ۱۸۳، ۲۱۷، ۲۴۱
 ۲۴۲، ۲۵۰، ۲۶۶، ۲۸۱، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵
 ۲۹۶، ۳۱۳، ۳۵۱، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۶
 ۳۷۴، ۳۹۳، ۳۹۶، ۴۳۳، ۴۳۵، ۴۳۹، ۴۴۰
 ۴۵۰، ۴۷۹، ۵۱۸
 حه‌مه‌دی مه‌ولووده چرچی، ۱۸، ۲۰، ۲۵۲
 ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۳۵۶، ۴۳۰، ۴۴۰
 حه‌مه‌دی مه‌ولووده مه‌نگوری، ۲۹۵، ۲۹۶
 حه‌مه‌دی وسو کوتکه‌ی، ۱۸۳
 حه‌مه‌دئاغای میترکه‌سووری، ۲۵۶
 حه‌مه‌ده‌مین تۆرابی، ۳۲۶
 حه‌مه‌ده‌مین خاته‌می، ۱۷۲
 حه‌مه‌ده‌مین موعینی، ۱۹۶، ۲۰۶، ۴۴۰
 حه‌مه‌ده‌مینی خاته‌می، ۳۴۴، ۴۸۰
 حه‌مه‌ده‌مینی موعه‌ینی، ۱۸۸

حوسین لاسور، ۲۵۹، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳
 ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷
 حوسین لبادی، ۱۵۴، ۴۸۲
 حوسین ماملی، ۴۳۳، ۴۳۶
 حوسین مکائیلی، ۴۸۲
 حوسینی حاجیه که‌له‌ی، ۱۴۸
 حوسینی حه‌مه‌ی نالبه‌ند، ۱۸۵
 حوسینی خال ئاغای، ۱۹۸، ۲۳۸
 حوسینی خالیاغای، ۱۹۸
 حوسینی زیرینگه‌ران، ۱۳۰، ۱۵۴، ۱۶۰، ۱۷۲
 ۱۷۶، ۱۸۴، ۱۸۵، ۳۴۶، ۳۵۰، ۳۵۴، ۳۸۰
 ۳۸۱، ۴۵۳، ۴۷۹
 حوسینی عه‌بدوئلای بیستانچی، ۲۳۷، ۲۳۸
 حوسینی فروه‌هر، ۳۴۴، ۳۵۰، ۴۷۹، ۴۸۰
 حیزی توده، ۱۴۸، ۱۵۱، ۱۵۷، ۱۷۰، ۱۸۶
 ۳۵۱، ۴۶۹، ۴۸۴
 حیزی نازادی کوردستان، ۱۱، ۱۳۰، ۱۳۱
 ۱۵۱، ۱۵۴، ۱۶۱، ۱۸۵، ۴۵۳، ۴۷۸، ۴۸۱
 ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵
 حیسام وه‌زیری، ۳۴۳، ۳۸۴، ۴۷۷، ۴۸۵
 حه‌یبی سابوونچی، ۳۵۰
 حه‌یبیه زه‌رد، ۱۵۲، ۱۸۹، ۱۹۰، ۲۵۸
 حه‌زه‌تی شیخ جه‌لال، ۴۶۶
 حه‌سه‌ن قازی، ۱۵۱
 حه‌سه‌ن ئاغا میراوده‌لی، ۵۳۹
 حه‌سه‌نی برایمه‌گۆجی، ۱۴۷
 حه‌سه‌نی قرلجی، ۲۹۰
 حه‌سه‌نی که‌بابچی، ۵۷
 حه‌سه‌نه‌شل، ۱۸۶، ۲۰۳
 حه‌کیم وینه‌تان، ۱۹۷، ۱۹۸
 حه‌کیمزاده، ۱۹۸
 حه‌مه‌ حوسین خان، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۶، ۲۱۷
 ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۳۳، ۳۳۶، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱
 ۳۹۲، ۴۲۹

دوکتور ناسۆ، ۳۲۲، ۳۷۶، ۳۷۷
دولبه‌ری کاکا‌غای، ۷۶
دیاری مه‌حموود زیاد، ۴۲۷
ده‌رویش هه‌سه‌ن، ۱۲۰
ده‌رویش عه‌بدو‌لا، ۴۷۳

پ

پوفیا، ۹۳
په‌حمان جوجیله، ۶۶، ۹۳، ۹۹
په‌حمان شافعی، ۴۵۳
په‌حمان ئوو‌ه‌یسی، ۴۷۲
په‌حمان ئیمامی، ۲۹۰
په‌حمانی زه‌بیجی، ۱۶۲، ۱۹۱، ۳۵۰
په‌حمانی سه‌دیقی، ۳۵۰
په‌حمانی سه‌کری، ۱۰۵
په‌حمانی عه‌له‌وی، ۳۵۰
په‌حمانی کیانی، ۱۸۲
په‌حمانه‌ چه‌ته، ۱۵۰
په‌حیم له‌شکری، ۳۴۴، ۴۸۰
په‌حیمی سو‌لتانیان، ۳۵۳
په‌حیمی سه‌یفی قازی، ۴۷۱
په‌حیمی عه‌بدی ره‌زا، ۱۳۴
په‌حیمی قازی، ۲۶، ۲۵۳، ۳۱۵، ۳۱۷، ۳۶۱
۳۷۷، ۴۸۳، ۵۳۶، ۵۳۷
په‌حیمی گه‌رمینیان، ۱۶۹
په‌حیمی له‌شکری، ۳۵۰
په‌حیمه‌ لال، ۹۶، ۹۷
په‌زا خان، ۳۴۴، ۴۷۹
په‌زا شا، ۹۲، ۲۳۷، ۳۵۷، ۴۸۱
په‌زای ده‌لاک، ۲۷۳
په‌زمئارا، ۱۶۳، ۲۱۵
په‌سو‌ل ئا‌غا، ۳۳۲
په‌سو‌ولی نه‌غه‌ده‌یان، ۴۳۳
په‌شید به‌گ، ۷۴

هه‌مه‌په‌سو‌له‌ که‌پۆ، ۹۷
هه‌مه‌په‌شید خان، ۲۲۵، ۲۲۶
هه‌مه‌په‌شید خانی بانه، ۲۲۵، ۴۲۹
هه‌مه‌لان، ۳۱۲
هه‌مه‌ی په‌شادی، ۳۶۷
هه‌ولای بایز ئا‌غای، ۱۷۷
هه‌ولئا‌غای مه‌نگور، ۱۶۸

خ

خالۆ قوربان، ۹۱
خاله‌قی که‌ریمی نه‌حه‌مه‌د جانی، ۱۴۸
خانانی هه‌رمیله‌ی، ۲۵۱
خانم و سو‌لتانی جووله‌که، ۲۰۷
خانه‌ی ماملی، ۴۳۶
خورشیدی په‌هه‌به‌ر، ۲۸۷، ۴۳۵، ۴۷۲
خه‌زاله‌ شیت، ۵۹
خه‌لیل قه‌ننه‌ کون، ۳۶۴
خه‌لیل مه‌زن، ۴۱۰
خه‌یرو‌للا عه‌بدو‌لکه‌ریم، ۴۵۷، ۴۶۳

د

دکتوره‌ نه‌سرین فه‌خری، ۳۳۴
دلشادی په‌سو‌لی، ۳۴۶
ده‌رویش هه‌مه‌دی په‌جه‌ب، ۴۰۷
دوکتور ناسۆ، ۸۰، ۱۳۱، ۱۴۱، ۱۸۹، ۱۹۹
۳۱۴، ۳۲۹
دوکتور پۆئیندیژ، ۳۳۵
دوکتور په‌حیمی قازی، ۳۳۴، ۳۷۷، ۴۷۱
۴۸۳
دوکتور عیزه‌ددین مسته‌فا په‌سو‌ل، ۳۳۴
۴۰۰
دوکتور عه‌بدو‌لپه‌زاق، ۳۶۸
دوکتور عه‌لی مه‌وله‌وی، ۴۵۴
دوکتور که‌مال مه‌زه‌هر، ۳۳۴

سندوق, ۲۵۸
 سه دیقی سیاستوری, ۴۰۴
 سواره‌ی نه‌حمه‌دی گولای, ۱۸۰
 سولتان پشته‌گورگ, ۳۰۷
 سولتان ره‌شاد, ۳۹
 سولتان ناغا, ۳۰۱, ۴۶۹, ۴۷۰
 سوله‌یمان به‌گی بانه, ۴۲۹
 سوّفی برایم, ۳۳, ۳۴
 سوّفی فه‌تاج, ۲۷۳, ۲۷۴, ۲۷۵
 سوّفی مه‌ولوود, ۶۴, ۱۱۰, ۱۲۲
 سوّهارتو, ۴۰۲
 سید محمد صمدی, ۳۱, ۴۱, ۴۶, ۴۸, ۵۴,
 ۵۹, ۶۱, ۸۵, ۱۰۳, ۱۳۴, ۱۴۶, ۱۸۱, ۱۸۹,
 ۴۵۳, ۴۸۳, ۵۳۵, ۵۳۶
 سیدقی نه‌فه‌ندی, ۴۱
 سیف القضا, ۴۷۱
 سیمانبه‌گ, ۲۵۸
 سه‌ددام, ۴۴۹
 سه‌درولئیسلاسه, ۱۵۴
 سه‌دری قازی, ۱۵۴, ۱۵۶, ۱۵۸, ۱۵۹, ۱۶۵,
 ۱۶۷, ۴۷۱, ۴۷۴, ۴۷۵
 سه‌دقی چه‌یده‌ری, ۳۴۶
 سه‌دقی سالح, ۴۶۵
 سه‌دیقی خاتمه‌ی, ۳۵۲, ۳۵۳
 سه‌دیقی سیدقی, ۳۳۴
 سه‌رداری بوکان, ۴۱, ۸۶, ۴۲۲
 سه‌رله‌شکر جه‌هانبان, ۲۶۰
 سه‌رله‌شکر هومایونی, ۲۵۲
 سه‌رله‌شکر ئایرووم, ۳۳۷
 سه‌ره‌نگ شوکری, ۲۷۹, ۲۸۲, ۲۸۳, ۲۹۵
 سه‌ره‌نگ غه‌فاری, ۲۲۵, ۲۲۶, ۲۵۶
 سه‌ره‌نگ ئایرووم, ۳۳۷
 سه‌روان قادر, ۱۴۸
 سه‌روان که‌شاوررز, ۳۵۲

ره‌شه‌ی فه‌للاخی, ۴۳۳
 ره‌عنا, ۶۵, ۳۷۸
 ره‌فئیق سالح, ۴۶۵
 ره‌مزی نه‌فه‌ندی, ۱۲۵
 ره‌مه‌زان, ۲۱۲, ۳۳۲

ز

زاخارووف, ۴۷, ۴۹
 زاهیری به‌رگدروو, ۴۴۸
 زاهیری خه‌یات, ۲۸۸
 زیروبه‌گ, ۲۵۰, ۲۵۱, ۲۵۸, ۲۵۹, ۲۸۰, ۴۴۵,
 ۴۴۶
 زینه‌ت, ۵۴, ۲۶۳, ۳۵۶
 زه‌کی نه‌حمه‌د هه‌ناری, ۴۲۶

س

سابیر ئیسماعیل, ۴۲۶
 ساداتی نه‌قشبه‌ندی, ۳۵۶
 سارم خان, ۲۰۱
 سارم ناغا, ۳۰۲
 سافی, ۱۲۱
 سالح بیچار, ۱۹, ۵۲۷
 سالح جوجکه, ۲۴۶, ۲۴۷
 سالح شاتری, ۴۷۵
 سالح‌ناغای بارزانی, ۲۴۴
 سامسام, ۵۹
 ستار چه‌مه‌ تایه‌ر, ۲۸۸, ۴۵۰
 ستراک, ۴۷۵
 سعدی محه‌مه‌د علی ناغا, ۲۷۸
 سمایل ناغا, ۶۲, ۸۵, ۳۱۰
 سمایل نه‌فه‌ندی, ۳۹
 سمایلی پیروزی, ۳۵۱
 سمایله‌له‌گه‌ی, ۸۹
 سمکو شکاک, ۶۱, ۸۵

سه‌یدی زه‌مبیل, ۴۳۳
سه‌یدی قزلقوپی, ۱۶۷, ۲۱۲
سه‌یده گولہی سه‌مه‌دی, ۲۹۰
سه‌یفولقوزات, ۴۲۰
سه‌یفه‌دین خان, ۴۱

ش

شاشان, ۳۱, ۳۲, ۳۳, ۵۲, ۵۴, ۵۶, ۶۸, ۷۰,
۸۱, ۷۷

شو‌خه‌ی چایچی, ۱۱۰
شیخ حه‌سه‌نی غه‌وساباتن, ۴۰۷
شیخ ره‌شید, ۲۶۳
شیخ سوله‌یمان, ۲۵۶
شیخ عوبه‌یدیلا شه‌مزینی, ۴۶۷
شیخ عوبه‌یدیلا‌ی زینوئی, ۴۶۷
شیخ عه‌بدولپرہ‌حیم شه‌مه‌دینی, ۴۲۱
شیخ عه‌بدوللا, ۸۶, ۳۷۰
شیخ عه‌لاوه‌دین, ۲۸۲, ۳۵۶, ۳۵۷, ۳۵۸,
۴۶۶

شیخ عه‌لائه‌دینی نه‌قشبه‌ندی, ۱۲
شیخ له‌تیف, ۱۸۴, ۲۶۱, ۲۶۳, ۲۹۰, ۲۹۱,
۳۱۷, ۳۲۵, ۳۵۸, ۳۶۶

شیخ محه‌مه‌دی عه‌لیالی, ۱۵۳
شیخ مه‌حموود, ۳۷۰
شیخ ئه‌حمه‌د مه‌لا, ۲۵۶
شیخ بابا, ۴۱۸, ۴۱۹
شیخی بورهان, ۱۴۵, ۴۲۰, ۴۲۱
شیخی ته‌وئله, ۴۲
شیخه‌ی چارویدار, ۱۲۸
شیرکو‌هه‌ژار, ۲۰, ۶۱, ۶۲, ۲۸۶, ۳۲۵, ۳۳۷,
شیروان زیاد, ۴۲۷
شه‌بوستهری, ۲۲۱
شهریف عه‌زیمی, ۴۲۴
شهریفی ره‌حیمه‌که‌ری, ۱۵۴

سه‌عدی شیرازی, ۴۲۳
سه‌عید بابی, ۱۵۷, ۱۵۸, ۱۷۸, ۱۹۲, ۱۹۳
سه‌عیدزاده, ۲۲۲, ۲۲۳, ۲۴۹
سه‌عیدی حه‌مه‌قاله‌ی, ۲۱۰, ۲۱۱, ۲۵۱
سه‌عیدی ده‌لاک, ۱۰۸
سه‌عیدی کاکه‌لاچینی, ۱۹۰
سه‌عیدی که‌وگیری, ۱۲۵
سه‌عیدی محه‌مه‌د عه‌لی غابی, ۲۲۷
سه‌عیدی یوسفی, ۳۵۰
سه‌فه‌رخان, ۲۹۹, ۳۰۳, ۳۰۴, ۴۳۰
سه‌لاحه‌دین قوربانوف, ۴۰۲
سه‌لیم جه‌وه‌ری, ۸۶
سه‌ید پیره, ۱۷۷, ۱۸۵, ۲۰۴
سه‌ید جه‌بار که‌مالیزاده, ۴۶۸
سه‌ید جه‌عفه‌ر جه‌وادزاده, ۲۴۷
سه‌ید حه‌سه‌ن, ۱۳۵, ۳۴۱, ۳۴۲
سه‌ید ره‌حیمی سه‌ید جامی, ۸۲
سه‌ید ره‌سوولئی بابی که‌وره, ۴۳۷
سه‌ید ره‌سوولئی دئیهقان, ۴۳۳
سه‌ید عه‌بدولعه‌زیزی شه‌مزینی, ۴۶۷
سه‌ید عه‌بدوللا سه‌ید ته‌ها, ۱۳۷
سه‌ید عه‌لی چل سه‌یدان, ۱۶۳
سه‌ید عه‌لی حیجازی, ۲۶۱, ۲۶۴, ۲۶۵, ۲۸۲,
۲۸۳, ۲۸۴, ۲۹۳, ۲۹۹, ۴۵۶, ۴۵۷, ۴۵۸
سه‌ید قادری سه‌ید جامی, ۸۲
سه‌ید محه‌مه‌دی حاجی سه‌ید ره‌حمانی,
۴۳۹, ۱۶۹
سه‌ید محه‌مه‌دی سه‌ید ره‌حمان, ۱۶۹,
۱۷۲

سه‌ید مسته‌فای سیدی, ۳۴۲
سه‌ید موسلیح, ۲۸۲
سه‌ید مه‌حموودی جندوکه, ۳۱۱
سه‌ید مه‌سعود سه‌عیدی, ۴۱۹, ۵۳۷
سه‌ید ئه‌حمه‌د, ۳۰۴

شهبابی به رده زهره د، ۳۷۱
شهونم، ۳۹۰

ص

صفرخان قهرمانیان، ۳۰۱، ۳۰۳، ۳۰۴، ۴۳۰،
۵۳۷

ع

عبدالإله بن علي، ۴۵۶

عزیز یوسفی، ۴۳۳

عشق خان، ۳۲۷

عزیزی قادر حهیرانی، ۴۰۴

عومهر خان شکاک، ۴۲۹

عومهر ده بابہ، ۴۵۵

عومهر ناجی به گ، ۴۰

عومهر ئاغا، ۳۱۱

عیزت سلیمان به گ، ۴۷۳، ۵۳۸

عیزت عہدولعہ زیز، ۴۵۷، ۴۶۳

عیسا، ۳۰۱، ۳۰۳

عہدولپرہ حمان بارزانی، ۲۴۰

عہدولپرہ حمانی زہ بیجی، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۶۰،

۴۷۳، ۳۸۷

عہدوللآ بارزانی، ۳۵۵، ۳۸۵

عہدوللآ برایم شہ مزینی، ۱۵۴

عہدوللآ ئیسحاقی، ۴۳۵

عہدوللآ ئہ حمہ د پشہری، ۲۲۳،

۲۲۷، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۵، ۲۴۹، ۳۴۰، ۴۴۵

عہدوللآ بہ گ، ۴۲۹

عہدوللآی شہ مامی، ۳۹۵

عہدوللآیوؤف، ۱۷۸، ۱۹۲

عہدوللی کہ رباسی، ۳۵۰

عہدولئاغا، ۲۴۱

عہدول ئیلاہ، ۴۵۶

عزیز زہندی، ۱۵۱، ۱۸۵، ۱۸۶، ۴۵۳، ۴۸۲،

۴۸۴

عزیز شہریف، ۴۰۱

عزیز فہرہاد، ۳۲۲، ۳۲۴

عزیز ئاغا، ۸۱، ۳۵۱

عزیز ئالمانی، ۱۵۱، ۱۸۵، ۳۴۹، ۳۵۱، ۴۵۳،

۴۸۲

عزیزی حاجی سہدیقی، ۷۶

عہشہ ہی میزی، ۳۴۷

عہلائہ دین سہ جادی، ۴۱۹، ۵۳۷

عہلی بہ گہ خپہ، ۲۶۵

عہلی تووتنجی، ۳۲۴

عہلی چاچی، ۱۹۰

عہلی خوسرہوی، ۴۷۲

عہلی ریحان، ۱۲۸، ۱۶۲

عہلی ریحانی، ۳۸۰

عہلی پرمہ تی، ۱۷۵

عہلی زہندی، ۴۷۹

عہلی عہ جہم، ۳۵۴

عہلی قازی، ۳۰۶، ۳۸۳، ۴۰۸، ۴۷۲

عہلی کہ ریمی، ۱۶۱، ۱۸۵، ۲۵۳، ۳۶۰، ۴۷۳،

۴۸۱، ۵۳۶

عہلی گہ لاولیژ، ۳۱۵، ۳۲۸، ۳۳۴، ۳۶۶، ۴۰۰

عہلی مہ حموودی، ۳۵۰، ۴۲۳

عہلی ئاغای حاجی ئیلخانی، ۸۰

عہلی پرمہ زاخانی چارداوہ پوو، ۲۲۰

عہلی یوؤف، ۱۵۲، ۱۸۹، ۱۹۶، ۱۹۹، ۲۰۳،

۲۰۴، ۲۰۷، ۲۰۸

عہولای عہلی پشی، ۴۳۴

غ

غولام حوسین، ۱۸۲

غولام پرمہ زا حہ سہنی، ۴۴۶

غہ فوری فاتہ گری، ۱۲۷

غہ فوری فہ تاحی فہیزی، ۲۲۸

غهوری مه‌حموودیان، ۲۲، ۲۱۰، ۳۵۱
غهنی بلووریان، ۶۰، ۱۸۱، ۲۹۸، ۳۱۴، ۴۵۳

ف

فاتمه خانم، ۱۴۸
فارس، ۲۰، ۲۲۴، ۲۶۸، ۲۹۹، ۳۳۲، ۳۵۴
فازل، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۸۳، ۲۸۴
فایه‌ق، ۲۷۹، ۴۰۱
فریدون حکیمزاده، ۴۱، ۴۴، ۴۶، ۶۰، ۹۱،
۱۲۳، ۴۱۹، ۵۳۵
فته‌تجه به‌گ، ۱۱۷
فه‌قی نه‌حمه‌دی عه‌لاف، ۱۱۲
فه‌همی، ۱۶۳

ق

قادر سیله، ۸۶
قادر له‌په، ۱۲۲، ۱۲۳
قادر ناغا، ۱۷۴
قادری قادری، ۳۴۴، ۴۸۰
قادری موده‌ریسی، ۳۵۰
قادری موده‌ره‌سی، ۳۴۴، ۴۸۰
قادری مه‌حموودزاده، ۳۱۴، ۳۶۶، ۳۷۰
قاره‌مان، ۱۱، ۱۶، ۲۱، ۲۱، ۲۱، ۲۰۰، ۳۸۳، ۳۸۸،
۴۶۴
قازی ته‌ها، ۱۹۰
قازی عه‌لی، ۹۰، ۱۰۶، ۱۴۱، ۱۶۵
قازی فه‌تاح، ۴۴، ۴۱۶
قازی موغینی، ۱۰۶
قازیزاده، ۱۷۳، ۱۷۶، ۱۷۷
قاسم ناغای ئیلخانیزاده، ۱۶۴
قاسملووو، ۲۵۸، ۲۵۹، ۴۳۴، ۴۷۰، ۵۳۷
قاسمی قادری، ۳۴۹
قاسمی نه‌حمه‌دی، ۳۵۴
قاسمه لال، ۳۲، ۳۳

قاله ته‌گه‌رانی، ۳۷۱
قولی خانی نه‌غده، ۲۷۹
قولی یوف، ۱۵۱، ۱۵۲
قه‌ره‌نی ناغای مامه‌ش، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۵،
۴۴۰
قه‌مه‌رتانج، ۴۶۹

ک

کافیله، ۴۰۳
کاک مامه‌ندی کولیچی، ۱۴۳
کاکاغا، ۳۱، ۲۲۳
کاکه په‌حمانی گه‌نده‌داری، ۲۵۱
کاکه ره‌شی دارؤغه، ۳۱
کاکه زیاد، ۲۶۱، ۲۸۲، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۵۱
کاکه مری چاپچی، ۱۱۲
کاکه مین، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۶۴، ۴۷۸
کاکه لالا ناغا، ۳۳۷
کشوهر له‌لاهی، ۴۲۲
کوری ره‌ش، ۳۰۶، ۴۰۸
کیپلینگ، ۲۰، ۵۳۲
که‌بیری، ۲۲۱
که‌ریم جانگیر، ۱۶۸
که‌ریم خوسره‌وی، ۱۹۹
که‌ریم زهند، ۳۶۳، ۵۳۷
که‌ریم هه‌تیو، ۶۰
که‌ریم ناغا، ۱۶۳، ۳۱۱
که‌ریمی حیسامی، ۳۳۹
که‌ریمی زارابه، ۳۰۱، ۳۰۲
که‌مال عه‌بدو‌لاهی، ۱۱، ۴۳۹
که‌مالیزاده، ۲۹۹، ۴۶۶

گ

گوده‌رزی، ۴۵۱
گوهرتاج، ۴۳۰

محهممه د تۆكمه چى, ۴۲۵
محهممه د رەزا سەيفى قازى, ۱۷۲, ۳۸۹ .
۵۳۶

محهممه د سمىل, ۲۹۰
محهممه د سەقزى, ۴۶
محهممه د شاپە سەندى, ۲۹۸
محهممه د قادرى, ۴۵۴
محهممه د مەحموود قودسى, ۴۵۷, ۲۶۲
محهممه د نازمى, ۲۱۵
محهممه د وردى, ۲۶۸, ۲۶۹, ۴۴۷
محهممه د ياهوو, ۱۸۶, ۴۴۹
محهممه د يۆسف, ۳۰۸
محهممه د ئىسحاقى, ۴۳۵
محهممه د عەلى, ۱۲۵, ۱۲۶
محهممه دى خزرى, ۱۶۸, ۴۳۷, ۵۳۸
محهممه دى دەرمانفرووش, ۱۵۴
محهممه دى راتب, ۱۱
محهممه دى راتبى, ۱۱
محهممه دى عەولآ چەپە, ۳۳۹
محهممه دى غولامى قەساب, ۱۸۳
محهممه دى ماملنى, ۶۵, ۱۵۱, ۴۷۲
محهممه دى نانهوار, ۲۱۵
محهممه دى ياهوو, ۱۶۰, ۱۸۶
محهممه دى مەنگورى, ۱۵۴
محهممه د تۆفيق وەردى, ۳۶۳
محهممه د رەسوولى وەتەمىشى, ۳۵۰
محهممه دى بابانزادە, ۳۵۰
محهممه دى سەليمۆكەى, ۳۵۱
محهممه دى علمى, ۳۵۰
محهممه دى قاسمى, ۳۵۰
محهممه دى نانهوازادە, ۳۵۰
محهممه دى ياهوو, ۳۵۰
محهممه دى ئەسحابى, ۳۵۰
محهممه د ئەمىنى خاتەمى, ۳۵۰

ل

لاولوه كوئير, ۱۲۵

م

مارشىمۆن, ۶۱, ۶۲
مارف حەتەمى, ۱۳۶
مارفى پووورزەريفى, ۳۵۱
مارفە كەچەل, ۳۷
ماكسىم گۆركى, ۲۱
مام حەسەنى كورى سەيد كەرىمى, ۲۴۸
مام رۆستەم, ۳۵۳, ۳۶۴
مام فەرەج, ۹۴, ۹۵, ۹۶, ۹۷, ۹۹
مام وسووى قەساب, ۱۲۳
مام ئەللاى بېستانچى, ۷۴
مامۆستا عولەما, ۱۸۵, ۲۵۳, ۳۶۰, ۳۸۷
۳۸۸, ۴۷۳, ۴۸۱, ۴۸۲, ۵۳۶
مامۆستا قانع, ۲۵۵, ۴۴۸
مامۆستا هەزار موكرىانى, ۱۳۱, ۲۹۹, ۳۶۰,
۳۶۶, ۳۹۶, ۴۷۲
مامى خۆى, ۹۵, ۹۶, ۹۷, ۹۸
مامى گون, ۷۰
مامە جەليل, ۱۳۸
مامە غەنى, ۱۴۳, ۱۴۸, ۱۵۴, ۱۵۷, ۱۷۰,
۱۷۲, ۱۷۳, ۱۷۵, ۱۸۰, ۱۹۶, ۲۴۰, ۲۹۸,
۳۲۹, ۳۶۴, ۳۷۹, ۴۷۸, ۴۷۹
مامەندى شىروانى, ۲۵۶
مامەى سادقى, ۲۷۶
محمد بانەاى, ۲۹۷, ۳۵۶, ۴۶۸, ۵۳۷
محمود خان, ۱۰۵
محهممه دى هيندووش, ۴۰۶
محهممه دى رەيانى, ۴۷۸
مخيدىن بارزانى, ۲۳۸
مخيدىنى ئايشى كوللىران, ۴۰۶
محهممه د تۆفيق وردى, ۲۶۸, ۴۴۷

- مینه خاندی، ۱۸۱، ۲۰۷
 مینه‌ی عه‌لی ناغای، ۳۰۱
 مه‌جیدی که‌رباسی، ۱۷۷
 مه‌حکه‌مه‌ی قازی، ۹۰، ۱۴۱، ۳۵۰، ۳۸۰
 مه‌حموود سه‌قزی، ۹۹
 مه‌حموود عه‌زیمی، ۴۲۳، ۴۲۴
 مه‌حموود ناغای هتیرۆ، ۳۴۲
 مه‌حموودخانی دزلی، ۴۲۹
 مه‌حموودی عه‌زیمی، ۷۳، ۱۰۰، ۱۱۰
 مه‌حموودیان، ۲۲، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۹۰، ۱۹۷، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۳۵۲، ۴۳۹، ۴۸۲
 مه‌شه‌دی سه‌لیم‌خان، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲
 مه‌لا برایم، ۱۵۶
 مه‌لا حوسین، ۲۹۴
 مه‌لا حه‌سه‌ن، ۲۹۴
 مه‌لا خه‌لیل گۆره‌مه‌پر، ۱۲۹
 مه‌لا په‌حمانی سه‌درولعه‌وله‌ما، ۱۸۵
 مه‌لا په‌حمانی گه‌وره، ۸۳
 مه‌لا سه‌لیم، ۷۲
 مه‌لا عه‌بدوڵپه‌حیمی سا‌بلاغی، ۴۲۳
 مه‌لا عه‌لی، ۸۳
 مه‌لا غه‌فوری کولیجی، ۸۹
 مه‌لا قادری لاجینی، ۴۳۳
 مه‌لا قادری نانه‌وه، ۲۸۶
 مه‌لا که‌ریم، ۶۳، ۶۴
 مه‌لا محه‌مه‌دی دربکه، ۱۴۱
 مه‌لا محه‌مه‌دی مو‌عته‌مه‌د، ۷۴
 مه‌لا مسته‌فا بارزانی، ۲۱۷، ۲۴۲، ۲۵۳، ۲۵۹، ۳۱۴، ۳۳۱، ۳۷۷، ۴۲۹، ۴۴۳، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۶۱
 مه‌لا هادی، ۵۶
 مه‌لا وسوو، ۶۰، ۴۲۰
 مه‌لا نه‌حمه‌د تپوچاوانی، ۴۴۹
- محه‌مه‌ده‌مینى شه‌ره‌فی، ۳۵۰
 مرادی په‌زماوه‌ری کرماشانی، ۳۶۶
 مرادی ناشه‌ خالی، ۳۱۳
 مسته‌فای یاوه‌ری، ۴۰۶
 مسته‌فا خو‌شناو، ۲۲، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۳۰، ۲۳۲، ۲۳۵، ۲۴۵، ۳۳۲، ۳۵۱، ۴۲۶، ۴۵۷، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۷۹
 مسته‌فا دادار، ۲۵۹، ۴۳۱، ۴۳۴، ۴۳۸
 مسته‌فا سولتانی، ۱۶۲، ۱۷۱
 مسته‌فا شه‌لماشى، ۳۲۸
 مسته‌فای حاجی قادر، ۹۱
 مسته‌فای خانگی، ۲۴۱
 مسته‌فای داودی، ۱۲۰
 مسته‌فای زینه‌تی، ۱۵۸، ۱۷۸، ۲۹۳، ۳۱۰
 مسته‌فای کوری مرادی به‌فر فروش، ۳۰۵
 مسته‌فای وسوو قه‌ساب، ۱۶۹
 مه‌جید قوباد، ۴۰۶
 موته‌لیبی عابید، ۹۲
 مونته‌قیمى قازی، ۴۳۴
 میرحاج باله‌کی، ۴۶۵
 میرزا برایمی گه‌ورک، ۱۷۰، ۱۷۳
 میرزا حه‌مه‌ده‌مینى کویه، ۲۸۲، ۴۵۱
 میرزا په‌حمه‌تی شافعی، ۱۸۷، ۲۱۴، ۲۵۲
 میرزا سألحی نازان، ۴۰۳
 میرزا عه‌بدوڵلا حاجی سألحی، ۹۸
 میرزا فه‌تاحتی قازی، ۱۰۳
 میرزا قادر، ۱۴۸، ۳۲۴، ۳۷۲، ۴۴۳
 میرزا که‌ریمی شاتری، ۱۳۱، ۱۴۵، ۳۷۳
 میرزا محه‌مه‌دی تابانی، ۱۰۵
 میرزا مه‌حموودی حه‌مامچی، ۹۸
 میرزا نه‌حمه‌دی گوڵه‌ندامی، ۱۱۹
 میرزای بلووری، ۲۵۲
 میرزای په‌شیدی، ۳۶۳
 میرسولتان، ۴۶۹

هۆمەر پاشای جهنگه‌ل، ۳۶۴، ۳۵۳
هیمین سهیدی، ۴۴۴، ۵۳۹
هیمین موکریان، ۳۶۲، ۵۳۶
هه‌باسه کورد، ۱۷۸
ههمزه ناغا، ۱۵۵، ۱۵۸

و

وریا ماملی، ۳، ۴، ۱۹، ۲۲، ۳۲۲، ۳۵۶
وینه‌تان، ۳۲، ۱۹۷
وه‌ره‌ه‌رام، ۴۲۲، ۴۳۶
وه‌ستا بیه‌جه‌ت، ۲۷۱، ۲۷۶، ۲۷۷
وه‌ستا حه‌سه‌نی می‌عماری، ۱۱۷
وه‌ستا قادری به‌ننا، ۲۲۵
وه‌ستا محهمه‌دی تۆکمه‌چی، ۱۸۲
وه‌ستا مه‌جیدی خه‌یات، ۴۲۳
وه‌ستا نه‌سرووللا، ۲۷۱
وه‌فایی، ۴۲۳
وه‌کیل باش، ۱۳۶
وه‌هاب ناغای بیشۆک، ۴۶۵
وه‌هابی بلووری، ۲۲، ۲۳۰

ی

یوسف خان، ۱۰۷، ۲۲۵
یوسف ریزوانی، ۱۸۵، ۲۵۳

مه‌لاره‌حمانی گه‌وره، ۱۰۶
مه‌لای عه‌بدووللای داودی، ۳۵۰
مه‌لیک فه‌یسل، ۴۵۶
مه‌لیک‌زاده، ۸۵، ۸۶، ۵۳۶
مه‌مه‌د خان، ۹۱
مه‌مه‌دی شیروانی، ۲۸۱
مه‌نافی که‌ریمی، ۴۴۹

ن

ناسر باباخانی، ۱۵۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۵۳۷
نوری به‌گ، ۲۶۰
نه‌جمه‌دین ته‌وحیدی، ۱۶۱، ۳۶۰
نه‌قی خان، ۴۲۸
نه‌ماز عه‌لی یۆف، ۱۹۶، ۲۰۴، ۲۰۸

ه

هاشم فه‌ره‌اد، ۴۵۳
هاشم ئۆف، ۳۵۲
هاشمی به‌زاز، ۴۵۲
هاشمی حوسین‌زاده، ۳۵۳
هاشمی خه‌لیل تالانی، ۱۷۲
هاشمی کورد، ۲۱۰، ۲۱۱، ۳۵۱، ۴۵۲
هاشمی گه‌رمینی، ۱۸۹، ۱۹۷
هاشمه کویر، ۱۳۸

ئەو كۆتۈپى لە بەر دەستتانه، بەشېكە لە بېرەو ھەريەكانى كاپىتان ھەمدى مەلوودە چرچى كە پاش تىپەربوونى ۴۳ سال لە مەرگى خۇيان بلاو دەكرىتەو. بەرېزيان لە سەردەمى پىش شەرى يەكەمى جىھانى را بۆمان دەگىرپىتەو تا پەشەكوژى خەلكى مەھاباد لە لاين لەشكرى پووسى تىزارىيەو. لە زۆر بابەتى گىرگى تر دەدوئ كە بە چاوى خۇى دىتوونى. لە سەردەمى كۆمارى كوردستاندا پلەى بۆ كاپىتان بەرز دەپىتەو و راستەوخۆ لە لاين پىشەوا قازى مەمەدەو ئەمرى وەرگرتوو و بە خۇى و بە پىشمەرگەكانى، وەك فېداىى بۆ كۆمارى كوردستان چاوىان لىدەكران و دژوارترىن ئەركەكانىان پىدەسپاردن. بېرەو ھەريەكانى لەو بارەو پېن لە زانىارى نەبىستراو و تازە و دەگمەن كە تىندا دەچىتە ناو ناخى پووداوەكان، كەمايەسىيەكان، گومانەكان و ئازارەكان. كەس ھەلنابوئىرى و راستگۆيانە ئەسكوئ لە بنى مەنجەل دەدا و بەرە لەسەر ھەتو ھەلدەداتەو.

BEING A KURD

A CHAPTER OF CAPTAIN
HAMADI MAWLUDI'S
MEMORIES

Revalidation and Compilation by:
WIRYA MAMLE

ISBN 978-91-89439-56-6

